ISSN 1977-1053

Euroopan unionin virallinen lehti

C 33 E

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

56. vuosikerta

5. helmikuuta 2013

Ilmoitusnumero | Sisältö | Sivu

I *Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot*

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

ISTUNTOKAUSI 2011–2012

Istunnot 5.–7. heinäkuuta 2011

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu Virallisessa lehdessä C 291 E, 4.10.2011.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

2013/C 33 E/01 Yleispalvelu ja hätänumero 112

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 yleispalvelusta ja hätänumerosta 112 (2010/2274(INI)) 1

2013/C 33 E/02 Kaupan ja jakelun alan tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden lisääminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 kaupan ja jakelun alan tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden lisäämisestä (2010/2109(INI)) 9

2013/C 33 E/03 Unkarin tarkistettu perustuslaki

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 Unkarin perustuslain tarkistamisesta 17

2013/C 33 E/04 Viides koheesiokertomus ja koheesiopoliittinen strategia vuoden 2013 jälkeen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 komission viidennestä koheesiokertomuksesta ja koheesiopoliittisesta strategiasta vuoden 2013 jälkeen (2011/2035(INI)) 21

2013/C 33 E/05 Kehitysmaille annettava budjettituki

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 kehitysmaille annettavan EU:n budjettituen tulevaisuudesta (2010/2300(INI)) 38

FI

(jatkuu kääntöpuolella)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
2013/C 33 E/06	Energiainfrastruktuurien painopisteet vuodelle 2020 ja sen jälkeen	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 energiainfrastruktuurien painopisteistä vuodelle 2020 ja sen jälkeen (2011/2034(INI))	46
2013/C 33 E/07	Yleishyödylliset sosiaalipalvelut	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tulevaisuudesta (2009/2222(INI))	65
2013/C 33 E/08	EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutus	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen parantamisesta (2011/2047(INI))	77
	Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011	
2013/C 33 E/09	Laajakaista Euroopassa: investointi digitaalivetoiseen kasvuun	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 laajakaistasta Euroopassa: investointi digitaalivetoiseen kasvuun (2010/2304(INI))	89
2013/C 33 E/10	Henkilötietojen suoja Euroopan unionissa	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 kattavasta lähestymistavasta henkilötietojen suojaan Euroopan unionissa (2011/2025(INI))	101
2013/C 33 E/11	Komission vuoden 2012 työohjelman valmistelu	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 komission työohjelmasta 2012	110
2013/C 33 E/12	Tarttuvia spongiformisia enkefalopatioita (TSE) ja siihen liittyvää rehu- ja elintarvikevalvontaa koskeva lainsäädäntö	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 tarttuvia spongiformisia enkefalopatioita (TSE) ja niihin liittyvää rehu- ja elintarvikevalvontaa koskevasta EU:n lainsäädännöstä – täytäntöönpano ja näkymät (2010/2249(INI))	120
2013/C 33 E/13	Ilmailualan turvallisuus ja erityisesti turvaskannerit	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 ilmailualan turvallisuudesta ja erityisesti turvaskannereista (2010/2154(INI))	125
2013/C 33 E/14	Naiset ja yritysjohtajuus	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 naisista ja yritysjohtajuudesta (2010/2115(INI))	134
2013/C 33 E/15	Rahoitus-, talous- ja sosiaalikriisi: toteutettavat toimenpiteet ja aloitteet	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 rahoitus-, talous- ja sosiaalikriisistä: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi (2010/2242(INI))	140

FI

(jatkuu sivulla 366)

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Yleispalvelu ja hätänumero 112

P7_TA(2011)0306

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 yleispalvelusta ja hätänumerosta 112 (2010/2274(INI))

(2013/C 33 E/01)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7. maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ([1]),

— ottaa huomioon kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä 27 päivänä lokakuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ([2]),

— ottaa huomioon yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun direktiivin 2002/58/EY ja kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 25. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/136/EY ([3]),

— ottaa huomioon sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7. maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) ([4]),

— ottaa huomioon sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7. maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) ([5]),

— ottaa huomioon sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7. maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) ([6]),

([1]) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51.
([2]) EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1.
([3]) EUVL L 337, 18.12.2009, s. 11.
([4]) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.
([5]) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7.
([6]) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

— ottaa huomioon sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annetun direktiivin 2002/19/EY sekä sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista annetun direktiivin 2002/20/EY muuttamisesta 25. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/140/EY ([1]),

— ottaa huomioon Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ja viraston perustamisesta 25. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1211/2009 ([2]),

— ottaa huomioon henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12. heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY ([3]),

— ottaa huomioon komission 2. maaliskuuta 2010 julkaiseman yleisen kuulemisen yleispalveluja koskevista tulevaisuuden periaatteista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla,

— ottaa huomioon komission 20. syyskuuta 2010 antaman tiedonannon "Laajakaista Euroopassa: investointi digitaalivetoiseen kasvuun" (KOM(2010)0472),

— ottaa huomioon komission esittämän ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi ensimmäisen radiotaajuuspoliittisen ohjelman perustamisesta (KOM(2010)0471),

— ottaa huomioon komission 20. syyskuuta 2010 antaman suosituksen säännellystä pääsystä seuraavan sukupolven liityntäverkkoihin (next generation access, NGA);

— ottaa huomioon komission viestintäkomitean valmisteluasiakirjan aiheesta "Laajakaistayhteydet EU:ssa: tilanne 1. heinäkuuta 2010",

— ottaa huomioon 25. elokuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Seurantakertomus Euroopan sähköisen viestinnän sisämarkkinoista 2009 (15. kertomus) SEC(2010)0630" (KOM(2010)0253),

— ottaa huomioon lokakuussa 2010 julkaistun neljännen kuluttajamarkkinoiden tulostaulun, jossa käsitellään markkinoiden toimintaa kuluttajia hyödyttävällä tavalla,

— ottaa huomioon yhtenäisen Euroopan hätänumeron käyttöön ottamisesta 29. heinäkuuta 1991 annetun neuvoston päätöksen 91/396/ETY ([4]),

— ottaa huomioon komission suosituksen soittajan sijaintia koskevien tietojen käsittelystä sähköisissä viestintäverkoissa paikannustoiminnon käsittäviä hätäpuhelupalveluja varten,

— ottaa huomioon verkkovierailuista yleisissä matkapuhelinverkoissa yhteisön alueella ja direktiivin 2002/21/EY muuttamisesta 27. kesäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 717/2007 ([5]),

([1]) EUVL L 337, 18.12.2009, s. 37.
([2]) EUVL L 337, 18.12.2009, s. 1.
([3]) EUVL L 201, 31.7.2002, s. 37.
([4]) EYVL L 217, 6.8.1991, s. 31.
([5]) EUVL L 171, 29.6.2007, s. 32.

— ottaa huomioon 23. joulukuuta 2010 ratifioidun Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 2 artiklan (oikeus elämään), 3 artiklan (oikeus henkilökohtaiseen koskemattomuuteen), 6 artiklan (oikeus vapauteen ja turvallisuuteen), 26 artiklan (vammaisten sopeutuminen yhteiskuntaan) ja 35 artiklan (terveyden suojelu),

— ottaa huomioon tutkimuksen aiheesta "Euroopan hätänumero 112 (Flash Eurobarometri 314)",

— ottaa huomioon eurooppalaisen hätänumeron 112 täytäntöönpanoa koskevan komission viestintäkomitean valmisteluasiakirjan "Implementation of the European emergency number 112 – Results of the fourth data-gathering round" (10. helmikuuta 2011),

— ottaa huomioon 25. syyskuuta 2007 esittämänsä kannanoton eurooppalaisesta hätänumerosta 112 ([1]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A7-0220/2011),

A. ottaa huomioon, että yleispalveludirektiivi ehkäisee sosiaalista syrjäytymistä varmistamalla, että olennaiset perusteleviestintäpalvelut ovat maaseutualueiden ja syrjäisten alueiden kansalaisten ja pienituloisten kotitalouksien saatavilla kohtuuhintaan,

B. ottaa huomioon, että on kiinnitettävä erityistä huomiota sen varmistamiseen, ettei haavoittuvia ryhmiä unohdeta ja että niiden sosiaalisen osallisuuden ja kaikkien kansalaisten kanssa yhtäläisen palvelujen saannin takaamiseksi toteutetaan aina tehokkaita erityistoimia,

C. ottaa huomioon, että teknologian kehittymisellä, erityisesti edullisilla matkapuhelimilla, myötävaikutetaan siihen, että suurimmalla osalla kansalaisista on mahdollisuus käyttää perusteleviestintäpalveluja,

D. ottaa huomioon, että yleispalvelun määritelmä on "tiettyä laatutasoa edustavat vähimmäispalvelut, jotka ovat kansalliset erityisolosuhteet huomioon ottaen kohtuuhintaan kaikkien loppukäyttäjien saatavilla siten, että kilpailu ei vääristy",

E. ottaa huomioon, että yleispalveluiden avulla olisi tarjottava kaikille kansalaisille mahdollisuus saada palveluita, jotka ovat kansalaisten yhteiskunnallisen osallistumisen kannalta olennaisia, elleivät markkinavoimat yksinään tähän kykene,

F. ottaa huomioon, että peruslaajakaistayhteyden saaminen vuoteen 2013 mennessä sadalle prosentille EU:n kansalaisista on yksi Euroopan digitaalistrategian keskeisistä suoritustavoitteista; ottaa kuitenkin huomioon, että noin puolet kotitalouksista käyttää laajakaistayhteyksiä alueilla, joilla niitä on jo mahdollista hyödyntää,

G. ottaa huomioon, että tarkistetun yleispalveludirektiivin ja käyttäjien oikeuksia koskevan direktiivin täytäntöönpanoa on vielä mahdotonta arvioida, sillä kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskeva määräaika on 25. toukokuuta 2011 ja kaikkien säännösten asianmukaisen ja kokonaisvaltaisen täytäntöönpanon arviointia edeltävä vaatimusten mukainen kolmen vuoden aikajakso on vastikään alkanut,

H. ottaa huomioon, että vaikka voimassa oleva lainsäädäntö tuottaa myönteisiä tuloksia kansalaisille, tämä ei ole sinänsä lopullinen tavoite, minkä lisäksi uusilla toimenpiteillä saadut edut on maksimoitava jäsenvaltioiden jatkuvasti toteuttamalla valvonnalla sekä toimilla tiedon laadun, kattavuuden ja sen näkyvyyden parantamiseksi,

([1]) EUVL C 219 E, 28.8.2008, s. 92.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

I. ottaa huomioon, ettei sisämarkkinoita voida koskaan aidosti pitää täysin valmiina vaan niitä olisi jatkuvasti arvioitava uudestaan siten, että otetaan huomioon sosiaaliturvan toteutuminen, yhteiskunnan tarpeet, tekniikan kehittyminen ja innovatiivisten ratkaisujen löytyminen; ottaa huomioon, että kasvua ja työpaikkojen luomista edistävät lisätoimenpiteet ovat ratkaisevan tärkeitä, jotta voidaan varmistaa, että sisämarkkinat ja digitaaliset sisämarkkinat mahdollistetaan ja toteutetaan viipymättä Euroopan kansalaisten, kuluttajien ja yritysten hyväksi,

J. ottaa huomioon, että edistyksen tavoitteleminen on eurooppalaisten lainsäätäjien vahvistamien tavoitteiden ja visioiden liikkeellepaneva ja eteenpäinvievä voima; ottaa huomioon, että uudessa lainsäädännössä tai voimassa olevan lainsäädännön muuttamista koskevissa ehdotuksissa on otettava huomioon konkreettiset kokemukset ja täytäntöönpanomahdollisuudet; ottaa huomioon, että lainsäädännön tarkistamiseen on saatava selkeä poliittinen tuki, jonka on myös perustuttava puolueettomaan kustannus-hyötyarvioon ja sosioekonomiseen arvioon, jotka ovat ratkaisevia tekijöitä,

K. toteaa, että eurooppalainen hätänumero 112, joka luotiin neuvoston päätöksellä vuonna 1991 kaikkien hätäpalvelujen (kuten palokunta-, poliisi- ja terveyspalvelut) saannin varmistamiseksi kansalaisille, on ainoa kaikissa EU:n jäsenvaltioissa käytettävissä oleva hätänumero, ja ottaa huomioon, että samanaikaisesti suurin osa eurooppalaisista ei edelleenkään tunne sitä eikä asiassa ole tapahtunut edistystä vuoden 2000 jälkeen,

L. ottaa huomioon, että 432 Euroopan parlamentin jäsentä allekirjoitti 11. maaliskuuta 2008 annetun kannanoton kansalaisten varhaiseen varoittamiseen katastrofitilanteissa ([1]),

M. ottaa huomioon, että on edelleen ponnisteltava hätänumeron 112 tarjoaman palvelun arvioimiseksi ja varmistamiseksi sekä televiestinnän että hätäpalvelujen toteutumisen ja koordinoinnin näkökulmasta, sillä ne ovat riippuvaisia monista tekijöistä, ja toteaa, että kokonaisvaltaista ja yksityiskohtaista arviointia hätänumeron 112 todellisesta täytäntöönpanotilanteesta EU:n kansalaisten kannalta, erityisesti palvelun saatavuuden, yhteentoimivuuden ja avunsaantiajan osalta, ei ole toteutettu,

N. ottaa huomioon, että useat viimeaikaiset katastrofit ovat osoittaneet, että kansalaisten varoittaminen ja aikaisessa vaiheessa annetut hälytykset uhkaavien tai odotettavissa olevien suurten hätätilanteiden ja katastrofien sattuessa ovat tarpeen kärsimysten ja ihmishenkien menetysten vähentämiseksi,

Yleispalvelu ja uuden kehityksen taustat

1. korostaa yleispalveluvelvoitteiden merkitystä sosiaalisen osallisuuden turvaverkkona silloin kun markkinavoimat eivät yksin ole pystyneet tuottamaan peruspalveluita kansalaisille ja yrityksille;

2. kannattaa osana yleispalveluja ja käyttäjien oikeuksia koskevaa direktiiviä säännöllistä uudelleenarviointia, jossa tarkastellaan, miten tarkoituksenmukaisia voimassa olevat yleispalveluja koskevat EU:n säännökset ovat sosiaalisen, taloudellisen ja teknologisen kehityksen valossa, jotta voidaan tunnistaa ja ottaa käyttöön tarkoituksenmukaisia määritelmiä, joissa otetaan huomioon todelliset kehitystarpeet ja kansalaisten vaatimukset ja joilla parannetaan palvelujen laatua;

3. kehottaa komissiota antamaan suuntaviivoja tarkistetun yleispalveludirektiivin parhaasta mahdollisesta täytäntöönpanosta ja voimaan saattamisesta siten, että vältetään kilpailun vääristyminen mutta samalla kuitenkin niin, että jäsenvaltioille annetaan lupa hyväksyä sellaisia säännöksiä, jotka sopivat parhaiten niiden kansallisiin oloihin;

([1]) EUVL C 66 E, 20.3.2009, s. 6.

4. kannattaa digitaalistrategian "laajakaista kaikille" -tavoitteita ja on vakuuttunut, että mahdollisuudella käyttää laajakaistaa autetaan kansalaisia ja yrityksiä saamaan täysi hyöty digitaalisista sisämarkkinoista erityisesti parantamalla sosiaalista osallisuutta, tarjoamalla uusia mahdollisuuksia sosiaalisesti ja ympäristönäkökulmasta innovatiivisille työpaikkojen luomista edistäville yrityksille, edistämällä kasvua ja luomalla lisää mahdollisuuksia rajatylittävälle kaupankäynnille; kannattaa tätä tarkoitusta varten digitaalisen lukutaidon edistämistä;

5. kehottaa komissiota antamaan enemmän rahoitustukea digitaalisen yhteyden tarjoaville paikallisille hankkeille sekä kaikille yhteisöille, jotka auttavat muita heikommassa asemassa olevia ryhmiä käyttämään teknisiä laitteita järjestämällä julkisiin rakennuksiin ilmaisen internet-yhteyden;

6. korostaa, että yhdistämällä toimintalinjoja ja teknologioita (kuten lanka-, kaapeli-, kuitu-, matkapuhelin- ja satelliittiverkot) voidaan tukea yrityksiä ja julkisia elimiä kehittämään uusia verkkopalveluja ja sovelluksia, kuten sähköinen hallinto, sähköinen terveydenhuolto ja verkko-opiskelu, mikä kasvattaa nopeampien verkkoyhteyksien kysyntää, tekee investoinneista avoimiin laajakaistaverkostoihin tuottavampia ja kannustaa näin ollen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia parantaen samalla myös syrjäytyneiden kansalaisten osallistamista;

7. korostaa EU:n julkisia hankintoja koskevien sääntöjen merkitystä ja pitää näiden sääntöjen laajan tarkistuksen yhteydessä erittäin tärkeänä, että sekä paikalliset että alueelliset viranomaiset hyötyvät toimenpiteistä, jotta edistetään niiden osallistumista viestintäteknisiin investointeihin ja esikaupallisiin hankintoihin (keinona saattaa tutkimuksen hyödyt markkinoille) ja että sähköiset hankinnat otetaan käyttöön laajalti;

8. kehottaa saattamaan televiestintäalan puitteet tehokkaasti osaksi kansallista lainsäädäntöä, erityisesti verkon teknologiariippumattomuuden osalta siten, että loppukäyttäjät voivat hyödyntää palveluita ja sisältöä ja käyttää valitsemiaan internet-sovelluksia;

9. korostaa, että yleispalvelu ei ole ainoa keino tai tärkein tekijä "laajakaista kaikille" -tavoitteen saavuttamisessa, koska sen edellyttämät investointikulut ovat korkeita ja koska sen avulla ei välttämättä voida tuottaa huomattavasti parempia palveluja kuluttajille; huomauttaa kuitenkin, että yleispalveludirektiivin 15 artiklassa todetaan, että yleispalvelun laajuutta on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen, ja painottaa, että uudelleentarkastelussa olisi otettava huomioon direktiivin säännösten täytäntöönpanon arviointi ja meneillään olevan vaikutustenarvioinnin tulokset etenkin siltä osin kuin ne koskevat laajakaistaverkkojen käytön laajuutta ja kotitalouksien tosiasiallista käyttöönottoastetta;

10. katsoo, että laajakaistayhteyden saattaminen pakolliseksi ei automaattisesti johda käytön lisääntymiseen; kehottaa tästä syystä komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimia kysynnän vauhdittamiseksi ja käytön lisäämiseksi sen sijaan, että ne ainoastaan takaavat yhteyden; katsoo lisäksi, että yleispalveluvelvoitteet saattaisivat myöhemmin, mahdollisesti keskipitkän aikavälin tavoitteena, toimia laajakaistan kehittämisen lisäkannustimena, mutta yleiset laajakaistatavoitteet olisi saavutettava asianmukaisesti suunniteltuilla kansallisilla ohjelmilla;

11. katsoo, että tehokas radiotaajuuspolitiikka, joka mahdollistaa taajuusylijäämän harmonisoidun käytön, sekä investointiystävällinen sääntely ovat myös tärkeitä välineitä laajakaistayhteyden saatavuuden lisäämisessä;

12. kehottaa komissiota saattamaan loppuun tekeillä olevan vaikutustenarvioinnin ja toimittamaan lainsäätäjille luotettavia tietoja käyttöönotosta, yleispalveluvelvoitteiden odotetusta kysynnästä ja niitä koskevista laajakaistan välityksellä toteutetuista parannuksista sekä selvityksen jäsenvaltioiden, kuluttajien ja yritysten kannalta tehokkaimmasta rahoitusjärjestelmästä yleispalveluvelvoitteiden toteuttamiseksi ja tehottomien kustannusten sekä liiallisten rasitteiden välttämiseksi;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

13. kehottaa komissiota samanaikaisesti ja yhteistyössä kansallisten sääntelyviranomaisten kanssa seuraamaan tiiviisti markkinoita, jotta varmistetaan, että jäsenvaltioilla, joilla on jo valmiudet tai jotka haluavat tarjota yleispalveluvelvoitteita laajakaistateknologioiden ja -nopeuksien koko valikoimassa, on valmiudet ryhtyä näihin toimiin markkinahäiriön tapauksessa aiheuttamatta silti markkinoiden vääristymistä;

14. suhtautuu myönteisesti komission päätökseen toteuttaa verkkopalvelujen tarjoamista koskeva laaja tutkimus neljännen kuluttajamarkkinoiden tulostaulun julkaisemisen seurauksena;

15. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tutkimaan kansallisten sääntelyviranomaisten avustuksella yleispalveluvelvoitteiden ja käyttäjien oikeuksia koskevien säännösten yhdenmukaiseen soveltamiseen liittyviä vaihtoehtoja, joiden avulla voitaisiin taata muita heikossa asemassa olevien ryhmien ja erityisesti vammaisten mahdollisuudet käyttää yhteyksiä, ei ainoastaan erityispäätteiden ja kohtuullisten tariffien avulla, vaan myös huolehtimalla riittävän tiedon saannista sekä tarjoamalla kuluttajille todellinen mahdollisuus valita saatavilla olevia palveluja ja myynnin jälkeisiä palveluja;

16. katsoo kuitenkin, että yleispalvelujen rahoittamista koskeva perussäännös, jolla taataan rahoituksen syrjimätön ja avoin käsittely, olisi säilytettävä EU:n lainsäädännössä ja se olisi ulotettava sekä tietoa että ääntä koskeviin velvoitteisiin;

Eurooppalainen hätänumero 112

17. korostaa, että hätänumerolla 112 voidaan pelastaa ihmishenkiä ja lisätä EU:n kansalaisten suojelua, sillä se toimii sisämarkkinoilla asuvien kansalaisten ja kuluttajien tärkeänä tukijärjestelmänä; korostaa, että on tärkeätä varmistaa hätänumeron 112 moitteeton toiminta koko unionissa; katsoo, että komission olisi varmistettava, että yhteiskunnan kaikilla osilla on mahdollisuus hyödyntää tätä palvelua, mukaan luettuina vammaiset henkilöt (kuulo- ja puhevammaiset jne.) ja muut haavoittuvat ryhmät;

18. pitää kuitenkin valitettavana, ettei läheskään kaikkia eurooppalaiseen hätänumeroon 112 liittyviä mahdollisuuksia ole hyödynnetty; katsoo sen vuoksi, että on vielä toteutettava perustoimenpiteitä, jotka liittyvät tekniikkaan ja parempaan koordinointiin ja siihen, että hätänumero on tehtävä tutuksi kansalaisille;

19. toteaa, että helmikuussa 2011 julkaistun Eurobarometri-tutkimuksen mukaan vain 26 prosenttia EU:n kansalaisista tunnistaa numeron 112 välittömästi hätäpalveluiden puhelinnumeroksi EU:ssa ja että 58 prosenttia EU:n kansalaisista ei vieläkään yhdy lausumaan, jonka mukaan heidän maansa kansalaisille on tiedotettu tarpeeksi 112-hätänumerosta ([1]);

20. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita yhdessä tehostamaan edelleen toimia, joilla lisätään yleisön tietoja hätänumerosta 112 ja sen käytöstä, erityisesti kehittämällä kohdennetun ja kauaskantoisen viestintästrategian, jossa puututaan kansalaisten kyseistä järjestelmää koskeviin huolenaiheisiin ja tiedusteluihin;

21. kehottaa jäsenvaltioita edelleen tehostamaan tiedotustoimintaansa, jotta hätänumero 112 EU-maat kattavana hätänumerona saavuttaa kaikki unionin kansalaiset ja matkailijat joukkoviestimien ja erityisesti kirjallisten ja audiovisuaalisten joukkoviestimien välityksellä ja näille suunnattujen, "EU:n laajuisen hätänumeron" kaltaisten tiedotuskampanjoiden avulla sekä järjestämään ja tukemaan tiedotustoimia ja tapahtumia, joita pidetään vuosittain 11. helmikuuta Euroopan 112-päiväksi vakiintuneena päivänä; huomauttaa, että

([1]) Euroopan hätänumero 112, Flash Eurobarometri -tutkimus, Euroopan komissio 2011, http://ec.europa.eu/information_society/activities/112/docs/report_2011.pdf

erityistä huomiota olisi kiinnitettävä käytännön tietoon ja korostettava esimerkiksi, että 112 on eurooppalainen hätänumero ja että siihen voidaan soittaa lankapuhelimista ja matkapuhelimista ilmaiseksi koko EU:ssa;

22. havaitsee huomattavia eroja jäsenvaltioiden kansalaisten tiedoissa Euroopan hätänumerosta 112 ja kehottaa jäsenvaltioita jakamaan kokemuksiaan ja vaihtamaan parhaita käytäntöjään, jotta vuoteen 2020 mennessä vähintään 80 prosenttia EU:n kansalaisista tunnistaisi 112-hätänumeron välittömästi numerona, jolla voi soittaa hätäpalveluihin koko Euroopan unionissa;

23. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään parhaita tiedotuspisteitä, joista suuri määrä kotitalouksia saa helposti tietoa, hätänumeroa 112 koskevan tietoisuuden lisäämiseksi, kuten lääkäreiden vastaanotot ja apteekit, sairaalat ja klinikat, oppilaitokset, kuten koulut ja yliopistot, sekä lentokentät, satamat ja junaasemat, sillä hätänumero 112 on erityisen hyödyllinen matkailijoille, sekä levittämään tietoa kansallisilla hätäpalvelusivustoilla;

24. kehottaa lisäksi komissiota ja jäsenvaltioita edistämään hätänumeroa 112 EU:n laajuisena hätänumerona internetissä ja radiossa, sillä ne ovat kaksi yleisintä tiedotusvälinettä, joita nuoret ja usein matkustavat henkilöt käyttävät; korostaa, että hätänumeron 112 tuntevista ihmisistä vain 16 prosenttia on kuullut siitä radiosta ja vain 11 prosenttia internetistä,

25. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita varmistamaan, että hätänumero 112 on näkyvästi esillä kaikissa hälytysajoneuvoissa, myös poliisiautoissa, ambulansseissa, paloautoissa ja muissa palveluajoneuvoissa;

26. toteaa kuitenkin, että jäsenvaltioilla on voimassa olevia ja pitkään käytössä olleita hätänumeroita, ja korostaa, että jos ne aikovat pitää käytössä nämä kansalliset hätänumerot, on tärkeätä, ettei anneta ristiriitaista tai hämmentävää tietoa siitä, mikä numero olisi valittava;

27. pitää valitettavana, etteivät jäsenvaltiot vielä takaa oikea-aikaisen, tarkan ja luotettavan paikannustoiminnon saantia hätänumeron 112 palveluihin; kehottaa siksi komissiota tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa parantamaan huomattavasti ja mahdollisimman pian soittajan paikannustietojen tarkkuutta ja luotettavuutta EU:n uusien televiestintäsääntöjen mukaisesti ja päivittämään tekniikkaansa, sillä lopullisena päämääränä on pakollinen automaattisen paikannuksen mahdollistaminen muutamassa sekunnissa kaikissa hätänumeroon 112 tulevissa puheluissa, verkkovierailuasiakkaiden puhelut mukaan lukien, jotta päivystäjät ja avunpyyntöön vastaavat saavat nämä keskeiset tiedot ja tarjoavat kansalaisille näin ollen korvaamattoman arvokkaita palveluita; kehottaa komissiota harkitsemaan toimia niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät täytä tätä asiaa koskevia velvollisuuksiaan;

28. vaatii jäsenvaltioita ja komissiota ryhtymään toimenpiteisiin, joilla parannetaan rahoituksen saantia ja tuetaan tutkimushankkeita, joiden avulla varmistetaan soittajan sijainnin määrittämiseen tarkoitettujen parhaiden mahdollisten tekniikoiden kehittäminen, mukaan luettuna puheensiirto internetissä (VoIP-tekniikka), ja kannattaa sen vuoksi seuraavan sukupolven standardien ja sääntöjen kehittämistä; vaatii EU:n vuosien 2009, 2010 ja 2011 talousarvioon sisältyvän ICT-PSP-rahoituksen myöntämistä innovatiivisten palvelujen (VoIP-tekniikkaan ja internet-protokollaan perustuva hätänumeron 112 käyttö) testaamista ja täytäntöönpanoa varten, sillä nämä palvelut voidaan käynnistää verkoista riippumattomien sovellusten kautta odotettaessa seuraavan sukupolven hätänumero 112 -järjestelmän luomista EU:hun; kehottaa komissiota tarkastelemaan myös seuraavan sukupolven 112-sovellusten täytäntöönpanoa, kuten tekstiviestit, videot ja verkkoyhteisöt sekä sitä, millä tavoin tällaiset nyt kansalaisten saatavilla olevat sovellukset voidaan toteuttaa hätäpalveluviestinnässä, jotta parannetaan hätänumeron 112 käytettävyyttä ja edistetään kansalaislähtöistä hätätilanteisiin reagointia;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

29. katsoo, että e-Call-toiminto olisi sääntelyn avulla otettava käyttöön pakollisena palveluna;

30. tähdentää pelastuspalvelujen keskinäisen koordinoinnin parantamisen merkitystä sekä kansallisella että rajatylittävällä / Euroopan unionin tasolla mahdollisimman suuren tehokkuuden saavuttamiseksi ja kehottaa tätä tarkoitusta varten komissiota tukemaan jäsenvaltioiden viranomaisia ja koordinoimaan toimia niiden kanssa, jotta voidaan tutkia keinoja parantaa niiden järjestelmien keskinäistä yhteentoimivuutta;

31. kehottaa komissiota tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa asettamaan mahdollisimman pian luotettavuus- ja laatuvaatimuksia hätänumeron 112 koko palveluketjulle ja määrittämään suoritusindikaattorit ja suuntaviivat, jotka koskevat hätänumero 112-palvelun laatua sellaisena kuin kansalaiset sen kokevat ottaen huomioon hätäpalvelujen saatavuuden, yhteentoimivuuden, monikielisyyden sekä oikea-aikaisen ja korkealaatuisen toiminnan tarpeen;

32. katsoo, että 112-hätäpalvelua on parannettava EU:ssa, ja suosittelee sen vuoksi sellaisen toiminta-ohjelman luomista, jonka avulla tuetaan jäsenvaltioiden kansallisten sääntelyviranomaisten, hätäpalveluiden ja kansalaisjärjestöjen kokemusten ja parhaiden käytänteiden keskinäistä vaihtoa siten, että vaihto ulotetaan koskemaan myös EU:n ehdokasvaltioiden ja naapurimaiden järjestöjä; ehdottaa, että tämän tavoitteen saavuttamiseksi voitaisiin perustaa asiantuntijaverkosto; suosittelee erityisesti parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä siltä osin kuin ne koskevat hätänumeroon 112 tulevia puheluita, etenkin operaattoreiden koulutusta ja yhden operaattorin käyttöä puhelujen vastaanottamisessa sekä verkko- ja tulkkipalveluja, joilla voitaisiin auttaa niitä, jotka eivät osaa sen maan kieltä, jonka hätäpalveluja he käyttävät;

33. kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin epäonnistuneiden hätäpuheluyritysten määrän vähentämiseksi, puheluiden yhdistämis- ja vastausaikojen lyhentämiseksi ja huijaussoittojen ja väärien puheluiden määrän vähentämiseksi; kehottaa jäsenvaltioita vaihtamaan parhaita käytänteitä SIM-kortittomista matkapuhelimista tulevien puheluiden estämisestä;

34. korostaa, että eri tavoin vammaisille ja heikossa asemassa oleville väestöryhmille on taattava mahdollisuus käyttää 112-hätänumeroa ja kehottaa erityisesti standardoimaan hätänumeron saavutettavuuden näitä ryhmiä varten mahdollisesti huonokuuloisille tai heikkonäköisille käyttäjille tarkoitettujen erityisten päätelaitteiden, tekstipuhelinpalvelujen, viittomakielisten palvelujen tai erityisvälineiden avulla; kehottaa myös komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan ponnistelujaan näiden henkilöiden 112-hätänumeroa koskevan tietoisuuden lisäämiseksi erityisesti heille soveltuvien viestintävälineiden välityksellä;

35. kehottaa komissiota tekemään selvityksen 112-hätänumeropalvelujen täytäntöönpanon tilanteesta, niiden tahojen välisestä yhteistyöstä, joiden tehtävänä on palvelun parantaminen, sekä jäsenvaltioiden tähän mennessä toteuttamista yksittäisistä toimenpiteistä; kehottaa komissiota lisäksi harkitsemaan mahdollisuutta laajentaa 112-hätänumeropalvelua puheluista tekstiviesteihin siten, että numeron 112 kirjoittaminen tekstiviestiin käynnistäisi hätäpalvelutoiminnan;

36. kehottaa komissiota arvioimaan riippumattomien elinten avulla viimeistään vuoden 2012 loppuun mennessä hätänumeron 112 todellisen ja kansalaisten kokemuksiin perustuvan täytäntöönpanotilanteen koko EU:ssa ja arvioimaan erityisesti sen saatavuutta, yhteentoimivuutta ja toimenpideaikoja; kehottaa tässä yhteydessä komissiota lisäksi antamaan samaan määräaikaan mennessä yleiskatsauksen laillisesti sitovista ja todellisuudessa noudatettavista toimenpideajoista EU:ssa ja ulottamaan eCall-palveluiden yhteydessä valmistellun vaikutustutkimuksen hätänumeron 112 toiminnan inhimillisiin ja taloudellisiin seurauksiin;

37. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota edistämään "käänteisen 112-järjestelmän" eli sellaisen EU:n laajuisen, yleismaailmallisen, monikielisen, helposti käytettävän, yksinkertaistetun ja tehokkaan yhteenliitetyn järjestelmän käyttöönottoa, jolla varoitetaan kansalaisia kaikista uhkaavista tai lähestyvistä luonnonkatastrofeista ja/tai ihmisen aiheuttamista hätätilanteista ja katastrofeista, ottaen huomioon, että tarvittava teknologia on jo olemassa; katsoo, että tällainen järjestelmä olisi pantava täytäntöön ilman, että se haittaa yksityisyyttä, ja siihen olisi liitettävä asianmukaiset kansalaisille suunnatut tiedotus- ja koulutuskampanjat;

38. kehottaa komissiota tarkastelemaan, olisiko mahdollista toteuttaa 112-palvelua muistuttava 116-palvelu, joka auttaisi tunneperäisistä ongelmista, masennuksesta tai muista mielenterveysongelmista kärsiviä kansalaisia;

*

* *

39. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Kaupan ja jakelun alan tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden lisääminen

P7_TA(2011)0307

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 kaupan ja jakelun alan tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden lisäämisestä (2010/2109(INI))

(2013/C 33 E/02)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission 5. heinäkuuta 2010 esittämän kertomuksen "Kaupan jakelu ja markkinaseuranta – Kaupan ja jakelun alan sisämarkkinoiden tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden lisääminen vuoteen 2020 mennessä" (KOM(2010)0355) ja siihen liittyvän komission työasiakirjan kaupan ja jakelun alan sisämarkkinoista (SEC(2010)0807),

— ottaa huomioon vastaukset komission julkiseen kuulemiseen, joka koski kaupan ja jakelun alan sisämarkkinoiden seurantakertomusta (ja joka järjestettiin 5. heinäkuuta–10. syyskuuta 2010),

— ottaa huomioon kaupan ja jakelun alan sisämarkkinoiden tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden lisäämistä yritysten ja kuluttajien kannalta koskevan pyöreän pöydän kokouksen, jonka sen sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta järjesti 25. tammikuuta 2011,

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 20. tammikuuta 2011 esittämän lausunnon kertomuksesta "Kaupan ja jakelun markkinaseuranta – Kaupan ja jakelun alan sisämarkkinoiden tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden lisääminen vuoteen 2020 mennessä",

— ottaa huomioon komission 13. huhtikuuta 2011 antaman tiedonannon Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – 12 viputekijää kasvun vauhdittamiseksi ja luottamuksen lisäämiseksi – "Yhdessä uuteen kasvuun" (KOM(2011)0206),

— ottaa huomioon komission 27. lokakuuta 2010 antaman tiedonannon "Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – Kohti kilpailukykyistä sosiaalista markkinataloutta: 50 ehdotusta yhteistyön, yritystoiminnan ja vuorovaikutuksen parantamiseksi" (KOM(2010)0608),

— ottaa huomioon professori Mario Montin 9. toukokuuta 2010 julkistaman raportin uudesta sisämarkkinastrategiasta,

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

— ottaa huomioon neuvoston 10. joulukuuta 2010 esittämät päätelmät sisämarkkinoiden toimenpidepaketista,

— ottaa huomioon 8. lokakuuta 2010 julkaistun komission tiedonannon järkevästä sääntelystä Euroopan unionissa (KOM(2010)0543),

— ottaa huomioon neljännen kuluttajamarkkinoiden tulostaulun "Making markets work for consumers" (syksyn versio – lokakuu 2010) sekä viidennen kuluttajien ehtoja koskevan tulostaulun "Consumers at home in the single market" (kevään versio – maaliskuu 2011),

— ottaa huomioon sisämarkkinoiden 21. tulostaulun, joka julkistettiin 23. syyskuuta 2010,

— ottaa huomioon komission 3. maaliskuuta 2010 antaman tiedonannon "Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia" (KOM(2010)2020),

— ottaa huomioon komission 28. lokakuuta 2009 antaman tiedonannon "Toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan" (KOM(2009)0591),

— ottaa huomioon komission 25. kesäkuuta 2008 antaman tiedonannon "Pienet ensin" – Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite ("Small Business Act") (KOM(2008)0394),

— ottaa huomioon kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 16. helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/7/EU ([1]),

— ottaa huomioon tiettyjen kansallisten teknisten määräysten soveltamista toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyihin tuotteisiin koskevista menettelyistä sekä päätöksen N:o 3052/95/EY kumoamisesta 9. heinäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 764/2008 ([2]),

— ottaa huomioon tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta 9. heinäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ([3]),

— ottaa huomioon tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista ja neuvoston päätöksen 93/465/ETY kumoamisesta 9. heinäkuuta 2008 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 768/2008/EY ([4]),

— ottaa huomioon palveluista sisämarkkinoilla 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY ([5]),

— ottaa huomioon 23. kesäkuuta 2011 vahvistamansa kannan ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kuluttajien oikeuksista ([6]),

— ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman hallintotavasta ja kumppanuudesta sisämarkkinoilla ([7]),

— ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman yrityksiä ja kasvua koskevista yhtenäismarkkinoista ([8]),

([1]) EUVL L 48, 23.2.2011, s. 1.
([2]) EUVL L 218, 13.8.2008, s. 21.
([3]) EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30.
([4]) EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82.
([5]) EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.
([6]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0293.
([7]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0144.
([8]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0146.

— ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoista eurooppalaisia varten ([1]),

— ottaa huomioon 21. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman eurooppalaisen standardoinnin tulevaisuudesta ([2]),

— ottaa huomioon 21. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoiden täydentämisestä sähköistä kaupankäyntiä ajatellen ([3]),

— ottaa huomioon 7. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman oikeudenmukaisista tuloista maanviljelijöille: toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan ([4]),

— ottaa huomioon 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman kuluttajille ja kansalaisille tarkoitettujen yhtenäismarkkinoiden toteuttamisesta ([5]),

— ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman kuluttajien suojelusta ([6]),

— ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoiden tulostaulusta ([7]),

— ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman tehokkaasta ongelmanratkaisusta sisämarkkinoilla (SOLVIT) ([8]),

— ottaa huomioon 19. helmikuuta 2008 päivätyn kannanottonsa Euroopan unionissa toimivien suurten supermarkettien vallan väärinkäytön tutkimiseen ja tilanteen korjaamiseen ([9]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A7-0217/2011),

A. katsoo, että Eurooppaa pyyhkivä protektionismin aalto on huolestuttava,

B. katsoo, että reaalitalous on palautettava poliittisen esityslistan keskiöön yhtenäismarkkinoiden täyden potentiaalin toteuttamiseksi,

C. katsoo, että vähittäismarkkinat ovat keskeinen osa sitoutumistamme yhtenäismarkkinoiden uudelleenkäynnistämiseen,

D. katsoo, että vähittäismarkkinat voivat merkittävänä energian käyttäjänä ja jätteiden tuottajana edistää merkittävästi kestävyyttä ja EU:n 20-20-20 -energiatavoitteiden saavuttamista,

E. katsoo, että rajojen yli käytävän verkkokaupan huomattava potentiaali ei ole konkretisoitunut riittävästi, koska sillä on erilaisia esteitä, kuten kielimuurit, järjestelmää kohtaan tunnettu epävarmuus, puutteelliset ja riittämättömät tiedot sekä hallinnollisen koordinoinnin ja yhteistyön puuttuminen, joiden vuoksi kuluttajat ovat haluttomia ostamaan muiden jäsenvaltioiden vähittäismyyjiltä verkkokaupassa ja vähittäismyyjät puolestaan haluttomia myymään rajojen yli verkkokaupassa,

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0145.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0384.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0320.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0302.
([5]) EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 84.
([6]) EUVL C 349 E, 22.12.2010, s. 1.
([7]) EUVL C 349 E, 22.12.2010, s. 25.
([8]) EUVL C 349 E, 22.12.2010, s. 10.
([9]) EUVL C 184 E, 6.8.2009, s. 23.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Kilpailukyvyn, kasvun ja työpaikkojen edistämistä koskeva visio

1. korostaa, että vähittäiskauppa on kasvua, kilpailukykyä ja työpaikkoja unionissa edistävä tekijä, joka on keskeisessä asemassa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa;

2. korostaa, että vähittäiskauppiaat tarjoavat erilaisia ja nykyaikaisia tapoja tavaroiden ja palveluiden ostamiseen ja myyntiin ja lisäävät kuluttajien valinnanvaraa sekä tarjoavat joustavia ja asianmukaisia työmahdollisuuksia etenkin nuorille;

3. kehottaa EU:n toimielimiä antamaan korkeimman poliittisen prioriteetin vähittäiskaupalle yhtenä sisämarkkinoiden toimenpidepaketin osista ja välineenä, jolla palautetaan eurooppalaisten luottamus yhtenäismarkkinoihin;

4. kehottaa komissiota vahvistamaan eri politiikanalojen välistä koordinointia ja omaksumaan vähittäiskauppaa koskevan kokonaisvaltaisen pitkän aikavälin menettelytavan;

5. pahoittelee, että vakavat esteet estävät vähittäiskauppaa edelleen toteuttamasta koko potentiaaliaan verkkokaupassa ja tavanomaisessa kaupankäynnissä; korostaa, että esteisiin on puututtava viipymättä;

6. korostaa, että vähittäiskauppiailla ja toimittajilla on yhteinen vastuu entistä tehokkaampien, avoimempien ja oikeudenmukaisempien vähittäismarkkinoiden luomisesta;

7. katsoo, että ensisijaisesti on painotettava perussopimusten periaatteiden, sisämarkkinoita koskevien nykyisten sääntöjen ja välineiden ja itsesääntelyn tehokasta toteuttamista ennen kuin, tarvittaessa, harkitaan sääntelyä;

Tavaroiden ja palveluiden vapaan liikkumisen esteiden poistaminen

8. on huolissaan siitä, että rajoittavat kansalliset säännöt, eriävät tulkinnat ja riittämätön täytäntöönpanon valvonta haittaavat tavaroiden ja palveluiden vapaata liikkumista EU:ssa; korostaa, että vaatimukset, jotka koskevat ylimääräisiä testejä ja rekisteröintejä, sertifikaattien ja standardien tunnustamisen puuttuminen, alueellista toimittamista koskevat rajoitukset ja vastaavat toimet aiheuttavat lisäkustannuksia kuluttajille ja vähittäiskauppiaille ja erityisesti pk-yrityksille ja rajoittavat siten yhtenäismarkkinoiden mahdollisia hyötyjä Euroopan kansalaisille ja liike-elämälle;

9. tunnustaa, että on tarpeen, että komissio analysoi edelleen asianmukaisia tilastollisia välineitä käyttäen syitä hintaeroihin EU:ssa, jotta voidaan taata kuluttajien kannalta avoimemmat ja vertailukelpoisemmat hinnat, puuttumatta kuitenkaan EU:n ja jäsenvaltioiden finanssipoliittisiin ja työmarkkinoita koskeviin sääntöihin, jolloin voidaan edistää valistuneempia valintoja ja vahvistaa luottamusta rajojen yli käytävään kauppaan; palauttaa mieliin, että kansallisten tilastokeskusten on tehtävä tätä varten aktiivisesti yhteistyötä;

10. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täysin ja asianmukaisesti täytäntöön sisämarkkinoita koskevat säännöt ja lainsäädännön ja erityisesti tavarapaketin, palveludirektiivin, maksuviivästysdirektiivin, sähköistä kauppaa koskevan direktiivin, pk-yrityksiä tukevan aloitteen ja sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin; pyytää jäsenvaltioita myös poistamaan päällekkäisyydet sekä vähentämään hallinnollista taakkaa ja sääntelyyn liittyviä esteitä, jotka voivat rajoittaa kasvua ja työpaikkojen luomista;

11. pyytää komissiota valvomaan jäsenvaltioita entistä tarkemmin, jotta voidaan vähentää täytäntöönpanovajetta ja taata tavaroiden ja palveluiden tehokas vastavuoroinen tunnustaminen; kehottaa komissiota takaamaan myös nykyisten sääntöjen yksinkertaistamisen;

12. ottaa huomioon Euroopan itsenäisten vähittäismyyjien hankaluudet ja katsoo, että vähittäismarkkinoita koskevan lainsäädännön olisi perustuttava suuremmassa määrin näyttöön, etenkin mitä tulee tarpeeseen tarkastella asianmukaisesti lainsäädännön vaikutuksia pienyrityksiin ja ymmärtää kyseiset vaikutukset;

13. kehottaa yritysten etujärjestöjä ja kuluttajajärjestöjä antamaan komission tuella sidosryhmille entistä enemmän tietoa, koulutusta ja oikeudellisia neuvoja niiden oikeuksista ja niiden käytettävissä olevista ongelmanratkaisuvälineistä, kuten SOLVIT-järjestelmästä, sekä tukemaan niiden keskinäistä tietojen vaihtamista;

14. korostaa, että pirstaleinen maksujärjestelmä on kaupan este; kehottaa komissiota parantamaan SEPA-järjestelmää kehittääkseen kaikille korteille tarjolla olevan perusmaksupalvelun, edistääkseen kilpailua eri maksutapojen välillä poistamalla esteet, lisätäkseen maksutapahtumista aiheutuvien kulujen avoimuutta ja poistaakseen perusteettomat toimituskulut; kehottaa komissiota myös varmistamaan entistä nopeammat pankkisiirrot EU:ssa; korostaa lisäksi, että SEPA-järjestelmää voidaan pitää hyödyllisenä välineenä, jolla torjutaan epävirallista taloutta;

Markkinoiden avaaminen yrityksille ja kuluttajille

15. kiinnittää huomiota siihen, että kansalaisyhteiskunnan osat ja pk-yritykset ovat esittäneet huolensa kauppakeskusten yleistymisestä ja lähikauppojen ja -torien vähenemisestä syrjäisillä alueilla ja kaupunkien keskustoissa;

16. korostaa, että vähittäiskaupan suunnittelussa olisi luotava yrityksille edellytykset kilpailuun, lisättävä kuluttajien valinnanmahdollisuuksia ja saatettava tavarat ja palvelut heidän ulottuvilleen erityisesti vaikeapääsyisillä ja harvaan asutuilla alueilla tai tapauksissa, joissa kuluttaja on liikuntarajoitteinen; korostaa lisäksi paikallisten kauppojen ja markkinoiden yhteiskunnallista, kulttuurista ja ympäristöllistä merkitystä maaseutualueiden ja kaupunkialueiden elvyttämisessä; kehottaa siksi jäsenvaltioita kannustamaan kestäviä paikallisyhteisöjä edistämällä pk-yritysten innovaatiota ja kasvua;

17. korostaa, että pk-yritykset ovat Euroopan talouden selkäranka ja että niillä on ainutlaatuinen asema työpaikkojen luomisessa etenkin maaseutualueilla sekä innovaation ja kasvun edistäjinä vähittäismyyntialalla paikallisyhteisöissä koko EU:ssa;

18. katsoo, että markkinoille pääsyn käsittelyssä on noudatettava täysin toissijaisuusperiaatetta;

19. myöntää, että jäsenvaltiot ovat vastuussa kauppojen sijoittamista koskevasta politiikasta ja että kestävyys, liikkuvuus, aluesuunnittelu ja ydinkeskustan vahvistaminen ovat tärkeitä tekijöitä, jotka on otettava huomioon päätettäessä uusien kauppojen sijaintipaikkojen sallimisesta;

20. katsoo, että kaupunkien rakennuskannan kunnostamista koskevilla aloitteilla, joissa hyödynnetään myös rakennerahastoja, voitaisiin alentaa vuokria (julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuus) ja helpottaa yritysten ja etenkin paikallisten yritysten palaamista, sillä ne edistävät taloudellista ja sosiaalista kehitystä;

21. kehottaa komissiota teettämään yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa selvityksen hypermarkettien tai ostoskeskusten perustamisen seurauksista työmarkkinoille, pk-yrityksille ja kuluttajille;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

22. ottaa huomioon, että julkisilla alueilla toimivat kiertävät katukauppiaat ovat huolissaan siitä, että jäsenvaltioissa saatetaan panna direktiivi 2006/123/EY täytäntöön siten, että julkisessa omistuksessa oleva maa katsotaan myös luonnonvaraksi, jolloin kaupankäyntiä julkisilla alueilla koskevien lupien kestoa rajoitettaisiin; katsoo, että tämä olisi erittäin haitallista työllisyyden, kuluttajien valinnanvapauden ja itse perinteisten paikallisten katumarkkinoiden säilymisen kannalta;

23. korostaa, että sähköinen kauppa on tärkeä tavallista kauppaa täydentävä tekijä ja että on toteutettava asianmukaisia toimia sen kaikkien mahdollisuuksien kehittämiseksi, mukaan luettuna internetin saatavuuden parantaminen kaikkein syrjäisimmillä alueilla; kehottaa komissiota sisällyttämään sähköistä kauppaa koskevaan tulevaan tiedonantoon toimenpiteitä, joilla lisätään luottamusta erityisesti yksinkertaistamalla rajat ylittävää verkkotunnusten rekisteröintiä, parannetaan verkkomaksujen turvallisuutta, helpotetaan rajat ylittävää velkojen perintää ja tiedotetaan kuluttajille paremmin heidän oikeuksistaan, erityisesti peruuttamisoikeudesta ja valitusmahdollisuuksista;

24. pitää valitettavina monia esteitä, jotka koskevat vähittäiskauppiaiden vapaata sijoittautumista EU:ssa; on huolissaan erityisesti tietyistä kansallisista kauppaa ja verotusta koskevista laeista, jotka käytännössä syrjivät ulkomaisia vähittäiskauppiaita;

25. kehottaa komissiota toimimaan jämäkämmin sisämarkkinoiden periaatteita rikkovien jäsenvaltioiden suhteen, nopeuttamaan rikkomismenettelyjä pikakäsittelyn avulla ja tiedottamaan Euroopan parlamentille vuosittain kaupan alan ratkaistuista tapauksista;

Sopimuksellisten ja kaupallisten käytäntöjen käsittely yritysten välisissä suhteissa

26. vahvistaa, että vapaa ja oikeudenmukainen kilpailu, vapaus tehdä sopimuksia ja asianomaisen lainsäädännön asianmukainen valvonta ovat keskeisiä tekijöitä hyvin toimivien vähittäismarkkinoiden kannalta;

27. tunnustaa, että yrityksillä on erilainen markkinavoima, niiden on toimittava taloudellisesti järkevällä tavalla ja että EU tarvitsee talouden voimatekijöitä voidakseen kilpailla globaalisti;

28. painottaa kuitenkin laajalle levinnyttä huolta siitä, että markkinoita hallitsevien suurten toimijoiden katsotaan usein asettavan heikommille toimittajille ja vähittäiskauppiaille syrjiviä ehtoja esimerkiksi käyttämällä valikoivaan jakeluun liittyviä epäoikeudenmukaisia mekanismeja, maantieteellistä erottelua, hintavalvontaa, tuotteiden poistamista valikoimasta ilman ilmoitusta sekä muita rajoittavia käytäntöjä vääristäen näin kilpailua; korostaa, että tällaiset käytännöt vaikuttavat kaupan koko toimitusketjuun; tuomitsee käytänteet, joissa hyödynnetään talouden toimijoiden voimasuhteissa ilmenevää epätasapainoa ja jotka estävät todellisen vapauden sopimusten teossa; korostaa, että näiden käytänteiden torjumista voitaisiin edistää valistamalla kaikkia toimijoita ja etenkin pk-yrityksiä heidän sopimuksiin perustuvista oikeuksistaan;

29. myöntää, että luvakemyynti on riippumattomien vähittäismyyjien kannalta hyvä malli, jonka avulla he voivat selvitä erittäin kilpailuhenkisessä ympäristössä; panee huolestuneena merkille, että luvakemyyntiin osallistuvien vähittäismyyjien sopimuksista tulee yhä tiukempia;

30. korostaa, että yksityisiä tuotemerkkejä olisi kehitettävä siten, että kuluttajien valinnanmahdollisuuksia parannetaan, erityisesti kun on kyse avoimuudesta, tiedotuksen laadusta ja monimuotoisuudesta, ja että pk-yrityksille tarjotaan selkeät mahdollisuudet innovointiin ja laajentumiseen;

31. katsoo, että toisten kustannuksella tapahtuva kopiointi, joka voi olla seurausta muun muassa vähittäiskauppiaan kahtalaisesta roolista merkkivalmistajien asiakkaana ja kilpailijana, on tuomittava käytäntö, johon olisi puututtava viipymättä; pitää myönteisenä komission pyytämää tutkimusta, jolla pyritään selventämään liikesalaisuuksia ja toisten kustannuksella tapahtuvaa kopiointia koskevia säädöksiä ja käytänteitä EU:n 27 jäsenvaltiossa;

32. tunnustaa tarpeen parantaa suhteiden tasapainoa ja avoimuutta kaupan toimitusketjussa; korostaa tarvetta siirtyä vastakkainasettelusta tosiseikkoihin perustuvaan vuoropuheluun luottamuksen palauttamiseksi, entistä oikeudenmukaisempien neuvottelujen mahdollistamiseksi sekä kaikkia koskevien yhtäläisten toimintaedellytysten turvaamiseksi, jolloin kaikki toimitusketjujen taloudelliset toimijat voivat hyötyä tuotteidensa lisäarvosta ja hyödyntää täysipainoisesti yhtenäismarkkinoita;

33. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panemaan täysin ja yhdenmukaisesti täytäntöön kilpailulainsäädännön ja tarvittaessa kansallisella tasolla vilpillisen kilpailun ja kartellien vastaisen lainsäädännön;

34. korostaa, että kilpailusääntöjen asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi ja määräävän aseman väärinkäytön estämiseksi on ennen muuta vahvistettava kilpailua valvovia paikallisia viranomaisia ja varmistettava jatkuvat ja katkeamattomat viestintäyhteydet ja yhteistyö niiden ja kilpailuasioista vastaavan komission pääosaston kanssa;

35. tukee elintarvikkeiden toimitusketjun toiminnan parantamista käsittelevän korkean tason foorumin asiantuntijaryhmän hyvää työtä, joka koskee yritysten välisiä sopimuskäytäntöjä ja jonka avulla määritellään, luetteloidaan ja arvioidaan tietojen ja käytännön esimerkkien pohjalta erityisesti sitä, mitä selvästi sopimaton kaupallinen menettely merkitsee; edellyttää, että osapuolten tätä kysymystä käsittelevää vuoropuhelua koskevia aloitteita tuetaan vankasti; on huolissaan siitä, ettei se pääse osallistumaan virallisesti asiantuntijaryhmän eikä korkean tason foorumin työhön; katsoo, että sen olisi käsiteltävä asiaa kiireellisesti ja osallistuttava aktiivisesti foorumin työhön;

36. tukee sidosryhmiä, jotka ovat esittäneet, että on tarve soveltaa entistä laajempaa horisontaalista menettelyä ja laajentaa soveltamisalaa maatalouden elintarviketeollisuutta pidemmälle; pyytää komissiota ja yritysten etujärjestöjä käyttämään pohjana asiantuntijaryhmän käynnissä olevaa työtä ja tutkimaan mahdollisuuksia luoda uusi ja avoin foorumi, joka keskittyy koko kauppaan;

37. tukee samalla voimakkaasti käynnissä olevaa vähittäiskauppiaiden ja toimittajien etujärjestöjen intensiivistä työtä, jolla pyritään saamaan aikaan kilpailulainsäädäntöä koskeva epävirallinen vuoropuhelu ja säännölliset kuulemismekanismit; pitää myönteisenä niiden vapaaehtoista aloitetta sopia julistuksesta, joka koskee hyvän kaupankäyntikäytännön yhteisiä periaatteita kaupan koko toimitusketjussa;

38. pitää lisäksi myönteisinä komission elintarvikkeiden hintojen seurantavälinettä sekä jäsenvaltioiden toteuttamia vastaavia aloitteita, joilla mahdollistetaan oikeudenmukaiset tulot koko elintarvikkeiden toimitusketjussa analysoimalla kustannuksia, prosesseja, lisäarvoa, määriä, hintoja ja marginaaleja elintarvikkeiden toimitusketjun kaikilla osuuksilla;

39. panee huolestuneena merkille, että etenkään pk-yritykset eivät hyödynnä täysimääräisesti nykyisiä oikeudellisia välineitä oikeuksiensa puolustamiseksi, mikä johtuu taloudellisesta riippuvuudesta ja liiketoimien vähenemisen pelosta; pyytää komissiota, jäsenvaltioita ja yritysten etujärjestöjä pyrkimään löytämään keinoja luottamuksen palauttamiseksi, oikeusjärjestelmien käytön helpottamiseksi sekä nimettömien valitusten esittämiseksi ja EU:n asiamiehen viran perustamiseksi tälle alalle; uskoo lisäksi, että on kehitettävä käsitejärjestelmää, jotta voidaan varmistaa oikeudenmukainen kilpailu sekä horisontaalisissa että vertikaalisissa yritysten välisissä suhteissa, millä valmistellaan yritysten tasapuolisia toimintaedellytyksiä;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

40. pyytää komissiota julkistamaan vuoden 2011 loppuun mennessä tiedonannon, jossa kartoitetaan nykyistä kansallista lainsäädäntöä ja välineitä, jotka koskevat kaupan käytäntöjä ja sopimussuhteita, ja arvioimaan perinpohjaisesti, sovelletaanko näitä sääntöjä asianmukaisesti ja tarvitaanko lisätoimia;

41. katsoo, että tulisi tutkia vaihtoehtoisia ja epävirallisia kiistanratkaisu- ja korvausmekanismeja ja arvioida niiden tehokkuutta, koska niiden avulla voitaisiin ehkä ratkaista vähittäiskauppiaiden kiistoja; kehottaa komissiota ehdottamaan vaihtoehtoista kiistanratkaisua koskevia toimia vuoden 2011 loppuun mennessä yritysten ja kuluttajien luottamuksen vahvistamiseksi;

42. pyytää komissiota ja kaupan toimitusketjun toimijoita tiedottamaan parlamentille vuosittain nykyisten foorumien ja epävirallisten vuoropuhelumekanismien kehityksestä; ehdottaa, että tuloksista keskusteltaisiin vuosittain kaupan markkinoita koskevassa paneelissa, jonka sen sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta järjestää;

Tehokkuuden ja kestävän kulutuksen edistäminen – innovatiiviset käytännöt

43. korostaa vähittäismyyntialan vastuuta toiminnan kestävyydestä; pitää myönteisenä sitä, että vähittäiskauppiaat ja toimittajat ovat olleet vihreän vastuullisuuden etulinjassa, erityisesti kun on kyse jätteistä, energiankulutuksesta, kuljetuksista ja hiilidioksidipäästöjen vähentämisestä; tukee vähittäiskauppiaiden jo tekemiä kestävää kulutusta koskevia sitoumuksia, mutta pitää lisätoimia tarpeellisina; katsoo, että yritysten olisi kiinnitettävä enemmän huomiota yhteiskunnalliseen ja ympäristöasioita koskevaan vastuuseensa;

44. korostaa, että vähittäiskauppiaat ja toimittajat ovat innovaatiota, tutkimusta ja kehittämistä edistäviä toimijoita; korostaa, että koko alan on jatkettava innovatiiviseen tekniikkaan ja käytänteisiin investoimista, jotta voidaan parantaa entisestään koko toimitusketjun kilpailukykyä, mukaan luettuina logistiikka ja kuljetukset, energiatehokkuus, pakkaaminen, jätteidenkäsittely ja tuotekierrätys, ja vaihtaa parhaita käytäntöjä;

45. kehottaa komissiota kehittämään tuotteen koko elinkaareen perustuvan yhteisen arviointi- ja merkintäjärjestelmän, kuten se vaati yrityksiä ja kasvua koskevista yhtenäismarkkinoista antamassaan päätöslauselmassa, ja kehottaa tekemään tämän erityisesti pirstoutumisesta yrityksille ja kuluttajille aiheutuvien kulujen yksinkertaistamiseksi, yhdenmukaistamiseksi ja poistamiseksi;

46. kehottaa sidosryhmiä toteuttamaan lisää aloitteita ruokajätteen vähentämiseksi;

47. pitää myönteisenä EuroCommercen ja UNI-Europan yhteistä sopimusta, joka osoittaa, että työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu toimii hyvin kaupan alalla; tunnustaa, että kuluttajien tietämystä vähittäiskauppiaiden sosiaalisesta vastuusta on parannettava lisätoimilla, jotta saataisiin uuteen tekniikkaan tehtyjä investointeja vastaava inhimillinen pääoma erityisesti pätevyyttä kehittämällä ja jotta voidaan torjua epävirallista taloutta;

48. muistuttaa, että on tärkeää panna nykyinen sosiaali- ja työlainsäädäntö asianmukaisesti täytäntöön; pitää valitettavana pimeästi tehdyn työn suurta määrää, koska se merkitsee mittavaa veronkiertoa ja estää sisämarkkinoilla toimivien kauppiaiden yhdenvertaiset lähtökohdat;

49. korostaa, että alan tärkeimpiä haasteita ovat työolojen kohentaminen, epävirallisen talouden torjuminen sekä työllisyystason ja kilpailukyvyn säilyttäminen sovittamalla vähittäismyyjien tarpeet ja työntekijöiden pätevyyden paremmin yhteen; korostaa siksi tarvetta investoida koulutukseen ja pätevyyden kehittämiseen, koska se auttaa kyseistä alaa mukautumaan nopeasti uuteen teknologiaan;

Tuleva työ

50. pyytää komissiota valmistelemaan vähittäismyyntialaa kuullen kattavan Euroopan kaupan toimintasuunnitelman, jotta voidaan määrittää saavutettujen tulosten avulla strategia, jonka avulla käsitellään vielä ratkaisematta olevia kysymyksiä ja jossa annetaan alakohtaisia suosituksia; pitää myönteisenä, että aloitetta tuettiin sen yrityksiä ja kasvua koskevista yhtenäismarkkinoista antamassa päätöslauselmassa;

51. korostaa, että toimintasuunnitelmassa olisi otettava huomioon komission jo kehittämät aloitteet, kuten elintarvikkeiden toimitusketjun toiminnan parantamista käsittelevä korkean tason foorumi, kestävyyttä ja ilmastonmuutosta koskevat aloitteet sekä merkitykselliset sisämarkkinoiden toimenpidepakettia koskevat ehdotukset;

52. ehdottaa, että toimintasuunnitelmassa suositeltujen toimien seurantaa, mukaan lukien sidosryhmien kanssa käytävässä vuoropuhelussa saavutettu edistys, olisi esiteltävä ja siitä olisi keskusteltava ensimmäisessä vähittäismyynnin markkinoita koskevassa paneelissa;

53. uskoo, että osto- ja myyntiprosessien optimoinnin jatkaminen koko vähittäiskaupan toimitusketjussa aina markkinatutkimuksesta ja tuotteiden markkinoinnista toimittajasuhteisiin, logistiikkaan ja varastojen hallinnointiin sekä virheellisten tavaroiden ja asiakkaiden valitusten käsittelemiseen ja asiakassuhteiden hoitamiseen parantaa EU:n vähittäiskaupan kilpailukykyä, alentaa kuluttajahintoja ja parantaa palvelujen laatua;

54. kannustaa vähittäiskauppiaita ja toimittajia osallistumaan aktiivisesti avoimeen, rakentavaan ja jatkuvaan vuoropuheluun pragmaattisten ratkaisujen löytämiseksi; kehottaa jäsenvaltioita ja EU:ta tukemaan prosessia aktiivisesti;

*

* *

55. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Unkarin tarkistettu perustuslaki

P7_TA(2011)0315

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 Unkarin perustuslain tarkistamisesta

(2013/C 33 E/03)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2, 3, 4, 6 ja 7 artiklan, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49, 56, 114, 167 ja 258 artiklan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen, jotka käsittelevät perusoikeuksien kunnioittamista, edistämistä ja suojelua,

— ottaa huomioon 1. tammikuuta 2012 voimaan tulevan Unkarin perustuslain, jonka Unkarin tasavallan kansalliskokous hyväksyi 18. huhtikuuta 2011 (jäljempänä "uusi perustuslaki"),

— ottaa huomioon Demokratiaa oikeusteitse -komission (Venetsian komissio) lausunnot n:o CDL(2011)016 ja CDL(2011)001 Unkarin uudesta perustuslaista ja sen laatimisen yhteydessä esille nousseista kolmesta juridisesta kysymyksestä,

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

— ottaa huomioon Unkarin vakavista takaiskuista oikeusvaltion periaatteiden ja ihmisoikeuksien noudattamisessa 25. tammikuuta 2011 esitetyn Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen päätöslauselmaesityksen n:o 12490,

— ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomion n:o 30141/04 (Schalk ja Kopf v. Itävalta) ja erityisesti sen obiter dicta -lausumat,

— ottaa huomioon Euroopan parlamentissa esitetyt suulliset kysymykset Unkarin uudesta perustuslaista sekä neuvoston ja komission lausunnot Unkarin perustuslain tarkistamisesta ja sitä 8. kesäkuuta 2011 seuranneesta keskustelusta,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 4 kohdan,

A. katsoo, että Euroopan unionin perustana ovat demokratian ja oikeusvaltion periaatteet, kuten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklassa määrätään, ja perusoikeuksien ja -vapauksien kunnioittaminen, kuten Euroopan unionin perusoikeuskirjaan ja Euroopan ihmisoikeussopimukseen on kirjattu, sekä näiden oikeuksien, vapauksien ja periaatteiden oikeudellisen arvon tunnustaminen, mitä ilmentää EU:n tuleva liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen,

B. ottaa huomioon, että Unkari on allekirjoittanut Euroopan ihmisoikeussopimuksen, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja muita kansainvälisiä oikeudellisia välineitä, jotka velvoittavat sitä kunnioittamaan ja panemaan täytäntöön periaatteita, jotka koskevat vallanjakoa, toimielinten demokraattista valvontaa sekä demokratian ja ihmisoikeuksien edistämistä,

C. katsoo, että vaikka uuden perustuslain laatiminen ja hyväksyminen kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, nykyisillä ja tulevilla jäsenvaltioilla sekä Euroopan unionilla on velvollisuus varmistaa, että perustuslakien sisältö ja menettelyt ovat EU:n arvojen, perusoikeuskirjan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaisia ja että hyväksyttyjen perustuslakien henki ja kirjain eivät ole ristiriidassa näiden arvojen ja välineiden kanssa; katsoo, että tämä käy selvästi ilmi siitä, että moni EU:n nykyisistä jäsenvaltioista joutui tarkistamaan ja muuttamaan perustuslakiaan unionin jäsenyyden varmistamiseksi tai mukauttamaan perustuslakiaan EU:n perussopimusten myöhempien vaatimusten mukaiseksi varsinkin komission pyynnöstä,

D. katsoo, että perustuslain säätämisprosessi kärsi avoimuuden puutteesta ja että uusi perustuslaki laadittiin ja hyväksyttiin poikkeuksellisen lyhyessä ajassa, joka ei sallinut riittävästi aikaa perusteelliselle julkiselle keskustelulle lakitekstistä; katsoo, että menestyksellisen ja legitiimin perustuslain olisi perustuttava mahdollisimman laajaan konsensukseen,

E. toteaa, että kansalliset, eurooppalaiset ja kansainväliset kansalaisjärjestöt ja organisaatiot, Venetsian komissio ja jäsenvaltioiden hallitusten edustajat ovat arvostelleet uutta perustuslakia laajalti ja että se hyväksyttiin yksinomaan hallituspuolueiden edustajien äänin, joten poliittista ja yhteiskunnallista konsensusta ei saatu aikaan,

F. toteaa, että Euroopan parlamentti jakaa Venetsian komission huolenaineet etenkin uuden perustuslain hyväksymisprosessin läpinäkyvyydestä, avoimuudesta, osallistavuudesta ja siihen käytetystä ajasta sekä demokraattisen valvonnan heikkenemisestä erityisesti perustuslakituomioistuinta, tuomioistuimia ja tuomareita koskevien määräysten osalta, mikä saattaa vaarantaa Unkarin oikeuslaitoksen riippumattomuuden,

G. toteaa, että uudessa perustuslaissa ei selkeästi ilmoiteta eräitä Unkarin oikeudellisesti sitovien kansainvälisten sopimusten nojalla omaksumia velvoitteita, joita sen on noudatettava ja edistettävä, kuten kuolemanrangaistuksen kieltäminen ja elinkautisen vankeusrangaistuksen kieltäminen, jos siihen ei liity mahdollisuutta päästä ehdonalaiseen vapauteen, sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän kieltäminen sekä erityisellä oikeusmääräyksellä toteutettavat perusoikeuksien epäämiset tai rajoitukset,

H. katsoo, että arvopohjallaan ja määritellessään perheen kaltaisia peruskäsitteitä epäselvin sanamuodoin ja määritellessään oikeuden elämään alkavaksi hedelmöityksestä uusi perustuslaki sisältää riskin tiettyjen kansanryhmien, kuten etnisten, uskonnollisten ja seksuaalisten vähemmistöjen, yksinhuoltajaperheiden, rekisteröidyssä parisuhteessa elävien sekä naisten syrjinnästä,

I. katsoo, että johdanto-osan epäselvä sanamuoto erityisesti ulkomailla asuviin unkarilaisiin kohdistuvien Unkarin valtion velvoitteiden osalta saattaa luoda oikeusperustan sellaisille toimille, joita naapurivaltiot pitäisivät puuttumisena oman maansa sisäisiin asioihin, mikä voi aiheuttaa jännitteitä alueella,

J. toteaa, että uudessa perustuslaissa säädetään, että sen johdanto-osa on oikeudellisesti sitova, millä voi olla oikeudellisia ja poliittisia seurauksia ja mikä voi johtaa oikeudelliseen epävarmuuteen,

K. katsoo, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan sisällyttäminen uuteen perustuslakiin saattaa aiheuttaa toimivaltuuksien päällekkäisyyttä Unkarin tuomioistuinten ja kansainvälisten tuomioistuinten välillä, kuten Venetsian komission lausunnossa todetaan,

L. toteaa, että uudessa perustuslaissa säädetään kahden kolmasosan enemmistöä edellyttävien sellaisten päälakien laajasta käytöstä, joiden piiriin kuuluu monia Unkarin institutionaalista järjestelmää, perusoikeuksien käyttöä ja yhteiskunnan tärkeitä sopimuksia koskevia kysymyksiä; ottaa huomioon, että käytännössä tämä tekee kyseisten lakien hyväksymisestä osan Unkarin uutta perustuslaillista prosessia,

M. toteaa, että uuden perustuslain nojalla eräitä kysymyksiä, kuten perhelainsäädäntöä ja verotus- ja eläkejärjestelmää koskevia näkökohtia, jotka kuuluvat yleensä hallituksen toimivaltaan tai lainsäädäntöelimen tavanomaiseen päätösvaltaan, säännellään myös näillä päälaeilla, mikä vähentää tulevien vaalien merkitystä ja antaa kahden kolmasosan enemmistöhallitukselle lisää mahdollisuuksia poliittisen tahtonsa vahvistamiseen; katsoo, että erityisten ja yksityiskohtaisten sääntöjen voimaan saattaminen päälaeilla saattaa siten vaarantaa demokratian periaatteen,

N. toteaa Venetsian komission korostaneen, että kulttuuria ja uskontoa koskevaa ja sosioekonomista politiikkaa sekä finanssipolitiikkaa ei pitäisi vahvistaa päälaeilla,

O. toteaa, että demokraattiselta legitimiteetiltään rajallisella epäparlamentaarisella elimellä, talousarviota käsittelevällä neuvostolla, on veto-oikeus yleisen talousarvion suhteen, jolloin valtion päämies voi hajottaa kansalliskokouksen, mikä rajoittaa tuntuvasti demokraattisesti valitun lainsäädäntöelimen toimintamahdollisuuksia,

P. katsoo, että neljän oikeusasiamiehen tehokas järjestelmä vesitetään nimittämällä yksi varsinainen oikeusasiamies ja kaksi varajäsentä, millä ei ehkä kyetä suojelemaan oikeuksia yhtä hyvin ja jolloin aiemman tietosuojasta ja tiedonvälityksen vapaudesta vastaavan oikeusasiamiehen toimivalta poistuu; toteaa, että viimeksi mainitun toimivalta siirtyy viranomaiselle, jonka toimintatapaa ei ole eritelty,

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Q. katsoo, että uuden perustuslain hyväksymisen ohella Unkarin hallitus ja hallitsevat puolueet tekivät monia muutoksia avaintehtävien hoitajien suhteen (uusi oikeuskansleri, valtiontalouden tarkastusviraston pääjohtaja ja talousarviota käsittelevän neuvoston puheenjohtaja); toteaa, että Unkarin parlamentti valitsi äskettäin tuomarit uuden perustuslain edellyttämään Unkarin uuteen perustuslakituomioistuimeen; toteaa, että nimitys- ja valintaprosessi eivät perustuneet poliittiseen yhteisymmärrykseen,

R. ottaa huomioon, että uudessa perustuslaissa on hyvin yleisluonteisia oikeusjärjestelmää koskevia säännöksiä ja että jää epäselväksi, jatkaako uudelleen nimetty korkein oikeus toimintaansa nykyisen presidentin johdolla,

S. panee merkille, että Euroopan neuvoston parlamentaarinen yleiskokous on päättänyt laatia raportin Unkarin uudesta perustuslaista Venetsian komission lausunnon perusteella,

T. ottaa huomioon, että uuden perustuslain laatimista ja hyväksymistä ei mainittu hallituspuolueiden vaaliohjelmassa,

U. toteaa, että Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteeri Ban Ki-moon on ilmoittanut arvostavansa sitä, että Unkarin hallitus pyytäisi neuvoja ja suosituksia maansa sisäpuolelta ja Euroopan neuvostosta tai Yhdistyneiltä kansakunnilta, ja että hänen mielestään Unkarin pitäisi Euroopan unionin jäsenvaltiona kääntyä Euroopan unionin toimielinten puoleen saadakseen neuvoja uuden perustuslain tarkistamista varten,

1. kehottaa Unkarin viranomaisia käsittelemään Venetsian komission esiin nostamia kysymyksiä ja huolenaiheita ja panemaan sen suositukset täytäntöön joko tarkistamalla uutta perustuslakia tai tulevien päälakien tai tavallisten lakien avulla ja varsinkin ottamaan tavoitteeksi, että

a) pyritään aktiivisesti yhteisymmärrykseen, laajemman avoimuuden varmistamiseen, aidon poliittisen ja sosiaalisen osallisuuden edistämiseen sekä laajaan julkiseen keskusteluun uudessa perustuslaissa tarkoitettujen tavanomaisten lakien laatimisen ja hyväksymisen yhteydessä;

b) hyväksytään vain perusasioita koskevat, selvästi määritellyt päälait, joissa säädetään verotus- ja eläkejärjestelmistä, perhepolitiikasta sekä kulttuuria ja uskontoa koskevasta ja sosioekonomisesta politiikasta, jolloin tulevat hallitukset ja demokraattisesti valitut lainsäädäntöelimet voivat tehdä autonomisia päätöksiä näistä politiikoista; tarkistetaan talousarviota käsittelevän neuvoston nykyisiä valtuuksia;

c) taataan kaikkien kansalaisten oikeuksien yhdenvertainen suojelu riippumatta heidän uskonnollisesta, sukupuolisesta, etnisestä tai muusta yhteiskunnallisesta taustastaan perusoikeuskirjan 21 artiklan, uuden perustuslain ja sen johdanto-osan mukaisesti;

d) taataan uudessa perustuslaissa ja sen johdanto-osassa selvästi, että Unkari kunnioittaa muiden maiden alueellista koskemattomuutta pyrkiessään hankkimaan ulkomailla asuvien etnisten unkarilaisten tukea;

e) vahvistetaan uudelleen oikeuslaitoksen riippumattomuus palauttamalla perustuslakituomioistuimen oikeus tarkastella uudelleen talousarviota koskevaa lainsäädäntöä poikkeuksitta, kuten Euroopan ihmisoikeussopimukseen perustuvassa lainsäädännössä edellytetään, ja tarkistetaan säännöksiä tuomarien pakollisesta alhaisemmasta eläkeiästä ja varmistetaan nimenomaisesti oikeusjärjestelmän hallinnoinnin riippumattomuus;

f) suojellaan uudella perustuslailla nimenomaisesti kaikkia kansalaisten perusoikeuksia ja sosiaalisia oikeuksia Unkarin kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti, kielletään kuolemanrangaistus ja elinkautiset vankeusrangaistukset ilman mahdollisuutta päästä ehdonalaiseen vapauteen sekä sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä, annetaan riittävät takeet perusoikeuksien suojelemisesta ja tehdään selväksi, että kansalaiset saavat syntyessään varauksettomat perusoikeudet;

g) varmistetaan, että oikeusasiamiesjärjestelmän uudelleen organisoiminen ei vähennä takeita kansallisten vähemmistöjen, henkilötietojen ja kansalaisille relevanttien tietojen avoimuuden suojelemisesta ja edistämisestä eikä asiasta vastaavien elinten riippumattomuudesta;

h) varmistetaan, että perusoikeuskirjan sisällyttäminen uuteen perustuslakiin ei aiheuta tulkintaongelmia eikä johda maan tuomioistuinten, Unkarin uuden perustuslakituomioistuimen ja Euroopan unionin tuomioistuimen toimivaltojen päällekkäisyyksiin;

2. kehottaa komissiota teettämään perinpohjaisen analyysin uudesta perustuslaista ja tulevista päälaeista tarkistaakseen, että ne ovat yhteisön säännöstön ja erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan sekä perussopimusten kirjaimen ja hengen mukaisia;

3. kehottaa asiasta vastaavia valiokuntiaan seuraamaan asiaa yhteistyössä Venetsian komission ja Euroopan neuvoston kanssa ja arvioimaan, onko suositukset pantu täytäntöön ja millä tavalla;

4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan neuvostolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, perusoikeusvirastolle, Etyjille ja YK:n pääsihteerille.

Viides koheesiokertomus ja koheesiopoliittinen strategia vuoden 2013 jälkeen

P7_TA(2011)0316

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 komission viidennestä koheesiokertomuksesta ja koheesiopoliittisesta strategiasta vuoden 2013 jälkeen (2011/2035(INI))

(2013/C 33 E/04)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 9. marraskuuta 2010 päivätyn komission tiedonannon "Taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta käsittelevän viidennen kertomuksen päätelmät: koheesiopolitiikan tulevaisuus (KOM(2010)0642) (jäljempänä "päätelmät"),

— ottaa huomioon 9. marraskuuta 2010 päivätyn komission tiedonannon "Sijoituksia Euroopan tulevaisuuteen – Viides kertomus taloudellisesta, sosiaalisesta ja alueellisesta yhteenkuuluvuudesta" (jäljempänä "viides koheesiokertomus"),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen XVIII osaston III osan,

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

— ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastosta ja asetuksen (EY) N:o 1783/1999 kumoamisesta 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1080/2006 ([1]),

— ottaa huomioon Euroopan sosiaalirahastosta ja asetuksen (EY) N:o 1784/1999 kumoamisesta 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1081/2006 ([2]),

— ottaa huomioon eurooppalaisesta alueellisen yhteistyön yhtymästä (EAYY) 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1082/2006 ([3]),

— ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 11. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ([4]),

— ottaa huomioon koheesiorahaston perustamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1164/94 kumoamisesta 11. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1084/2006 ([5]),

— ottaa huomioon liittymistä valmistelevasta tukivälineestä 17. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1085/2006 ([6]),

— ottaa huomioon säännöistä, jotka koskevat yritysten, tutkimuskeskusten ja korkeakoulujen osallistumista seitsemännen puiteohjelman toimiin sekä tutkimustulosten levittämistä 18. joulukuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1906/2006 ([7]),

— ottaa huomioon 24. huhtikuuta 2007 antamansa päätöslauselman tulevien laajentumisten vaikutuksista koheesiopolitiikan tehokkuuteen ([8]),

— ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman alueellista koheesiota koskevasta vihreästä kirjasta ja koheesiopolitiikan tulevaa uudistusta koskevan keskustelun tilasta ([9]),

— ottaa huomioon 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman koheesiopolitiikan osuudesta Lissabonin ja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa ([10]),

— ottaa huomioon 22. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman taloudellista ja sosiaalista kehitystä koskevasta Euroopan unionin strategiasta vuoristo- ja saarialueilla sekä harvaan asutuilla alueilla ([11]),

— ottaa huomioon 7. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman EU:n koheesio- ja aluepolitiikasta vuoden 2013 jälkeen ([12]),

— ottaa huomioon 7. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman Euroopan sosiaalirahaston tulevaisuudesta ([13]),

— ottaa huomioon 23. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman EAKR:n ja muiden rakennerahastojen tilanteesta ja tulevasta synergiasta tehokkuuden lisäämiseksi ([14]),

([1]) EUVL L 210, 31.7.2006, s. 1.
([2]) EUVL L 210, 31.7.2006, s. 12.
([3]) EUVL L 210, 31.7.2006, s. 19.
([4]) EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.
([5]) EUVL L 210, 31.7.2006, s. 79.
([6]) EUVL L 210, 31.7.2006, s. 82.
([7]) EUVL L 391, 30.12.2006, s. 1.
([8]) EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 275.
([9]) EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 65.
([10]) EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 120.
([11]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0341.
([12]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0356.
([13]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0357.
([14]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0286.

— ottaa huomioon 26. toukokuuta 2004 julkaistun komission tiedonannon "Syrjäisimpien alueiden tiiviimpi kumppanuus" (KOM(2004)0343) sekä 17. lokakuuta 2008 julkaistun komission tiedonannon "Syrjäisimmät alueet: Euroopan voimavara" (KOM(2008)0642),

— ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 julkaistun komission tiedonannon "Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia" (KOM(2010)2020),

— ottaa huomioon 6. lokakuuta 2010 julkaistun komission tiedonannon "Aluepolitiikan panos Eurooppa 2020 -strategian mukaisessa älykkäässä kasvussa" (KOM(2010)0553),

— ottaa huomioon 26. tammikuuta 2011 julkaistun komission tiedonannon "Aluepolitiikan panos Eurooppa 2020 -strategian mukaisessa kestävässä kasvussa" (KOM(2011)0017),

— ottaa huomioon yleisten asioiden neuvoston 21. helmikuuta 2011 antamat päätelmät taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta EU:ssa käsittelevästä viidennestä kertomuksesta (06762/2011),

— ottaa huomioon 1. huhtikuuta 2011 julkaistun alueiden komitean lausunnon viidennestä koheesiokertomuksesta ([1]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, talousarvion valvontavaliokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0222/2011),

A. ottaa huomioon, että EU:n koheesiopolitiikka on vaikuttanut merkittävällä tavalla siihen, että kaikilla EU:n alueilla on menneillä ja nykyisillä tukikausilla voitu todeta tuottavuuden nousua; korostaa, että jälkiarvioinnit osoittavat lisäksi taloudellisten, sosiaalisten ja alueellisten erojen vähentyneen merkittävästi; ottaa huomioon, että nämä kehityssuunnat ovat vaikuttaneet vastaavasti myönteisellä tavalla sosiaaliseen suojeluun sekä ympäristönsuojeluinvestointeihin,

B. ottaa huomioon, että koheesiopolitiikka on tarkoitettu yhtenäismarkkinoiden vastapainoksi ja solidaarisuuteen perustuvan innovoivan ja suojelevan Euroopan kehittämiseksi globalisaatioon, väestörakenteen muutokseen ja luonnonvarojen säästämiseen liittyvien haasteiden edessä ja että kaikkien alueiden omat voimavarat on hyödynnettävä kasvun sekä alueellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi,

C. katsoo, että koheesiopolitiikassa on todella kyse kansalaisten kannalta merkittävästä asiasta, sillä se tuo EU:n osaksi jokapäiväistä elämää ja tekee EU:sta konkreettisen ja tuo sille näkyvyyttä kaikkialla EU:ssa,

D. ottaa huomioon, että koheesio- ja rakennepolitiikka ovat osoittautuneet kriisitilanteissa joustaviksi ja pystyneet vaikuttamaan ratkaisevalla tavalla erilaisiin kansallisiin talouden elvytysohjelmiin ja ammattitaidon kehittämisohjelmiin ja että tämä joustavuus on tärkeää säilyttää,

E. ottaa huomioon, että Euroopan unionin rakennepolitiikka vaikuttaa merkittävästi talous- ja finanssikriisin voittamiseen, sillä sen samalla sekä kehityseroja tasoittava että innovatiivinen lähestymistapa rohkaisee Euroopan alueita merkittävästi parantamaan infrastruktuuria, vahvistamaan alueellista innovaatiovoimaa ja edistämään ekologisesti kestävää kehitystä,

([1]) EUVL C 166, 7.6.2011, s. 35.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

F. ottaa huomioon, että rakennerahastojen kohdentaminen Lissabonin strategian tavoitteisiin on osoittautunut hyväksi ratkaisuksi, mistä todistavat vakuuttavat sitomisasteet tavoitteiden "lähentyminen" ja "alueellinen kilpailukyky ja työllisyys" aloilla, ja että 20 prosenttia Euroopan alueellisen yhteistyön hankkeista on vastannut Lissabonin tavoitteita,

G. ottaa huomioon, että alueellisen yhteistyön tavoitteena on kannustaa alueita vastaamaan yhdessä yhteisiin haasteisiin, purkamaan yhteistyön fyysisiä, hallinnollisia ja lainsäädännöllisiä esteitä sekä lieventämään "rajailmiötä",

H. ottaa huomioon, että Lissabonin strategian osittaisen epäonnistumisen syyt eivät ole koheesiopolitiikan puutteellisessa täytäntöönpanossa vaan syypäitä ovat pikemminkin monitasoisen hallinnon puute ja se, etteivät alue- ja paikallistaso ole ottaneet strategiasta vastuuta, rahoituskriisin vaikutukset ja yhtenäismarkkinoiden toteuttamisen puutteet, puutteellinen budjettikuri sekä joidenkin jäsenvaltioiden riittämättömät makrotaloudelliset edellytykset,

I. ottaa huomioon, että virheiden määrä ja tukivarojen väärinkäyttö ovat viime jaksoilla huomattavasti vähentyneet; pahoittelee kuitenkin sitä, että rakennepolitiikka on politiikan ala, jolla säännönvastaisuudet ovat yleisiä, ja että joillakin jäsenvaltioilla ei edelleenkään ole tehokkaita mekanismeja varojen väärinkäyttöä vastaan eikä keinoja periä perusteettomasti maksettuja rahoja takaisin; toteaa, että kaikista säännönvastaisuuksista ei kenties joko tahattomasti tai tahallisesti ole raportoitu, ja huomauttaa, että koheesiopolitiikkaan liitetyistä virheistä suuren osan voidaan katsoa johtuvan koheesiopolitiikan ulkopuolisen lainsäädännön, kuten julkisia hankintoja, ympäristöä ja valtiontukia koskevan lainsäädännön, vaatimuksista,

J. ottaa huomioon, että koheesio- ja rakennepolitiikan nykyinen tavoitejärjestelmä (lähentyminen, kilpailukyky ja työllisyys, Euroopan alueellinen yhteistyö) on osoittautunut yleisesti hyväksi ratkaisuksi, kun huolehditaan monitasoisesta hallinnosta ja suunnitteluvarmuudesta, jotka perustuvat luotettavaan rahoitukseen ja hyväksyttyyn aikatauluun (7 vuotta), mutta panee merkille suunnittelun huomattavat viipeet, jotka aiheutuvat EU:n päätöksentekoprosessin liian pitkistä rahoitus- ja lainsäädäntöneuvotteluista sekä koheesiopolitiikan sääntöjen merkittävistä muutoksista,

K. ottaa huomioon, että lähentymisalueiden kestävä tukeminen ja kehittäminen vaikuttaa myönteisesti tavaroiden ja palvelujen kysyntään niiden markkinoilla ja tuo siten mukanaan todistettavasti myönteisiä vaikutuksia myös rikkaampien EU-jäsenmaiden kannalta,

L. ottaa huomioon, että aluetaloudellinen ja sosiaalinen epätasapaino, tiettyjen alueiden (etenkin syrjäisimpien alueiden) maantieteelliset haitat sekä erityiset rakenteelliset ongelmat ja mukautuminen uusiin haasteisiin edellyttävät edelleen kattavaa EU:n koheesiopolitiikkaa kaikilla Euroopan alueilla; toteaa, että tätä edellytetään myös Lissabonin sopimuksessa,

M. katsoo, että koska koheesiopolitiikalla on tulevaisuuden kannalta strateginen merkitys, siitä ei saa tulla budjettineuvotteluissa tekijää, jonka kohdalla voidaan joustaa,

Koheesiopolitiikan lisäarvo ja investointien painopisteet

1. kehottaa korostamaan koheesio- ja rakennepolitiikan ohjelmissa enemmän eurooppalaista lisäarvoa; katsoo tällaisen lisäarvon toteutuvan, kun EU:n hankkeilla saavutetaan kyseisillä heikosti kehittyneillä alueilla kestäviä taloudellisia, infrastruktuureihin liittyviä, sosiaalisia ja/tai ekologisia parannuksia, joita ei olisi voitu toteuttaa ilman unionin panosta;

2. pitää unionin tuen lisäarvona myös sitä, kun vaikuttavat kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla tuetut hankkeet vaikuttavat osaltaan siihen, että saavutetaan yleiseurooppalaisia tavoitteita, jotka liittyvät Euroopan yhdentymiseen, talouskasvuun, tutkimustoimintaan, ympäristönsuojeluun, kulttuuriin, luonnonvarojen hoitoon, urheiluun, väestörakenteen muutokseen, kestävään energiahuoltoon, sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen tai rajatylittävään kehitykseen, kun tätä ei olisi voitu toteuttaa ilman unionin panosta;

3. katsoo, että yksi koheesiopolitiikan suurista, lisäarvoa tuovista eduista on siinä, että unionin tavoitteita toteutetaan noudattamalla hajautettua lähestymistapaa sekä yhteisen talousvastuun ja taloushallinnon (monitasoinen hallinto) ja yhteisen hallinnoinnin periaatteita; katsoo, että monitasoinen hallinto ja selvästi määritellyt rakenteet ja vastuualueet ovat konkreettinen esimerkki toissijaisuusperiaatteesta ja koheesiopolitiikkaa hoitavien alueellisten viranomaisten merkityksen asianmukaisesta tunnustamisesta; vaatii tämän kumppanuusperiaatteen ja asiaankuuluvien toimijoiden sitoutumisen jatkuvaa vahvistamista ottamalla käyttöön yksityiskohtaisia sitovia määräyksiä alueellisessa sopimuksessa, josta päätetään kussakin jäsenvaltiossa tuloslähtöisemmän suunnittelun ja täytäntöönpanon varmistamiseksi;

4. katsoo, että koheesiopolitiikkaan, sen ohjelmakauteen ja menojen kohdentamiseen liittyvä avoimuus ja rakennerahastojen potentiaalisten tuensaajien mahdollisuus saada tietoa ovat tärkeitä edellytyksiä koheesiopolitiikan yleisten tavoitteiden saavuttamiselle ja että avoimuus pitäisi siksi ottaa seuraavalla rahoituskaudella koheesiopolitiikan suunnittelu- ja päätöksentekoprosesseissa alojen rajat ylittäväksi ohjaavaksi periaatteeksi; korostaa, että edunsaajien luettelo olisi julkaistava jatkossakin, etenkin verkossa, koska siten lisätään tehokkaasti avoimuutta;

5. pitää avoimuusvaatimuksia (lopullisten tuensaajien julkistamisvelvollisuus) myös asiantuntijoille, suurelle yleisölle ja poliittisille päättäjille välttämättömänä välineenä tarkistaa, onko rakennerahastojen varoja käytetty tavoitteiden mukaisesti ja laillisesti; vaatii esittämistä maan kielen lisäksi jollakin EU:n kolmesta työkielestä (englanti, ranska tai saksa) ja suosittelee pyydettyjen tietojen yhdenmukaistamista entisestään;

6. korostaa, että vaikka alueelliset erot ovatkin vähenemään päin, epätasapaino on kuitenkin edelleen suuri – joissakin jäsenvaltioissa jopa kasvava muun muassa talous- ja finanssiriisin vuoksi – ja että tästä syystä koheesiopolitiikassa on edelleen keskityttävä erojen kaventamiseen ja sopusointuisen kehityksen saavuttamiseen kaikilla EU:n alueilla riippumatta siitä, missä jäsenvaltiossa ne sijaitsevat;

7. tunnustaa maantieteellisesti ja luonto-olojen perusteella erityisen epäedullisessa asemassa olevien alueiden erityistarpeet; vaatii entiseen tapaan, että jäsenvaltioiden ja komission on säilytettävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa tarkoitettujen erityisen epäedullisessa asemassa olevien alueiden (syrjäisimmät alueet, pohjoisimmat alueet, joiden väestöntiheys on erittäin alhainen sekä saaristo-, vuoristo- ja rajaseutualueet) erityisen suosituimmuusaseman edellyttäen, että tällä on vaikutusta ja että se tuottaa eurooppalaista lisäarvoa;

8. tunnustaa tiettyjen alueiden erityisaseman ja -tarpeet, jotka johtuvat niiden sijainnista, väestörakenteen muutoksesta tai luonto-olojen kaltaisista erityisrajoitteista, ja ottaa huomioon myös näiden alueiden potentiaalin; vaatii entiseen tapaan, että tällaiset alueet ja etenkin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 ja 174 artiklassa tarkoitetut erityisen epäedullisessa asemassa olevat alueet (kuten syrjäisimmät alueet, mukaan luettuina syrjäisimmät maaseudun alueet, pohjoisimmat alueet, joiden väestötiheys on erittäin alhainen ja jotka kärsivät muun muassa pitkistä etäisyyksistä ja pohjoisista olosuhteista, sekä saaristo-, vuoristo- ja rajaseutualueet) säilyttävät erityisen suosituimmuusaseman, niitä kohdellaan joustavasti ja ne saavat erityisrahoitusta ja että tällaisille alueille tehtäviä investointeja suositaan joko suoran tuen tai verohuojennusten avulla; vaatii myös selvityksiä tietynlaisten suosituimmuusasemien jatkamisesta tai myöntämisestä tällaisille alueille siten, että pyritään varmistamaan, että koheesiopolitiikan välineiden käyttö mukautetaan niiden talouksiin ottaen asianmukaisesti huomioon tällaisten alueiden pk-yritysten merkitys ja kilpailukyvyn ja yhdenvertaisten mahdollisuuksien tarve, jotta näistä alueista tulisi olennainen osa EU:n sisämarkkinoita;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

9. korostaa, että unioni voi olla maailmanlaajuisessa kilpailussa kilpailukykyinen vain, jos sen koheesiopolitiikassa voidaan hyödyntää täysipainoisesti kaikkien alueiden, taajama-alueiden ja kaupunkien kehityspotentiaalia ja jos koheesiopolitiikka mahdollistaa riittävän joustavan reagoinnin Eurooppa 2020 -strategiassa yksilöityihin haasteisiin ja pullonkauloihin; painottaa tässä yhteydessä, että rakennerahastovarojen kohdentaminen laajan alueellisen lähestymistavan mukaan on toteutettava siten, että sillä tasoitetaan myös vahvempien alueiden rakenteellisia puutteita; korostaa kuitenkin, että koheesiopolitiikka ei ole pelkästään Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanoväline ja että jatkuva keskittyminen koheesiopolitiikan keskeisiin periaatteisiin tuottaa lisäarvoa ylläpitämällä Eurooppa 2020 -strategian saavutuksia myös strategian päätyttyä;

10. korostaa, että koheesiopolitiikassa on edelleen keskityttävä alueelliseen yhteenkuuluvuuteen, ja korostaa että alueellinen yhteenkuuluvuus lisättiin Lissabonin sopimuksessa taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden rinnalle; toteaa, että tämä tavoitteenasettelu on edelleen erottamattomasti sidoksissa taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden haasteisiin ja vahvistaa koheesiopolitiikan eurooppalaista lisäarvoa; korostaa lisäksi, että alueellista yhteenkuuluvuutta on edistettävä myös paikallistasolla, erityisesti taajama-alueilla (ongelmalähiöt, huonosti hallittu kaupunkien levittäytyminen), jopa vauraina pidettyjen alueiden sisällä;

11. katsoo, että makroaluestrategiat – edellyttäen, että alueviranomaiset osallistuvat niiden hallinnointiin – tarjoavat hyvän mahdollisuuden ylikansallisen potentiaalin hyödyntämiseen, eri hallintotasojen yhteistyön kohentamiseen ja yhteisen lähestymistavan kehittämiseen ympäristönsuojelun tai luonnonvarojen ja kehittämiskapasiteetin käytön kaltaisia haasteita varten, mikä mahdollistaa tehokkaamman, tasapainoisen ja kestävän kehityksen; korostaa, että alueellisen yhteistyön ohjelmat on nivottava tehokkaammin alueellisiin strategioihin (kuten alueellisiin kehittämissuunnitelmiin, paikallisiin kehittämisstrategioihin ja paikallisiin kehittämissuunnitelmiin); näkee tässä mahdollisuuden hyödyntää EU:n rakennerahastojen nykyisiä tukimahdollisuuksia määrätietoisemmin paremman koordinoinnin avulla, ilman että tämä edellyttää näille alueiden välisille yhteistyöaloille osoitettujen resurssien korottamista; katsoo lisäksi, että näitä strategioita varten ei pitäisi luoda uusia välineitä, varoja tai täytäntöönpanorakenteita ja että näiden strategioiden ei pidä vaikuttaa rahoitustukeen, jota alueet saavat pienemmän mittakaavan kehittämishankkeita varten; katsoo, että makroalueellisella lähestymistavalla voitaisiin vahvistaa koheesiopolitiikan ja naapuruuspolitiikan välisiä yhteyksiä; kannustaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan paremmin huomioon Euroopan sosiaalirahaston alueellisen ulottuvuuden etenkin työllistymisen yhteydessä;

12. suhtautuu epäillen siihen, että toiminnallisten maantieteellisten yksiköiden (kuten viranomaisten ryhmät, esimerkiksi paikallisalueet, merialueet tai jokialueet) erityiset toimintaohjelmat voisivat tuoda lisähyötyjä etenkään silloin, kun ei ole olemassa poliittista (tai demokraattista) elintä, jolla olisi riittävä vastuu ohjelman täytäntöönpanosta; vaatii tämän sijasta sovittamaan makroalueelliset, metropolialueita koskevat tai ekologiset maantieteelliset strategiat tehokkaammin yhteen valtioiden välisellä tasolla ja kiinnittämään kansallisissa toimintaohjelmissa asianmukaisesti huomiota näihin toiminnallisiin maantieteellisiin yksiköihin EU:n rahoituksen käytön helpottamiseksi alueiden välisissä kehityshankkeissa; katsoo, että erityisten toimintaohjelmien olisi oltava vaihtoehto niillä alueilla, joilla paikallinen toteutus tuottaa lisäarvoa kansallisiin ja alueellisiin ohjelmiin verrattuna ja joilla poliittiset elimet ovat muodostaneet kumppanuuksia täytäntöönpanoa varten; vaatii rajatylittävien ohjelmien kohdalla rajatylittävien yhtymien mukaan ottamista toimintaohjelmien suunnitteluun EAYY-asetuksen mukaisesti;

13. korostaa taajama-alueiden ja alueiden – myös pääkaupunkien ja niiden alueiden – avainroolia Eurooppa 2020 -strategian taloudellisten, ekologisten ja sosiaalisten tavoitteiden saavuttamisen kannalta; tukee edistää edellisellä ohjelmakaudella käynnistettyä, kaupungeille suunnattuja integroituja ohjelmia hyödyttävää muutosvoimaa ja korostaa meneillään olevien kokeilujen hyödyllisyyttä; vaatii tukea paikkakohtaisiin integroituihin kehityssuunnitelmiin perustuville mallikonsepteille ja -hankkeille sekä kaupunkien ja niihin toiminnallisesti kytkettyjen maaseutualueiden välisten yhteyksien parantamista molempien edun mukaisesti; pitää näiden alueiden yhteenkuuluvuuden vahvistamista erityisen tärkeänä keinona puuttua heikommassa asemassa olevien yhteisöjen asuinalueiden ongelmiin; korostaa tässä yhteydessä, että suurimmat sosioekonomiset erot löytyvät usein kaupungeista ja että myös vaurailla alueilla on kaupunkeja, joissa on kovaosaisia alueita ja köyhyyssaarekkeita;

14. korostaa, että kaupungit ja suurkaupungit voivat kasvukeskuksina ja kasvun vauhdittajina tarjota keskeisen panoksen tietylle alueelle; korostaa samalla, että maaseututaajamien on voitava osallistua tietyn toiminnallisen maantieteellisen yksikön integroituihin ratkaisuihin kumppanuuksien ja verkostojen edistämisen avulla; painottaa, että suuret kaupunkikeskukset kohtaavat erityisiä, niiden sosiaalisten, taloudellisten ja ympäristöön liittyvien tehtävien monimutkaisuudesta johtuvia haasteita; katsoo tässä yhteydessä, että maaseutualueiden ja kaupunkien lähialueiden paikallinen potentiaali ei ole kehitysmahdollisuus pelkästään suurten taajamien ja kaupunkien lähistöllä; panee lisäksi merkille erityisen epäedullisessa asemassa olevien alueiden taloudellisen kehityksen mahdollisuuden käyttämällä asianmukaisesti ja tukemalla maaseutualueiden paikallista potentiaalia, myös niiden ympäristöllisiä ja kulttuuriarvoja; katsoo myös, että rakenne- ja koheesiopolitiikassa on tarkasteltava maaseutualueiden ja kaupunkialueiden kumppanuuksia vahvemmin siltä kannalta, että maaseutualueille on varmistettava samanlaiset kehitys- ja elämänlaadun edellytykset sosiaalisiin ja taloudellisiin tekijöihin nähden; kehottaa jäsenvaltioita takaamaan resurssit, joita tarvitaan vaadittujen kaupunki- ja esikaupunkihankkeiden toteuttamiseen, koska kaupungeilla ja suurkaupungeilla on dynaaminen vaikutus alueiden taloudelliseen kehitykseen ja koska ne elvyttävät ympäröivien maaseutualueiden taloutta;

15. torjuu pakolliset määrälliset vaatimukset (kiintiöt) erityisesti ohjelmien (ESR/EAKR) kansallisten rahoitusosuuksien, paikallis- ja kaupunkikehityksen, maaseutualueiden ja muiden taajamaluokkien tai toiminnallisten alueiden osalta, koska näin voitaisiin turvata toimenpiteiden suurempi kriittinen massa; katsoo, että tukikelpoisten kaupunkien ja alueiden määrittäminen jo toimintaohjelmien yhteydessä on vaihtoehto, joka olisi asetettava etusijalle silloin, kun tämä menetelmä takaa lisäarvon ja tuen määrän keskittämisen, ja että tästä on neuvoteltava monitasoisen hallinnon periaatteiden pohjalta; katsoo, että jäsenvaltioille ja alueille olisi annettava tässä yhteydessä lisää vastuuta kilpailuun ja suoritukseen perustuvien valintamenettelyjen kautta;

16. korostaa, että rakenne- ja koheesiopolitiikassa ei saa esiintyä aluetyyppien yksipuolista suosimista; vaatii tarkastelemaan maaseutualueiden ja kaupunkialueiden kumppanuuksia vahvemmin sosiaalisessa, taloudellisessa ja ympäristöasioiden yhteydessä;

17. korostaa, että rakenne- ja koheesiotuessa olisi myös otettava huomioon Eurooppa 2020 -strategian koulutusta, kulttuuria ja sosiaalipolitiikkaa koskevat haasteet samalla kun pitäydytään perussopimukseen kirjatussa taloudellisen, yhteiskunnallisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden tavoitteessa ja noudatetaan toissijaisuusperiaatetta; katsoo kuitenkin, että vastaavien politiikan alojen kattava yhteisöllistäminen epäonnistuisi taloudellisista syistä; vaatii siksi luomaan lisää paikkakohtaisia paikallisia mallihankkeita siten, että vastuu säilytetään kansallisella ja alueellisella tasolla;

18. korostaa myös, että koheesiopolitiikasta ei saa tulla tutkimusta ja kehitystä, teollisuuden innovaatioita ja ilmastonmuutoksen torjumista koskevien politiikkojen kaltaisia alakohtaisia kysymyksiä palveleva väline, jotta voidaan välttää koheesiopolitiikan ensisijaisen tavoitteen heikkeneminen ja ehtojen asettaminen koheesiopolitiikan hyödyntämiselle alueiden potentiaalin kehittämiseksi, mikä on välttämätöntä epäsuotuisimpien alueiden ja kehittyneimpien alueiden välisten erojen vähentämiseksi;

19. vaatii, että erityisesti koska energialähteiden alalla on väistämättä edessä siirtyminen kohti uusiutuvia energiamuotoja ja koska ilmastosta keskustellaan, koheesiopolitiikalla on voimakkaammin pyrittävä ympäristöteknologian ja uusiutuvien energiamuotojen nopeaan kehittämiseen; katsoo, että tämän olisi oltava yksi painopisteistä, jos ohjelmiin on saatavana riittävästi rahoitusta ja uusiutuvaan energiaan keskittyminen tuottaa eurooppalaista lisäarvoa sellaisten hajautettuja energiakonsepteja koskevien suunnitelmien pohjalta, jotka käsittävät tehokkaat varastointiteknologiat alueilla; tukee tässä yhteydessä alueellisen talouden voimavarojen hyödyntämistä;

20. pitää mahdollisena, että rakennerahastoista tuetaan erityiseen energia-infrastruktuuriin tehtäviä investointeja, joiden on kuitenkin rajoituttava alueisiin, joilla mahdollisuudet markkinataloudellisiin energiahuoltoratkaisuihin ovat poliittisista ja maantieteellisistä syistä merkittävästi rajoittuneet; vaatii lisäksi kytkemään rakennerahastojen tuen aina energian sisämarkkinoiden vahvistamiseen ja toimitusvarmuuden parantamiseen sekä siihen, että noudatetaan jaetun taloudellisen vastuun periaatetta;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

21. pitää koheesiopolitiikan tehtävänä myös Euroopan kannalta merkittävien liikennereittien TEN-pääverkossa olevien aukkojen paikkaamista ja pullonkaulojen poistamista, erityisesti raja-alueilla, joita tässä suhteessa on pahasti laiminlyöty;

22. korostaa, että Euroopan laajuisilla liikenneverkoilla on ratkaiseva rooli Euroopan alueiden yhteenkuuluvuuden kannalta ja siksi TEN-infrastruktuurien, merten moottoriteiden ja luokiteltujen Eurooppa-väylien laajentamista ja niiden yhteyksiä on parannettava erityisesti rajaseutualueilla ja syrjäisimmillä alueilla; kehottaa toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet riittävän rahoituksen varmistamiseksi ja turvaamaan ensisijaisten TEN-T-hankkeiden oikea-aikaisen täytäntöönpanon; ehdottaa, että tiettyjä rajat ylittäviä "infrastruktuureja" olisi pidettävä ensisijaisina hankkeina, joille voidaan myöntää tavoitteiden 1, 2 ja 3 varoja, ja pyytää aluetasolle pakollista oikeutta tehdä tällaisesta toimenpiteestä ensimmäinen ehdotus sekä raja-alueiden ja paikallisviranomaisten tasaveroista osallistumista suunnitteluun;

23. rohkaisee käyttämään kansallisia varoja, koska näillä toimenpiteillä on lisäarvoa alueellisen lähentymisen, alueellisen koheesion ja kehittämistoimien, kuten matkailun, vahvistamisessa, sillä nämä ovat tärkeitä syrjäisille alueille, kuten saaristoalueille;

24. tukee pk-yritysten ja mikroyritysten taloudellista kehitystä ja työllistämistä; pyytää siksi tarkastelemaan eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan aloitteen (Small Business Act) "pienet ensin" ja "vain kerran" -perusperiaatteita koheesiopolitiikan yhtenä perustana ja katsoo, että jäsenvaltioiden ja alueiden olisi sovellettava näitä periaatteita toimintaohjelmiaan laatiessaan;

Ohjelmasuunnittelun kohteet ja puitteet

25. korostaa, että Eurooppa 2020 -strategian ydinelementit (innovointi, koulutus, energia, ympäristö, työllisyys, kilpailukyky, pätevyys, köyhyyden torjunta) ovat jo osa koheesio- ja rakennepolitiikkaa; katsoo, että Eurooppa 2020 -haasteet pystytään integroimaan mainiosti nykyiseen tehokkaaksi osoittautuneeseen kolmen tavoitteen järjestelmään (lähentyminen, alueellinen kilpailukyky ja työllisyys sekä Euroopan alueellinen kehitys);

26. painottaa, että sijoitukset innovaatioon ja koulutukseen voivat edistää kasvua; huomauttaa kuitenkin, että vastaavan infrastruktuurin (liikenne, laajakaistainternet, energia) ja soveltuvien instituutioiden (tasapainoinen sekoitus julkisia sijoituksia ja finanssipolitiikan lujittamista makrotaloudellisin keinoin, sähköiset hallinnointipalvelut, rajatylittävä oppiminen) on oltava tässä tukena;

27. katsoo, että myös perusinfrastruktuurien edistämistä on pidettävä Eurooppa 2020 -tavoitteiden mukaisena, koska vasta kilpailukykyiset liikenne-, energia- ja viestintäverkostot sekä jätehuoltoinfrastruktuurit antavat lähentymisalueille mahdollisuuden olla mukana pyrkimässä Eurooppa 2020 -tavoitteisiin – tästä syystä Eurooppa 2020 -tavoitteita on voitava tulkita jossain määrin joustavasti juuri heikoimpien ja epäsuotuisimpien alueiden tapauksessa;

28. korostaa, että Euroopan sosiaalirahasto on tärkein väline toteutettaessa Eurooppa 2020 -strategian sosiaalista ulottuvuutta ja että se voi edistää merkittävästi Eurooppa 2020 -strategian keskeisiä prioriteetteja eli työllisyyttä, siirtymistä kestävään talouteen, koulupudokkaiden määrän vähentämistä ja köyhyyden, syrjinnän ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumista sekä ratkaisujen löytämistä ihmisten erilaisiin sosiaalisiin tilanteisiin; korostaa tässä yhteydessä, että SWOT-analyysissa olisi hyödyllistä käyttää BKT:n ohella muita yhteiskunnallisia indikaattoreita;

29. katsoo, että Euroopan sosiaalirahasto on keskeisellä sijalla koheesiopolitiikan kannalta ja että se voi lisätä koheesiopolitiikan tukea Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi myös kestävän kehityksen alalla tukemalla pk-yrityksiä ympäristöystävällisten työpaikkojen luonnissa;

30. katsoo, että sukupuoleen, sukupuoliseen suuntautumiseen, etniseen alkuperään, ikään, vammaisuuteen ja asuinpaikkaan perustuvan syrjinnän torjuminen työmarkkinoilla on olennaisen tärkeää todella yhtäläisten mahdollisuuksien edistämisessä; toteaa, että naisten työllisyysasteen parantaminen on keskeistä Eurooppa 2020 -strategian työllisyystavoitteen saavuttamiseksi ja että siksi on käsiteltävä kattavasti naisten työmarkkinoille osallistumisen esteitä;

31. katsoo, että BKT:tä on edelleen pidettävä keskeisenä perusteena eniten tukea saavien alueiden (alle 75 prosenttia EU:n keskimääräisestä henkeä kohden lasketusta BKT:stä) ja tarvittaessa lähentymisvaltioiden (alle 90 prosenttia) määrityksessä; katsoo, että toimivaltaisten kansallisten ja alueellisten viranomaisten olisi voitava ottaa tarkoituksenmukaisissa päätöksentekoelimissä käyttöön kutakin tavoitetta varten ja maantieteellistä keskittymistä kunnioittaen muita indikaattoreita, joilla voidaan mitata erilaisia sosiaalisia, taloudellisia, ympäristöön liittyviä, väestörakenteellisia ja maantieteellisiä haasteita ja joista sovitaan kehitys- ja investointikumppanuussopimuksissa;

32. vaatii, että ennen kaikkea kehityksessä eniten jäljessä olevien alueiden on Lissabonin sopimuksen mukaisesti oltava edelleen koheesiopolitiikan ensisijaisena kohteena; korostaa, että epäedullisimmassa asemassa oleville alueille on tavoitteen 1 (lähentyminen) puitteissa osoitettava kehitysongelmia vastaava osuus;

33. vaatii sellaisten alueiden tukikelpoisuusajan rajoittamista, jotka ovat saaneet enimmäistukea usean ohjelmakauden ajan, mutta jotka eivät ole kyenneet osoittamaan saaneensa aikaan merkittäviä parannuksia taloudellisessa, sosiaalisessa ja ekologisessa tilanteessaan;

34. kehottaa komissiota tekemään koko seuraavaa ohjelmakautta varten ehdotuksen, jolla varmistetaan joustava, vakaa ja oikeasuhteinen siirtymäkauden tuki alueille, jotka eivät kuulu enää lähentymistavoitteen piiriin – niiden erityistilanteen huomioon ottamiseksi –, ja väliluokassa alueille, joiden henkeä kohti laskettu BKT on 75–90 prosenttia EU:n keskiarvosta, jotta voitaisiin välttää samanlaisissa tilanteissa olevien alueiden eriarvoinen kohtelu; katsoo, että tällä erityisjärjestelyllä on korvattava nykyiset asteittaista poistamista ja asteittaista käyttöönottamista koskevat järjestelmät, ja luotava siten oikeudenmukainen järjestelmä, jolla voidaan reagoida paremmin kielteisiin vaikutuksiin, joita näille alueille on koitunut talous- ja finanssikriisistä, ja vahvistaa samalla koheesiopolitiikan perustana olevaa oikeudenmukaisuutta ja yhteisvastuullisuutta; korostaa, että näitä siirtymätoimia ei pitäisi toteuttaa nykyisten, lähentymistä (tavoite 1), kilpailukykyä (tavoite 2) tai Euroopan alueellista yhteistyötä (tavoite 3) koskevien tavoitteiden kustannuksella;

35. edellyttää tulosten saavuttamiseksi tavoitteen 2 (alueellinen kilpailukyky ja työllisyys) monialaisuuden vahvistamista EU:n joissakin painopisteissä, joita ovat esimerkiksi pk-yritysten tukeminen, ympäristöystävälliset innovaatiot, paikallistaloudet, yleissivistävä ja ammatillinen koulutus, infrastruktuuri, kestävä liikkuvuus, uusiutuvat energialähteet ja energiahuolto, luonnonvarojen käytön tehokkuus ja sosiaalinen osallisuus; korostaa, että hyväksi havaittu järjestelmä eli sen varmistaminen, että kehittyneemmät alueet voivat poistaa alueellisia rakenteellisia heikkouksia, pienentää alueellisia eroja, edistää EU:n yhteisiä tavoitteita ja vastata tulevaisuuden haasteisiin käyttämällä rakenteita, joilla voidaan vastata joustavasti muuttuviin tilanteisiin, kuten innovointiklustereja ja tukea koskevia kilpailuja, on säilytettävä ja sitä on kehitettävä edelleen; pyytää rakennemuutoksen hyvin voimakkaasti koettelemille alueille lisätoimia, joilla voidaan edistää sosioekonomista kehitystä ja infrastruktuurin parantamista; toteaa tältä osin, että strategiat on suunniteltava riittävän joustaviksi, jotta niillä voidaan puuttua kunkin alueen ongelmiin ja erityispiirteisiin;

36. edellyttää toimia sen varmistamiseksi, että kehittyneemmät alueet voivat nykyaikaistaa sosiaalista ja taloudellista pääomaansa ja puuttua köyhyyssaarekkeisiin ja riittämättömään talouskehitykseen;

37. on selkeästi sitä mieltä, että tavoitetta 3 (Euroopan alueellinen yhteistyö) koskevia toimia on vauhditettava EU:n kaikilla sisärajoilla ja sen kolmea ulottuvuutta (rajatylittävä, alueiden välinen, ylikansallinen) on vahvistettava, ja vaatii rakennerahasto-osuuden korottamista seitsemään prosenttiin; edellyttää, että varojen kohdentamisen kuhunkin alueellisen yhteistyön ohjelmaan on perustuttava yhdenmukaistettuihin

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

kriteereihin, jotta se vastaisi strategisella ja kokonaisvaltaisella tavalla kunkin alueen ja maantieteellisen alueen tarpeita ja erityispiirteitä; korostaa raja-alueiden merkitystä Eurooppa 2020 -tavoitteiden saavuttamisen kannalta; katsoo, että Euroopan laajuisten verkkojen, erityisesti liikenne- ja energiaverkkojen ja rajatylittävän infrastruktuurin yhteen sovittamista on parannettava ja että verkkojen tukea on lisättävä eurooppalaisten painopisteiden mukaisesti, ja vaatii vastaavaa lisätukea kaikille raja-alueille; vaatii yksinkertaistamaan tavoite 3 -ohjelmia ohjaavia täytäntöönpanosääntöjä suhteellisuusperiaatteen mukaisesti sekä kehittämään yhteiset tukikelpoisuussäännöt, joita näiden ohjelmien tehostaminen ja näkyvyyden lisääminen edellyttää; painottaa paikallisten päättäjien sitouttamisen tärkeyttä, sillä vain siten voidaan taata ohjelmien elinvoimaisuus;

38. katsoo, että EAYY:t ovat ainutlaatuinen ja erittäin arvokas aluehallinnon väline, joka vastaa jäsenneltyä yhteistyötä koskevia tarpeita, ja että niitä on edistettävä keinona luoda rajat ylittäviä hallintojärjestelmiä, joilla varmistetaan alueellinen ja paikallinen vastuunotto eri politiikoista;

39. Torjuu ehdottomasti kaikki ehdotukset koheesiopolitiikan kansallistamisesta tai alueellistamisesta; katsoo, että uudet temaattiset rahastot (ilmasto, energia, liikenne) heikentäisivät jaetun taloudellisen vastuun ja integroitujen kehitysohjelmien hyväksi havaittua periaatetta ja vaarantaisivat synergiaetujen saavutettavuuden, toimien tehokkuuden ja siten alueellisen osallistumisen Eurooppa 2020 -tavoitteiden toteuttamiseen;

40. edellyttää, että Euroopan sosiaalirahaston on pysyttävä osana koheesiopolitiikkaa, koska se on ainoa tapa taloudellisten ja yhteiskunnallisten ongelmien ratkaisemista koskevien integroitujen strategioiden kehittämiseen ja toteuttamiseen;

41. tukee komission pyrkimystä varmistaa, että Euroopan sosiaalirahasto on vahvempi, tehokkaampi ja näkyvämpi; kehottaa tätä varten komissiota ja jäsenvaltioita sopimaan neuvotteluissa, mikä on Euroopan sosiaalirahaston tarvittava osuus rakennerahastoissa;

42. katsoo, että Euroopan sosiaalirahaston suorituskykyä on parannettava ensisijaisesti kannustimien avulla seuraamusten asemesta;

43. korostaa, että talouskriisi on entisestään lisännyt tarvetta kiireellisiin toimiin Euroopan sosiaalirahaston kattamilla aloilla etenkin, jotta voitaisiin edistää työllisyyttä, alanvaihtoa ja sosiaalista osallisuutta ja torjua köyhyyttä;

44. korostaa, että Euroopan sosiaalirahaston toiminta tukee olennaisella tavalla työmarkkinapolitiikkoja ja etenkin ennalta ehkäisevää ja paikallista politiikkaa sekä politiikkaa, jolla pyritään saamaan nuoria työmarkkinoille ja torjumaan työttömyyttä; korostaa, että jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä Euroopan sosiaalirahastoa investointeihin, jotka suuntautuvat uusiin pätevyyksiin, koulutukseen (mukaan luettuna varhaislapsuudessa saatu koulutus), elinikäiseen oppimiseen, uudelleenkoulutukseen ja ammatin vaihtamiseen, ja tähdentää, että rahasto on merkittävässä roolissa kaikilla sosiaaliseen osallisuuteen liittyvillä aloilla, mukaan luettuina vähäosaisimpia ja heikoimmassa asemassa olevia koskevat kysymykset;

45. pyytää komissiota tehostamaan Euroopan sosiaalirahaston toimia, joilla pyritään tukemaan pääsyä työmarkkinoille; kannustaa jäsenvaltioita investoimaan lapsiin jo hyvin varhain koulutuksen avulla ja myöhemmin edistämällä alueellisia ja paikallisia työllisyysmahdollisuuksia vastaavaa ohjausta sekä elinikäistä oppimista, joka auttaa sovittamaan työntekijöiden osaamista työmarkkinoiden tarpeisiin toteuttaen samalla toimia, joilla torjutaan nuorisotyöttömyyttä ja töissäkäyvien köyhyyttä ja ottaen käyttöön räätälöityjä ohjelmia heikommassa ja haavoittuvassa asemassa olevia ryhmiä, kuten romaneja, siirtolaisia, vammaisia henkilöitä ja koulupudokkaita, varten vaikuttavan ja osallistavan kasvun sekä Euroopan tietotalouden edistämiseksi;

46. pyytää parempaa kohdentamista ja lisää teknistä tukea niille kokonaisuuksille, joihin vaikea köyhyys sekä enemmistö- ja vähemmistökulttuurien yhteiseloon usein liittyvät jännitteet vaikuttavat aluetta pienemmillä tasoilla; katsoo, että tällaiset aluetta pienemmät kokonaisuudet voivat jäädä helposti vaikean köyhyyden saarekkeiksi ja eristyksiin myös alueilla, jotka eivät välttämättä ole jäljessä tilastollisista keskiarvoista; toteaa, että näiden aluetta pienempien kokonaisuuksien kehittämiseksi pitäisi ryhtyä yhteistoimiin;

47. pitää myönteisenä, että joissakin jäsenvaltioissa perustettiin Euroopan sosiaalirahastoa varten tukikaudella 2007–2013 ensimmäisen kerran myös kaikki tavoitteet kattava toimenpideohjelma;

48. korostaa, että yhteisön EQUAL-aloitteesta saaduilla arvokkailla kokemuksilla on merkitystä vieläkin erityisesti, mitä tulee paikallisten ja alueellisten toimien yhdistämiseen ja EU:n laajuiseen parhaiden käytäntöjen vaihtoon;

49. viittaa yhdistettyjen paikallisten ja alueellisten kehittämistoimien synergiaetuihin erityisesti ESR:n ja EAKR:n keskinäisissä yhteyksissä ja vaatii erityisesti paikkakohtaisen kehityksen integroitua suunnittelua silmällä pitäen yhteisten tukikelpoisuussääntöjen käyttöä ja mahdollisuutta rahastojen välisen ristiinrahoituksen lisäämiseen ja helpottamiseen; kannattaa mahdollisuutta ottaa käyttöön monen rahaston toimintaohjelmia, jotka helpottaisivat entisestään kokonaisvaltaisia lähestymistapoja; pyytää lisäksi parantamaan EKR:n ja EAKR:n välistä synergiaa;

50. edellyttää synergiaetujen lisäämiseksi, että alakohtaiset politiikat (liikenne-, energia-, tutkimus-, ympäristö-, koulutuspolitiikka) otetaan paremmin huomioon koheesio- ja rakennepolitiikassa, mikä tehostaa rakennerahastoja, kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelmaa sekä tutkimuksen ja kehityksen puiteohjelmaa ja parantaa niiden välistä koordinointia; ehdottaa, että monen rahaston ohjelmasuunnittelulla voitaisiin edistää kokonaisvaltaisempaa työskentelytapaa ja lisätä näiden eri rahastojen välistä tehokkuutta; pitää kansallisia/alueellisia kehityskumppanuuksia sopivana keinona yhdistää eri politiikkoja; korostaa tältä osin tarvetta asettaa selvät tavoitteet ja arvioida, onko tavoitteet saavutettu jäsenvaltioissa;

51. ehdottaa tutkimus- ja kehityspolitiikkojen alueellistamista; korostaa siksi, että on tärkeää mukauttaa koheesiopolitiikkaa sekä tutkimus- ja innovointipolitiikkaa alueiden erityistarpeisiin, koska alue- ja paikallisviranomaisten tiiviimpi osallistuminen aluekehitysvarojen ja tutkimus- ja innovointiohjelmien suunnitteluun on erittäin tärkeää, koska kaikkiin alueisiin ei voida soveltaa samaa kehittämisstrategiaa;

52. vaatii EAKR:lle, ESR:lle, koheesiorahastolle, puiteohjelmille, maaseudun kehittämisrahastolle ja kalastusrahastolle yhteistä strategiakehystä vuoden 2013 jälkeen; katsoo, että yhdenmukaistetun sääntelyn mallia (hallinto, tukikelpoisuus, tilien tarkastus, raportointimääräykset) on edelleen kehitettävä yhteisellä puiteasetuksella; korostaa tältä osin, miten tärkeää on, että eri rahastot toimivat saumattomasti yhdessä hyvien tulosten saavuttamiseksi; kehottaa komissiota tekemään tarvittavat muutokset, jotta asiaankuuluvat rahastot voivat mahdollisuuksien mukaan täydentää toisiaan;

53. pyytää neuvostoa ja parlamenttia hyväksymään uuden yhteisen strategisen kehyksen tavallisessa lainsäätämisjärjestyksessä SEUT:n 177 artiklan mukaisesti;

54. katsoo, että Euroopan sosiaalirahasto on sisällytettävä yhteiseen strategiseen kehykseen muuttamatta kuitenkaan sen käyttöön liittyviä erityisiä sääntöjä ja varmistaen asianmukaisten varojen järjestämisen; kehottaa komissiota vahvistamaan Euroopan sosiaalirahaston merkitystä, nostamaan sen profiilia ja yksinkertaistamaan sen talousarvion valvontajärjestelyjä ottamalla käyttöön yksinkertaiset ja tehokkaat yhteistyömenettelyt hallintoviranomaisten ja talousarvion valvonnasta vastaavien yksikköjen välille;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

55. ehdottaa, että olisi harkittava aluekohtaisten maaseudun kehittämisohjelmien (nykyiset rahoituksen painopisteet 3 ja 4) palauttamista tähän kehykseen; vastustaa kuitenkin sitä, että tämä johtaisi EAKR:n ja maaseudun kehittämisrahaston määrärahojen supistumiseen; vaatii jäsenvaltioille ja alueille sitovia tavoitteita, jotta voidaan luoda yhdenmukaistetut hallintorakenteet EU:n rakennerahastoja ja maaseudun kehittämisen aluekohtaisia ohjelmia varten;

56. edellyttää, että on tarkistettava säännöksiä, jotka koskevat rajat ylittävää yhteistyötä ulkorajoilla, ja nykyistä Euroopan naapuruus- ja kumppanuusvälinettä, jotta niitä koskevat varat voidaan liittää tavoitteeseen 3 (Euroopan alueellinen yhteistyö);

57. pitää tervetulleina komission ehdottamien, EU:n ja jäsenvaltioiden välisten kehitys- ja investointikumppanuussopimusten tavoitteita (aikaisempien valtiokohtaisten strategisten suunnitelmien sijasta); vaatii, että tässä yhteydessä määritetään avaininvestointien painopisteet Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden sekä muiden koheesiopoliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi; pitää välttämättömänä, että selvitetään mahdollisimman nopeasti, miten vastuu jaetaan asianomaisten tahojen välillä, ja vaatii kunnioittamaan kansallista tai alueellista ja paikallista toimivaltaa toissijaisuusperiaatetta vastaavalla tavalla; vaatii, että kehitys- ja investointikumppanuussopimuksissa sitoudutaan selvästi kumppanien asianmukaiseen osallistamiseen;

58. tukee toimenpideohjelmien säilyttämistä tärkeimpänä välineenä, jolla strategiset suunnitelmat pannaan täytäntöön käytännön investointipainopisteinä; vaatii tätä varten selkeitä ja mitattavissa olevia tavoitteita;

59. edellyttää alue- ja paikallisviranomaisten ja niitä koskevien yhdistysten pakollista mukaan ottamista yksittäisten jäsenvaltioiden perustuslaillisten ja institutionaalisten järjestelmien mukaisesti kaikkiin koheesiopolitiikan toteuttamisvaiheisiin (kehitys- ja investointikumppanuussopimusten ja toimenpideohjelmien strateginen suunnittelu, laatiminen ja neuvottelu, seuranta ja arviointi) jäsennellyllä ja järjestelmällisellä tavalla; pitää välttämättömänä, että tämä mainitaan vastaavasti rakennerahastoasetuksissa;

60. katsoo, että Euroopan sosiaalirahaston varojen käyttöä koskeva tuleva strategia on tehokkaampi, jos se käsittää alueellisen ja paikallisen hallintotason, joka pystyy ohjaamaan strategisia tavoitteita alueellisten erityispiirteiden mukaisesti rakentavan vuoropuhelun avulla, joka käsittää kaikki sidosryhmät;

61. tukee komission esittämää temaattisten painopistealojen järjestelmää; katsoo, että mitä alhaisempi jäsenvaltioiden tai alueiden kehitystaso, olisi oltava laajempi tällainen painopistealojen luettelo, ja siinä on otettava huomioon erityiset alueelliset kehitystarpeet, samalla kun varmistetaan, ettei tämä temaattinen lähestymistapa rakenne- ja koheesiorahastojen ohjelmasuunnitteluun haittaa kokonaisvaltaista paikkakohtaista lähestymistapaa;

62. vaatii jäsenvaltioita – mikäli kaikkia jäsenvaltioita varten asetetaan sitovia painopisteitä – sisällyttämään painopisteisiinsä innovoinnin, infrastruktuurin tilanteen ja luonnonvarojen säästämisen alan ja pitämään valikoiman vielä jossakin määrin joustavana ottaen huomioon myös ohjelmien ulottuvuudet, kunkin alueen lähtötilanteen ja saavutettavat tavoitteet, jotta painopisteet voidaan räätälöidä kunkin alueen erityistarpeisiin; korostaa tässä yhteydessä, että innovaatio on ymmärrettävä Innovaatiounioni-lippulaivahankkeen mukaisessa laajassa merkityksessä; toteaa, että pk-yritykset luovat EU:ssa eniten työpaikkoja ja ovat liiketoimintaideoiden kasvualusta; korostaa, että pk-yritysten tukemista on jatkettava ja vahvistettava pitäen silmällä keskeistä roolia, joka niillä voi olla Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanossa; korostaa, että Innovaatiounioni-lippulaivahankkeessa on sovellettava laajaa "innovaation" käsitettä ja että samalla pk-yritysten mahdollisuuksia saada rahoitusta on yhä helpotettava; korostaa, että muita painopisteitä on ehdotettava ja pantava täytäntöön vapaaehtoiselta pohjalta ja toissijaisuusperiaatetta noudattaen; vaatii, että energiaa, koulutusta ja köyhyyden torjuntaa on tarkasteltava osana ehdotettuja painopisteitä;

63. vaatii välttämään ohjelmien käynnistämiseen liittyviä viivytyksiä ja yleisesti toteuttamaan päätöksenteko- ja arviointiprosessit periaatteessa nopeammin; painottaa, että tällä on merkitystä etenkin pk-yrityksille; vaatii, että osallistuvien hallintoelinten teknistä välineistöä ja verkottumista on parannettava, että vähennetään julkistamisvelvoitteita ja että tarjouspyyntöjen ja hakemusten laatimis- ja esittämismääräaikoja lyhennetään huomattavasti; pyytää komissiota arvioimaan, olisiko mahdollista perustaa pilottialueita, joilla uusia säännöksiä testattaisiin pienemmässä mittakaavassa, ennen kuin niitä ryhdytään soveltamaan muihin alueisiin, mahdollisten täytäntöönpano-ongelmien määrittämiseksi;

Kannustimet, ehdollisuus, tuloskeskeisyys, yhteisrahoitus, rahoitusvaihtoehdot

64. vaatii, että kehitys- ja investointikumppanuuksien tukien maksamiselle asetetaan tietyt erityisehdot, jotka määritetään ennalta komission ja jäsenvaltioiden vuoropuhelussa; katsoo, että ennakkoehdoissa on edellytettävä jäsenvaltioilta uudistusten käynnistämistä, jotta taataan tukivarojen tehokas hyödyntäminen suoranaisesti koheesiopolitiikkaan liittyvillä aloilla, että jäsenvaltioita olisi tarvittaessa kehotettava toimimaan näin ja että varoja ei myönnetä, ellei kyseisiä ehtoja noudateta; edellyttää, että toimenpideohjelmien hallinnointiin osallistuvien toimijoiden olisi voitava vaikuttaa ehtoihin; pitää perusteltuna, että tämä kytkös yhdistetään erityisesti jo hyväksytyn EU-lainsäädännön (hintasääntely, tarjousmenettelyt, liikenne, ympäristö, terveys ym.) moitteettomaan täytäntöönpanoon, jotta voidaan näin torjua säännönvastaisuuksia ja turvata tehokkuus; torjuu kuitenkin ehdot, joissa jäsenvaltioilta vaaditaan perustavanlaatuisia sosiaali- ja talousuudistuksia; katsoo, että kaikkien ehtojen olisi oltava täysin toissijaisuus- ja kumppanuusperiaatteiden mukaisia;

65. katsoo, että uudet ehdot eivät saa lisätä asianosaisten toimijoiden hallinnollista taakkaa; kannustaa kehittämään sekä EAKR:lle että ESR:lle johdonmukaisia, vakiomuotoisia ehtoja, joiden pitäisi olla myös objektiivisesti arvioitavissa;

66. pitää komissiota vastuullisena ehtojen asettamisesta ja niiden täytäntöönpanon valvomisesta ja kehottaa harkitsemaan jäsenvaltioille ja alueille vastaavia toimintasuunnitelmia;

67. pitää tervetulleena, että komissio esittää koheesiopolitiikan tuloskeskeisyyden lisäämistä siten, että sopivat tavoitteet ja indikaattorit on määritettävä etukäteen; korostaa, että tähän voidaan käyttää vain muutamia selkeästi määriteltäviä ja mitattavissa olevia indikaattoreita, joiden on oltava suorassa yhteydessä tuen vaikutukseen ja joista alueet/jäsenvaltiot sopivat yhdessä; katsoo kuitenkin, että kaikissa näissä tulosten mittaamiseen tarkoitetuissa välineissä ja kriteereissä on otettava edelleen huomioon ohjelmien laatu;

68. katsoo, että rakennerahastojen ja koheesiorahaston tuet määrittävien indikaattorien on perustuttava Eurostatin uusimpiin tilastotietoihin, jotta kriisin taloudellinen ja yhteiskunnallinen vaikutus alueisiin voidaan ottaa täysimääräisesti huomioon;

69. kehottaa tehostamaan Euroopan sosiaalirahaston toimintaa ja avoimuutta toteuttamalla entistä tuloskeskeisempiä toimia ja pitää tämän vuoksi tarpeellisena, että määritetään ennalta selkeät ja mitattavissa olevat rahoituksen tarkoitukseen selvästi kytkeytyvät tavoitteet ja tulosindikaattorit, joilla mitataan erityisesti menestystä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnassa sekä työllistymistä korkealaatuisiin työpaikkoihin; katsoo, että hallinnon kaikkien tasojen sidosryhmien on osallistuttava näiden tavoitteiden ja indikaattoreiden vahvistamiseen ja että indikaattorit olisi määriteltävä selkeästi hyvissä ajoin ennen rahoituksen järjestämistä, jotta sekä jäsenvaltiot että komissio voivat arvioida saavutettuja tuloksia ja hyödyntää kokemuksia seuraavalla suunnittelukaudella; tukee komission ehdotusta tehdä Euroopan sosiaalirahaston varoista riippuvaisia etukäteisehdoista, kuten ehdosta, joka koskee EU:n lainsäädännön saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja EU:n tavoitteita, jotka ovat välttämättömiä Euroopan sosiaalirahaston toimien onnistumisen

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

kannalta, sekä rakenteellisia uudistuksia ja hallinnon riittävää kapasiteettia; korostaa, että tuloskeskeisyys ei saa johtaa hankkeiden pienten edunsaajien muita huonompaan asemaan ja että ne eivät saa aiheuttaa uusia pääsyn esteitä tai riskejä;

70. pitää julkista ja yksityistä yhteisrahoitusta yhtenä koheesiopolitiikan perusperiaatteista; vaatii tarkistamaan EU:n maksuosuuden ylärajaa siten, että se vastaisi paremmin vastattava alueellista kehitystasoa, eurooppalaista lisäarvoa ja toimenpiteiden tyyppiä ja sitä korotettaisiin tai alennettaisiin vastaavasti;

71. vaatii jäsenvaltioita ja alueita suunnittelemaan yhteisrahoitusvarat etukäteen ja vahvistamaan niitä uusien rahoitusjärjestelyjen avulla;

72. vaatii ottamaan suorien yritystukien alalla huomioon, että erityisesti suurten yritysten tapauksessa koheesiopolitiikalla pikemminkin rahoitetaan seurannaisvaikutuksia kuin vaikutetaan sijoittautumista ohjaavasti, ja vaatii siksi, että suurten yksityisten yritysten avustustuki on keskitettävä tutkimus- ja kehittämisinvestointeihin tai että sitä on tarjottava nykyistä useammin rahoittamalla epäsuorasti infrastruktuuria; vaatii lisäksi yleiseen rakennerahastoasetukseen selvää sääntöä, jolla suljetaan pois kaikenlainen EU:n rahoitus unionin sisällä tapahtuvalle tuotannon siirtämiselle ja jolla alennetaan merkittävästi tällaisten investointien tarkistamiskynnystä sulkemalla suuret yritykset pois suoran tuen piiristä ja asettamalla toimintojen kestolle kymmenen vuoden enimmäisaika;

73. tunnustaa uusien rahoitusvälineiden vipuvaikutuksen ja investointien mobilisointipotentiaalin ja kannattaa yleensä voimakkaampaa lainarahoitusta ja vaatii uudelleen nostettavissa olevien lainojen laajentamista tarkoituksenmukaisiksi osoittautuville tukialoille; vaatii siksi menettelyjen yksinkertaistamista ja oikeusvarmuuden parantamista koko rahoitusjakson ajan sekä sellaisen EU-rekisterin perustamista, josta käy ilmi, mitkä hankkeet rahoitetaan lainoilla ja mitkä suoralla tuella; vaatii, että välineiden on oltava joustavia, jotta ne ovat varmasti toteuttamiskelpoisia ja mahdollisia kaikille alueille ja kaupungeille; katsoo, että viimeistään yhden tukijakson jälkeen vastuu varojen käytöstä olisi siirrettävä kansalliselle tai hankkeen tasolle; toteaa, että nykyisellä jaksolla kaikki jäsenvaltiot eivät ole omaksuneet hajautettua lähestymistapaa rahoitusvälineiden, kuten Jessican, käyttämiseen; korostaa, että kaupungeilla on oltava suora käyttömahdollisuus;

74. korostaa, että täydentävän tuen tulee aina säilyä valinnaisena ja että toimijoiden on itse paikalla voitava käyttää kulloinkin sopivaa rahoitusvälineiden yhdistelmää alueellisia vaatimuksia vastaavasti;

75. katsoo, että EIP:n on omaksuttava voimakkaampi rooli TEN-infrastruktuurien rahoittamisessa; vaatii lisää tukea itsenäisille julkisten ja yksityisten osapuolten kumppanuuksille; katsoo, että Euroopan parlamentilla on periaatteessa tärkeä vastuu tähän liittyvästä avoimuudesta sekä päätöksenteko- ja valvontatehtävistä;

76. suhtautuu myönteisesti EIP:n ja komission väliseen tehokkaaseen yhteistyöhön kolmen yhteisen aloitteen – Jessican, Jeremien ja Jasminen – täytäntöönpanossa, jonka pitäisi lisätä koheesiopolitiikan tehokkuutta ja vaikuttavuutta ja parantaa rakennerahastojen toimintaa; kehottaa komissiota hyväksymään edelleen aktiivisesti yhteisiä aloitteita EIP:n kanssa, erityisesti koheesiopolitiikan alalla, ja varmistamaan pk-yritysten rahoitustuen;

77. pitää alueita pienemmällä tasolla käytettäviä yleiskattavia tukia soveliaana välineenä eurooppalaisia aluepoliittisia tavoitteita vastaaviin itse määriteltyihin innovointistrategioihin;

78. torjuu kuitenkin kiintiöiden asettamisen tai velvollisuudet yleiskattavien tukien maksamiseen, sillä ne voisivat vaikuttaa epäsuotuisasti alueiden tarpeisiin sovitettavien ensisijaisten tavoitteiden määrittelyyn;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Talousarvio, varainhoito, byrokratian vähentäminen, budjettikuri, varainhoidon valvonta

79. katsoo, että seitsemän vuoden ohjelmakausien käyttöönotto koheesiopolitiikassa on osoittautunut hyväksi ratkaisuksi ja että se olisi säilytettävä vähintään seuraavan suunnittelukauden loppuun asti (2020); vaatii kuitenkin ottamaan käytön järjestelmän, joka mahdollistaa toimintaedellytysten nopeamman strategisen uudelleenarvioinnin, jotta EU voi nopeammin ja joustavammin reagoida erityistilanteisiin (talouskriisi, energiakriisi, luonnonkatastrofit);

80. korostaa, että EU:n talousarvion nykyinen rakenne ja kohdennusmekanismit ovat perustan muodostavien rahastoasetusten ansiosta osoittautuneet hyväksi ratkaisuksi etenkin koheesio- ja rakennepolitiikan kannalta, joten muutoksia on tehtävä vain tapauksissa, joissa menettelyt eivät ole toimineet tai joissa esiintyy ristiriitoja nykyisen varainhoitoasetuksen kanssa; tukee tässä yhteydessä komission ehdotuksia aluekehitykseen käytettävissä olevia varoja koskevien sääntöjen yhdenmukaistamisesta; vaatii kuitenkin, että jos vakiintuneisiin ja hyväksi havaittuihin rakenteisiin tehdä pieniäkin muutoksia, on toimittava äärimmäisen varovasti, jotta vältetään aiheuttamasta, toimintahäiriöitä ja epävarmuutta hallinnasta vastaaville kansallisille ja alueellisille elimille ja suurempaa byrokraatista taakkaa edunsaajille, etenkin sellaisille, joilla on pienet rakenteet ja rajallisesti kapasiteettia;

81. pitää Eurooppa 2020 -tavoitteiden sisällyttämistä nykyisiin tavoite- ja rahastorakenteisiin mahdollisena; torjuu EU:n talousarvion jakamisen teoreettisiin kasvualueisiin "älykkyyden", "osallistavuuden" tai "kestävyyden" mukaan ja koheesiopolitiikan jakamisen eri budjettikohtiin; katsoo, että koheesiopolitiikalla olisi oltava oma budjettikohtansa EU:n talousarviossa;

82. pitää vuoden 2013 jälkeistä koheesiopolitiikkaa entistäkin tärkeämpänä EU:n alueiden jatkuvaan ja kestävään kehitykseen vaikuttavana tekijänä sekä ratkaisevana politiikan alana Eurooppa 2020 -strategian monialaisen täytäntöönpanon kannalta, ja vaatii siksi vähintään samoja budjettivaroja;

83. palauttaa mieliin, että tilintarkastustuomioistuin on raportoinut useiden vuosien ajan, että koheesiopolitiikan alan maksujen virhetaso on yli 5 prosenttia, vaikka toteaakin, että se on laskenut edellisen vastuuvapausmenettelyn 11 prosentista, kuten tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksesta käy ilmi, ja että valvontajärjestelmät ovat vain osittain vaikuttavia; kehottaa edelleen selkeyttämään virheiden laskemismenetelmää, koska tilintarkastustuomioistuimen ja komission toimittamien numerotietojen eroavaisuudet saavat aikaan sekaannusta ja epäluottamusta virallisiin lukuihin;

84. vaatii, että jäsenvaltioille, joissa esiintyy merkittäviä virheitä rakennevarojen käytössä, ehdotetaan tiukempia säännönvastaisuuksien valvontaa koskevia sääntöjä ja menettelyä, jossa maksut keskeytetään järjestelmällisesti heti, kun todisteet viittaavat siihen, että akkreditoitujen viranomaisten toiminnassa on huomattavia puutteita; vaatii samalla, että jäsenvaltioissa, joilla on sopiva varainhoitojärjestelmä, lopetetaan turhat tarkastukset; katsoo, että "luottamussopimuksen" ja "yhtenäisen tarkastusmallin" periaatteita olisi toteutettava mahdollisimman usein;

85. vaatii jäsenvaltioita tai viranomaisia määrittämään viranomaiset tai yksiköt, jotka ovat yksin vastuussa rakennerahastovarojen moitteettomasta hallinnoinnista;

86. pitää tukirahoja hallinnoivien viranomaisten johtoyksikköjen (maksuyksikkö/hallintoviranomainen) toimittamia vuosittaisia, tarkastettuja hallintoselvityksiä soveltuvana keinona vahvistaa raportointi- ja valvontaketjua ja korostaa tällaisten selvitysten sisällön oikeellisuutta ehdottomana välttämättömyytenä; vaatii siksi seuraamusjärjestelmää väärille selvityksille; kannattaa edelleen kansallisia tarkastuslausumia;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

87. pyytää komissiota ottamaan jo seuraavan ohjelmakauden alusta lähtien suuremman vastuun kansallisten hallintomenettelyjen parantamisesta; pitää tässä yhteydessä tarpeellisena pikaista tukiohjelmien hallinnoinnin yksinkertaistamista ja selkiyttämistä erityisesti varainhoidon ja varainhoidon valvonnan alalla; pitää komissiota siksi vastuussa kansallisten tai unionin hallinto- ja tarkastuselinten hyväksymismenettelyjen toteuttamisesta; katsoo, että oikeus yksinkertaisempaan ja harvempaan raportointiin olisi kytkettävä onnistuneisiin akkreditointeihin ja virheasteen pienentämiseen;

88. kehottaa myös lujittamaan komission valvontaroolia ottamalla käyttöön maksujen järjestelmällisen keskeyttämisen ja lykkäämisen heti, jos on asianmukaisesti perusteltua näyttöä merkittävistä puutteista akkreditoitujen viranomaisten toiminnassa; kehottaa komissiota edelleen laatimaan entistä parempia suunnitelmia, joiden avulla lisätään virheellisten maksujen takaisinperintää;

89. vaatii tarkastusjärjestelmän yksinkertaistamista, tarkastustasojen vähentämistä sekä komission ja jäsenvaltioiden välisten vastuiden selventämistä; kehottaa käyttämään yhden tason tarkastusmenettelyä, jolloin jäsenmaat tarkastavat projektit ja komissio tarkastaa jäsenmaiden tarkastusjärjestelmät;

90. on sitä mieltä, että toimenpideohjelmien tehokkuuden parantamiseksi hankkeiden valinnassa tulisi alueiden sisällä tehostetusti hyödyntää kilpailumenettelyjä;

91. vaatii, että standardimenettelyjä laajennetaan hallinnon yksinkertaistamista varten korkeammilla standardiyksikkökustannuksilla sekä yleiskustannuspaketeilla, kun tällainen järjestelmä on tarkoituksenmukainen; edellyttää, että suhteellisuusperiaate otetaan vahvemmin huomioon eli että pienten hankkeiden toteuttamisen yhteydessä vaaditaan huomattavasti vähemmän raportointia ja todentamista;

92. vaatii komissiota julkaisemaan vuosittain riittämätöntä ja/tai myöhästynyttä raportointi- ja julkistamisvelvollisuuksien täyttämistä ja rakennerahastojen varojen käytössä ilmenneitä virheitä, väärinkäyttöä ja petoksia koskevan "rikkomusseurannan"; vaatii siinä erottelua jäsenvaltioiden ja rahastojen mukaan;

93. on huolestunut siitä, että hallinnollinen taakka estää pieniä yrityksiä ja organisaatioita hyödyntämästä rakennerahastoja; pyytää, että säädöstekstit ja tekniset asiakirjat olisivat mahdollisimman selviä;

94. vaatii uudelle ohjelmakaudelle vuosittaisia tilinpäätösmenettelyjä myös monivuotisten ohjelmien kohdalla;

95. pitää tehokkaampia sähköisiä hallinnointiratkaisuja (yhtenäiset lomakkeet) välttämättömänä koko toteutus- ja valvontajärjestelmälle; vaatii komission koordinoimaa kokemusten vaihtoa jäsenvaltioiden kesken sekä koordinoituja hallintoyksikköjen ja tarkastuslaitosten toimeenpanoliitoksia;

96. tukee komission ehdotusta, jonka mukaan kulut korvataan kansallisille viranomaisille vasta sitten, kun vastaavat EU-tuet on maksettu edunsaajille; katsoo, että tällä nopeutetaan maksamista sekä tarjotaan ratkaiseva kannustin tiukkaan kansalliseen tarkastustoimintaan; toteaa kuitenkin, että jäsenvaltioilla ja alueilla saattaa olla likviditeettiongelmia ja että siksi on etsittävä varmistavia ratkaisuja;

97. pitää komission ehdottamaa vaatimusta maksettavien tukien vahvemmasta tuloskeskeisyydestä ristiriitaisena, sillä tuloksia on tarkoitus saavuttaa vasta rahoitettujen hankkeiden avulla; pelkää erittäin byrokraattista seurantaa ja pitää lisävaatimuksia, jotka sitoisivat tukien maksun hankkeiden todistettuun johdonmukaisuuteen kuten Eurooppa 2020 -strategiassa, tarvittaessa mahdollisina;

98. katsoo, että vaikka korvaukset pitäisi maksaa vasta sitten, kun EU:n rahoitus on maksettu hankkeissa, pankkien tai muiden rahoituslaitosten ei pidä aiheuttaa tuensaajille ylimääräistä taakkaa sellaisten korkojen muodossa, jotka eivät vastaa näihin lainoihin liittyvää pientä riskiä;

99. vaatii seuraamusmekanismien eriyttämistä muun muassa bonusjärjestelmän muodossa tarjoamalla säädöksiä oikein toimeenpaneville jäsenvaltioille helpotuksia hallinnointiin;

100. muistuttaa, että toisin kuin muissa rakennerahastoissa Euroopan sosiaalirahastolle tunnusomaista on, että se liittyy tiiviisti tukemiinsa kohderyhmiin ja että se on muotoiltava tavalla, joka mahdollistaa monia pienen mittakaavan paikallisia hankkeita; edellyttää, että jäsenvaltiot on velvoitettava ohjaamaan varat hankkeisiin välittömästi, jotta pienemmille edunsaajille ei aiheudu ongelmia; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan ohjelmien rahoitusta koskevan joustavuuden, ottamaan huomioon aikaa, vaivaa ja rahoitusosuutta koskevan suhteellisuusperiaatteen määrittäessään valvontaan ja tarkastukseen liittyviä velvoitteita ja yksinkertaistamaan menettelyjä sekä vähentämään liiallisia hallinnollisia rasitteita ja muita esteitä tavalla, joka hyödyttää hankkeita ja mahdollisia edunsaajia, jotta Euroopan sosiaalirahastolla voitaisiin edistää paremmin kasvua ja työpaikkojen luomista koskevien Euroopan unionin tavoitteiden saavuttamista; kehottaa komissiota lisäämään hallinnoivien viranomaisten ja edunsaajien vaihtoehtoja rahoituksen suhteen ja ehdottamaan vakiokustannusten vaihtoehtoa yhdessä perinteisen kirjanpidon rinnalla;

101. kannattaa komission ehdotusta, että N+2- ja N+3-sääntöjä olisi sovellettava ensimmäistä rahoitusvuotta ja rajatylittäviä ohjelmia lukuun ottamatta järjestelmällisesti mahdollisesti jäsenvaltioiden osuuksien tasolla, jotta voidaan lisätä joustavuutta, ja että muutoin varojen automaattista vapauttamista koskevaan sääntöön tehdyissä poikkeuksissa olisi aina otettava huomioon ylimääräinen hallinnollinen rasitus, joka johtuu uusista säännöksistä, jotka liittyvät strategiseen ohjelmasuunnitteluun, tuloslähtöisyyteen ja ennakkoehtoihin; puoltaa rajatylittävien ohjelmien kohdalla jopa "N+3-säännön" soveltamista, jolla voitaisiin vastata kielellisten ja kulttuuristen haasteiden vuoksi hitaampien hallinnointiprosessien tarpeisiin; katsoo, että tällä turvataan tasapainoinen suhde laadukkaiden investointien sekä ohjelmien kitkattoman ja nopean täytäntöönpanon välillä;

Naapuruus- ja laajentumispolitiikat

102. korostaa Euroopan naapuruus- ja kumppanuusvälineen (ENPI) koheesiopoliittista merkitystä Euroopan unioniin kuulumattomien maiden kanssa tehtävän rajatylittävän yhteistyön kannalta; panee merkille ohjelman täytäntöönpanossa ilmenevät nykyiset ongelmat; uskoo, että ENPI:n rajatylittävän yhteistyön ohjelmat on viime kädessä liitettävä uudelleen koheesiopolitiikkaan; katsoo, että erityisesti naapurimaiden infrastruktuurien kytkemisellä (liikenne, energia ja ympäristö) on myönteisiä vaikutuksia myös unionin raja-alueille; vaatii, että ENPI-varat keskitetään strategisesti välttämättömiin energiansaantiin ja liikenneinfrastruktuureihin; korostaa makroalueiden mahdollista tehtävää tässä yhteydessä; kehottaa komissiota tarkastelemaan mahdollisuutta luoda lisää synergiaetuja EAKR:stä, liittymistä valmistelevasta tukivälineestä, Euroopan naapuruus- ja kumppanuusvälineestä (ENPI) ja Euroopan kehitysrahastosta (EKR) riippuvaisten aloitteiden välillä; pyytää lisäksi komissiota arvioimaan, voitaisiinko aluepolitiikassa jo nyt käytettyjä rakenteita soveltaa myös ENPI:n hallinnointiin;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

103. korostaa lisäksi, että EU:n laajentumisprosessilla on valmistelevan tukivälineen (IPA) myötä merkitystä koheesion kannalta, sillä se auttaa ehdokasmaita koheesiorakenteiden sisällöllisessä ja organisatorisessa valmistelussa; kiinnittää huomiota jäsenvaltioissa ilmenneisiin täytäntöönpano-ongelmiin; muistuttaa IPA:n alkuperäisestä tarkoituksesta, varsinkin tavoitteesta kehittää rahoitusvalmiuksia ja institutionaalisia rakenteita sekä tukea ehdokasmaiden valmistautumista yhteisön koheesiopolitiikan täytäntöönpanoon, jotta niitä voidaan valmistella unionin säännöstön täydelliseen täytäntöönpanoon liittymishetkellä; kehottaa komissiota määrittämään IPA:n nykyiset toimintaongelmat;

104. toistaa vaativansa, että aluekehitysvaliokunta on otettava vastuullisesti mukaan välineiden jatkokehitykseen;

*

* *

105. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä EU:n alueiden ja osavaltioiden ylimmille johtajille.

Kehitysmaille annettava budjettituki

P7_TA(2011)0317

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 kehitysmaille annettavan EU:n budjettituen tulevaisuudesta (2010/2300(INI))

(2013/C 33 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Gleneaglesissa vuonna 2005 pidetyssä G8-huippukokouksessa ja kaikissa sen jälkeen pidetyissä G8- ja G20-kokouksissa annetut tuen määrää, Saharan eteläpuolisen Afrikan tukea ja tuen laatua koskevat sitoumukset,

— ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien 8. syyskuuta 2000 antaman vuosituhatjulistuksen,

— ottaa huomioon kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen [1] ja Euroopan unionin menettelysäännöt täydentävyydestä ja työnjaosta kehitysyhteistyöpolitiikassa [2],

— ottaa huomioon Pariisin julistuksen avun tuloksellisuudesta ja Accran toimintasuunnitelman,

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklan, jonka mukaan "unioni ottaa huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteuttaessaan muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin",

— ottaa huomioon kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1905/2006 [3] 25 artiklan 1 kohdan b alakohdan,

— ottaa huomioon Cotonoun sopimuksen 61 artiklan 2 kohdan,

[1] EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.
[2] Neuvoston päätelmät 15. toukokuuta 2007 (09558/2007).
[3] EUVL L 378, 27.12.2006, s. 41.

— ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2006 antamansa päätöslauselman kehitysavun tehokkuudesta ja korruptiosta kehitysmaissa ([1]),

— ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman, joka sisältää huomautukset, jotka ovat erottamaton osa päätöstä vastuuvapauden myöntämisestä seitsemännen, kahdeksannen, yhdeksännen ja kymmenennen Euroopan kehitysrahaston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 ([2]),

— ottaa huomioon 3. helmikuuta 2011 vahvistamansa kannan neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamasta kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen hyväksymiseksi kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1905/2006 muuttamisesta ([3]),

— ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 11/2010 "Miten komissio on hallinnoinut suoraa talousarviotukea Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioissa sekä Latinalaisen Amerikan ja Aasian maissa?",

— ottaa huomioon komission vihreän kirjan neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle "Kolmansille maille annettavan EU:n budjettituen tulevaisuus" (KOM(2010)0586),

— ottaa huomioon komission vuonna 2007 julkaisemat suoran budjettituen ohjelmointia, suunnittelua ja hallinnointia koskevat ohjeet ("Guidelines on the Programming, Design & Management of General Budget Support"),

— ottaa huomioon vuonna 2008 julkaistun komission kertomuksen budjettituen tehokkuudesta kehityksen rahoittamisessa (Budget Support – The Effective Way To Finance Development?),

— ottaa huomioon AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen taloudellisen kehityksen, rahoituksen ja kaupan valiokunnan mietinnön budjettituesta julkisen kehitysavun antamisen välineenä AKT-maissa,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan, budjettivaliokunnan ja talousarvion valvontavaliokunnan lausunnot (A7-0206/2011),

A. toteaa, että Lissabonin sopimuksen mukaisesti köyhyyden vähentäminen ja lopulta sen poistaminen on Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikan päätavoite,

B. katsoo, että budjettituesta on tullut yksi merkittävimmistä tukimuodoista,

C. toteaa, että monet avunantajat pitävät yleistä ja alakohtaista budjettitukea keinona tukea kumppanimaiden omaa vastuuta kestävistä kehityspolitiikoista ja uudistusprosesseista, vahvistaa vastuullisia kansallisia instituutioita ja järjestelmiä, edistää kasvua ja kehitystavoitteiden saavuttamista sekä vähentää köyhyyttä,

D. ottaa huomioon, että toimiva valmiuksien kehittäminen on välttämätöntä, jotta ylipäänsä voidaan luoda edellytykset ohjelmaan perustuvalle lähestymistavalle, budjettituki tai pidemmälle viety malli mukaan luettuina,

([1]) EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 316.
([2]) EUVL L 252, 25.9.2010, s. 109.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0030.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

E. toteaa, että budjettituella on tarkoitus korjata perinteisen hankekohtaisen toimintamallin tiettyjä heikkouksia (korkeat transaktiokustannukset, hajanaiset rinnakkaisjärjestelmät) ja vahvistaa Lissabonin sopimuksessa painotettua EU:n toimien johdonmukaisuutta ja tehokkuutta,

F. katsoo, että budjettituen avulla olisi voitava parantaa kehitysavun laatua ja tehokkuutta ja erityisesti tukea oman vastuun ja yhdenmukaistamisen periaatteita, sillä poliittinen vuoropuhelu tuenantajien ja -saajien välillä mahdollistaa tuen sovittamisen maiden köyhyyden vähentämiseen tähtäävissä kansallisissa strategioissa vahvistamien painopisteiden mukaiseksi,

G. katsoo, että huolimatta riskeistä, joihin Euroopan tilintarkastustuomioistuin viittaa budjettituesta antamissaan kertomuksissa, budjettituen yleisten ehtojen "dynaaminen" tulkinta on yhä hyvin tärkeä poliittisen vuoropuhelun väline; huomauttaa kuitenkin, että budjettitukea ei tule missään tapauksessa pitää "avoimena sekkinä",

H. toteaa, että tuensaajamaiden kaikille kumppaneilleen antamat sitoumukset saattavat silloin tällöin tehdä niiden käytön vaikeaksi, koska avunantajien asettamat ehdot osoittautuvat joskus keskenään ristiriitaisiksi,

I. toteaa, että tähän asti Euroopan unioni on viitannut kumppanuussopimuksissa pikemminkin perusihmisoikeuksien (nk. ihmisoikeuksien ensimmäinen sukupolvi) loukkauksiin kuin sosiaalisten, taloudellisten ja sivistyksellisten oikeuksien (nk. ihmisoikeuksien toinen sukupolvi) loukkauksiin,

J. katsoo, että kaikkien avunantajien olisi oltava yhteydessä toisiinsa, jotta vältetään ehtojen epäjohdonmukaisuus,

K. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti yksi Euroopan unionin tavoitteista on kestävän sosiaalisen markkinatalouden edistäminen ja että tätä pitäisi soveltaa myös kehitysyhteistyöpolitiikan ja naapuruuspolitiikan suhteen,

L. katsoo, että lisäämällä kumppanimaan hallituksen varainhoitoon liittyvää vastuuta kansalaisilleen voidaan merkittävästi edistää sen valmiuksien kehittämistä maan parlamentin harjoittaman valvonnan ja sen kansalaisyhteiskunnan harjoittaman julkisen talouden hoitoa koskevan tiedonvälityksen ansiosta,

1. pitää tervetulleena komission aloitetta, joka määriteltiin budjettituesta annetussa vihreässä kirjassa ja jonka ensisijaisena päämääränä on edistää kumppanimaiden sisäsyntyistä kehitystä, ja kehottaa tarkentamaan budjettituen kelpoisuusehtoja siten, että vältetään mahdollisten poikkeamien ja tämäntyyppisen tuen väärinkäytön riskit ottamalla huomioon sellaiset tekijät kuin maiden sijoittuminen korruptioindeksissä;

2. pitää myönteisenä Euroopan tason kuulemisprosessia; toivoo, että budjettituen myöntämiskäytäntöä analysoidaan objektiivisesti ja että sitä parannetaan sen tehokkuuden lisäämiseksi;

3. muistuttaa, että Lissabonin sopimuksen määräysten mukaisesti köyhyyden vähentäminen ja poistaminen ovat Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikan päätavoite; korostaa, että köyhyydellä on monia ulottuvuuksia, kuten inhimillinen, taloudellinen, sosiokulttuurinen, sukupuoleen liittyvä, ympäristöön liittyvä ja poliittinen ulottuvuus, jotka kaikki on otettava huomioon EU:n kehitysyhteistyöpolitiikassa;

4. katsoo, että EU:n tuella olisi saatava aikaan todellinen laadullinen muutos kumppanimaissa; tunnustaa, että budjettituki on tehokas väline tämän tavoitteen saavuttamiseksi edellyttäen, että sitä käytetään budjettituen ehtoja soveltaen ja rinnatusten tehokkaan poliittisen ja strategisen vuoropuhelun kanssa;

5. korostaa, että politiikan johdonmukaisuus on olennaisen tärkeää ja ehdottoman välttämätöntä vaikuttavan kehitysyhteistyöpolitiikan täytäntöönpanossa; vaatii, että EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikassa olisi keskityttävä demokratian ja ihmisoikeuksien sekä rauhan ja turvallisuuden edistämiseen, sillä ne kaikki ovat kestävän kasvun perusedellytyksiä; kehottaa toteuttamaan järjestelmällisempiä toimia ilmastonmuutokseen sopeutumisen ja katastrofiriskien vähentämisen valtavirtaistamiseksi;

6. katsoo, että verotus varmistaa riippumattoman rahoituslähteen kestävälle kehitykselle ja tarjoaa tärkeän linkin hallitusten ja kansalaisten välille kehitysmaissa; kehottaa julistamaan kestävän verohallinnon ja kattavan verotusinfrastruktuurin kehittämisen yhdeksi budjettituen painopisteeksi; suosittelee, että budjettitukeen sisällytetään veroparatiisien, veronkierron ja laittoman pääomapaon torjuminen;

7. korostaa, että tarvittaessa on turvauduttava alakohtaiseen budjettitukeen, jotta voidaan kohdistaa enemmän tukea keskeisille perussosiaalialoille ja etenkin terveydenhuoltoon, koulutukseen sekä heikommassa asemassa olevien henkilöiden ja erityisesti vammaisten henkilöiden tukemiseen;

8. korostaa, että budjettitukea ei saa käyttää EU:n taloudellisten ja strategisten etujen vahvistamiseen, vaan kehitysmaiden kehitystavoitteiden saavuttamiseen ja erityisesti köyhyyden ja nälän poistamiseen;

9. palauttaa mieliin Euroopan unionin innovoivan roolin budjettituen alalla ja komission alan asiantuntemuksesta saatavan lisäarvon;

10. panee merkille, että budjettituki voi parantaa hallitusten vastuunalaisuutta ja myös avunantajien koordinointia sitä seuraavan budjettikysymyksistä käytävän vuoropuhelun kautta; korostaa, että tämä saattaa parantaa koordinaatiota uusien avunantajien kanssa;

11. korostaa, että EU:n tehtävänä on tarjota muille institutionaalisille toimijoille asiantuntemustaan erityisesti avun tuloksellisuutta käsitelleessä korkean tason Busanin foorumissa;

12. painottaa, että komission ja budjettituen tarjoajien enemmistön soveltama dynaaminen toimintamalli sisältää riskejä, jotka on otettava asianmukaisesti huomioon; pyytää komissiota arvioimaan kansallisella tasolla budjettituen mahdollisia riskejä ja hyötyjä kumppanimaissa;

13. pyytää unionia hallinnoimaan budjettitukea siten, että pyritään hyödyntämään sen täydentävyyttä muiden tukimuotojen kanssa;

14. korostaa tarvetta lujittaa sekä komission valvontamekanismeja että kunkin budjettitukea saavan maan parlamentin suorittamaa valvontaa ja kansalaisyhteiskunnan harjoittamaa tiedonvälitystä; painottaa myös, että tuensaajamaiden julkisen talouden mahdollisimman tarkan valvonnan on oltava ennakkoehto mille tahansa varainsiirrolle;

15. muistuttaa, että selvästi määritellyt, laajaa tukea nauttivat ja tiiviisti seuratut indikaattorit ovat välttämättömiä kolmansiin maihin annettavan budjettituen konkreettisten vaikutusten osoittamiseksi ja että budjettivallan käyttäjien olisi saatava säännöllisesti tietoja indikaattoreista ja ohjeista, jotka vaikuttavat budjettitukea koskevaan päätöksentekoon; korostaa, että indikaattorit on räätälöitävä paremmin kumppanimaiden erityistarpeisiin, jotta voidaan välttää komission soveltama yhden ainoan mallin periaate, joka saattaa haitata tavoitteiden saavuttamista;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

16. kehottaa asettamaan budjettituen ehdoksi saajamaiden talousarvioiden demokraattisen parlamentaarisen valvonnan; pyytää parlamenttien laajaa osallistumista ja kansalaisyhteiskunnan kuulemista kumppanimaissa, jotta budjettituen varojen käytöstä voidaan päättää demokraattisesti;

17. kehottaa komissiota varmistamaan ennen budjettituen myöntämistä, että toimenpiteiden toteuttamisen tavoitteet ovat osa tuensaajamaan kansallisia ohjelmia ja että koordinoinnin, täydentävyyden ja johdonmukaisuuden periaatteita noudatetaan suhteessa muihin avunantajiin sekä täydentävyyden periaatetta suhteessa tuensaajamaan resursseihin;

18. kehottaa komissiota EU:n budjettituen merkityksellisyyden varmistamiseksi rationalisoimaan ohjelmatyö- ja suunnitteluprosessinsa parantamalla budjettitukitoimien käynnistämistä koskevien päätösten valmistelua ja dokumentointia; kehottaa komissiota – ottaen huomioon että resurssien asettamat rajoitukset edustustoissa usein vähentävät niiden kykyä suorittaa tiettyjä toimintoja – tarjoamaan riittävästi pätevää henkilöstöä täytäntöönpanoprosessiin, sillä budjettituki edellyttää erilaisia analyyttisia taitoja hanke- ja ohjelmarahoituksen alalla;

19. tähdentää, että tuensaajamaiden parlamenteilla ja kansalaisyhteiskunnan järjestöillä sekä paikallisviranomaisilla olisi oltava johtava rooli, sillä ne pystyvät parhaiten nimeämään painopistealat, valmistelemaan maakohtaiset strategia-asiakirjat ja seuraamaan määrärahojen kohdentamista; vaatii, että kansalliset parlamentit hyväksyvät maakohtaiset strategia-asiakirjat ja monivuotisen talousarvion kansalaisyhteiskunnan järjestöjä kuullen ennen tuenantajien kanssa budjettituesta käytävää poliittista vuoropuhelua parlamentaarisen valvonnan vahvistamiseksi;

20. korostaa EU:n kehitysavun tehokkuuden merkitystä; kehottaa kehittämään EU:n tason riippumattomia arviointijärjestelmiä sekä valitusmekanismin, joka olisi avoin EU:n tukea saaville, sekä tukemaan maiden sisäisiä vastuumekanismeja;

21. pyytää komissiota toimittamaan eritellyn kokonaisselvityksen paikallishallinnolle myönnetystä budjettituesta yleisesti ja aloittain ja selvittämään, millaisia mahdollisuuksia ja riskejä liittyy budjettituen osittaiseen hajauttamiseen, jotta paikallishallinnon toimijat saataisiin todella ottamaan vastuuta siitä;

22. kehottaa unionia kunnioittamaan ja edistämään kehitysmaiden omaa vastuuta kehitysstrategiastaan ja olemaan syrjäyttämättä kotimaisia päätöksentekijöitä budjettituen ympärillä käydyllä politiikkaa koskevalla vuoropuhelulla, joka vaarantaa demokraattisen vastuun ja epäpolitisoi kotimaisen poliittisen todellisuuden;

23. katsoo, että budjettituki on priorisoitava sellaisille hallinnon aloille, joilla on suurin vaikutus köyhyyden vähentämisessä, erityisesti terveys- ja opetusministeriöt;

24. katsoo myös, että sukupuolinäkökohdat on sisällytettävä budjettitukeen ottamalla ne huomioon kaikissa talousarvioprosessin vaiheissa, edistämällä vuoropuhelua naisjärjestöjen kanssa ja ottamalla käyttöön sukupuolittain eriteltyjä indikaattoreita;

25. korostaa, että keskinäisen vastuun vahvistamiseksi komission olisi vahvistettava välittävää rooliaan hallitusten, parlamentaarikkojen ja kansalaisyhteiskunnan välillä, ja katsoo, että tätä varten alakohtaisten ministeriöiden tukemiseen varattu osa budjettituesta voitaisiin käyttää myös parlamenttien ja kansalaisyhteiskuntien valmiuksien kehittämiseen, jotta ne voisivat hoitaa budjettituen valvojan tehtäväänsä täysimääräisesti;

26. korostaa tuenantajien merkittävää asemaa kumppanimaiden tukemisessa niiden valmiuksien kehittämisessä ja paikallisen hankekohtaisen rahoituksen myönteisiä vaikutuksia köyhyyden vähentämisessä, osallistavassa kasvussa ja kestävässä kehityksessä kumppanimaissa;

27. on huolissaan makrotaloudellisen vakauden mahdollisesta järkkymisestä ja heikoimmassa asemassa olevaan väestöön kohdistuvista vaikutuksista, jos budjettituki katkaistaisiin yhtäkkiä; esittää, että tuenantajien yhteisin toimin ja sen jälkeen kun kansalaisyhteiskuntaa ja kumppanimaiden parlamentteja on kuultu, otetaan käyttöön järjestely budjettitukimaksujen asteittaiseksi vähentämiseksi, jolla voitaisiin lieventää näitä vaikutuksia, edistää poliittista vuoropuhelua ja löytää yhdessä ratkaisuja ilmi tulleisiin ongelmiin;

28. katsoo, että budjettitukea on ohjelmoidun avun tapaan syytä käsitellä siirtymäkauden välineenä ja että se ei saa haitata ponnisteluja maiden kapasiteetin vahvistamiseksi niiden kerätessä omia varoja, kuten veroja, tullakseen riippumattomiksi kolmansien maiden avusta;

29. pyytää tuenantajia lisäämään budjettituen koordinointia ja ennustettavuutta ja korostaa, että on valmistauduttava pitkäaikaiseen sitoumukseen kumppanimaiden kanssa;

30. kehottaa unionia ryhtymään asianmukaisiin toimiin saadakseen kolmansilta mailta sitoumuksen, että ne panostavat rahoitusvakauttansa edistävään mekanismiin;

31. pitää välttämättömänä panna tehokkaasti täytäntöön kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1905/2006 25 artiklan 1 kohdan b alakohtaan sisältyvä vaatimus, jossa edellytetään, että "komissio käyttää johdonmukaisesti tuloksiin ja tulosindikaattoreihin perustuvaa toimintatapaa ja määrittelee selkeästi asetetut ehdot sekä seuraa niiden noudattamista, tukee kumppanimaiden pyrkimyksiä kehittää parlamentaarista valvontaa ja tilintarkastusvalmiuksia ja lisätä avoimuutta ja yleisön tiedonsaantimahdollisuuksia", ja kehottaa komissiota laajentamaan nämä säännökset koskemaan myös Euroopan kehitysrahaston edunsaajamaiden (AKT-maiden) budjettitukea, johon toistaiseksi pätevät vain Cotonoun sopimuksen 61 artiklan 2 kohdan teknisemmät kriteerit;

32. katsoo, että koska budjettituen käyttö on tärkeä strateginen päätös unionin suhteissa kumppanimaihinsa, SEUT-sopimuksen 290 artiklaa (delegoidut säädökset) on sovellettava tämän tukimuodon tukikelpoisuusehtojen määrittelyyn, ja neuvostolle ja parlamentille olisi lainsäädäntövallan käyttäjinä annettava täysi yhteispäätösvalta budjettituen hyväksymisessä, mukaan lukien oikeus tarvittaessa peruuttaa delegoitu säädös;

33. huomauttaa, että selvästi riittämättömät valmiudet ja eritoten hallinnon heikkoudet estävät monia kehitysmaita saamasta budjettitukea;

34. katsoo, että budjettitukea koskevissa rahoituspäätöksissä on odotettavissa olevien etujen ohella otettava huomioon myös tuenantaja- ja kumppanimaissa syntyvät lyhyen ja pitkän aikavälin riskit; toteaa, että tilintarkastustuomioistuin on samaa mieltä tästä arviosta, sillä se korostaa erityiskertomuksessaan ([1]), että on kehitettävä vakaa riskinhallintajärjestelmä ja pantava se täytäntöön;

35. on huolissaan siitä, että tilintarkastustuomioistuin on vuosikertomuksessaan kahdeksannesta, yhdeksännestä ja kymmenennestä Euroopan kehitysrahastosta (EKR) rahoitetuista toimista varainhoitovuonna 2009 havainnut, että budjettitukimaksujen virhetaso on korkea sellaisten virheiden osalta, jotka eivät ole ilmaistavissa kvantitatiivisesti, mikä johtuu maksujen suorittamisehtojen noudattamista koskevan vakiomuotoisen ja jäsennellyn esitystavan puuttumisesta; panee samanaikaisesti merkille tukikelpoisuuden osoittamisessa aikaansaadun huomattavan parannuksen, jonka tilintarkastustuomioistuin on havainnut kymmenennen EKR:n yhteydessä ja joka johtuu nykyään rutiininomaisesti käytetyistä selkeämmistä arviointikehyksistä, ja pitää sitä myönteisenä;

([1]) Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 11/2010: "Miten komissio on hallinnoinut suoraa talousarviotukea Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioissa sekä Latinalaisen Amerikan ja Aasian maissa?"

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

36. muistuttaa, että julkiset investoinnit julkishyödykkeisiin kuten koulutukseen, sosiaaliturvaan, infrastruktuuriin ja tuotantokapasiteettiin erityisesti pienviljelyssä ja paikallisten markkinoiden tukemisessa ovat onnistuneen kehitysstrategian kannalta ratkaisevan tärkeitä;

37. kehottaa komissiota varmistamaan, että tulosten perusteella maksettaviin vaihtelevan suuruisiin eriin sovellettavissa erityisehdoissa yksilöidään selkeästi indikaattorit, tavoitteet, laskentamenetelmät ja varmennuslähteet ja että edustustojen raporteissa tarjotaan jäsennelty ja vakiomuotoinen esitys julkisen varainhoidon edistymisestä esittämällä selkeästi kriteerit, joiden perusteella edistymistä on määrä arvioida, sekä esitellään saavutettu edistys ja syyt siihen, miksi uudistusohjelmaa ei kenties ole toteutettu suunnitelman mukaisesti;

38. kehottaa komissiota toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet torjuakseen korruptiota tuensaajamaissa, muun muassa tarvittaessa keskeyttämään maksut; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ylläpitämään tiivistä ja säännöllistä vuoropuhelua kumppanimaiden hallitusten kanssa korruptioon liittyvistä asioista ja kiinnittämään riittävästi huomiota tiettyjen tuensaajamaiden valmiuksien parantamista koskeviin tarpeisiin vastuujärjestelmien ja korruption torjuntamekanismien vahvistamiseksi;

39. pitää avustusvirtojen ennustettavuutta yhtenä tärkeimmistä varojen käytön laadukkuuden varmistavista tekijöistä, koska sen avulla kumppanimaat voivat suunnitella menoja pitkällä aikavälillä ja rahoittaa alakohtaisten politiikkojen parantamistoimia; kannattaa sitä, että tätä olisi vahvistettava kumppanimaiden finanssipolitiikalla ja kansallisten tulojen hyödyntämisellä, jonka pitäisi pitkällä aikavälillä vähentää riippuvaisuutta tuesta;

40. palauttaa mieliin, että riittämätön edistys julkisen talouden hoidossa sulkee yhä lukuisia maita budjettituen ulkopuolelle;

41. katsoo, että budjettituki olisi toteutettava kehitysmaissa asteittain niin, että lähdetään liikkeelle rajatulla määrällä maita ja että määrää nostetaan sitä mukaa kun kumppanimaiden valmiudet paranevat;

42. toistaa, että budjettitukea olisi käytettävä köyhyyden vähentämiseksi ja etenkin vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseksi ja muun muassa kumppanuuden, avun tehokkuuden ja kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuuden periaatteiden edistämiseksi; kannattaa tuloksiin perustuvia kannustimia, mutta korostaa, että maksujen suorittamisessa esiintyvien vaihtelujen olisi oltava mahdollisimman ennustettavia, jolloin vaihtelu ei vaikuta kielteisesti talousarviosuunnitteluun; toistaa, että budjettitukea olisi myönnettävä ainoastaan maille, jotka täyttävät hallintoa ja ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevat vähimmäisvaatimukset ja vaalivat niitä; korostaa, että makrotaloudellisiin uudistuksiin liittyvien ehtojen on oltava yhteensopivia inhimillisen ja sosiaalisen kehityksen kanssa;

43. kannustaa kehitysmaita ja komissiota edistämään osallistavaa kehitystä Cotonoun sopimuksen asiaankuuluvien määräysten ja asetuksen (EY) N:o 1905/2006 19 ja 20 artiklan mukaisesti ja erityisesti kansalaisyhteiskunnan sekä paikallisten ja alueellisten viranomaisten osallistumista ja kuulemista;

44. painottaa, että kun budjettitukea myönnetään banaaneja toimittaville alan liitännäistoimenpiteiden piiriin kuuluville AKT-valtioille, on tärkeää sisällyttää hallinnon indikaattoreihin perustuvaan vaihtelevaan tukiosaan erityisehdot, joita ehdotettiin uudessa 17 a artiklassa, jota parlamentti ehdotti edellä mainitun 3. helmikuuta 2011 vahvistamansa kannan mukaisesti sisällyttämään asetukseen (EY) N:o 1905/2006;

45. vaatii komissiota julkistamaan kehitysmaiden kanssa tehdyt budjettitukea koskevat sopimukset sekä vuosituhattavoitesopimukset;

46. korostaa, että alakohtainen budjettituki voi joissakin olosuhteissa olla hyödyllinen välivaihtoehto, jonka ansiosta asianomaisille hallituksille ja parlamenteille voidaan antaa enemmän vastuuta tukivaroista samalla kun varat korvamerkitään vuosituhannen kehitystavoitteita varten;

47. katsoo, että öljy- ja mineraalirikkaat maat pystyvät rahoittamaan oman kehityksensä ja torjumaan köyhyyttä läpinäkyvien veronkantojärjestelmien ja oikeudenmukaisten tulonsiirtojen avulla;

48. arvioi, että vuosituhattavoitesopimukset ovat periaatteessa esimerkkejä tuloksiin sidotusta laadukkaasta budjettituesta (pitkäkestoisia, ennustettavia, keskittyneitä sosiaalialaan jne.); pyytääkin komissiota julkaisemaan vuonna 2011 arvion vuosituhattavoitesopimuksista ja arvioimaan, miten niitä voidaan levittää useampiin maihin;

49. pyytää komissiota julkistamaan myös maakohtaisiin strategia-asiakirjoihin liittyvät ehdot ja tulosindikaattorit välitarkistuksen yhteydessä; katsoo, että budjettituen tulosindikaattorit on asetettava köyhyyden vähentämistavoitteiden ja vuosituhattavoitteiden saavuttamisen perusteella;

50. kehottaa jälleen komissiota siirtymään panosten valvojasta tuotosten tarkastajaksi indikaattoreiden perusteella parantamalla raportointijärjestelmää niin, että se keskittyy ohjelmien vaikuttavuuteen;

51. toteaa, että kehitysyhteistyöpolitiikan toimenpiteiden vaikuttavuudessa kumppanimaissa on otettava täysimääräisesti huomioon paikalliset olosuhteet ja niissä on kunnioitettava perussopimuksissa esitettyjä EU:n arvoja ja etenkin oikeusvaltio- ja demokratiaperiaatteita; korostaa, että tarpeiden on jatkossakin oltava ratkaiseva ehto EU:n kehitysavun myöntämiselle;

52. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita perustamaan julkisen rekisterin, johon budjettitukisopimukset, menettelyt ja kehitysindikaattorit listattaisiin avoimesti, maiden demokraattisten instituutioiden vahvistamiseksi ja keskinäisen vastuun varmistamiseksi;

53. pyytää jäsenvaltioita toimimaan kansallisella ja unionin tasolla johdonmukaisemmin, kun on kyse kehitysyhteistyön toimintalinjoista; pyytää jäsenvaltioita hyödyntämään Euroopan ulkosuhdehallintoa budjettitukea koskevan koordinoinnin lisäämiseksi komission kanssa, jotta vältetään tietojen hajautuminen ja epäjohdonmukaisuudet;

54. muistuttaa komissiota ja jäsenvaltioita siitä, että niiden on yhdenmukaistettava kehitysyhteistyönsä ja parannettava vastuunalaisuuttaan, joka koskee kaikkia osapuolia;

55. on vakuuttunut siitä, että kolmansille maille tulevaisuudessa annettavan EU:n budjettituen perusteellisessa analysoinnissa on käsiteltävä myös Euroopan kehitysrahaston sisällyttämistä talousarvioon; on tietoinen nykytilanteen historiallisista ja institutionaalisista taustoista mutta uskoo, että neuvoston, jäsenvaltioiden ja AKT-maiden on aika tunnustaa, että nykytilanne haittaa EU:n budjettitukea koskevaa tehokkuutta, avoimuutta ja vastuuvelvollisuutta; korostaa kuitenkin, että talousarvioon sisällyttämisen ei pidä johtaa kehitysyhteistyöpolitiikan kokonaisrahoituskehyksen pienenemiseen;

56. kehottaa jäsenvaltioita, komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa kohentamaan muilla politiikan aloilla vakiintuneiden käytäntöjen mukaisesti kolmansille maille annettavan budjettituen yhteensovittamista, jotta voidaan välttää tai poistaa päällekkäisyydet, epäjohdonmukaisuudet ja epäyhtenäisyydet; pitää valitettavana, että tarkasteluissa on käynyt ilmi, että alakohtaisella tasolla heikko politiikka ja heikot instituutiot ja palvelujen tuottamisjärjestelmät ovat saaneet tuenantajat käyttämään omia järjestelmiään hankkeiden toteuttamiseen ja toimimaan pikemminkin kahdenvälisesti kuin yhteensovitetusti, mitä ei voida hyväksyä

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

etenkään rahoituksen ollessa niukkaa ja mikä hankaloittaa EU:n asemaa sen pyrkiessä pitämään sanansa tuen ennustettavuuden parantamisesta; vahvistaa, että EU:n budjettituen kaikissa vaiheissa aina valmistelusta toteutukseen on keskityttävä niihin erityisaloihin, joista saadaan eniten lisäarvoa;

57. kehottaa komissiota lisäämään yleistä tietoutta budjettituen käyttöön sisältyvistä riskeistä mutta tuomaan samalla esiin tuen myönteisen vaikutuksen, joka ilmenee kumppanien voimaantumisena;

58. kehottaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita jatkamaan rahoitustukeaan turvallisesti ja samaan aikaan antamaan neuvontatukea julkisten varojen teknokraattisen hallinnoinnin alalla;

59. korostaa, että koordinoinnin kohentamisella olisi pyrittävä optimoimaan varojen käyttöä, tehostamaan parhaiden käytänteiden vaihtamista ja lisäämään budjettituen tehokkuutta;

60. katsoo, että unionin olisi tiedostettava mittava poliittinen painoarvonsa ja sen tuottama lisäarvo ja omien toimiensa potentiaalisesti suuri merkitys, jotta unionin poliittinen vaikutus on oikeassa suhteessa annettuun rahoitustukeen;

61. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Energiainfrastruktuurien painopisteet vuodelle 2020 ja sen jälkeen

P7_TA(2011)0318

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 energiainfrastruktuurien painopisteistä vuodelle 2020 ja sen jälkeen (2011/2034(INI))

(2013/C 33 E/06)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomion komission tiedonannon "Energiainfrastruktuurien painopisteet vuodelle 2020 ja sen jälkeen – Suunnitelma integroitua eurooppalaista energiaverkkoa varten" (KOM(2010)0677),

— ottaa huomion komission yksiköiden valmisteluasiakirjan vaikutustenarvioinnista energiainfrastruktuurien painopisteistä vuodelle 2020 ja sen jälkeen – Suunnitelma integroitua eurooppalaista energiaverkkoa varten (SEC(2010)1395),

— ottaa huomioon komission tiedonannon "Energia 2020: Strategia kilpailukykyisen, kestävän ja varman energiansaannin turvaamiseksi" (KOM(2010)0639),

— ottaa huomioon komission tiedonannon "Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia" (KOM(2010)2020),

— ottaa huomioon komission tiedonannon "Uusiutuva energia: edistyminen vuoden 2020 tavoitteen saavuttamisessa" (KOM(2011)0031),

— ottaa huomioon 23. huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta ([1]),

([1]) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16.

— ottaa huomioon komission tiedonannon "Vaihtoehdot kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi yli 20 prosentin tavoitteen ja hiilivuodon riskin arviointi" (KOM(2010)0265),

— ottaa huomioon komission tiedonannon "Etenemissuunnitelma – siirtyminen kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050" (KOM(2011)0112),

— ottaa huomioon energia-alan sisämarkkinoiden kolmannen lainsäädäntöpaketin, jonka nimi on "Energiaa Euroopalle: todelliset ja toimitusvarmat energiamarkkinat" ([1]),

— ottaa huomioon 20. lokakuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 994/2010 toimista kaasunsaannin turvaamiseksi ([2]),

— ottaa huomioon komission tiedonannon "Resurssitehokas Eurooppa – Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke" (KOM(2011)0021),

— ottaa huomioon 6. syyskuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1364/2006/EY Euroopan laajuisia energiaverkostoja koskevien suuntaviivojen vahvistamisesta sekä päätöksen 96/391/EY ja päätöksen N:o 1229/2003/EY ([3]) kumoamisesta,

— ottaa huomioon 13. heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 663/2009 yhteisön rahoitustukea energia-alan hankkeille koskevasta talouden elvytysohjelmasta ([4]),

— ottaa huomioon komission kertomuksen Euroopan laajuisten energiaverkkojen toteuttamisesta vuosina 2007–2009 (KOM(2010)0203),

— ottaa huomioon 6. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman tieto- ja viestintätekniikan (TVT) hyödyntämisestä siirryttäessä energiatehokkaaseen ja vähähiiliseen talouteen ([5]),

— ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille "Energiapolitiikka Euroopalle" (KOM(2007)0001),

— ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille tärkeimpiä yhteenliitäntöjä koskevasta suunnitelmasta (KOM(2006)0846),

— ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY ([6]), annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta,

— ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/73/EY ([7]), annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta,

— ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman asiakirjasta "Kohti uutta Euroopan energiastrategiaa kaudelle 2011–2010" ([8]),

([1]) EUVL L 211, 14.8.2009.
([2]) EUVL L 295, 12.11.2010, s. 1.
([3]) EUVL L 262, 22.9.2006, s. 1.
([4]) EUVL L 200, 31.7.2009, s. 31.
([5]) EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 107.
([6]) EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55.
([7]) EUVL L 211, 14.8.2009, s. 94.
([8]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0441.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

— ottaa huomioon 15. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman energiatehokkuustoimintasuunnitelman tarkistamisesta ([1]),

— ottaa huomioon 17. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Eurooppa 2020 -strategiasta ([2]),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 194 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 170 artiklan, jonka mukaan unionin on myötävaikutettava Euroopan laajuisten verkkojen perustamiseen ja kehittämiseen liikenteen, teletoiminnan ja energian infrastruktuurien aloilla,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan ja aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A7-0226/2011),

A. ottaa huomioon, että suurimmat energiahaasteemme ovat ilmastonmuutokseen vastaaminen, energian toimitusvarmuuden ja energiariippumattomuuden vahvistaminen ja energian kokonaiskulutuksen sekä fossiilisten polttoaineiden tuonnin ja niitä koskevan riippuvuuden vähentäminen, energian toimittajamaiden ja energialähteiden monipuolistaminen, kilpailukyisten energian sisämarkkinoiden aikaansaaminen ja kestävän, kohtuuhintaisen, varman, tehokkaan ja yleisen energiansaannin turvaaminen,

B. katsoo, että Euroopan unionin yhteinen energiapolitiikka on rakentunut yhteisestä tavoitteesta taata energiatuotteiden ja -palveluiden fyysisesti keskeytymätön saatavuus markkinoilla kaikille kuluttajille (kotitalouksille ja teollisuudelle) kohtuulliseen hintaan,

C. katsoo, että on välttämätöntä taata toimitusvarmuus ja jäsenvaltioiden välisen solidaarisuuden vahvistuminen tilanteissa, joissa yksi jäsenvaltioista kohtaa energiakriisin,

D. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimus tarjoaa oikeusperustan sellaisen EU:n energiapolitiikan kehittämiselle, jolla edistetään jäsenvaltioiden välisten kansallisten ja alueellisten rajojen yli ulottuvien energiaverkkojen menestyksekästä yhteenliitettävyyttä, joka on välttämätöntä EU:n energiapolitiikan ja energia-alan solidaarisuuden muiden tavoitteiden saavuttamiseksi(energiamarkkinoiden toiminta, energiatehokkuus ja uusiutuva energia, toimitusvarmuus sekä energialähteiden ja toimitusmuotojen monipuolistaminen),

E. katsoo, että mikäli unionin energiainfrastruktuuria ei ajoissa ajanmukaisteta, paranneta, liitetä yhteen ja mukauteta aiempaa kestävämpään ja tehokkaampaan energiantuotannon, -siirron ja -kulutuksen malliin, voidaan vaarantaa valmiudet saavuttaa vuoden 2020 energia- ja ilmastotavoitteet – erityisesti uusiutuvien energialähteiden sisällyttämistä ja niiden osuuden lisäämistä koskevat tavoitteet – ja heikentää EU:n vuoteen 2050 ulottuvaa pitkän aikavälin tavoitetta vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 80–95 prosenttia,

F. katsoo, että näin toteutettavia infrastruktuurin investointisuunnitelmia ja niihin liittyviä päätöksiä on tuettava pitkän aikavälin skenaarioilla, joissa otetaan huomioon oletetut saavutukset ja teknisen kehityksen lisätarpeet,

G. katsoo, että uusiutuvien energialähteiden laajempi integrointi edellyttää, että Euroopan energiainfrastruktuuria on mukautettava jonkin verran siirron ja jakelun tasolla,

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0485.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0068.

H. toteaa, että kilpailukykyisten energianhintojen, toimitusvarmuuden ja kestävyyden sekä uusiutuvien energialähteiden tehokkaan laajamittaisen käytön aikaansaamiseksi tarvitaan avoimet, yhdennetyt ja kilpailukykyiset EU:n energiamarkkinat, ja katsoo, että kyseisten markkinoiden valmiiksi saattaminen on edelleen huomattava haaste kaikille jäsenvaltioille,

I. pitää olennaisen tärkeänä voimassa olevan lainsäädännön oikea-aikaista ja täysimääräistä täytäntöönpanoa, mikä kattaa myös energia-alan kolmannen sisämarkkinapaketin vaatiman sääntelytyön ja riittävän ilmoittamisen energiainfrastruktuuriin tehtävistä investoinneista odotettaessa unionin tuomioistuimen tuomiota ([1]) asiasta, jotta käytössä on yhteenveto kysyntää ja tarjontaa koskevista mahdollisista puutteista sekä investoinneille aiheutetuista esteistä;

J. toteaa, että jäsenvaltioiden välinen yhteenliitäntäkapasiteetti tai sen saatavuus on edelleen riittämätön unionin yhdessä kolmasosassa Eurooppa-neuvoston vuonna 2002 asettamaan kymmenen prosentin yhteenliitäntäkapasiteetin tavoitteeseen verrattuna, ja ottaa huomioon, että tietyt jäsenvaltiot ja alueet ovat edelleen eristyksissä ja riippuvaisia yhdestä ainoasta toimittajasta, mikä estää todellisen markkinoiden yhdentymisen, likviditeetin ja energiansiirrot,

K. katsoo, että saarten ja syrjäisimpien alueiden, kuten Kanariansaarten, Madeiran, Azoreiden ja Ranskan syrjäisimpien alueiden energiainfrastruktuureihin liittyvät erityistarpeet olisi otettava huomioon,

L. toteaa, että energiansiirtoverkosto ei ole Kaakkois-Euroopassa niin tiheä kuin mantereen muissa osissa,

M. katsoo, että vaihtoehtoiset toimitus- ja siirtoreitit ja uudet yhteydet ovat tärkeitä, jotta voidaan varmistaa, että jäsenvaltioiden välinen yhteisvastuullisuus toimii,

N. katsoo, että olisi kiinnitettävä erityistä huomiota hankkeisiin, joita ei vielä ole saatettu päätökseen mutta jotka EU on valinnut ensisijaisiksi hankkeiksi 6. syyskuuta 2006 Euroopan laajuisia energiaverkostoja koskevien suuntaviivojen vahvistamisesta sekä päätöksen 96/391/EY ja päätöksen N:o 1229/2003/EY kumoamisesta tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1364/2006/EY mukaisesti,

O. katsoo, että kolmannen energiapaketin perusteella on luotu oikeudelliset puitteet, joilla pitäisi parantaa kilpailukykyä energiamarkkinoilla,

P. katsoo, että nyt suunniteltujen energiainfrastruktuurien on oltava johdonmukaisia markkinoiden tarpeiden ja EU:n pitkän aikavälin ilmasto- ja energiatavoitteiden kanssa sekä näiden tavoitteiden täytäntöönpanon kanssa eri jäsenvaltioiden kansallisessa energiapolitiikassa ja että niissä olisi annettava etusija sellaisille energialähteille, joista ei aiheudu mitään yhteiskunnallisia ja ympäristökustannuksia,

Q. katsoo, että kaasun ja sähkön siirtokapasiteettiin tehtävien investointien vahvistaminen on tarpeen, kun otetaan huomioon EU:n 20-20-20-energiatavoitteet sekä uusi erittäin vähähiilinen energiaympäristö vuoden 2020 jälkeen,

R. ottaa huomioon energiainfrastruktuurin luomisen strategisen merkityksen Euroopan strategisen energiateknologiasuunnitelman (SET-suunnitelma) tavoitteiden saavuttamiseksi,

([1]) Asia C-490/10, Euroopan parlamentti v. neuvosto, Euroopan unionin energiainfrastruktuuriin liittyvien investointihankkeiden ilmoittamista koskevasta asetuksesta (EU, Euratom) N:o 617/2010.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

S. katsoo, että energiatehokkuus tarjoaa tehokkaan ja kustannustehokkaan välineen kestävän energiatulevaisuuden aikaansaamiseksi ja että se voi energian kysyntää alentamalla myös vähentää tuontiriippuvuutta ja kasvavista kustannuksista johtuvaa teollisuuden siirtymistä muihin maihin sekä älykkäillä investoinneilla olemassa olevaan ja uuteen infrastruktuuriin vähentää tarvetta energiainfrastruktuuria koskeviin julkisen ja yksityisen sektorin investointeihin,

T. katsoo, että älykkäät verkot tarjoavat merkittävän tilaisuuden luoda tehokas suhde energiantuotannon, energiansiirron ja -jakelun sekä loppukäyttäjien välille, mikä lisää energiatehokkuutta,

U. katsoo, että kaakkoisakselin kaasujärjestelmien yhteenliitäntäkapasiteetin vahvistaminen pohjoisen ja etelän välisellä käytävällä edistää nesteytetyn maakaasun tuontikapasiteetin ja Iberian niemimaan maanalaisen varastointikapasiteetin avulla EU:n toimitusvarmuutta ja on samalla tärkeä askel kohti energian sisämarkkinoiden aitoa yhdentymistä,

V. ottaa huomioon, että pitkälliset lupamenettelyt ja hallintoelinten välisen koordinaation puute voivat johtaa merkittäviin viivästyksiin ja lisäkustannuksiin, erityisesti rajat ylittävissä hankkeissa,

W. toteaa, että rajatylittävien hankkeiden pitkällistä lupamenettelyä sekä kustannusten kohdentamista koskevien menetelmien ja hyötyjen ja kustannusten jakamista koskevien välineiden puutetta pidetään merkittävänä esteenä niiden kehitykselle,

X. katsoo, että on taattava korkealaatuinen julkinen keskustelu ja että EU:n ympäristölainsäädäntö on otettava asianmukaisesti huomioon,

Y. ottaa huomioon, että sääntelyviranomaisilla on tärkeä tehtävä luoda kuluttajiin suuntautuvat, yhdennetyt ja kilpailukykyiset energian sisämarkkinat,

Z. katsoo, että komission tiedonannon "Energiainfrastruktuurien painopisteet vuodelle 2020 ja sen jälkeen – Suunnitelma integroitua eurooppalaista energiaverkkoa varten" mukaan tulevan vuosikymmenen aikana tarvitaan 200 miljardia euroa energiainfrastruktuuritarpeiden rahoittamiseen; katsoo myös, että puolet tästä summasta täytyy saada jäsenvaltioista,

AA. toteaa, että markkinapohjaiset välineet sekä käyttäjä maksaa -periaate ovat edelleen energiainfrastruktuurin rahoituksen perusta mutta että avointen ja tapauskohtaisten kriteerien perusteella julkista rahoitusta on kuitenkin käytettävä rajallisesti tiettyjen Euroopan edun mukaisten hankkeiden rahoittamiseen, jotka eivät ole kaupallisesti täysin toteuttamiskelpoisia, koska on välttämätöntä turvata yhtäläiset toimintaolosuhteet unionin energian sisämarkkinoilla, huolehtia toimitusvarmuudesta, estää kilpailun vääristyminen ja edistää uusiutuvan energian tehokasta integrointia,

AB. katsoo, että hyvin laajamittaisia investointeja on pantava täytäntöön mahdollisimman nopeasti,

AC. katsoo, että alueellisilla yhteisöillä on olennaisen tärkeä rooli siinä mielessä, että ne ovat huomattavia toimijoita energia-alalla, koska niillä on vastuuta monissa toimissa, jotka liittyvät aluesuunnitteluun ja -hallintoon, toimilupien myöntämiseen, suuria infrastruktuurihankkeita, investointeja, julkisia hankintoja ja tuotantoa koskevien lupien myöntämiseen, sekä siitä syystä, että ne toimivat kuluttajan lähellä,

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Energiainfrastruktuurien strateginen suunnittelu

1. korostaa, että viranomaisilla on yleinen velvollisuus täyttää yleisen edun mukaiset yhteiskunnalliset ja ympäristötavoitteet mutta että asianmukaisesti säännellyillä markkinoilla olisi oltava päävastuu energiainfrastruktuurin kehittämisestä;

2. pitää olennaisen tärkeänä voimassa olevan lainsäädännön oikea-aikaista, moitteetonta ja täysimääräistä täytäntöönpanoa, mikä kattaa myös energia-alan kolmannen sisämarkkinapaketin vaatiman sääntelytyön, jotta saadaan aikaan yhdennetyt ja kilpailukykyiset EU:n sisämarkkinat viimeistään vuoteen 2014 mennessä;

3. korostaa tarvetta toteuttaa voimassa olevia toimintalinjoja ja säännöksiä siten, että nykyistä energiainfrastruktuuria käytetään paremmin EU:n kuluttajien hyödyksi; kehottaa komissiota ja energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastoa (ACER) valvomaan tiukemmin säännösten, kuten "käytä tai menetä" -periaatetta koskevien sääntöjen, kansallista täytäntöönpanoa;

4. katsoo, että uuden infrastruktuurin hyödyntämiseksi täysimääräisesti tarvitaan EU:n strategiaa, joka on kehitetty yhteistyössä kaikkien sidosryhmien kanssa, ja korostaa, että infrastruktuurihankkeiden valintaa varten on kehitettävä sisämarkkinasääntöjen mukainen täydentävä, yhtenäinen menetelmä, katsoo, että tässä menetelmässä olisi otettava huomioon eurooppalainen ja alueellinen näkökulma, jotta voidaan poistaa asianomaiset erot ja optimoida sosioekonomiset ja ympäristövaikutukset;

5. korostaa, että energiainfrastruktuurihankkeiden suunnittelussa on noudatettava täysin ennalta varautumisen periaatetta; katsoo, että toimintasuunnitelmista on tehtävä tapauskohtaisesti kattava ympäristövaikutusten arviointi, jossa otetaan huomioon paikalliset ja alueelliset ympäristöolot;

6. pitää tarpeellisena turvata EU:n energiaraaka-aineiden toimitusvarmuuden asianmukainen taso ja luoda hyvät suhteet unionin ulkopuolisten maiden, toisin sanoen energiaraaka-aineita toimittavien maiden ja energiaraaka-aineiden kauttakulkumaiden kanssa tekemällä yhteistyötä alueellisten ja maailmanlaajuisten energiaraaka-aineiden toimitus- ja kuljetusjärjestelmien puitteissa;

7. korostaa, että vuoden 2020 energiainfrastruktuurin arvioinnissa käytettävän viiteskenaarion on oltava avoin ja johdonmukainen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 194 artiklan mukaisten yleisten energiapolitiikan tavoitteiden ja EU:n vuoden 2050 etenemissuunnitelman sekä muiden EU:n politiikanalojen (esimerkiksi liikenne, rakennukset ja päästökauppajärjestelmä), 20 prosentin energiansäästötavoitteen saavuttamiseen tarvittavien energiatehokkuustoimien (erityisesti energiatehokkuutta koskeva suunnitelma) ja erityisesti uusiutuvaa energiaa koskevan teknologian kehityksen mahdollisen vaikutuksen ja sähköajoneuvojen merkittävämmän aseman sekä älykkäiden verkkojen käyttöönoton ja "älykkäät kaupungit ja alueet" -aloitteiden käynnistämisen kanssa;

8. tukee Smart Cities -innovaatiokumppanuuden nopeaa aloittamista ja kehottaa kestävän kaupunkikehityksen suunnitteluprosessiin osallisia asianomaisia kumppaneita edistämään enemmän ja käyttämään paremmin hyödyksi JESSICA- ja ELENA-aloitteiden tarjoamia mahdollisuuksia kestävään energiaan investoimiseksi paikallistasolla, jotta voidaan auttaa kaupunkeja ja alueita panemaan alulle toteuttamiskelpoisia investointihankkeita energiatehokkuuden, puhtaasti palavien ja uusiutuvien energialähteiden sekä kestävän kaupunkiliikenteen aloilla; viittaa lisäksi mahdolliseen rajat ylittävään rahoitukseen naapurimaiden kanssa eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen (ENPI) rajoissa;

9. korostaa, että on määritettävä tärkeysjärjestyksen ja kustannustehokkuuden mukaan, missä infrastruktuuri voitaisiin minimoida energiatehokkuustoimilla, missä nykyistä kansallista ja rajatylittävää infrastruktuuria voidaan parantaa tai nykyaikaistaa ja missä tarvitaan uutta infrastruktuuria ja missä se voidaan rakentaa nykyisen energia- tai energiansiirtoinfrastruktuurin oheen;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

10. katsoo, että energiankulutuksen ja saastepäästöjen vähentäminen ja energiatehokkuuden lisääminen voidaan toteuttaa ottamalla käyttöön energiatehokkuutta lisääviä ohjelmia rakennus- ja kuljetusaloilla;

11. pitää tärkeänä määritellä energian kysynnän ja tarjonnan mahdollisia tulevia aukkoja sekä tuotannon ja siirtoinfrastruktuurin mahdollisia tulevia puutteita;

12. pitää tärkeänä yhdenmukaistaa EU:n markkinasuunnittelua ja yhteisten eurooppalaisten infrastruktuurihankkeiden kehittämistä, jotta varmistetaan Euroopan sisäisten yhteenliitäntöjen ja kolmansien maiden kanssa tehtyjen yhteenliitäntöjen hallinnointi;

13. katsoo, että sähköinfrastruktuurin kehittäminen EU:n ja kolmansien maiden välille ja joissakin tapauksissa olemassa oleva sähköinfrastruktuuri voi luoda hiilivuodon riskin tai lisätä sen riskiä siellä, missä se on jo olemassa; kehottaa komissiota arvioimaan tätä mahdollisuutta ja tarvittaessa esittämään toimenpiteitä, joilla EU voi puuttua tähän ongelmaan tehokkaasti esimerkiksi vaatimalla uusiutuvaa energiaa koskevan direktiivin 2009/28/EY noudattamista;

14. kehottaa verkkopalvelujen tarjoajia, sääntelyviranomaisia, ACER mukaan luettuna, ja komissiota luomaan yhteistyössä verkkopalvelujen tarjoajien ja viranomaisten kanssa kolmansiin maihin tarvittavat olosuhteet EU:n ja kolmansien maiden sähköinfrastruktuurien yhteentoimivuuden ja vakauden varmistamiseksi ja siten jäsenvaltioiden energiavarmuuden edistämiseksi;

15. korostaa, että olisi keskityttävä rajat ylittävien hankkeiden ohella myös sisäisiin siirtojärjestelmiin, jotka ovat ratkaisevia energiamarkkinoiden yhdentymiselle, ja uusiutuvan energian tuotannon markkinoille pääsyyn ja järjestelmien varmuuteen, sekä sellaisista energiasaarekkeista ja maiden sisäisten siirtojen pullonkauloista eroon pääsemiseen, jotka vaikuttavat Euroopan sähköjärjestelmään kokonaisuudessaan; pitää tärkeänä varmistaa, että syrjäiset alueet ja niiden paikalliset tarpeet otetaan asianmukaisesti huomioon;

16. korostaa, että on luotava uusi infrastruktuuri, jolla päästään eroon energiasaarekkeista ja riippuvuudesta yhdestä toimittajasta ja jolla parannetaan toimitusvarmuutta;

17. korostaa, että yksikään EU:n jäsenvaltioiden alue, saarialueet mukaan luettuina, ei saa jäädä eristyksiin EU:n kaasu- ja sähköverkoista vuoden 2015 jälkeen tai kokea energiavarmuutensa olevan uhattuna asianmukaisten liitäntöjen puuttumisen vuoksi;

18. suhtautuu myönteisesti komission ponnistuksiin edistää alueellista yhteistyötä ja kehottaa antamaan enemmän ohjausta kyseisten alueellisten aloitteiden osalta;

19. kiinnittää huomiota mahdollisuuksiin, joita nykyiset EU:n alueelliset yhteistyöjärjestelyt tarjoavat rajat ylittävien energiainfrastruktuurihankkeiden, erityisesti uusiutuvaan energiaan liittyvien hankkeiden kehittämiseen ja tehostamiseen, ja vaatii, että alueellisen yhteistyön välineitä (Euregiot, EAYY:t) käytetään tähän tarkoitukseen;

20. on sitä mieltä, että alueellisia aloitteita pitäisi syventää ja kehittää edelleen, koska ne heijastavat parhaiten kunkin alueen energiajärjestelmän toimintaehtoja (esim. alueen tuotantolähteiden rakenne, tuulivoima, verkkorajoitteet, lähteiden saatavuus);

21. korostaa, että kansallisella ja EU:n laajuisella kuntien ja alueiden välisellä yhteistyöllä edistetään energiasaarekkeiden poistamista sekä energian sisämarkkinoiden aikaansaamista ja energiainfrastruktuurihankkeiden toteuttamista; katsoo, että Euroopan alueellista yhteistyötä koskeva koheesiopolitiikan tavoite

sekä makroalueelliset strategiat voivat lisätä alueiden välisten hankkeiden yhteistyömahdollisuuksia, jotta paikalliset ja alueelliset epätavanomaiset energialähteet liitetään tehokkaasti ja älykkäästi suuriin energiaverkkoihin; tähdentää, että infrastruktuurihankkeiden asianmukaisella koordinoinnilla voidaan taata paras mahdollinen kustannus-hyötysuhde ja maksimoida EU:n rahoituksen käytön tehokkuus; katsoo tässä yhteydessä, että alueellista yhteistyötä olisi parannettava etenkin määriteltyjen painopisteiden ja EU:n alueiden välisen johdonmukaisuuden kannalta;

22. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön toimia, joilla varmistetaan, että siirtoverkonhaltijoilla on asianmukaisia kannustimia tutkia mahdollisia yhteenliitäntöjä alueellisesta tai EU:n näkökulmasta ja että niiden investointisuunnitelmat perustuvat energiaverkkojen yhteenliitäntöjen sosioekonomisiin vaikutuksiin eivätkä pelkästään hankkeiden taloudellisiin näkökohtiin, ja katsoo, että näin vältetään siirtokapasiteetin riittämätön rahoittaminen;

23. kehottaa komissiota esittämään vuoden 2011 loppuun mennessä ratkaisuehdotuksia Euroopan unionin koordinaattorin Georg Wilhelm Adamowitschin kolmannessa vuosikertomuksessaan 15. marraskuuta 2010 kuvailemiin, tavoitteita koskeviin konflikteihin, joita ilmenee esimerkiksi kiireellisen ja välttämättömän uuden infrastruktuurin rakentamistarpeen ja tiukkojen ympäristönsuojelusääntöjen välillä;

24. vaatii kansainvälisten yleissopimusten, kuten Espoon yleissopimuksen, noudattamisen varmistamista ennen alueiden välisten hankkeiden toteuttamista tai kehittämistä ja korostaa, että energiaverkkoja laajennettaessa on tarpeen tavoitella erityisesti Venäjän ja Valkovenäjän sekä Baltian maiden yhteistyön vahvistamista ja edistää tässä yhteydessä EU:n ja Venäjän välistä energia-alan vuoropuhelua erityisesti EU:n jäsenvaltioiden ja alueiden energiavarmuuden takaamiseksi;

25. pitää myönteisenä komission päätöstä ottaa käyttöön stressitestejä Euroopan ydinvoimalaitoksia varten; katsoo, että uudet säädösehdotukset ydinturvallisuutta koskevan yhteisen kehyksen käyttöönottamiseksi ovat välttämättömiä, jotta turvallisuusvaatimuksia parannetaan jatkuvasti Euroopassa;

26. toteaa, että energiainfrastruktuureihin liittyy huomattavia riskejä, mukaan lukien toiminnallisia riskejä (esimerkiksi ylikuormitus ja toimitusten katkeaminen), luonnon aiheuttamia riskejä (esimerkiksi maanjäristykset ja tulvat), ympäristöön liittyviä riskejä (esimerkiksi saastuminen sekä elinympäristöjen ja biologisen monimuotoisuuden katoaminen) taikka ihmisen aiheuttamia ja poliittisia riskejä (kuten turvallisuusriskit ja terrorismi); kehottaa siksi toteuttamaan älykkäiden verkkojen kehittämistä koskevat päätökset, kuten elintärkeästä infrastruktuurista annetussa direktiivissä 2008/114/EY säädetään; ehdottaa jäsenvaltioille, että ne kartoittavat riskit älykkäiden verkkojen toteutusta koskevaa päätöksentekoa ja niiden tulosten seurantaa varten, jotta voidaan parantaa verkkojen yhteenliitettävyyttä;

27. kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuutta sisällyttää toimiin sellaiset energiainfrastruktuurin ensisijaiset hankkeet, joilla parannetaan Euroopan nykyisten tärkeiden energiainfrastruktuurien (kaasu- ja öljyputket, sähköverkot, ydinvoimalat, nesteytetyn maakaasun vastaanottoterminaalit ja niin edelleen) turvallisuutta ja varmuutta onnettomuuksien, luonnonilmiöiden ja ihmisten aiheuttamien katastrofien varalta;

Kattava infrastruktuurin kehittämistä koskeva skenaario

28. katsoo, että kymmenvuotisessa verkon kehittämissuunnitelmassa määritellään asiaankuuluvat sähkö- ja kaasuinfrastruktuurihankkeet ja että siinä olisi myös vahvistettava painopistealat, joiden perusteella valitaan ne Euroopan edun mukaiset hankkeet, joita on kehitettävä EU:n energia- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi, häiritsemättä sisämarkkinoiden toimintaa; katsoo tässä yhteydessä, että yhteenliitäntäkapasiteettia pitäisi tarkastella samalla tasolla kuin 20-20-20-tavoitteita ja että kymmenvuotista verkon kehittämissuunnitelmaa olisi siten pidettävä välineenä, jolla valvotaan 10 prosentin yhteenliitäntätavoitteen noudattamista;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

29. kehottaa komissiota esittämään EU:n tulevan sähkö- ja kaasuinfrastruktuurisuunnittelun hallinnan parantamiseksi konkreettisen ehdotuksen, jolla parannetaan avoimuutta ja lisätään yleisön osallistumista EU:n ensisijaisten tavoitteiden määrittelyyn sellaisen laajemman sidosryhmien osallistumisprosessin puitteissa (mukaan lukien esimerkiksi energia-ala, riippumattomat asiantuntijat, kuluttajajärjestöt ja kansalaisjärjestöt); katsoo, että teknisten suunnittelutietojen julkaiseminen on keskeistä tämän osallistumisen varmistamiseksi;

30. katsoo, että olisi kiinnitettävä huomiota sellaisten ulkomaisten yritysten tai niiden tytäryhtiöiden omistuksessa olevaan EU:n energiainfrastruktuuriin, joilla ei ole avointa hallintorakennetta ja joihin ulkomaiset hallitukset vaikuttavat kohtuuttomasti; kehottaa komissiota tekemään ehdotuksia, joilla otetaan käyttöön riittävät oikeudelliset ja institutionaaliset takeet tältä osin erityisesti, kun on kyseessä mahdollisuus saada EU:n julkista rahoitusta;

31. katsoo, että kymmenvuotisen verkon kehittämissuunnitelman avulla edistetään jatkuvaa EU:n kaasunsiirto- ja sähkönsiirtoinfrastruktuurin kehittämisohjelmaa EU:n pitkän aikavälin suunnittelunäkymien puitteissa energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston valvonnassa ottaen asianmukaisesti huomioon kolmannen sisämarkkinapaketin keskeiset säädökset;

32. korostaa, että tätä alhaalta ylöspäin suuntautuvaa lähestymistapaa on täydennettävä hyvin jäsennellyllä ylhäältä alaspäin suuntautuvalla näkemyksellä, jossa on eurooppalainen näkökulma;

33. korostaa, että siirto- ja jakeluinfrastruktuurin rakentamisen edistäminen uusiutuvan energian ja uusien sähkönkäytön muotojen (esimerkiksi sähkö- ja plug-in-hybridiajoneuvot) tehokasta ja älykästä integrointia varten on olennainen edellytys yleisten energiatavoitteiden menestyksekkäälle saavuttamiselle; suhtautuu myönteisesti tulevalle Euroopan superverkolle ja Firenzen foorumissa vahvistetuille pilottihankkeille annettuun ensisijaiseen asemaan; pyytää komissiota kuulemaan kaikkia asiaankuuluvia sidosryhmiä, jotta sähkönsiirron valtaväylien toteuttamista voidaan vauhdittaa integroituna ja siirtokeskuksiin pohjautuvana verkkona liitäntöjen, järjestelmän selviytymiskyvyn ja toiminnan joustavuuden optimoimiseksi ja kustannusten vähentämiseksi, sulkematta ulkopuolelle laajempaa eurooppalaista maantieteellistä aluetta, ja kehottaa komissiota esittämään Euroopan parlamentille vuoden 2014 puoliväliin mennessä luonnoksen, jossa otetaan mahdollisimman täydellisesti huomioon uusiutuvan energian siirtoon liittyvät erityistarpeet;

34. muistuttaa, että saari- ja vuoristoalueille ominaiset maantieteelliset esteet vaikeuttavat pahoin niiden yhdistämistä EU:n energiaverkkoon; kehottaa siksi komissiota ottamaan huomioon alueiden erilaiset olosuhteet ja kiinnittämään erityistä huomiota alueisiin, joilla on erityisiä maantieteellisiä ja väestörakenteeseen liittyviä ominaisuuksia, kuten saariin, vuoristoalueisiin ja harvaan asuttuihin alueisiin, energialähteiden monipuolistamiseksi ja uusiutuvan energian käytön edistämiseksi, jotta vähennetään riippuvaisuutta tuontienergiasta; vaatii komissiota sisällyttämään saarien energiajärjestelmien erityistilanteen energiainfrastruktuurien painopisteisiinsä vuodeksi 2020;

35. korostaa, että on välttämätöntä, että energiainfrastruktuureja ja niiden merialuesuunnitteluun liittyvää suhdetta koskevat eri politiikat ovat johdonmukaisia, ja katsoo, että tämä voisi olla hyödyllistä myös suurten offshore-tuulipuistohankkeiden kokonaisstrategiaan sisällyttämisen kannalta;

36. muistuttaa kuitenkin komissiota siitä, että jokaista jäsenvaltioita olisi tuettava turvallisuuteen liittyvistä ja taloudellisista syistä sekä kestävän energian tuottajana että kuluttajana;

37. korostaa alueellisen energiantuotannon kehittämisen tärkeyttä energiaomavaraisuuden takaamisessa Euroopan eri alueilla ja erityisesti Baltian alueella, joka on yhä erillään muista ja riippuvainen yhdestä toimituslähteestä; ottaa huomioon alueiden monipuoliset resurssit ja luonnonvarojen mukanaan tuomat mahdollisuudet, joita olisi vastedes pyrittävä hyödyntämään täysimääräisesti energiantuotannon monipuolistamiseksi;

38. hyväksyy tehokkaiden kaasuinfrastruktuurien merkityksen toimituslähteiden monipuolistamisen ja toimitusvarmuuden lisäämisessä, energian sisämarkkinoiden toiminnan parantamisessa ja näin ollen energiariippuvuuden vähentämisessä ja ottaa samalla huomioon tarpeen vähentää energia-alan päästöjä huomattavasti vuoteen 2050 mennessä; korostaa, että kaasuinfrastruktuureja koskevia joustavuusvaatimuksia olisi lisättävä ja täydennettävä erityisesti, jotta voidaan varmistaa virtaussuuntien kääntäminen ja yhteenliitännät; korostaa, että kaasuinfrastruktuuria olisi kehitettävä ja otettava siinä täysimääräisesti huomioon nesteytetyn maakaasun ja paineistetun maakaasun terminaalien, kuljetusalusten ja varastointikapasiteetin osuus sekä haihduttamisen avulla saatavan biomassan ja biokaasun kehittäminen;

39. pitää myönteisenä komission lausuntoa siitä, että maakaasu tulee olemaan tärkeä varapolttoaine; korostaa kuitenkin, että myös muilla energiamuodoilla ja energiavarastoilla on oltava tällainen rooli toimitusvarmuuden takaamiseksi; painottaa, että kattava energiamuotojen yhdistelmä on myös jatkossa varman ja kustannustehokkaan energiahuollon perusta;

40. huomauttaa, että toisin kuin kaikki muut infrastruktuureja koskevat investoinnit, joita EU on suunnitellut kannustavansa, kaasuverkkojen yhteenliitännät ja kaasun varastointi ovat vuonna 2009 annetun kaasunsaannin turvaamisasetuksen mukaan pakollisia infrastruktuureja; pyytää komissiota arvioimaan EU:n rahoituksen tarpeen vuonna 2009 annetussa asetuksessa edellytettävien infrastruktuuriparannusten toteuttamiseksi;

41. kehottaa komissiota arvioimaan epätavanomaisia kaasulähteitä ottaen huomioon oikeudelliset seikat, elinkaariarvion, käytettävissä olevat varannot, ympäristövaikutukset ja taloudellisen kannattavuuden; pyytää komissiota tekemään perusteellisen arvioinnin epätavanomaisten maakaasulähteiden käytön potentiaaleista eduista ja riskeistä Euroopan unionissa niin, että arviointi perustuu tärkeimpien energialähteiden yhtäläiseen kohteluun;

42. katsoo, että vaikka talouden hiilidioksidipäästöjen vähentyminen johtaa fossiilisen energian käytön asteittaiseen vähentymiseen, öljyn osuus EU:n energian tuotannosta on vielä useiden vuosien ajan huomattava, minkä vuoksi EU:n öljynkuljetus ja öljynjalostusinfrastruktuurin kilpailukykyä on ylläpidettävä siirtymävaiheen aikana, jotta EU:n kuluttajille voidaan taata varma ja edullinen tuotteiden tarjonta;

43. korostaa yhdennetyn energiainfrastruktuurisuunnittelun merkitystä maatalouden ja pienimuotoisille maaseudun energialähteille, jotta voidaan edistää hajautettua energiantuotantoa, markkinoille osallistumista ja maaseudun kehittämistä; painottaa EU:n direktiivissä 2009/28/EY määritellyn uusiutuvien energialähteiden ensisijaisen verkkoon pääsyn merkitystä;

44. huomauttaa, että verkkoja on valmisteltava ja mukautettava uudistetun yhteisen maatalouspolitiikan seurauksena maa- ja metsätaloudesta saatavan sähkön ja biokaasun kaltaisen energian tuotantoa varten;

45. katsoo, että huomiota olisi kiinnitettävä uusiin teknologisiin ratkaisuihin soihdutetun kaasun, hukkalämmön ja muun vastaavan teollisuuden jäte-energian hyödyntämiseksi;

46. korostaa infrastruktuurin merkitystä jakelutasolla sekä tuottajakuluttajien ja jakeluverkonhaltijoiden tärkeää osuutta hajautettujen energiatuotteiden ja kysyntäpuolen tehokkuustoimien liittämisessä järjestelmään; huomauttaa, että antamalla kysyntäpuolen hallinnalle ja energiantuotannolle ensisijainen asema vahvistettaisiin huomattavasti hajautettujen energialähteiden integrointia ja edistettäisiin energiapolitiikan kokonaistavoitteiden saavuttamista; uskoo, että tämä pätee myös kansallisiin infrastruktuurihankkeisiin, joilla on jäsenvaltioiden rajojen ulkopuolelle ulottuvia myönteisiä vaikutuksia energia-alan sisämarkkinoiden tuotannon tai yhteenliitäntöjen kannalta;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

47. kehottaa komissiota esittämään vuoteen 2012 mennessä konkreettisia aloitteita energian varastointivalmiuksien kehittämisen edistämiseksi (mukaan luettuina monikäyttöiset kaasu- ja vetylaitokset, älykkäät sähköajoneuvojen kääntövirta-akut, pumpattavan vesivoiman varastointi, hajautettu biokaasun varastointi, korkean lämpötilan aurinkoteknologia, paineilman varastointi ja muut innovatiiviset teknologiat); kehottaa komissiot arvioimaan muita energian varastointia koskevia aloitteita, jotta uusiutuvan energian integrointi voidaan toteuttaa mahdollisimman tehokkaasti;

48. katsoo, että kaupunkien kaukolämpö- ja jäähdytysverkostojen nykyaikaistamisen ja tehokkuuden parantamisen täytyy olla Euroopan unionille avainasia ja että se täytyy ottaa huomioon ja sitä täytyy tukea vastaavalla tavalla yhtä lailla nykyisen rahoituskehyksen tarkistamisella kuin tulevien rahoitusnäkymienkin puitteissa;

49. on tyytyväinen tähän mennessä laadittuihin hiilidioksidin talteenotto-, kuljetus- ja varastointihankkeisiin; kehottaa komissiota laatimaan pikaisesti väliraportin, jossa arvioidaan myös tekniseltä ja taloudelliselta kannalta hiilivoimaloissa käytettävän hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin liittyvän EU:n tukeman kokeellisen teknologian tuloksia;

50. kehottaa komissiota – yhteistyössä asianomaisten sidosryhmien, mukaan lukien asianomaisten verkkopalvelujen tarjoajien ja markkinatoimijoiden, kanssa – arvioimaan kriittisesti ja tarvittaessa tarkistamaan energiainfrastruktuurien painopisteitä koskevassa tiedonannossa annettuja investointitarpeita koskevia lukuja erityisesti energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden avulla saavutettavan kysynnän vähentämisen osalta ja pyytää sitä tiedottamaan neuvostolle ja parlamentille todennäköisesti tarvittavista investoinneista;

51. toteaa, että pääoma- ja käyttökustannusten ohella merkittäviä ympäristöön liittyviä kustannuksia aiheutuu energiainfrastruktuurihankkeiden rakentamisesta, käytöstä ja käytöstäpoistosta; pitää hyvin tärkeänä, että nämä ympäristöön liittyvät kustannukset otetaan huomioon kustannus-hyötyanalyysissa koko elinkaaren kustannusten perusteella;

52. katsoo, että siirtoverkonhaltijoita olisi vaadittava asettamaan kaikki voimansiirtojohdot kokonaan markkinoiden käytettäviksi, jolloin voitaisiin estää siirtokapasiteetin varaaminen rajat ylittävää tasapainottamista varten jne.; katsoo, että tämä on toteutettava Euroopan sähkö- ja kaasualan sääntelyviranomaisten ryhmän (ERGEG) nykyisiin hyviä käytäntöjä koskeviin suuntaviivoihin perustuvan sitovan lainsäädännön avulla;

53. tukee jäsenvaltioiden välisen yhteistyön tehostamista useita jäsenvaltioita kattavien alueellisten sääntelyviranomaisten perustamiseksi; pitää tervetulleina vastaavia aloitteita yksittäisten alueellisten siirtoverkonhaltijoiden perustamiseksi;

54. vaatii komissiota ja energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastoa pyrkimään luomaan EU:n yhteiset päivänsisäiset markkinat vuoteen 2014 mennessä, koska ne mahdollistaisivat energiaa koskevan vapaan kaupankäynnin kaikkien jäsenvaltioiden ja/tai eri hinta-alueiden välisten siirtoverkon liitosyksiköiden osalta;

Älykkäät verkot

55. katsoo, että energiainfrastruktuureja olisi suunnattava aiempaa enemmän loppukäyttäjille ja että niissä olisi keskityttävä aiempaa enemmän jakelujärjestelmän kapasiteetin ja kulutuksen väliseen vuorovaikutukseen, ja korostaa reaaliaikaisten ja kaksisuuntaisten sähkövirtojen ja tiedonkulun tarvetta; panee merkille uuden luotettavan sähköjärjestelmän edut, sillä se yhdistää tehokkaat tekniikat, materiaalit ja palvelut, kuten älykkäät mittarit, älykkäät verkot ja yhteentoimivat tieto- ja viestintätekniikkapohjaiset tarjonta- ja kysyntäpuolen energianhallintapalvelut, joihin kuuluu kuluttajia hyödyttävä innovatiivisten ja dynaamisten hinnoittelumallien ja kysynnän hallintajärjestelmien kehittäminen;

56. pitää tärkeänä edistää käyttäjäystävällisten tekniikoiden kehittämistä ja kysyntäpuolen hallintaa, jotta voidaan varmistaa älyverkkoteknologian ja kysynnän hallintajärjestelmien käyttöönotto ja hyödyntää älyverkkoja täysimääräisesti kaikkien sidosryhmien eduksi;

57. korostaa, että älykkäiden verkkojen käyttöönoton olisi oltava energiainfrastruktuurien painopistealueita, jotta voidaan saavuttaa EU:n energia- ja ilmastotavoitteet, koska sen avulla mahdollistetaan jaetun uusiutuvan energian integrointi, sähköajoneuvojen käyttöönotto, energiariippuvuuden vähentäminen, energiatehokkuuden parantaminen sekä sähköjärjestelmän joustavuuden ja kapasiteetin lisääminen; uskoo, että älykkäät verkot tarjoavat ainutlaatuisen tilaisuuden edistää Euroopan teollisuuden ja erityisesti pk-yritysten innovointia, työpaikkojen syntymistä ja kilpailukykyä;

58. pyytää komissiota edistämään suuria älykkäiden verkkojen demonstrointihankkeita parhaana keinona mitata näiden verkkojen kustannus-hyötysuhdetta eurooppalaiselle yhteiskunnalle; huomauttaa, että näitä hankkeita varten tarvittaviin investointeihin liittyvien riskien jakamiseksi tarvitaan Euroopan sähköverkkoaloitteen (EEGI) tosiasiallisesti tarjoaman julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien kehyksen alaista julkista rahoitusta;

59. huomauttaa, että älykkäät verkot ovat syntyneet sähkö- sekä ja tieto- ja viestintäteknologian yhdistymisestä, joten erityistä huomiota on kiinnitettävä näiden kahden alan väliseen yhteistyöhön esimerkiksi Euroopan radiotaajuuksien tehokkaan käytön ja älykkäiden energiatoimintojen ymmärtämiseksi suunniteltaessa tulevaa tavaroiden internetiä; kehottaa komissiota laatimaan yhteistyösuunnitelman asianomaisten yksikköjen (muun muassa tutkimuksen pääosasto, energian pääosasto ja tietoyhteiskunnan ja viestinten pääosasto) kesken, jotta ne edistävät mahdollisimman johdonmukaisesti ja yleisesti ottaen tehokkaasti älykkäiden verkkojen käyttöönottoa ja käyttöä energiapolitiikan toimien perusperustana;

60. kehottaa komissiota arvioimaan muiden lainsäädäntöaloitteiden tarpeen älykkäiden verkkojen täytäntöönpanoa varten kolmannen energian sisämarkkinapaketin sääntöjen mukaisesti; katsoo, että arvioinnin toteuttamisen yhteydessä on otettava huomioon seuraavat tavoitteet: i) käyttöön liittyvien tietojen riittävän avoimuuden ja toimijoiden ja fyysisten käyttöliittymien välisen jakamisen varmistaminen, ii) hyvin toimivien energiapalvelumarkkinoiden luominen ja iii) asianmukaisten kannustimien tarjoaminen verkko-operaattoreille investointien tekemiseksi älykkäisiin verkkoihin liittyviin älykkäisiin teknologioihin;

61. vaatii panostamaan voimakkaammin jakelujärjestelmän kapasiteetin ja kulutuksen väliseen vuorovaikutukseen EU:n yhteisen älykkäitä verkkoja koskevan strategian avulla ja katsoo, että älykkäitä verkkoja koskevat tekniset standardit olisi hyväksyttävä Eurooppa-neuvoston 4. helmikuuta 2011 antamissa päätelmissä korostetun mukaisesti viimeistään vuoden 2012 loppuun mennessä;

62. korostaa, että verkkojen olisi sovelluttava uusille osallistujille kotitalouksien ja pk-yritysten kaltaisten uusien pienimuotoisten tuotantolähteiden toiminnan helpottamiseksi;

63. katsoo, että tutkimuksen ja kehityksen seitsemännessä ja kahdeksannessa puiteohjelmassa pitäisi ensisijaisesti luoda soveltamisala sähköautojen yksityiseen latausinfrastruktuuriin liittyvää älykkäiden energiaverkkojen teknologiaa varten, jotta kyseisellä alalla voidaan ottaa nopeasti käyttöön hajautettu kaksisuuntainen energiaverkko;

64. panee merkille tarpeen vakaan sääntelykehyksen laatimiseksi, jotta älykkäiden verkkojen rakentamista varten Euroopassa tarvittavia erittäin suuria investointeja voidaan edistää;

65. korostaa, että älykkäiden verkkojen standardointi ja yhteentoimivuus on asetettava etusijalle; kehottaa jäsenvaltioita vauhdittamaan yhdessä eurooppalaisten ja kansainvälisten standardointielinten ja teollisuuden kanssa sähköajoneuvojen, latausinfrastruktuurin ja älykkäiden verkkojen ja älykkäiden mittausjärjestelmien teknisiä ja turvastandardeja koskevaa työtä, jotta se saadaan päätökseen vuoden 2012 loppuun mennessä; korostaa, että teknologioiden olisi perustuttava kansainvälisiin standardeihin teknologioiden kustannustehokkuuden varmistamiseksi, mikä parantaisi järjestelmän yhteentoimivuutta ja tarjoaisi kuluttajille eri ratkaisuvaihtoehtoja;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

66. tunnustaa, että älykkäiden mittausjärjestelmien standardointityö etenee Euroopan komission eurooppalaisille standardointielimille (CEN, Cenelec ja ETSI) antaman standardointia koskevan toimeksiannon M/441 mukaisesti, ja korostaa, että älykkäitä mittareita koskevissa teknisissä standardeissa olisi otettava huomioon seuraavat älykkäitä mittareita koskevan CEN/Cenelec/ETSI-koordinointiryhmän (SM-CG) loppuraportissa määritellyt lisätoiminnot:

— etäluku tai metrologiset rekisterit

— kaksisuuntainen viestintä

— etukäteishinnoittelun ja -maksujen tuki

— etäkytkentämahdollisuus sähköntoimituksen kytkemiseksi päälle ja pois päältä ja sähkönkulutuksen rajoittaminen

— viestintä kodeissa ja rakennuksissa sijaitsevien yksittäisten laitteiden kanssa ja tarvittaessa niiden suora hallinta

— tietojen tarjoaminen verkkoportaalin välityksellä kotinäytöille;

67. pitää tervetulleena Euroopan sähköverkkoaloitteen (EEGI) puitteissa tehtyä ja komission älykkäisiin siirtoverkkoihin keskittyvän asiantuntijaryhmän tekemää työtä; vaatii komissiota ottamaan mitä suurimmissa määrin huomioon niiden vuoden 2011 ensimmäisen vuosipuoliskon aikana annettavat päätelmät älykkäitä verkkoja koskevasta erityislainsäädännöstä;

68. painottaa, että älykkäiden mittareiden tavoitteena on antaa kuluttajille mahdollisuus valvoa ja hallita tehokkaasti omaa sähkönkulutustaan;

69. huomauttaa, että jos asiasta tehdään myönteinen päätös, jäsenvaltiot ovat velvollisia asentamaan älykkäät mittarit vähintään 80 prosentille loppukäyttäjistään vuoteen 2020 mennessä, ja palauttaa mieliin Euroopan uudessa digitaalisessa asialistassa: 2015.eu sovitun välitavoitteen, jonka mukaan 50 prosentilla kotitalouksista olisi oltava käytössään älykkäät mittarit vuoteen 2015 mennessä;

70. korostaa, että jäsenvaltioiden olisi tuettava riittävää määrää kotitalouskuluttajia koskevia pilottihankkeita lisätäkseen niiden julkista hyväksyntää ja vauhdittaakseen innovaatioprosessia kolmannen energiamarkkinapaketin mukaisesti; kehottaa komissiota ehdottamaan kolmannessa energiapaketissa edellytetyn arvioinnin perusteella lisätoimia sen varmistamiseksi, että älykkäät mittarit asennetaan kaikille muille kuin kotitalousasiakkaille vuoteen 2014 mennessä; katsoo, että tätä vaatimusta ei tule soveltaa toistaiseksi mikroyrityksiin; kehottaa laatimaan selkeät säännöt turvallisuuden, yksityisyyden ja tietojen suojaamisesta voimassa olevan EU:n lainsäädännön mukaisesti;

71. painottaa, että energianhallintalaitteiden käyttöönotosta, erityisesti älykkäiden mittarien asentamisesta kotitalousasiakkaiden käyttöön, on oltava ennen kaikkea selvästi tuntuvaa hyötyä loppukäyttäjälle; korostaa, että kuluttajille on tiedotettava heidän energiankulutuksestaan, jotta kuluttajat saadaan osallistumaan aktiivisesti energian säästämispyrkimyksiin, ja vaatii keskittymään erityisesti tiedotuskampanjoiden luomiseen, koulutuksen tarjoamiseen, selkeään laskutukseen, kustannustehokkuuden varmistamiseen ja käyttäjäystävällisten tekniikoiden kehittämisen edistämiseen;

72. korostaa tältä osin tutkimuksen ja innovoinnin tukemisen olevan ehdottoman tärkeää; tutkimusta ja innovointia on tuettava aktiivisella rahoituspolitiikalla sekä jatkossa kehitettävillä uusilla innovatiivisilla välineillä, kuten eurooppalaisella innovoinnin tukirahastolla tai eurooppalaisella patenttirahastolla;

73. vaatii komissiota ja jäsenvaltioita edistämään standardoitujen ja toimilupiin perustuvien radiotaajuusalueiden valikoiman tarjoamista älykkäitä mittareita ja verkkoja varten;

74. kehottaa komissiota arvioimaan yhdessä Euroopan tietosuojavaltuutetun kanssa uusien tietosuojatoimenpiteiden tarpeen, eri toimijoiden roolit ja vastuualueet muun muassa omistajuuteen, hallussapitoon ja tietojen saamiseen ja luku- ja muuttamisoikeuksiin liittyvien tietojen saantia, hallussapitoa ja käsittelyä koskevien kysymysten osalta ja antamaan tarvittaessa asianmukaisia säädöksiä ja/tai suuntaviivoja;

Selkeiden ja avointen perusteiden laatiminen ensisijaisia hankkeita varten

75. suhtautuu myönteisesti komission määrittämiin ensisijaisiin käytäviin ja on samaa mieltä siitä, että rajallisten varojen käyttö on optimoitava; toistaa, että vaikka infrastruktuurihankkeiden suunnittelu ja kehittäminen ovat ensisijaisesti markkinoiden vastuulla, EU:n tehtävänä on edistää tiettyjä hankkeita myöntämällä niille "Euroopan edun mukaisen hankkeen" asema ja tarjoamalla joillekin niistä julkista rahoitusta;

76. kehottaa laatimaan selkeät ja avoimet menetelmät, joiden avulla voidaan valita ensisijaiset hankkeet, joilla vastataan EU:n välittömiin tarpeisiin; korostaa, että Euroopan edun mukaiset hankkeet olisi valittava puolueettomien ja avointen perusteiden nojalla ja että kaikkien sidosryhmien olisi osallistuttava valintaan;

77. korostaa, että kaikkien Euroopan edun mukaisten hankkeiden olisi edistettävä EU:n energiapolitiikan tavoitteiden – sisämarkkinoiden aikaansaaminen, energiatehokkuuden ja uusiutuvan energian sekä toimitusvarmuuden edistäminen – saavuttamista ja että niiden avulla olisi voitava myötävaikuttaa merkittävästi

— markkinoiden yhdentymisen, kilpailun ja markkinoiden likviditeetin edistämiseen ja markkinoiden keskittymisen vähentämiseen

— energiasaarekkeiden poistamiseen

— verkkojen siirtohävikin pienentämiseen, siirtorajoitusten estämiseen – myös kun kyseessä ovat sisäiset hankkeet, joilla edistetään rajat ylittävien yhteenliitäntöjen kehittämistä – ja rajatylittävän ylikuormituksen helpottamiseen

— yhteen ainoaan toimittajaan liittyvän riippuvuuden ratkaisemiseen

— kuljetusreittien ja resurssien alkuperävaltioiden monipuolistamiseen

— uusiutuvan energian verkkoon integroimiseen ja uusiutuvien energialähteiden käytön lisäämisen vähentämällä uusiutuvan energian käytön leikkaamista;

78. katsoo, että hankkeiden ensisijaisuuden perustelemiseksi olisi otettava huomioon seuraavat perusteet:

— hankkeiden eurooppalainen ulottuvuus (= selkeä EU:n yleinen etu)

— niiden tarpeellisuus on osoitettava infrastruktuurihierarkian perusteella

— niiden on oltava yhdenmukaisia ilmasto-, energiatehokkuus- ja ympäristötavoitteiden kanssa

— niiden on oltava johdonmukaisia pitkän aikavälin EU:n energiapolitiikan kanssa (niiden on mahdollistettava joustava ja monimuotoinen soveltaminen ja niissä on vältettävä lukkiutumisvaikutuksia)

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

— niillä on oltava hyvä kustannus-hyötysuhde ja kustannustehokkuus

— niiden on oltava teknisesti kestäviä;

79. katsoo, että hankkeiden ensisijaisuuden perustelemiseksi olisi otettava huomioon myös seuraavat kriteerit:

— kuinka hankkeet edistävät jäsenvaltioiden välistä solidaarisuutta

— hankkeiden kypsyysaste

— onko hankkeilla mahdollisimman vähäiset ympäristövaikutukset

— tarjoavatko ne parhaan ratkaisun asiaomaiselle kohderyhmälle;

80. painottaa alueellisen yhteistyön merkitystä periaatteiden suunnittelussa, toteuttamisessa ja valvomisessa sekä investointisuunnitelmien ja erityisten hankkeiden laatimisessa; uskoo, että suuralueita (kuten Baltian ja Tonavan alueita) koskevat olemassa olevat suunnitelmat voivat olla myös malleina yhteistyöfoorumeille, kun energiahankkeista sovitaan ja niitä toteutetaan;

81. huomauttaa, että on tarpeen jatkaa energian sisämarkkinoiden yhdentämistä tukemalla erityisesti hankkeita, joilla varmistetaan naapurimaiden kansallisten energialähdevalikoimien tasapainoinen koostumus;

82. korostaa, että kilpailun ja kaiken energiainfrastruktuurin markkinavetoisen kehityksen, myös kaukolämpö- ja jäähdytysjärjestelmien, tiellä olevat esteet on poistettava;

83. muistuttaa, että saaristoalueiden olosuhteista johtuvat maantieteelliset esteet tekevät alueiden integroitumisen unionin energiaverkkoon erittäin vaikeaksi ja että näille alueille olisi annettava erityiskeinoja niiden energiariippuvuuden vähentämiseen joko kehittämällä niiden sisäsyntyistä potentiaalia uusiutuvien energiamuotojen alalla tai edistämällä energiatalouden energiatehokkuutta;

84. korostaa, että avoimuutta olisi edistettävä tiedottamalla yleisölle selkeästi kunkin hankkeen tarkoituksesta ja teknisistä suunnittelutiedoista; katsoo, että perusteiden noudattamista koskevat todisteet olisi tarkistettava julkisten kuulemisten puitteissa;

85. katsoo, että suurten infrastruktuurihankkeiden lisäksi on tuettava myös pienempiä hankkeita, joista voidaan saada paljon lisäarvoa ja jotka saadaan vietyä nopeammin päätökseen;

86. vaatii komissiota varmistamaan, että Euroopan edun mukaisiksi hankkeiksi katsottavat hankkeet täyttävät edellä esitetyt perusteet myös hyväksymisen jälkeen; on sitä mieltä, että jos hankkeeseen tehdään suuria muutoksia, on arvioitava uudelleen, voidaanko hanke katsoa Euroopan edun mukaiseksi;

Nopeat ja avoimet lupien myöntämismenettelyt

87. on samaa mieltä siitä, että Euroopan edun mukaisten hankkeiden oikea-aikainen täytäntöönpano on taattava, ja suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen lupien myöntämismenettelyjen sujuvoittamisesta, paremmasta koordinoinnista ja parantamisesta sekä nopeuttamisesta edellyttäen, että toissijaisuusperiaatetta ja lupamenettelyjä koskevaa kansallista toimivaltaa kunnioitetaan, ja katsoo, että olisi toimittava näin, jotta kyseisten alojen olemassa olevat määräajat eivät jarruttaisi kaikkia yksityisten sijoittajien innovaatioaikeita;

88. suhtautuu myönteisesti siihen, että kullekin Euroopan edun mukaiselle hankkeelle perustetaan kansallinen yhteysviranomainen (keskitetty palvelupiste), joka toimii ainoana hallinnollisena yhteystahona hankkeen toteuttajien ja lupamenettelyssä mukana olevien eri viranomaisten välillä; katsoo, että rajat ylittävissä hankkeissa on taattava kansallisten keskitettyjen palvelupisteiden laajempi koordinointi ja komission vahvempi asema kyseisessä koordinoinnissa; huomauttaa, että ennen uusien keskitettyjen palvelupisteiden perustamista komission ja kansallisten viranomaisten on hyödynnettävä nykyisiä elimiä täysimääräisesti;

89. painottaa, että kansallisen yhteysviranomaisen on oltava riippumaton ja vapaa poliittisista tai taloudellisista vaikutteista; on sitä mieltä, että Euroopan edun mukaiset hankkeet on käsiteltävä saapumisjärjestyksessä ja komission tulevassa ehdotuksessa asetettavan määräajan kuluessa;

90. pitää tärkeänä hankkeiden oikea-aikaista päätökseen saattamista ja laadukasta sidosryhmien vuoropuhelua; kehottaa komissiota käyttämään varoitusjärjestelmää, jossa varoituksen vakavuus kasvaa asteittain, jos jäsenvaltio ei käsittele hyväksymisehdotusta kohtuullisen ajan kuluessa, ja seuraamaan tarkkaan, varmistetaanko kansallisilla hallintomenettelyillä Euroopan edun mukaisten hankkeiden asianmukainen ja nopea toteuttaminen; suhtautuu myönteisesti siihen, että vaikeuksien ilmetessä otetaan käyttöön viitteellinen määräaika, jonka kuluessa asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä lopullinen päätös; kehottaa komissiota siinä tapauksessa, että lopullista päätöstä ei anneta, tutkimaan, voidaanko tällaisen viivästyksen katsoa merkitsevän sitä, että jäsenvaltio estää EU:n energia-alan sisämarkkinoiden asianmukaisen ja nopean toteuttamisen;

91. kehottaa komissiota määrittämään ottaen huomioon hankkeiden moninaiset erityisominaisuudet ja hankkeiden alueelliset piirteet; olisiko mahdollista luoda yhteisiä tai koordinoituja menettelyjä, joiden mukaisesti aloitetaan keskeisiä ad hoc -toimenpiteitä ja parhaita käytäntöjä (muun muassa säännöllinen tiedonvaihto, oikea-aikainen päätöksistä tiedottaminen ja yhteiset ongelmanratkaisumekanismit), ja arvioimaan välimiesmenettelyn sopivuutta käytettäväksi lopullisena päätöksentekovälineenä;

92. painottaa tarvetta omaksua osallistavampi toimintaperiaate ja tunnustaa, että paikallisväestön laajemman hyväksynnän varmistaminen energiainfrastruktuurihankkeille liittyy tiiviisti siihen, että paikallisväestölle annetaan riittävästi tietoa hankkeiden tarkoituksista ja mahdollistamalla paikallisväestön osallistuminen hankkeiden kehittämiseen mahdollisimman varhain; vaatii, että kansalaisyhteiskunta osallistuu kaikilla tasoilla – kansalaisjärjestöt, teollisuus, työmarkkinaosapuolet ja kuluttajajärjestöt – Euroopan edun mukaisia hankkeita koskevaan kuulemismenettelyyn; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön kuulemis- ja arviointijärjestelmän parhaiden käytäntöjen ja infrastruktuurien saaman kansalaisten hyväksynnän erittelemiseksi ja levittämiseksi;

93. ottaen huomioon, että alueiden kestävät energiastrategiat ovat tärkeitä niiden kehitysmahdollisuuksille, tähdentää tarvetta perustaa foorumi, jossa vaihdetaan alueilta saatuja parhaita käytänteitä ottamalla huomioon sellaisten kuntien ja alueiden menestysesimerkit, jotka ovat erikoistuneet uusiutuvaan energiaan sekä energiasäästöihin ja -tehokkuuteen; kehottaa tässä yhteydessä perustamaan konsultointi- ja arviointijärjestelmän, jonka avulla määritetään mahdollisuuksien mukaan parhaat käytänteet ja infrastruktuurin yleistä tukea koskeva tietämys sekä levitetään niitä;

94. painottaa, että energiainfrastruktuurihankkeiden suurin haaste on saada niille paikallisen yleisön hyväksyntä; on vakuuttunut siitä, että kansalaisten ja päättäjien hyväksyntä ja luottamus voidaan saavuttaa vain energiainfrastruktuurihankkeita koskevia päätöksiä edeltävillä avoimilla keskusteluilla;

95. pyytää komissiota arvioimaan, onko olemassa olevien energiakäytävien nykyaikaistaminen ja parantaminen parempi vaihtoehto kuin uusien käytävien luominen energiatehokkuuden ja yleisen hyväksyttävyyden kannalta;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

96. suosittaa kattavampia tietoja Euroopan unionissa sijaitsevien energiaverkostojen merkityksestä; kehottaa komissiota harkitsemaan eurooppalaista tieto- ja viestintäkampanjaa, joka ulottuu energiaverkostojen kansalliselle ja paikalliselle tasolle;

Rahoitusvälineet

97. huomauttaa, että verkkoinvestoinnit ovat riippuvaisia suhdanteista ja että niitä pitäisi tarkastella historiallisesta näkökulmasta; panee merkille, että suuri osa viime vuosikymmeninä rakennetusta ja keskitettyihin voimaloihin liitetystä infrastruktuurista vanhenee; panee merkille, että yhteiskunta edellyttää nykyisen infrastruktuurin toiminnan jatkamisen ja uuden infrastruktuurin käyttöönoton kustannusten optimointia julkisten ja yksityisten toimijoiden välisten yhteistyökumppanuuksien ja innovatiivisten rahoitusvälineiden kehittämisen avulla; korostaa, että infrastruktuuria koskevista vaatimuksista on varmistuttava asianmukaisesti ja on vältettävä lukitsemasta ylijäämäkapasiteettia ottamalla kustannustehokas energiatehokkuuspotentiaali täysimääräisesti huomioon;

98. korostaa, että markkinoiden tehokkaalla toiminnalla olisi rahoitettava suuri osa tarvittavien infrastruktuuri-investointien kustannuksista asianmukaisen kustannustenjaon, läpinäkyvyyden, syrjimättömyyden ja kustannustehokkuuden periaatteiden perusteella sekä käyttäjä maksaa -periaatteen mukaisesti; kehottaa komissiota arvioimaan, missä määrin voimassa oleva kannustinsääntely riittää antamaan tarvittavia suuntaviivoja markkinoille ja mitä täydentäviä toimia, mukaan lukien kustannusten jakoa koskevien sääntöjen parantamista koskevia toimia, tarvitaan;

99. katsoo, että jos mitään sääntelyvaihtoehtoa ei ole käytettävissä eivätkä markkinat yksin kykene kattamaan tarvittavia investointeja, EU:n rahoitusta voidaan pyytää joidenkin rajoitettujen Euroopan edun mukaisten hankkeiden rahoittamiseen, jotka eivät ole erityispiirteidensä vuoksi kaupallisesti kannattavia mutta joiden kehittäminen on välttämätöntä EU:n energiatavoitteiden saavuttamiselle; katsoo, että julkista rahoitusta voidaan käyttää edistämään yksityisiä investointeja siten, että laaditaan innovatiivinen valikoima rahoitusvälineitä, ja edellyttäen, että sillä ei vääristetä kilpailua;

100. toteaa, että Euroopan aluekehitysrahastosta rahoitetaan runsaasti energia- ja muita infrastruktuurihankkeita ja tähdentää koheesiopolitiikan merkittävää paikallista ja alueellista asemaa energiatehokkuuden parantamisessa ja unionin uusiutuvan energian tavoitteiden saavuttamisessa;

101. korostaa, että koheesiorahaston ja rakennerahastojen olisi oltava jatkossakin keskeisellä sijalla infrastruktuurihankkeissa; katsoo, että olisi erehdys pyrkiä luomaan koheesiopolitiikan varoista uusi alakohtainen rahasto;

102. kehottaa komissiota kilpailun vääristymisen ja vääränlaisten investointikannusteiden luomisen sekä jäsenvaltioiden välisten perusteettomien vaihtelujen välttämiseksi varmistamaan, että infrastruktuuri-investointien rahoitus on markkinapohjaista, edellyttäen kuitenkin, että myös yleinen etu – erityisesti paikallisella ja alueellisella tasolla sekä alueilla, joilla on maantieteellisiä erityispiirteitä, kuten saaret, vuoristoalueet ja hyvin harvaan asutut alueet – taataan rajallisella määrällä julkista rahoitusta, josta on oltava tuloksena innovatiivinen valikoima rahoitusvälineitä, joka edistää yksityisiä investointeja;

103. katsoo, että Euroopan unionin olisi rahoitettava hankkeita, jotka eivät ole kaupallisesti houkuttelevia ja jotka eivät pysty houkuttelemaan yksityisiä sijoittajia mutta jotka ovat välttämättömiä unionin eristäytyneiden alueiden liittämiseksi Euroopan unionin sähkö- ja kaasuverkkoihin, sillä tämä on olennainen osa yhtenäisten energiamarkkinoiden luomista Euroopan unioniin;

104. kehottaa komissiota tekemään julkisen rahoituksen mahdolliseksi vain niille jäsenvaltioille, jotka ovat kaikilta osin saattaneet voimassa olevan EU:n lainsäädännön osaksi kansallista lainsäädäntöään ja jotka soveltavat sitä oikein, kolmannessa sisämarkkinapaketissa annetut sääntelysäädökset mukaan luettuina;

105. kehottaa komissiota tarkistamaan energiainfrastruktuureja koskevia valtiontukisääntöjä ja esittämään tarvittaessa ehdotuksia näiden sääntöjen muuttamiseksi, jotta valtiot voivat kannustaa infrastruktuurien nykyaikaistamiseen; kehottaa samalla komissiota antamaan uuden ohjeasiakirjan hankkeiden julkisesta rahoituksesta ja voimassa olevasta valtiontukilainsäädännöstä, jossa esitetään selkeät perusteet energiainfrastruktuurien julkiselle rahoitukselle; painottaa, että tämä asiakirja on laadittava yhteistyössä energian pääosaston, kilpailun pääosaston ja aluepolitiikan pääosaston kesken, jotta voidaan välttää epäjohdonmukaisuus komission säännöissä;

106. kehottaa strategisten tavoitteiden perusteella ottamaan huomioon maantieteellisen periaatteen tulevien energia-alan tukien yhteydessä infrastruktuurin sekä tutkimuksen ja kehityksen alalla; vaatii lisäksi, että kehittyneiden alueiden olisi saatava lisää tutkimukseen ja kehitykseen osoitettuja tukia vain siinä tapauksessa, että tuettua toimintaa toteutetaan yhdessä muita alueita heikommin kehittyneiden alueiden kanssa;

107. korostaa, että vakaa, ennakoitavissa oleva ja asianmukainen sääntelykehys sekä uusien infrastruktuurien asianmukainen tuotto ja kannustimet ovat olennaisen tärkeitä investointien edistämisen kannalta; painottaa, että sääntelijöiden olisi tehostettava uuden teknologian toteutusta markkinakannustimien ja kokeiluhankkeiden avulla;

108. uskoo, että yksityisellä rahoituksella voidaan auttaa tarvittavien energiainfrastruktuurien rakentamista ajallaan, sillä yksin infrastruktuureihin liittyvä haaste on niin suuri, että yksityisiä varoja on saatava asianmukaisesti käyttöön; katsoo, että kun yksityiset sijoittajat tarttuvat infrastruktuureihin liittyviin haasteisiin, komission olisi laadittava selkeät ohjeet markkinatoimijoiden ja yksityisten sijoittajien osallistumisesta niin kutsuttuihin "yksityisiin linjoihin"; uskoo, että markkinoiden toimintaan kohdistuvaa mahdollista vaikutusta koskevat huolet saadaan hälvennettyä, jos yksityisten linjojen on pakko luovuttaa koko kapasiteettinsa markkinoille;

109. korostaa, että markkinapohjaisia välineitä, kuten kustannusten jakamista koskevien sääntöjen parantaminen, hankkeiden joukkovelkakirjalainat, kiertävät rahastot, uusiutuvan energian sijoitusrahastot, muut kuin kaupalliset riskinjakovälineet, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden rahoittamista koskevat kannustimet, kumppanuudet EIP:n kanssa – parantamalla sen toimintavalmiuksia ja lisäämällä sen käytettävissä olevia resursseja – sekä päästökauppajärjestelmän tulojen ja tarvittaessa muiden innovatiivisten rahoitusvälineiden käyttö uusiutuviin energialähteisiin ja energiatehokkuuteen liittyviin hankkeisiin, olisi hyödynnettävä mahdollisimman paljon; kehottaa komissiota ottamaan huomioon heikoimmin kehittyneiden jäsenvaltioiden talouden kantokyvyn ja niiden markkinaolosuhteet;

110. korostaa, että on tärkeää tehdä tiiviimpää ja tehokkaampaa yhteistyötä yksityisen sektorin ja rahoituslaitosten, erityisesti Euroopan investointipankin ja Euroopan kehitys- ja jälleenrakennuspankin, kanssa erityisesti ensisijaisina pidettyihin hankkeisiin tarvittavan rahoituksen saamisen edistämiseksi; kehottaa komissiota tutkimaan muita innovatiivisia rahoitusvälineitä ja edistämään yksityisten ja julkisten toimijoiden välisiä yhteistyökumppanuuksia, joihin paikalliset, alueelliset tai kansalliset viranomaiset tarjoavat kannustimia sekä lainsäädäntökehyksen ja poliittista tukea; tähdentää tässä yhteydessä, että paikallis- ja alueviranomaisten tasolla on kehitettävä teknistä avustusta ja taloussuunnittelua paikallisten toimijoiden tukemiseksi energiatehokkuushankkeiden laatimisessa – esimerkiksi hyödyntämällä EIP:n teknistä ELENA-tukipalvelua ja ESCO:n kokemusta energiatehokkuusinfrastruktuurista;

111. kannattaa ajatusta yhteisten EU:n joukkovelkakirjalainojen liikkeeseenlaskusta Euroopan merkittävien infrastruktuuritarpeiden ja Eurooppa 2020 -strategiaan kuuluvien rakenteellisten hankkeiden, myös energiainfrastruktuurien kehittämistä varten laadittavan uuden strategian, rahoittamiseksi; uskoo, että EU:n joukkovelkakirjalainoilla voidaan turvata tarvittavat investoinnit ja luoda riittävä luottamus, niin että suuret investointihankkeet saavat tarvitsemansa tuen, ja näin niistä tulisi merkittävä keino saada julkiselle tuelle mahdollisimman suuri vipuvaikutus; huomauttaa, että jos EU:n halutaan toimivan kestävällä pohjalla, näiden hankkeiden avulla on myös muutettava talouttamme ekologisempaan suuntaan;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

112. katsoo erityisesti, että EU:n joukkovelkakirjalainoista voi tulla Euroopassa tarvittavien energiainfrastruktuurien investoinnin keskeinen rahoitusväline, joka auttaa yksityisiä hankeyhtiöitä saamaan rahoitusta pääomamarkkinoiden sijoittajilta; kehottaa komissiota antamaan nopeasti lainsäädäntöehdotuksen EU:n joukkovelkakirjalainoista;

113. korostaa, että sääntelijöiden on tärkeää laatia yhteinen menetelmä kustannusten jakamiseksi rajat ylittävissä infrastruktuurihankkeissa, sillä monet markkinahäiriöt ovat luonteenomaisia tällaisille verkkoinfrastruktuurin kannustimille pääasiassa luonnollisten monopolien ja kilpailun puutteen vuoksi;

114. painottaa avointen, oikeasuhteisten, oikeudenmukaisten ja syrjimättömien tariffien merkitystä, jotta voidaan taata asianmukainen kustannustenjako rajat ylittävää ja maan sisäistä siirtoinfrastruktuuria koskevissa investoinneissa, joilla on rajat ylittävät vaikutukset ja jotka myötävaikuttavat merkittävästi EU:n politiikan tavoitteiden, oikeudenmukaisten kuluttajahintojen ja paremman kilpailukyvyn saavuttamiseen; kehottaa jäsenvaltioita pidättäytymään liian alhaisten säänneltyjen tariffien soveltamisesta; panee tyytyväisenä merkille komission esittämän REMIT-ehdotuksen;

115. muistuttaa, että kolmas paketti velvoittaa tariffeja määrittävät sääntelijät arvioimaan investointeja sekä kyseisessä jäsenvaltiossa saavutettavien hyötyjen että EU:n laajuisten hyötyjen kannalta; kehottaa energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastoa varmistamaan, että sen jäsenet täyttävät tämän velvoitteen; pyytää komissiota arvioimaan edelleen tapauksissa, joissa kustannuksia ja hyötyjä ei voida kohdentaa tasapuolisesti tariffimääritysten avulla, voisivatko ehdottomaan läpinäkyvyyteen perustuvat korvausmekanismit osoittautua hyödyllisiksi sellaisten rajat ylittävien hankkeiden tai muiden olennaisten maan sisäisten hankkeiden hyväksynnässä, jotka ovat välttämättömiä EU:n energiatavoitteiden saavuttamiselle;

116. korostaa energiaverkkojen rajatylittävän yhteenliitäntäkapasiteetin kasvattamisen tärkeyttä ja toteaa, että on tärkeää varata riittävästi rahoitusta asetettujen tavoitteiden, alueellinen yhteenkuuluvuus mukaan lukien, saavuttamiseksi;

117. kehottaa ottamaan käyttöön parannettuja rahoitusvälineitä Euroopan unionin tasolla, jotta tuettaisiin alueellisten yhteisöjen ponnisteluja kestävän energiantuotannon investoinneissa;

118. suhtautuu myönteisesti komission aloitteeseen antaa vuonna 2011 ehdotus teknisesti monimutkaisten tai rajat ylittävien hankkeiden kustannustenjaon käsittelemisestä, sillä tämän katsotaan olevan yksi merkittävimmistä esteistä rajat ylittävän infrastruktuurin ja uuden rahoitusvälineen kehittämiselle, joiden avulla pyritään tukemaan vuosien 2014–2020 ensisijaisia hankkeita;

119. pitää tärkeänä, että tulevaisuudessa kiinnitetään enemmän huomiota investointien rahoitusvakuuksien käsittelyyn ja että suunniteltuja rahoituskehyksiä kehitetään rinnakkain kaavailtaessa vuosien 2014–2020 budjettikautta;

Muut infrastruktuureihin liittyvät kysymykset

120. katsoo, että kaikkia Euroopan unionin alueelle ulottuvia ulkoisia putkistoja ja muita energiaverkkoja olisi hallinnoitava avoimin hallitustenvälisin sopimuksin ja niihin olisi sovellettava sisämarkkinasääntöjä, myös kolmansien osapuolten pääsyä ja määräpaikkaa, käytön valvontaa ja ruuhkien hallintaa ja sopimusten kestoa koskevia sääntöjä sekä ota tai maksa -lausekkeita; kehottaa komissiota varmistamaan, että nykyisissä ja tulevissa putkistoja koskevissa ja kaupallisissa sopimuksissa noudatetaan EU:n energia-alan säännöstöä, ja ryhtymään tarvittaessa toimenpiteisiin;

121. kehottaa komissiota rajoittamaan energiainfrastruktuureihin liittyvien, kolmansien osapuolten pääsyä koskevien poikkeuksien myöntämistä ja tarkistamaan, ovatko jo myönnetyt poikkeukset edelleen tarpeen; toteaa, että antamalla hankkeille julkista rahoitusta tai tukea EIP:n takaamien joukkovelkakirjalainojen kaltaisten ja muiden vastaavien välineiden kautta pitäisi vähentää tarvetta tai jopa poistaa tarve saada kolmansien osapuolten pääsyä koskevia poikkeuksia;

*

* *

122. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille.

Yleishyödylliset sosiaalipalvelut

P7_TA(2011)0319

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tulevaisuudesta (2009/2222(INI))

(2013/C 33 E/07)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 2 artiklan ja 3 artiklan 3 kohdan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 9, 14, 106, 151 artiklan ja 153 artiklan 1 kohdan j ja k alakohdan, 159, 160, 161 ja 345 artiklan sekä sen pöytäkirjan N:o 26,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 36 artiklan,

— ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen, johon Euroopan yhteisö liittyi 26. marraskuuta 2009 ([1]),

— ottaa huomioon rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista 23. lokakuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1370/2007 ([2]),

— ottaa huomioon palveluista sisämarkkinoilla 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY ([3]) ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon 22. lokakuuta 2008 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1098/2008/EY köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan Euroopan teemavuodesta (2010) ([4]),

— ottaa huomioon komission tiedonannon "Yhteisön Lissabon-ohjelman täytäntöönpano: Yleishyödylliset sosiaalipalvelut Euroopan unionissa" (KOM(2006)0177) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan "Social services of general interest in the European Union" (SEC(2006)0516),

— ottaa huomioon komission tiedonannon "Yleishyödyllisiä palveluita ja yleishyödyllisiä sosiaalipalveluita koskeva uusi eurooppalainen sitoumus" (KOM(2007)0725),

([1]) EUVL L 23, 27.1.2010, s. 35.
([2]) EUVL L 315, 3.12.2007, s. 1.
([3]) EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.
([4]) EUVL L 298, 7.11.2008, s. 20.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

— ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjat "Frequently asked questions in relation with Commission Decision of 28 November 2005 on the application of Article 86(2) of the EC Treaty to State aid in the form of public service compensation granted to undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest, and of the Community Framework for State aid in the form of public service compensation" (SEC(2007)1516) ja "Frequently asked questions concerning the application of public procurement rules to social services of general interest" (SEC(2007)1514),

— ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan "Opas valtiontukea, julkisia hankintoja ja sisämarkkinoita koskevien Euroopan unionin sääntöjen soveltamiseksi yleishyödyllisiin taloudellisiin palveluihin, erityisesti yleishyödyllisiin sosiaalipalveluihin" (SEC(2010)1545),

— ottaa huomioon komission tiedonannon "Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia" (KOM(2010)2020) ja tästä tiedonannosta 16. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman ([1]),

— ottaa huomioon komission ensimmäisen kaksivuotiskertomuksen (SEC(2008)2179) ja komission toisen kaksivuotiskertomuksen yleishyödyllisistä sosiaalipalveluista (SEC(2010)1284) ([2]),

— ottaa huomioon 3. lokakuuta 2008 annetun komission suosituksen työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämisestä ([3]),

— ottaa huomioon komission tiedonannon finanssialan verotuksesta (KOM(2010)0549) sekä siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SEC(2010)1166),

— ottaa huomioon komission tiedonannon "Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – Kohti kilpailukykyistä sosiaalista markkinataloutta" (KOM(2010)0608),

— ottaa huomioon komission tiedonannon "Palvelujen sisämarkkinat toimivammiksi – palveludirektiivin mukaisen keskinäisen arvioinnin tulokset ja tarvittavat jatkotoimet" (KOM(2011)0020) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan "On the process of mutual evaluation of the Services Directive" (SEC(2011)0102),

— ottaa huomioon komission tiedonannon "Vuotuinen kasvuselvitys: EU:lle kattava ratkaisu kriisiin" (KOM(2011)0011),

— ottaa huomioon komission jäsenen Andorin lausunnon Lissabonin sopimuksen sosiaalialan määräyksistä ([4]),

— ottaa huomioon Montin 9. toukokuuta 2010 antaman raportin "A new strategy for the single market at the service of Europe's economy and society" ([5]),

— ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean vuonna 2008 laatiman asiakirjan "Report on the application of Community rules to SSGI" ([6]),

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0223.
([2]) Asiakirjaan KOM(2008)0418 liittyvä komission yksiköiden valmisteluasiakirja – kaksivuotiskertomus yleishyödyllisistä sosiaalipalveluista.
([3]) EUVL L 307, 18.11.2008, s. 11.
([4]) Täysistuntokeskustelut, keskiviikko 6. lokakuuta 2010 – Bryssel, 13 kohta, Lissabonin sopimuksen sosiaalialan määräykset (keskustelu), komission jäsenen László Andorin lausunto.
([5]) Mario Montin 9. toukokuuta 2010 antama raportti komission puheenjohtajalle.
([6]) Neuvoston asiakirja 20. marraskuuta 2008 (16062/2008, ADD1).

— ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean vuonna 2010 laatiman asiakirjan "A voluntary European quality framework for social services" ([1]),

— ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean vuonna 2010 laatiman asiakirjan "Joint report on social protection and social inclusion 2010" ([2]),

— ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean vuonna 2011 laatiman raportin Eurooppa 2020 -strategian sosiaalisen ulottuvuuden arvioinnista ([3]),

— ottaa huomioon Lissabonissa syyskuussa 2007, Pariisissa lokakuussa 2008 ja Brysselissä lokakuussa 2010 kokoontuneiden yleishyödyllisiä sosiaalipalveluja käsitelleiden foorumien päätelmät ja suositukset ([4]),

— ottaa huomioon 16. ja 17. joulukuuta 2008, 8. ja 9. kesäkuuta 2009 ja 6. ja 7. joulukuuta 2010 pidettyjen työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asioiden neuvostojen kokousten päätelmät ([5]),

— ottaa huomioon seuraavat Euroopan unionin tuomioistuimen tuomiot:

  — asiassa C-295/05, *Tragsa*, 19. huhtikuuta 2007 annettu tuomio,

  — asiassa C-532/03, *komissio* v. *Irlanti* (Irlannin sairaankuljetuspalvelut), 18. joulukuuta 2007 annettu tuomio,

  — asiassa C-324/07, *Coditel Brabant*, 13. marraskuuta 2008 annettu tuomio,

  — asiassa C-480/06, *komissio* v. *Saksa* (Hampurin kaupungin laitokset), 9. kesäkuuta 2009 annettu tuomio,

  — asiassa C-206/08, *Eurawasser*, 10. syyskuuta 2009 annettu tuomio,

  — asiassa C-573/07, *Sea Srl*, 9. lokakuuta 2009 annettu tuomio,

  — asiassa C-196/08, *Acoset*, 15. lokakuuta 2009 annettu tuomio,

  — asiassa C-275/08, *komissio* v. *Saksa* (Datenzentrale Baden-Württemberg), 15. lokakuuta 2009 annettu tuomio,

  — asiassa C-451/08, *Helmut Müller*, 25. maaliskuuta 2010 annettu tuomio,

— ottaa huomioon alueiden komitean 6. joulukuuta 2006 antaman lausunnon komission tiedonannosta "Yhteisön Lissabon-ohjelman täytäntöönpano: Yleishyödylliset sosiaalipalvelut Euroopan unionissa" ([6]),

([1]) SPC/2010/10/8 final.
([2]) Neuvoston asiakirja 15. helmikuuta 2010 (06500/2010).
([3]) Neuvoston asiakirja 18. helmikuuta 2011 (06624/2011).
([4]) Ensimmäinen yleishyödyllisiä sosiaalipalveluja käsitellyt foorumi, 17. syyskuuta 2007, Lissabon, Portugalin puheenjohtajakausi; toinen yleishyödyllisiä sosiaalipalveluja käsitellyt foorumi, 28. ja 29. lokakuuta 2008, Ranskan puheenjohtajakausi; kolmas yleishyödyllisiä sosiaalipalveluja käsitellyt foorumi, 26. ja 27. lokakuuta 2010, Belgian puheenjohtajakausi.
([5]) EU:n neuvosto, lehdistötiedote 358, työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asioiden neuvoston 2 916. kokous, Bryssel, 16.–17. joulukuuta 2008; EU:n neuvosto, lehdistötiedote, 9721/2/09/REV 2, (Press 124) työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asioiden neuvoston 2 947. kokous, Luxemburg, 8. ja 9. kesäkuuta 2009; EU:n neuvosto, lehdistötiedote, 17323/1/10 REV (Press 331 PR CO 43), työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asioiden neuvoston 3 053. kokous, Bryssel, 6.–7. joulukuuta 2010, Social services of general interest, s. 18.
([6]) EUVL C 57, 10.3.2007, s. 8.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

— ottaa huomioon 6. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman Euroopan sosiaalimallista tulevaisuutta varten ([1]),

— ottaa huomioon 27. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman yleishyödyllisiä palveluja koskevasta komission valkoisesta kirjasta ([2]),

— ottaa huomioon yleishyödyllisistä sosiaalipalveluista Euroopan unionissa 14. maaliskuuta 2007 antamansa päätöslauselman ([3]),

— ottaa huomioon 9. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman yhteiskunnallisen osallisuuden edistämisestä ja köyhyyden, myös lasten köyhyyden torjumisesta EU:ssa ([4]),

— ottaa huomioon 19. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman osuus- ja yhteisötaloudesta ([5]),

— ottaa huomioon 6. toukokuuta 2009 antamansa päätöslauselman työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämisestä ([6]),

— ottaa huomioon 18. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman julkisia hankintoja koskevasta viimeaikaisesta kehityksestä ([7]),

— ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2011 hyväksymänsä kannanoton keskinäisten yhtiöiden, yhdistysten ja säätiöiden eurooppalaisen peruskirjan laatimiseen ([8]),

— ottaa huomioon Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön (Eurofound) eurooppalaiset elämänlaatututkimukset vuosilta 2003 ja 2007 ([9]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0239/2011),

A. ottaa huomioon, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklassa vahvistetaan jäsenvaltioiden tavoitteeksi jatkuva elin- ja työolojen parantaminen ja se, että unionin päämääränä on kansojensa hyvinvointi, joka saavutetaan Euroopan kestävällä kehityksellä, jonka perustana on tasapainoinen talouskasvu, täystyöllisyyttä ja sosiaalista edistystä tavoitteleva erittäin kilpailukykyinen ja pienten ja keskisuurten yritysten tukemiseen tähtäävä sosiaalinen markkinatalous sekä ympäristönsuojelu ja ympäristön laadun parantaminen, sosiaalisen syrjäytymisen, syrjinnän ja terveydenhuoltopalvelujen eriarvoisten saantimahdollisuuksien torjuminen sekä yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden ja sosiaalisen suojelun sekä naisten ja miesten tasa-arvon, sukupolvien välisen yhteisvastuun ja lapsen oikeuksien suojelun edistäminen,

B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 9 artiklassa edellytetään, että unioni ottaa politiikkansa ja toimintansa määrittelyssä ja toteuttamisessa huomioon korkean työllisyystason edistämiseen, riittävän sosiaalisen suojelun takaamiseen, sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen sekä korkeatasoiseen koulutukseen ja ihmisten terveyden korkeatasoiseen suojeluun liittyvät vaatimukset,

([1]) EUVL C 305 E, 14.12.2006, s. 141.
([2]) EUVL C 306 E, 15.12.2006, s. 277.
([3]) EUVL C 301 E, 13.12.2007, s. 140.
([4]) EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 11.
([5]) EUVL C 76 E, 25.3.2010, s. 16.
([6]) EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 23.
([7]) EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 38.
([8]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0101.
([9]) http://www.eurofound.europa.eu/surveys/eqls/2007/index.htm.

C. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 14 artiklassa ja sen pöytäkirjassa N:o 26 vahvistetaan selvästi yleistä etua koskevat palvelut, joihin sisältyvät yleishyödylliset sosiaalipalvelut; ottaa huomioon, että kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten keskeinen asema ja laaja harkintavalta niiden tarjotessa, tilatessa ja järjestäessä yleistä taloudellista etua koskevia palveluja on vahvistettu ja että perussopimuksilla ei vaikuteta jäsenvaltioiden toimivaltaan tarjota, tilata ja järjestää muita kuin yleistä taloudellista etua koskevia palveluja,

D. katsoo, että yleishyödyllisten palvelujen saatavuus on perusoikeus, joka sisältyy ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa tunnustettuihin taloudellisiin, sosiaalisiin ja sivistyksellisiin oikeuksiin,

E. katsoo, että yleisesti saatavilla olevien, korkealaatuisten, helposti käytettävissä olevien ja kohtuuhintaisten komission vuonna 2007 yleishyödyllisistä palveluista antaman tiedonannon mukaisten yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tarjontaa voidaan siksi pitää Euroopan sosiaalisen mallin olennaisena kulmakivenä ja hyvän elämänlaadun ja EU:n työllisyyteen liittyvien ja sosiaalisten ja taloudellisten tavoitteiden saavuttamisen perustana,

F. ottaa huomioon, että yleishyödylliset sosiaalipalvelut ja erityisesti lasten ja vanhusten sekä muiden huollettavien hoitopalvelujen saatavuus ovat olennaisen tärkeitä, jotta naiset ja miehet voivat osallistua yhtäläisesti työmarkkinoille, koulutukseen ja ammattikoulutukseen,

G. ottaa huomioon, että alakohtainen ja ammatillinen sukupuolisegregaatio vaikuttaa sosiaalipalveluissa haitallisesti työoloihin ja palkkatasoon ja että palkatonta kotitaloustyötä sekä lasten- ja vanhustenhoitotyötä harjoittavat etupäässä naiset,

H. ottaa huomioon, että yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen laajeneminen on ollut liikkeellepaneva voima työmarkkinoilla olevien naisten lukumäärän lisäämisessä,

I. ottaa huomioon, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 2 kohdassa ja 5 artiklan 3 kohdassa vahvistetaan toissijaisuus paikallisella tasolla ja että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen pöytäkirjan N:o 26 1 artiklassa tunnustetaan kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten keskeinen asema ja laaja harkintavalta, kun ne tarjoavat, tilaavat ja järjestävät yleisen edun mukaisia palveluja, jotka ovat mahdollisimman tarkoin käyttäjien tarpeisiin räätälöityjä,

Perusoikeudet ja yleisyys

1. katsoo, että yleishyödyllisillä sosiaalipalveluilla, niiden käyttäjillä ja niiden tarjoajilla on monia erityisominaisuuksia yleistä etua koskevien palvelujen yleisominaisuuksien lisäksi; ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden määrittelemiin yleishyödyllisiin sosiaalipalveluihin sisältyvät sekä lakisääteiset että täydentävät yleisesti saatavilla olevat palvelut, joita tarjotaan suoraan henkilölle ja joilla pyritään parantamaan kaikkien elämänlaatua; katsoo, että niillä on ehkäisevä ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja osallistamiseen liittyvä rooli ja että niillä toteutetaan perusoikeudet sellaisina kuin ne on vahvistettu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamista koskevassa yleissopimuksessa;

2. myöntää, että yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen osalta on kaksi ristiriitaista tekijää, jotka on sovitettava yhteen: toisaalta toissijaisuuden periaate, jolla puolustetaan kansallisten viranomaisten vapautta määritellä, järjestää ja rahoittaa yleishyödylliset sosiaalipalvelut parhaaksi katsomallaan tavalla suhteellisuusperiaatteen mukaisesti, ja toisaalta yhteisölle ja jäsenvaltioille niiden omilla toimialoilla perussopimuksesta johtuva vastuu;

3. kehottaa jäsenvaltioita säilyttämään oikeuden helposti saatavilla oleviin, kohtuuhintaisiin ja laadukkaisiin sosiaalipalveluihin nopean talouskasvun aikana ja takaamaan niiden syrjimättömän saatavuuden sukupuolesta, tuloista, rodusta tai etnisestä alkuperästä, uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä, sukupuolisesta suuntautumisesta tai työehdoista riippumatta; katsoo, että sosiaalipalvelut ovat hyvin tärkeitä sukupuolten tasa-arvon varmistamisessa, koska terveydenhuolto- ja lastenhoitopalvelujen kanssa ne ovat yksi sellaisten toimenpiteiden tukipilari, joilla parannetaan naisten työllisyysastetta ja yleensä tasa-arvoa;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

4. painottaa tarvetta estää, että tämänhetkinen finanssi- ja talouskriisi ja tulevat talousnäkymät vaarantavat yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen kehittymisen, koska pitkällä aikavälillä se haittaisi työllisyyden kasvua, EU:n talouskehitystä, verotulojen lisäämistä ja naisten ja miesten tasa-arvon edistämistä;

5. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään sukupuolivaikutusten arvioinnin yleishyödyllisistä sosiaalipalveluista ja varmistamaan, että ehdotettujen EU:n toimien arvioinnista sukupuolten tasa-arvon näkökulmasta tulee säännöllinen ja avoin prosessi, josta on kouriintuntuvia tuloksia, ja että sukupuolinäkökulma sisällytetään kaikkien EU:n ja jäsenvaltioiden ohjelmien ja toimintalinjojen budjettiin; kehottaa komissiota myös sisällyttämään seurantaraportteihinsa sukupuolten tasa-arvoa koskevat kysymykset;

6. kehottaa jäsenvaltioita takaamaan työ- ja yksityiselämän tasapainottamiseen suunnattujen toimintamallien yhteydessä helposti saatavilla olevien, kohtuuhintaisten, laadukkaiden ja monimuotoisten lasten päivähoitopalvelujen saatavuuden Barcelonan tavoitteiden mukaisesti ja parantamaan vanhusten ja huollettavana olevien henkilöiden hoitopalveluja, sillä se on tärkeä askel kohti naisten ja miesten tasa-arvoa, koska lasten päivähoitopalveluilla ei pelkästään helpoteta naisten osallistumista työmarkkinoille vaan myös tarjotaan työllistymismahdollisuuksia; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan toimia, joilla annetaan tunnustusta palkatonta työtä tekeville kotitaloustyöntekijöille ja lasten- ja vanhustenhoitajille, jotka ovat useimmiten naisia ja hyvin tärkeässä asemassa sosiaalijärjestelmien kestävyyden kannalta;

7. korostaa, että sosiaalipalvelun yleishyödyllinen luonne ei riipu sen alasta vaan tarjoamistavasta, mitä tulee useisiin tekijöihin, kuten esimerkiksi voittoa tavoittelemattomaan asemaan ja edunsaajien valikoimattomuuteen;

8. painottaa, että yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tapauksessa toissijaisuusperiaatteen on mentävä sisämarkkinasääntöjen edelle;

9. korostaa, että päätösvallan, yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen suunnittelusta, rahoituksesta ja tarjoamisesta on periaatteessa oltava jäsenvaltioilla ja paikallisilla viranomaisilla; kunnioittaa ja tukee tätä periaatetta ja kehottaa Euroopan unionin muita toimielimiä yhtymään tähän kantaan;

10. korostaa, että jotta yleishyödylliset sosiaalipalvelut voivat täyttää roolinsa, ne eivät voi olla ainoastaan heikoimmassa ja haavoittuvimmassa asemassa olevien ihmisten saatavilla, vaan niiden täytyy olla yleisesti saatavilla vauraudesta tai tuloista riippumatta siten, että varmistetaan kuitenkin heikoimmassa asemassa olevien ryhmien yhdenvertainen palvelujen saanti jäsenvaltioiden lainsäädännön ja käytäntöjen mukaisesti;

11. korostaa, että yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen pohjimmiltaan strukturoiva ja inklusiivinen luonne vaikuttaa merkittävällä, hyödyllisellä ja tehokkaalla tavalla kaikkien alueiden kehitykseen tarjoamalla valtiolle sekä paikallisille ja alueellisille yhteisöille mahdollisuuden hoitaa tehtävänsä julkista ja yksityistä rahoitusta käyttämällä; katsoo, että niiden säilyttäminen maaseutualueilla ja herkillä alueilla on erityisen tärkeää, ja korostaa myös yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen olennaista roolia pyrittäessä rajoittamaan hajonneiden ja marginalisoituneiden yhteisöjen syrjäytymisen riskiä;

12. korostaa, että yleishyödylliset sosiaalipalvelut rahoitetaan pääasiassa jäsenvaltioiden varoilla ja tässä keskitytään siksi pääasiassa niiden soveltamisalaan; katsoo kuitenkin, että Euroopan unioni voi olla tärkeässä roolissa ja auttaa jäsenvaltioita uudenaikaistamaan palveluja, sopeuttamaan niitä uusiin olosuhteisiin ja tekemään niistä kansalaisten tarpeiden mukaisia laadun ja laajuuden suhteen;

13. korostaa, että on tärkeää arvioida kiireellisesti sosiaalisen kehityksen kannalta tärkeitä aloja koskevan markkinoiden vapauttamisen sosiaaliset seuraukset;

14. korostaa, että on tärkeää vahvistaa sisämarkkinoiden sosiaalista ulottuvuutta ja ottaa paremmin huomioon yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen erityispiirteet sekä korostaa pragmaattista lähestymistapaa, jossa kyseisten palvelujen saatavuus, yleisyys, oikeudenmukaisuus, laatu ja tehokkuus ovat ensisijaisia kysymyksiä;

15. tukee Montin raportin suositusta, jonka mukaan laajakaistayhteydet ja peruspankkipalvelut olisi tunnustettava unionin lainsäädännössä palveluiksi, joiden tapauksessa jäsenvaltiot voivat varmistaa, että ne ovat yleisesti kaikkien saatavilla ja käytettävissä;

Talouden osuus

16. korostaa, ettei yleishyödyllisiä sosiaalipalveluja pidä määritellä niiden taloudellisten vaikutusten mukaan, mutta panee myös merkille komission toisen kaksivuotiskertomuksen ja toteaa, että yleishyödylliset sosiaalipalvelut tukevat suuresti taloutta työpaikkojen, taloudellisen toiminnan ja ostovoiman kannalta ja että terveydenhuolto- ja sosiaalipalvelujen osuus on viisi prosenttia taloudellisesta tuotannosta ja että ne työllistävät 21,4 miljoonaa ihmistä; panee merkille, että CEEP-keskus vahvisti julkisten palvelujen kartoituksessaan, että terveys- ja sosiaalialan toiminta muodostaa 9,6 prosenttia EU:n työllisyydestä ja 9,4 prosenttia BKT:sta; panee merkille, että vuoden 2008 työvoimatutkimuksen mukaan 79 prosenttia terveydenhuoltopalvelujen työvoimasta, 81 prosenttia hoitolaitosten työvoimasta ja 83 prosenttia sosiaalisten avopalvelujen työvoimasta oli naisia; panee niin ikään merkille, että pk-yrityksiä edustavan käsiteollisuuden ja pienten ja keskisuurten yritysten eurooppalaisen liiton (UEAPME) mukaan pk-yritykset tarvitsevat korkealaatuisia ja tehokkaita yleishyödyllisiä sosiaalipalveluja, jotta ne voivat toimia menestyksekkäästi; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon myös sukupuolten tasa-arvoisuutta koskevat periaatteet; toteaa, että osallisuutta lisäävien työmarkkinoiden, ehkäisevien toimien ja kuntoutuksen edistäminen johtaa menojen pienenemiseen ja parantaa palvelutarjonnan laatua pitkällä aikavälillä;

17. korostaa, että yleishyödylliset sosiaalipalvelut edistävät kansalaisuuden tehokasta toteutumista ja että niiden tavoitteena on luoda sosiaalinen, alueellinen ja taloudellinen yhteenkuuluvuus luomalla kollektiivisia yhteenkuuluvuuden muotoja;

18. korostaa, että alue- ja paikallisviranomaisilla on olennainen rooli yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen määrittämisessä, rahoittamisessa, tarjoamisessa ja osoittamisessa jäsenvaltioiden sosiaalipalvelu- ja sosiaaliturvajärjestelmien puitteissa; ottaa huomioon, että arvioiden mukaan paikallisen ja alueellisen julkishallinnon osuus on 15,9 prosenttia 27 EU-jäsenvaltion BKT:sta ja että pelkästään paikallishallinnon osuus on 12,9 prosenttia ja sen sosiaaliturvamenojen osuus kolme prosenttia BKT:sta (378,1 miljardia euroa) [1];

19. uskoo, että kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten olisi ulotettava julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien soveltaminen yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen alalle niiden tehokkuuden ja saatavuuden parantamiseksi;

Sosiaalinen osuus

20. huomauttaa, että Eurofoundin elämänlaatututkimukset [2] ovat näyttäneet toteen, että yksi merkittävimmistä tavoista, joilla parannetaan kansalaisten elämänlaatua sekä varmistetaan täysi osallistuminen yhteiskunnalliseen toimintaan ja sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus, on yleistä etua koskevien palvelujen, myös yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen, tarjoaminen ja kehittäminen; korostaa, että yleishyödylliset sosiaalipalvelut ovat Euroopan sosiaalisen mallin olennainen kulmakivi, sillä ne ovat osa tapaa, jolla eurooppalaiset yhteiskunnat ovat järjestäytyneet, ja että niiden tavoitteena on sosiaalipolitiikan tavoitteiden saavuttaminen sekä yksilöiden ja ryhmien sosiaalisten oikeuksien toteuttaminen usein jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien kautta;

21. korostaa, että on tarpeen edistää laadukkaat julkiset palvelut kaikille takaavaa sosiaalista kehitystä koskevaa politiikkaa kiinnittämällä erityistä huomiota epäedullisessa asemassa oleviin ryhmiin, kuten yksinhuoltajaäiteihin, naisiin, vanhuksiin, lapsiin, siirtolaisiin ja kaikkiin vammaisiin henkilöihin;

---

[1] European Social Network (2010): "Managing Social Services in Times of Crisis" http://www.esn-eu.org/get-document/index.htm?id=357).

[2] Eurofound - Quality of Life Surveys http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef09108.htm.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

22. painottaa, että on epäasianmukaista käyttää yleishyödyllisiin sosiaalipalveluihin osoitettuja julkisia varoja muuhun kuin palvelun tavoitteen täyttämiseen ja että mitään osaa kyseisestä rahoituksesta, lukuun ottamaa palvelun toimittamisesta johtuvia henkilöstökuluja ja yleiskustannuksia, ei saisi käyttää muihin tarkoituksiin; katsoo, että voiton maksimoinnin oikeutettu tavoite on räikeästi ristiriidassa yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen periaatteiden ja tavoitteiden kanssa; katsoo, että silloin kun jäsenvaltioiden viranomaiset päättävät käyttää yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen epäsuoraa tarjontaa, yleistä etua on suojeltava, ja että niiden pitäisi laadun, innovatiivisuuden, vaikuttavuuden ja kustannustehokkuuden varmistamisen lisäksi tukea yhteisötalouden yrityksiä silloin kun mahdollinen voitto investoidaan palveluihin ja innovointiin, ja kannustaa niitä toimimaan palveluntarjoajina;

23. painottaa valtion perinteistä roolia yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tarjoajana, mutta katsoo, että oven avaaminen yksityisille tarjoajille parantaisi palvelujen saatavuutta ja laatua sekä lisäisi kuluttajien valinnanvapautta;

24. vahvistaa sitoutumisensa nykyaikaisiin, laadukkaisiin yleishyödyllisiin sosiaalipalveluihin, joiden avulla voidaan toteuttaa monia eurooppalaisen hankkeen sisältämiä arvoja, kuten yhdenvertaisuus, solidaarisuus, oikeusvaltion periaate ja ihmisarvon kunnioitus, sekä saatavuutta, yleispalvelua, tehokkuutta, resurssien taloudellista hallintaa, jatkuvuutta, lähipalveluja ja avoimuutta koskevat periaatteet;

Yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tarjoamisen sääntelyrajoitukset

25. korostaa, että yleishyödyllisiä sosiaalipalveluja tarjoavat tai valtuuttavat kansalliset, alueelliset ja paikalliset viranomaiset tarvitsevat palveluilleen ja menoilleen oikeusvarmuutta ja että vaikka tiedotus- ja selvennysyksikkö ja komission äskettäin julkaisema opas ovat erittäin tervetulleita, ne eivät tuo tarvittavaa oikeusvarmuutta, mikä usein estää yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tarjoajia täyttämästä tehtäväänsä;

26. korostaa, että kansallisilla ja paikallisilla viranomaisilla on velvollisuus varmistaa yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen asianmukainen toiminta ja ylläpitää samalla korkeaa laatutasoa;

27. katsoo, ettei ole tehokasta eikä demokraattisesti hyväksyttävää, että nykyinen lainsäädännön tulkinta johtaa siihen, että unionin tuomioistuinta pyydetään ratkaisemaan kysymyksiä, jotka liittyvät sisämarkkinasääntöjen rajoihin yleistä etua koskevien palvelujen, myös yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen, ollessa kyseessä, mikä on selvä osoitus oikeusvarmuuden puutteesta; panee merkille tästä aiheesta pitkään käynnissä olleen sidosryhmien vuoropuhelun ja kehottaa komissiota viimeinkin toimimaan;

Talous- ja talousarviopolitiikka

28. korostaa, että yleishyödylliset sosiaalipalvelut ovat Euroopan talouden tulevaisuuden kannalta välttämätön investointi ja että ne ovat joissakin jäsenvaltioissa kovan paineen alaisina talous- ja pankkikriisin ja hallitusten säästöohjelmien vuoksi, jotka aiheuttavat vielä enemmän kysyntää palveluille; toteaa, että yleishyödylliset sosiaalipalvelut ovat olleet kriisiaikoina välttämättömiä, sillä ne ovat toimineet automaattisina yhteiskunnallisina ja taloudellisina vakauttajina sosiaaliturvajärjestelmien kautta;

29. korostaa, että yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tarve on yhä suurempi nykyisessä kasvun ja työllisyyden kannalta epävarmassa tilanteessa, kun otetaan myös huomioon, että väestörakenteen muutokset luovat uusia tarpeita; korostaa, että tämän hetken tärkein haaste yleishyödyllisten sosiaalipalveluiden tarjoamisen kannalta on niiden laadun ja kattavuuden ylläpitäminen niiden tärkeyden ja välttämättömyyden vuoksi, että kyseisiä palveluja on tehostettava, jotta voidaan varmistaa, että ne täyttävät tärkeän tehtävänsä Eurooppa 2020 -strategian sosiaalisten ja taloudellisten tavoitteiden saavuttamisessa työllisyyttä ja köyhyyden vähentämistä koskevissa asioissa;

30. korostaa, että talous- ja rahoituskriisin tai jäsenvaltioiden käyttöönottamien säästötoimenpiteiden ei tule edistää yleishyödyllisiin sosiaalipalveluihin liittyvien investointien leikkaamista, vaan niiden avulla on yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tärkeyden ja välttämättömän luonteen vuoksi päinvastoin lujitettava näitä palveluja kansalaisten tarpeiden tyydyttämiseksi;

31. kiinnittää huomiota siihen, että on tärkeää varmistaa, että kansalliset, alueelliset ja paikalliset viranomaiset helpottavat sosiaalisen asuntotuotannon saatavuutta naisille, jotka tarvitsevat sitä tai jotka ovat vaarassa syrjäytyä, sekä sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreina oleville naisille ja varsinkin naisille, joilla on huollettavanaan lapsia;

32. kiinnittää huomiota siihen, että sosiaalipalvelualalla työskentelevien henkilöiden, joista suurin osa on naisia, tekemälle työlle olisi annettava enemmän tunnustusta, koska heidän työnsä on vaikeaa, vaatii hoivaavaa asennetta ja suurta henkilökohtaista sitoumusta eikä se ole yhteiskunnassa kovin arvostettua;

33. katsoo, että solidaarisuusperiaate ja Euroopan unionin vahvistaminen edellyttävät, että kriisiin ja sen myötä lisääntyneeseen työttömyyteen ja köyhyyteen on puututtava hyödyntämällä nykyistä tehokkaammin ja vaikuttavammin EU:n ja jäsenvaltioiden varoja, vahvistamalla rakennerahastoja ja erityisesti Euroopan sosiaalirahastoa sekä käyttämällä uusia resursseja, kuten esimerkiksi joukkovelkakirjalainoja;

34. uskoo, että laadukkaiden yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tarjoamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden hallitusten on tarjottava yleishyödyllisille sosiaalipalveluille riittävä rahoituskehys, jolla taataan palvelujen jatkuvuus vakaan rahoituksen turvin sekä kunnon tulot, työolot ja koulutus alalla työskenteleville tai avustaville henkilöille;

35. korostaa lisäksi, että jokaiseen yleishyödyllisiin palveluihin liittyvän osaamisen siirtoon jäsenvaltioista alueellisille ja paikallisille viranomaisille on sisällyttävä koordinointimekanismi eri alueilla tarjottavien palvelujen välisten laatuerojen välttämiseksi, ja tämän yhteydessä on toteutettava myös sellaista varojen siirtoa, että edelleen on mahdollista tarjota korkealaatuisia palveluja, jotka ovat yleisesti saatavilla ja jotka vastaavat tehokkaasti käyttäjien oikeuksia ja tarpeita;

36. katsoo, että jäsenvaltiot tarvitsevat uusia tuloja, eikä vähiten laadukkaiden yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tarjonnan säilyttämiseksi, ja kehottaa komissiota tekemään pikaisesti toteutettavuustutkimuksen EU:n valtionpäämiesten 11. maaliskuuta 2011 tekemän päätöksen ([1]) pohjalta;

Yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen sääntelypuitteiden puutteet

Yleistä

37. uskoo, että Euroopassa vallitsee laaja yhteisymmärrys siitä, että yleishyödylliset sosiaalipalvelut ovat olennaisen tärkeitä kansalaistemme hyvinvoinnille ja tehokkaalle taloudelle, ja toteaa, että vaikka palveluntarjoajien yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tarjonnassa ja kehittämisessä kyseisiä palveluja koskevien EU:n sääntöjen soveltamisen vuoksi kohtaamien ongelmien käsittelemisessä on edistytty jonkin verran, komissiossa ja neuvostossa tai niiden kesken ei kuitenkaan ole päästy sopuun käytännön toimenpiteiden täytäntöönpanosta, jotta voitaisiin voittaa yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tarjonnassa ja kehittämisessä havaitut esteet;

38. korostaa, että EU ja jäsenvaltiot ovat perussopimuksissa sitoutuneet kehittämään sosiaalista markkinataloutta ja säilyttämään Euroopan sosiaalisen mallin; korostaa, että jäsenvaltioiden ja paikallisviranomaisten on voitava vapaasti päättää yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen rahoitus- ja järjestämistapa, suoraan tai muulla tavoin, käyttämällä kaikkia tarjolla olevia vaihtoehtoja ja myös tarjouskilpailujen vaihtoehtoja sen varmistamiseksi, että markkinasääntöjen soveltamisella markkinattomiin palveluihin ei heikennetä niiden sosiaalisia tavoitteita; korostaa, että tarvitaan suotuisa ympäristö, joka edistää laatua, saatavuutta, kohtuuhintaisuutta ja tehokkuutta palvelujen järjestämisessä, helpottaen samalla palveluntarjoajien toimia sellaisen aloitekapasiteetin kehittämiseksi, jonka ansiosta ne voivat ennakoida julkisia tarpeita;

39. korostaa, että palvelun laadun on perustuttava käyttäjien säännölliseen ja yhtenäiseen kuulemiseen, koska palvelulla on ennen kaikkea vastattava heidän tarpeisiinsa;

([1]) Euroalueen valtion- tai hallitusten päämiesten 11. maaliskuuta 2011 antamat päätelmät.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

40. panee merkille 10. maaliskuuta 2011 antamansa yllämainitun kannanoton keskinäisten yhtiöiden, yhdistysten ja säätiöiden eurooppalaisen peruskirjan laatimiseen ja toteaa, että on tarpeen antaa enemmän tunnustusta sosiaalisen talouden toimijoille – osuuskuntien tapaiset mallit mukaan lukien – jotka toimivat aktiivisesti yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tarjoamisen alalla sekä sosiaalisen talouden järjestämisessä ja toiminnassa; kehottaa komissiota ryhtymään kansallisten ja EU:n tason vaikutustenarviointien perusteella tarvittaviin toimenpiteisiin ehdotusten tekemiseksi keskinäisten yhtiöiden, yhdistysten ja säätiöiden eurooppalaiseksi peruskirjaksi, jonka ansiosta ne voisivat toimia rajatylittävältä pohjalta;

Valtiontuki

41. pitää myönteisenä komission jäsenen Almunian käynnistämää valtiontukien uudelleenarviointia, ja kehottaa selventämään valtiontuen valvonnan perusperiaatteita, jotta voidaan vahvistaa oikeusvarmuutta ja selkiyttää sellaisia käsitteitä kuin "toimeksianto" ja "viranomaiset"; kehottaa eriyttämään sääntöjä, joilla lasketaan julkisen palvelun velvoitteiden korvausperusteet, joissa olisi otettava huomioon myös sosiaaliset perusteet, palveluntarjoajan erityispiirteet ja eräät palvelujen tarjoamiseen liittyvät ulkoiset tekijät, kuten sosiaalinen lisäarvo ja yhteisön osallisuus;

42. pitää myönteisenä komission tekemää arviointia vuoden 2005 Montin-Kroesin paketin vaikutuksista; kehottaa tarkistamaan kyseistä pakettia, jotta voidaan vahvistaa oikeusvarmuutta, yksinkertaistaa esimerkiksi yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tarjoajien ylikorvausten valvontaa paikallistasolla koskevia sääntöjä sekä parantaa niiden soveltamisen joustavuutta, ja harkitsemaan ilmoittamisesta myönnettävien poikkeusten luettelon laajentamista sairaaloiden ja sosiaalisen asuntojen esimerkkiä noudattaen; kehottaa komissiota arvioimaan uudelleen, mikä olisi yleishyödyllisiin sosiaalipalveluihin sovellettavaa vähimmäiskynnyksen asianmukainen taso, ja ehdottamaan sellaista järjestelmää, jossa vähimmäiskynnyksen laskennassa otettaisiin huomioon jäsenvaltioiden BKT, jotta kutakin jäsenvaltiota varten voidaan laskea oma vähimmäiskynnys ja estää siten yhdenmukaisen, EU:n laajuisen kynnyksen olemassaolosta aiheutuva kilpailun vääristyminen; kehottaa käyttämään ylikorvausten valvontaa vain, jos on havaittu kilpailua haittaava vakava rikkomus;

43. panee merkille, että ala, palvelun toteuttavan yksikön asema tai tapa, jolla se rahoitetaan, ei määritä, ovatko sen toimet taloudellisia vai muita kuin taloudellisia, vaan sen määrittää pikemminkin itse toimen luonne ja sen ehkäisevä vaikutus;

44. muistuttaa, että keskeinen kysymys ei ole taloudellisten ja muiden kuin taloudellisten yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen erottaminen toisistaan, vaan pikemminkin sen vahvistaminen selkeästi, että viranomaisilla on velvollisuus varmistaa palveluja hankkiessaan, että ne yleisen edun mukaiset tehtävät, jotka on osoitettu yrityksille, joiden vastuulle on annettu kyseisten palvelujen tarjoaminen, suoritetaan;

45. kehottaa selventämään nykyisen EU:n lainsäädännön puitteissa käsitteitä ja taloudellisten ja muiden kuin taloudellisten yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen erottamiseksi toisistaan käytettäviä luokitteluperusteita sekä luomaan yhteisen näkemyksen yleishyödyllisistä palveluista sen varmistamiseksi, että niille kaavaillut tavoitteet voidaan saavuttaa;

Aloite uudistuksen edistämiseksi

46. tunnustaa vastavuoroisen oppimisen ja hyvien käytäntöjen vaihdon suuren arvon kannustettaessa ja edistettäessä yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen uudenaikaistamista edelleen eri jäsenvaltioissa, ja kehottaa komissiota jatkamaan ennakoivasti kyseisten toimien käynnistämistä ja tukemista muun muassa alue- ja paikallisviranomaisille järjestettävän, yleishyödyllisiä sosiaalipalveluja koskevien EU:n sääntöjen soveltamista koskevan koulutuksen avulla; korostaa, että yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tarjoajien ja käyttäjien havaitsemat ongelmat edellyttävät pikaisia, pragmaattiseen lähestymistapaan perustuvia ratkaisuja;

47. kehottaa komissiota käynnistämään jatkotoimenpiteinä yleishyödyllisistä palveluista vuonna 2007 annetulle tiedonannolle sekä meneillään olevalle tarjouskilpailu- ja valtiontukisääntöjen tarkistamiselle uudistus-, mukauttamis- ja selkiyttämisohjelman, jolla tunnustettaisiin yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen markkinoiden ulkopuolisuuteen liittyvät erityispiirteet ja tuettaisiin niitä sekä varmistettaisiin täysi yhdenmukaisuus sekä sisämarkkinasäännösten että perussopimusten sosiaalisten velvoitteiden kanssa;

48. katsoo, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 14 artiklan mahdollistama yleistä taloudellista etua koskevia palveluja koskeva EU:n puiteasetus ei ole tällä haavaa keskeinen kysymys;

49. katsoo, että sosiaalisen suojelun komitea on tehnyt ja tekee jatkossakin suuren työn yhteisen näkemyksen aikaansaamiseksi yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen roolista; panee kuitenkin merkille, että sille perussopimuksessa suotu tehtävä (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 160 artikla) on puhtaasti neuvoa-antava ja että se ei mahdollista sen jäsenyyden laajentamista siten, että se pitäisi sisällään kansalaisyhteiskunnan, Euroopan parlamentin, työmarkkinaosapuolet tai muita toimijoita;

50. ehdottaa sellaisen sidosryhmien välisen korkean tason työryhmän perustamista, kuten yleishyödyllisiä sosiaalipalveluja koskeva kolmas foorumi on suosittanut, joka on avoin, joustava ja läpinäkyvä, jossa sidosryhmät ovat laajalti edustettuina ja joka pyrkii toteuttamaan uudistuksia, kuten toiminta-aloitteet, jotka on kartoitettu tässä mietinnössä, kolmannen foorumin suosituksissa, komission toisessa kaksivuotiskertomuksessa, sosiaalisen suojelun komitean raporteissa ja muissa asiaankuuluvissa ehdotuksissa; ehdottaa, että työryhmän yhteispuheenjohtajina toimisivat Euroopan parlamentti ja sosiaaliasioista vastaava komission jäsen ja että siinä olisivat edustettuina parlamentti, asianomaiset komission jäsenet, neuvosto, työmarkkinaosapuolet ja yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen käyttäjiä ja tarjoajia edustavat kansalaisyhteiskunnan järjestöt, alueiden komitea, paikallisviranomaiset ja muut asiaankuuluvat sidosryhmät; työryhmä voisi

— pohtia suhteellisia hyötyjä, joita koituisi yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen eurooppalaisen seurantakeskuksen tai voimavarakeskuksen perustamisesta tietojen keräämiseksi eri lähteistä jäsenvaltioissa ja yleishyödyllisiä sosiaalipalveluja koskevien hyvien käytäntöjen vaihdon mahdollistamiseksi kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla;

— pyrkiä aikaansaamaan laajan konsensuksen toimenpiteistä yleishyödyllisiin sosiaalipalveluihin liittyvien oikeudellisten epävarmuustekijöiden ja moniselitteisyyksien selvittämiseksi;

— arvioida, olisiko yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tarjoamiseen kielteisesti vaikuttavat EU:n sisämarkkinasäännökset tarpeen muotoilla uudelleen, jotta kunnioitetaan ja tuetaan jäsenvaltioiden vastuuta yleishyödyllisten palveluiden määrittelyssä, rahoituksessa ja tarjoamisessa ja otetaan huomioon komission meneillään oleva sääntöjen tarkistaminen;

— tehdä sosiaalisen suojelun komitean avustuksella kattavan tutkimuksen yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen toiminnasta;

— pohtia, miten jäsenvaltiot voivat ottaa yleishyödyllisiä sosiaalipalveluja määritellessään huomioon sukupuolisidonnaiset palvelut, varsinkin erityisesti naisille suunnitellut neuvoa-antavat palvelut ja sosiaalipalvelut, sekä tärkeät palvelut, jotka myötävaikuttavat naisten elämänlaatuun ja tasa-arvoon, kuten terveydenhuoltopalvelut ja erityisesti seksuaali- ja lisääntymisterveyspalvelut, koulutus ja vanhustenhoito;

— edistää innovaatioita, kuten jäsenvaltion yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen rekisteriä, vanhustenhoidon pilottisuunnitelmaa ja Euroopan vapaaehtoisen sosiaalipalvelujen laatukehykseen perustuvia toimintaohjelmia;

— pohtia, miten jäsenvaltiot voivat kehittää sekä miesten että naisten tarjoaman kotiavun muotoja muun muassa vanhusten ja heikommassa asemassa olevien henkilöiden tukemiseksi ja vähentää huollettavina olevia perheenjäseniä hoitaviin henkilöihin kohdistuvia kielteisiä työllisyys- ja eläkevaikutuksia;

51. kehottaa järjestämään neljännen yleishyödyllisiä palveluja käsittelevän foorumin, joka jatkaa vuoden 2007 Ferreiran mietinnössä esitetyn aloitteen toteuttamista ja tarkastelee, miten uudistustyössä on edistytty; kehottaa ehdotettua työryhmää välittämään neljännelle foorumille edistymisraportin ja tarjoamaan foorumille jatkuvuutta, tulevaa suuntausta ja substanssia;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Euroopan vapaaehtoinen sosiaalipalvelujen laatukehys

52. pitää tervetulleena vapaaehtoista sosiaalipalvelujen laatukehystä ja vaatii, että periaatteita on sovellettava ja niiden soveltamista on seurattava käyttämällä hyväksi ehdotettuja laatuperusteita avoimen koordinointimenetelmän mukaisessa prosessissa, johon sidosryhmät on otettava mukaan;

53. suhtautuu myönteisesti siihen, että Euroopan komissio ehdottaa Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan foorumista annettuun tiedonantoon liitetyissä keskeisissä aloitteissa Euroopan vapaaehtoisen sosiaalipalvelujen laatukehyksen kehittämistä alakohtaisella tasolla, myös pitkäaikaishoidon ja asunnottomuuden alalla; suosittelee, että siinä käsiteltäisiin myös lastenhoitoa, vammaisuutta ja sosiaalista asuntotuotantoa ja että siinä käytettäisiin yhtäläisiä mahdollisuuksia indikaattorina;

54. kehottaa Euroopan komissiota selkeyttämään yhteyttä vapaaehtoisen sosiaalipalvelujen laatukehyksessä esitetyn laatukehyksen ja Prometheus-ohjelman välillä kaiken päällekkäisyyden välttämiseksi; kehottaa jäsenvaltioita käyttämään vapaaehtoista sosiaalipalvelujen laatukehystä laadukkaiden seuranta- ja valtuutusjärjestelmien laatimiseksi tai parantamiseksi soveltuvin osin kunkin jäsenvaltion tapauksessa; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi arvioitava vapaaehtoisen sosiaalipalvelujen laatukehyksen toimintaa ottaen huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen pöytäkirjan nro 26;

55. tähdentää, että sekä miesten että naisten ihmisarvoiset, vakaat työolot, jotka ovat jäsenvaltioiden lakien ja käytäntöjen mukaisia, yhdistettyinä säännölliseen, laadukkaaseen koulutukseen, käyttäjien osallistumiseen ja mahdollisuuksien tarjoamiseen heille, ottaen myös sukupuolinäkökohdat huomioon, ovat olennaisen tärkeitä laadukkaiden sosiaalipalvelujen tarjoamisen kannalta; korostaa, että vapaaehtoistyö on arvokas elementti yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen alalla, mutta se ei voi korvata tarkoituksenmukaista ja välttämätöntä ammattimaista ja koulutettua työvoimaa, kuten sosiaalityöntekijöitä ja yleistä henkilökuntaa;

56. kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan sosiaali-, terveys- ja koulutuspalvelualan työllisyyden luomista ja kasvumahdollisuuksia tarjoamalla maahanmuuttajille ja EU:n kansalaisille ihmisarvoiset työolot ja pääsyn kattaviin sosiaaliturvajärjestelmiin;

57. katsoo, että sosiaalityöntekijöiden työtehtävissä erityisen tärkeällä sijalla pitäisi olla kiinnostuksen lisääminen työntekoa, koulutusta, liiketoimintaa kohtaan itsenäistymisen ja riippumattomuuden saavuttamiseksi;

58. katsoo, että vapaaehtoisen sosiaalipalvelujen laatukehyksen periaatteita voisi hyödyntää määriteltäessä palvelujen laatuperusteita julkisia hankintoja, tarjouskilpailuja ja sopimuksia (myös alihankintasopimuksia) koskevien tarkistettujen sääntöjen soveltamiseksi;

59. ehdottaa, että parannettaessa vapaaehtoista sosiaalipalvelujen laatukehystä edelleen siihen lisätään viittaus rahoitukseen ja palveluntarjoajaan;

*

* *

60. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden ja ehdokasmaiden parlamenteille ja hallituksille, alueiden komitealle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle.

EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutus

P7_TA(2011)0320

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen parantamisesta (2011/2047(INI))

(2013/C 33 E/08)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklan, jossa määrätään, että unionin politiikan päätavoite tällä alalla on köyhyyden vähentäminen ja lopulta sen poistaminen ja että unioni ottaa huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteuttaessaan muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin",

— ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien 8. syyskuuta 2000 antaman vuosituhatjulistuksen,

— ottaa huomioon Meksikon Monterreyssä 18.–22. maaliskuuta 2002 pidetyssä kansainvälisessä kehitysrahoituskokouksessa hyväksytyn Monterreyn konsensuksen,

— ottaa huomioon kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen ([1]),

— ottaa huomioon sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan lisäämistä kehitysyhteistyössä koskevasta EU:n toimintasuunnitelmasta 2010–2015 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SEC(2010)0265) ja neuvoston 14. kesäkuuta 2010 vuosituhannen kehitystavoitteista antamat päätelmät, joissa tuetaan kyseistä toimintasuunnitelmaa,

— ottaa huomioon kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1905/2006 ([2]),

— ottaa huomioon Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikan täydentävyyttä ja työnjakoa koskevat menettelysäännöt ([3]),

— ottaa huomioon Pariisin julistuksen avun tehokkuudesta ja Accran toimintaohjelman,

— ottaa huomioon sosiaalista perusturvaa koskevan aloitteen, jonka YK:n korkean tason koordinaatioelin (CEB) käynnisti huhtikuussa 2009,

— ottaa huomioon Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikkaa käsittelevän raportin, jonka aiheena on osallistavan kasvun luominen perusturvan avulla ja joka julkaistiin 7. joulukuuta 2010,

— ottaa huomioon ILO:n ihmisarvoisen työn toimintaohjelman ja ILO:n kansainvälisen työllisyyssopimuksen, jotka hyväksyttiin yksimielisesti 19. kesäkuuta 2009 pidetyssä kansainvälisessä työkonferenssissa,

— ottaa huomioon oikeutta ruokaan käsittelevän YK:n erityisraportoijan Olivier De Schutterin maatalousekologiaa ja oikeutta ruokaan koskevan raportin, joka esiteltiin 8. maaliskuuta 2011 pidetyssä YK:n ihmisoikeusneuvoston 16. istunnossa [A/HRC/16/49],

([1]) EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.
([2]) EUVL L 378, 27.12.2006, s. 41.
([3]) Neuvoston päätelmät 15. toukokuuta 2007 (09558/2007).

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

— ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön raportin "The State of Food and Agriculture 2010–2011; Women in Agriculture – Closing the gender gap for development",

— ottaa huomioon komission maaliskuussa 2010 käynnistämän aloitteen nimeltä "Jäsennelty vuoropuhelu: kehitystä edistävä tehokas kumppanuus", jonka tavoitteena on määrittää käytännön keinoja tehostaa kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja paikallisviranomaisten osallistumista eurooppalaiseen yhteistyöhön,

— ottaa huomioon komission 10. marraskuuta 2010 antaman vihreän kirjan "EU:n kehitysyhteistyöpolitiikasta tukea osallistavalle kasvulle ja kestävälle kehitykselle – EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen parantaminen" (KOM(2010)0629),

— ottaa huomioon komission 19. lokakuuta 2010 antaman vihreän kirjan kolmansille maille annettavan EU:n budjettituen tulevaisuudesta,

— ottaa huomioon 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman ihmisarvoisesta työstä kaikille ([1]), 24. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman vuosituhattavoitteita koskevista sopimuksista ([2]), 25. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin vaikutuksista kehitysmaihin ja kehitysyhteistyöhön ([3]), 7. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman terveydenhuoltojärjestelmistä Saharan eteläpuolisessa Afrikassa ja maailmanlaajuisista terveyskysymyksistä ([4]), 15. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman kehityksestä kohti vuosituhattavoitteiden saavuttamista: syyskuussa 2010 pidettävää YK:n korkean tason kokousta varten valmisteilla oleva väliarviointi ([5]), 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman Cancúnin ilmastonmuutoskonferenssista (COP16) ([6]) sekä 8. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman verotuksesta ja kehityksestä – yhteistyö kehitysmaiden kanssa hyvän hallintotavan edistämiseksi verotusalalla ([7]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön (A7-0205/2011),

A. ottaa huomioon, että köyhyyden vähentäminen ja poistaminen ovat Lissabonin sopimuksen mukaan Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikan päätavoitteita,

B. ottaa huomioon, että kehityspolitiikkaa koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa vahvistetaan Euroopan unionin sitoutuminen köyhyyden poistamiseen ja vuosituhattavoitteiden saavuttamiseen ja sellaisiin periaatteisiin kuin omavastuullisuus, kumppanuus, avun vaikuttavuus ja kehityspolitiikan johdonmukaisuus, jotka ovat edelleen ratkaisevan tärkeitä EU:n kehitysavun vaikutuksen parantamiselle ja joiden on ohjattava siihen tähtääviä toimia,

C. ottaa huomioon, että köyhyys on monitahoinen ilmiö ja se kattaa taloudellisen ulottuvuuden lisäksi inhimilliset, sosiokulttuuriset ja poliittiset kysymykset sekä perusturvaa, sukupuolten tasa-arvoa ja ympäristöä koskevat kysymykset, joihin Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikassa on puututtava,

D. ottaa huomioon, että sukupuolten tasa-arvo, naisten poliittisen ja taloudellisen vaikutusvallan lisääminen sekä naisten ihmisoikeuksien toteutuminen ovat olennaisia asioita köyhyyden vähentämisen ja kestävän kehityksen kannalta,

([1]) EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 321.
([2]) EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 15.
([3]) EUVL C 4, 7.1.2011, s. 34.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0355.
([5]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0210.
([6]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0442.
([7]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0082.

Vaikuttavaa kehitysyhteistyöpolitiikkaa

1. panee tyytyväisenä merkille pyrkimykset kehittää eurooppalaisia maakohtaisia strategia-asiakirjoja, joiden avulla pyritään parantamaan komission ja jäsenvaltioiden välistä koordinointia; korostaa, että ohjelmasuunnittelussa on varmistettava, että avun tehokkuutta koskeva ohjelma pannaan täytäntöön ja että Lissabonin sopimuksen 290 artiklassa tarkoitettua parlamentin oikeutta demokraattiseen valvontaan kunnioitetaan;

2. toistaa vaatimuksensa sisällyttää Euroopan kehitysrahasto EU:n talousarvioon, sillä se olisi tärkeä askel kohti EU:n eri tukivälineiden parempaa keskinäistä koordinointia; painottaa, ettei tämä saa johtaa tulevan kehitysyhteistyön rahoitusvälineen tai EKR:n rahoituksen vähenemiseen nykytasoon nähden;

3. korostaa, että EU:n avun vaikutuksen lisäämisessä voitaisiin saavuttaa merkittäviä tuloksia panemalla täysimääräisesti täytäntöön kehitysaputoimintaa jo ohjaavat periaatteet, joita ovat EU:n avun kohdistaminen köyhyyskysymyksiin, kehityspolitiikan johdonmukaisuus ja avun tuloksellisuutta koskevat Pariisin ja Accran sitoumukset; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan johtavan roolin näissä kysymyksissä, erityisesti vuoden 2011 avun tuloksellisuutta koskevassa korkean tason foorumissa Busanissa, ja varmistamaan, että tässä ratkaisevassa prosessissa noudatetaan aiemmin asetettuja tavoitteita, jotka liittyvät vuoteen 2015 asti voimassa oleviin avun tuloksellisuutta koskeviin puitteisiin;

4. katsoo, että Euroopan unionin rahoittamia hankkeita ja politiikkoja pitäisi arvioida järjestelmällisesti tehokkaimpien kehitysyhteistyötoimien määrittämiseksi; kehottaa siksi komissiota kehittämään tarkkoihin kriteereihin ja indikaattoreihin perustuvan yleisen arviointimenetelmän; muistuttaa kuitenkin, ettei tehokkaan politiikan tavoittelu saa johtaa siihen, että saavutettuja tuloksia ryhdytään ensisijaisesti arvioimaan vain määrällisesti ja lyhyellä aikavälillä;

5. uskoo, että vuosituhattavoitteita koskevat sopimukset tarjoavat myönteisen mallin ennakoitavalle ja tuloksiin perustuvalle avulle, jota komission ja jäsenvaltioiden olisi kehitettävä edelleen;

6. muistuttaa kehityspolitiikkaa koskevan konsensuksen toteamuksesta, että vastuullinen ja osallistava hallinto on keskeinen kehityksen mahdollistava tekijä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita seuraamaan kehitysmaiden hallintokäytäntöjä, joihin kuuluvat myös korruption torjunta, julkisen varainhoidon parantaminen, avoimuuden lisääminen ja ihmisoikeuksien toteutuminen, sekä raportoimaan niistä; kannattaa komission ehdotuksia edistää hyvää hallintotapaa ja korruption torjuntaa edunsaajamaissa; korostaa kuitenkin, että apua poliittisten muutosten kannustimina käyttävien mekanismien on oltava avoimia, niissä painotettava demokratiaa ja ihmisoikeuksia ja niihin on otettava mukaan kehityksen kansalliset sidosryhmät;

7. korostaa, että demokraattisen omavastuullisuuden käsitteen mukaisesti parlamentteja, paikallis- ja alueviranomaisia, kansalaisyhteiskuntaa ja muita sidosryhmiä pitäisi tukea niiden pyrkiessä täyttämään oma tehtävänsä kehitysstrategioiden määrittelyssä, hallitusten valvomisessa sekä aiemmin saavutettujen tulosten ja kehitysyhteistyön tulosten seurannassa ja arvioinnissa; painottaa edelleen, että alueellinen lähestymistapa kehitysyhteistyöhön mahdollistaa edunsaajamaiden paremman omavastuullisuuden;

8. kehottaa EU:ta täyttämään Accra-sitoumuksensa tarjoamalla rahoitusta ja tarpeellista tukea kumppanihallituksille, jotta kansalaiset voivat toimia kansalaisyhteiskunnan järjestöissä merkittävällä tavalla;

9. korostaa paikallis- ja alueviranomaisten ja niiden verkostojen olevan tärkeässä asemassa pyrittäessä lisäämään EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutusta; toteaa, että vastaanottajamaiden parlamentit pystyvät

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

parhaiten hoitamaan oman tehtävänsä yksilöitäessä ensisijaisia aloja, valmisteltaessa ja laadittaessa maakohtaisia strategia-asiakirjoja ja monivuotisia talousarvioita sekä seurattaessa talousarviovarojen jakamista yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan kanssa ennen avunantajien kanssa käytävää poliittista vuoropuhelua, jotta parlamentin jäsenten asema päätöksenteossa vahvistuu;

10. painottaa vaikuttavan kehitysyhteistyöpolitiikan ja valmiuksien kehittämisen tiivistä yhteyttä; katsoo, että valmiuksien kehittämistä tulisi pitää integroituna prosessina, jolla parannetaan kansalaisten, järjestöjen, hallitusten ja yhteisöjen valmiuksia laatia kestävän kehityksen strategioita; korostaa, että valmiuksien kehittäminen prosessina edellyttää kumppanuusmaiden omavastuullisuutta ja poliittista tilaa;

11. toteaa, että valmiuksien kehittämisen tukeminen sekä budjettituen että teknisen yhteistyön avulla on tärkeää vaikuttavan kehitysyhteistyöpolitiikan kannalta; toteaa, että nämä välineet saattavat ajan kuluessa lisätä kumppanuusmaiden muutosprosessien omavastuullisuutta ja niihin samastumista;

12. korostaa, että tavoite lisätä avun vaikutusta ja saada lisää tuloksia ja vastinetta rahalle ei saisi johtaa riskejä välttävään kehitysyhteistyöpolitiikkaan, jossa keskitytään vain "helppoihin maihin"; vaatii, että köyhyyden poistamisen ja tarpeiden on jatkossakin oltava ratkaisevia kriteerejä EU:n kehitysavun myöntämiselle ja että avun tehokkuutta on parannettava keskittymällä konkreettisiin tuloksiin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkastelemaan uudelleen rahoitusvälineiden soveltamisalaa ja keskittämään virallisen kehitysavun köyhimmille ja heikoimmassa asemassa oleville maille ja siihen, että tavoitetaan yhteiskunnan köyhimmät ryhmät, erityisesti suurimmassa syrjäytymisvaarassa olevat ryhmät, kuten naiset, lapset, vanhukset ja vammaiset, ja kehottaa ottamaan samalla huomioon saavutetut tulokset ja avun vaikutukset; kehottaa suunnittelemaan virallisen kehitysavun lopettamisvaihetta nousevan talouden maissa;

13. korostaa, että erityisesti uusien avunantajien on tärkeää erottaa vähiten kehittyneiden maiden sekä keskitulotason maiden kehitystarpeet toisistaan; muistuttaa, että 72 prosenttia maailman köyhistä asuu keskitulotason maissa ja että yhteistyötä ja vuoropuhelua tulisi siksi jatkaa, jotta itsepintaiseen köyhyyteen ja epätasa-arvoon voidaan puuttua; toistaa näkemyksensä, että virallisen kehitysavun ulkopuolista yhteistyötä keskitulotason maiden ja strategisten kumppanien kanssa ei saa rahoittaa muutenkin vähäisistä kehitysavun määrärahoista;

14. katsoo, että EU:n kehitysyhteistyöpolitiikalla tulisi pyrkiä poistamaan kehityksen esteet, joita ovat maataloustuotteiden polkumyynti, laittomat velkataakat, pääomapako ja epäoikeudenmukainen kaupankäynti, sekä luomaan kansainvälinen ympäristö, joka tukee köyhyyden torjumista, ihmisarvoisten tulojen ja toimeentulon takaamista sekä perustavanlaatuisten ihmisoikeuksien, myös sosiaalisten ja taloudellisten oikeuksien, toteutumista;

15. muistuttaa, että ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden ja syrjimättömyyden periaatteet muodostavat perustan EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen parantamiselle;

16. korostaa, että epätasa-arvon – myös sukupuolten välisen epätasa-arvon – torjuminen lujittaa kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen tukemaa ihmisoikeuksiin perustuvaa lähestymistapaa ja voi nopeuttaa köyhyyden vähentämistä;

17. ottaa huomioon, että konfliktit ja katastrofit ovat aiheuttaneet takaiskuja kehitykselle ja että ennaltaehkäisyyn investointi on tärkeää ja taloudellista;

18. kehottaa komissiota ja asianomaisia jäsenvaltioita kokeilemaan uusia innovatiivisia apumenetelmiä, kuten lähestymistapoja, joissa palkitaan saavutuksista, tehokkuuteen perustuvaa apua ja tuloksiin perustuvaa rahoitusta;

19. painottaa, että kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuus on ratkaisevan tärkeää vaikuttavan kehitysyhteistyöpolitiikan täytäntöönpanossa ja vuosituhattavoitteiden saavuttamisessa; kehottaa komissiota määrittelemään selkeästi korkeimman tason vastuualueet ja johtorakenteet, jotta perustamissopimukseen sisältyvä kehitysyhteistyöpolitiikkaa koskeva velvoite voidaan toteuttaa, ja kehottaa komissiota, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja EU:n edustustoja varaamaan tähän tarkoitukseen riittävät resurssit;

20. katsoo, että mahdollisimman suuren vaikuttavuuden varmistamiseksi EU:n kehitysyhteistyöpolitiikassa tulisi noudattaa kannustimiin perustuvaa eriyttävää toimintatapaa, jossa palkitaan hyvin edistyneitä maita ja tuetaan kauimpana tavoitteesta olevia maita;

21. vaatii, että paikallisten kehitysapuohjeiden laatimisessa otetaan huomioon edunsaajamaiden erityisten panopisteiden mukaisesti kohdistetut innovatiiviset rahoitusmekanismit, joissa keskitytään vaurauden luomiseen, omistusoikeuksiin ja pääomapaon vähentämiseen;

Rahoitussitoumusten täyttäminen

22. toistaa kantansa, että on saavutettava yhteinen tavoite, jonka mukaan 0,7 prosenttia unionin bruttokansantulosta suunnataan julkiseen kehitysapuun vuoteen 2015 mennessä; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita etsimään kehitysavulle uusia rahoituslähteitä, kuten maailmanlaajuinen finanssitransaktiovero, yksityiseltä sektorilta saatava rahoitus ja markkinalähtöiset ratkaisut; vastustaa OECD:n kehitysapukomitean antaman virallisen kehitysavun määritelmän muuttamista ja laajentamista;

23. kehottaa jäsenvaltioita täyttämään vielä toteuttamatta olevat rahoitussitoumuksensa, muun muassa äitien ja lasten terveyttä koskevan sitoumuksen, joka tehtiin osana G8-maiden Muskokan aloitetta;

24. painottaa, että apua on tarjottava ennakoitavissa olevalla tavalla, joka on yhdenmukainen kansallisten suunnitelmien ja painopisteiden kanssa ja jolla kannustetaan apua antavia hallituksia, kansalaisjärjestöjä ja kumppanivaltioita lisäämään avoimuutta ja vastuullisuutta;

25. katsoo, että komission kehitysavusta saatava lisäarvo ja vuosituhattavoitteiden määräajan lähestyminen oikeuttavat korottamaan huomattavasti virallisen kehitysavun todellista vuotuista määrää monivuotisen rahoituskehyksen seuraavalla kaudella; korostaa, että EU:n talousarviosta annettavan eurooppalaisen avun kokonaisosuutta ei saisi pienentää ja että se olisi keskitettävä edelleen köyhyyden poistamiseen;

26. muistuttaa, että EU:n tulevien kehitysyhteistyövälineiden kautta annettavan avun on jatkossakin oltava yhteydessä OECD:n kehitysapukomitean määrittelemiin virallisen kehitysavun kriteereihin;

27. kehottaa tehostamaan toimia kehitysyhteistyökasvatuksen ja valistustoiminnan aloilla Euroopassa; korostaa, että sitä ei tulisi pitää ainoastaan keinona lisätä suuren yleisön tukea kehitysrahoitukselle, vaan myös tapana auttaa kaikkia eurooppalaisia ymmärtämään maailmanlaajuisia kehitysyhteistyökysymyksiä; korostaa, että EU:n kehitysyhteistyöpolitiikkaa voitaisiin tehostaa lisäämällä yleistä tietoisuutta kehitysmaiden hädästä ja vähentämällä kansalaisten välinpitämättömyyttä siitä;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

28. toteaa, että on syytä toteuttaa toimia, joilla lisätään apuvarojen käytön seurattavuutta, tehostetaan riippumattomien arviointitutkimusten levittämistä ja kohdistetaan tiukempia seuraamuksia toimijoihin, joiden on todettu kavaltaneen apuvaroja, jotta voidaan lisätä kansalaisten tietoja ja vähentää välinpitämättömyyttä;

Köyhien edun mukaisen kasvun edistäminen

29. toteaa, että talouskasvu on ratkaisevan tärkeä kehityksen moottori; korostaa kuitenkin, että kasvu on vain yksi monista välineistä eikä kasvun maksimointi tarkoita kehityksen maksimointia; huomauttaa erityisesti, että kasvulla voitaisiin vaikuttaa köyhyyden poistamiseen huomattavasti enemmän, jos tasa-arvoa parannettaisiin ja ihmisoikeuksia kunnioitettaisiin; vaatii siksi, että EU:n kehitysapu suunnataan köyhien edun mukaiseen kasvuun ottamalla käyttöön toimenpiteitä, kuten mikroluottoja ja -rahoitusta sekä muita markkinajohteisia ratkaisuja, jotka keskittyvät erityisesti köyhiin ja syrjäytyneisiin, jotta heidän osuutensa kansallisesta vauraudesta voi kasvaa ja heistä saadaan aidosti osallistavan kasvun liikkeellepaneva voima;

30. huomauttaa, että kuten viimeaikaiset rahoitus-, ilmasto-, energia- ja elintarvikekriisit ovat osoittaneet, pelkästään talouskasvuun perustuvalla politiikalla on vain rajalliset mahdollisuudet poistaa köyhyyttä ja edistää sosiaalista yhteenkuuluvuutta; kannattaa reiluun kauppaan ja sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen perustuvaa kestävää kehitystä, joka hyödyttää tämän ajan sukupolvia vaarantamatta kuitenkaan tulevien sukupolvien mahdollisuutta käyttää luonnonvaroja;

31. korostaa, että talouskasvua edistävän politiikan onnistuminen edellyttää sosiaali- ja ympäristönormien edistämistä ja sosiaaliturvamekanismien toteuttamista;

32. korostaa, että EU:n toimilla pitäisi tukea kasvua niillä talouden aloilla, joista köyhät saavat elantonsa, kuten maataloudessa, ja niissä olisi kiinnitettävä enemmän huomiota epäviralliseen sektoriin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita suosimaan toimenpiteitä, joilla turvataan vakaa maanomistus ja helpotetaan köyhien mahdollisuuksia hankkia maata, päästä markkinoille, saada luottoja ja muita rahoituspalveluja sekä kehittää osaamistaan ilman, että samalla pahennetaan nykyistä epätasa-arvoa ja lujitetaan epäsymmetrisiä riippuvuusrakenteita;

33. kannattaa sellaisia toimia teollisuuden ja infrastruktuurin kehittämiseksi, jotka hyödyttävät kestävää talouskasvua ja joissa kunnioitetaan täysimääräisesti sosiaalisia ja ympäristönormeja; toteaa, että tehokkain keino lisätä kasvua ja nostaa ihmiset köyhyydestä on tehostaa teollisuuden ja markkinoiden kehittämistä;

34. huomauttaa, että teollisuuden kehittäminen antaa suunnattomat mahdollisuudet muuttaa kansantalouksia ja toisin kuin maataloustuotteiden vienti ja luonnonvarojen hyödyntäminen, jotka altistavat talouden häiriöille, se tarjoaa todennäköisesti laajemmat mahdollisuudet pitkän aikavälin tuottavuuden kasvuun; kehottaa siksi kehitysmaita tarttumaan tähän asiaan suunnittelemalla ja toteuttamalla teollistamistoimia, joissa keskitytään erityisesti tuotannon erikoistumiseen ja kaupan valmiuksien parantamiseen;

35. korostaa, että teollisuuden kasvun on oltava energiatehokasta, jotta bruttokansantuotteen kasvuun ei liity öljyriippuvuutta ja kasvihuonepäästöjä; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita pyrkimään kaikin tavoin helpottamaan energiatehokkaan teknologian ja parhaiden käytäntöjen viemistä kehitysmaihin;

36. katsoo, että vaikka laajat vienti- ja infrastruktuurihankkeet saavat aikaan näkyviä tuloksia, niiden rahoittaminen ei ole välttämättä paras tapa tuoda hyötyä suurelle väestölle ja köyhille syrjäisille yhteisöille;

37. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan järjestelmällisemmin ILO:n ihmisarvoisen työn toimintaohjelmaa kehitysmaissa, mikä edistäisi korkealaatuisten työpaikkojen luomista ja perustyönormien suojaamista;

38. korostaa, että kasvua tukevilla toimintalinjoilla on pyrittävä ensisijaisesti monipuolistamaan kehitysmaiden talouksia ja vähentämään niiden riippuvuutta tuonnista;

39. korostaa, että tukia ja lainoja yhdistävillä EU:n mekanismeilla tuettavien investointihankkeiden toteutusta on valvottava ja niiden vaikutukset on arvioitava sen suhteen, täyttävätkö ne kansainvälisesti sovitut sosiaaliset ja ympäristönormit; vaatii, että hankkeiden valintaprosessit ovat avoimia ja että niillä varmistetaan yhdenmukaisuus EU:n strategia-asiakirjojen, maan omavastuullisuutta koskevan periaatteen ja EU:n avun sitomattomuutta koskevan sitoumuksen kanssa;

40. vaatii, että yhdistämisellä on luotava uusia varoja sen sijaan, että se johtaisi EU:n virallisen kehitysavun tukien korvaamiseen lainoilla;

41. korostaa, että kehitysyhteistyöpolitiikka ei voi olla todella tehokasta ilman riittävää oikeudellista kehystä erityisesti omistusoikeuksien ja sopimusoikeuden alalla;

42. korostaa, että sukupuolten tasa-arvon parantaminen auttaa tuomaan esiin naisten tuotteliaisuuden ja edistää näin kestävää ja köyhien edun mukaista kasvua;

Inhimillinen kehitys

43. korostaa, ettei köyhyyttä mitata ainoastaan rahassa ja että laajemmassa merkityksessään köyhyys tarkoittaa perusoikeuksien, kuten ruoan, koulutuksen, terveyden tai ilmaisunvapauden, epäämistä;

44. korostaa, että perussosiaalipalvelujen tarjoaminen on ratkaisevan tärkeää köyhien edun mukaiselle kasvulle ja vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiselle; vaatii, että 20 prosenttia EU:n kehitysavusta suunnataan erityisesti YK:n vuosituhannen kehitystavoitteiden yhteydessä (tavoite nro. 8, indikaattori 8.2, globaalin kehityskumppanuuden luominen) määrittelemiin perussosiaalipalveluihin ja että keskitytään erityisesti perusterveydenhuollon ja perusopetuksen yleiseen ja ilmaiseen saatavuuteen, kun otetaan huomioon EU:n Koulutus kaikille -aloitteelle antama tuki ja vuonna 2010 annettu tiedonanto EU:sta ja globaalista terveydestä; toistaa, että muita heikommassa asemassa oleviin ryhmiin sekä suuressa syrjäytymisvaarassa eläviin ryhmiin, kuten vammaisiin on kiinnitettävä erityishuomiota;

45. painottaa, että tyttöjen koulutus ja sukupuolten tasa-arvon edistäminen koulutuksen alalla ovat olennaisia asioita kehityksen kannalta ja että jos sukupuoleen perustuvaan syrjintään ei tartuta politiikoissa ja toimissa, menetetään tärkeitä kehitysmahdollisuuksia; painottaa, että tyttöjen koulutus on yksi suurimman

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

tuloksen antavista kehitysapuinvestoinneista, sillä se tuo sekä yksityisiä että sosiaalisia etuja yksilöille, perheille ja koko yhteiskunnalle pienentämällä naisten hedelmällisyyslukua sekä äitiys-, imeväis- ja lapsikuolleisuuslukuja, suojaamalla HIV-tartunnalta ja aidsilta, nostamalla naisten osuutta työvoimasta ja lisäämällä heidän tulojaan sekä luomalla sukupolvien välisiä koulutusetuja;

46. korostaa, että on tärkeää pienentää terveydenhuoltojärjestelmien rahoitusvajetta, koska ensisijaiset alat, kuten seksuaali- ja lisääntymisterveys, kärsivät leikkauksista, ja painottaa, että HIV:n/aidsin ja muiden sairauksien torjuntaan on sijoitettava varoja;

47. muistuttaa, että sijoittaminen lapsiin ja nuoriin on pitkän aikavälin sijoitus kestävään inhimilliseen kehitykseen;

48. pitää myönteisenä YK:n perusturva-aloitetta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan kansallisten perusturvaohjelmien tukemista kehitysmaissa sekä kehittämään niitä koskevat kattavat poliittiset puitteet, joiden piiriin kuuluvat sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan vahvistamista koskevat näkökohdat;

49. toivoo, että EU pyrkisi käsittelemään järjestelmällisemmin maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikkansa sekä muiden maahanmuuton kannalta merkityksellisten politiikkojensa, kuten työllisyyttä, koulutusta, oikeuksien suojaa ja sosiaaliturvaa koskevien politiikkojen, ulkoisten ulottuvuuksien välisiä yhteyksiä;

50. katsoo, että verotulot ovat ehdottoman tärkeitä, jotta kehitysmaat voivat täyttää kansalaistensa perustarpeet, vähentää riippuvuuttaan ulkomaisesta avusta ja edistää demokraattista vastuuvelvollisuutta; toistaa kantansa, että EU:n on tuettava kumppanuusmaita oikeudenmukaisten, avoimien ja tehokkaiden verojärjestelmien kehittämisessä, jotta sosiaaliturvaan ja köyhien edun mukaiseen politiikkaan saadaan tarvittavia tuloja, ja että EU:n tulee kansainvälisellä tasolla jatkaa toimiaan rahoituksen avoimuuden parantamiseksi ja sen varmistamiseksi, että myös kumppanuusmaat saavat etuja; painottaa, että parhaiden käytäntöjen vaihtaminen ja tietojen jakaminen veropolitiikassa ovat ratkaisevan tärkeitä, jotta voidaan luoda oikeudenmukaiset verojärjestelmät;

51. painottaa ihmisoikeuksien luontaista tärkeyttä ja monia kanavia, joiden kautta EU voi auttaa luomaan valmiuksia kaikkien ihmisoikeuksien kunnioittamiseksi;

Yksityissektorin mukaan ottaminen

52. tunnustaa, että yksityisen sektorin kehittäminen kehitysmaissa on ratkaisevan tärkeää työllistymismahdollisuuksien luomiselle, palvelujen toimittamiselle sekä vaurauden luomisen tehostamiselle; muistuttaa että 90 prosenttia kehitysmaiden työpaikoista on yksityisellä sektorilla; painottaa, että köyhien edun toimintaohjelman mukaisesti EU:n kehitysavussa pitäisi keskittyä rahoittamaan kotimaisia yrityksiä, lisäämään kotimaista pääomaa, kannustamaan edunsaajamaita luomaan edellytykset pienten ja keskisuurten yritysten sekä mikroyritysten kehitykselle sekä poistamaan virallistamisen sekä pääoman ja kohtuuhintaisen luoton saatavuuden esteet, ja että siinä tulisi keskittyä erityisesti vähävaraisten yrittäjien palvelujen ja valmiuksien kehittämiseen;

53. toistaa, että sosiaalisesti ja ekologisesti vastuullisella yksityissektorilla on tärkeä rooli kestävän kehityksen vauhdittamisessa; kehottaa komissiota edistämään ja tukemaan muun muassa yhteisötalouden yrityksiä, jotka noudattavat toiminnassaan eettisiä ja taloudellisia periaatteita;

54. korostaa, että yksityissektorin osallistumisen lisäämiseen mahdollisesti liittyvät riskit on arvioitava selvästi ja että tätä varten on määriteltävä yksityissektorin hankkeiden tukemista koskevat selkeät kriteerit sekä vahvat vaikutusten arviointimekanismit, jotka olisi kehitettävä sen varmistamiseksi, että yksityissektorin investoinnit ovat kestäviä ja kansainvälisesti sovittujen kehitystavoitteiden mukaisia eivätkä johda sidottuun apuun palaamiseen;

55. muistuttaa, että julkisilla investoinneilla julkishyödykkeisiin, infrastruktuureihin ja palveluihin on keskeinen merkitys kestävälle kasvulle ja epätasa-arvon tehokkaalle vähentämiselle;

56. painottaa, että Euroopan unionin kehitysmaissa rahoittamien investointihankkeiden, joihin yksityissektori osallistuu, tulisi vastata kansainvälisesti sovittuja ympäristönormeja, ihmisoikeuksia sekä sosiaalisia ja avoimuutta koskevia normeja ja niiden pitäisi olla edunsaajamaiden kehityssuunnitelmien mukaisia; vastustaa kaikkea sellaista yhteistyötä yksityisten tahojen kanssa, joka voisi suoraan tai epäsuoraan aiheuttaa minkäänlaista veronkiertoa tai veropetoksia; pyytää komissiota tarkistamaan due diligence -mekanismejaan, kun se tekee päätöksiä luonnonvarojen hyödyntämishankkeiden rahoittamisesta;

57. on varma siitä, että investoiminen vaikuttaa myönteisesti kasvuun ja työpaikkoihin EU:n lisäksi myös kehitysmaissa; korostaa, että teollisuusmaiden vastuulla on edistää entistä painokkaammin investointeja ja teknologian siirtoa kehitysmaiden omiin yrityksiin, jotta kehitysmaihin syntyvillä tuotannonaloilla on mahdollisuus panna täytäntöön laatustandardit sekä kansainväliset sosiaali- ja ympäristönormit; painottaa myös tarvetta tiivistää yhteistyötä, jotta kehitysmaita voidaan auttaa parantamaan institutionaalisia ja hallinnollisia valmiuksiaan hallita ulkomaisia investointeja;

58. kehottaa EU:ta tunnustamaan kehitysmaiden oikeuden säännellä investointeja, suosia sijoittajia, jotka tukevat kumppanuusmaan kehitysstrategiaa, ja antaa erityiskohtelua kotimaisille ja alueellisille sijoittajille alueellisen integraation edistämiseksi;

59. kehottaa EU:ta täyttämään kauppaa tukevaa apua koskevan strategian mukaiset sitoumuksensa, jotka koskevat kehitysavun kohdistamista erityisesti hankkeisiin, joiden tarkoituksena on auttaa kehitysmaita kehittämään kaupankäyntivalmiuksiaan, parantamaan toimitusketjuaan ja kilpailemaan siten alueellisilla ja maailmanlaajuisilla markkinoilla;

60. kehottaa komissiota esittämään EU:n markkinoille tuotujen mineraalien jäljitettävyyden takaamiseksi lainsäädäntöehdotuksen, joka vastaa tavoitteiltaan Yhdysvaltain uutta konfliktialueiden mineraaleja koskevaa lakia (Conflict Minerals Law), jolla pyritään torjumaan erityisesti Afrikan kehitysmaiden mineraalien laitonta hyödyntämistä, koska se lietsoo sisällissotia ja konflikteja;

61. kehottaa analysoimaan ja arvioimaan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia, joissa yksityissektori otetaan mukaan kehitykseen ja joita komissio tukee, jotta kokemuksista voidaan tehdä johtopäätöksiä ennen siirtymistä uuteen politiikkaan, jossa julkisia varoja käytetään yksityissektorin rahoituksen lisäämiseen;

62. korostaa, että yksityisen sektorin tukemisen rinnalla on tuettava edunsaajamaiden valtiollisia, alueellisia ja paikallisia viranomaisia ja parlamentteja, jotta ne voivat säännellä markkinoita tehokkaasti, edistää avoimuutta, harjoittaa tasa-arvoista veropolitiikkaa ja hyvää hallintoa sekä torjua korruptiota yrityksissä ja kansalaisjärjestöissä sekä hallituksissa ja viranomaisten keskuudessa;

Ilmastonmuutos, energia ja kestävä kehitys

63. panee tyytyväisenä merkille ehdotuksen keskittyä kehitysyhteistyössä kestävään uusiutuvan energian käyttöön; toistaa, että energiansaanti on vuosituhattavoitteiden saavuttamisen edellytys; vaatii, että köyhien veden- ja energiansaannin on yhdessä julkisten palvelujen ja paikallisen kehityksen turvaamisen kanssa oltava EU:n tukemien hankkeiden päätavoite;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

64. pitää paikallis- ja aluetason kestäviä energiaratkaisuja ja erityisesti hajautettua energiantuotantoa ensisijaisena keinona tehdä kehitysyhteistyön painopisteistä paremmin johdonmukaisia ympäristökysymysten kanssa;

65. panee merkille, että monissa kehitysmaissa on valtavat mahdollisuudet hyödyntää uusiutuvaa energiaa (aurinkoenergia, tuulivoima, geoterminen energia ja biomassa); kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita toteuttamaan kehitysmaissa uusiutuvaa energiaa koskevia hankkeita ja antamaan käyttöön teknologiaa, asiantuntemusta ja investointimahdollisuuksia, sillä se on ratkaisevan tärkeää talouskasvun ja sosiaalisen kehityksen kannalta, vähentää näiden maiden riippuvuutta fossiilisista polttoaineista ja pienentää niiden alttiutta hintavaihteluille;

66. kehottaa komissiota varmistamaan, että energiansaannin parantamiseen tarkoitetulla EU:n virallisella kehitysavulla tuetaan paikallista talouskehitystä, vihreitä työpaikkoja ja köyhyyden vähentämistä ja että sitä ei sidota tai käytetä EU:hun sijoittautuneiden yritysten tukemiseen; pyytää lisäksi, että komissio ei sekoita köyhien energiansaannin lisäämiseen tarkoitettuja toimia EU:n ilmastonmuutoksen hillitsemistavoitteiden saavuttamiseen tai omien energiavarmuustarpeiden täyttämiseen;

67. suhtautuu myönteisesti kehitysmaiden aloitteisiin investoida elintarviketuotantoon biopolttoaineiden tuotannon sijaan, jotta ne voivat turvata elintarvikehuoltonsa;

68. toistaa, että teollisuusmailla on velvollisuus alkaa ensimmäisinä kehittää maailmanlaajuista vähähiilistä taloutta, jota tarvitaan välttämättömien päästövähennysten saavuttamiseksi; kannustaa jäsenvaltioita näyttämään esimerkkiä päästöjen vähentämisessä;

69. katsoo, että ilmastonmuutoksen torjuminen ja kehitysyhteistyön keskeisten tavoitteiden saavuttaminen ovat toisiaan tukevia tavoitteita; painottaa tarvetta toteuttaa järjestelmällisempiä toimia ekosysteemeihin perustuvan ilmastonmuutokseen sopeutumisen ja ilmastonmuutoksen hillitsemisen sekä katastrofiriskien vähentämisen valtavirtaistamiseksi; toivoo siksi holistista tarkastelutapaa, jossa ympäristöulottuvuus yhdistetään kehitysohjelmiin ja -hankkeisiin esimerkiksi parantamalla jätteiden siirtoa ja laitonta laittomia hakkuita koskevia säädöksiä;

70. kehottaa komissiota arvioimaan ilmastoperäisen muuttoliikkeen vaikutuksia, sillä joidenkin arvioiden mukaan kyseinen ilmiö pakottaa vuoteen 2050 mennessä 200 miljoonaa ihmistä siirtymään siksi, että olosuhteet heidän kotiseudullaan huononevat vähitellen, ja korostaa, että EU:n on osallistuttava kehitysyhteistyöpolitiikallaan avun antamiseen ja pakolaisten määrän vähentämiseen käyttämällä varoja teknologiaan, henkilöresursseihin ja rahoitusapuun;

71. toistaa kantansa, että valtavirtaistamisella ei saa korvata uusia ja ylimääräisiä resursseja, jotka EU ja muut avunantajat ovat sitoutuneet myöntämään kehitysmaille ilmastonmuutoksen hillitsemistoimiin ja sopeutumistarpeisiin; korostaa, että näin toimittaessa on omaksuttava paikallinen ja/tai alueellinen tarkastelutapa käsiteltäessä kyseisten alueiden erityisongelmia, ja muistuttaa, että ilmastonmuutokseen liittyvää rahoitusta ja julkishyödykkeitä ei pidä yleensäkään rahoittaa virallisella kehitysavulla vaan näiden varojen on oltava uutta rahoitusta, joka ei sisälly jäsenvaltioiden sitoumukseen nostaa virallisen kehitysavun osuus 0,7 prosenttiin BKTL:sta;

72. painottaa, että on tärkeää edistää kestävää kaupunkikehitystä osana kansainvälisiä toimia sekä toteuttaa sitä paikallisella, alueellisella ja kansallisella tasolla, sillä tämä vaikuttaisi myönteisesti kaikkien maailman ihmisten ja erityisesti kehitysmaiden asukkaiden elämänlaatuun;

73. toteaa, että kestävä kehitys voidaan saavuttaa vain tehostamalla vastaanottajamaiden valmiuksien kehittämistä ja parantamalla perusinfrastruktuuria;

74. vaatii, että biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen 8 artiklan j kohta sisällytetään maa- ja aluekohtaisiin strategia-asiakirjoihin ja pannaan täytäntöön, sillä se on yksi kestävän kehityksen pilareista;

75. myöntää, että metsien hävittäminen ja kestämätön puutavaran tuonti EU:n markkinoille on lisännyt luonnonkatastrofeja ja heikentänyt köyhien maiden asemaa, ja kehottaa siksi komissiota ja neuvostoa sisällyttämään uuteen kehitysyhteistyöpolitiikan strategiaan laittoman puutavaran jakelun täysimittaisen kiellon EU:ssa;

Ruokaturva ja maatalous

76. toistaa kantansa, että EU:n pitäisi keskittää kehitysapunsa kehitysmaiden ruokaturvan varmistamiseen sekä kestävän, paikallisen, pienimuotoisen ja luonnonmukaisen maataloustuotannon tukemiseen; korostaa tarvetta varmistaa, että tuotantovälineet (maa, turvatut omistusoikeudet, siemenet, koulutus, luotot, konsultti- ja neuvontapalvelut) ovat erityisesti pienviljelijöiden saatavilla, sekä tarvetta tarjota heille jalostus- ja markkinointimahdollisuuksia sekä pääsy paikallisille ja rajat ylittäville markkinoille;

77. kehottaa tukemaan IAASTD:n raportin mukaisesti siirtymistä luonnonmukaiseen ja ekologisesti kestävään maatalouteen, jossa otetaan huomioon pienviljelijöiden kokemukset ja joka on tehokas väline ilmastonmuutokseen sopeutumisessa;

78. korostaa, että on tärkeää antaa erityistä apua maatalousalalla toimiville naisille, sillä tutkimusten mukaan yhtäläisten mahdollisuuksien antaminen naisille ja miehille maatalouden alalla voisi lisätä kehitysmaiden maatalouden kokonaistuotantoa 2,5–4 prosentilla ja naiset käyttävät suuremman osuuden tuloistaan lastensa ruokaan, terveydenhuoltoon, vaatteisiin ja koulutukseen; vaatii, että kaikenlainen naisiin kohdistuva syrjintä poistetaan ja maataloutta koskevissa toimissa ja ohjelmissa otetaan huomioon sukupuolinäkökohdat; painottaa, että naisia on pidettävä tasavertaisina kumppaneina maatalouden kehityksen ja ruokaturvan kestävässä kehityksessä;

79. vaatii, että EU:n on lisäksi puututtava ruokaturvan puuttumisen perimmäisiin syihin, kuten siihen, että ruoan saantia koskevaan oikeuteen ei liity vahvaa vastuumekanismia, sekä elintarvikkeiden hinnoilla keinotteluun ja maananastukseen; toistaa, että yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksessa on otettava huomioon perustamissopimukseen sisällytetty velvoite, joka koskee kehitykseen vaikuttavien politiikkojen lujittamista, oikeudenmukaista kilpailua sekä kehitysmaiden valmiuksien ja niiden oman tuotantotoiminnan tukemista; kehottaa ryhtymään toimiin, joilla pyritään lopettamaan maananastus ja maan ja veden kestämätön käyttö, turvaamaan pientilallisten ja paikallisten maanviljelijöiden omistusoikeudet ja heidän mahdollisuutensa saada viljelysmaata sekä poistamaan siemenmonopolit ja riippuvuus erityistorjunta-aineista;

80. ottaa huomioon, että maailman väestömäärän arvioidaan nousevan 9 miljardiin vuoteen 2050 mennessä, joten nykyiseen verrattuna maataloustuotantoa on lisättävä 70 prosentilla vuoteen 2050 mennessä koko väestön ruokkimiseksi ja samalla on vähennettävä viljelysmaan, veden ja torjunta-aineiden käyttöä; toteaa, että maailmanlaajuinen ruokaturva on ehdottoman tärkeä kysymys Euroopan unionille, ja kehottaa ryhtymään välittömästi ja johdonmukaisesti toimiin ruokaturvan varmistamiseksi sekä EU:n kansalaisille että maailmanlaajuisesti;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

81. painottaa, että puutteelliseen ruokaturvaan puuttuminen vaatii eri alojen moninaisten toimien toteuttamista, muun muassa paikallisten luonnonvarojen hallintaa, tuotannon ja valmistuksen tehostamista, koulutusta, ammattialajärjestöjen organisointia, turvaverkon perustamista heikoimmassa asemassa oleville, ravitsemuskasvatusta sekä maatalousalan ulkopuolisten maaseudun työpaikkojen monipuolistamista, jotta voidaan lisätä nälkää ensimmäisenä kärsivien maaseudun perheiden tuloja;

82. huomauttaa, että kehitysmaissa on kestävyyden lisäämiseksi otettava käyttöön parempia maatalouden tuotantomenetelmiä, kuten edullista teknologiaa, tehtävä maatalousalan tutkimusta ja parannettava tuottavuuden ja tehokkuuden suhdetta;

83. kehottaa EU:ta ja kehitysmaita edistämään maanomistusta köyhyyden vähentämisen keinona vahvistamalla omistusoikeuksia ja helpottamalla maanviljelijöiden, pienyritysten ja paikallisyhteisöjen luotonsaantia;

84. ilmaisee syvän huolensa nykyisestä tilanteesta, jossa hallitusten tukemat ulkomaiset sijoittajat ostavat viljelysmaata varsinkin Afrikassa, sillä jos ilmiöön ei puututa asian vaatimalla tavalla, se heikentää paikallista ruokaturvaa ja aiheuttaa ennennäkemätöntä ja kauaskantoista yhteiskunnallista levottomuutta;

85. painottaa, että EU:n kalastuskumppanuussopimusten tulisi auttaa vahvistamaan kumppanuusmaiden kalastuspolitiikkaa sekä maiden valmiuksia varmistaa kestävä kalastus niiden omilla vesialueilla ja alan paikallinen työllisyys;

86. korostaa, että kehitysyhteistyöpolitiikan keskeisenä osana tulisi olla riittävä suojaus veteen liittyviltä katastrofeilta ja sairauksilta sekä riittävän laadukkaan veden riittävä saanti edulliseen hintaan ruoka- ja energiatarpeiden sekä muiden terveen ja tuotteliaan elämän elämiseen tarvittavien perustarpeiden täyttämiseksi vaarantamatta kuitenkaan tärkeiden ekosysteemien kestävyyttä;

Avoimuus

87. kehottaa luomaan virallista kehitysapua koskevan sähköisen tietokannan, jotta voidaan lisätä EU:n ja jäsenvaltioiden osittain tai kokonaan rahoittamien kehitysyhteistyöhankkeiden avoimuutta ja yleistä hyväksyntää; katsoo, että käyttäjien tulisi voida tietokannan kautta seurata kaikkia EU:n avunantajien ja mahdollisesti myös Yhdistyneiden Kansakuntien järjestöjen hankkeita ja ohjelmia kaikissa vastaanottajamaissa sekä saada tiedot siitä, kuka niitä rahoittaa ja mikä järjestö ne toteuttaa; katsoo, että tietokannan pitäisi olla käyttäjäystävällinen ja sitä pitäisi voida käyttää internetin välityksellä ja siinä tulisi olla toiminto, jonka avulla on helppo hakea tiettyä tietoa ennalta määriteltyjen kriteerien (avunantaja, kehitysapukomitean osasto, sijainti, hankkeen tila, rahoitusmalli ja vuosituhattavoitteet) perusteella, sekä analysoitavia taulukoita ja maantieteellisiä karttoja; pitää tällaista tietokantaa tärkeänä myös siksi, että voidaan parantaa avunantajien välistä koordinointia ja yhdenmukaistamista sekä mukauttaa apua vastaanottajamaan hallintoon;

*

* *

88. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Laajakaista Euroopassa: investointi digitaalivetoiseen kasvuun

P7_TA(2011)0322

Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 laajakaistasta Euroopassa: investointi digitaalivetoiseen kasvuun (2010/2304(INI))

(2013/C 33 E/09)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 20. syyskuuta 2010 annetun komission suosituksen säännellystä pääsystä seuraavan sukupolven liityntäverkkoihin ([1]),

— ottaa huomioon 20. syyskuuta 2010 annetun komission "Laajakaista Euroopassa: investointi digitaalivetoiseen kasvuun" (KOM(2010)0472),

— ottaa huomioon 11. toukokuuta 2011 vahvistamansa kannan ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi ensimmäisen radiotaajuuspoliittisen ohjelman perustamisesta ([2]),

— ottaa huomioon 26. elokuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Euroopan digitaalistrategia" (KOM(2010)0245),

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi ensimmäisen radiotaajuuspoliittisen ohjelman perustamisesta ja komission tiedonannon "Eurooppalainen laajakaista: investointi digitaalivetoiseen kasvuun" (TEN/434-435 – CESE 362/2011),

— ottaa huomioon 17. syyskuuta 2009 annetun komission tiedonannon "Yhteisön suuntaviivat valtiontukisääntöjen soveltamisesta laajakaistaverkkojen nopean käyttöönoton yhteydessä ([3]),

— ottaa huomioon 4. elokuuta 2009 annetun komission tiedonannon "Raportti EU:n digitaalisesta kilpailukyvystä: i2010-strategian tärkeimmät saavutukset vuosina 2005-2009" (KOM(2009)0390),

— ottaa huomioon 18. kesäkuuta 2009 annetun komission tiedonannon "Esineiden internet: toimintasuunnitelma Euroopalle" (KOM(2009)0278),

— ottaa huomioon 28. tammikuuta 2009 annetun komission tiedonannon "Eurooppa investoi tulevaisuuteen" (KOM(2009)0036),

— ottaa huomioon 20. maaliskuuta 2006 annetun komission tiedonannon "Laajakaistan levinneisyyserojen umpeen kurominen" (KOM(2006)0129),

— ottaa huomioon 25. huhtikuuta 2006 annetun komission tiedonannon "i2010-aloitteeseen kuuluva sähköisen hallinnon toimintasuunnitelma – Vauhtia sähköiselle hallinnolle Euroopassa kaikkien hyväksi" (KOM(2006)0173),

— ottaa huomioon 30. huhtikuuta 2004 annetun komission tiedonannon "eHealth – parempaa terveydenhuoltoa Euroopan kansalaisille: Eurooppalaista sähköisen terveydenhuollon aluetta koskeva toimintasuunnitelma" (KOM(2004)0356),

([1]) EUVL L 251, 25.9.2010, s. 35.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0220.
([3]) EUVL C 235, 30.9.2009, s. 7.

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

— ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman esineiden internetistä ([1]),

— ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman Euroopan uudesta digitaalisesta asialistasta: 2015.eu ([2]),

— ottaa huomioon 26. maaliskuuta 2009 antamansa suosituksen neuvostolle turvallisuuden ja perusvapauksien vahvistamisesta internetissä ([3]),

— ottaa huomioon 24. syyskuuta 2008 antamansa päätöslauselman eurooppalaisen taajuusylijäämän täysimääräisestä hyödyntämisestä: yhteinen lähestymistapa digitalisoinnin yhteydessä vapautuvien lähetystaajuuksien käyttöön ([4]),

— ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman laajakaistaa koskevan eurooppalaisen politiikan laatimisesta ([5]),

— ottaa huomioon 14. helmikuuta 2007 antamansa päätöslauselman "Kohti eurooppalaista radiotaajuuspolitiikkaa" ([6]),

— ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2006 antamansa päätöslauselman kasvua ja työllisyyttä edistävästä eurooppalaisesta tietoyhteiskunnasta ([7]),

— ottaa huomioon 23. kesäkuuta 2005 antamansa päätöslauselman tietoyhteiskunnasta ([8]),

— ottaa huomioon 14. lokakuuta 1998 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta "Maailmanlaajuistuminen ja tietoyhteiskunta: Vahvemman kansainvälisen koordinaation tarve" ([9]),

— ottaa huomioon unionin sähköisen viestinnän säädöskehyksen, etenkin direktiivit 2002/21/EY (puitedirektiivi), 2002/20/EY (lupadirektiivi), 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi), 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi), 2002/58/EY (yksityisyyden suojaa ja sähköisiä viestimiä koskeva direktiivi) ja asetuksen (EY) N:o 1211/2009 (BEREC-asetus),

— ottaa huomioon Euroopan talouden elvytyssuunnitelman (KOM(2008)0800),

— ottaa huomioon 25. toukokuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 473/2009 liitteen III,

— ottaa huomioon Lissabonin sopimuksen 189 artiklan,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnot (A7-0221/2011),

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0207.
([2]) EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 45.
([3]) EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 206.
([4]) EUVL C 8 E, 14.1.2010, s. 60.
([5]) EUVL C 146 E, 12.6.2008, s. 87.
([6]) EUVL C 287 E, 29.11.2007, s. 364.
([7]) EUVL C 291 E, 30.11.2006, s. 133.
([8]) EUVL C 133 E, 8.6.2006, s. 140.
([9]) EUVL C 104, 14.4.1999, s. 128.

A. ottaa huomioon, että tehokkaan laajakaistan saatavuus koko EU:ssa on olennaista Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden täytäntöön panemiselle, kuten strategian tavoitteena olevalle älykkäälle, kestävälle ja osallistavalle ja alueellista yhteenkuuluvuutta tukevalle talouskasvulle, työllisyystilanteen ja unionin kilpailukyvyn sekä tutkimuksen ja innovoinnin edistämiselle niin, että kaikki alueet, kaupungit, kunnat ja alat yhteiskunnassa voivat hyötyä digitaalisesta ympäristöstä ja saavat mahdollisuuden hyödyntää uutta digitaalitekniikkaa julkisissa palveluissa,

B. ottaa huomioon, että laajakaistapalveluja välitetään monilla tavoilla (kuparilanka, kaapeli, kiinteä ja langaton, satelliitti jne.) erilaisille käyttäjille (kuluttajat, yritykset, julkishallinto, julkiset ja voittoa tavoittelemattomat laitokset, koulut, kirjastot, sairaalat ja järjestyksenpidosta vastaavat viranomaiset), jotka käyttävät laajakaistaa monin tavoin (verkkokauppa, terveydenhoitopalvelut, ääni- ja kuvaviestintä, viihdepalvelut, työnjohdolliset tehtävät, hallinnolliset palvelut, koulutus, ammatillinen koulutus ja monet muut), ja että laajakaistapalvelujen saatavuus mahdollistaa koneperustaiset sovellukset (sähkömittarit ja älyverkot, langattomat sydänmonitorit, hätäpalvelut, hälytysjärjestelmät, ajoneuvojen ajotietojen välittäminen, inventaarion seuranta ja niin edelleen),

C. katsoo, että erilaisten käyttöjärjestelmien, käyttäjien ja palvelujen tunnistaminen ja hyväksyminen osaksi laajakaistapalveluja auttaa varmistamaan, että laajakaistapalveluille saadaan mahdollisuus 100 prosentin käyttöasteelle ja sen myötä tuleville yhteiskunnallisille hyödyille, jotka puolestaan edistävät laajakaistan sataprosenttista käyttöönottoa; katsoo, että EU:n tavoitteisiin pitäisi kuulua sen mahdollistaminen, että kaikki alueet ja yhteiskunnan alat voivat hyödytä digitaalisesta ympäristöstä,

D. ottaa huomioon, että infrastruktuurin kestävä saatavuus ja palvelujen kilpailuttaminen yhdessä realistisen ja tarkoituksenmukaisen ylhäältä johdetun tavoiteasettelun kanssa tekevät seuraavan sukupolven yhteyksistä tehokkaita ja kysynnän mukaisia,

E. katsoo, että unionin laajakaistapolitiikalla on luotava perusta kehitykselle, jossa EU:lla on johtoasema laajakaistan saatavuuden ja nopeuksien, liikkuvuuden, kattavuuden ja kapasiteetin osalta; katsoo, että globaali johtoasema tieto- ja viestintätekniikan alalla on ratkaiseva EU:n vaurauden ja kilpailukyvyn kannalta; ottaa huomioon, että lähes 500 miljoonan nopeaan laajakaistaan yhteydessä olevan ihmisen eurooppalaiset markkinat johtaisivat sisämarkkinoiden kehitystä luomalla maailmanlaajuisesti ainutlaatuisen kriittisen käyttäjämassan, joka mahdollistaisi kaikkien alueiden uudet mahdollisuudet ja antaisi käyttäjille lisäarvoa sekä unionille valmiudet tulla maailman johtavaksi tietoon perustuvaksi taloudeksi; ottaa huomioon, että laajakaistan nopea käyttöönotto on keskeinen tekijä EU:n innovoinnin ja tuottavuuden vauhdittamisessa ja uusien pk-yritysten työpaikkojen luomisessa Euroopan unioniin,

F. ottaa huomioon, että digitaalisen kuilun kiinni kurominen ja laajakaistan ulottaminen kaikkialle EU:ssa on tärkeää eurooppalaisen lisäarvon kannalta ja erityisesti syrjäisten maaseutualueiden sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden varmistamiseksi,

G. ottaa huomioon, että laajakaistalla on tärkeä merkitys, kun toteutetaan uutta teknistä infrastruktuuria, kuten etäresurssipalveluja, supertietokoneita, esineiden internetiä ja älykästä tietojenkäsittelyä, jotta EU voi olla johtoasemassa tieteessä, teknologiassa ja teollisuudessa; muistuttaa, että laajakaistan asianmukainen saatavuus ja nopeus ovat keskeisiä seikkoja tällaisten innovatiivisten tieto- ja viestintätekniikoiden kehittämisessä ja tehokkaassa käytössä; toteaa lisäksi, että nämä teknologiat ja niiden tarjoamat palvelut on tarkoitettu sekä kuluttajien että yritysten, myös pk-yritysten hyödyksi,

H. ottaa huomioon, että julkisen sektorin toimijat voivat vaikuttaa merkittävällä tavalla laajakaistan tuomiseen kaikkien ulottuville ja seuraavan sukupolven laajakaistayhteyksien tuomiseen alueille, joilla palveluja ei ole riittävästi tai ei lainkaan; katsoo, että julkisia investointeja olisi käytettävä niin, että niillä täydennetään yksityisiä investointeja ja tehostetaan kilpailua; katsoo, että seuraavan sukupolven laajakaistayhteyksissä on säilytettävä tarpeelliset kannustimet, jotta laajakaistayhteyksiin investoitaisiin edelleen,

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

I. ottaa huomioon, että vaikka yksityinen sektori on viime vuosikymmenen kuluessa investoinut satoja miljardeja euroja laajakaistayhteyksiin, palveluihin, sovellutuksiin ja sisältöön, kaikki EU-kansalaiset eivät kuitenkaan ole päässeet hyötymään laajakaistan eduista; katsoo, että EU:n laajakaistapalvelujen kasvua olisi jatkossakin tavoiteltava ensisijaisesti yksityisten ja julkisten investointien edistämisellä,

J. ottaa huomioon Marseillessa 4. marraskuuta 2008 pidetyssä Välimeren unionin ministerikokouksessa tehdyn päätöksen, jonka mukaan pyritään vähentämään Välimeren pohjois- ja etelärannan välistä digitaalista kuilua ja jonka tuloksena on syntynyt BB-MED-aloite (broadband for the Mediterranean),

Laajakaista kaikille

1. panee merkille, että tiedonanto on vain osa laajempaa pakettia, johon sisältyvät myös digitaalinen asialista, innovaatiounioni, radiotaajuuspolitiikkaa koskeva ohjelma sekä unionin ja jäsenvaltioiden rahoitusohjelmat ja jolla pyritään luomaan vastavuoroisesti kannustava kehittämistä, verkkoihin pääsyä ja verkkojen käyttöä tukeva järjestelmä, olipa kyse maanpäällisistä kiinteistä tai langattomista yhteyksistä tai satelliittiyhteyksistä;

2. toteaa, että laajakaistan käsite muuttuu jatkuvasti erilaisten käyttöjärjestelmien lukumäärän kasvaessa ja asiakaskunnan ja käyttömahdollisuuksien lisääntyessä eksponentiaalisesti: laajakaista on nyt muutakin kuin internetyhteyksiä tai ihmisten välistä kanssakäymistä, sillä koneiden väliset yhteydet ja sovellukset lisääntyvät nopeasti;

3. panee merkille, että niin kiinteä kuin liikkuvakin tiedonsiirto kasvaa eksponentiaalisesti ja että tarvitaan toimia, kuten entistä yhdenmukaisempaa taajuuksien myöntämistä langattomalle laajakaistalle, taajuuksien entistä suurempaa tehoa ja seuraavan sukupolven laajakaistaverkkojen nopeaa käyttöönottoa tämän kasvun hallitsemiseksi;

4. katsoo, että tavoitteeksi on asetettava EU:n kansainvälinen johtoasema tietotekniikkainfrastruktuurin alalla; toteaa, että tämän tavoitteen saavuttamiseksi peruslaajakaistan on oltava 100-prosenttisesti kaikkien EU-kansalaisten saatavilla vuoteen 2013 mennessä siten, että varmistetaan maaseutualueilla asuville käyttäjille vähintään 2Mbps-palvelu ja muilla alueilla asuville käyttäjille huomattavasti suuremmat nopeudet; huomauttaa komissiolle, että digitaalisen kuilun torjumiseksi maaseutualueiden perusyhteyksissä on otettava huomioon innovatiivisten internetpalvelujen, kuten sähköisten viranomais- ja terveyspalvelujen tai etäopiskelupalvelujen, edellyttämät jatkuvasti kasvavat siirtonopeusvaatimukset; katsoo, että näiden tavoitteiden rahoituksessa on otettava tarkasti huomioon kilpailu, jotta voidaan välttää markkinoiden vääristyminen ja antaa markkinoiden tarjota ensisijaisia ratkaisuja;

5. toteaa, että 100Mbps-tavoitteen saavuttaminen vuonna 2015 edellyttää, että 15 prosentilla EU:n kotitalouksista olisi ainakin kyseisellä nopeudella toimiva laajakaista;

6. muistuttaa, että on tärkeää toteuttaa digitaalisen asialistan tavoitteet eli varmistaa, että kaikkien EU-kansalaisten ulottuvilla on vähintään 30Mbps-palvelu vuoteen 2020 mennessä ja että unionilla on suurimmat mahdolliset laajakaistanopeudet ja -valmiudet; korostaa, että Eurooppa 2020 -strategian laajakaistatavoitteiden saavuttamiseksi digitaalisessa asialistassa on vahvistettava sekä unionin että kansallisen tason vertailuarvoja välivuosiksi 2013, 2015 ja 2018;

7. korostaa, että kaikkea käytettävissä olevaa teknologiaa, myös matkapuhelin- ja satelliittitekniikkaa, on hyödynnettävä optimaalisesti, jos laajakaistayhteyksiä halutaan saada maaseutualueille, vuoristoalueille ja saarille mahdollisimman kustannustehokkaasti ja ilman kohtuutonta taakkaa kuluttajille, jäsenvaltioiden alueille tai alan yrityksille;

8. toteaa, että tulevalla radiotaajuuksien jakamisella on luotava perusta Euroopan johtoasemalle langattomien sovellusten ja uusien palveluiden alalla; toteaa, että on erittäin tärkeää käyttää laajaa peittoa tukevia matalia radiotaajuuksia maaseudun sekä vuoristo- ja saaristoalueiden langattomien laajakaistapalvelujen parantamiseksi niin, että kaikki tulevaisuuden internetpalvelut ovat saatavilla; korostaa, että Euroopan on säilytettävä johtoasemansa langattomien palvelujen alan tieteellisessä tutkimuksessa ja teknisissä innovaatioissa; toteaa, että on tärkeää mahdollistaa laajakaistainfrastruktuurin saatavuus, maalaitteet mukaan luettuina, jotta maaseudulla ja vuoristo- ja saaristoalueilla voidaan ottaa käyttöön kohtuuhintainen satelliittilaajakaista siten, että kaikki tulevaisuuden internetpalvelut ovat käyttäjien saatavilla;

9. kehottaa helpottamaan taajuusylijäämän nopeaa hyödyntämistä uusissa matkapuhelinlaajakaistapalveluissa koko EU:n laajuisen harmonisoidun ja teknologianeutraalin lähestymistavan avulla, mikä tuottaisi mittakaavaetuja ja millä vältettäisiin rajatylittäviä häiriöitä ilman vaikutuksia nykyisen digitaalitelevision tai teräväpiirtotelevision kansainvälisiin standardeihin perustuvaan signaalin vastaanottoon; korostaa, että tarvitaan EU:n tukemia hankkeita ja "langattomiin kaupunkeihin" liittyviä kokeiluja;

10. katsoo, että koulutus- ja tutkimuslaitokset tarvitsevat laajakaistainfrastruktuuria, jotta voidaan varmistaa tietämyksen vapaa liikkuvuus uusien sukupolvien kouluttamiseksi ja EU:n kilpailukyvyn varmistamiseksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään sekä unionin että kansallisia ohjelmia, joilla voidaan helpottaa laajakaistainfrastruktuurin tuomista kaikkien koulutus- ja tutkimuslaitosten ulottuville vuoteen 2015 mennessä sekä tämän rahoittamista; katsoo, että kaikki eurooppalaiset tutkimuslaitokset ja korkeakoulut olisi yhdistettävä vuoteen 2015 mennessä erittäin nopeilla Gbps-tiedonsiirtoverkoilla, joilla luodaan yhtenäisen eurooppalaisen tutkimusalueen intranet;

11. kehottaa jäsenvaltioita järjestämään avoimia nopeita yhteyksiä syrjäisillä alueilla sijaitseviin tärkeisiin julkisiin infrastruktuureihin (koulut, sairaalat, muut julkiset laitokset) keinona parantaa julkisia palveluja ja vakiinnuttamaan syrjäisten alueiden nopeat yhteydet ja siten vähentämään paikallisten yksityisten palveluntarjoajien investointikustannuksia;

12. ehdottaa, että jäsenvaltioita kannustettaisiin toteuttamaan julkisia toimia, joilla tuetaan uusien teknologioiden käyttöönottoa ja edistetään digitaalisten opetusmenetelmien käyttöönottoa; kehottaa komissiota tukemaan hyvien käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä sekä jäsenvaltioiden ja EU:n ulkopuolisten maiden välillä;

13. muistuttaa, että uusi tekniikka ja nopeiden yhteyksien käyttömahdollisuudet vaikuttavat myönteisesti kansalaisten koulutukseen ja erityisesti syrjäisten alueiden epäopiskelumahdollisuuksiin, tiedonsaantiin, viestintään ja vapaa-aikaan;

14. korostaa, että Euroopan unionissa on jatkuvasti investoitava sekä kiinteää että langatonta tulevaisuuden viestintäteknologiaa koskevaan tutkimukseen; kehottaa komissiota edelleen kehittämään yhteisiä teknologia-aloitteita näillä aloilla ja osallistuttamaan niihin yliopistoja, tutkimuslaitoksia ja laitevalmistajia sekä palveluntarjoajia ja sisällön tuottajia; katsoo, että nämä foorumit tarjoavat parhaat mahdollisuudet kehittää ja hyödyntää uutta teknologiaa ja että ne tuottavat Euroopan unionille merkittäviä kilpailuetuja;

15. toteaa, että julkisen lähetystoiminnan harjoittajien olisi voitava tarjota moniarvoista ja laadukasta audiovisuaalista sisältöä käyttäen olemassa olevia jakelutekniikoita, kuten maanpäällistä lähetystekniikkaa sekä laajakaistaverkkoja erityisesti tilauspalveluiden yhteydessä edellyttäen, että laajakaistaverkot täyttävät samat palveluiden laatua koskevat vaatimukset ja pyrkivät maksimoimaan taajuuskaistaa koskevan tehokkuutensa ja peittonsa;

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

16. pyytää komissiota yhtenäisen, johdonmukaisen ja tehokkaan, kaikki resurssit kattavan EU:n rakenteen luomiseksi esittämään pikaisesti asianmukaisia ehdotuksia strategiseksi suunnitelmaksi, joka kattaa kaikki EU:n tietoverkkoturvallisuutta koskevat näkökohdat, jotta voidaan varmistaa verkon ja kriittisten tietoinfrastruktuurien suojelu ja kestävyys, mukaan lukien vähimmäisturvastandardit, yhteinen terminologia, tietoverkkohallinto ja tietoverkkoturvallisuussuunnitelma; katsoo, että suunnitelmassa olisi määriteltävä eri toimijoille eli komissiolle, jäsenvaltioille, Euroopan verkko- ja tietoturvavirastolle, Europolille, Eurojustille, unionin ja jäsenvaltioiden verkko- ja tietoturvaelimille ja muille unionin ja jäsenvaltioiden relevanteille elimille ja viranomaisille sekä yksityiselle sektorille asetettavat vaatimukset ja käsiteltävä myös EU:n roolia ja kansainvälistä edustusta;

17. katsoo, että yleispalveluvelvoitteesta voitaisiin ehkä tehdä lisäkannustin laajakaistan kehittämiseksi, ja kannustaa komissiota tarkistamaan pikaisesti yleispalvelun laajuutta tältä osin;

18. kehottaa jäsenvaltioita yhdessä kaikkien sidosryhmien kanssa laatimaan kansallisia laajakaistasuunnitelmia ja hyväksymään toimintasuunnitelmia, joihin sisällytetään konkreettisia toimia digitaalisen asialistan vuosien 2013 ja 2020 tavoitteiden täytäntöönpanemiseksi; kehottaa komissiota tarkastelemaan näitä suunnitelmia, ehdottamaan optimaalisia ratkaisuja ja koordinoimaan suunnitelmien täytäntöönpanoa jäsenvaltioiden kanssa;

Talouskasvua, innovointia ja maailmanlaajuista kilpailukykyä tukeva laajakaista

19. katsoo, että uudet huippunopeat laajakaistaverkot ja -palvelut ovat välttämättömiä EU:n kansainvälisen kilpailukyvyn ja laadukkaiden työpaikkojen luomisen kannalta;

20. katsoo, että kilpailun ja huolellisesti valittujen tavoitteiden yhdistelmä sekä infrastruktuurin että palvelujen suhteen antaa parhaan perustan kestävälle investointitoiminnalle ja innovoinnille; korostaa kuitenkin, että joissain tapauksissa sidosryhmien laajempi yhteistyökin voi lisätä investointeja;

21. katsoo, että nopeat laajakaista- ja valokuituverkot ovat sekä loppukäyttäjien ja niiden tulevan tarpeen että taloudellisen kehityksen kannalta välttämättömiä, kun otetaan huomioon laajakaistasovellusten jatkuvasti lisääntyvä käyttö;

22. suosittaa edistämään kilpailukykyisiä markkinoita kiinteisiin ja langattomiin laajakaistainfrastruktuureihin investoinnissa ja näiden infrastruktuurien käytössä; toteaa, että kilpailukykyiset markkinat kiihdyttävät lisäinvestointeihin ja innovointiin yhteyksien, sovellusten ja sisällön tarjoajien osalta ja ovat lisäksi välttämätön tekijä digitaalitaloudessa; toteaa, että vankka laajakaista-alusta yhdistää julkisen tahon, yksityiset ja yrityskäyttäjät molemmin puolin Atlanttia, joten EU:n ja varsinkin Yhdysvaltojen olisi ajettava rohkeita asialistoja laajakaistan edistämiseksi;

23. kannustaa komissiota, Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelintä ja palveluntarjoajia toimimaan yhdessä yhteisen lähestymistavan löytämiseksi vuoteen 2013 mennessä, jotta kaikkialla EU:n alueella voidaan vahvistaa liike-elämän ja viestintäalan yhtenäismarkkinoita;

24. korostaa, että kilpailukykyisten matkapuhelinverkkomarkkinoiden saavuttamiseksi langattomat laajakaistataajuudet on jaettava kilpailukykyisesti ja oikea-aikaisesti radiotaajuuspolitiikkaa koskevan ohjelman mukaisesti, ja kehottaa jäsenvaltioita osoittamaan 800 MHz:n alueen matkaviestinverkoille vuoteen 2013 mennessä ja huomioimaan samalla nykyiset palvelut;

25. muistuttaa, että digitaalinen ympäristö sekä tieto- ja viestintätekniikka ovat innovoinnin moottoreita, joten nopean laajakaistan saatavuus on tärkeä ennakkoedellytys kaikissa eurooppalaisissa innovaatiokumppanuuksissa, sillä se edistää yhteistyötä ja kansalaisten osallistumista;

26. korostaa T&K-perusteisten ratkaisujen julkisen esikaupallisen hankinnan merkitystä edellä mainituille aloille ja toteaa, että siten voidaan elvyttää teknisen kehityksen myönteistä sykliä sekä nopeiden laajakaistapalvelujen kysyntää;

27. katsoo, että laajakaistapalveluille tarkoitettu julkinen rahoitus voi olla tehokas tapa parantaa EU:n alueiden kilpailukykyä, jos rahoitus kanavoidaan siirtokapasiteetiltaan suuren ja ajanmukaisen uuden sukupolven infrastruktuurin kehittämiseen alueilla, joilla laajakaistayhteydet ovat hyvin puutteelliset; katsoo, että tällaiset alueet ja erityisesti alueet, joilla on laaja teollisuuspohja ja suuri asukastiheys, voisivat hyötyä nopeasti yksityishenkilöiden ja yritysten käytössä olevien uusien palvelujen mahdollisuuksista innovoinnin ja luovuuden kannalta;

28. katsoo, että laajakaistaverkkojen laajentaminen etupäässä maaseutualueilla helpottaa viestintää erityisesti sellaisten henkilöiden osalta, joiden liikkuvuus on rajoitettua tai jotka asuvat eristyksissä olevilla alueilla, ja se myös parantaa palvelujen saantia ja kannustaa kehittämään pieniä ja keskisuuria yrityksiä maaseutualueilla auttaen samalla luomaan siellä uusia työpaikkoja ja kehittämään uusia palveluja;

29. pitää valitettavana, että vuonna 2008 Euroopan talouden elvytyssuunnitelmassa julkistettua miljardin euron rahoitusta 100-prosenttisen laajakaistapeiton toteuttamiseksi vuoden 2010 loppuun mennessä ei ole käytetty eikä tavoitetta ole siksi saavutettu; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamisen yhteydessä myöntämään tarvittavat määrärahat tavoitteena olevan 100-prosenttisen laajakaistapeiton saavuttamiseksi vuoteen 2013 mennessä;

30. korostaa tarvetta luoda nopeasti kilpailukykyiset digitaaliset yhteismarkkinat, jotka edistävät sisämarkkinoiden avaamista kaikille unionin kansalaisille; kehottaa perustamaan jokaiseen jäsenvaltioon keskitettyjä alv-palvelupisteitä pk-yritysten ja yrittäjien rajat ylittävät sähköisen kaupankäynnin helpottamiseksi;

31. katsoo, että yhteyksien suurta kysyntää, joka samalla nostaa EU:n online-talouden profiilia, edistää osaltaan EU:n verkkovalmiutta ja on reaktio sisämarkkinoilla tapahtuviin yhteiskunnallisiin muutoksiin, olisi tuettava asianmukaisin varoin ja EU:n laajakaistahankkeen toteuttamiseen tarvittavalla vakaalla kilpailurakenteella;

32. korostaa, että laajakaistapalvelut ovat keskeisiä EU:n teollisuuden kilpailukyvyn kannalta ja vaikuttavat suuresti EU:n talouskasvuun, sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja laadukkaisiin työpaikkoihin sekä kaikkien alueiden ja yhteiskuntaryhmien osallistumiseen digitaalielämään; katsoo, että laajakaistapaketin onnistunut toteuttaminen on tärkeää työttömyyden ja varsinkin nuorisotyöttömyyden torjumiseksi, sillä se tuo Eurooppa 2020 -strategiassa tavoiteltua älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua;

33. pitää myönteisenä komission aloitetta digitaalistrategian yleiskokouksen kutsumisesta koolle kesäkuussa 2011;

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

Kannustaminen investointeihin ja kilpailuun

34. korostaa, että kaikkien ulottuvilla olevia laajakaistapalveluja koskevissa jäsenvaltioiden ja alan yritysten toimissa on keskityttävä kysyntäpuoleen ja pyrittävä välttämään markkinoiden vääristyminen ja alaan kohdistuva tarpeeton taakka;

35. toteaa, että seuraavan sukupolven kalliin laajakaistainfrastruktuurin rakentamiseen liittyvät riskit ovat suuria ja takaisinmaksuajat pitkiä; toteaa, että sääntelyllä ei saisi estää investointeja tähän infrastruktuuriin, vaan sillä olisi varmistettava, että kaikilla markkinatoimijoilla on riittävästi kannustimia investoimiseen;

36. korostaa, että markkinoiden on rahoitettava infrastruktuuri-investointien kustannukset; toteaa kuitenkin, että siellä missä markkinavoimat eivät synnytä avointa infrastruktuuria kohtuullisessa ajassa, laajakaistaan myönnettävät valtiontuet ja yhteisön varojen kohdennettu käyttö, Euroopan investointipankki (EIP), rakennerahastot ja maatalousrahasto mukaan luettuina, saattavat olla paras täydentävä keino laajakaistan käyttöönoton nopeuttamiseksi; kehottaa komissiota laajakaistaa koskevien valtiotukisääntöjen tarkistamisen yhteydessä luomaan vakaan ja johdonmukaisen kehyksen, jolla tuetaan kilpailua ja tehokkaita investointeja avoimiin verkkoihin, ja mahdollistamaan joustavuuden unionin varojen myöntämisessä kullakin ohjelmakaudella;

37. kannattaa kaikkia toimia, joilla voidaan auttaa vähentämään infrastruktuurin toteuttamiskustannuksia, ja korostaa, että laajakaistan käyttöönottoa edistämään tarvitaan innovatiivisia palveluja; korostaa, että on tuettava uusia taitoja ja valmiuksia tuottaa innovatiivisia palveluja ja mukautua tekniseen muutokseen, ja katsoo, että investointeja uusiin, avoimiin ja kilpailukykyisiin verkkoihin on tuettava paikallis-, alue- ja kansallisten viranomaisten toimilla kustannusten alentamiseksi; vaatii kohdentamaan julkisia (kansallisia ja EU:n) varoja laajakaistainfrastruktuurin rakentamiseksi syrjäisille ja harvaanasutuille alueille, jotka eivät ole riittävän houkuttelevia operaattoreille kustannus-hyötysuhteessa;

38. korostaa tarvetta tarjota parempaa ohjeistusta laajakaistainvestoinneista paikallisille ja alueellisille viranomaisille EU:n varojen täysimääräiseen hyödyntämiseen rohkaisemiseksi, sillä rakennerahastojen menoluvuista voi päätellä, että alueilla on vaikeuksia saatavilla olevien varojen hyödyntämisessä ja niiden kohdentamisessa laajakaistahankkeisiin; katsoo, että laajakaistainvestointien valtiontukea on hyödynnettävä yhdessä rakennerahastojen kanssa paikallisen yrittäjyyden ja talouden tukemisessa, paikallisten työpaikkojen luomisessa ja televiestintämarkkinoiden kilpailun edistämisessä; katsoo, että rajallisen julkisen rahoituksen täysimääräinen hyödyntäminen suoraan jäsenvaltioissa tai EU:n kautta edellyttää, että rahoitus keskitetään selkeästi niihin hankkeisiin, joissa sillä voidaan olettaa olevan suurin mahdollinen vaikutus yksityisiin sijoituksiin niin laajakaistan peiton kuin kapasiteetin lisäämiseksi edelleen; korostaa julkisten varojen tai etuuslainojen tarvetta komission valtiontukea koskevien ohjeiden mukaisesti ja katsoo, että ne on suunnattava tulevaisuussuuntautuneisiin, kestäviin ja avoimiin infrastruktuureihin, jotka tukevat kilpailua ja kuluttajien valinnanvaraa;

39. korostaa, että alan toimet toteutetaan pääasiassa paikallistasolla, ja tukee komission pyrkimyksiä kehittää ja parantaa mekanismeja, joiden avulla paikalliset toimijat saavat tarvittavaa tietoa investointikustannusten alentamisesta; katsoo, että laajakaistasuunnitelmien täysimääräinen toteutus edellyttää paitsi komission ja jäsenvaltioiden yhteistyötä myös alueellisten ja paikallisten viranomaisten osallistumista suunnitelmien laatimiseen;

40. tunnustaa, että sääntelyvarmuutta tarvitaan edistämään investointeja seuraavan sukupolven verkkoihin ja raivaamaan niitä koskevien investointien esteitä, ja kannustaa kansallisia sääntelyviranomaisia jatkamaan kilpailua edistävää politiikkaa, jolla varmistetaan avoimuus ja syrjimättömyys televiestinnän tukkumarkkinoilla ja luodaan kaikille kilpailijoille yhtäläinen oikeus käyttää infrastruktuuria; kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan EU:n televiestintäalan sääntöjä ja kansallisia sääntelyviranomaisia panemaan täytäntöön

uuden sukupolven laajakaistayhteyksiä koskevan suosituksen; kehottaa komissiota soveltamaan sääntelykehyksessä useampia investointeihin kannustavia tekijöitä ja tarjoamaan kannustimia infrastruktuurihankkeiden synergioiden hyödyntämiseen;

41. korostaa kilpailukykyisten markkinoiden merkitystä kohtuuhintaisen laajakaistan aikaansaamisessa ja painottaa, että jäsenvaltioiden ja kansallisten sääntelyviranomaisten olisi pantava nopeasti täytäntöön EU:n tarkistettu televiestinnän sääntelyjärjestelmä ja suositus seuraavan sukupolven laajakaistayhteyksistä;

42. toteaa, että jäsenvaltiot tarvitsevat selkeitä suuntaviivoja sen varmistamiseksi, että varat ohjataan oikea-aikaisesti keskeisten laajakaistatavoitteiden toteuttamiseen ja että samalla huolehditaan toimenpiteiden kustannustehokkuudesta ja oikeasuhtaisuudesta;

43. kehottaa luomaan sellaiset sijoittajia suosivat puitteet seuraavan sukupolven laajakaistayhteyksille ja nopeille langattomille (matkaviestin- ja satelliitti)yhteyksille siten, että huolehditaan muun muassa oikeusvarmuudesta, edistetään investointeja, kilpailua ja teknologianeutraaliutta ja jätetään tekniset valinnat markkinoiden huoleksi;

44. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että yhdyskuntarakentamishankkeet ovat avoimia kaikille ja että kaapelikanavien käyttöoikeuksia helpotetaan, mikä madaltaisi investointikynnystä huomattavasti;

45. kehottaa komissiota kartoittamaan jäsenvaltioiden tuella alueet, joilla palveluja ei ole riittävästi tai ei lainkaan;

46. panee merkille, että laajakaistayhteyksien saatavuuden ja käyttöönoton maksimoimiseksi EU:n toimilla on kannustettava tehokkaiden ja kohtuuhintaisten verkkojen, sovellusten, päätelaitteiden, palvelujen ja sisällön käyttöönottoa; kannustaa jäsenvaltioita kehittämään sähköisiä viranomaispalveluja, verkkodemokratiaa, verkko-opetusta ja sähköisiä terveyspalveluja, jotka lisäävät laajakaistayhteyksien kysyntää;

47. korostaa, että kun markkinavoimat kykenevät tuottamaan kilpailukykyisiä laajakaistayhteyksiä, valtion toimilla olisi edistettävä yksityisen sektorin investointeja ja innovointia käyttöönoton esteitä poistamalla;

48. tukee komission ja EIP:n yhteistyötä, jolla parannetaan seuraavan sukupolven nopeiden ja huippunopeiden verkkojen rahoituksen saatavuutta, ja korostaa, että mainittu rahoitus on suunnattava erilaisia palveluja tarjoaville avoimille infrastruktuurihankkeille;

49. pitää myönteisenä komission ehdotusta uusien rahoituslähteiden ja innovatiivisten rahoitusvälineiden tarkastelusta; kannattaa siksi EU:n joukkovelkakirjajärjestelmää, jolla EIP:n kanssa yhteistyössä ja EU:n talousarviotakuulla korjattaisiin nykyisiä rahoituspuutteita, jotka johtuvat yksityisten sijoittajien haluttomuudesta ja vakavista kansallisista talousarviorajoitteista; kehottaa komissiota esittämään mahdollisimman pian konkreettisia lainsäädäntöehdotuksia tämän vaihtoehtoisen rahoituslähteen hyödyntämiseksi suurissa eurooppalaista lisäarvoa tuovissa infrastruktuurihankkeissa;

50. kannattaa edelleen asianmukaisia julkisen sektorin investointeja ja vastuumalleja, erityisesti paikallisviranomaisten mukaanottoa, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeita ja verokannustimia nopeiden ja erittäin nopeiden verkkojen perustamiseksi; korostaa, että hallitusten toimia on koordinoitava kaikilla tasoilla;

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

51. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sopimaan EU:n laajuisesta laajakaistapalvelujen käyttöönotosta ja limittämään komission valtiontukisääntöjen puitteissa nykyistä paremmin yhteen kansalliset ja unionin rahoitusohjelmat sekä yksityiset investoinnit, jotka on suunnattu erityisesti maaseutualueille, sekä varmistamaan, että unionin tasolla toteutetaan tuotosindikaattoreihin perustuvaa asianmukaista koordinointia;

52. kehottaa perustamaan kaikista relevanteista sidosryhmistä, myös käyttäjistä ja sähköisten verkkojen ja palvelujen tarjoajista, kansallisista sääntelyviranomaisista ja Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten ryhmästä (BEREC) koostuvan korkean tason EU-työryhmän, joka auttaa kehittämään tulevaa tietotekniikkastrategiaa ja tietoyhteiskunnan erityispalveluja;

53. kehottaa komissiota turvaamaan internetin neutraaliuden ja avoimuuden periaatteet ja edistämään loppukäyttäjien mahdollisuuksia saada ja jakaa tietoa sekä käyttää haluamiaan sovelluksia ja palveluja; kehottaa komissiota arvioimaan, tarvitaanko EU:n tarkistetun televiestinnän sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanoa varten erityistä ohjeistusta;

54. kehottaa jäsenvaltioita selvittämään, millaisia toimia voidaan toteuttaa uusien toimijoiden markkinoille pääsyn helpottamiseksi, jotta voidaan tukea kilpailuun perustuvaa ympäristöä;

55. korostaa, että jäsenvaltioiden sääntelytoimia toimintojen eriyttämiseksi olisi toteutettava vain poikkeuksellisina toimenpiteinä sen jälkeen, kun on analysoitu, miten eriyttäminen vaikuttaa sääntelyviranomaiseen, yritykseen ja varsinkin sen työvoimaan ja sen kannustimiin investoida verkkoonsa; katsoo, että tästä vaikutustenarvioinnista on keskusteltava kaikkien sidosryhmien, myös työntekijöiden edustajien kanssa;

Edut kuluttajille

56. panee merkille komission pyrkimyksen neuvoa kustannuslaskennassa ja syrjimättömyydessä, jotka ovat EU:n kehyksen tärkeimpiä periaatteita, ja kannustaa komissiota tukemaan nopeiden ja erittäin nopeiden verkkojen palvelujen kilpailua ja antamaan kaikille toimijoille yhtäläiset oikeudet käyttää infrastruktuuria, jotta varmistetaan kuluttajille laaja palveluvalikoima ja tasavertainen pääsy verkkoon kohtuulliseen hintaan, sekä luomaan kannustimia tehokkaille investoinneille ja pikaiselle siirtymiselle nopeisiin ja erittäin nopeisiin verkkoihin;

57. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita puuttumaan kansalaisten digitaaliseen syrjäytymiseen ja muihin laajakaistayhteyksien käyttöönoton esteisiin, jotka estävät erityisesti pienituloisten väestöryhmien ja vammaisten henkilöiden pääsyn verkkoon, ja vaatimaan kaikkia relevantteja sidosryhmiä huolehtimaan siitä, että kansalaisilla olisi mahdollisuus laajakaistapalvelujen käyttöön ja että siihen annettaisiin koulutusta, että annettaisiin taloudellista apua laajakaistapalvelujen ja -laitteistojen hankintaan ja tarjottaisiin kannustimia käyttäjien erityistarpeisiin tarkoitetun teknologian ja sisällön kehittämiseen;

58. kehottaa komissiota täsmentämään laajakaistayhteyksien laadullisia ominaisuuksia, kuten tiedonsiirtonopeuksia, viiveitä ja käyttäjien kokemia nopeuksia sekä näiden palvelujen tehokkaan toiminnan edellyttämiä ominaisuuksia, jotta interaktiiviset palvelut toimisivat ja laajakaistatavoitteiden seuranta olisi mahdollista; pitää myönteisenä komission pyrkimystä kehittää metodologia, jolla mitattaisiin asiaankuuluvia näkökohtia todellisten käyttäjäkokemusten valossa;

59. korostaa verkon teoreettisen nopeuden ja käyttäjän tosiasiallisen kokemuksen välistä eroa, sillä käyttäjän kokemukset liittyvät myös verkkosivujen kapasiteettiin ja ruuhkaantumiseen jne.; kehottaa komissiota yhdessä BERECin kanssa tehostamaan tarjottujen laajakaistanopeuksien mittausta sekä mukauttamaan tavoitteitaan vastaavasti, ja kehottaa BERECia laatimaan EU:n suuntaviivat sen varmistamiseksi, että mainostetut laajakaistanopeudet ilmentävät asianmukaisesti sitä keskimääräistä siirto- ja latausnopeutta, jota käyttäjät voivat tosiasiallisesti odottaa, jotta voidaan varmistaa uuden teknologian etujen avoimuus, parantaa

vertailukelpoisuutta ja tehostaa kilpailua; pyytää BERECia varmistamaan, että kuluttajien kokema laajakaistayhteyksien nopeus ilmoitetaan asianmukaisesti niin, että kuluttajat voivat saada avoimesti tietoa uuden tekniikan eduista verkosta ja verkkoon lataamisen osalta; kehottaa kansallisia sääntelyviranomaisia ryhtymään toimiin niitä palveluntarjoajia vastaan, jotka eivät noudata BERECin suosituksia;

60. toistaa, että tulevat nopeat palvelut ovat tärkeitä, koska ne tuovat EU:lle energiatehokkuutta, täyttävät turvallisuustavoitteita ja mahdollistavat muita viestintävalmiuksia (esim. tehokkaat ja älykkäät liikennejärjestelmät, ihmisten väliset, ihmisten ja laitteiden väliset sekä laitteiden väliset viestintäjärjestelmät);

61. panee merkille, että uudet kuituoptiikkaverkot tarjoavat kuluttajille mahdollisuuden laadukkaisiin yhteyksiin, jotka ovat huomattavasti nopeampia kuin nykyisen tekniikan mahdollistamat yhteydet; pitää tarkoituksenmukaisena kuituoptiikkapohjaisen laajakaistan priorisointia siellä, missä se on pitkällä aikavälillä taloudellisin ja kestävin vaihtoehto;

62. kehottaa komissiota toimittamaan parlamentille vuosittain kertomuksen EU:n kuluttajille tarjolla olevasta laajakaistavalikoimasta sekä siitä, millaista edistystä on saavutettu sähköisen viestinnän kehyksen ja uuden sukupolven laajakaistayhteyksiä koskevan suosituksen täytäntöönpanossa;

63. kehottaa komissiota koordinoimaan jäsenvaltioiden parhaita käytäntöjä julkisissa liikennevälineissä yleisesti käytettävissä olevien ilmaisten Wi-Fi-verkkojen alalla;

64. korostaa, että uuden tieto- ja viestintätekniikan kehittäminen yhdessä laajakaistainternetin kanssa on erinomainen tilaisuus parantaa entisestään unionin kansalaisten ja toimielinten välistä viestintää ja vuoropuhelua;

65. kehottaa komissiota esittämään entistä yksityiskohtaisemman arvioinnin tiettyjen laajakaistateknologioiden, erityisesti ihmisten välisten, ihmisten ja laitteiden välisten sekä laitteiden välisten viestintäjärjestelmien terveysvaikutuksista; korostaa, että EU:n täytyy jatkuvasti valvoa ja arvioida langattoman internetin terveysriskejä, jotta kansalaiset eivät altistu vaaralliselle säteilylle;

E-aloitteet: kysynnän elvyttäminen

66. kehottaa toteuttamaan erityistoimia sen varmistamiseksi, että pk-yritykset voivat täysimääräisesti hyödyntää laajakaistaa verkkokaupassa ja sähköisessä hankintatoimessa; kehottaa komissiota vaihtamaan parhaita käytäntöjä ja harkitsemaan erityisen pk-yrityksiä ja laajakaistayhteyksiä koskevan ohjelman sisällyttämistä digitaalistrategiaan;

67. painottaa, että laajakaistan käyttöönotto olisi sen vaikutusten ja yhteiskunnallisen hyödyn optimoimiseksi yhdistettävä kysyntää lisääviin tiedotuskampanjoihin ja koulutusohjelmiin;

68. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan ponnisteluja tietoteknisten taitojen parantamiseksi kaikilla koulutustasoilla ja kaikille tarkoitetussa elinikäisessä oppimisessa ja kiinnittämään erityishuomion niihin, joiden tietotekniset taidot ovat vähäiset; huomauttaa, että investoinnit laajakaistaan EU:ssa voivat onnistua vain, jos investoidaan samanaikaisesti sekä tekniikkaan että kansalaisten tietoteknisiin taitoihin; korostaa uuden teknologian merkitystä opetuksessa ja toteaa, että digitaalinen lukutaito ei vastedes ole pelkästään tavoite vaan myös välttämätön tekijä elinikäisen oppimisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden toteuttamisessa;

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

69. kehottaa jäsenvaltioita ja yrityksiä antamaan ihmisille mahdollisuuden kehittää uusia taitoja kattavien koulutus- ja uudelleenkoulutusohjelmien avulla sekä täydentämään teknologista kehitystä aktiivisella työmarkkinapolitiikalla;

70. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan komission e-Government-toimintasuunnitelmaan sisältyviä suosituksia ja käyttämään sähköistä hankintatointa, laatimaan avoimen strategian julkisen sektorin tietojen saatavuudesta, kehittämään sähköistä henkilöllisyyttä ja varmistamaan sähköisten allekirjoitusten Euroopan- ja maailmanlaajuisen yhteentoimivuuden; muistuttaa, että kaikilla toimilla olisi pyrittävä vähentämään julkishallinnon byrokratiaa;

71. kehottaa komissiota nopeuttamaan julkisen hankintatoimen siirtymistä sähköiseen ympäristöön ja sähköiseen laskutukseen (e-invoice-aloite);

72. kannattaa muun muassa sähköisiä terveyspalveluja ja yleiseurooppalaista terveystietoinfrastruktuuria koskevia hankkeita, joilla parannetaan potilaiden itsemääräämisoikeutta ja elämänlaatua; toteaa, että koska Euroopan unionin väestö ikääntyy, näiden palvelujen olisi oltava kaikkien kansalaisten saatavilla kaikkialla ja kaiken aikaa, myös matkapuhelinten välityksellä, ja ennen kaikkea niiden olisi oltava edullisia; katsoo, että potilaskeskeisen yleiseurooppalaisen terveystietoinfrastruktuurin luomiseksi on toteutettava seuraavat toimet:

— EU:n terveysviranomaisten keskinäiset koko unionin kattavat sopimukset standardeista, jotka mahdollistavat Euroopan terveystietoinfrastruktuuriin sisältyvän relevantin tiedon yhdenmukaisen saatavuuden; tähän osallistuvat niin paikallisen, kansallisen kuin unionin tason viranomaiset;

— Euroopan terveystietoinfrastruktuurin täytäntöönpano; tässä tarvitaan suuria kehittämisponnistuksia, joilla voidaan helpottaa eri paikoissa säilytettävän tiedon yhteensaattamista ja toteuttaa tärkeät potilaskeskeiset palvelut, joilla mahdollistetaan hoitoluvat ja maksut missä ja milloin tahansa;

73. kannattaa meriliikennealalle suunnattuja innovatiivisia laajakaistapalveluja ja on tyytyväinen komission ja jäsenvaltioiden keskusteluihin uudesta sähköisiä merenkulkupalveluja koskevasta aloitteesta, joka pohjautuu SafeSeaNet -hankkeeseen ja jossa on tarkoitus tarkastella myös logistiikkaan, tulliin, rajavalvontaan, ympäristöön, kalastustoimintaan, viestintään ja turvallisuuteen liittyviä tietoja;

74. kehottaa komissiota edistämään uusimman sukupolven satelliittien käyttöä innovatiivisena keinona hyödyntää laajakaistaviestintää eurooppalaista lisäarvoa tuovissa hankkeissa sekä edistämään myös merenkulun maailmanlaajuisen hätä- ja turvallisuusjärjestelmän (GMDSS) ja uuden sukupolven laajakaistaisen globaalin verkkoyhteyden (BGAN) ja meriliikennelaivaston laajakaistapalvelujen käyttöä;

75. muistuttaa tarpeesta kytkeä digitaalistrategia uusien kasvua luovien palvelujen tarjoamiseen, muun muassa sähköistä kaupankäyntiä, sähköistä terveydenhuoltoa, verkko-opiskelua ja sähköistä pankkitoimintaa koskevien palvelujen tarjoamiseen;

76. korostaa, että EU:n tiukka yksityisyyden suoja on tärkeä, ja pitää myönteisenä tietosuojadirektiivin meneillään olevaa uudelleentarkastelua;

*

* *

77. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Henkilötietojen suoja Euroopan unionissa

P7_TA(2011)0323

Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 kattavasta lähestymistavasta henkilötietojen suojaan Euroopan unionissa (2011/2025(INI))

(2013/C 33 E/10)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 16 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan, etenkin sen 7 ja 8 artiklan, sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen (ECHR), etenkin sen 8 artiklan, joka koskee yksityis- ja perhe-elämän suojelua, ja 13 artiklan, joka koskee tehokkaita oikeussuojakeinoja,

— ottaa huomioon yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24. lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ([1]),

— ottaa huomioon rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta 27. marraskuuta 2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS ([2]),

— ottaa huomioon yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18. joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ([3]),

— ottaa huomioon henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12. heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) ([4]),

— ottaa huomioon direktiivillä 95/46/EY kehitettävän, 28. tammikuuta 1981 päivätyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen 108 yksilöiden suojelusta henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä, ja siihen 8 päivänä marraskuuta 2001 liitetyn lisäpöytäkirjan valvontaviranomaisista ja rajat ylittävistä tietovirroista, sekä neuvoston jäsenvaltioille antamat suositukset, erityisesti henkilötietojen käytön sääntelemisestä poliisialalla annettu suositus N:o R (87) 15 sekä yksilöiden suojelusta henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä profiloinnin yhteydessä annettu suositus CM/Rec. (2010)13,

— ottaa huomioon henkilötietoja sisältävien sähköisten tiedostojen sääntelyä koskevat suuntaviivat, joita Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokous on muuttanut vuonna 1990,

— ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle "Kattava lähestymistapa henkilötietojen suojaan Euroopan unionissa" (KOM(2010)0609),

([1]) EUVL L 281, 23.11.1995, s. 31.
([2]) EUVL L 350, 30.12.2008, s. 60.
([3]) EUVL L 8, 12.1.2001, s. 1.
([4]) EUVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

— ottaa huomioon neuvoston päätelmät komission tiedonannosta "Kattava lähestymistapa henkilötietojen suojaan Euroopan unionissa" ([1]),

— ottaa huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun 14. tammikuuta 2011 antaman lausunnon komission tiedonannosta "Kattava lähestymistapa henkilötietojen suojaan Euroopan unionissa",

— ottaa huomioon 29 artiklan mukaisen tietosuojaryhmän sekä poliisi- ja oikeudellista yhteistyötä käsittelevän työryhmän yhteisen osallistumisen Euroopan komission kuulemiseen henkilötietojen suojan perusoikeuden oikeudellisista puitteista "The Future of Privacy" ([2]),

— ottaa huomioon 29 artiklan mukaisen tietosuojaryhmän lausunnon 8/2010 sovellettavasta lainsäädännöstä ([3]),

— ottaa huomioon aiemmat tietosuojaa koskevat päätöslauselmansa sekä päätöslauselmansa Tukholman ohjelmasta ([4]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0244/2011),

A. ottaa huomioon, että tietosuojadirektiivi 95/46/EY ja televiestintäpaketista annettu direktiivi 2009/140/EY mahdollistavat henkilötietojen vapaan liikkuvuuden sisämarkkinoilla,

B. katsoo, että tietosuojalainsäädännöstä EU:ssa ja jäsenvaltioissa sekä niiden ulkopuolella on tullut oikeusperinne, jota on vaalittava ja kehitettävä edelleen,

C. ottaa huomioon, että tietosuojadirektiiviin 95/46/EY keskeiset periaatteet ovat edelleen voimassa, mutta jäsenvaltioiden direktiivin täytäntöönpanossa ja sen valvonnassa noudattamat erilaiset lähestymistavat on pantu merkille; ottaa huomioon, että lukuisten tietosuojaan kohdistuvien haasteiden, kuten globalisaation, teknologisen kehityksen, verkkotoiminnan kehittymisen, toimien lisääntymiseen liittyvien käyttötarkoitusten ja turvallisuuteen liittyvien huolenaiheiden (esimerkiksi terrorismin torjunta) käsittelemiseksi Euroopan unionin on huolellisen vaikutusten arvioinnin jälkeen kehitettävä kattava, johdonmukainen, moderni ja korkeatasoinen kehys, jolla kyetään suojelemaan tehokkaasti yksilöiden henkilötietoja EU:ssa ja sen ulkopuolella kaikissa tilanteissa ottaa huomioon, että tällaisella tietosuojakehyksellä voidaan parantaa oikeusvarmuutta, pitää hallinnolle aiheutuva rasitus minimissään, taata yhtäläiset toimintaedellytykset talouden toimijoille, edistää digitaalisia yhtenäismarkkinoita ja herättää luottamusta rekisterinpitäjiä ja valvontaviranomaisia kohtaan,

([1]) 3 071. oikeus- ja sisäasioiden neuvoston kokous Brysselissä 24.–25. helmikuuta 2011, saatavana osoitteessa http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/jha/119461.pdf.
([2]) 02356/09/EN WP 168.
([3]) 0836/10/EN WP 179.
([4]) Esimerkiksi: Euroopan parlamentin 23. syyskuuta 2008 vahvistama kanta ehdotuksesta neuvoston puitepäätökseksi rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta (EUVL C 8 E, 14.1.2010, s. 138); Euroopan parlamentin suositus neuvostolle 26. maaliskuuta 2009 turvallisuuden ja perusvapauksien vahvistamisesta internetissä (EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 206); Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. marraskuuta 2009 komission tiedonannosta Euroopan parlamentille ja neuvostolle "Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue kansalaisia varten" – Tukholman ohjelma (EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 12).

D. ottaa huomioon, että tietosuojaa koskevien säännösten rikkominen voi vaarantaa vakavasti henkilöiden perusoikeuksien ja jäsenvaltioiden arvojen toteutumisen, joten unionin ja jäsenvaltioiden on toimittava tehokkaasti kyseisiä rikkomuksia vastaan; ottaa huomioon, että väärinkäytökset johtavat kansalaisten luottamuksen menettämiseen, mikä hankaloittaa uuden teknologian tarkoituksenmukaisinta käyttöä, ja katsoo, että väärinkäytöstä olisi siksi rangaistava asianmukaisin, ankarin ja varoittavien seuraamuksin, myös rikosoikeudellisin seuraamuksin,

E. katsoo, että muut perusoikeuskirjassa vahvistetut perusoikeudet ja perussopimuksissa asetetut muut tavoitteet, kuten oikeus sananvapauteen ja tiedonvälityksen vapauteen sekä avoimuusperiaate, on otettava täysin huomioon samalla kun varmistetaan, että henkilötietojen suojaa koskeva perusoikeus toteutuu,

F. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 16 artiklan tarjoama uusi oikeusperusta ja perusoikeuskirjan 8 artiklassa tunnustettu oikeus henkilötietojen suojaan ja 7 artiklassa tunnustettu oikeus yksityiselämän kunnioittamiseen edellyttävät ja tukevat täysin kattavaa lähestymistapaa tietosuojaan kaikilla aloilla, joilla henkilökohtaista tietoa käsitellään, myös rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä, yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa, kuitenkaan rajoittamatta SEU-sopimuksen 39 artiklan erityissääntöjen soveltamista, ja EU:n toimielinten ja elinten tietojenkäsittelyssä,

G. ottaa huomioon, että lainsäädäntöratkaisuja harkittaessa on äärimmäisen tärkeää ottaa huomioon tietyt pääosatekijät, nimittäin tehokas ja tosiasiallinen suoja kaikissa tilanteissa ja poliittisista painotuksista riippumatta tietyllä aikavälillä; ottaa huomioon, että kehyksen on oltava vakaa pitkällä aikavälillä ja että rajoituksia oikeuden harjoittamiseen saatetaan tarvita, mutta niiden on silloin oltava poikkeuksellisia, lainmukaisia, ehdottoman välttämättömiä ja oikeasuhteisia, eivätkä ne saa milloinkaan vaikuttaa itse oikeuden olennaisiin osatekijöihin,

H. ottaa huomioon, että teknologian kehitys, jonka monimutkaisuus on vauhdittanut tiedon keräämistä, analysointia, vaihtamista ja väärinkäyttöä sekä lisännyt "profiloinnin" vaaraa, on saavuttanut ennennäkemättömät mittasuhteet ja edellyttää näin ollen vahvoja tietosuojasääntöjä, kuten sovellettavaa lakia ja kaikkien asianosaisten velvoitteiden määrittelemistä EU:n tietosuojalainsäädännön täytäntöönpanon suhteen; ottaa huomioon, että yritykset käyttävät ja kaupan alalla käytetään yhä enemmän asiakaskortteja (esim. klubi-, bonus- ja etukortit), joiden avulla voidaan luoda tai luodaan asiakasprofiileja,

I. ottaa huomioon, että ostosten tekeminen verkossa ei ole yhtä turvallista kuin sen ulkopuolella henkilöllisyysvarkauden vaaran vuoksi ja koska henkilötietojen käsittely- ja käyttötapaa koskevat tiedot eivät ole läpinäkyviä,

J. ottaa huomioon, että teknologian takia on yhä enemmän mahdollista luoda, lähettää, käsitellä ja säilöä henkilökohtaista tietoa milloin ja missä tahansa monessa eri muodossa ja että tässä yhteydessä on äärimmäisen tärkeää, että rekisteröidyt voivat hallita tehokkaasti omia tietojaan,

K. ottaa huomioon, että tietosuojaa ja yksityisyyden suojaa koskeviin perusoikeuksiin sisältyy henkilöiden oikeus suojeluun mahdolliselta tarkkailulta ja valtion tai yksityisten tahojen toimesta tapahtuvalta henkilötietojen väärinkäytöltä,

L. toteaa, että yksityisyyden suoja ja turvallisuus on mahdollista yhdistää ja että molemmat ovat olennaisen tärkeitä kansalaisille eikä ole mitään tarvetta valita vapauden ja turvallisuuden välillä,

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

M. katsoo, että on pyrittävä suojaamaan erityisesti lapsia, koska he eivät välttämättä ole kovin hyvin perillä henkilötietojen käsittelyyn liittyvistä riskeistä, seurauksista, takeista ja oikeuksista; ottaa huomioon, että nuoret jakavat henkilökohtaisia tietojaan sosiaalisissa verkostoissa, jotka lisääntyvät internetissä koko ajan,

N. katsoo, että rekisterinpitäjiltä edellytetään avointa käytöstä, jotta rekisteröidyt ja kansalliset tietosuojaviranomaiset voisivat harjoittaa todellista valvontaa,

O. ottaa huomioon, etteivät kaikki rekisterinpitäjät ole verkkoyrityksiä, että siten uusien tietosuojasääntöjen on katettava sekä verkkoympäristöt että verkon ulkopuoliset ympäristöt ja että näin ollen säännöissä on otettava huomioon mahdolliset näiden ympäristöjen väliset erot,

P. toteaa, että kansallisia tietosuojaviranomaisia koskevat hyvin erilaiset säännöt 27 jäsenvaltiossa, erityisesti kun on kyse niiden asemasta, resursseista ja toimivallasta,

Q. ottaa huomioon, että vahva eurooppalainen ja kansainvälinen tietosuojajärjestelmä on välttämätön perusta henkilökohtaisen tiedon siirtymiselle rajojen yli ja että nykyiset erot tietosuojalainsäädännössä ja sen täytäntöönpanossa vaikuttavat maailmantalouteen ja Euroopan sisämarkkinoihin sekä perusoikeuksien ja kansalaisten vapauksien suojaan, sopimussuhteita koskevaan oikeusvarmuuteen ja selkeyteen, sähköisen kaupankäynnin ja sähköisen liiketoiminnan kehittämiseen, kuluttajan järjestelmää kohtaan tuntemaan luottamukseen, rajatylittäviin siirtoihin, maailmantalouteen ja Euroopan yhtenäismarkkinoihin; katsoo tässä yhteydessä, että tiedonvaihto on tärkeää, jotta on mahdollista varmistaa sekä kansallinen että kansainvälinen yleinen turvallisuus; toteaa, että tietosuojan tarpeellisuus, tietojenkäsittelyn oikeasuhteisuus sekä tietojen käyttötarkoituksen rajoittaminen, valvonta ja riittävyys ovat tiedonvaihdon edellytyksiä,

R. toteaa, että kansalaisten tietojen siirtämistä kolmansiin maihin koskevat säännöt ja vaatimukset ovat johtaneet erilaisiin lähestymistapoihin ja käytänteisiin eri jäsenvaltioissa; pitää äärimmäisen tärkeänä, että rekisteröityjen oikeuksia valvotaan täysimääräisesti niissä kolmansissa maissa, joihin henkilötiedot siirretään ja jossa ne käsitellään,

Täysi sitoutuminen kattavaan lähestymistapaan

1. pitää erittäin myönteisenä ja tukee komission tiedonantoa "Kattava lähestymistapa henkilötietojen suojaan Euroopan unionissa" ja sitä, että siinä keskitytään käytössä olevien järjestelyjen vahvistamiseen, uusien periaatteiden ja mekanismien esittämiseen sekä johdonmukaisuuden ja tiukkojen tietosuojanormien varmistamiseen Lissabonin sopimuksen (SEUT 16 artikla) ja nyttemmin sitovan perusoikeuskirjan, erityisesti sen 8 artiklan, voimaantulon myötä;

2. korostaa, että direktiivissä 95/46/EY tarkoitetut normit ja periaatteet muodostavat ihanteellisen lähtökohdan ja niitä olisi edelleen kehitettävä, laajennettava ja pantava täytäntöön nykyaikaisen tietosuojalainsäädännön osana;

3. pitää tärkeänä direktiivin 95/46/EY 9 artiklaa, jonka mukaan jäsenvaltioiden on säädettävä tietosuojaa koskevista poikkeuksista, kun henkilötietoja käytetään ainoastaan journalistisia tarkoituksia tai taiteellisen tai kirjallisen ilmaisun tarkoituksia varten; kehottaa komissiota varmistamaan, että nämä poikkeukset säilytetään ja että pyritään kaikin tavoin arvioimaan tarve kehittää näitä poikkeuksia edelleen mahdollisten uusien, lehdistönvapauden suojelemiseksi säädettyjen säännösten valossa;

4. tähdentää, että direktiivin 95/46/EY teknisesti neutraalia lähestymistapaa olisi pidettävä uuden kehyksen periaatteena;

5. toteaa, että teknologian kehitys on toisaalta luonut uusia uhkia henkilötietojen suojelulle ja toisaalta johtanut valtavaan tietotekniikan käytön lisääntymiseen tavanomaisessa ja yleensä harmittomassa tarkoituksessa toteutetussa tietojen käsittelyssä; katsoo, että tämän kehityksen vuoksi on välttämätöntä arvioida perusteellisesti nykyiset tietosuojasäännöt, jotta voidaan varmistaa, että i) säännöt antavat edelleen korkeatasoisen suojan, että ii) säännöt luovat edelleen oikeudenmukaisen tasapainon henkilötietojen suojaa koskevan oikeuden sekä sananvapauden ja tiedonvälityksen vapauden välillä ja että iii) säännöillä ei tarpeettomasti estetä tavanomaista henkilötietojen käsittelyä, joka on yleensä turvallista;

6. pitää välttämättömänä, että yleisten tietosuojasääntöjen soveltamista laajennetaan poliisi- ja oikeudelliseen yhteistyöhön, myös kotimaiseen henkilötietojen käsittelyyn niin, että kiinnitetään erityistä huomiota siihen kyseenalaiseen suuntaukseen, että yksityissektorilla käsitellään henkilötietoja järjestelmällisesti uudelleen lainvalvontatarkoituksessa, mutta samalla on kuitenkin sallittava poikkeuksellisesti ja kun se on demokraattiselle yhteiskunnalle ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista tiettyjen yksityishenkilöiden tietosuojaoikeuksien käyttöä koskevia tarkasti rajattuja ja yhtenäisiä rajoituksia;

7. painottaa myös, että uuteen kehykseen olisi sisällytettävä EU:n toimielinten ja elinten henkilötietojen käsittely, josta säädetään asetuksessa (EY) N:o 45/2001;

8. myöntää, että voi olla tarpeen toteuttaa tehostettuja lisätoimia, jotta voidaan määritellä miten kokonaiskehyksellä säädetyt yleiset periaatteet soveltuvat alakohtaisiin toimiin ja tietojen käsittelyyn, kuten on jo tehty sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin myötä; katsoo kuitenkin, että alakohtaisilla säännöillä ei saisi missään tapauksessa heikentää sitä tietosuojan tasoa, joka on taattu lainsäädäntökehyksellä, jossa määritellään tiukasti yleisiä tietosuojaperiaatteita koskevat poikkeukselliset, välttämättömät, oikeutetut ja tarkasti rajatut poikkeukset;

9. kehottaa komissiota varmistamaan, että EU:n tietosuojasäännöksiä nyt tarkistettaessa otetaan huomioon

— täysi yhtenäistäminen korkeimmalla mahdollisella tasolla, mikä tarjoaa yksilöille oikeusvarmuuden sekä yhdenmukaisen ja korkeatasoisen suojan kaikissa tilanteissa,

— sovellettavaa lainsäädäntöä koskevien sääntöjen selventäminen, jotta kaikille yksilöille tarjotaan yhtenäinen suoja rekisterinpitäjän maantieteellisestä sijainnista riippumatta, myös silloin, kun on kyse viranomaisten tai tuomioistuimen toteuttamasta tietosuojasääntöjen täytäntöönpanosta;

10. katsoo, että yksityisyyden suojan ja tietosuojan täydellisen takaamisen lisäksi tarkistetun tietosuojajärjestelmän byrokraattisen ja taloudellisen taakan olisi oltava mahdollisimman pieni ja että järjestelmän olisi tarjottava välineitä, jotka mahdollistaisivat sen, että yhtenä yksikkönä pidettävää yritysryhmittymää kohdeltaisiin yhtenä yksikkönä eikä useina yksittäisinä yrityksinä; kehottaa komissiota toteuttamaan vaikutustenarviointeja ja arvioimaan huolellisesti uusien toimien kustannukset;

Yksilöiden oikeuksien lujittaminen

11. kehottaa komissiota lujittamaan nykyisiä direktiivissä 95/46/EY määriteltyjä periaatteita ja osatekijöitä ja tehostamaan niiden täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa, erityisesti verkkoympäristössä; näitä periaatteita ovat avoimuus, tietojen mahdollisimman vähäinen kerääminen ja tarkoituksen rajoittaminen, etukäteen annetun nimenomaisen ja ilmoitetun suostumuksen edellyttäminen, tietoturvaloukkausten ilmoittaminen sekä rekisteröidyn oikeudet;

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

12. korostaa, että suostumus olisi katsottava päteväksi vain silloin kun se on yksiselitteinen, tietoinen, vapaaehtoinen, yksilöity ja selkeä ja että käyttäjien suostumuksen tai kieltäytymisen rekisteröivät mekanismit olisi pantava täytäntöön;

13. huomauttaa, että vapaaehtoista suostumusta ei voida pitää lähtökohtana työsopimusten alalla;

14. on huolissaan käyttötottumuksia seuraavaan internetmainontaan liittyvistä riskeistä ja muistuttaa, että sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivissä edellytetään asianomaisen henkilön nimenomaista ja ennakolta antamaa suostumusta evästeiden lähettämiseksi ja hänen verkkokäyttäytymisensä seuraamiseksi siinä tarkoituksessa, että hänelle lähetetään henkilökohtaisten tietojen perusteella kohdennettuja ilmoituksia;

15. tukee täysin yleisen avoimuusperiaatteen käyttöönottoa sekä avoimuutta edistävän teknologian käyttöä ja yksityisyyden suojaa koskevien standardivaroitusten kehittämistä siten, että kansalaiset voivat valvoa omien tietojensa käyttöä; korostaa, että tietojenkäsittelyä koskevat tiedot on annettava selkeällä ja yksinkertaisella kielellä, jota on helppo ymmärtää ja omaksua;

16. korostaa lisäksi, että on lisättävä tietoutta ja parannettava keinoja tiedonsaantioikeuden käyttämiseksi, tietojen oikaisemiseksi, poistamiseksi ja suojaamiseksi ja että on tärkeää selventää ja kodifioida oikeus tietojen poistamiseen ([1]) ja siirrettävyyteen ([2]), ja samalla varmistaa, että näiden oikeuksien harjoittamista varten kehitetään täydet tekniset ja organisatoriset valmiudet ja otetaan ne käyttöön; korostaa, että kansalaisten on voitava hallita riittävästi sähköisiä henkilötietojaan, jotta he voivat käyttää internetiä vastuullisesti;

17. korostaa, että kansalaisten on voitava toteuttaa tietosuojaoikeuksiaan ilmaiseksi; kehottaa yrityksiä pidättäytymään kaikista pyrkimyksistä lisätä tarpeettomia esteitä henkilötietojen saatavuudelle, korjaamiselle tai poistamiselle; painottaa, että rekisteröityjen on voitava jokaisessa vaiheessa saada tietää, mitä heitä koskevia tietoja on tallennettu ja kuka on ne tallentanut, milloin ja mitä tarkoitusta varten tiedot on tallennettu sekä kuinka pitkäksi ajaksi tiedot on tallennettu ja miten niitä käsitellään; painottaa, että rekisteröidyillä on oltava mahdollisuus saada oikaistua, poistettua ja suojattua tiedot yksinkertaisella tavalla ja että heille on ilmoitettava mahdollisesta tietojen väärinkäytöstä ja tietosuojaloukkauksista; edellyttää myös, että kyseiset tiedot on ilmoitettava asianomaisen henkilön pyynnöstä ja että ne on tuhottava viimeistään kyseisen henkilön pyynnöstä; korostaa, että rekisteröidyille on tiedotettava selkeästi tietosuojan tasosta kolmansissa maissa; korostaa, että oikeus tutustua tietoihin ei merkitse ainoastaan oikeutta tutustua kaikkiin käsiteltyihin henkilökohtaisiin tietoihin, mukaan luettuina tietojen alkuperä ja niiden vastaanottajat, vaan myös oikeutta saada ymmärrettävässä muodossa olevaa tietoa automaattiseen tietojen käsittelyyn liittyvästä johdonmukaisuudesta; painottaa, että tästä viimeksi mainitusta näkökohdasta tulee entistä tärkeämpi profiloinnin ja tiedonlouhinnan yhteydessä;

18. muistuttaa, että profilointi on merkittävä suuntaus digitaaliympäristössä, varsinkin kun otetaan huomioon verkkoyhteisöjen ja integroitujen verkkoliiketoimintamallien kasvava merkitys; kehottaa siksi komissiota sisällyttämään lainsäädäntöön säännöksiä profiloinnista ja määrittämään selkeästi termit "profiili" ja "profilointi";

19. toistaa, että on tarpeen lisätä rekisterinpitäjien rekisteröidyille tiedottamista koskevia velvoitteita, ja panee tyytyväisenä merkille, että komission tiedonannossa on kiinnitetty huomiota tiedotustoimintaan, jonka kohteena on suuri yleisö ja erityisesti myös nuoret; pitää välttämättömänä heikoimmassa asemassa olevien henkilöiden ja erityisesti lasten ja ikääntyneiden erityiskohtelua; kannustaa kaikkia toimijoita käynnistämään tiedotustoiminnan ja tukee komission ehdotusta tietosuojaa koskevan tiedotustoiminnan yhteisrahoittamisesta unionin talousarviosta; kehottaa levittämään jokaisessa jäsenvaltiossa tehokkaasti tietoa luonnollisten ja oikeushenkilöiden oikeuksista ja velvollisuuksista, jotka koskevat henkilötietojen keräämistä, käsittelyä, tallettamista ja siirtämistä;

([1]) Tämän oikeuden on perustuttava kaikkien asiaankuuluvien osien selkeään ja täsmälliseen määrittelyyn.
([2]) Henkilötietojen siirrettävyys helpottaa sisämarkkinoiden ja internetin ja sille ominaisen avoimuuden ja yhtyeenliitettävyyden tehokasta toimintaa.

20. muistuttaa, että on suojeltava erityisesti heikoimmassa asemassa olevia, etenkin lapsia, esimerkiksi asettamalla oletusarvoksi korkea tietosuojataso ja toteuttamalla asianmukaisia ja erityisiä toimia heidän henkilötietojensa suojaamiseksi;

21. korostaa, että erityisesti lapsia ja alaikäisiä suojeleva tietosuojalainsäädäntö on tärkeä muun muassa siksi, että lapset pääsevät yhä yleisemmin käsiksi internetiin ja digitaalisiin sisältöihin; tähdentää, että medianlukutaidosta on tehtävä osa kouluopetusta siten, että lapsille ja alaikäisille opetetaan vastuullista käyttäytymistä verkkoympäristössä; katsoo tämän vuoksi, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä määräyksiin, jotka koskevat lasten henkilötietojen keräämistä ja jatkokäsittelyä, tarkoituksen rajoittamisperiaatetta, lasten suostumuksen saamista sekä suojautumista käyttötottumuksia seuraavalta mainonnalta ([1]);

22. tukee arkaluonteisten tietojen käsittelyä koskevia lisäselvennyksiä ja sitä koskevien takeiden vahvistamista sekä pohdintaa tarpeesta käsitellä uusia tietoluokkia, kuten geneettinen tieto, erityisesti teknologisen (esimerkiksi etäresurssipalvelut) ja yhteiskunnallisen kehityksen yhteydessä;

23. korostaa, että työnantajalle luovutettuja käyttäjän ammatillista asemaa koskevia henkilötietoja ei saa julkaista eikä välittää kolmansille osapuolille ilman käyttäjän ennalta antamaa suostumusta;

Sisämarkkinoiden ulottuvuuden edistäminen edelleen ja tietosuojasääntöjen paremman täytäntöönpanon varmistaminen

24. toteaa, että tietosuojan olisi oltava keskeisemmässä roolissa sisämarkkinoilla, ja korostaa, että on välttämätöntä turvata tehokkaasti oikeus yksityisyyteen, jotta voidaan varmistaa kansalaisten luottamus, sillä sitä tarvitaan digitaalisten sisämarkkinoiden täyden kasvupotentiaalin vapauttamiseen muistuttaa komissiota, että digitaalisten sisämarkkinoiden ennakkoehtona on, että yhteisiä periaatteita ja sääntöjä sovelletaan sekä tuotteisiin että palveluihin, sillä palvelut ovat tärkeä osa digitaalisia markkinoita;

25. kehottaa jälleen komissiota selkeyttämään määräyksiä, jotka liittyvät henkilötietojen suojan alalla sovellettavaan lainsäädäntöön;

26. pitää välttämättömänä vahvistaa rekisterinpitäjien velvollisuutta varmistaa, että tietosuojalainsäädäntöä noudatetaan, muun muassa siten, että luodaan tavoitteellisia mekanismeja ja menettelyitä; pitää myönteisinä muita komission tiedonannossa esitettyjä ohjeita;

27. muistuttaa, että tässä yhteydessä on kiinnitettävä erityistä huomiota rekisterinpitäjiin, joita koskee salassapitovelvollisuus, ja että olisi harkittava tietosuojan valvontaa koskevien erityisrakenteiden luomista niitä varten;

28. panee tyytyväisenä merkille komission aikomuksen tilivelvollisuuden periaatteen käyttöönotosta, sillä on erittäin tärkeää varmistaa, että rekisterinpitäjät noudattavat velvollisuuksiaan; kehottaa samalla komissiota tutkimaan huolellisesti, kuinka tällainen periaate voitaisiin käytännössä panna täytäntöön ja arvioida sen täytäntöönpanon vaikutuksia;

([1]) Olisi harkittava vähimmäisikärajaa, jota nuoremmilta edellytettäisiin vanhempien suostumusta, sekä iänmääritysmenetelmiä.

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

29. pitää myönteisenä mahdollisuutta tehdä työpaikkojen tietosuojavastaavien nimittämisestä pakollista, sillä käytäntö on osoittautunut toimivaksi sellaisissa jäsenvaltioissa, joissa on jo nimitetty tietosuojavastaavia; huomauttaa kuitenkin, että tätä mahdollisuutta on arvioitava huolellisesti erityisesti pien- ja mikroyritysten kannalta ja että on vältettävä sälyttämästä niille ylenmääräisiä kustannuksia ja rasitteita;

30. pitää lisäksi tässä yhteydessä myönteisinä pyrkimyksiä yksinkertaistaa ja yhtenäistää nykyistä ilmoitusjärjestelmää;

31. pitää erittäin tärkeänä, että yksityisyyden suojaa koskevat vaikutustenarvioinnit muuttuvat pakollisiksi, jotta voidaan tunnistaa yksityisyyden suojaa koskevat uhat, ennakoida ongelmat ja ehdottaa toimivia ratkaisuja;

32. pitää äärimmäisen tärkeänä, että rekisteröidyt voivat vedota oikeuksiinsa; panee merkille, että ryhmäkanteet voitaisiin ottaa käyttöön välineenä, jolla yksilöt voivat yhdessä puolustaa tietosuojaoikeuksiaan ja hakea korvauksia tietosuojarikkomuksesta johtuviin vahinkoihin; panee kuitenkin merkille, että tällaisten välineiden käyttöönotolle on asetettava rajoituksia, jotta niiden väärinkäyttö voidaan välttää; pyytää komissiota selventämään tietosuojaa koskevan tiedonannon ja käynnissä olevan ryhmäkannetta koskevan julkisen kuulemisen välistä yhteyttä; kehottaa siksi ottamaan käyttöön tietosuojasääntöjen loukkauksia koskevan joukkokanteen, jotta rekisteröidyillä olisi mahdollisuus saada korvauksia kärsimistään vahingoista;

33. korostaa, että täytäntöönpanon valvonnan on oltava tehokasta ja yhdenmukaista koko EU:ssa; kehottaa komissiota säätämään lainsäädäntöehdotuksessaan ankaria ja varoittavia seuraamuksia, myös rikosoikeudellisia seuraamuksia, henkilötietojen väärinkäytöstä;

34. kehottaa komissiota ottamaan käyttöön pakollisen ja yleisen tietoturvaloukkausten ilmoittamisjärjestelmän ja ulottamaan sen koskemaan myös muita kuin televiestintäalaa sekä varmistamaan samalla, a) ettei järjestelmää käytetä kaikenlaisia rikkomuksia koskevien tavanomaisten ilmoitusten tekemiseen vaan etupäässä sellaisten rikkomusten ilmoittamiseen, joista voi olla kielteisiä seurauksia yksittäisille henkilöille, ja b) että poikkeuksetta kaikki rikkomukset rekisteröidään ja tiedot niistä saatetaan tietosuojaviranomaisten ja muiden asianomaisten viranomaisten saataville tarkastamista ja arviointia varten, jolloin kaikille varmistetaan yhtäläiset toimintaedellytykset ja yhtäläinen suojelu;

35. katsoo, että käsitteet "sisäänrakennettu yksityisyyden suoja" ja "oletustietosuoja" vahvistavat tietosuojaa, ja tukee niiden konkreettista toteuttamista ja kehittämistä edelleen, ja katsoo, että yksityisyyden suojaa parantavia tekniikkoja on edistettävä; korostaa, että sisäänrakennetun yksityisyyden suojan täytäntöönpanon on perustuttava vankkoihin ja konkreettisiin kriteereihin ja määritelmiin yksilön yksityisyyttä ja tietosuojaa koskevien oikeuksien suojelemiseksi ja oikeusvarmuuden, avoimuuden, yhtäläisten toimintaedellytysten ja vapaan liikkuvuuden takaamiseksi; katsoo, että sisäänrakennetun yksityisyyden suojan olisi perustuttava tietojen mahdollisimman vähäisen keräämisen periaatteeseen, mikä tarkoittaa, että kaikki tuotteet, palvelut ja järjestelmät olisi tehtävä keräämään, käyttämään ja välittämään vain sellaista henkilökohtaista tietoa, joka on ehdottoman välttämätöntä niiden toiminnalle;

36. panee merkille, että etäresurssipalvelujen kehitys ja aiempaa laajempi käyttö luovat uusia haasteita yksityisyyden ja henkilötietojen suojan osalta; kehottaa siksi selkeyttämään valmiuksia rekisterinpitäjien, tietojen käsittelijöiden ja isäntäkoneiden osalta, jotta niille kuuluvat oikeudelliset vastuut voidaan osoittaa paremmin ja jotta rekisteröidyt tietävät varmasti, missä heidän tietojaan säilytetään, kuka pääsee käsiksi heidän tietoihinsa, kuka päättää, mihin tarkoitukseen heidän henkilötietojaan käytetään ja minkälaisia varmistus- ja palautusprosesseja on käytössä;

37. kehottaa komissiota ottamaan direktiivin 95/46/EY uudelleenarvioinnin yhteydessä etäresurssipalveluihin liittyvät tietosuojakysymykset asianmukaisesti huomioon sekä varmistamaan, että tietosuojasääntöjä sovelletaan kaikkiin asiaankuuluviin osapuoliin, mukaan luettuna televiestintäalan toimijat ja muut kuin televiestintäalan toimijat;

38. kehottaa komissiota varmistamaan, että kaikki internet-operaattorit ottavat vastuulleen tietosuojaasiat, ja vaatii erityisesti, että mainostajat ja sisällöntuottajat tiedottavat käyttäjille selvästi ja ennakolta kaikesta käyttäjiä koskevasta tietojen keruusta;

39. pitää myönteisenä vasta allekirjoitettua sopimusta tietosuojaa ja yksityisyyden suojaa koskevasta vaikutusten arviointikehyksestä radiotaajuuksien tunnistamista koskevissa RFID-sovelluksissa ja sitä, että sopimuksella pyritään varmistamaan kuluttajien yksityisyys ennen kuin RFID-tunnisteet päästetään tietyille markkinoille;

40. tukee pyrkimyksiä edistää käytännesääntöjen kaltaisia itsesääntelyaloitteita ja EU:n vapaaehtoisten sertifiointijärjestelmien käyttöönoton harkintaa lainsäädäntötoimia täydentävinä toimina mutta katsoo, että EU:n tietosuojajärjestely perustuu lainsäädäntöön, jossa vahvistetaan korkeatasoiset takeet; kehottaa komissiota suorittamaan itsesääntelyaloitteita koskevan vaikutustenarvioinnin valvoakseen paremmin tietosuojasääntöjen noudattamista;

41. katsoo, että sertifiointi- tai tunnusjärjestelmille on taattava koskemattomuus ja luotettavuus, niiden on oltava teknologianeutraaleja, maailmanlaajuisesti tunnistettavia ja kohtuuhintaisia, jotta niihin osallistumiselle ei olisi esteitä;

42. kannattaa, että kansallisten tietosuojaviranomaisten aseman ja toimivaltuuksien selventämistä, vahvistamista ja yhtenäistämistä jatketaan, ja että tutkitaan, miten EU:n tietosuojasäännösten yhtenäisempi soveltaminen koko sisämarkkinoilla voitaisiin varmistaa; korostaa lisäksi, että on tärkeää varmistaa yhdenmukaisuus Euroopan tietosuojavaltuutetun, kansallisten tietosuojaviranomaisten ja 29 artiklassa tarkoitetun työryhmän toimivallan suhteen;

43. painottaa tässä yhteydessä, että 29 artiklalla perustetun työryhmän roolia ja toimivaltaa olisi vahvistettava, jotta voitaisiin tehostaa jäsenvaltioiden tietosuojaviranomaisten välistä koordinointia ja yhteistyötä erityisesti tietosuojasääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen turvaamisessa;

44. kehottaa komissiota selkeyttämään uudessa oikeudellisessa kehyksessä olevaa tärkeää mainintaa kansallisten tietosuojaviranomaisten riippumattomuudesta ulkoisten vaikutteiden suhteen ([1]); korostaa, että kansallisten tietosuojaviranomaisille olisi annettava tarvittavat resurssit ja myönnettävä yhteneväiset tutkinta- ja seuraamusoikeudet;

Tietosuojan maailmanlaajuisen ulottuvuuden vahvistaminen

45. kehottaa komissiota virtaviivaistamaan ja vahvistamaan kansainvälisten tiedonsiirtojen nykyisiä menettelyjä oikeudellisesti sitovilla sopimuksilla ja sitovilla yrityssäännöillä sekä määrittelemään Euroopan unionin tietosuojan keskeiset ja kunnianhimoiset ja keskeiset osatekijät, jotka perustuvat edellä mainittuihin henkilötietojen suojaa koskeviin periaatteisiin ja joita käytetään kansainvälisissä sopimuksissa; korostaa, että EU:n kolmansien maiden kanssa tekemien henkilötietojen suojelemista koskevien sopimusten olisi annettava unionin kansalaisille samantasoinen henkilötietojen suoja kuin heillä on Euroopan unionissa;

([1]) SEUT 16 artiklan ja perusoikeuskirjan 8 artiklan mukaisesti.

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

46. katsoo, että olisi hyödyllistä selkeyttää menettelyä, jonka mukaan komissio arvioi tietosuojan riittävyyttä, ja tehostaa tietosuojan täytäntöönpanoa sekä sen noudattamisen valvontaa ja seurantaa ja että olisi täsmennettävä menettelyyn kolmansissa maissa tai kansainvälisissä organisaatioissa sovellettavia kriteerejä ja vaatimuksia ottaen huomioon yksityisyyden ja henkilötietojen suojaan kohdistuvat uudet uhat;

47. kehottaa komissiota arvioimaan huolellisesti Safe Harbour -periaatteiden vaikuttavuutta ja niiden soveltamisen asianmukaisuutta;

48. suhtautuu myönteisesti komission kantaan suojelun tasojen vastavuoroisuudesta niiden rekisteröityjen osalta, joiden tietoja viedään kolmansiin maihin tai säilytetään kolmansissa maissa; kehottaa komissiota toteuttamaan päättäväisiä toimia sääntely-yhteistyön parantamiseksi kolmansien maiden kanssa, jotta sovellettavia sääntöjä ja EU:n ja kolmannen maan tietosuojalainsäädäntöjen lähentymistä voidaan selkeyttää; kehottaa komissiota edistämään tätä asialistan ensisijaisena kohtana transatlanttisen talousneuvoston uudelleenkäynnistämisessä;

49. tukee komission pyrkimyksiä parantaa yhteistyötä kolmansien maiden, kansainvälisten organisaatioiden, kuten Yhdistyneiden Kansakuntien, Euroopan neuvoston ja OECD:n, sekä standardointijärjestöjen, kuten Euroopan standardointikomitean (CEN), Kansainvälisen standardisoimisjärjestön (ISO), World Wide Web Consortiumin (W3C) ja Internet Engineering Task Force (IETF) -yhteisön, kanssa; kannustaa kehittämään kansainvälisiä normeja [1] ja varmistamaan samalla, että EU:ssa, OECD:ssä ja Euroopan neuvostossa meneillään olevat kansainvälisiä normeja koskevat aloitteet ja muutokset ovat keskenään johdonmukaisia;

*

* *

50. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

[1] Ks. lokakuussa 2009 annettu Madridin julkilausuma: Global Privacy Standards for a Global World ja tietosuojaa ja yksityisyyttä käsittelevässä 32. kansainvälisessä konferenssissa Jerusalemissa 27.–29. lokakuuta 2010 hyväksytty päätöslauselma kansainvälisistä normeista.

Komission vuoden 2012 työohjelman valmistelu

P7_TA(2011)0327

Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 komission työohjelmasta 2012

(2013/C 33 E/11)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission tiedonannon työohjelmastaan 2011 (KOM(2010)0623/2),

— ottaa huomioon voimassa olevan puitesopimuksen Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista ja erityisesti sen liitteen 4,

— ottaa huomioon kaikkien komission jäsenten ja parlamentin valiokuntien välisen säännöllisen vuoropuhelun tulokset sekä 7. kesäkuuta 2011 pidetyn valiokuntien puheenjohtajakokouksen yhteenvetokertomuksen, joka välitettiin puheenjohtajakokoukselle,

— ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman aiheesta "Sijoittaminen tulevaisuuteen: uusi monivuotinen rahoituskehys kilpailukykyistä, kestävää ja osallistavaa Euroopan unionia varten" ([1]),

— ottaa huomioon 23. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman aiheesta "Yhteinen maatalouspolitiikka vuoteen 2020: Ruoka, luonnonvarat ja alueiden käyttö – miten hallita tulevat haasteet?" ([2]),

— ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman aiheesta "Rahoitus-, talous- ja sosiaalikriisi: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi" ([3]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,

A. ottaa huomioon, että puitesopimusta koskeva uudelleentarkastelu toteutetaan vuoden 2011 loppuun mennessä käytännön kokemusten perusteella, minkä yhteydessä tarjoutuu myös mahdollisuus parantaa sisäisiä työskentelymenetelmiä, esimerkiksi säännöllisen vuoropuhelun, avoimuuden lisäämisen ja valiokuntien panoksen yhdenmukaistamisen osalta, siten, että kertynyttä kokemusta hyödynnetään kaikilta osin pyrittäessä luomaan vakaata pohjaa parlamentin painopistealueiden valmistelua varten,

B. ottaa huomioon, että rahoituskriisi ja sen torjumiseksi toteutetut toimet vaikuttavat edelleen voimakkaasti jäsenvaltioiden talouksiin ja euroalueen vakauteen,

C. katsoo, että komission on käytettävä oikeudellista toimivaltaansa ja poliittista arvovaltaansa näiden täydessä laajuudessa; katsoo, ettei Euroopan unioni voi toimia tehokkaasti, ellei komissio määritä, konkretisoi ja edistä sen jäsenvaltioiden ja kansalaisten yleistä etua ja toteuta tehokkaasti sille uskottua perussopimusten ja EU:n lainsäädännön soveltamisen valvontatehtävää,

D. ottaa huomioon, että komissiolla on keskeinen tehtävä Euroopan unionin tulevaisuuden muovaamisessa ja että sen olisi käytettävä seuraavaa työohjelmaansa yhteisön tavoitteiden ja arvojen edistämiseen, EU-hankkeen omistajuuden vahvistamiseen, Euroopan unionin nostamiseen kriisistä sekä siihen, että se varmistaa edustuksensa ja kunnioitetun asemansa säilymisen maailmalla,

E. ottaa huomioon, että yksi komission haasteista sen laatiessa ohjelmaansa on torjua sille ominaista pitkään jatkunutta alakohtaista lähestymistapaa ja pyrkiä sitä vastoin luomaan synergiaa eri toimintalohkojen välille, varmistamaan tavoitteiden ja menetelmien johdonmukaisuus sekä sisällyttämään keskeisten periaatteiden, kuten syrjimättömyys, perusoikeuksien kunnioittaminen ja yhdenvertaisuus lain edessä, noudattamisen kaikkiin lainsäädäntö- ja muihin toimiinsa,

TYÖLLISYYTTÄ EDISTÄVÄN KASVUN PALAUTTAMINEN EUROOPPA 2020 -UUDISTUSOHJELMAN TÄYTÄNTÖÖNPANOA NOPEUTTAMALLA

1. muistuttaa, että EU:n talousarviossa on otettava huomioon EU:n politiikan painopistealat; toistaa tarpeen ottaa käyttöön uusia omia varoja ja lisätä EU:n tason investointeja, jotta voidaan edesauttaa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista;

2. kehottaa sen vuoksi käynnistämään EU:n tasolla avoimen ja rakentavan vuoropuhelun ja yhteistyön unionin monivuotisen rahoituskehyksen tavoitteesta, laajuudesta ja suunnasta ja unionin tulojärjestelmän uudistamisesta, mukaan lukien omia varoja käsittelevä konferenssi, jossa on mukana Euroopan parlamentin sekä kansallisten parlamenttien jäseniä;

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0266.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0297.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0331.

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

3. muistuttaa vuoden 2013 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä koskevista parlamentin suuntaviivoista, jotka hyväksyttiin Euroopan unionin poliittisia haasteita ja rahoitusta vuoden 2013 jälkeen käsittelevän erityisvaliokunnan mietinnössä "Sijoittaminen tulevaisuuteen: uusi monivuotinen rahoituskehys kilpailukykyistä, kestävää ja osallistavaa Euroopan unionia varten"; muistuttaa, että monivuotisen rahoituskehyksen hyväksyminen neuvostossa edellyttää budjettivaliokunnan mietintöön perustuvaa parlamentin suostumusta; ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 312 artiklan 5 kohdan ja 324 artiklan mukaisesti Euroopan parlamentin on oltava asianmukaisella tavalla mukana seuraavasta monivuotisesta rahoituskehyksestä käytävissä neuvotteluissa;

4. kehottaa neuvostoa ja komissiota noudattamaan Lissabonin sopimusta ja toteuttamaan kaikki toimet, jotta parlamentin kanssa päästään pikaisesti sopimukseen seuraavaa monivuotista rahoituskehystä koskevan neuvotteluprosessin käytännön toimintamenetelmistä; palauttaa mieliin, että tulouudistuksen ja menouudistuksen välillä vallitsee yhteys, ja vaatii näin ollen voimakasta sitoutumista seuraavan monivuotisen rahoituskehyksen yhteydessä käytäviin neuvotteluihin uusia omia varoja koskevista ehdotuksista;

5. pyytää, että yhteistä strategiakehystä koskeva ehdotus, joka kattaa koheesiorahaston, Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR), Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston ja Euroopan kalatalousrahaston (EKTR), esitellään mahdollisimman nopeasti, ja kehottaa komissiota laatimaan ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi, jonka oikeusperustana ovat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 289 artiklan 1 kohta ja 294 artikla; kehottaa komissiota lisäksi esittämään uuden ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta;

6. korostaa Euroopan sosiaalirahastoa koskevan ehdotuksen pikaisen esittämisen merkitystä keskeisenä välineenä työttömyyden torjumisessa ja sosiaalisen eriarvoisuuden ja köyhyyden vähentämisessä yleissivistävää koulutusta ja ammatillista koulutusta parantamalla; katsoo, että olisi kiinnitettävä enemmän huomiota hälyttävän korkeaan nuorisotyöttömyyteen ja ongelmaan, joka koskee koulunkäynnin keskeyttämistä;

7. kehottaa komissiota jatkamaan työtään sekä parlamentin ja neuvoston kanssa tekemäänsä yhteistyötä lainsäädännön laadun parantamiseksi; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja neuvostoa huolehtimaan siitä, että kaikkiin säädöksiin sisällytetään järjestelmällisesti vastaavuustaulukot, jotta voidaan selvästi osoittaa, miten EU:n lainsäädäntö saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja osoittaa, että sitä sovelletaan tehokkaasti;

8. tähdentää, että on ratkaisevan tärkeää, että Euroopan unionin lainsäädäntö pannaan täytäntöön asianmukaisesti ja ajallaan jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön kautta, ja kehottaa komissiota käyttämään toimeenpanovaltaansa ja aloittamaan tarvittaessa rikkomismenettelyjä varmistaakseen, että saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on ollut asianmukaista ja että täytäntöönpano on ollut tehokasta;

9. kehottaa painokkaasti komissiota yhdenmukaistamaan unionin säännöstön SEUT:n 290 ja 291 artiklan säännösten kanssa mahdollisimman pian selkeän aikataulun mukaisesti ja kehottaa sitä sen vuoksi esittämään tarvittavat lainsäädännölliset tekstit;

Rahoitusmarkkinoiden sääntely: uudistukset valmiiksi

10. painottaa, että talouskriisiä on torjuttava edelleen kehittämällä talouden ohjauksen ja hallinnan kehystä, johon sisältyy valta määrätä kurinalaisesta finanssipolitiikasta ja koordinoinnista ja jolla pystytään vakauttamaan rahaliitto ja lisäämään investointeja tuottaviin työpaikkoihin; kehottaa komissiota tekemään mahdollisimman pian ehdotuksia pysyvästä, unionin sääntöjen mukaan johdetusta kriisimekanismista, toteuttavuustutkimuksen eurooppalaisten joukkovelkakirjalainojen yhteistä liikkeeseenlaskua yhteisvastuullisesti koskevan järjestelmän perustamisesta ja ehdotuksia siitä, miten Eurooppa 2020 -strategia nivotaan saumattomasti vakauskehykseen, samoin kuin euroalueen yhdestä yhteisestä ulkoisesta edustuksesta;

11. korostaa, että rahoitusta koskevissa säännöksissä on sellaisten toimenpiteiden yhteydessä, jotka liittyvät rahoitusjärjestelmän selviytymiskykyyn ja kykyyn kattaa tappiot, toteutettava toimenpiteitä riskien kasvun estämiseksi sekä epäonnistumisista aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi; korostaa tässä yhteydessä, että pankkien on seurattava paremmin riskien kasaantumista, että pankkitoiminta ja julkisiin laitoksiin liittyvät toiminnot on tarpeen erottaa toisistaan ja että pankkien konkurssien käsittelemiseksi järjestelmällisemmin tarvitaan selkeitä ehdotuksia; korostaa lisäksi tässä yhteydessä tarvetta kohdistaa sääntelyä pankkijärjestelmiin läheisesti liittyviin ja vastaavanlaisia toimintoja tarjoaviin laitoksiin, joihin ei kuitenkaan sovelleta samaa lainsäädäntöä (varjopankkijärjestelmä);

12. kehottaa komissiota esittämään kiireellisesti seuraavat ehdotukset:

— ehdotus rahoitusmarkkinadirektiiviksi (MiFID), jolla luotaisiin lainsäädännölliset puitteet sijoituspalveluyritysten arvopaperikaupalle, kauppapaikoille ja liiketoiminnalle ja

— pankkien ja luottolaitosten kriisinhallintaa selkeä ehdotus, kun parhaillaan toteutettavat pankkien stressitestit on saatu päätökseen;

13. kehottaa komissiota tekemään parlamentille vuonna 2012 seuraavat ehdotukset:

— lisäehdotukset, joilla yhä vahvasti kansallista vähittäispankkialaa voidaan yhdentää, jotta voidaan hyödyntää kaikilta osin EU:n laajuisten rahoitusmarkkinoiden tarjoamia etuja kuluttajien ja yritysten hyväksi

— vakuutusyhtiöiden kriisinratkaisujärjestelmää koskeva ehdotus;

14. korostaa, että on tarpeen keskittyä edelleen sijoittajien suojaamiseen ja heidän luottamuksensa ylläpitämiseen; katsoo, että aloitteet, joilla pyritään palauttamaan luottamus rahoitusjärjestelmään, ovat välttämättömiä ja että niiden olisi sisällettävä laaja-alainen uudelleentarkastelu yritystarkastuskäytännöistä, ns. moraalisesta uhkapelistä rajat ylittävissä yritysryhmissä, kannustin- ja palkkiojärjestelmistä sekä rahoitusjärjestelmän laajemmasta avoimuudesta ja tilivelvollisuudesta;

15. korostaa luottoluokituslaitosten merkittävää osuutta euroalueen velkakriisin kehittymisessä ja pahenemisessa sekä tämän vaikutuksia Euroopan pankkialaan; kehottaa sen vuoksi komissiota ehdottamaan viipymättä tarkistettua lainsäädäntökehystä luottoluokituslaitoksia koskevan sääntelyn ja valvonnan lisäämiseksi; katsoo, että eurooppalaisen luottoluokituslaitoksen luominen voisi tuoda toimintaan kaivattua monimuotoisuutta;

Älykäs kasvu

16. kannustaa vakaasti komissiota laatimaan vuoden loppuun mennessä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja esittelyn seuraavasta puiteohjelmasta lainsäädäntöehdotuksen, jolla edistetään julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia, kevennetään byrokratiaa, parannetaan monialaista linjausta, lisätään pienempien toimijoiden ja innovatiivisten yritysten osallistumista hankkeisiin; pitää tarpeellisena lisätä seuraavan rahoituskauden määrärahoja, jotta EU ei jäisi vielä enemmän jälkeen kilpailijoistaan, kun otetaan huomioon tutkimus- ja kehittämistoiminnan menojen valtava lisääntyminen toisaalla maailmassa (esimerkiksi Yhdysvalloissa ja etenkin Kiinassa), ja jotta tuettaisiin täysimääräisesti Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista;

17. kehottaa komissiota omaksumaan riskisietoisemman ja luottamuspohjaisemman lähestymistavan tutkimus- ja kehittämisohjelmiinsa, jotta byrokratia kevenisi ja hankkeisiin osallistuisi enemmän innovatiivisia yrityksiä;

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

18. korostaa, että olisi järjestettävä rahoitusta suurten nopeuksien verkkoja koskeviin investointeihin; korostaa, että laajakaista kaikille on oleellisen tärkeää Euroopan maailmanlaajuisen kilpailukyvyn kannalta ja jotta voidaan varmistaa, että kukaan eurooppalainen ei jää jälkeen kehityksestä;

19. kehottaa komissiota työskentelemään tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa 2012 työohjelmassaan, jotta varmistetaan viestintää koskevaan puitelainsäädäntöön vuonna 2009 tehtyjen uudistusten ripeä ja moitteeton saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä; panee erityisesti merkille, että on vahvistettava markkinoille pääsyä koskevia velvoitteita ja muita kuluttajien etuja, myös tehostettava sopimus- ja hintatietoja sekä numeroiden siirrettävyyttä koskevia toimia;

20. panee merkille, että 2012 työohjelmassa on käsiteltävä erinäisiä aloja, joilla vastataan teknologian uuteen kehitykseen ja parannetaan samalla digitaalisia sisämarkkinoita; toteaa, että uusien alojen olisi sisällettävä tietotekniikan resurssipalvelut, "esineiden internet", sähköiset allekirjoitukset ja verkkoturvallisuus;

21. odottaa komission varmistavan, että verkkovierailujen hintojen leikkaamiseen tähtäävät toimenpiteet toimivat täysimääräisesti vuonna 2012;

22. korostaa tieto- ja viestintätekniikkastrategian merkitystä ja että on tärkeää toteuttaa Euroopan digitaaliset sisämarkkinat, jotka antavat Euroopan teollisuudelle ja pk-yrityksille valtavia tulevaisuuden mahdollisuuksia rajatylittävään kauppaan, tuovat ihmisiä lähemmäs toisiaan, muokkaavat ihmisten työ- ja elämäntapoja, luovat uusia opetus- ja koulutusvälineitä sekä parantavat julkisten palvelujen ja avointen tietojen saatavuutta; pyytää sen vuoksi komissiota lisäämään tieto- ja viestintätekniikalle annettavaa tukea, jotta EU voi olla johtoasemassa terveysteknologian, vihreämmän liikenteen ja sähköverkkojen kaltaisilla kehittyvillä markkinoilla;

23. muistuttaa, että immateriaalioikeuksien merkitys Euroopan talouskasvulle ja luovalle potentiaalille kasvaa, ja korostaa, että kyseisten oikeuksien asianmukainen suojaaminen on taattava; kehottaa komissiota laatimaan aiheesta käytännön uudelleentarkasteluehdotuksia; painottaa immateriaalioikeuksien tärkeyttä kulttuurialan ja luovan alan teollisuuden ja kulttuuriesineiden ja -palvelujen saatavuuden kannalta;

Kestävä kasvu

24. kehottaa komissiota parantamaan ilmastostrategiaansa, jolla pyritään edistämään EU:n johtoasemaa ilmastonmuutoksen torjumisessa, sekä samaan aikaan vahvistamaan EU:n kilpailukykyä ja auttamaan tasapainoisen kansainvälisen sopimuksen saavuttamisessa;

25. vaatii kokonaisvaltaista EU:n ulkoista energiastrategiaa, johon sisältyvät raaka-aineita ja harvinaisia maametalleja koskevat kysymykset ja jossa asetetaan etusijalle avoimet maailmanmarkkinat; kehottaa laatimaan kestävän, kilpailukykyisen ja yhtenäisen EU:n energiapolitiikan, jonka mukaisesti energialähteiden valikoima ja suhteellinen osuus sekä energiahuollon varmuus olisi käsitelty osana yhtenäistä linjausta, ja katsoo, että energian sisämarkkinoiden toteuttaminen on erittäin tärkeää Euroopan kilpailukyvylle ja kasvulle; kehottaa komissiota tehostamaan integroidun eurooppalaisen energiaverkon kehittämistä esittämällä komission energiainfrastruktuuripaketissa esiin tuotuja ehdotuksia;

26. ottaa huomioon energian sisämarkkinoiden saavuttamista vuonna 2014 koskevan tavoitteen ja kehottaa komissiota seuraamaan EU:n energia- ja energiatehokkuusalan lainsäädännön täytäntöönpanoa sekä hyväksymään viipymättä tarkoituksenmukaiset täytäntöönpanotoimenpiteet ja kehottaa painokkaasti komissiota ottamaan käyttöön kaikki uudet ehdotukset näiden tavoitteiden saavuttamiseksi;

27. kehottaa tarkistamaan ydinturvallisuutta koskevan direktiivin pikaisesti, jotta sitä voidaan lujittaa erityisesti siten, että otetaan huomioon Fukushiman onnettomuuden yhteydessä sovellettujen stressitestien tulokset;

28. kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen seitsemänneksi unionin ympäristöohjelmaksi ja ehdotuksen vahvasta yhdennetystä biodiversiteettistrategiasta;

29. katsoo, että YMP:n uudistuksella olisi varmistettava, että YMP on tarkasti linjassa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden kanssa ja että kestävyys on YMP:n keskeisiä näkökohtia niin, että voidaan turvata unionin elintarviketuotannon elinkelpoisuus pitkällä aikavälillä samalla, kun tuetaan maanviljelijöiden kilpailukykyä ja innovointikykyä, edistetään maaseudun kehittämistä, ylläpidetään maanviljelytyyppien ja tuotannon monimuotoisuuden säilymistä ja vältetään byrokratiaa;

30. kehottaa komissiota arvioimaan varhaisvaroitus- ja reagointijärjestelmän sekä elintarvikkeita ja rehuja koskevan nopean hälytysjärjestelmän toimivuutta sen mahdollisten puutteiden korjaamiseksi;

31. kehottaa komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä johdettujen elintarvikkeiden markkinoille saattamisen kieltämiseksi ja pyytää komissiota esittämään uuden lainsäädäntöehdotuksen uuselintarvikkeista;

32. pitää erittäin valitettavana, että ehdotukset Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevista suuntaviivoista ja lentoliikennepaketista ovat viivästyneet; suhtautuu myönteisesti liikenteen tulevaisuudesta annettuun valkoiseen kirjaan ja kehottaa komissiota esittämään mahdollisimman pian siinä hahmotellut lainsäädäntöehdotukset; katsoo, että yhteiset ja yhteentoimivat Euroopan rautatiemarkkinat olisi vielä toteutettava, ja uskoo, että on tärkeää tarkistaa ajoissa TEN-T-suuntaviivoja, jotta voidaan kehittää kattava multimodaalinen liikenneverkko, jossa eri liikennemuotoja käytetään tehokkaasti ja yhteentoimivasti; pyytää siksi komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen rautatiealasta sekä laajentamaan Euroopan rautatieviraston (ERA) toimivaltaa varmentamisen ja turvallisuuden aloilla; korostaa, että Euroopan laajuisia verkkoja koskevaa rahoitusta on kiireesti lisättävä ja koordinointia parannettava koheesiorahoituksen avulla;

33. painottaa, että komission on vuoden 2012 kuluessa esitettävä kaikkia liikennemuotoja koskeva matkustajien oikeuksien eurooppalainen peruskirja;

34. painottaa yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan täysimääräisen toteuttamisen tarvetta, mukaan luettuna toiminnallisten ilmatilan lohkojen ja SESARin luominen, jotta voidaan vastata tuleviin, ilmatilakapasiteettia ja -turvallisuutta koskeviin tarpeisiin; pitää valitettavana, että ei ole pystytty varmistamaan nesteitä, aerosoleja ja geelejä koskevien rajoitusten asteittaista poistamista lentoliikenteessä, ja katsoo, että poistamisen olisi pysyttävä jatkossakin komission ensisijaisena tavoitteena;

35. korostaa, että tarvitaan yhteisen kalastuspolitiikan kattava ja kunnianhimoinen uudistus, jolla torjutaan uudelleenkansallistamista koskevat vaatimukset ja johon sisältyy ekosysteemiin perustuva linjaus, aluejakosuunnitelma, pienimuotoista kalastusta koskevia selkeästi määritettyjä toimenpiteitä, Euroopan vesiviljelyalan elvyttäminen sekä tehokkaat toimet laittoman, sääntelemättömän ja ilmoittamattoman kalastuksen sekä kalojen poisheittämisen torjumiseksi; on huolissaan siitä, että komissio ei välttämättä aio esittää uutta ehdotusta teknisistä toimenpiteistä ennen vuotta 2013, jolloin voimassa olevat siirtymätoimenpiteet raukeavat;

Osallistava kasvu

36. panee tyytyväisenä merkille lippulaiva-aloitteet "Uusi osaaminen ja työllisyys" ja "Köyhyydentorjuntafoorumi", mutta katsoo, että työllisyys- ja sosiaaliasioita koskevia säädösehdotuksia on liian vähän; kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen uudesta sosiaalisesta strategiasta, joka on Lissabonin sopimuksen

keskeisten sosiaalisten edistysaskeleiden mukainen, siten, että se noudattaa samalla toissijaisuuden ja sosiaalisen vuoropuhelun periaatetta palkkojen ja eläkkeiden suhteen ja kunnioittaa SEUT:n 153 artiklan 5 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten toimivaltaa sekä varmistaa prosessin demokraattisen oikeutuksen ottamalla Euroopan parlamentin mukaan siihen;

37. kehottaa tähtäämään vahvaan EU:n laajuiseen vuoden 2013 jälkeiseen koheesiopolitiikan ja tuota tulevaa koheesiopolitiikkaa valmisteltaessa rationalisoimaan olemassa olevia varoja ja ohjelmia, varmistamaan riittävät rahoitusvarat ja sovittamaan toimintalinjat Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin siten, että samalla luodaan lisäarvoa synergialla muiden sisäpolitiikkojen kanssa; odottaa, että komissio toimii rakentavasti välittäjänä koko koheesiopolitiikkaa koskevien asetusten hyväksymisprosessin ajan yhteispäätösperiaatetta noudattaen ja pyrkii mahdollisimman aikaisessa vaiheessa lainsäädäntömenettelyä sopimukseen, jotta ehkäistään valitettavat viivästymiset ja ylitetään tehokkaasti alkuvaiheen esteet, joita saatetaan kohdata seuraavan ohjelmakauden koheesiopolitiikan toimintaohjelmien täytäntöönpanossa;

38. kannattaa aloitteita, joiden tarkoituksena on sovittaa työ- ja perhe-elämä paremmin yhteen, ja katsoo, että komission olisi esitettävä lainsäädäntöehdotuksia, joiden avulla voidaan käsitellä erilaisia vapaita, kuten isyysvapaata, adoptiovapaata ja omaishoitovapaata, sekä jäsenvaltioiden parhaisiin käytänteisiin perustuvan eurooppalaisen strategian laatimista, jolla pyritään luomaan edellytykset Eurooppa 2020 -strategian työllisyysastetta koskevien tavoitteiden saavuttamiselle; panee tyytyväisenä merkille sukupuolten välisten palkkaerojen poistamista koskevat komission aloitteet, mutta pitää valitettavana, että sukupuolten väliset palkkaerot ovat yhä todellinen haaste, ja pyytää jälleen, että sitoudutaan puuttumaan naisten ja miesten välisten palkkaerojen moninaisiin syihin tarkistamalla voimassa olevaa lainsäädäntöä;

39. pitää valitettavana, että komissio ei ole vieläkään esittänyt säädösehdotusta naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi kattavassa strategiassa, jossa rangaistukset olisi lähennetty asianmukaisesti;

40. pitää valitettavana julkisen terveydenhoitoalan ehdotusten ja aloitteiden puutetta ja kehottaa komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen pitkälle kehitetyssä terapiassa käytettävistä lääkkeistä; pitää tervetulleena komission aikomusta tarkistaa vuonna 2012 direktiiviä 2004/37/EY työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta; korostaa, että uudet osatekijät ja päivämäärät osoittavat, että muutosta tarvitaan, ja kehottaa siksi komissiota laatimaan muutossäädöksen kiireellisesti ja harkitsemaan myös direktiivin soveltamisalaa, jotta vähennetään lisääntymistoksisten aineiden aiheuttamia riskejä ja niiden esiintymistä tuotteissa ja turvataan eurooppalaisten työntekijöiden terveys ja työturvallisuus;

41. painottaa, että huomiota olisi kiinnitettävä koulutus-, kulttuuri-, audiovisuaali-, urheilu- ja nuorisoalan sekä kansalaisuutta koskeviin monivuotisiin ohjelmiin, jotka ovat tärkeässä asemassa Eurooppa 2020 -strategian onnistumisen ja EU:n kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden säilyttämisen kannalta ja jotka vaikuttavat voimakkaasti sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja integraatioon; katsoo, että on toimittava asianmukaisen ja tehokkaan talousarviokehyksen perusteella ja tehtävä toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että kyseiset vakiintuneet ohjelmat vastaavat jatkossakin EU:n kansalaisten tarpeisiin myös vuoden 2013 jälkeen;

Sisämarkkinoiden kasvupotentiaalin hyödyntäminen

42. kehottaa komissiota toimimaan järjestelmällisemmin soveltaessaan ns. pk-yritystestiä, jota ei ole sovellettu asianmukaisesti ja johdonmukaisesti kaikkiin uusiin säädösehdotuksiin, erityisesti kansallisella tasolla; kehottaa siksi komissiota tekemään ehdotuksia parhaisiin käytänteisiin perustuvista pk-yritystestiä koskevista vähimmäisstandardeista ja -vaatimuksista, joita on sovellettava sekä unionin että kansallisella tasolla;

43. toistaa tukevansa sisämarkkinoiden toimenpidepakettia, mutta kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen hankintaviranomaisten ja pk-yritysten julkisia hankintoja koskevien menettelyjen uudistamiseksi ja yksinkertaistamiseksi, elin- ja työolojen kohentaminen mukaan luettuna;

44. panee tyytyväisenä merkille komission 2012 työohjelmassa esittämät ehdotukset tarkistaa kuluttajapolitiikkaa ja lainsäädännöllistä strategiaa yhdistämällä komission asiasta vastaavien yksiköiden aloitteet; panee erityisesti merkille, että on varmistettava, että kuluttajat koko EU:ssa voivat hyödyntää täysin avainlainsäädännön – kuten sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin ja kuluttajaluottodirektiivin – tarjoaman turvan;

45. kehottaa komissiota esittämään ammatillisen pätevyyden tunnustamista koskevan direktiivin kunnianhimoista uudistamista työntekijöiden todellisen liikkuvuuden kannustamiseksi EU:ssa siten, että yksinkertaistetaan automaattisen tunnustamisen menettelyjä kunnioittaen kuitenkin samalla potilaiden turvallisuutta, lisätään juuri tutkinnon suorittaneiden liikkuvuutta ja tarkistetaan eräitä säänneltyjä ammatteja koskevia säännöksiä tai osaa niistä;

46. kehottaa komissiota esittämään kasvua oikeudesta -ohjelman, jolla parannetaan oikeussuojan saatavuutta yrityksille ja kuluttajille, ja pyytää komissiota siksi esittämään kiireellisesti ehdotuksensa vaihtoehtoisista riidanratkaisumenettelyistä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa ilmoituksensa mukaisesti;

KANSALAISTEN TOIMINTASUUNNITELMAN TOTEUTTAMINEN: VAPAUS, TURVALLISUUS JA OIKEUS

47. pitää valitettavana, että parlamentin moneen otteeseen pyytämää ehdotusta unionin sisäisen yhteisvastuun tehostamisesta turvapaikka-asioissa ei ole tehty, ja toteaa, että turvapaikkapaketin hyväksi tehtävää työtä olisi jatkettava, jotta voidaan perustaa yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä, joka takaa korkeatasoisen suojan sitä tarvitseville henkilöille sekä perusoikeuksien täysimääräisen noudattamisen ja estää turvapaikkalainsäädännön käyttämisen muiden tavoitteiden välineenä;

48. on huolissaan siitä, ettei voimassa olevaa turvapaikkasäännöstöä ole pystytty panemaan täytäntöön asianmukaisesti (Dublin, Eurodac-järjestelmä, vastaanottomenettely ja aseman määrittelyä koskeva direktiivi turvapaikanhakijoiden suojaamisesta), mikä merkitsee sitä, ettei eurooppalaisia normeja voida taata, jolloin myös yhteisvastuullisuus vaarantuu;

49. panee merkille komission esittämän aloitteen uhrien oikeuksia koskevasta paketista ja katsoo, että on todella tärkeää vahvistaa terrorismin ja rikosten uhrien oikeuksia ja uhrien tukemista EU:ssa;

50. kehottaa siksi komissiota huolehtimaan siitä, että Schengenin säännöstöä noudatetaan täysimääräisesti ja että kaikki komission ehdotukset käsitellään eurooppalaista menetelmää käyttäen; myöntää, että tarvitaan älykkäitä ulkorajoja ja että ulkorajojen parempi hallinta sekä tehokas ja uskottava ulkorajapolitiikka ovat välttämättömiä; katsoo, että koska EU toimii vailla sisärajoja, alueelle pääsyn valvonta on yksi alueen päätehtävistä ja että EU:n ulkorajojen valvontaa on jatkuvasti parannettava, jotta voidaan vastata uusiin maahanmuutto- ja turvallisuushaasteisiin, ja että tasapainoinen viisumipolitiikka on siksi vakiinnutettava; pyytää komissiota tässä yhteydessä saattamaan päätökseen SIS II-, VIS- ja Eurodac-järjestelmien sekä uuden tietotekniikkaviraston perustamisen; palauttaa mieliin, että Euroopan unionin ulko- ja sisärajojen tehokas ja yhdennetty hallinnointi ja viisumipolitiikka kytkeytyvät tiiviisti maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikkaan, liikkuvuus ja väärinkäytöksien estäminen mukaan luettuina, ja ovat sen keskeinen väline; pitää valitettavana, että SIS II -järjestelmä ei edelleenkään ole toiminnassa, ja kehottaa komissiota lisäämään ponnisteluja järjestelmän käyttöönottamiseksi sekä jatkaa edelleen tiiviisti sille osoitettujen Euroopan unionin määrärahojen valvomista;

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

51. suhtautuu myönteisesti Sirene-käsikirjan muuttamiseen, rajavartijoille tarkoitetun yhteisen käytännön käsikirjan päivittämiseen, Euroopan rajavalvontajärjestelmän (Eurosur) kehittämiseen edelleen sekä Euroopan rajavartiojärjestelmän perustamiseen Tukholman ohjelman mukaisesti;

52. panee tyytyväisenä merkille komission aloitteen selventää edelleen ehtoja, joiden perusteella jäsenvaltioiden viranomaiset saavat suorittaa rajavalvontatoimia, jakaa toiminnallista tietoa ja tehdä yhteistyötä toistensa ja Frontexin kanssa; katsoo myös, että Frontexilla tulee olemaan huomattava tehtävä rajavalvonnan hallinnoinnissa, ja pitää myönteisenä sopimusta sen oikeudellisen kehyksen muuttamisesta, millä on tarkoitus voimistaa sen ulkorajojen toiminnallisen valmiuden tehokkuutta;

53. katsoo, että direktiivin 95/46/EY sekä tietojen säilyttämistä koskevan direktiivin tarkistamista koskevien tulevien ehdotusten olisi oltava kunnianhimoisia ja mentävä pidemmälle kuin entisen kolmannen pilarin tietosuojapäätöksessä tarjotussa riittämättömässä suojassa; korostaa, että on tärkeää käsitellä verkkoturvallisuutta ja yksityisyyttä koskevia keskeisiä kysymyksiä tietotekniikan resurssipalveluissa ja "esineiden internetissä"; korostaa, että tietosuojan olisi oltava kunnianhimoista myös terrorismin torjunnassa; kehottaa komissiota kunnioittamaan EU:n tietosuojaa neuvotellessaan kolmansien maiden kanssa ja korostaa, että Euroopan parlamentti aikoo tutkia tarkkaan kaikki ehdotukset, mukaan luettuina EU:n PNR-järjestelmä, EU:n terrorismin rahoituksen jäljittämisohjelma ja kaikki EU:n PNR-sopimukset kolmansien maiden kanssa (parhaillaan käydään neuvotteluja Yhdysvaltojen, Kanadan ja Australian kanssa), ja selvittää, kunnioitetaanko niissä perusoikeuksia;

EUROOPPA MAAILMASSA: PAINOARVON LISÄÄMINEN MAILMANNÄYTTÄMÖLLÄ

54. korostaa, että EU:n perustana olevien arvojen, periaatteiden ja sitoumusten olisi oltava yhteisen ulkopolitiikan keskeisiä ohjaavia periaatteita; korostaa, että komission on toimittava täydessä yhteistyössä ulkosuhdehallinnon kanssa sekä laajentumiseen, kehitysyhteistyöhön, kauppaan ja humanitaariseen apuun liittyvissä asioissa että sisäpolitiikan ulkoisia ulottuvuuksia koskevissa asioissa, mikä varmistaisi EU:n toiminnan paremman poliittisen johdonmukaisuuden erityisesti kauppa- ja teollisuuspolitiikan välillä, jotta kauppaa voidaan aidosti käyttää kasvun ja työllisyyden luomisen välineenä Euroopassa; korostaa korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan merkitystä johdonmukaisen ja yhtenäisen ulkopolitiikan luomisessa;

55. vaatii vahvistamaan EU:n sotilaallisia voimavaroja yhdistämällä paremmin resursseja, jotta EU kykenee vastaamaan paremmin nopeasti ja tehokkaasti ulkoisiin kriiseihin ja vahvistamaan transatlanttista turvallisuutta;

Euroopan naapuruuspolitiikka

56. korostaa, että ulkoisten rahoitusapuvälineiden tarkistaminen pitäisi nähdä mahdollisuutena vahvistaa Euroopan unionin ulkopolitiikkaa, etenkin meneillään olevassa demokratiaan siirtymisen prosessissa eteläisellä naapurialueella; kehottaa lisäämään joustoa ja nopeutta jaettaessa taloudellista tukea siihen oikeutetuille maille kriisitilanteissa; korostaa, että komission on vahvistettava saajamaiden kapasiteettia ottaa vastuuta tuesta ja maksimoida tällä tavoin sen vaikutus; pyytää komissiota ottamaan opiksi edellisen sukupolven ulkoisista rahoitusvälineistä ja ottamaan tilintarkastustuomioistuimen esittämät huolenaiheet käsittelyyn;

57. pitää myönteisenä komission toteuttamaa Euroopan naapuruuspolitiikan tarkastelua ja odottaa konkreettisia ehdotuksia siitä, miten tämän politiikan kahta monenvälistä ulottuvuutta kehitetään edelleen kiinnittäen erityistä huomiota demokratiaa tavoitteleviin arabimaihin; painottaa, että asialle on annettava uutta vauhtia; suhtautuu myönteisesti komission toukokuussa 2011 antamassa tiedonannossa Euroopan naapuruuspolitiikan tarkistamisesta esitettyihin ehdotuksiin ja kehottaa toteuttamaan pikaisesti konkreettisia

toimia uusien yhteyksien luomiseksi EU:n lähinaapureihin; korostaa, että EU:n sitoutuminen läheisempiin yhteyksiin naapureidensa kanssa koostuu suuremmasta talousavusta, voimakkaammasta demokratian tukemisesta, markkinoille pääsystä ja parannetusta liikkuvuudesta; kehottaa tarkistamaan Välimeren unionia tämänhetkisten ongelmien arvioinnin perusteella sekä arabimaiden kevään hiljattaiset tapahtumat huomioon ottaen;

EU:n laajentuminen

58. odottaa komission jatkavan liittymisneuvotteluja koskevaa työtään; painottaa, että Kroatian kanssa käytävien neuvottelujen onnistuneen päättämisen jälkeen jäsenyysneuvottelut olisi käynnistettävä muiden Länsi-Balkanin ehdokasvaltioiden kanssa, mutta korostaa samalla, että näiden valtioiden on noudatettava täysin ja tarkasti kaikkia Kööpenhaminan kriteerejä; katsoo myös, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä Bosnian ja Hertsegovinan tilanteeseen sekä entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskevan nimikiistan ratkaisemiseen; toivoo, että Kyproksesta käynnissä olevat neuvottelut johtavat kokonaisvaltaiseen ratkaisuun, ja odottaa, että Turkki osallistuu kehitykseen täyttämällä Ankaran pöytäkirjan mukaiset velvoitteensa;

59. kehottaa komissiota suunnittelemaan Kosovon kanssa viisumivapautta koskevaa etenemissuunnitelmaa mahdollisimman nopeasti, sillä Kosovo on ainoa Länsi-Balkanin valtio, jolla on viisumijärjestely EU:n kanssa; panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille hiljattain saavutetun Serbian ja Kosovon välisen sopimuksen;

Kokonaisvaltainen kauppapolitiikka

60. tukee kaikissa käynnissä olevissa kahdenvälisissä ja alueellisissa kauppaneuvotteluissa komission pyrkimyksiä saavuttaa positiivinen lopputulos kokonaisvaltaisista ja tasapainoisista kauppasopimuksista vuonna 2012, mikä parantaisi huomattavasi EU:n kaupan näkymiä ja EU:n yritysten mahdollisuuksia maailmanlaajuisesti; katsoo kuitenkin, että EU:lta vaaditaan jatkuvia ponnistuksia, jotta voidaan hyödyntää vuonna 2011 Dohan kehityskierrosta koskevissa monenvälisissä neuvotteluissa avautuneita mahdollisuuksia, jotka ovat askel kohti maailmantalouden vakautta;

61. katsoo, että Euroopan unionin olisi vahvistettava kauppayhteyksiään maailman muihin suuriin talouden ja politiikan toimijoihin ja erityisesti Yhdysvaltoihin, Kiinaan, Venäjään, Intiaan, Japaniin ja BRIC-maihin käyttämällä nykyisiä yhteistyökeinoja ja -välineitä ja laajentamalla niitä mahdollisuuksien mukaan; kehottaa komissiota varmistamaan parlamentin laajemman osallistumisen meneillään oleviin neuvotteluihin sekä investointisopimuksia koskevien neuvotteluvaltuuksien määrittelyyn; kehottaa komissiota päättämään käynnissä olevat neuvottelut kahdenvälisistä ja alueellisista vapaakauppasopimuksista ja ehdottamaan täydentäviä tehokkaita suojasäännöksiä; panee merkille, että niitä on pidettävä täydentävänä strategiana eikä vaihtoehtona monenvälisille puitteille;

62. katsoo, että kaupan ja investointien esteiden poistaminen maailmanlaajuisesti on edelleen ratkaiseva kysymys ja tärkeä osa EU:n maailmankaupan strategiaa; panee tässä yhteydessä merkille, että vuonna 2011 julkaistussa komission kertomuksessa kaupan ja investointien esteistä tuodaan esiin suhteissa strategisiin kumppaneihin ilmenneitä huomattavia ja perusteettomia esteitä, jotka rajoittavat pääsyä tärkeiden kolmansien maiden markkinoille; pyytää siksi uudelleen, että komissio toteuttaa tätä ohjelmaa määrätietoisesti ja sinnikkäästi ja jatkaa perusteettomien protektionististen toimenpiteiden torjumista sekä varmistaa samalla, että kauppapolitiikkaa voidaan yhä käyttää työllisyyden luomisen välineenä Euroopassa ja sen ulkopuolella; kehottaa komissiota pyrkimään edelleen tunnistamaan ja poistamaan asteittain tulleihin liittyvät esteet transatlanttisessa kaupassa ja investoinnissa, erityisesti vastavuoroisen tunnustamisen ja standardisoinnin alalla, hyödyntämällä parhaansa mukaan transatlanttista neuvostoa keinona saavuttaa transatlanttiset markkinat vuoteen 2015 mennessä;

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

63. kehottaa komissiota toimimaan sen edistämiseksi, että kaikkiin kauppasopimuksiin sisällytetään sitovia määräyksiä ihmisoikeuksista sekä sosiaali- ja ympäristönormeista, kuten useissa valiokunta-aloitteisissa, vuonna 2010 hyväksytyissä mietinnöissä on esitetty;

Kehitysyhteistyö ja humanitaarinen apu

64. pyytää komissiota laatimaan vuonna 2012 aloitteen virallisen kehitysavun uutta luovasta rahoittamisesta, jotta voidaan täyttää vuosituhannen kehitystavoitteita koskevat sitoumukset; kehottaa lisäksi laatimaan lainsäädäntöehdotuksia, joilla puututaan veroparatiiseihin, laittomiin pääomasiirtoihin ja siirtohinnoittelun väärinkäyttöön jatkotoimena tiedonannolle hyvän hallintotavan edistämisestä verotuksen alalla;

65. pyytää komissiota esittämään tiedonannon, jossa on konkreettisia ehdotuksia humanitaarisen avun ja kehitysavun niveltämiseksi tehokkaasti siten, että otetaan huomioon jousto, joka on tarpeen hätäavun, kunnostustoimien ja kehitysyhteistyön niveltämisen (LRRD) toteuttamiseksi siirtymätilanteissa; kannattaa kouluateriaohjelmien laajentamista siten, että ne kattavat kaikki nälänhädästä kärsivien alueiden lapset, ja kehottaa käyttämään paikallisesti tuotettuja elintarvikkeita ja poistamaan käyttäjämaksut perusasteen kouluissa ja perusterveyspalveluissa sekä korvaamaan ne tarpeen mukaan suuremmilla lahjoituksilla;

66. kehottaa komissiota esittämään lainsäädäntöaloitteen avoimuuden lisäämiseksi kaivannaisteollisuudessa oikeudellisesti sitovilla Euroopan unionin tason toimenpiteillä, jotta kehitysmaat pääsevät käsiksi niiden omien luonnonvarojen tuottamiin tuloihin ja voivat auttaa yhteisöjään irti köyhyydestä;

*

* *

67. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Tarttuvia spongiformisia enkefalopatioita (TSE) ja siihen liittyvää rehu- ja elintarvikevalvontaa koskeva lainsäädäntö

P7_TA(2011)0328

Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 tarttuvia spongiformisia enkefalopatioita (TSE) ja niihin liittyvää rehu- ja elintarvikevalvontaa koskevasta EU:n lainsäädännöstä – täytäntöönpano ja näkymät (2010/2249(INI))

(2013/C 33 E/12)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 16. heinäkuuta 2010 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle "Toinen TSE-suunnitelma: Tarttuvia spongiformisia enkefalopatioita koskeva strategia-asiakirja vuosiksi 2010–2015" (KOM(2010)0384),

— ottaa huomioon 25. elokuuta 2010 annetun komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle elintarviketurvallisuutta, eläinten terveyttä ja hyvinvointia sekä kasvien terveyttä koskevan viralisen valvonnan yleisestä toimivuudesta jäsenvaltioissa (KOM(2010)0441),

— ottaa huomioon 2. joulukuuta 2010 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle mekaanisesti erotetun lihan välttämättömyydestä ja käytöstä Euroopan unionissa kuluttajille suunnattu tiedotuspolitiikka mukaan luettuna (KOM(2010)0704),

— ottaa huomioon tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22. toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 ([1]),

— ottaa huomioon eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 ([2]) sekä komission kertomuksen neuvostolle ja Euroopan parlamentille hygienia-asetusten soveltamisesta saaduista kokemuksista (KOM(2009)0403),

— ottaa huomioon myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20. maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY ([3]),

— ottaa huomioon rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 ([4]) sekä komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle kyseisen asetuksen soveltamisesta (KOM(2009)0334),

— ottaa huomioon elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28. tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ([5]),

— ottaa huomioon tiettyjen zoonoosien ja niiden aiheuttajien seurannasta, neuvoston päätöksen 90/424/ETY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 92/117/ETY kumoamisesta 17. marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/99/EY ([6]),

— ottaa huomioon muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009 ([7]) (sivutuoteasetus),

— ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman aiheesta "EU:n valkuaisvaje: mistä ratkaisu pitkäaikaiseen ongelmaan?" ([8]),

— ottaa huomioon komission päätöksen luvan antamisesta tietyille jäsenvaltioille niiden vuotuisten BSE-seurantaohjelmien tarkistamiseen tehdyn päätöksen 2009/719/EY muuttamisesta,

— ottaa huomioon 22. lokakuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät edellä mainitusta 16. heinäkuuta 2010 annetusta komission tiedonannosta "Toinen TSE-suunnitelma: Tarttuvia spongiformisia enkefalopatioita koskeva strategia-asiakirja vuosiksi 2010–2015",

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön (A7-0195/2011),

([1]) EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1.
([2]) EUVL L 226, 25.6.2004, s. 22.
([3]) EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.
([4]) EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.
([5]) EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.
([6]) EUVL L 325, 12.12.2003, s. 31.
([7]) EUVL L 300, 14.11.2009, s. 1.
([8]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0084.

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

A. ottaa huomioon, että BSE-tauti saavutti 1990-luvun puolivälissä Euroopan unionissa epidemiaa vastaavat mittasuhteet, minkä vuoksi toteutettiin useita toimia BSE-taudin ja muiden TSE-tautien hävittämiseksi,

B. ottaa huomioon, että positiivisten BSE-tapausten määrä, joka vuonna 2001 oli 2 167, oli vuonna 2009 laskenut 67 tapaukseen EU:ssa; katsoo, että koska tapaukset ovat vähentyneet, kyseisenä aikana annetun lainsäädännön voidaan katsoa vaikuttaneen BSE-taudin ja muiden TSE-tautien häviämiseen EU:ssa, ja toteaa, että säännöksiä olisi tämän epidemiologisen laskusuuntauksen mukaisesti mukautettava vallitsevaan riskitilanteeseen,

C. toteaa, että BSE-tapausten vähentyessä jatkuvasti TSE-tauteja koskevaa lainsäädäntöä on viime vuosina muutettu ja että nyt voitaisiin pohtia tulevia muutoksia kuitenkin siten, että samalla varmistetaan ja säilytetään eläinten terveyden ja kansanterveyden korkea taso Euroopan unionissa; katsoo, että näihin muutoksiin voisi sisältyä toimia, jotka liittyvät erikseen määritellyn riskiaineksen poistamiseen, täydellistä rehukieltoa koskevien säännösten tarkistamiseen, scrapien hävittämiseen, kohorttien teurastamiseen ja seurantaan,

D. katsoo, että on välttämätöntä lisätä omaa valkuaiskasvituotantoa, jotta saadaan vähennettyä riippuvuutta soijan tuonnista ja muista valkuaislähteistä,

Yleiset huomiot

1. on tyytyväinen komission tiedonantoon "Toinen TSE-suunnitelma: Tarttuvia spongiformisia enkefalopatioita koskeva strategia-asiakirja" ja sen ehdotuksiin, jotka koskevat Euroopan unionin nykyiseen TSE-lainsäädäntöön tehtäviä muutoksia; korostaa kuitenkin, että jotkin säännökset vaativat perusteellisen arvioinnin ja että niitä tuetaan vain tietyin ehdoin;

2. pitää erittäin tärkeänä varmistaa, ettei BSE-tapausten huomattava väheneminen Euroopan unionissa johda TSE-toimenpiteiden lieventämiseen tai tiukkojen valvonta- ja seurantamekanismien vähenemiseen EU:ssa; panee merkille aiemman ja nykyisen TSE-lainsäädännön merkityksen TSE-tautien hävittämisessä EU:sta;

BSE-seuranta

3. panee merkille nautojen TSE-testauksen ikärajojen nostamisen yli 72 kuukauteen 22 jäsenvaltiossa, kuten on esitetty edellä mainitussa komission päätöksessä luvan antamisesta tietyille jäsenvaltioille niiden vuotuisten BSE-seurantaohjelmien tarkistamiseen tehdyn päätöksen 2009/719/EY muuttamisesta;

4. kehottaa komissiota nostamaan ikärajoja muissa jäsenvaltioissa vain, jos samalla toteutetaan luotettavia riskinarviointeja, jotta ei vaarannettaisi eläinten terveyden ja kuluttajansuojan korkeaa tasoa;

5. korostaa, että valvontamekanismi on tärkeä väline, kun EU:ssa seurataan TSE-tautien tilannetta; on huolestunut testattavien nautojen ikärajojen uudesta korotuksesta etenkin, kun otetaan huomioon otokseen perustuva testaus nautojen BSE-seurantajärjestelmässä tammikuusta 2013 lähtien; pyytää komissiota ilmoittamaan parlamentille edistymisestä ja uusista ratkaisuista otoksen koon suhteen;

6. kehottaa komissiota pitämään riskieläinten testausta edelleen tärkeässä asemassa seurattaessa BSE-tapausten kehitystä EU:ssa ja varmistettaessa, että mahdolliset tautitapaukset havaitaan varhaisessa vaiheessa myös tulevaisuudessa;

Rehukiellon tarkistaminen

7. kannattaa – erityisesti EU:n nykyisen valkuaisvajeen vuoksi – komission ehdotusta kumota säännökset, joilla kielletään yksimahaisten ruokkiminen käsitellyllä eläinvalkuaisella, edellyttäen, että tämä koskee vain muita kuin kasvinsyöjiä ja että

— käsitelty eläinvalkuainen on peräisin ainoastaan lajeista, joilla ei ole yhteyttä TSE-tauteihin,

— käsitellyn eläinvalkuaisen tuotanto- ja sterilointimenetelmät ovat tiukimpien turvallisuusvaatimusten ja sivutuoteasetuksen sääntöjen mukaiset ja että niissä käytetään uusinta ja turvallisinta käytettävissä olevaa teknologiaa,

— lajinsisäistä kierrätystä ("kannibalismia") koskevat nykyiset kiellot pidetään voimassa,

— eri lajeista peräisin olevan käsitellyn eläinvalkuaisen tuotantokanavat pidetään täysin erillään toisistaan,

— jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset valvovat tuotantokanavien erillisyyttä ja komissio järjestää asiaa koskevia tarkastuksia,

— ennen rehukiellon kumoamista otetaan käyttöön luotettava lajinmääritysmenetelmä, jonka avulla on mahdollista määrittää käsiteltyä eläinvalkuaista sisältävän eläinrehun valkuaisen alkuperälaji, jotta voidaan sulkea pois lajinsisäinen kierrätys ja märehtijöistä peräisin olevan käsitellyn eläinvalkuaisen käyttö,

— luokkaan 1 tai luokkaan 2 kuuluvista aineksista peräisin olevan käsitellyn eläinvalkuaisen tuotanto kielletään ja käsitellyn eläinvalkuaisen tuotantoon käytetään vain ihmisravinnoksi kelpaavia luokkaan 3 kuuluvia aineksia;

8. korostaa, että näiden toimenpiteiden on oltava sopusoinnussa sellaisen yhteisen maatalouspolitiikan kanssa, jonka tavoitteena on kasvin- ja kotieläintuotannon kytkeminen yhteen, laidunmaiden asianmukainen käyttö, oman valkuaistuotannon lisääminen ja viljelykiertojärjestelmien tukeminen;

9. kehottaa komissiota siinä tapauksessa, että rehukielto kumotaan, toteuttamaan toimenpiteitä sen varmistamiseksi, ettei yksimahaisista peräisin olevan aineksen ja märehtijöistä peräisin olevan aineksen ristikontaminaatio kuljetuskanavissa ole mahdollista;

10. kehottaa komissiota tutkimaan, tarvitaanko teurastamoille, joissa valmistetaan sekä yksimahaisista että märehtijöistä peräisin olevia sivutuotteita, erillinen lupa sen varmistamiseksi, että nämä sivutuotteet erotetaan selkeästi toisistaan;

11. torjuu yksimahaisista tai märehtijöistä peräisin olevan käsitellyn eläinvalkuaisen käytön märehtijöiden rehussa;

12. pyytää komissiota arvioimaan, onko käsitellyn eläinvalkuaisen tuontia tarpeen valvoa, jotta voidaan sulkea pois lajinsisäinen kierrätys, luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvan aineksen käyttö ja hygieniasääntöjen rikkominen; painottaa, että tätä varten tarvitaan myös paikalla tehtäviä säännöllisiä ja ennalta ilmoittamattomia tarkastuksia;

13. kannattaa sellaisen toleranssitason määrittämisen kriittistä tarkastelua, joka koskee satunnaisen pitoisuuden aiheuttamaa ja teknisesti väistämätöntä ei-sallitun, yksimahaisista peräisin olevan eläinvalkuaisen merkityksetöntä määrää eläinrehussa, jos on käytettävissä menetelmä tämän valkuaisen osuuden määrittämiseksi;

Erikseen määritellyn riskiaineksen luettelo

14. edellyttää, että komissio pitää voimassa EU:n erikseen määritellyn riskiaineksen luetteloon sisältyvät tiukat vaatimukset; painottaa, ettei Maailman eläintautijärjestö (OIE) saa heikentää näitä tiukkoja vaatimuksia yrittäessään sovittaa EU:n vaatimuksia oman luettelonsa mukaisiksi;

15. kehottaa komissiota harkitsemaan muutoksia EU:n erikseen määritellyn riskiaineksen luetteloon vain, jos muutoksia voidaan perustella tieteellisillä tosiasioilla ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti, jos ihmisten ja eläinten terveydelle aiheutuvat riskit voidaan sulkea pois ja jos elintarvike- ja rehuketjun turvallisuus voidaan taata;

TSE-tautien tutkimus

16. kehottaa komissiota jatkamaan scrapien geneettistä valvontaa lampaissa sellaisten jalostus- ja tuotanto-ohjelmien kautta, joiden tarkoituksena on välttää sisäsiitos tai geneettinen ajautuminen;

17. kehottaa komissiota toteuttamaan toimenpiteitä, joilla kannustetaan jatkamaan vuohien scrapie-resistenssin ja epätyypillisen scrapien tutkimusta, koska näin voidaan edesauttaa TSE-tautien hävittämistä EU:ssa;

18. kehottaa komissiota edistämään meneillään olevaa tutkimusta BSE-pikatestien (ante mortem- ja post mortem -testien) kehittämiseksi;

19. torjuu komission ehdotuksen vähentää TSE-tautien tutkimukseen kohdennettua EU-rahoitusta;

Kohorttien teurastaminen

20. panee merkille komission ehdotuksen tarkistaa nykyistä politiikkaa, jonka mukaan koko kohortti teurastetaan, jos BSE-tautia havaitaan naudoilla; korostaa, että ennen kuin kohorttien teurastuspolitiikkaan tehdään muutoksia, on otettava huomioon seuraavat seikat kuluttajien luottamuksen korkean tason säilyttämiseksi: 1) kuluttajansuoja, 2) mahdolliset riskit ihmisten ja eläinten terveydelle ja 3) huolehtiminen siitä, että riskinhallinnasta ja lainsäädännöstä vastaavat tahot voivat edelleen ryhtyä heti tarvittaviin toimenpiteisiin siinä tapauksessa, että BSE-tauti puhkeaa uudelleen EU:ssa;

Elintarvike- ja rehuturvallisuus

21. panee merkille edellä mainitun komission kertomuksen elintarviketurvallisuutta, eläinten terveyttä ja hyvinvointia sekä kasvien terveyttä koskevan virallisen valvonnan yleisestä toimivuudesta jäsenvaltioissa; huomauttaa, että kertomuksessa tuodaan esiin eräitä jäsenvaltioiden toimittamien kertomusten laatuun liittyviä puutteita, ja kehottaa jäsenvaltioita parantamaan raportoinnin laatua siten, että parannetaan kansallisten tarkastusten toteutusta ja pyritään täten varmistamaan säädöksissä asetettujen vaatimusten täyttäminen, tuodaan esille tapaukset, joissa säännöksiä ei ole noudatettu, ja tehostetaan valvontaviranomaisten ja elintarvikealan toimijoiden toimintaa; kehottaa komissiota seuraamaan tehokkaasti jäsenvaltioiden tekemiä tarkastuksia;

22. on huolestunut elintarvikkeiden ja rehujen kontaminoitumisesta esimerkiksi dioksiinin vuoksi ja kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön ja soveltamaan erittäin tarkasti elintarvike- ja rehuvalvontaa sekä riskinhallintaa koskevia nykyisiä asetuksia ja tiukentamaan tarvittaessa näitä sääntöjä sekä varmistamaan niiden yhdenmukaisen täytäntöönpanon yhteisten suuntaviivojen avulla koko sisämarkkina-alueella;

23. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että asetuksessa (EY) N:o 1069/2009 ja täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 142/2011 asetettuja vaatimuksia eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittelystä ennen niiden muuttamista biokaasuksi ja mädätteiden käytöstä ja hävittämisestä noudatetaan ja että sivutuotteiden laiton päätyminen rehuketjuun estetään; kehottaa komissiota valvomaan nykyisten sääntöjen täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa, jotta voidaan varmistaa, että toiminta tapahtuu suljetussa piirissä;

Mekaanisesti erotettu liha

24. on huolestunut mekaanisesti erotettua lihaa koskevasta nykyisestä EU:n lainsäädännöstä ja sen täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa;

25. kehottaa jäsenvaltioita tarkistamaan mekaanisesti erotettua lihaa koskevien määritelmien täytäntöönpanoa voimassa olevien sääntöjen mukaiseksi;

26. kehottaa ottamaan käyttöön mekaanisesti erotettua lihaa koskevan pakollisen merkinnän, jotta kuluttajat saisivat lisää tietoa ja pystyisivät tekemään tietoon perustuvia valintoja;

27. pyytää komissiota ilmoittamaan kolmansille maille kaikista TSE-asetukseen ja TSE-tauteihin liittyviin toimenpiteisiin tehdyistä muutoksista;

*

* *

28. kehottaa puhemiestä välittämään tämän täytäntöönpanoa koskevan mietinnön neuvostolle ja komissiolle.

Ilmailualan turvallisuus ja erityisesti turvaskannerit

P7_TA(2011)0329

Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 ilmailualan turvallisuudesta ja erityisesti turvaskannereista (2010/2154(INI))

(2013/C 33 E/13)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle turvaskannereiden käytöstä EU:n lentoasemilla (KOM(2010)0311),

— ottaa huomioon 23. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman ilmailun turvatoimien ja henkilöskannereiden vaikutuksista ihmisoikeuksiin, yksityisyyteen, ihmisarvoon ja tietosuojaan ([1]),

([1]) EUVL C 15 E, 21.1.2010, s. 71.

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

— ottaa huomioon yhteisistä siviili-ilmailun turvaamista koskevista säännöistä 11. maaliskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 300/2008 ([1]),

— ottaa huomioon asetuksen (EY) N:o 300/2008 liitteessä vahvistettujen siviili-ilmailun turvaamista koskevien yhteisten perusvaatimusten täydentämisestä 2. huhtikuuta 2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 272/2009 ([2]),

— ottaa huomioon toimenpiteistä ilmailun turvaamista koskevien yhteisten perusvaatimusten täytäntöönpanemiseksi 4. maaliskuuta 2010 annetun komission asetuksen (EU) N:o 185/2010 ([3]),

— ottaa huomioon komission viidennen kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle yhteisistä siviili-ilmailualan turvaamista koskevista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2320/2002 täytäntöönpanosta (KOM(2010)0725),

— ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 vahvistamansa kannan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi ilmailun turvamaksuista ([4]),

— ottaa huomioon neuvoston 12. heinäkuuta 1999 antaman suosituksen 1999/519/EY väestön sähkömagneettisille kentille (0 Hz–300 GHz) altistumisen rajoittamisesta ([5]),

— ottaa huomioon terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fysikaalisista tekijöistä (sähkömagneettiset kentät) aiheutuville riskeille 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/40/EY ([6]) (kahdeksastoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi),

— ottaa huomioon terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fysikaalisista tekijöistä (keinotekoinen optinen säteily) aiheutuville riskeille 5. huhtikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/25/EY ([7]) (yhdeksästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi),

— ottaa huomioon yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24. lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ([8]),

— ottaa huomioon perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13. toukokuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/29/Euratom ([9]),

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean "liikenne, energia, perusrakenteet, tietoyhteiskunta" -erityisjaoston lausunnon komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamasta tiedonannosta turvaskannereiden käytöstä EU:n lentoasemilla,

([1]) EUVL L 97, 9.4.2008, s. 72.
([2]) EUVL L 91, 3.4.2009, s. 7.
([3]) EUVL L 55, 5.3.2010, s. 1.
([4]) EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 164.
([5]) EYVL L 199, 30.7.1999, s. 59.
([6]) EUVL L 184, 24.5.2004, s. 1.
([7]) EUVL L 114, 27.4.2006, s. 38.
([8]) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.
([9]) EYVL L 159, 29.6.1996, s. 1.

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnot (A7-0216/2011),

Turvaskannerit

A. ottaa huomioon, että turvaskanneri on sellaisesta teknologiasta käytetty yleinen nimitys, jolla voidaan havaita vaatteiden alla kuljetettavia metallisia ja muita kuin metallisia esineitä; ottaa huomioon, että ilmaisukyvyllä tarkoitetaan turvaskannerin kykyä havaita tarkastettavan henkilön vaatetuksessa olevat kätketyt esineet,

B. ottaa huomioon, että ilmailualan turvaamista koskevassa EU:n lainsäädännössä on säädetty useista eri turvatarkastusmenetelmistä ja -teknologioista, joiden avulla voidaan havaita vaatetukseen kätketyt kielletyt esineet ja joista jäsenvaltiot valitsevat vähintään yhden; ottaa huomioon, että turvaskannerit eivät kuulu tällä hetkellä tähän luetteloon,

C. ottaa huomioon, että turvaskannerit ovat tällä hetkellä käytössä tilapäisesti – enintään 30 kuukauden ajan – useiden eri jäsenvaltioiden lentoasemilla ja että jäsenvaltiot käyttävät täten oikeuttaan kokeilla uutta teknologiaa (komission asetuksen (EU) N:o 185/2010 liitteessä oleva 12.8 kohta),

D. ottaa huomioon, että jäsenvaltioilla on oikeus soveltaa toimenpiteitä, jotka ovat tiukempia kuin EU:n nykyiset perusvaatimukset, ja että jäsenvaltiot voivat näin ollen ottaa turvaskannereita käyttöön alueellaan; ottaa huomioon, että näin tehdessään niiden on toimittava riskinarvioinnin pohjalta ja unionin oikeuden mukaisesti; ottaa huomioon, että näiden toimenpiteiden on oltava asianmukaisia, puolueettomia, syrjimättömiä ja oikein suhteutettuja niiden kohteena olevaan riskiin (asetuksen (EY) N:o 300/2008 6 artikla),

E. ottaa huomioon, että jos jäsenvaltiot ottavat käyttöön turvaskannereita kummassa tahansa edellä mainituista tapauksista, ei ole mahdollista noudattaa yhden ainoan turvatarkastuksen periaatetta; ottaa huomioon, että nykyisen tilanteen jatkuessa jäsenvaltioiden toimintaa koskevat vaatimukset eivät ole yhdenmukaiset, eivätkä ne näin ollen hyödytä matkustajia,

F. katsoo, että keskustelua turvaskannereista ei saisi käydä irrallaan Euroopan lentoasemien yhdennettyä turvallisuuskonseptia koskevasta yleisestä keskustelusta,

G. ottaa huomioon, että terveyttä on vaalittava ja oikeutta terveyteen suojeltava, ottaa huomioon, että altistuminen ionisoivalle säteilylle on riski, jota olisi syytä välttää; katsoo siksi, että ionisoivaa säteilyä käyttävät skannerit, joiden vaikutukset ovat kumulatiivisia ja haitallisia ihmisten terveydelle, olisi kiellettävä Euroopan unionissa,

H. ottaa huomioon, että sekä EU:n että jäsenvaltioiden lainsäädännössä on säädetty kansalaisten suojelemisesta ionisoivaa säteilyä lähettävien teknologioiden käytöstä terveydelle mahdollisesti aiheutuvilta vaaroilta sekä tällaiselle säteilylle altistumista koskevista raja-arvoista, katsoo siksi, että ionisoivaa säteilyä käyttävät skannerit olisi kiellettävä Euroopan unionissa,

I. ottaa huomioon, että Euroopan komissio on kuullut Euroopan tietosuojavaltuutettua, 29 artiklan mukaista tietosuojaryhmää ja Euroopan unionin perusoikeusvirastoa ja että edellä mainittujen tahojen antamat vastaukset sisältävät tärkeitä tietoja edellytyksistä, joita noudattaen turvaskannerien käyttö lentoasemilla olisi perusoikeuksien mukaista,

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

J. ottaa huomioon, että terveyttä, yksityiselämää, ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapautta, syrjintäkieltoa ja tietosuojaa koskevien oikeuksien toteutumiseen liittyviä huolenaiheita on käsiteltävä sekä asiaan liittyvän tekniikan että sen käytön kannalta, ennen kuin turvaskannereiden käyttöönottoa voidaan harkita,

K. katsoo, että turvaskannerit takaavat korkeamman turvatason kuin nykyiset laitteet ja että ne sen lisäksi nopeuttavat matkustajien tarkastamista ja lyhentävät siten odotusaikoja,

Ilmailualan turvallisuutta koskeva rahoitus

L. ottaa huomioon, että neuvosto ei ole vielä ilmaissut kantaansa ilmailualan turvamaksuja koskevaan direktiiviin liittyvästä Euroopan parlamentin kannasta,

Rahtia koskevat turvatoimet

M. ottaa huomioon, että viimeisimmissä tiedustelupalvelujen paljastamissa terrori-iskujen yrityksissä pyrittiin käyttämään rahtia iskujen välineenä,

N. ottaa huomioon, että matkustajien lisäksi myös rahtiin ja postiin sovelletaan ja on sovellettava asianmukaisia turvatoimia,

O. ottaa huomioon, että matkustajakoneissa kuljetettava rahtitavara ja posti voivat olla terrorihyökkäysten kohteita; ottaa huomioon, että rahtitavaran ja postin turvallisuustaso on paljon alempi kuin matkustajien, joten matkustajakoneisiin lastattavaa postia ja rahtitavaraa koskevia turvatoimia on tiukennettava,

P. ottaa huomioon, että turvatoimet koskevat lentoasemien lisäksi koko toimitusketjua,

Q. ottaa huomioon, että postialan toimijoilla on tärkeä ilmailualan turvallisuuteen liittyvä tehtävä kirjeiden ja pakettien hallinnassa ja että postialan toimijat ovat investoineet unionin säännöstön mukaisesti huomattavia summia ja ottaneet käyttöön uutta teknologiaa kansainvälisten ja EU:n turvallisuusnormien noudattamisen varmistamiseksi,

Kansainväliset suhteet

R. ottaa huomioon, että ilmailualan turvatoimien kansainvälinen koordinointi on välttämätöntä korkean turvallisuustason varmistamiseksi ja matkustajia koskevien toistuvien turvatarkastusten ja niiden aiheuttamien rajoitusten ja lisäkustannusten välttämiseksi,

Turvahenkilöstön koulutus

S. ottaa huomioon, että turvahenkilöstön koulutus ja jatkokoulutus on erittäin tärkeää korkean turvallisuustason takaamiseksi ja että koulutuksen avulla on huolehdittava siitä, että matkustajia kohdellaan heidän ihmisarvonsa takaavalla tavalla ja että heidän henkilötietojaan suojellaan,

T. ottaa huomioon, että turvahenkilöstöä koskevat sosiaaliset ja koulutusstandardit olisi otettava huomioon pääsystä maahuolinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla 15. lokakuuta 1996 annettua neuvoston direktiiviä 96/67/EY ([1]) tarkistettaessa,

([1]) EYVL L 272, 25.10.1996, s. 36.

Yleistä

1. katsoo, että ilmailualan turvallisuutta varten tarvitaan yhden turvatarkastuksen periaatteen mukainen yhtenäinen toimintamalli, jotta yhdeltä EU:n lentoasemalta toiselle EU:n lentoasemalle saapuvia matkustajia, matkatavaroita tai rahtia ei tarvitse turvatarkastaa uudelleen;

2. katsoo, että tehokkaiden ja nopeiden skannereiden käyttäminen matkustajien turvatarkastuksissa tuo turvatarkastuspisteissä käytettävän ajan osalta lisäarvoa ilmailu-alan turvallisuudelle;

3. kehottaa komissiota tutkimaan räjähteiden, myös kiinteiden aineiden, havaitsemista koskevien muiden tekniikoiden käyttöä lentoturvallisuuden alalla;

4. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan kaikkiin käytettävissä oleviin ja luotettaviin ja erityisesti poliisilta, tiedustelupalveluilta, tullilta ja kuljetusyrityksiltä peräisin oleviin tietoihin perustuvan yhtenäisen riskienarviointijärjestelmän sellaisia lentomatkustajia varten, joiden voidaan perustellusti epäillä olevan uhka turvallisuudelle, sekä matkatavaroiden ja rahdin tarkastuksia varten; toteaa, että koko järjestelmän on perustuttava tehokkuuteen pyrkimiseen ja sen olisi oltava täysin sopusoinnussa syrjintäkieltoa koskevan EU:n perusoikeuskirjan 21 artiklan ja EU:n tietosuojalainsäädännön kanssa;

5. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan kaikkien asiaan liittyvien viranomaisten ja yksiköiden sekä turvatoimista vastaavien yritysten ja lentoyhtiöiden ja viranomaisten välisen tehokkaan tietojen vaihdon, turvallisuushallinnoinnin ja yhteistyön toteutumisen sekä EU:ssa että kansallisella tasolla;

6. pyytää komissiota tarkistamaan säännöllisesti luettelon hyväksytyistä turvatarkastusmenetelmistä ja niiden soveltamista koskevat edellytykset vähimmäisvaatimukset, jotta voidaan ottaa huomioon niissä havaitut mahdolliset ongelmat sekä saavutettu käytännön kokemus ja tekninen edistys ja varmistaa kehityksen mukainen korkeatasoinen ilmaisukyky sekä matkustajien ja työntekijöiden oikeuksien ja etujen suojelu;

7. korostaa, että on tärkeää torjua terrorismia ja järjestäytynyttä rikollisuutta, jotka uhkaavat Euroopan unionin turvallisuutta, kuten Tukholman ohjelmassa on määritelty, ja ainoastaan sen saavuttamiseksi tukee sellaisten terrorismin ehkäisemiseen tarkoitettujen turvatoimien käyttöä, jotka ovat lakisääteisiä, tehokkaita, välttämättömiä vapaassa ja avoimessa demokraattisessa yhteiskunnassa, oikeasuhteisia tavoitteeseensa nähden ja kaikilta osin EU:n perusoikeuskirjan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaisia; muistuttaa, että on oleellisen tärkeää, että kansalaiset luottavat instituutioihinsa ja että turvallisuuden varmistamisen ja perusoikeuksien ja -vapauksien turvaamisen välillä on siksi löydettävä oikeudenmukainen tasapaino;

8. korostaa siksi, että kaikkien terrorismin vastaisten toimien on oltava täysin demokraattiselle yhteiskunnalle välttämättömien Euroopan unionin perusoikeuksien ja velvollisuuksien mukaisia ja että niiden on oltava oikeasuhteisia, ehdottoman välttämättömiä, lakisääteisiä ja käyttötarkoituksensa mukaisesti rajattuja;

Turvaskannerit

9. pyytää komissiota ehdottamaan turvaskannereiden lisäämistä hyväksyttyjen turvatarkastusmenetelmien luetteloon sillä edellytyksellä, että siihen liitetään niiden käyttöä koskevat asianmukaiset säännöt ja vähimmäisvaatimukset tässä päätöslauselmassa esitetyn mukaisesti, ja että Euroopan parlamentin vuonna 2008 pyytämä vaikutustenarviointi on ensin tehty, jotta saadaan näyttöä skannereiden tehokkuudesta ja siitä, että ne eivät vaaranna matkustajien terveyttä, henkilötietosuojaa, ihmisarvoa ja yksityisyyttä;

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

10. on sitä mieltä, että turvaskannereiden käyttöä on säänneltävä yhteisillä EU:n säännöillä, menettelyillä ja normeilla, joilla varmistetaan ilmaisukyvyn kriteerit ja suojellaan tarvittavalla tavalla matkustajien, työntekijöiden, lentohenkilöstön ja turvahenkilöstön terveyttä ja perusoikeuksia ja etuja;

11. katsoo, että turvaskannereiden olisi nopeutettava lentoasemilla tehtäviä tarkastuksia ja vähennettävä matkustajille aiheutuvaa haittaa; kehottaa siksi komissiota ottamaan tämän näkökohdan huomioon lainsäädäntöehdotuksessaan;

12. ehdottaa, että komissio turvaskannereiden käyttöä koskevien sääntöjen vahvistamisen jälkeen tarkistaa näitä sääntöjä säännöllisesti ja tarvittaessa, jotta terveyden, yksityisyyden, henkilötietojen ja perusoikeuksien suojelemista koskevat säännökset voidaan sovittaa yhteen teknologisen kehityksen kanssa;

Välttämättömyys ja oikeasuhteisuus

13. on sitä mieltä, että terrori-iskujen pahentuminen edellyttää viranomaisilta turvallisuuteen ja ennaltaehkäisyyn liittyviä ja demokraattisten yhteiskuntien tarvitsemia toimenpiteitä;

14. katsoo, että turvaskannereiden ilmaisukyky on parempi kuin nykyisillä metallinpaljastimilla erityisesti muiden kuin metallisten esineiden ja nesteiden osalta ja että täydellisten ruumiintarkastusten suorittaminen on todennäköisesti skannereita häiritsevämpi, aikaa vievempi ja epämiellyttävämpi vaihtoehto;

15. katsoo, että jos huolehditaan asianmukaisista suojatoimenpiteistä, turvaskannereiden käyttö on suositeltavampaa kuin muiden, vaatimattomampien menetelmien käyttö, koska jälkimmäiset eivät takaa vastaavaa turvallisuustasoa; palauttaa mieliin, että ensisijaisina prioriteetteina lentoturvallisuudessa olisi säilytettävä tiedustelutiedon käyttö sen laajassa merkityksessä sekä hyvin koulutettu lentoasemien turvahenkilöstö;

16. katsoo, että yksityisyyttä ja terveyttä koskevat huolenaiheet ja vaatimukset voidaan ratkaista käytettävissä olevien teknologioiden ja menetelmien avulla; katsoo, että tällä hetkellä kehitettävänä oleva teknologia on lupaavaa ja että käytettävän teknologian on oltava paras mahdollinen;

17. katsoo, että turvaskannereiden asentaminen tai asentamatta jättäminen on EU:n jäsenvaltioiden vastuulla ja päätettävissä; katsoo kuitenkin, että skannereiden käyttöä on edelleen yhdenmukaistettava yhtenäisen ja turvallisen eurooppalaisen ilmailualueen luomiseksi;

18. katsoo, että EU:n jäsenvaltioiden olisi noudatettava kaikille EU:n jäsenvaltioille asetettuja vähimmäisnormeja ja -vaatimuksia asentaessaan turvaskannereita, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden oikeuteen soveltaa tiukempia toimenpiteitä;

19. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi lisättävä tarkastuspisteitä ja turvahenkilöstöä varmistaakseen, ettei turvaskannereiden käytöstä aiheudu haittaa matkustajille;

20. katsoo, että turvatarkastuksissa turvaskannereiden käyttämisen olisi oltava henkilöille vapaaehtoista ja että turvaskannereiden käytöstä kieltäytyvien henkilöiden olisi suostuttava vaihtoehtoisiin tarkastustoimenpiteisiin, jotka ovat vähintään yhtä tehokkaita kuin turvaskannerit ja joiden käytössä otetaan täysimääräisesti huomioon henkilöiden oikeudet ja ihmisarvo; korostaa, että kieltäytyminen turvaskannerin käytöstä ei saisi johtaa siihen, että henkilöä pidetään epäilyttävänä;

Terveys

21. palauttaa mieliin, että unionin ja jäsenvaltioiden lainsäädäntöä on sovellettava erityisesti ALARA (As Low As Reasonably Achievable) -periaatteen mukaisesti;

22. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön teknologiaa, joka aiheuttaa vähiten vahinkoa ihmisten terveydelle ja joka tarjoaa hyväksyttävissä olevia ratkaisuja kansalaisten tuntemaan huoleen yksityisyyden loukkaamisesta;

23. katsoo, että altistumista kumulatiiviselle ionisoivalle säteilylle ei pidä hyväksyä; katsoo siksi, että kaikki ionisoivaa säteilyä käyttävä tekniikka olisi nimenomaisesti suljettava pois turvatarkastuksista;

24. kehottaa komissiota tarkastelemaan tutkimuksen seuraavan puiteohjelman yhteydessä mahdollisuutta käyttää teknologiaa, joka ei aiheuta minkäänlaista haittaa yhdellekään matkustajalle ja jolla samalla varmistetaan ilmailun turvallisuus;

25. pyytää jäsenvaltioita tarkastelemaan säännöllisesti turvaskannereille altistumisen pitkän aikavälin vaikutuksia uudet tieteelliset tutkimustulokset huomioimalla, sekä valvomaan laitteiden asianmukaista asennusta, oikeaa käyttöä ja moitteetonta toimintaa;

26. vaatii ottamaan erityistapaukset asianmukaisesti huomioon ja soveltamaan oikeudenmukaista ja yksilöllistä kohtelua terveyden ja viestintäkyvyn kannalta muita heikommassa asemassa oleviin matkustajiin, kuten raskaana oleviin naisiin, lapsiin, ikääntyneisiin ja vammaisiin sekä implantoitavien lääkinnällisten laitteiden (kuten esimerkiksi ortopedisten proteesien tai sydämentahdistinten) haltijoihin sekä kaikkiin henkilöihin, joilla on mukanaan lääkkeitä ja/tai lääkinnällisiä laitteita (esim. ruiskuja tai insuliinia), joita he tarvitsevat terveytensä ylläpitämiseksi;

Vartalokuvat

27. on sitä mieltä, että olisi käytettävä vain tikku-ukkokuvia, ja vaatii, ettei vartalokuvia saa ottaa;

28. painottaa, että skannerien käytön yhteydessä kertyneitä tietoja ei saa käyttää muihin tarkoituksiin kuin kiellettyjen esineiden havaitsemiseen, että tietoja saa käyttää vain niin kauan kuin on tarpeen tarkastuksen suorittamiseksi, että tiedot poistetaan heti kun henkilö on läpäissyt turvatarkastuksen ja että tietoja ei saa säilyttää;

Syrjimättömyys

29. katsoo, että toimintaa koskevien sääntöjen avulla on taattava, että valinta on satunnaista ja että turvaskannereiden avulla tarkastettavia matkustajia ei valita syrjivin perustein;

30. korostaa, ettei henkilöä saisi ennen turvaskannausta tai ennen siitä kieltäytymistä arvioida esimerkiksi, sukupuolen, rodun, ihonvärin, etnisen taustan, geneettisten ominaisuuksien, kielen, uskonnon tai vakaumuksen perusteella;

Tietosuoja

31. katsoo, että kaikissa turvaskannereissa olisi käytettävä tikku-ukkokuvia matkustajien henkilöllisyyden suojelemiseksi ja jotta matkustajia ei voida tunnistaa mistään ruumiinosasta otetun kuvan perusteella;

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

32. korostaa, että käytetty tekniikka ei saa mahdollistaa tietojen säilyttämistä tai tallentamista;

33. muistuttaa, että turvaskannereiden käytön on oltava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24. lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaista;

34. korostaa, että jäsenvaltioiden, jotka päättävät käyttää turvaskannereita, olisi toissijaisuusperiaatteen mukaisesti voitava soveltaa tiukempia normeja kuin kansalaisten ja heidän henkilötietojensa suojelua koskevassa unionin lainsäädännössä on vahvistettu;

Skannattaville henkilöille ilmoitettavat tiedot

35. katsoo, että turvatarkastettaville henkilöille on ilmoitettava etukäteen perusteelliset tiedot erityisesti kyseessä olevan skannerin toiminnasta, ihmisarvoa. yksityisyyttä ja tietosuojaa koskevien oikeuksien suojelusta ja mahdollisuudesta kieltäytyä skannerilla tehtävästä turvatarkastuksesta;

36. kehottaa komissiota sisällyttämään lentomatkustajien oikeuksia koskeviin tiedotuskampanjoihinsa myös tietoja turvatarkastuksia ja turvaskannereita koskevista matkustajien oikeuksista;

Skannattavien henkilöiden kohtelu

37. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että turvahenkilöstölle järjestetään erityistä koulutusta turvaskannereiden käytöstä niin, että siinä kunnioitetaan matkustajien perusoikeuksia, ihmisarvoa, tietosuojaa ja terveyttä; toteaa tässä yhteydessä, että turvaskannereiden käyttöä koskevien ohjesääntöjen käyttöönotto voisi olla erittäin hyödyllistä skannereiden käytöstä vastaavalle turvahenkilöstölle;

Ilmailualan turvallisuuden rahoitus

38. palauttaa mieliin 5. toukokuuta 2010 vahvistamansa kannan ilmailun turvamaksuihin;

39. katsoo, että turvamaksujen olisi oltava avoimia, että niitä on käytettävä ainoastaan turvallisuuteen liittyvien kustannusten kattamiseksi ja että tiukempia toimenpiteitä soveltavien jäsenvaltioiden on rahoitettava itse kyseisten toimenpiteiden aiheuttamat lisäkustannukset;

40. kehottaa neuvostoa vahvistamaan välittömästi kantansa ensimmäisessä käsittelyssä ilmailun turvamaksuihin, koska ilmailun turvallisuutta koskeva lainsäädäntö ja ilmailun turvamaksuja koskeva lainsäädäntö liittyvät läheisesti toisiinsa;

41. suosittelee, että kaikissa matkalipuissa olisi ilmoitettava turvatoimien kustannukset;

Nesteitä, aerosoleja ja geelejä koskeva kielto

42. toistaa ja vahvistaa kantansa, jonka mukaan nesteiden kuljettamista koskeva kielto olisi päätettävä vuonna 2013 EU:n lainsäädännön mukaisesti; kehottaa siksi kaikkia asianomaisia tahoja, komissiota, jäsenvaltioita ja teollisuutta tiiviiseen yhteistyöhön, jotta nesteiden kuljetusta lentokoneissa koskevat rajoitukset poistetaan matkustajien edun vuoksi;

43. kehottaa jäsenvaltioita ja lentoasemia ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin asianmukaisen teknologian hankkimiseksi ajallaan, jotta nesteiden kuljettamista koskevan kiellon päättäminen sovittuna ajankohtana ei vaaranna turvallisuutta;

44. katsoo tässä yhteydessä, että kaikkien asianosaisten on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta nesteiden, aerosolien ja geelien kuljettamista koskevasta kiellosta voidaan siirtyä niiden valvontaan mahdollisimman tyydyttävällä ja yhtenäisellä tavalla sekä matkustajien oikeudet turvaten;

Rahtia koskevat turvatoimet

45. katsoo, että riskien arvioimiseen perustuvien rahdin ja postin turvatarkastusten on oltava oikeassa suhteessa niiden kuljettamiseen liittyviin uhkiin ja että asianmukainen turvallisuuden taso on taattava erityisesti silloin, kun rahtia tai postia kuljetetaan matkustajalentokoneissa;

46. muistuttaa, että rahtia ei voida skannata sataprosenttisesti; pyytää jäsenvaltioita jatkamaan ponnistelujaan asetuksen (EY) N:o 300/2008 ja siihen liittyvän komission asetuksen (EU) N:o 185/2010 täytäntöön panemiseksi, turvallisuuden parantamiseksi koko toimitusketjussa;

47. katsoo, että rahdin turvallisuustasossa on vielä jäsenvaltioiden välisiä eroja ja että yhden ainoan turvatarkastuksen periaatteen toteuttamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että Euroopassa kuljetettavaan rahtiin ja postiin sovelletaan asianmukaisia toimia ja että toisen jäsenvaltion hyväksymät valvotut edustajat tunnustetaan;

48. ottaa huomioon, että lentorahtia ja postia koskevia jäsenvaltioiden turvatoimia ja komission näitä toimia koskevia tarkastuksia on vahvistettu, ja pitää tämän vuoksi ehdottoman välttämättömänä teknisen selvityksen laatimista nykyisen rahtijärjestelmän heikkouksien ja niiden mahdollisten parannusten havaitsemiseksi;

49. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään lentorahtia koskevia turvatarkastuksia ja valvontaa ja myös valvottujen edustajien ja tunnettujen lähettäjien todentamisen valvontaa; korostaa tältä osin tarvetta lisätä kansallisten turvatarkastajien määrää;

50. korostaa tullin tietojen potentiaalista merkitystä erityislähetyksiin liittyvien riskien arvioinnissa ja pyytää komissiota jatkamaan työtään tullin sähköisten järjestelmien käyttämiseksi mahdollisesti ilmailun turvallisuuden edistämiseen, erityisesti käyttämällä EU:n tuontivalvontajärjestelmää tulliviranomaisten välisen yhteistyön parantamiseen;

51. pyytää komissiota ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta voidaan varmistaa kolmansista maista peräisin olevan rahdin turvallinen kuljettaminen alkuperäiskentältä lähtien, sekä vahvistamaan kriteerit suuririskisen rahdin määrittelemiselle ja toteamaan kaikkien toimijoiden vastuun;

52. pyytää Euroopan komissiota kiinnittämään turvallisuusohjelmassa huomiota kaikkien toimijoiden erityispiirteisiin ja yhdenmukaistamaan postin ja rahdin vaihtoon liittyviä turvatoimia kaupallista vaihtoa, palvelujen laatua ja sähköisen kaupankäynnin kehittämistä suosivan dynaamisen talouden takaamiseksi;

53. pyytää komissiota ehdottamaan rahdin kuljettamiseen liittyvän turvahenkilöstön yhdenmukaistettua koulutusta ja jatkokoulutusta, jotta voidaan ottaa huomioon uusin tekninen kehitys turvatoimien alalla;

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

Kansainväliset suhteet

54. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita tekemään riskien arvioinnissa ja ilmailualan turvallisuuteen liittyvien tiedustelujärjestelmien osalta yhteistyötä kansainvälisen siviili-ilmailuliiton (ICAO) ja kolmansien maiden kanssa;

55. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita edistämään maailmanlaajuisia standardeja kansainvälisen siviili-ilmailuliiton puitteissa, jotta ne voisivat tukea kolmansien maiden kyseisten standardien täytäntöönpanoon liittyviä pyrkimyksiä, tavoitella turvatoimien vastavuoroista tunnustamista ja saavuttaa yhden ainoan turvatarkastuksen periaatetta koskevan tavoitteen;

*

* *

56. katsoo, että komiteamenettelyn käyttö ilmailuturvallisuuden alalla ei ole asianmukaista ainakaan kun on kyse kansalaisten oikeuksia koskevista toimista, ja kehottaa ottamaan parlamentin täysimääräisesti mukaan päätöksentekoon yhteispäätösmenettelyssä;

57. toivoo komission esittävän tämän vaalikauden aikana lainsäädäntöehdotuksen asetuksen (EY) N:o 300/2008 muuttamisesta siten, että siinä otetaan huomioon komission 16. joulukuuta 2010 antama lausuma Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä;

58. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Naiset ja yritysjohtajuus

P7_TA(2011)0330

Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 naisista ja yritysjohtajuudesta (2010/2115(INI))

(2013/C 33 E/14)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Pekingissä syyskuussa 1995 pidetyn Yhdistyneiden Kansakuntien neljännen naisten maailmankonferenssin, Pekingissä hyväksytyn julistuksen ja toimintaohjelman sekä YK:n Peking +5 -erityisistunnossa 9. kesäkuuta 2000, Peking +10 -erityisistunnossa 11. maaliskuuta 2005 ja Peking +15 -erityisistunnossa 12. maaliskuuta 2010 hyväksytyt asiakirjat, jotka koskivat lisätoimia ja -aloitteita Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman toteuttamiseksi,

— ottaa huomioon vuonna 1979 hyväksytyn kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen,

— ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 1, 2, 3, 4, 5, 21 ja 23 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan, jossa korostetaan jäsenvaltioiden yhteisiä arvoja kuten moniarvoisuus, syrjimättömyys, suvaitsevaisuus, oikeudenmukaisuus, yhteisvastuu sekä naisten ja miesten tasa-arvo,

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 19 artiklan, jossa mainitaan sukupuoleen perustuvan syrjinnän torjuminen,

— ottaa huomioon komission kertomuksen naisten ja miesten tasa-arvon edistymisestä vuonna 2011,

— ottaa huomioon 27. lokakuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – Kohti kilpailukykyistä sosiaalista markkinataloutta – 50 ehdotusta työskentelyn, yrittäjyyden ja kaupankäynnin parantamiseksi" (KOM(2010)0608),

— ottaa huomioon 21. syyskuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Naisten ja miesten tasa-arvostrategia vuosiksi 2010–2015" (KOM(2010)0491),

— ottaa huomioon 6. kesäkuuta 2010 annetun komission vihreän kirjan "Rahoituslaitosten hallinto- ja ohjausjärjestelmät sekä palkka- ja palkkiokäytännöt" (KOM(2010)0284),

— ottaa huomioon 5. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Vahvistettu sitoumus naisten ja miesten tasa-arvoon: Naisten peruskirja" (KOM(2010)0078),

— ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston maaliskuussa 2006 hyväksymän Euroopan tasa-arvosopimuksen ja Eurooppa-neuvoston 7. maaliskuuta 2011 hyväksymän Euroopan uuden tasa-arvosopimuksen,

— ottaa huomioon neuvoston suosituksen 96/694/EY naisten ja miesten tasapuolisesta osallistumisesta päätöksentekoon,

— ottaa huomioon Davosissa 26.–29. tammikuuta 2011 pidetyn Maailman talousfoorumin vuotuisen kokouksen ja ohjelman "Women Leaders and Gender Parity",

— ottaa huomioon 11. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman rahoituslaitosten hallinto- ja ohjausjärjestelmistä ([1]),

— ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman naisten ja miesten tasa-arvosta Euroopan unionissa – 2010 ([2]),

— ottaa huomioon 15. kesäkuuta 1995 antamansa päätöslauselman neljännestä naisten maailmankonferenssista Pekingissä: Tasa-arvo, kehitys ja rauha ([3]), 10. maaliskuuta 2005 antamansa päätöslauselman YK:n neljännessä naisten maailmankonferenssissa hyväksytyn toimintaohjelman seurannasta (Peking +10) ([4]) ja 25. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman aiheesta "Peking +15 – YK:n sukupuolten välisen tasa-arvon toimintaohjelma" ([5]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön (A7-0210/2011),

A. ottaa huomioon, että naisten ja miesten tasa-arvo on Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa vahvistettu Euroopan unionin perusperiaate sekä yksi sen tavoitteista ja toiminnan kohteista ja että unionin erityisenä tehtävänä on ottaa naisten ja miesten tasa-arvo huomioon kaikessa toiminnassaan,

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0223.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0085.
([3]) EYVL C 166, 3.7.1995, s. 92.
([4]) EUVL C 320 E, 15.12.2005, s. 247.
([5]) EUVL C 348 E, 21.12.2010, s. 11.

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

B. katsoo, että yhtenä Euroopan unionin ensisijaisista tavoitteista pitäisi olla pätevien ja koulutettujen naisten pääseminen asemiin, joihin tällä hetkellä on vaikea päästä, poistamalla pysyvät esteet ja sukupuolten eriarvoisuus, jotka estävät naisia etenemästä urallaan,

C. katsoo, että sukupuolten tasa-arvo työelämässä edellyttää, että miesten ja naisten urakehitys yleisesti työmarkkinoilla ja nimityksissä kaiken tasoisiin johtoasemiin on yhdenvertaista, jotta voidaan saada aikaan yhteiskunnallinen oikeudenmukaisuus ja hyödyntää naisten osaamista kaikin tavoin vahvistaen siten taloutta, ja että naisille ja miehille varmistetaan yhtäläiset kehitysmahdollisuudet,

D. ottaa huomioon, että vuonna 2008 naiset suorittivat 59,5 prosenttia yliopistotutkinnoista EU:ssa; ottaa huomioon, että naisia on miehiä enemmän kauppatieteellisissä, hallintotieteellisissä ja oikeustieteellisissä tiedekunnissa; ottaa kuitenkin huomioon, että naisten osuus suurimpien pörssiyhtiöiden ylimmissä päätöksentekoelimissä oli vain 10,9 prosenttia vuonna 2009,

E. katsoo, että naisten edustusta koskevat ongelmat voivat johtua myös sukupuoleen perustuvan syrjinnän ja sellaisten stereotyyppisten käytösmallien yhdistelmästä, joita edelleen esiintyy yrityksissä ja jotka rajoittavat potentiaalisten johtajien mentorointia,

F. ottaa huomioon, että Euroopan komission ja yksityisen sektorin tutkimukset ovat osoittaneet, että yritysten talous- ja rahoitustuloksilla on yhteys siihen, että niiden päätöksentekoelimissä on naisia; katsoo sen osoittavan selkeästi, että naisten huomattava edustus johtoasemissa on todellinen taloudellista tulosta ja kilpailukykyä edistävä väline,

G. katsoo, että siksi on olennaisen tärkeää ottaa edelleen käyttöön tämän alan tapaustutkimusten ja parhaiden käytäntöjen vaihdon kaltaisia menetelmiä sekä myönteisiä toimia, jotta naisten inhimillisiä voimavaroja voidaan hyödyntää mahdollisimman hyvin kaikilla yrityksen toiminnan tasoilla,

H. ottaa kuitenkin huomioon, että naisten osuus Euroopan unionissa pörssissä noteerattujen suurimpien yritysten hallitusten jäsenistä on tällä hetkellä vain kymmenen prosenttia ja hallitusten puheenjohtajista vain kolme prosenttia, ja ottaa huomioon maiden väliset erot ja eri ammattialojen väliset erot; ottaa huomioon, että sukupuolten palkkaero koko EU:ssa on edelleen jopa 17,5 prosenttia ja että se koskee myös johtotehtäviä,

I. ottaa huomioon, että naisten määrä yritysten hallituksissa kasvaa tällä hetkellä vain puoli prosenttiyksikköä vuodessa; ottaa huomioon, että näin hitaan edistyksen myötä vie toiset 50 vuotta ennen kuin yritysten hallituksissa kummallakin sukupuolella on vähintään 40 prosentin edustus,

J. katsoo, että kauppa- ja teollisuuskamareissa ja työntekijä- ja työnantajajärjestöissä ei ole läheskään saavutettu miesten ja naisten välistä tasapainoista edustusta, mikä kuvastaa naisten vähäistä edustusta yritysten johtoelimissä; katsoo kuitenkin, että kauppa- ja teollisuuskamarit ja työntekijä- ja työnantajajärjestöt voivat myötävaikuttaa alan hyvien käytäntöjen levittämiseen ja vaihtoon,

K. katsoo, että sekä unionin että jäsenvaltioiden päätöksentekijöiden ja yritysten on poistettava esteet naisten pääsyltä yleisesti työmarkkinoille ja erityisesti johtoelimiin ja tarjottava naisille yhdenvertaisia mahdollisuuksia vastuullisiin asemiin pääsemiseksi, jotta voidaan taata kaikkien olemassa olevien resurssien tehokas käyttö, kanavoida naisten asiantuntemus ja pätevyys parhaalla mahdollisella tavalla ja hyödyntää mahdollisimman hyvin Euroopan unionin inhimillistä potentiaalia sekä vaalia unionin perusarvoja, joiden yksi keskeinen periaate on tasa-arvo,

L. katsoo, että ennakoivat aloitteet ja toimenpiteet, joita on toteutettu yksityisellä sektorilla ja joilla pyritään lisäämään naisten edustusta, esimerkiksi pyrkimällä hyödyntämään inhimillisiä resursseja yritysten sisällä naisten urien edistämiseksi paremmin tai luomalla yritysten ulkopuolella verkostoja, joilla kannustetaan naisten osallistumista ja etenemistä ja hyvien käytäntöjen säännöllistä vaihtoa, ovat osoittautuneet hyödyllisiksi ja edistämiskelpoisiksi, vaikka ne eivät ole vielä riittäviä yritysten toimintatapojen muuttamiseksi ja naiset ovat edelleen aliedustettuja yritysten johdossa,

M. ottaa huomioon, että komissio on ilmoittanut esittävänsä lainsäädännöllisiä toimenpiteitä varmistaakseen, että pörssiyhtiöt ryhtyvät tehokkaisiin toimenpiteisiin saadakseen aikaan naisten ja miesten yhdenvertaisen edustuksen hallituksissa, mikäli sitä ei saada aikaan itsesääntelyllä seuraavien 12 kuukauden aikana,

1. suhtautuu myönteisesti komission 1. maaliskuuta 2011 esittämiin toimenpiteisiin, erityisesti sen aikomukseen ehdottaa Euroopan unionin lainsäädäntöä vuonna 2012, elleivät yritykset vapaaehtoisesti nosta naisten osuutta päätöksentekoelimissään 30 prosenttiin vuoteen 2015 mennessä ja 40 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä;

2. kehottaa yrityksiä saavuttamaan naisten osuutta johtoelinten jäsenistä koskevan 30 prosentin rajan vuoteen 2015 mennessä ja 40 prosentin rajan vuoteen 2020 mennessä;

3. panee merkille selkeän edistymisen naisten edustuksessa Norjassa sen jälkeen, kun vuonna 2003 säädettiin, että pörssissä noteerattujen ja yli 500 työntekijän yritysten hallitusten jäsenistä on oltava vähintään 40 prosenttia kumpaakin sukupuolta ja kun määrättiin tehokkaat seuraamukset sääntöjen noudattamatta jättämisestä;

4. vaatii, että yritykset velvoitetaan noudattamaan naisten ja miesten yhdenvertaista kohtelua ja yhtäläisiä mahdollisuuksia työelämässä ja että tämän tavoitteen mukaisesti on ryhdyttävä toimenpiteisiin, joilla estetään kaikenlainen syrjintä;

5. suhtautuu myönteisesti esimerkiksi Ranskan, Alankomaiden ja Espanjan aloitteisiin, joilla vahvistetaan naisten edustusta johtoelimissä koskeva vähimmäismäärä, jota yritysten on noudatettava, ja seuraa keskusteluja naisten edustuksesta muissa jäsenvaltioissa, kuten Belgiassa, Saksassa ja Italiassa; huomauttaa, että poliittisen tahdon osoittaminen on ainoa tapa vauhdittaa naisten ja miesten tasa-arvoista edustusta yritysten johtoelimissä edistävien velvoittavien toimenpiteiden hyväksymistä;

6. suhtautuu myönteisesti Suomessa käyttöön otettuun yritysten hallinnointia koskevaan säännöstöön, jonka mukaan yritysten päättävissä elimissä on oltava edustettuna kumpaakin sukupuolta ja tämän säännöstön vastainen toiminta on selvitettävä julkisesti; toteaa, että naisten osuus suomalaisten yritysten päättävissä elimissä on säännöstön käyttöönottamisen myötä noussut tähän mennessä 25 prosenttiin ja että sellaisten pörssissä noteerattujen yritysten osuus, joiden hallintoneuvostossa tai hallituksessa on naisia, on säännöstön julkistamisen jälkeen kahden vuoden sisällä noussut 51 prosentista noin 70 prosenttiin;

7. korostaa, että valittaessa henkilöitä yritysten johtoelinten tehtäviin perusteena on oltava vaadittu pätevyys ammattitaidon, tutkintojen ja kokemuksen osalta ja että yritysten työhönotossa on noudatettava avoimuuden, puolueettomuuden, kattavuuden, tehokkuuden syrjimättömyyden ja sukupuolten tasa-arvon periaatteita;

8. katsoo, että on harkittava sellaisten tehokkaiden sääntöjen käyttöönottoa, joilla estetään hallintoneuvostovirkojen kumuloituminen, jotta vapautuisi virkoja naisille, mutta jotta myös vahvistettaisiin keskisuurten ja suurten yritysten hallintoneuvoston jäsenten tehokkuutta ja riippumattomuutta;

9. korostaa, että julkisten pörssiyhtiöiden on näytettävä esimerkkiä ja sovellettava ensimmäisenä tasa-arvoista sukupuolijakaumaa hallintoneuvostoissa ja johtotehtävissä kaikilla tasoilla;

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

10. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota toteuttamaan uutta politiikkaa, jonka nojalla naiset voivat osallistua entistä enemmän yrityksen johtoon, muun muassa

a. käynnistämällä vuoropuhelun, joka ei rajoitu kiintiöihin, suuryritysten johdon ja työmarkkinaosapuolten kanssa tavoista, joilla naisten määrää voidaan lisätä yrityksissä,

b. tukemalla aloitteita, joilla pyritään arvioimaan ja edistämään miesten ja naisten välistä tasa-arvoa rekrytoinnista vastaavissa lautakunnissa ja palkkaerojen, ammattiluokitusten, koulutuksen tai urakehityksen kaltaisilla aloilla,

c. edistämällä eurooppalaisten yritysten sosiaalista vastuuta siten, että sitoudutaan varmistamaan naisten pääsy vastuullisiin johtotehtäviin ja perheystävälliset palvelut,

d. edistämällä sellaista yhteiskunnallista toimintaa, joka ohjaa nuoria naisia entistä enemmän tieteen ja teknologian alan opintojen piiriin, kuten Yhdistyneiden Kansakuntien talous- ja sosiaalineuvosto on toivonut,

e. ottamalla käyttöön erityistoimia ja järjestelyitä laadukkaiden ja kohtuuhintaisten palveluiden tarjoamiseksi, esimerkiksi lasten, vanhusten ja muiden huollettavien henkilöiden hoitopalvelut, verokannustimia yrityksille tai muunlaisia korvauksia, joiden avulla yrityksissä työskentelevät naiset ja miehet voivat sovittaa yhteen perhe- ja työelämänsä,

f. kehittämällä naisten henkilökohtaisia kykyjä yrityksessä, jotta he voivat valmistautua tehokkaasti vastaamaan johtotehtävistä, jatkuvan erityiskoulutuksen sekä muiden ammatillisten tukitoimenpiteiden, kuten esimerkiksi kohdennettujen mentorointi- ja verkostoitumisjärjestelmien avulla,

g. kehittämällä sukupuolten tasa-arvoa ja syrjimättömyyttä koskevaa koulutusta,

h. edistämällä yritysten täsmällisiä ja laskettavissa olevia sitoumuksia,

i. kannustamalla kaikkia sidosryhmiä esittämään aloitteita, jotta voidaan muuttaa suhtautumista naisiin ja naisten omaa suhtautumista työhön, jotta useammat naiset voivat ottaa johtovastuuta yrityksen operatiivisessa johdossa eikä vain toimintojen puolella; katsoo, että kyseisillä aloitteilla olisi pyrittävä kannustamaan tyttöjä ja nuoria naisia näkemään itsensä laajemmassa urakehityksessä opettajien, perheen ja eri roolimallien tuella, ja naisjohtajuutta olisi esiteltävä myönteisesti eurooppalaisissa viestimissä,

j. määrittämällä tapoja lisätä erityisen aliedustettuihin ryhmiin, esimerkiksi maahanmuuttajataustaisiin ryhmiin ja etnisiin vähemmistöihin kuuluvien naisten edustusta;

11. tuo voimakkaasti esille palkkaerojen ongelman yrityksissä, ja erityisesti johtotehtävissä olevien naisten ja miesten palkkaerot; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota ryhtymään toimenpiteisiin, joiden avulla torjutaan pysyviä palkkaeroja, jotka liittyvät perinteisiin stereotypioihin ja jotka vaikuttavat urakehitykseen ja pitävät naisten edustuksen yritysten johtoelimissä vähäisenä;

12. on erityisesti sitä mieltä, että yritysten, joiden on esitettävä tuloslaskelmat lyhentämättöminä, olisi saavutettava tasa-arvoinen sukupuolijakauma hallintoneuvostoissaan kohtuullisessa määräajassa;

13. kannustaa yrityksiä antamaan ja panemaan täytäntöön yhteiskuntavastuun säännöt sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi yrityksen hallituksessa, käyttämään vertaispainetta, jotta organisaatioihin vaikutetaan niiden sisällä, ja soveltamaan noudata tai selitä -sääntöä, jolloin yritykset velvoitetaan selvittämään, miksi hallituksessa ei ole vähintään yhtä naista;

14. katsoo, että jäsenvaltioiden ja komission olisi laadittava aloitteita, joiden tarkoituksena on perheestä huolehtimiseen liittyvien velvoitteiden oikeudenmukaisempi jakaminen perheen sisällä ja perheen ja yhteiskunnan välillä sekä naisille ja miehille samasta työstä maksettujen palkkojen eron vähentäminen; katsoo, että olisi toteutettava konkreettisia toimenpiteitä, joilla

a. puututaan kohtuuhintaisten, luotettavien ja paikallisten lastenhoitopalvelujen saatavuudessa ilmeneviin ongelmiin,

b. otetaan käyttöön joustavia työkäytäntöjä organisatoristen valmiuksien parantamiseksi ja naisten osallistumisen hyödyntämiseksi mahdollisimman hyvin; katsoo, että tällaisten käytäntöjen on saatava tukea ja kannatusta koko työvoimasta, joten tarvitaan johtajuutta, jotta haastetaan kulttuuriset asenteet ja perinteiset hyvän liiketoiminnan periaatteet ja sovelletaan uusia ajattelutapoja miesten ja naisten asemasta yhteiskunnassa, kestävästä työvoimasuunnittelusta, sosiaalisesta pääomasta ja vastuusta yhteisölle;

15. rohkaisee yritysjohtajia lisäämään henkilöstönsä tietämystä naisten ja miesten urakehityksestä ja sitoutumaan henkilökohtaisesti naisjohtajien uran seuranta- ja tukiohjelmiin yrityksissään;

16. kehottaa komissiota

a. antamaan mahdollisimman pian täydellisen tilannekatsauksen naisten edustuksesta kaikentyyppisissä yrityksissä Euroopan unionissa sekä elinkeinoelämän toteuttamista pakollisista ja vapaaehtoisista toimista ja jäsenvaltioiden äskettäin toteuttamista toimista naisten edustuksen lisäämiseksi,

b. ehdottamaan kyseisen selvityksen jälkeen, ja mikäli yritysten ja jäsenvaltioiden toteuttamat toimet ovat riittämättömiä, lainsäädäntöä, mukaan lukien kiintiöitä, vuoteen 2012 mennessä naisten edustuksen lisäämiseksi yritysten johtoelimissä 30 prosenttiin vuoteen 2015 mennessä ja 40 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä ja ottamaan samalla huomioon jäsenvaltioiden toimivallan ja niiden taloudelliset, rakenteelliset (yritysten koko), oikeudelliset ja alueelliset erityisominaisuudet;

17. pyytää komissiota laatimaan etenemissuunnitelman konkreettisten, mitattavissa olevien ja toteuttamiskelpoisten tavoitteiden vahvistamiseksi, jotta saavutetaan tasa-arvoinen edustus kaiken kokoisissa yrityksissä, ja kehottaa komissiota laatimaan erityisen oppaan pk-yrityksille;

18. kehottaa komissiota perustamaan verkkosivuston, jossa käsitellään näitä asioita koskevia hyviä käytäntöjä parhaiden kokemusten levittämiseksi ja vaihtamiseksi; korostaa, että on otettava käyttöön viestintästrategia, jolla voidaan tiedottaa tehokkaasti yleisölle ja työmarkkinaosapuolille tällaisten toimien merkityksestä; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita käynnistämään kohdennettuja tiedotuskampanjoita;

19. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille.

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

Rahoitus-, talous- ja sosiaalikriisi: toteutettavat toimenpiteet ja aloitteet

P7_TA(2011)0331

Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 rahoitus-, talous- ja sosiaalikriisistä: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi (2010/2242(INI))

(2013/C 33 E/15)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 7. lokakuuta 2009 tekemänsä ja työjärjestyksen 184 artiklan mukaisesti hyväksytyn päätöksen rahoitus-, talous- ja sosiaalikriisiä käsittelevän erityisvaliokunnan asettamisesta ja sen toimivallan, jäsenmäärän ja toimikauden keston määrittelystä [1],

— ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2010 tekemänsä päätöksen rahoitus-, talous- ja sosiaalikriisiä käsittelevän erityisvaliokunnan toimikauden jatkamisesta 31. heinäkuuta 2011 saakka [2],

— ottaa huomioon 20. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman rahoitus-, talous- ja sosiaalikriisistä: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi (välimietintö) [3],

— ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman innovatiivisesta rahoituksesta globaalilla tasolla ja Euroopan tasolla [4],

— ottaa huomioon Euroopan unionin meneillään olevan lainsäädäntöohjelman erityisesti perussopimuksen muuttamisen, talouden ohjausjärjestelmän, sisämarkkinoiden toimenpidepaketin ja energiapolitiikan suhteen,

— ottaa huomioon johtopäätöksensä, jotka se teki kestävän Euroopan unionin poliittisia haasteita ja rahoitusta vuoden 2013 jälkeen käsittelevän erityisvaliokunnan monivuotista rahoituskehystä koskevien ehdotusten jälkeen,

— ottaa huomioon seuraavien kansallisten parlamenttien panoksen: Itävallan liittoneuvosto, ja kansallisneuvosto, Belgian senaatti ja edustajainhuone, Bulgarian parlamentti, Tšekin tasavallan senaatti ja edustajainhuone, Tanskan kansankäräjät, Suomen eduskunta, Ranskan parlamentti, Saksan liittopäivät ja liittoneuvosto, Kreikan parlamentti, Unkarin parlamentti, Italian edustajainhuone, Latvian parlamentti, Liettuan parlamentti, Alankomaiden parlamentti, Puolan parlamentin ala- ja ylähuone, Portugalin parlamentti, Romanian senaatti ja edustajainhuone, Slovakian kansanedustuslaitos, Slovenian kansalliskokous, Ruotsin valtiopäivät sekä Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin ylä- ja alahuone,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon rahoitus-, talous- ja sosiaalikriisiä käsittelevän erityisvaliokunnan mietinnön (A7-0228/2011),

[1] EUVL C 230 E, 26.8.2010, s. 11.
[2] EUVL C 257 E, 24.9.2010, s. 211.
[3] Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0376.
[4] Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0080.

A. ottaa huomioon, että kriisin sosiaaliset kustannukset ovat korkeat, sillä työssäkäyvien määrä on pudonnut EU:ssa 1,8 prosentilla, mikä tarkoittaa 23 miljoonaa taloudellisesti aktiivista henkilöä työttömänä (9,6 prosenttia koko määrästä), 21 prosentin nuorisotyöttömyysastetta, epävarmuutta työllisyyden elpymisen suhteen ja köyhyysrajan alle putoamisen uhkaa 17 prosentille EU:n kansalaisista ([1]),

B. ottaa huomioon, että Välimeren etelärannan ja Lähi-idän kansannousujen voidaan katsoa johtuvan muun muassa taloudellisista ja yhteiskunnallisista puutteista sekä koulutettua nuorisoa erityisesti vaivaavasta työttömyydestä, ja että nämä kansannousut muistuttavat demokratian arvoista ja osoittavat, että globalisaatio edellyttää kokonaisvaltaisia ratkaisuja, jotka liittyvät perusoikeuksien ja -vapauksien tunnustamiseen ja kunnioittamiseen ja maiden sekä kunkin maan yhteiskuntaluokkien välisten erojen korjaamiseen,

C. ottaa huomioon, että kolme vuotta Lehman Brothersin romahduksen jälkeen on toteutettu joitakin toimia rahoituskriisin torjumiseksi; katsoo kuitenkin, että tarvitaan lisätyötä sellaisen kestävän rahoitusalan luomiseksi, joka pystyy selviytymään liiallisesta keinottelusta ja rahoittamaan reaalitaloutta mieluiten pitkän aikavälin investointitarpeiden ja työpaikkojen luomisen avulla; ottaa huomioon, että talouden ohjausjärjestelmän uudistusten yhteydessä ei ole käsitelty riittävästi koko maailman ja unionin tason epätasapainotiloja,

D. katsoo, että finanssikriisi on laukaissut taloudellisen ja sosiaalisen kriisin, joka on johtanut eräissä maissa poliittiseen kriisiin;

E. ottaa huomioon, että komission arvioiden mukaan tuotanto putoaa vuoteen 2013 mennessä noin 4,8 prosentilla bkt:stä ja että seuraavan vuosikymmenen aikana sen arvellaan putoavan selkeästi alhaisimmalle tasolleen yli 20 vuoteen ([2]),

F. ottaa huomioon, että kriisi paljastaa luottamus- ja näkemyspulan EU:n sisällä,

G. ottaa huomioon, että sosiaalisen markkinatalouden ja sen arvojen kehittäminen on Euroopan unionin merkittävä tavoite,

H. toteaa, että suhteellisesti vauraiden ihmisten määrä on lisääntynyt, mutta samalla taloudellinen ja yhteiskunnallinen kuilu ovat leventyneet,

I. katsoo, että maailmanlaajuinen rahoituskriisi on vaikuttanut vakavasti vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseen, erityisesti tavoitteen, jonka mukaan maailmanlaajuinen köyhyys tulee puolittaa vuoteen 2015 mennessä,

J. ottaa huomioon, että kriisi on osoittanut tarpeen edetä kohti todellista unionin talouden ohjausjärjestelmää, joka muodostuu järjestelmällisestä yhdistelmästä eri politiikkoja, joiden avulla voidaan taata kestävä kasvu, vakaa ja laadukas työllisyystilanne, budjettikuri, kohtuuttoman makrotaloudellisen epätasapainon korjaaminen, EU:n talouden kilpailukyky ja tuottavuus ja rahoitusmarkkinoiden tiukempi sääntely ja valvonta sekä riittävä mekanismi finanssikriisin ratkaisemiseksi,

([1]) Eurostat, Statistics in focus, 9/2010, Population and social conditions http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFFPUB/KS-SF-10-009/EN/KS-SF-10-009-EN.PDF ja Euroopan komissio, työllisyystilanne Euroopassa 2010 (http://ec.europa.eu/employment_social/eie/executive_summarys_en.html#top).

([2]) European Commission, Impact of the current Economic and Financial crisis on potential output, Occasional Papers 49, June 2009, Table V, Page 33 (http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/publication15479_en.pdf).

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

K. panee merkille, että Euroopan parlamentti korosti 8. kesäkuuta 2011 antamassaan päätöslauselmassa "Sijoittaminen tulevaisuuteen: uusi monivuotinen rahoituskehys kilpailukykyistä, kestävää ja osallistavaa Euroopan unionia varten", että toteutettavissa olevista säästöistä riippumatta EU:n talousarvion nykyisellä kokonaismäärällä, joka on 1 prosentti bruttokansantulosta (BKTL), ei kyetä kuromaan umpeen rahoitusvajetta, jonka syynä ovat Lissabonin sopimuksesta sekä nykyisistä poliittisista painopisteistä ja sitoumuksista johtuvat lisärahoitustarpeet; on sen vuoksi vakuuttunut, että seuraavaa monivuotista rahoituskehystä varten tarvitaan vähintään 5 prosentin lisäys vuoden 2013 tasoon verrattuna;

L. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti panee samassa päätöslauselmassa merkille, että omien varojen enimmäismäärää ei ole muutettu vuoden 1993 jälkeen; katsoo, että omien varojen enimmäismäärää olisi mukautettava jonkin verran progressiivisesti, kun jäsenvaltiot antavat enemmän toimivaltaa unionille ja asettavat sille useampia tavoitteita; katsoo, että vaikka nykyinen omien varojen enimmäismäärä, jonka neuvosto on asettanut yksimielisesti, takaa riittävän talousarvioon liittyvän liikkumavaran unionin kiireellisimpiin haasteisiin vastaamiseksi, se ei kuitenkaan riitä tekemään EU:n talousarviosta todellista Euroopan talouden ohjausvälinettä eikä auta sitä investoimaan merkittävästi Eurooppa 2020 -strategiaan EU:n tasolla;

M. ottaa huomioon, että unionin kestävän kasvun takaamiseksi ja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi on kohdennettava uudelleen käyttämättä jääneet maksumäärärahat kasvua, kilpailukykyä ja työllisyyttä koskeville yhteisön ohjelmille ja tehostettava EIP:n myöntämiä lainoja ja pantava täytäntöön julkisia ja yksityisiä sijoittajia houkuttelevat obligaatiomarkkinat, joiden avulla voidaan rahoittaa koko unionia hyödyttäviä yhteisiä hankkeita (erityisiä hankkeita koskevat obligaatiot),

I. Euroopan valtionvelka- ja eurokriisi sekä julkisten velkakirjojen ja euro-obligaatioiden keskinäinen liikkeeseenlasku

1. palauttaa mieliin keskinäisten heikkouksien kolmiyhteyden, jossa eräiden jäsenvaltioiden epätasapainoinen finanssipolitiikka on lisännyt entisestään kriisiä edeltäneitä julkisen talouden vajeita, jolloin julkisen talouden markkinatilanne on kiristynyt eräissä jäsenvaltioissa;

2. korostaa, että luottoluokituslaitokset laskivat Kreikan, Irlannin ja Portugalin valtionvelan luokitusta, millä oli heijastevaikutuksia kaikkiin euroalueen maihin ja sijoittajat siirtyivät spekuloinnin ja riskien välttämisten kannalta parempiin salkkuihin, jolloin Kreikka, Irlanti ja Portugali eivät enää saaneet markkinoilta rahoitusta kestävällä korkotasolla, mikä johti EU:n ja Kansainvälisen valuuttarahaston tarjoamaan rahoitusapuun;

3. katsoo, että Kansainvälinen työjärjestö (ILO) olisi otettava mukaan EU:n ja Kansainvälisen valuuttarahaston avustusohjelmiin;

4. muistuttaa, että luottoluokituslaitoksilla oli merkittävä asema rahoituskriisin muodostumisessa, kun ne antoivat strukturoiduille rahoitusvälineille virheellisiä luokituksia, joita oli alennettava; hyväksyy finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän lokakuussa 2010 asettamat periaatteet, jotka ohjaavat siinä, kuinka vähennetään riippuvuutta ulkoisista luottoluokituksista, ja kehottaa komissiota ottamaan asianmukaisesti huomioon tammikuussa 2011 päättyneen julkisen kuulemisen tulokset;

5. vaatii järjestämään avoimen tilintarkastuksen valtionvelasta sen alkuperän määrittämiseksi ja velkakirjojen pääasiallisten haltijoiden henkilöllisyyden ja perittävien määrien selvittämiseksi;

6. toteaa, että jäsenvaltioiden kahden- tai monenkeskiset lähestymistavat ovat uhka taloudelliselle lähentymiselle, rahoitusvakaudelle ja euron uskottavuudelle ja pitää myönteisenä ajatusta talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta, jonka tarkoituksena on ratkaista EU:n liiallisten sisäisten epätasapainoisuuksien ongelma;

7. painottaa, että julkisen talouden velkakriisi paljasti Euroopan sisäisten epätasapainoisuuksien riskit; korostaa, että EU:n on reagoitava yhtenäisesti, kehitettävä finanssipolitiikan paljon tiiviimpää koordinointia ja tarvittaessa sovellettava yhteistä finanssipolitiikkaa osittain omin varoin rahoitetun EU:n talousarvion turvin sekä otettava käyttöön asiaankuuluvia säännöksiä kriisinhallintaa ja talouspolitiikan yhtenäistämistä varten;

8. korostaa tarvetta järkeistää jäsenvaltioiden menoja EU:n talousarvion kautta erityisesti aloilla, joilla EU tuottaa enemmän lisäarvoa kuin kansallisilla talousarvioilla saataisiin aikaan;

9. korostaa, että jäsenvaltioiden kasvunäkymät on katsottava ratkaisevaksi tekijäksi määritettäessä valtionvelkaan liittyvää korkotasoa, erityisesti mitä tulee Euroopan rahoitusvakausvälineen ja vuodesta 2013 alkaen Euroopan vakausmekanismin tarjoamaan tukeen;

10. antaa tunnustusta erittäin velkaantuneiden jäsenvaltioiden pyrkimyksille saattaa talousarvionsa tasapainoon ja toteuttaa rakenteellisia uudistuksia;

11. korostaa, että euroalueen jäsenvaltioissa toimivien emopankkien on kannettava osuutensa vastuusta niiden tytärpankkien muissa EU:n jäsenvaltioissa harjoittamista vastuuttomista lainakäytännöistä, jotka esimerkiksi edistivät osaltaan asuntokuplien muodostumista Espanjassa, Irlannissa ja Latviassa ja johtivat näissä jäsenvaltioissa nyt koettaviin talousarviovaikeuksiin; toteaa tämän vuoksi, että rahoitustuen tarjoaminen näille velkaantuneille jäsenvaltioille, jos sellainen on tarpeen, ei ole hyödyksi pelkästään niille, vaan myös niille jäsenvaltioille, joiden emopankit eivät alun alkaen onnistuneet kehittämään vastuullisia lainakäytäntöjä tytärpankeissaan;

12. korostaa, että kaikilla jäsenvaltioilla on systeemistä merkitystä; vaatii toteuttamaan kattavan, sosiaalisesti osallistavan ja yhdenmukaistavan uudistuspaketin, jolla puututaan finanssijärjestelmän heikkouksiin; edellyttää, että on kehitettävä unionin valtiovarainhallinnon käsitettä EMU:n taloudellisen pilarin vahvistamiseksi; kehottaa lisäksi toteuttamaan kilpailukyvyn puuttumiseen pureutuvia rakenteellisia uudistuksia, joissa tarkastellaan EU 2020 -strategian tavoitteita sekä valtionvelkakriisin taustalla olevia perustavaa laatua olevia syitä; korostaa, että jäsenvaltioiden on palattava kestävän julkistalouden ja kasvuasteen tielle julkisia menoja koskevan järkevän politiikan sekä oikeudenmukaisen ja tehokkaan tulojen keräämisen avulla;

13. kehottaa komissiota tarkastelemaan euro-obligaatioita koskevaa tulevaa järjestelmää tavoitteena määrittää edellytykset, joilla tällainen järjestelmä hyödyttäisi kaikkia siihen osallistuvia jäsenvaltioita ja koko euroaluetta; korostaa, että euro-obligaatiot olisivat kestävä vaihtoehto Yhdysvaltain dollariin sidotuille joukkolainamarkkinoille ja niillä voitaisiin edistää Euroopan valtionvelkamarkkinoiden integroitumista, vähentää lainakuluja, lisätä likviditeettiä, ja talousarvion kurinalaisuutta ja parantaa vakaus- ja kasvusopimuksen noudattamista, edistää koordinoituja rakenteellisia uudistuksia ja tehdä pääomamarkkinoista vakaammat, millä vaalittaisiin ajatusta eurosta maailmanlaajuisena "tukena ja turvana"; muistuttaa, että euro-obligaatioiden yhteinen liikkeeseenlasku edellyttää siirtymistä kohti yhteistä talous- ja finanssipolitiikkaa;

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

14. korostaa siksi, että jos euro-obligaatioita lasketaan liikkeeseen, liikkeeseenlaskua olisi rajoitettava siten, että yhteisvastuu koskisi enintään 60 prosentin velkatasoa suhteessa niiden bruttokansantuotteisiin ja että se liitettäisiin kannustimiin julkisen talouden velkaantumisen alentamiseksi tälle tasolle; ehdottaa, että euro-obligaatioiden yleisenä tavoitteena pitäisi olla julkisen talouden velkaantumisen vähentäminen ja moraalikadon välttäminen sekä euroon kohdistuvan keinottelun ehkäiseminen; toteaa, että näiden euro-obligaatioiden saatavuus edellyttäisi sopimista mitattavista velkaantumisen alentamisohjelmista ja niiden täytäntöönpanoa;

15. toteaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 125 artiklan tarkistamisesta on päästy poliittiseen yhteisymmärrykseen, ja väliaikainen Euroopan rahoitusvakausväline korvataan pysyvällä Euroopan vakausmekanismilla vuoteen 2013 mennessä; kehottaa muuttamaan Euroopan vakausmekanismin myöhemmässä vaiheessa Euroopan velka-asioita käsitteleväksi virastoksi ja antamaan Euroopan parlamentille voimakkaan aseman tässä sopimusmuutoksessa;

16. pahoittelee rahoituspalvelualan ammattilaisten osoittamaa sosiaalisen vastuun puutetta, kun nämä eivät ole luopuneet osasta vähintään yhden vuoden bonuksistaan ja luovuttaneet sitä sosiaalisiin hankkeisiin, kuten nuorisotyöttömyyden lieventämiseen unionissa;

II. Maailmanmarkkinoiden epätasapaino ja globaalin talouden ohjausjärjestelmä

17. palauttaa mieliin, että sekä eräät teollisuusmaat että nousevan talouden maat, kuten USA ja Kiina, aiheuttavat maailmanmarkkinoiden epätasapainoa; kehottaa Kiinaa osallistumaan aktiivisesti ja integroitumaan tiiviimmin maailmantalouden hallintajärjestelmään;

18. panee merkille, että EU:n, Yhdysvaltojen ja Japanin ulkopuolisen kaupan osuus on yli puolet maailmankaupasta, ja että tämä on hiljattain tapahtunut ja odottamaton käänne aikaisempaan tilanteeseen;

19. korostaa, että globaalin kysynnän tasapainottamiseen tarvitaan epäsymmetrisyyttä: kauppataseeltaan vahvasti ylijäämäisten maiden (kuten Kiina) on monipuolistettava kasvun moottoreita ja lisättävä sisäistä kysyntää, kun taas suuren vajeen omaavien maiden (kuten Yhdysvallat) on lisättävä kotimaan säästämisastetta ja vietävä rakenteelliset uudistukset päätökseen;

20. korostaa, että rahoitusmarkkinoiden on palveltava reaalitalouden kestävää kehitystä;

21. tukee G20-ryhmän pyrkimyksiä säännellä hyödykejohdannaisten markkinoita; kehottaa komissiota puuttumaan maataloustuotteiden markkinoilla vallitsevaan hintojen heilahteluun, panemaan kaikki G20-tasolla sovitut puitetoimet täysimääräisesti täytäntöön sekä torjumaan liiallista ja haitallista keinottelua erityisesti EU:ssa käyttöön otettavan rahoitusmarkkinalainsäädännön sekä markkinoiden väärinkäytöstä annetun direktiivin [1] ja rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin [2] tarkistamisen kautta;

22. palauttaa mieliin raaka-aineiden merkityksen Euroopan unionille sekä elintarviketurvallisuuden ja elintarvikkeiden hintavakauden merkityksen koko maailmalle ja erityisesti kehitysmaille, ja muistuttaa elintarvikkeiden niukkuuden ja niiden hintojen epävakauden aiheuttamista maailmanlaajuisista inflaatiopaineista; kehottaa Euroopan unionia tämän vuoksi vauhdittamaan pyrkimyksiä vähentää riippuvuutta raaka-aineista siten, että parannetaan nopeasti tehokkuusstandardeja sekä edistetään uusiutuvien raaka-aineiden tuotantoa

[1] Sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28. tammikuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/6/EY (EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16).

[2] Rahoitusvälineiden markkinoista 21. huhtikuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

ja käyttöä; toteaa, että kestävien tuotantotapojen on yleistyttävä, jotta voidaan edistää elintarviketurvallisuutta ja elintarvikkeiden hintavakautta, ja samalla on otettava uudelleen käyttöön tarjontaa sääntelevät mekanismit; kehottaa tämän vuoksi lisäämään kaupan avoimuutta ja vastavuoroisuutta; varoittaa lisäksi protektionistisista suuntauksista strategisten raaka-aineiden alalla;

23. kehottaa parantamaan valtion luottoriskien vaihtosopimuksia koskevan sääntelyn tasoa;

24. panee merkille kehityskulun, jossa kehittyviin talouksiin tehdään erittäin suuria yksityisiä investointeja, joiden arvioidaan saavuttavan lähes 1 biljoonan dollarin tason vuonna 2011 ([1]); kehottaa IMF:a laatimaan kehyksen keinottelukuplien muodostumisen ehkäisemiseksi tarkkailemalla maailmanlaajuisia valuuttavirtoja, sekä ryhtymään asianmukaisiin toimiin haitallisten kehityskulkujen ehkäisemiseksi; tunnustaa, että pääoman valvonta ei korvaa asianmukaista talouspolitiikkaa ja että siihen on turvauduttava vasta viimeisenä keinona; korostaa, että valtioiden on toteutettava muita toimenpiteitä kyseisten kuplien muodostumisen torjumisen ohella;

25. panee merkille rahoitusmarkkinoiden toimijoiden, myös rahoituslaitosten ja valuutanvaihdon, jatkuvaan keskittymiseen mahdollisesti liittyvät riskit reaalitalouden pitkän aikavälin rahoitusolosuhteiden heikentymisen muodossa; kehottaa tästä syystä Euroopan järjestelmäriskikomiteaa seuraamaan tiiviisti rahoitusmarkkinoiden keskittymisen seurauksena mahdollisesti syntyvien järjestelmäriskien kehitystä;

26. tähdentää, että EU:n tase on kunnossa eikä se pahenna maailmantalouden epätasapainoa, mutta seuraukset EU:n kannalta olisivat merkittäviä, jos Yhdysvaltojen dollarin arvon laskemisen seurauksena epätasapaino purkautuisi hallitsemattomasti; toteaa, että EU:n on koordinoitava kaupan ja valuutan epätasapainoja koskevaa politiikkaansa USA:n kanssa dollarin nopean alamäen välttämiseksi; vaatii Yhdysvaltoja sekä maailmantalouden muita merkittäviä toimijoita varmistamaan, että valuuttahallinnosta muodostuu monenkeskinen pyrkimys, johon osallistuvat kaikki maailman suuret valuutat; pitää myönteisenä maailmantalouden epätasapainoa koskevien indikaattoreiden julkistamista ja pyytää ottamaan kyseiset indikaattorit huomioon makrotaloudellisia toimintalinjoja laadittaessa;

27. korostaa, että parantaakseen valmiuksiaan kansainvälisenä toimijana EU:n on puututtava useisiin haasteisiin, kuten kilpailukyvyn ja lähentymisen puutteeseen, rahoitusalan riittämättömään vakauteen, heikkoon sisäiseen työllisyyteen ja kasvuun, sisämarkkinoiden ja EMU:n syventämisen myötä kasvaviin sisäisiin epätasapainotiloihin sekä poliittisen painoarvon puuttumiseen kansainvälisellä tasolla, joka johtuu muun muassa EU:n epäyhtenäisestä edustuksesta kansainvälisissä järjestöissä, mitä voitaisiin parantaa panemalla täytäntöön toimenpiteitä euron yhtenäisen edustuksen varmistamiseksi kansainvälisesti, kuten perussopimuksessa todetaan;

28. palauttaa mieliin, että EU:n on sisäisen ohjelmansa mukaisesti puhuttava yhdellä äänellä, sillä on oltava yksi edustaja IMF:n johtokunnassa keskipitkällä aikavälillä erityisesti euroaluetta varten ja sen on tarvittaessa edustettava tinkimättä jäsenvaltioita ja vaalittava maailmanlaajuisesti demokratiaa, ihmisoikeuksia, oikeusvaltiota, ihmisarvoisia työehtoja ja elinoloja, hyvää hallintotapaa, kestävää kehitystä, vapaata ja reilua kauppaa ja ilmastotavoitteita sekä torjuttava korruptiota, veropetoksia, veronkiertoa ja verokeitaita;

29. katsoo, että Euroopan olisi pyrittävä tasapainoiseen, vapaaseen ja oikeudenmukaiseen globaaliin kauppasopimukseen, jolla vähennettäisiin kehittyvien talouksien ja kehittyneiden talouksien välisiä ristiriitoja; vaatii purkamaan kaupan esteitä; pitää globaalin kauppasopimuksen puuttumista merkittävänä haittatekijänä, sillä kehittyneet taloudet estävät kehittyviä talouksia toteuttamasta maatalousalan vientihankkeita ja vastaavasti kehittyvät taloudet ovat kehittyneiden talouksien palveluiden vientipyrkimysten tiellä;

([1]) Kansainvälisen valuuttarahaston sisäinen asiakirja / kannanotto, 19. helmikuuta 2010, SPN/10/04: "Capital Inflows: The Role of Controls".

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

30. korostaa tarvetta avata julkisia hankintoja koskevat markkinat avoimelta ja vastavuoroiselta pohjalta;

31. korostaa vastavuoroisuutta koskevan hengen merkitystä Euroopan unionin ja sen tärkeimpien strategisten kumppanien suhteissa sekä suhteista saatavia molemminpuolisia etuja; katsoo tässä yhteydessä, että Euroopan unionin pitäisi miettiä, olisiko asianmukaista hankkia välineitä kolmansien maiden valtiontukea koskevien taloudellisten käytäntöjen tutkimiseksi ja sellaisten menettelyjen arvioimiseksi, joiden tavoitteena voisi olla keskeisten teknologioiden siirtäminen EU:n alueen ulkopuolelle;

32. panee merkille, että tällä hetkellä kansainvälisiä kirjanpitosäännöksiä säätelevä elin International Accounting Standards Board (IASB) velvoittaa vain alueellisesti koottuihin tilinpäätöksiin; vaatii ottamaan käyttöön kirjanpitosääntöä, joilla kaikki yritykset ja säätiöt velvoitetaan maakohtaiseen kirjanpitoon, sekä edistämään kansainvälistä veroyhteistyötä viranomaisten välisillä tiedonvaihtosopimuksilla;

33. palauttaa mieliin, että on tehtävä kauaskantoisia muutoksia maailmanlaajuiseen talous- ja finanssihallintaan avoimuuden ja vastuuvelvollisuuden edistämiseksi ja kansainvälisten talous- ja rahoituslaitosten yhteensopivan toiminnan varmistamiseksi; kehottaa ensimmäisenä askeleena kohti maailmantalouden ohjausjärjestelmää sisällyttämään Bretton Woodsissa perustetut instituutiot ja muut olemassa olevat taloutta ohjaavat elimet, G20 mukaan lukien, YK:n järjestelmään, jossa niiden olisi toimittava yhdessä Maailman kauppajärjestö WTO:n, ILO:n ja vielä perustamatta olevan, maailman ilmastoa käsittelevän järjestön kanssa;

34. kehottaa G20-maita hyväksymään pikaisesti globaaleja ja koordinoituja poliittisia toimia, jotta ne voivat osaltaan edistää vahvaa, vakaata ja tasapainoista maailmanlaajuista kasvua; kehottaa kyseisten maiden parlamenttien ottamista mukaan legitiimiyden ja vastuuvelvollisuuden lisäämiseksi; kehottaa edelleen uudistamaan ja antamaan lisäresursseja IMF:lle, jotta voidaan lisätä sen avoimuutta ja vastuuvelvollisuutta ja tehdä siitä entistä demokraattisempi, samalla kun vahvistetaan sen roolia jäsentensä talous- ja rahoitusvalvonnan suhteen ja perustaa uskottava turvaverkko maailmantalouden epätasapainon torjumiseksi;

35. kehottaa ottamaan käyttöön seuraavia uusia rahoitustukijärjestelyjä:

— uudistettu IMF voisi toimia maailmanlaajuisena hätävaraluotottajana ja tarjota vastapainoa yksittäisten maiden valuuttareservien tarpeelle, jos sen lyhyen aikavälin likviditeettiä ja rahoitusta koskevaa turvaverkkoa vahvistettaisiin;

— Vuosituhannen kehitystavoitteet: nykyinen kriisi on paljastanut, että rahoitusmarkkinat tarvitsevat kannustimia edistääkseen pitkän tähtäimen investointeja ja kestävää kehitystä; monenkeskisten ja kahdenvälisten kehityspankkien ja -järjestöjen rahoitusroolia olisi päivitettävä ja tehostettava vastauksena kehitysmaiden kasvaviin rahoitustarpeisiin; pääomasiirtojen transaktioveron tuloja voitaisiin käyttää vuosituhattavoitteiden saavuttamisen osarahoittamiseen ja niitä tarvitaan ilmastonmuutostavoitteiden toteuttamiseen; olisi jatkuvasti tutkittava kehitysvälineiden muiden rahoituslähteiden merkitystä, erityisesti velan uudelleenjärjestelyn ja köyhimpien maiden velkojen peruuttamisen sekä rahalähetysten edistämisen; sitoumukset ennakoitavissa olevaan viralliseen kehitysapuun on vahvistettava uudelleen ja on tutkittava innovatiivisia ylimääräisiä rahoituslähteitä kehitysmaiden kutistuvien talouksien aiheuttaman rahoitusvajeen täyttämiseksi; jäsenvaltioiden olisi vahvistettava uudelleen lupauksensa osoittaa 0,7 prosenttia bruttokansantulostaan kehitysapuun vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisen rahoittamiseksi;

— Välimeren kumppanuusmaissa tapahtuneiden mullistusten ja niihin liittyvien tapahtumien seurauksena EU:n on määritettävä tiiviimmän Euro–Välimeri-yhteistyön poliittiset painopisteet ja sovittava sen rahoituksesta; EU:n joukkovelkakirjalainoja on tässä yhteydessä laajennettava kestävän liikenteen, energia-alan, eurooppalaisen digitaalistrategian ja koulutusalan Euro–Välimeri-hankkeisiin, jotka tuottavat lisäarvoa Välimeren molemmilla puolilla;

III. Perusteet uudelle finanssijärjestelmälle

36. palauttaa mieliin, että "valuuttasota" ei ajaisi yhdenkään maan tai maiden ryhmän etua ja että se voisi tehdä tyhjäksi kaikki EU:n kansalaisten pyrkimykset vähentää julkisen talouden velkaantumista ja toteuttaa rakenteellisia uudistuksia; panee merkille, että euro on estänyt sellaisen valuuttakriisin syntymisen, joka tavallisesti on usein liittynyt rahoitusalan kriisiin; palauttaa mieliin, että monenkeskinen kauppajärjestelmä, kuten WTO, ei ulota sääntöjään pääomavirtoihin eikä niiden vastapainona ole monenkeskistä finanssijärjestelmää;

37. palauttaa mieliin G-20-maiden Koreassa asettaman tavoitteen kehittää entistä vakaampaa ja joustavaa kansainvälistä finanssijärjestelmää; on tietoinen kansainvälisen finanssijärjestelmän toimintaa koskevasta maailmanlaajuisesta huolestumisesta ja vaatii pikaisesti suuren harppauksen ottamista asiassa; pyytää siksi uudistamaan kansainvälistä finanssijärjestelmää siten, että varmistetaan systemaattinen ja kattava makrotason talousyhteistyö kestävän ja tasapainoisen globaalin kasvun aikaansaamiseksi;

38. korostaa, että kansainvälisen finanssijärjestelmän olisi käsiteltävä muun muassa seuraavia asioita:

— vaihtokurssit: ensimmäisenä vaiheena olisi noudattaa politiikkaa, joka mahdollistaa vaihtokurssien asteittaisen ja asianmukaisen mukautumisen muuttuviin makrotaloudellisiin perustekijöihin;

— varantovaluutta: kansainvälistä valuuttavarantojärjestelmää olisi uudistettava, jotta varannot eivät aiheuta maailmantalouden epätasapainoa; dollariin perustuva nykyinen kansainvälinen varantojärjestelmä voitaisiin asteittain korvata monenkeskisellä järjestelmällä, joka keskittyisi erityisnosto-oikeuksiin, jotka edustaisivat laajaa koko maailman valuuttojen valuuttakoria, erityisesti Kiinan renminbia ja Brasilian realia;

— pääomavirrat: monenkeskisten säännösten järjestelmä olisi otettava käyttöön pääomien pitkäaikaisten liikkeiden suosimiseksi, pääomien tavallisen ulosvirtauksen helpottamiseksi ja pirstaloituneiden arvopaperimarkkinoiden aiheuttamien häiriötekijöiden välttämiseksi sekä valtionobligaatiomarkkinoiden avoimen ja sujuvan toiminnan varmistamiseksi, samalla kun vältetään niiden väärinkäyttöä merkantilistisen tai muita hyväksikäyttävän politiikan edistämisen välineinä;

39. kehottaa lisäksi harkitsemaan pitkällä aikavälillä mahdollisuutta luoda maailmanlaajuinen varantovaluutta, joka perustuisi aluksi erityisnosto-oikeuksien ja IMF:n kehittämiseen ja muunteluun;

IV. EU:n kilpailukyvyn ja kestävyyden lisääminen sekä Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpano innovointia sekä työpaikkoja ja kasvua lisääviä investointeja edistämällä

Kilpailukyky, lähentyminen ja Eurooppa 2020 -strategia

40. kehottaa talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson sisältöä määriteltäessä ottamaan täysimääräisesti ja johdonmukaisesti huomioon Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet ja tarpeen selviytyä kaikista EU:n talouden sisäisistä epätasapainoista;

41. korostaa vastavuoroisesti kannustavan unionin politiikan merkitystä älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua ja työllisyyttä koskevan EU 2020 -strategian toteuttamiseksi, ja sitä on tuettava erilaisin välinein, joita ovat muun muassa tulevaisuuteen suuntautuneet koulutus-, ympäristö-, ilmasto- ja energiastrategiat, energiatehokkuus, uudistettu maatalouspolitiikka, koheesiopolitiikka, innovointi sekä T&K-strategiat, uudistettu EU:n talousarvio ja entistä enemmän näiden yhteisten tavoitteiden tukemiseen linjatut kansalliset talousarviot;

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

42. korostaa, että Eurooppa 2020 -strategian kestävyyttä koskeva tekijä on valtavirtaistettava kaikille asiaankuuluville politiikan aloille, jotta EU:sta tulisi jälleen alan suunnannäyttäjä maailmassa; painottaa, että jotta Eurooppa säilyttäisi kilpailukykynsä globaalissa taloudessa, sen on otettava johtoasema vihreässä muutoksessa kohti resurssitehokasta ja kestävää yhteiskuntaa; korostaa, että laaja-alaiset investoinnit ympäristöystävällisiin infrastruktuureihin, uusiutuvaan energiaan ja energiatehokkuuteen ovat erinomainen tapa edistää elpymistä sekä pitkän ajanjakson kasvua ja uusien työpaikkojen luomista;

43. muistuttaa, että sisämarkkinoiden täyttä potentiaalia ei vielä ole toteutettu ja että tarvitaan uutta poliittista määrätietoisuutta ja päättäväisiä toimia niiden täyden potentiaalin vapauttamiseksi kestävää ja sosiaalisesti osallistavaa kasvua ja työllisyyttä varten; korostaa tarvetta kehittää edelleen Euroopan palvelualaa ja edistää palvelukauppaa;

44. painottaa, että Eurooppa 2020 -strategian menestys riippuu koko EU:n sitoutumisesta, siitä, miten jäsenvaltiot, kansalliset parlamentit, paikalliset ja alueelliset viranomaiset ja työmarkkinaosapuolet omaksuvat sen; palauttaa mieliin painokkaiden ja asianmukaisesti toimivien työmarkkinaneuvottelujen ja kollektiivisen edunvalvonnan merkityksen Eurooppa 2020 -strategian yhteydessä, samoin kuin makrotalouspolitiikkaa ja -toimia koskevien todellisten eurooppalaisten työmarkkinaneuvottelujen merkityksen; toteaa, että nämä toimenpiteet olisi toteutettava laajan konsensuksen aikaansaamiseksi etenemistavasta;

45. panee merkille alue- ja paikallisviranomaisten lisääntyvän toimivallan ja vastuun; muistuttaa, että kaksi kolmasosaa Euroopan julkisista investoinneista tehdään edelleen valtiotasoa alemmalla tasolla; toteaa, että julkisten investointien toteutus- ja täytäntöönpanotason valinta vaikuttaa hyvin suuresti niiden tehokkuuteen; korostaa tämän vuoksi, että on tärkeää varmistaa, että julkiset investoinnit toteutetaan kaikkein tehokkaimmalla hallinnon tasolla;

46. kehottaa jäsenvaltioiden kansallisia parlamentteja ja hallituksia toimimaan kansallisessa päätöksenteossaan EU:n kannalta vastuullisella tavalla EU:ta kohtaan ja sisällyttämään EU-ulottuvuuden kansallisiin keskusteluihinsa;

47. tähdentää, että finanssipolitiikan konsolidoinnin täydennyksenä on oltava myös Eurooppa 2020 -strategiassa esitettyjä keskipitkän ja pitkän aikavälin tavoitteita, jotka koskevat erityisesti uusien työpaikkojen luomista, sosiaalista yhteenkuuluvuutta sekä investointeja infrastruktuuriin, resurssitehokkuuteen ja tietoperustaiseen talouteen, jotta kilpailukyky paranee ja sosiaalinen, taloudellinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus lisääntyy; toteaa, että kansallisilla ja EU-tason politiikoilla olisi tuettava strategiaa johdonmukaisesti ja että talousarviokuri voi ilman tarkkaan määritettyä strategiaa heikentää kasvunäkymiä, vähentää kilpailukykyä ja haitata pitkällä ajanjaksolla vakavasti taloutta; muistuttaa, että – koska avoin koordinointimenetelmä on epäonnistunut – EU 2020 -strategiaan olisi sisällyttävä komission jäsenvaltioille laatimia sitovia tavoitteita enimmäis- ja vähimmäisarvoineen sovellettaviksi niiden talouksien tiettyihin makrotaloudellisiin näkökohtiin;

48. kehottaa komissiota käynnistämään kaikkien jäsenvaltioiden tiukan tilintarkastuksen tiiviissä yhteistyössä Eurostatin kanssa niiden tosiasiallisen taloudellisen aseman määrittämiseksi, jotta voidaan tehdä Eurooppa 2020 -strategiaa, alueellisia hankkeita ja koheesiohankkeita koskevia tosiseikkoihin perustuvia päätöksiä; kehottaa valvomaan kaikki Euroopan unionin rahoitusohjelmia sekä kansallisia ja alueellisia tukia, suosittelee niiden hankkeiden ja ohjelmien tehostamista, joiden onnistuminen on hyvin tärkeää, ja vastavuoroisesti luopumista tehottomista tuista ja talouskehityssuunnitelmista;

49. korostaa, että erityisesti naiset ovat muita suuremmassa vaarassa ajautua köyhyyteen; toteaa, että lasten köyhyys on lisääntynyt joissakin jäsenvaltioissa kriisin aikana; painottaa, että tätä ei voida hyväksyä ja että kielteiset suuntaukset on pysäytettävä; kehottaa tämän vuoksi kehittämään erityisesti nykyiset valtiosta riippumattomat järjestöt vankaksi verkostoksi, jolla poistetaan lasten köyhyyttä lapsikeskeisin lähestymistavoin, lapsikohtaisin tavoittein ja painottamalla voimakkaasti lasten oikeuksia;

50. toteaa, että vankat sosiaaliturvajärjestelmät ovat merkittäviä talouden vakauttajia huonoina aikoina; korostaa tämän vuoksi, että vaikka julkista taloutta on vahvistettava, on myös selvästi tarpeen turvata julkisen sektorin palvelut ja säilyttää sosiaaliturvan nykyinen taso; vaatii ottamaan käyttöön toimenpiteitä tuloerojen pienentämiseksi erityisesti puuttumalla nuorisotyöttömyyteen;

51. korostaa, ettei taloudellinen taantuma saisi hidastaa työn ja yksityiselämän yhteensovittamispolitiikkojen edistymistä, etenkään kun on kyse naisten työmarkkinoille pääsyä helpottavista politiikoista;

52. panee merkille kriisin aiheuttamat haasteet, kuten taloudellisen toiminnan huomattavan taantumisen, rakenteellisesta ja pitkäaikaisesta työttömyydestä johtuvan talouskasvun heikkenemisen sekä julkisten ja yksityisten investointien vähenemisen ja kehittyvien talouksien myötä tulleen kilpailun lisääntymisen;

53. tunnustaa, että EU:n sisällä nykyisin olevan talouden epätasapainon torjumiseen ei riitä "yhden koon" politiikka ja että talouspolitiikan koordinoinnin onnistumiseksi on otettava huomioon EU:n kansallisten talouksien lähtökohdat ja niiden erityispiirteet; korostaa talouden koordinoinnin tarvetta ja sitä, että on edistyttävä kestävään julkiseen talouteen palaamisessa;

54. kehottaa lisäämään kansallisten talousarvioiden ja EU:n talousarvion välistä yhteentoimivuutta ja täydentävyyttä; katsoo, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä on keskityttävä Eurooppa 2020 -strategian tärkeimpiin painopistealueisiin ja varmistettava sellaisten lippulaiva-aloitteiden riittävä rahoitus, joissa EU jakaa toimivallan jäsenvaltioiden kanssa, mikä voi tarjota vahvaa eurooppalaista lisäarvoa;

55. korostaa, että sekä maatalous- että koheesiopolitiikan on oltava tärkeässä roolissa Eurooppa 2020 -strategian tukemisessa; on vakuuttunut siitä, että yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistamista on jatkettava maailmanlaajuisiin haasteisiin vastaamisen yhteydessä; katsoo, että strategian menestys perustuu EU:n politiikan yhtenäisyyden varmistamiseen ja että siinä olisi oltava mukana niinkin erilaisia näkökulmia kuin kansallisten ja unionin talousarvioiden yhteensovittaminen myös YMP:n ja koheesiorahastojen osalta takaamalla esimerkiksi resurssien oikeudenmukaisen jakamisen jäsenvaltioiden ja alueiden kesken selkeiden ja lähentymistä ja kilpailukykyä edistävien tavoitteiden pohjalta kiinnittäen erityistä huomiota suurimmassa tarpeessa oleviin jäsenvaltioihin ja alueisiin sekä koulutusta, innovointia ja tutkimus- ja kehittämismenoja koskeviin politiikkoihin;

56. palauttaa lisäksi mieliin, että Eurooppa 2020 -strategia on uskottava vain, jos sen taustalla on riittävästi taloudellisia resursseja, ja siksi kannattaa seuraavaa:

— johdonmukaisten päätelmien hyväksyminen seuraavan monivuotisen rahoituskehyksen yhteydessä ja EU:n talousarvion kohdentaminen toimiin, joilla edesautetaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista;

— EU:n varojen jakaminen niiden taloudellisen, sosiaalisen ja ympäristöllisen merkityksen ja tehokkuuden perusteella; jäsenvaltioiden käyttämättä jääneet varat voitaisiin kohdentaa uudelleen EU:n tason julkiseen investointiin, joka on tarkoitettu kasvua, kilpailukykyä ja työllisyyttä edistäviä yhteisiä hankkeita tai ohjelmia varten, kuten esimerkiksi investoinnit infrastruktuurin, koulutuksen, innovoinnin, tutkimuksen, kehittämisen ja koulutuksen aloilla;

— varojen käyttämistä ja investointihankkeiden tehokasta toteutusta koskevan teknisen tuen tarjoaminen;

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

— Euroopan investointipankin (EIP) entistä näkyvämpi asema rakennerahastojen vauhdittavan roolin ja vipuvaikutuksen vahvistamisessa;

— innovatiivisten rahoitusvälineiden kehittäminen ja mahdollisimman tarkoituksenmukainen käyttäminen, johon osallistuvat erityisesti EIP ja Euroopan investointirahasto (EIR) sekä Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki (EBRD) (esim. avustusten ja lainojen yhdistäminen, riskipääomavälineet, uudet riskinjakovälineet ja vakuudet);

— toimet yksityisten säästöjen ohjaamiseksi pitkän ajanjakson investointeihin asianmukaisten kannustimien ja välineiden avulla;

— kehitetään pitkän aikavälin investointien innovatiivista rahoitusta, jossa yhdistyvät sekä yksityiset että julkiset varat,

— joukkovelkakirjalainojen käyttöönotto yksityisen pääoman keräämiseksi täyttämään Euroopan infrastruktuurihaasteiden tarpeita;

— toimet, joilla varmistetaan pitkän aikavälin investointeihin liittyvien merkittävästi suurempien riskipääomasummien saatavuus;

— toimet, joilla varmistetaan rahoituksen helpompi saatavuus ja byrokratian vähentäminen, erityisesti pk-yritysten osalta, noudattaen samalla tiukkoja avoimuusstandardeja;

Energia- ja liikennepolitiikan toimet ja sisämarkkinat

57. katsoo, että Euroopan energiayhteisön perustaminen on merkittävä poliittinen hanke niiden Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisen kannalta, jotka koskevat uusiutuviin energialähteisiin siirtymisen vauhdittamista samalla kun maksimoidaan energiatehokkuus, EU:n energiahuollon riippumattomuuden lisäämistä ja aidosti yhteenliitettyjen energiamarkkinoiden luomista; korostaa energiapolitiikkansa ulkoisen ulottuvuuden merkitystä;

58. uskoo, että öljyä ja maakaasua tuottavien valtioiden ja kuluttajavaltioiden ja erityisesti eurooppalaisten valtioiden välisiä suhteita olisi lujitettava, ottaen huomioon myös Välimeren alueen poliittisen maaston hiljattaisen kehityksen; pitää välttämättömänä panna kiireesti täytäntöön yhteinen kestävää energiaa ja raaka-aineiden hankintaa koskeva politiikka, jotta vältetään kielteiset vaikutukset, jotka voivat viivästyttää Euroopan talouden elpymistä ja sen tulevaa kehitystä;

59. korostaa sitä keskeistä asemaa, joka energiavarojen tehokkaan käytön periaatteen valtavirtaistamisella kaikkeen EU:n politiikkaan on EU:n kilpailukyvyn varmistamisen kannalta, mukaan lukien innovatiivisten uusien tuotteiden ja palveluiden kehittäminen sekä uudet keinot vähentää tuotantopanoksia, välttää jätteiden syntymistä, parantaa resurssivarastojen hallinnointia, muuttaa kulutustapoja sekä parantaa logistiikkaa ja varmistaa tuotantoprosessien ja johtamis- ja liiketoimintamenetelmien optimointi sen takaamiseksi, että tuotteiden ja palveluiden suunnittelussa noudatetaan elinkaarilähestymistapaa "kehdosta hautaan";

60. palauttaa mieliin, että energian ja raaka-aineiden saatavuus ja niiden tehokas käyttö ovat ratkaisevassa asemassa EU:n yleisen kilpailukyvyn varmistamisessa; korostaa, että säilyttääkseen kilpailukykynsä pitkällä ajanjaksolla EU:n on oltava maailman johtoasemassa energiansäästöjen ja energiatehokkuuden edistämisessä, uutta ympäristöystävällistä teknologiaa koskevassa tutkimuksessa ja siihen investoimisessa, energiatarjonnan monipuolistamisessa ja järkeistämisessä sekä uusiutuvien energialähteiden kehittämisessä ja niiden entistä laajemmassa hyödyntämisessä; muistuttaa, että riippuvuuden vähentäminen tuontienergiasta ja -raaka-aineista myötävaikuttaa EU:n kilpailukyvyn varmistamiseen ja auttaa myös saavuttamaan EU:n inflaatiotavoitteet;

61. korostaa, että kestävään liikennepolitiikkaan, erityisesti eurooppalaisten liikenneverkkojen laajentamiseen, on kiinnitettävä tiiviisti huomiota, ja samalla se, että epäsuotuisassa asemassa olevien alueiden mahdollisuuksia käyttää näitä verkostoja parannettaisiin rakennerahastojen ja koheesiorahaston tuella, auttaisi huomattavasti lujittamaan sisämarkkinoita; korostaa, että on tärkeää, että käytettävissä on tehokas ja yhteenliitetty liikennejärjestelmä, joka edistää henkilöiden, pääomien, tavaroiden ja palveluiden vapaata liikkuvuutta ja talouskasvua; korostaa Euroopan laajuisten liikenneverkkojen (TEN-T-verkkojen) merkitystä merkittävän eurooppalaisen lisäarvon tuottamiselle, koska niiden avulla voidaan poistaa pullonkauloja ja fyysisiä esteitä, kuten erilaiset raideleveydet, sekä varmistaa rajat ylittävä infrastruktuuri;

62. katsoo, että sisämarkkinoiden toimenpidepaketti on keskeinen poliittinen aloite, jolla tuetaan Eurooppa 2020 -strategian perusteita ja lippulaiva-aloitteita, joilla pyritään hyödyntämään sisämarkkinoiden kasvumahdollisuudet täysimääräisesti ja toteuttamaan sisämarkkinat Montin mietinnön hengessä; korostaa, että kriisi on selvästi osoittanut, että EU:n teollista perustaa ja innovointimahdollisuuksia on lujitettava helpottamalla markkinoille pääsyä ja liikkuvuutta sekä torjumalla sosiaalista ja alueellista pirstoutumista kaikkialla EU:ssa;

Liikkuvuus ja siirtolaisuus

63. painottaa, että lähialueillamme tapahtuneet suuret kansannousut sekä väestön ikääntyminen EU:ssa edellyttävät yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa; korostaa, että työmarkkinoille pääsyn helpottamista ja parempaa liikkuvuutta on rohkaistava myöntämällä kaikille työntekijöille yhtäläiset työehdot ja sosiaaliset olosuhteet ja oikeudet, mukaan lukien ammattipätevyyden ja tutkintojen tunnustaminen kaikkialla EU:ssa, sekä antamalla mahdollisuuden sosiaaliturva- ja eläke-etuuksien siirtoon Euroopan sisämarkkinoiden vahvistamiseksi;

64. pitää Schengenin sopimusta edelleen poikkeuksellisena saavutuksena EU:n kansalaisille ja katsoo, että se on turvattava; vaatii, että tähän liittyvää yhteistyötä on lujitettava edelleen; esittää vakavan huolensa Schengenin sääntöihin kaavailtujen muutosten johdosta; vaatii, että Euroopan parlamentin on saatava osallistua asianmukaisesti lainsäädäntöprosessiin ja korostaa, että on tärkeää ehkäistä jäsenvaltioita ryhtymästä yksipuolisiin toimiin tällä alalla; palauttaa mieleen, että Schengenin sopimuksen hyväksyminen edusti askelta kohti EU:n tiiviimpää integraatiota ja että henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskeva periaate on turvattava;

65. kehottaa kehittämään EU:n yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa ja on tyytyväinen komission ehdotuksiin uusista laillisista tavoista tulla työskentelemään EU:hun; korostaa tarvetta uudistaa nykyistä sinisen kortin järjestelmää (laajentamalla sitä kattamaan paljon enemmän työtehtäviä ja ammatteja); toteaa, että EU:n työnantajat ovat yhä riippuvaisempia siitä, että EU:n ulkopuolisista maista tulevat henkilöt ottavat vastaan työpaikkoja maatalouden, puutarhaviljelyn, matkailun, vanhusten hoidon ja sairaanhoidon kaltaisilla aloilla, sillä yhä vähemmän EU:n kansalaisia on saatavilla työntekoon näillä aloilla; katsoo, että kausityöntekijöitä koskevalla komission ehdotuksella on tarjottava näille usein haavoittuville ja ongelmille alttiina oleville työntekijöille paremmat olosuhteet ja turvallinen oikeudellinen asema heidän suojaamisekseen hyväksikäytöltä;

Pienet ja keskisuuret yritykset, innovointi sekä tutkimus ja kehitys

66. suosittelee, että komissio kannustaa ja helpottaa pk-yritysten pääomarahoitusta joko riskipääomalla tai pörssissä, lisäämällä rakennerahastojen antamaa tukea ja vähentämällä velkaantumisastetta etenkin kun on kyse korkean teknologian uusista yrityksistä, jotka tarvitsevat kipeästi pääomaa tutkimukseen ja kehitykseen; korostaa tarvetta vahvistaa kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelman (CIP) takuuvälinettä ja yksinkertaistaa pk-yritysten rahoituksen saatavuutta; huomauttaa, että on erityisen tarpeellista rohkaista ja tukea naisyrittäjiä;

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

67. tunnustaa sosiaalisen talouden (kolmas sektori) tehtävän Euroopassa ja sen merkityksen innovaatioiden edistämisessä; korostaa, että EU:ssa tarvitaan vihreitä ja resurssitehokkaita julkisia hankintoja koskevaa uutta ja strategista politiikkaa tasapuolisen ja kilpailukykyisen innovointisektorin tukemiseksi;

68. vaatii antamaan Euroopan investointipankille ja Euroopan investointirahastolle johtavan aseman EU:ssa pk-yrityksille myönnettävien varojen vapauttamisessa käyttämällä yksinkertaisempia ja selkeämpiä menetelmiä, toimien näin yhteistyössä jäsenvaltioiden rahoituslaitosten kanssa ja välttäen jäsenvaltioiden jo olemassa oleviin rakenteisiin nähden rinnakkaisten järjestelmien perustamista, jotta pk-yritykset voivat helposti löytää tavanomaisen aloituspisteensä; suosittelee, että Euroopan investointipankki ja Euroopan investointirahasto toimisivat eräänlaisena suodattimena, joka keskittyisi asianmukaisiin painopistealueisiin Eurooppa 2020 -strategian puitteissa talouden, työllisyyden ja ympäristön kestävyyden vahvistamiseksi ja resurssien tehokkaan käytön lisäämiseksi, toimisi valikoitujen pk-yritysryhmien neuvonantajina ja joka ottaisi osaa keskusteluihin pankkien ja niiden riskinhallintaryhmien kanssa, jotta pk-yrityksiä voitaisiin auttaa pitkän aikavälin lainojen saamisessa; kehottaa hyödyntämään kunnolla EIP:n rahoitusvalmiuksia;

69. kehottaa jäsenvaltioita jouduttamaan eurooppalaisia pienyrityksiä tukevassa Small Business Act -aloitteessa (2008) ja sen uudelleentarkastelussa, jonka komissio julkisti 23. helmikuuta 2011, vahvistettujen toimenpiteiden täytäntöönpanoa hallinnollisten taakkojen keventämiseksi, pk-yrityksen rahoituksen saannin helpottamiseksi ja pk-yritysten kansainvälistymisen tukemiseksi;

70. korostaa, että seuraavan sukupolven EU-rahoitusohjelmissa on järjestelmällisesti tuettava innovatiivisia ja työpaikkoja luovia pk-yrityksiä niin sisämarkkinoilla kuin maailmanlaajuisestikin; korostaa, että on helpotettava yritysten nopeaa perustamista uutta teknologiaa hyödyntämällä, parannettava niiden rahoitusta, kevennettävä hallinnollista taakkaa ja edistettävä niiden kansainvälistymistä; pitää teollisuuden osuus- ja vähittäispankkijärjestelmän keskeisen tehtävän tunnustamista erittäin toivottavana, sillä ne takaavat pk-yritysten todellisen avustus- ja tukistrategian optimoinnin;

Verotus

71. korostaa, että EMU ja sisämarkkinat edellyttävät kansallisten veropolitiikkojen voimakkaampaa koordinointia; korostaa, että verotuksen laatua pitäisi parantaa oikeanlaisten kannustimien tarjoamiseksi työllistämiseen, innovointiin ja pitkäaikaisiin investointeihin; pyytää komissiota tarkastelemaan talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä jäsenvaltioiden verojärjestelmien selviytymiskykyä, jotta niiden verouudistukset kestävät talouden heilahteluja eivätkä välttämättä perustu verokantoihin, jotka ovat hyvin suhdanteellisia tai joiden tiedetään olevan alttiita kuplille;

72. tukee komissiota sen pyrkimyksissä vähentää haitallista verokilpailua, veronkiertoa, veropetoksia ja verokeitaita EU:ssa ja sen ulkopuolella, parantaa veronkantojärjestelmien tehokkuutta ja ottaa käyttöön yhteinen ja konsolidoitu yritysverokanta, jolle asetetaan myöhemmin ohjeelliset veroluokat, sekä erityinen yritysten yksinkertaistettu verotusjärjestelmä; pitää myönteisenä komission suunnittelemaa alv-strategiaa, jolla pyritään luomaan aukoton petosten estämisjärjestelmä;

73. toteaa, että veropetosten ja veronkierron torjumisen ja veronkannon parantamisen, myös kolmansien maiden osalta, on oltava keskeinen osa jäsenvaltioiden nykyisiä, julkisen talouden vakauttamiseen tähtääviä toimia;

74. pitää kyseistä liikettä keskeisen tärkeänä tässä yhteydessä, kun jäsenvaltioiden on karsittava talousarvioitaan; ottaa huomioon, että verokilpailu on hyväksyttävää silloin, kun se ei vaaranna jäsenvaltioiden kykyä kerätä kohtuullisiksi katsomiaan veroja, ja muistuttaa, että haitallisen verokilpailun minimoimiseksi pitäisi kehittää ratkaisuja;

75. katsoo, että EU:n varojen jakamisen yhteydessä pitäisi ottaa huomioon jäsenvaltioiden verotusstrategiat ja halukkuus osallistua veronkiertoa koskevaan yhteistyöhön ja tiiviimpään koordinointiin verotuksen alalla;

76. panee merkille, ettei käytössä ole veroparatiisien yhteistä määritelmää; kehottaa sopimaan ainakin yhdestä EU:n yhteisestä määritelmästä odotellessa yleismaailmallisesta määritelmästä sopimista;

77. kehottaa jäsenvaltioita, ottaen huomioon korruption torjunnan perustavanlaatuisuuden sekä rahoituksen todellista tervehdyttämistä ajatellen, sisällyttämään rikoslakiinsa säännöksen, jonka mukaisesti maksu peruutetaan, ja jos maksu on suoritettu, vaaditaan sen kaksinkertaista korvaamista kaikkien sellaisten hankkeiden yhteydessä, joihin liittyy lahjontaa, lahjusten maksua tai muita keinoja, joiden avulla rahoituslaitokselta on yritetty saada erityisiä laittomia etuisuuksia;

Työllisyys

78. korostaa, että uudet ja paremmat työpaikat ovat ennakkoehto oikeudenmukaista, ympäristöystävällistä ja älykästä kasvua koskevan strategian toteuttamiseksi, ja vaatii siksi, että:

— uusia työpaikkoja on luotava sukupuolineutraalin lähtökohdan takaavalla tavalla innovointiin, tutkimukseen ja kehittämiseen perustuville aloille, kuten energia- ja ympäristösektoreille;

— nykyistä EU:n tukea, jota jäsenvaltiot voivat saada Euroopan sosiaalirahastosta suoraan työpaikkojen luomiseen, on tehostettava;

— naisten, ikääntyvien työntekijöiden ja maahanmuuttajien osallistumista työmarkkinoille ja työttömyyden vähentämistä (erityisesti nuorten keskuudessa) helpottavia toimia on lisättävä (naisten kohdalla erityisesti lisäämällä jatkuvasti kohtuuhintaisia lastenhoitopalveluja);

— opetuksen ja ammattikoulutuksen laatua on parannettava ja elinikäistä oppimista ja yrittäjyyttä on edistettävä tehokkaasti työntekijöiden työllistettävyyden parantamiseksi ja kilpailukykyisen inhimillisen pääoman kehittämiseksi;

— kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevien ryhmien, kuten romanien ja vammaisten, työllistymismahdollisuuksia ja sosiaalisen osallisuuden ohjelmia on kehitettävä;

— kestäviä, kohtuullisen tulotason takaavia korkealuokkaisia työpaikkoja on luotava maatalouteen ja maaseudulle;

— pimeää työtä on torjuttava;

79. huomauttaa, että suurin osa työttömyydestä jäsenvaltioissa, joissa toteutetaan parhaillaan julkisen talouden säästötoimenpiteitä, johtuu yleisen taloudellisen toiminnan vähenemisestä, ja että pitkäaikaistyöttömyys on kasvanut hälyttävällä tavalla; toteaa, että pitkäaikaistyöttömyyteen on puututtava kiireesti, koska se voi haitata vakavasti pitkän aikavälin kasvua kyseisissä maissa ja heikentää siten koko unionin kilpailukykyä;

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

80. toteaa, että nykyisen kriisin seurauksena EU:n työmarkkinat saattavat pysyä pirstoutuneina niin, että pitkällä aikavälillä osaava työvoima keskittyy jäsenvaltioihin, joiden talous on nyt tasapainossa, ja toisaalta suurtyöttömyys ja pula kilpailukykyisestä työvoimasta keskittyvät jäsenvaltioihin, joihin kriisi on vaikuttanut voimakkaimmin ja jotka ovat myös velkaantuneimpia;

81. katsoo, että hallinto- ja ohjausjärjestelmää on vielä käsiteltävä pitkän aikavälin investointeja ja työpaikkojen luomista koskevien johdon kannustimien osalta; ehdottaa, että kaikkien yli 250 henkilöä työllistävien ja liikevaihdoltaan yli 50 miljoonan euron pörssiyhtiöiden yhteiskunta- ja ympäristövastuuta olisi arvioitava erityisessä vuosikertomuksessa;

Koulutusstrategia

82. korostaa lapsena annettavan opetuksen sekä ammatti-, yliopisto- ja aikuiskoulutuksen merkitystä innovoinnille ja kasvulle ja painottaa joustoturvan asianmukaisen täytäntöönpanon merkitystä; korostaa, että perus- ja ammattikoulutusjärjestelmiä on mukautettava, jotta ihmiset saisivat tietoa ja taitoja, joilla turvataan parempi työllisyyden taso, tuottavuus, kasvu ja kilpailukyky;

83. ehdottaa, että perustetaan Erasmus-ohjelmaa vastaava EU:n työharjoitteluohjelma, johon yksityinen sektori otetaan kunnolla mukaan; katsoo, että kyseiseen ohjelmaan olisi otettava mukaan yliopistojen, ammattikorkeakoulujen, ammattikoulujen, teollisuuden, rahoitusmarkkinoiden, pk-yritysten ja suuryritysten klustereita ja että hankkeen pitäisi tarjota kansalaisille, myös haavoittuvassa asemassa oleville ryhmille, koulutusmahdollisuuksia ja erityisesti tietoon perustuvan talouden piiriin kuuluvia siirrettäviä taitoja elinikäisen oppimisen edistämiseksi;

84. tukee voimakkaasti Euroopan korkeakouluopetuksen laadun parantamista koskevien toimien käyttöönottoa muun muassa madaltamalla entisestään opiskelijoiden liikkuvuuden esteitä, parantamalla korkeakoulujen ja liike-elämän välisiä yhteyksiä ja edistämällä yrittäjyyttä yhteiskunnassa; ehdottaa ottamaan käyttöön eurooppalaisen innovaatiostipendin, jolla pyritään osaltaan edistämään innovointialoilla tarvittavia tietoja ja taitoja samalla, kun luodaan EU:n laajuisia verkostoja ja tehdään yhteistyötä; uskoo, että tämä stipendi olisi kiinnostaisi kussakin jäsenvaltiossa käynnistetyissä ja toteutetuissa ammattikoulutusohjelmissa olevia nuoria;

85. korostaa, että EU:ssa ja jäsenvaltioissa on luotava edellytykset yksityisen ja julkisen sektorin tutkimus- ja kehitysinvestointien lisäämiselle; toteaa, että yliopistot saavat rahoitusta pääasiassa kansallisista talousarvioista, joihin kohdistuu jo vakauttamispaineita; kannustaa siksi jäsenvaltioita varmistamaan, että niiden yliopistojen rahoitusta koskevat järjestelmät on suunniteltu lisäämään EU:n valmiuksia teknologiseen kehittämiseen ja innovointiin ja uusien työpaikkojen luomiseen;

86. katsoo, että jäsenvaltioiden keskipitkän aikavälin budjettitavoitteita arvioitaessa pitäisi kiinnittää erityistä huomiota julkisiin opetus-, tutkimus- ja ammattikoulutusmenoihin, jotta jäsenvaltioita kannustettaisiin investoimaan enemmän opetus- ja koulutusalaan;

87. tukee Euroopan yliopistojen liiton vaatimusta, että korkeakoulutuksen julkisen rahoituksen osuus on nostettava 3 prosenttiin bruttokansantuotteesta; katsoo, että tämä tavoite edellyttää kyseisten menojen laadullista tarkastelua vakaus- ja kasvupaketin arvioinnin yhteydessä;

88. kehottaa parantamaan koulutusta sellaisiin työpaikkoihin, jotka eivät edellytä yliopisto-opintoja, kehittämällä oppisopimusjärjestelmää;

V. EU uudelleentarkastelussa: mitä Euroopan talouden ohjausjärjestelmän jälkeen

89. painottaa, että Euroopan unioni on risteyskohdassa: joko jäsenvaltiot päättävät yhdistää voimansa integraation syventämiseksi tai EU:n jäsenvaltiot saattavat ajautua erilleen päätöksentekotasolla vallitsevan pysähtyneisyyden ja talouksien epätasapainon vuoksi;

90. varoittaa protektionismille ja populismille alttiiseen pirstoutuneeseen unioniin vetäytymisen vaaroista;

91. kehottaa syventämään demokraattista poliittista unionia, jossa unionin toimielimille annettaan vahvempi rooli yhteisten toimien suunnittelussa ja täytäntöönpanossa; painottaa unionin demokraattisen legitimiteetin ja valvonnan vahvistamisen merkitystä;

92. korostaa, miten tärkeää on kunnioittaa Euroopan yhdentymishankkeen perusperiaatteita eli jäsenvaltioiden tasa-arvoa, solidaarisuutta, yhteenkuuluvuutta ja yhteistyötä; kiinnittää huomiota siihen, että näiden periaatteiden noudattaminen edellyttää tehokasta puuttumista sisäiseen epätasapainoon ja merkittävää lähentymiskehitystä, joka saavutetaan euroalueen jäsenvaltioiden ja muiden jäsenvaltioiden välisellä koordinoinnilla;

93. korostaa, että unioni tarvitsee vahvemman komission, jonka on oltava suuremmassa selontekovastuussa parlamentille ja jolla on merkittävä asema kansalaisten pääasiallisena edustajana, erityisesti kun tarvitaan foorumia rajat ylittävälle julkiselle keskustelulle, ottaen huomioon, että kansallisilla päätöksillä on heijastusvaikutuksia esimerkiksi talous- ja sosiaalihallinnon alalla;

94. korostaa, että talouden ohjausjärjestelmä sekä talous-, finanssi- ja sosiaalipolitiikan yhtenäistäminen on toteutettava yhteisömenetelmällä ja unionin toimielinten johdolla niin, että jäsenvaltioiden parlamentit osallistuvat asiaan täysipainoisesti;

95. katsoo, että Euroopan järjestelmäriskikomiteaa ja kolmea Euroopan valvontaviranomaista koskeva uusi lainsäädäntö on askel oikeaan suuntaan, mutta katsoo, että edistystä on jatkettava erityisesti järjestelmän kannalta tärkeiden laitosten, kuten erittäin velkaantuneiden organisaatioiden suoran unionin tason valvonnan ja yhden ainoan sääntökokonaisuuden noudattamisen varmistamiseksi; korostaa, että uusille virastoille on myönnettävä niiden kasvavien velvollisuuksien mukaiset henkilö- ja rahoitusresurssit;

96. katsoo, että talouden vakauttamiseen tarkoitettujen valvontatoimien lisäksi tarvitaan mahdollisia kuplia koskevaa valvonta- ja ennaltaehkäisymekanismia ja pääoman optimaalista kohdentamista makroekonomisten haasteiden pohjalta, ja että myös reaalitalouteen on investoitava; katsoo myös, että veropolitiikkaa on käytettävä tähän tarkoitukseen;

97. pyytää komissiota tekemään lisäehdotuksia sellaisten rahoitusmarkkinoiden rakenteiden sääntelystä, joiden koko, asema järjestelmässä, monimutkaisuus tai keskinäisten yhteyksien laajuus voi olla uhka rahoitusalan vakaudelle ja sääntelyviranomaisten valmiuksille vastustaa niiden vaatimuksia, ja sisällyttämään ehdotuksiin toimia, joiden avulla valvojat voivat saada yleiskuvan rakenteiden toiminnasta, varjopankkijärjestelmä ja niiden vivutus mukaan lukien; kehottaa komissiota tarkastelemaan sääntelyn vaihtoehtoja, kuten ylärajan asettamista tai suuren koon tai liiketoimintamallien houkuttelevuuden vähentämistä;

98. korostaa, että julkisen talouden velkakriisin selvittäminen ja EU:n kilpailukyvyn, lähentymisvauhdin ja solidaarisuusasteen parantaminen edellyttävät muutosta unionin toimivaltuuksissa ja menoissa, mikä vähentäisi huomattavasti kansallisiin talousarvioihin kohdistuvaa painetta, ja korostaa tarvetta luoda merkittävää synergiaa kansallisten talousarvioiden ja EU:n talousarvion välillä niin, että nykyiset finanssivarat voidaan käyttää ja jakaa optimaalisesti kaikilla tasoilla samalla, kun vahvojen alueiden ja valtioiden tukemiseksi noudatetaan toissijaisuusperiaatetta;

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

99. toteaa, että rahaliittoa vastaavan demokraattisen poliittisen unionin ja taloudellisen integraation saavuttamiseksi Eurooppa-neuvoston sopimien prioriteettien mukaisesti EU tarvitsee riittävän suuren talousarvion, jotta eurolle voidaan tarjota kestävät puitteet ja asiaankuuluva liikkumavara talousarviossa sillä poliittisen organisaation tasolla, jolla sitä lasketaan liikkeeseen;

100. palauttaa mieliin, että rahaliiton toteuttamista edeltäneissä raporteissa – eritoten McDougallin raportissa, jossa analysoitiin Wernerin suunnitelman täytäntöönpanon edellytyksiä – todettiin, että asiaan liittyvän talousarvion olisi oltava suuruudeltaan 2,5–10 prosenttia unionin bruttokansantulosta riippuen siitä, sallittaisiinko unionin talousarviossa varojen uudelleenkohdentaminen ja miten, että talousarvio olisi rahoitettava omin varoin, että siitä olisi rahoitettava ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikan, energia- ja liikennealan, kehitysyhteistyön sekä tutkimuksen ja kehittämisen toimintalinjoja ja toimia ja että kansallisia talousarvioita olisi supistettava vastaavasti, jottei kansalaisten ja yritysten verotus kiristyisi;

101. korostaa, että talous- ja sosiaalipolitiikan välistä tasapainoa on parannettava esimerkiksi vahvistamalla makro- ja sosioekonomista vuoropuhelua ja antamalla sille institutionaaliset puitteet;

102. palauttaa mieliin, että Euroopan unionin legitiimiys perustuu sen vaalimiin demokraattisiin arvoihin, päämääriin, joihin se pyrkii, ja sen käytössä oleviin toimivaltuuksiin, välineisiin ja toimielimiin; katsoo, että Euroopan taloudellisen integraation syventäminen on välttämätöntä sekä euroalueen ja koko unionin vakauden varmistamiseksi ja että tämä edellyttää lisää muutoksia, jotka koskevat euroalueen ulkoista edustusta, määräenemmistöäänestystä yritysverokannasta, toimia veronkierron torjumiseksi, valtion velkakirjojen ja euro-obligaatioiden mahdollista keskinäistä liikkeeseenlaskua tiukan finanssipolitiikan edistämiseksi, EU:n lainavalmiuksia, talous- ja sosiaalipolitiikan tasapainottamista, EU:n talousarvion omia varoja ja kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin asemaa;

103. katsoo, että talouden ohjausjärjestelmää koskevat poliittiset päätökset eivät saisi vaarantaa EU:ssa tehtyjä sitoumuksia, jotka heijastavat kaikkien jäsenvaltioiden tavoitteita ja etuja, ja että tällaisten päätösten pitäisi perustua perussopimukseen ja niitä pitäisi viedä eteenpäin siten, että Euroopan komissio ja Euroopan parlamentti osallistuvat prosessiin täysimääräisesti toimieliminä ja valvovat sitä;

104. vaatii kokonaisvaltaista strategiaa, jolla unioni vastaa edessään oleviin haasteisiin ja jonka kulmakivenä on vahvistettu talouden ohjausjärjestelmä; kehottaa myös säilyttämään määrätietoisuuden jatkettaessa julkisen talouden vakauttamistoimia, tavoiteltaessa kestävää kasvua, tehostettaessa rakenneuudistuksia ja toteutettaessa pankkialan korjaustoimenpiteitä; panee merkille neuvoston ehdotuksen euroa koskevaksi laajennetuksi sopimukseksi, joka on osa Euroopan parlamentin ja neuvoston neuvottelemaa talouden ohjausjärjestelmää koskevaa toimenpidepakettia;

105. ehdottaa Euratom-sopimuksen korvaamista Euroopan energiayhteisöllä;

106. katsoo, että nämä toisiinsa liittyvät kysymykset olisi käsiteltävä yhdessä vakausmekanismin edellyttämien sopimusmuutosten kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 48 artiklan 3 kohdan mukaisesti koolle kutsuttavassa valmistelukunnassa;

107. katsoo, että jos näin ei tapahdu, on syytä siirtyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 329 artiklan mukaiseen tehostettuun yhteistyöhön, jotta euroalue voisi toimia demokraattisesti ja tehokkaasti;

108. palauttaa mieleen, että unionin kriisin laukaisemiseksi toteuttamien toimien on perustuttava unionin yhdentymiskehityksen syventämiseen, yhteisömenetelmän noudattamiseen, parlamenttien välisen vuoropuhelun vakiinnuttamiseen, sosiaalisen vuoropuhelun vaalimiseen, hyvinvointivaltion vahvistamiseen tukemalla sosiaalista yhteenkuuluvuutta, työpaikkojen luomista ja kestävää kasvua, sekä sosiaalisen markkinatalouden ja sen arvojen kehittämiseen yhtenä Euroopan unionin keskeisestä tavoitteista, jotta kaikki kansalaiset voidaan koota perussopimuksissa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuihin arvoihin perustuvan Euroopan yhdentymishankkeen ympärille;

*

* *

109. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle, euroryhmän puheenjohtajalle, Euroopan keskuspankille, Euroopan investointipankille, Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, alueiden komitealle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä työmarkkinaosapuolille.

Torstai 7. heinäkuuta 2011

Syyrian, Jemenin ja Bahrainin tilanne arabimaailman ja Pohjois-Afrikan tilanteen puitteissa

P7_TA(2011)0333

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2011 Syyriasta, Jemenistä ja Bahrainista arabimaiden ja Pohjois-Afrikan tilanteen yhteydessä

(2013/C 33 E/16)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Syyriasta, Bahrainista ja Jemenistä, erityisesti 7. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman ([1]),

— ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin suhteista Persianlahden yhteistyöneuvostoon ([2]),

— ottaa huomioon 7. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta – eteläinen ulottuvuus ([3]),

— ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan komission varapuheenjohtajan / korkean edustajan 18., 22., 24. ja 26. maaliskuuta sekä 23. huhtikuuta ja 6. ja 11. kesäkuuta 2011 antamat julkilausumat Syyriasta, 10., 12. ja 18. maaliskuuta, 27. huhtikuuta, 11., 26. ja 31. toukokuuta sekä 3. kesäkuuta 2011 Jemenistä ja 10., 12. ja 18. maaliskuuta, 3. toukokuuta ja 1. heinäkuuta 2011 Bahrainista,

— ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan komission varapuheenjohtajan / korkean edustajan 29. huhtikuuta 2011 EU:n puolesta antaman julkilausuman Syyriasta,

— ottaa huomioon 25. toukokuuta 2011 annetun yhteisen tiedonannon "Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten", joka täydentää 8. maaliskuuta 2011 annettua yhteistä tiedonantoa "Demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävä kumppanuus eteläisen Välimeren maiden kanssa",

— ottaa huomioon 23. ja 24. kesäkuuta 2011 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston julkilausuman eteläisestä naapurialueesta,

— ottaa huomioon ihmisoikeusneuvoston 29. huhtikuuta 2011 antaman päätöslauselman Syyriasta,

— ottaa huomioon Syyriasta 9. toukokuuta 2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/273/YUTP, 23. toukokuuta 2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/302/YUTP ja 23. kesäkuuta 2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/367/YUTP,

— ottaa huomioon ulkosuhteiden neuvoston 23. toukokuuta ja 20. kesäkuuta 2011 hyväksymät päätelmät,

— ottaa huomioon YK:n pääsihteerin 3. kesäkuuta 2011 antaman julkilausuman Syyriasta,

— ottaa huomioon YK:n pääsihteerin 23. kesäkuuta 2011 antaman julkilausuman 21 bahrainilaisen poliittisen aktivistin, ihmisoikeusaktivistin ja oppositiojohtajan saamista tuomioista,

— ottaa huomioon ihmisoikeusvaltuutetun 14. kesäkuuta 2011 antaman väliaikaisen raportin Syyriasta,

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0148.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0109.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0154.

— ottaa huomioon vuoden 1948 ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,

— ottaa huomioon vuonna 1990 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen lapsen oikeuksista,

— ottaa huomioon kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen vuodelta 1966,

— ottaa huomioon vuonna 1975 tehdyn, kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen,

— ottaa huomioon vuonna 2004 laaditut ja vuonna 2008 päivitetyt ihmisoikeuksien puolustajia koskevat EU:n suuntaviivat,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,

A. ottaa huomioon, että rauhanomaiset mielenosoittajat ovat Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän maissa ilmaisseet oikeutetut demokraattiset pyrkimyksensä ja voimakkaat vaatimuksensa institutionaalisista, poliittisista, taloudellisista ja sosiaalisista uudistuksista, joiden tavoitteena on saavuttaa todellinen demokratia, torjua korruptiota ja nepotismia sekä varmistaa oikeusvaltion periaatteen, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen, kaventaa sosiaalisia eroja ja luoda paremmat taloudelliset ja sosiaaliset olot,

B. toteaa, että 25. toukokuuta 2011 julkistetussa yhteisessä tiedonannossa "Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten" omaksutaan uusi lähestymistapa, jolla tarkistetaan naapuruuspolitiikan ytimen muodostavien unionin ulkoisen toiminnan perusperiaatteiden, eli ihmisoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltion yleismaailmallisuuden, täytäntöönpanoa sekä tarkastellaan EU:n tarvetta tukea demokraattista muutosta Pohjois-Afrikassa ja Lähi-idässä,

Syyria

C. toteaa, että väkivallanteot ovat lisääntyneet hallinnon ryhdyttyä vastatoimiin Syyriassa maaliskuussa 2011 ja että turvallisuusjoukot ovat vastanneet jatkuviin mielenosoituksiin joukkopidätyksillä ja entistä raaemmalla voimankäytöllä surmaten pelkästään Daraan hallintoalueella yli 400 siviiliä ja yhteensä mahdollisesti enemmän kuin 1 000 siviiliä koko maassa,

D. ottaa huomioon äskettäin maailmanlaajuisesti välitetyt järkyttävät videofilmit mielivaltaisesti pidätetyistä syyrialaislapsista, joita on kidutettu tai pahoinpidelty johtaen joissakin tapauksissa lasten kuolemaan, kuten 13-vuotiaan pojan Hamza al-Khateebin järkyttävässä tapauksessa; ottaa huomioon, että mielenosoittajien tulittaminen kovilla panoksilla on YK:n lastenjärjestön Unicefin 31. toukokuuta 2011 antaman ilmoituksen mukaan johtanut jo ainakin 30 lapsen kuolemaan,

E. ottaa huomioon presidentti Bashar al-Assadin todenneen 20. kesäkuuta 2011 pitämässään kolmannessa puheessa, että Syyrian tulevaisuutta muokataan kansallisella vuoropuhelulla; ottaa huomioon, että huolimatta toistuvista sitoumuksistaan toteuttaa poliittinen uudistus ja muutos Syyriassa viranomaiset eivät ole ryhtyneet mihinkään uskottaviin toimiin sitoumusten lunastamiseksi, toteaa, että jo nyt ihmisoikeusjärjestöt ovat dokumentoineet 800 sieppaustapausta ja 11 000 mielivaltaista pidätystä,

F. ottaa huomioon, että 23. kesäkuuta 2011 neuvosto hyväksyi Syyrian tilanteen vakavuuden huomioon ottaen päätöksen ja asetuksen, joilla otetaan käyttöön rajoittavia toimia seitsemää muuta henkilöä vastaan – kyseiset henkilöt lisätään 9. toukokuuta 2011 laadittuun luetteloon, jolla toteutetaan viisumikiellon ja varojen jäädyttämisen kaltaisia erityisiä toimenpiteitä – ja joilla myös kiellettiin aseiden ja sisäiseen sortoon mahdollisesti käytettävän laitteiston vienti neljälle Syyrian hallintoa lähellä olevalle elimelle,

Torstai 7. heinäkuuta 2011

G. ottaa huomioon, että Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Syyrian arabitasavallan välistä assosiaatiosopimusta ei ole allekirjoitettu; ottaa huomioon, että sopimuksen allekirjoittamista on viivytetty Syyrian pyynnöstä lokakuusta 2009 lähtien ja että neuvosto on jo päättänyt olla toteuttamatta muita toimenpiteitä; ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen on olennainen osa tätä sopimusta,

H. ottaa huomioon, että on olemassa vakava uhka, että ääriryhmien kuten aseistettujen jihadistiryhmien suorittamat väkivaltaiset iskut lisääntyvät; toteaa olevan tärkeää varmistaa Syyrian eri uskonnollisten ryhmien kuten maahan saapuneiden monien irakilaispakolaisten suojeleminen,

I. panee merkille, että Daraan piirityksen jälkeen turvallisuusjoukot käynnistivät laajan sotilasoperaation ja mielivaltaisten pidätysten sarjan Daraan naapurikaupungeissa; toteaa, että noin 12 000 syyrialaista Jisr al-Shughourista ja sitä ympäröiviltä alueilta on ylittänyt Syyrian ja Turkin välisen rajan peläten turvallisuusjoukkojen kostotoimia ja että Punaisen puolikuun mukaan vielä 17 000 henkeä odottaa pääsevänsä rajan yli,

Jemen

J. ottaa huomioon, että tilanne Jemenissä aiheuttaa edelleen vakavaa huolta väkivaltaisuuksien ja sekasortoisten olojen jatkuttua jo kuukausia, mikä on aiheuttanut huomattavaa kärsimystä Jemenin kansalle ja suuren määrän kuolonuhreja ja vakavia loukkaantumisia sekä johtanut mielenosoittajien pidätyksiin ja maan taloudellisen ja poliittisen kriisin syvenemiseen,

K. ottaa huomioon, että Persianlahden yhteistyöneuvosto on pannut alulle rauhanomaiseen vallansiirtoon tähtäävän suunnitelman, jota presidentti Alí Abdullah Saleh ei ole allekirjoittanut,

L. ottaa huomioon, että presidentti Saleh haavoittui vakavasti äskettäisessä, 3. kesäkuuta 2011 tehdyssä hyökkäyksessä presidentin palatsiin ja että nyt hän saa lääketieteellistä hoitoa Saudi-Arabiassa; ottaa huomioon, että valta on siirretty tilapäisesti maan varapresidentille Abd Rabbuh Mansur Hadille,

M. ottaa huomioon, että Jemen on Lähi-idän köyhin valtio, jossa esiintyy laajalti aliravitsemusta, jonka öljyvarat ovat hupenemassa, jonka väestö on kasvussa, jonka keskushallinto on heikko, jolla on kasvava pula vedestä ja joka on investoinut hyvin vähän maan talouteen; ottaa huomioon, että on vakava huoli siitä, että Jemenin valtio hajoaa hauraan aselevon oltua voimassa helmikuusta lähtien pohjoisosan shiakapinallisten ja etelässä toimivan separatistiliikkeen välillä, ja että raporttien mukaan monet al-Qaidan taistelijat käyttävät Jemeniä turvapaikkana,

Bahrain

N. ottaa huomioon, että Bahrainiin julistettiin kansallinen hätätila 1. kesäkuuta 2011 ja kuningas Hamad Bin Isa al-Khalifa kehotti ryhtymään kansalliseen vuoropuheluun, joka käynnistettiin 2. heinäkuuta 2011,

O. ottaa huomioon, että kuningas Hamad perusti 29. kesäkuuta 2011 riippumattoman komitean, jossa on riippumaton kansainvälinen komponentti, tutkimaan ihmisoikeusrikkomuksia, joihin hallitus syyllistyi äskettäisissä voimatoimissaan uudistuksia vaatineita mielenosoittajia vastaan,

P. ottaa huomioon, että 22. kesäkuuta 2011 Bahrainin kansallisen turvallisuuden tuomioistuin, siis sotilastuomioistuin, antoi tuomion 21:lle bahrainilaiselle oppositioaktivistille, seitsemälle heistä poissaolevina; ottaa huomioon, että kahdeksan oppositioaktivistia tuomittiin elinkautiseen vankeuteen ja kolmetoista henkilöä jopa 15:ksi vuodeksi vankilaan "juonittelemisesta hallituksen kaatamiseksi"; ottaa huomioon, että äskeisissä uudistuksia vaatineissa mielenosoituksissa pidätettiin monia muita poliittisia aktivisteja, ihmisoikeuksien puolustajia ja toimittajia ja että ihmisoikeusjärjestöjen mukaan heitä on kidutettu, kohdeltu huonosti ja häiritty,

Q. toteaa, että 22. toukokuuta 2011 Ali Abdullah Hassan al-Sankisille ja Abdulaziz Abdulridha Ibrahim Hussainille kahden poliisin tappamisesta hallituksen vastaisten mielenosoitusten aikana Bahrainissa langetettu kuolemantuomio säilytettiin kansallisen turvallisuuden vetoomustuomioistuimessa; ottaa huomioon, että kuolemantuomioiden täytäntöönpano on lykätty syyskuuhun,

R. ottaa huomioon, että 47:ää bahrainilaista lääkäriä ja sairaanhoitajaa on syytetty "kiihottamisesta hallituksen kaatamiseen väkivalloin" ja että he joutuvat vastaamaan syytteisiin Bahrainin sotilastuomioistuimen järjestämässä oikeudenkäynnissä; ottaa huomioon, että kyseiset lääketieteen ammattilaiset hoitivat kaikkia haavoittuneita erottelematta ja pitivät siten kiinni ammattinsa eettisistä säännöistä;

S. ottaa huomioon, että Bahrainin hallituksen pyynnöstä maahan on siirretty Persianlahden yhteistyöneuvoston tunnusten alla toimivia vierasmaalaisia joukkoja,

1. tuomitsee jyrkästi hallitusten kohtuuttoman voimankäytön rauhanomaisia mielenosoittajia vastaan ja pahoittelee kuolleiden ja loukkaantuneiden suurta määrää; ilmaisee osanottonsa kuolleiden ja loukkaantuneiden perheille; kehottaa lopettamaan verenvuodatuksen välittömästi ja vapauttamaan kaikki pidätetyt; kehottaa tutkimaan kuolemantapaukset, pidätykset ja väitetyn kidutuksen;

2. ylistää kansan rohkeutta, jota se on osoittanut taistellessaan demokraattisen muutoksen puolesta, ja ylistää erityisesti naisia, jotka ovat usein olleet ja ovat yhä mielenosoitusten eturivissä;

3. kehottaa arabimaiden poliittista johtoa pitämään kiinni sitoumuksistaan ryhtymällä viipymättä ja ennakkoehtoja asettamatta kaikkien demokraattisten poliittisten puolueiden ja liikkeiden sekä kansalaisyhteiskunnan edustajien kanssa avoimeen ja rakentavaan poliittiseen vuoropuheluun, jolla pyritään raivaamaan tietä aidolle demokratialle, sekä panemalla täytäntöön todellisia, kunnianhimoisia ja merkittäviä institutionaalisia, poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia uudistuksia, jotka ovat välttämättömiä vakauden ja kehityksen varmistamiseksi pitkällä aikavälillä näissä maissa ja koko tällä alueella;

Syyria

4. tuomitsee voimakkaasti väkivallantekojen lisääntymisen Syyriassa ja jatkuvat vakavat ihmisoikeuksien loukkaukset, kuten useiden kaupunkien, esimerkiksi Daraan, Jisr al-Shughourin ja Haman saarrot, joukkopidätykset, teloitukset ilman oikeudenkäyntiä, mielivaltaiset pidätykset, väitetyt sieppaukset ja kidutuksen;

5. pahoittelee sitä, että 21. huhtikuuta 2011 ilmoitettua poikkeustilan lopettamista ja muita presidentti Assadin ilmoittamia uudistuksia ei ole toteutettu ja että poliittiset vangit ovat edelleen pidätettyinä huolimatta presidentin äskettäin ilmoittamasta armahduksesta; kehottaa Syyrian viranomaisia lopettamaan konfliktialueiden kaupunkien saarron viipymättä ja sallimaan humanitaarisille järjestöille ja työntekijöille välittömästi esteettömän pääsyn niihin;

6. vaatii Syyrian viranomaisia ja presidentti Bashar al Assadia panemaan lopun aseettomien mielenosoittajien tappamiselle ja välittömästi vapauttamaan kaikki pidätetyt mielenosoittajat, journalistit, ihmisoikeuksien puolustajat ja poliittiset vangit; vaatii ottamaan kaikki demokraattiset voimat ja kansalaisyhteiskunnan toimijat mukaan viipymättä käynnistettävään ja todelliseen poliittiseen prosessiin, jolla edistetään Syyrian siirtymistä demokratiaan perustavia uudistuksia, ihmisoikeuksien noudattamista ja oikeusvaltioperiaatetta koskevan konkreettisen tavoiteohjelman pohjalta;

7. kehottaa Syyrian viranomaisia päästämään maahan ulkomaisen lehdistön, jotta voidaan tarkistaa kaikki väitteet, joiden mukaan "aseelliset äärivoimat" tulittavat ensin turvallisuusjoukkoja, mikä on hallituksen peruste meneillään olevalle sietämättömälle verenvuodatukselle; kehottaa Syyrian viranomaisia toimimaan täydessä yhteistyössä ja suomaan esteettömän maahanpääsyn YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimistolle ja muille YK:n elimille;

Torstai 7. heinäkuuta 2011

8. kehottaa Syyrian viranomaisia vapauttamaan välittömästi kaikki mielenosoitusten tukahduttamisen tai tähän liittyvien tapahtumien yhteydessä pidätetyt lapset, tutkimaan perinpohjaisesti ilmoitetut tapaukset lapsiin kohdistetusta väkivallasta ja lopettamaan lasten pidättämiset ja heihin kohdistetun väkivallan sekä muut lasten oikeuksien rikkomukset;

9. panee tyytyväisenä merkille neuvoston päätöksen määrätä Syyriaa ja siviiliväestön väkivaltaisesta painostamisesta vastuullisia koskevia rajoittavia toimenpiteitä, keskeyttää uusien kahdenvälisten yhteistyöohjelmien valmistelutoimet, keskeyttää Syyrian viranomaisten kanssa osana Euroopan naapuruuspolitiikkaa ja MEDA-välinettä toteutettavat kahdenväliset ohjelmat, kehottaa Euroopan investointipankkia olemaan toistaiseksi hyväksymättä uusia rahoitustoimia Syyriassa, harkita Syyrialle myönnettävän unionin lisäavun keskeyttämistä maan tapahtumien valossa ja olla ryhtymättä Syyrian kanssa tehtävää assosiaatiosopimusta koskeviin lisätoimiin; tukee neuvoston päättämiä älykkäitä pakotteita ja kehottaa neuvostoa tekemään voimakkaita diplomaattisia aloitteita, jotta muut maat saadaan päättämään samanlaisista pakotteista; katsoo, että neuvoston olisi jatkettava kohdennettujen pakotteiden ulottamista kaikkiin henkilöihin ja elimiin, jotka ovat yhteydessä Syyrian hallintoon, jotta niitä voidaan heikentää ja ne voidaan eristää ja siten valmistaa tietä demokraattiselle muutokselle;

10. tukee voimakkaasti EU:n ja sen kansainvälisen yhteisön kumppaneiden diplomaattisia ponnisteluita, joilla pyritään varmistamaan, että YK:n turvallisuusneuvosto tuomitsee Syyrian jatkuvat väkivaltaisuudet, tuomitsee rankaisemattomuuden ja kehottaa Syyrian viranomaisia täyttämään Syyrian kansan oikeutetut toiveet; pahoittelee sitä, että nämä pyrkimykset eivät ole toistaiseksi onnistuneet ja ratkaisua ei ole löydetty; kehottaa EU:n jäsenvaltioita ja korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa jatkamaan yhteistyötä kansainvälisten kumppaneiden kanssa, jotta voidaan varmistaa YK:n turvallisuusneuvoston puuttuminen Syyrian tilanteeseen ja jotta Syyrian viranomaiset saadaan täyttämään velvollisuutensa suojella Syyrian väestöä;

11. suhtautuu myönteisesti Turkin päätökseen rajojensa avoimina pitämisestä syyrialaisille pakolaisille ja siihen, että Punaisen puolikuun resurssit otettiin käyttöön nopeasti;

12. panee tyytyväisenä merkille EU:n antaman tunnustuksen Turkin ja muiden alueellisten kumppanien ponnisteluille kriisin eri näkökohtien, erityisesti humanitaaristen näkökohtien käsittelemiseksi, ja toteaa aikovansa toimia yhdessä niiden kanssa Syyrian tilanteen ratkaisemiseksi; kehottaa Turkkia ja EU:ta tehostamaan ulkopolitiikkojensa koordinointia ja kannustaa voimakkaasti ryhtymään yhteisiin ponnisteluihin Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan demokratisoitumisen ja kehityksen tukemiseksi;

13. kehottaa neuvostoa ja komissiota toimittamaan viipymättä apua Turkin ja Libanonin viranomaisille tukeakseen niiden ponnisteluja niiden Syyrian vastaisella rajalla syntyneen humanitaarisen kriisin hoitamiseksi ja luomaan myös YK:n humanitaarisen avun käytävän;

14. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja komissiota rohkaisemaan maan sisällä ja ulkopuolella esiin nousevia demokraattisia oppositioliikkeitä; kehottaa tässä yhteydessä käynnistämään kiireesti todellisen poliittisen vuoropuhelun, joka johtaa syvälliseen demokraattiseen muutokseen Syyriassa;

Jemen

15. tuomitsee voimakkaasti äskettäiset aseelliset iskut Jemenissä, mukaan lukien 3. kesäkuuta 2011 tehdyn iskun presidentinlinnaa vastaan; kehottaa kaikkia osapuolia lopettamaan vihollisuudet, kunnioittamaan ihmisoikeuksia ja noudattamaan pysyvää tulitaukoa;

16. suhtautuu myönteisesti varapresidentti Abd-Rabbu Mansour Hadin sitoumukseen noudattaa tulitaukoa, demilitarisoida Jemenin kaupungit ja varmistaa mahdollisten uusien rauhanomaisten mielenilmausten ja -osoitusten asianmukainen suojelu;

17. ilmaisee solidaarisuutensa Jemenin kansalle, pitää ilahduttavana sen pyrkimyksiä maan demokraattiseen muuttamiseen ja tukee Persianlahden yhteistyöneuvoston ponnistuksia, kun niillä pyritään löytämään neuvotteluratkaisu, johon sisältyy presidentti Salehin ja hänen yhä vallassa olevien perheenjäsentensä eroaminen, sellaisen osallistavamman poliittisen järjestelmän puitteissa, jolla pyritään lieventämään köyhyyttä ja parantamaan kansan enemmistön elinoloja;

18. pahoittelee, että Jemenin viranomaiset eivät kyenneet varmistamaan diplomaattien turvallista kulkua Arabiemiraattien liiton Sana'an suurlähetystöstä 22. toukokuuta 2011, mukaan lukien Persianlahden yhteistyöneuvoston (GCC) pääsihteeri sekä GCC:n jäsenvaltioiden, EU:n, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Yhdysvaltain suurlähettiläät; kehottaa Jemenin viranomaisia täysimääräisesti noudattamaan diplomaattisuhteita koskevaa Wienin yleissopimusta;

19. on huolestunut siitä, että Jemenin hallituksen nimittämä korkean tason komitea, jonka on määrä tutkia mielenosoittajiin Sana'assa 18. maaliskuuta 2011 kohdistetut hyökkäykset, joissa kuoli 54 ja loukkaantui yli 300 henkilöä, ei ole laatinut asiaa koskevia edistymiskertomuksia; toistaa kehotuksensa komission varapuheenjohtajalle / korkealle edustajalle tukea pyyntöjä tutkia kyseinen tapaus kansainvälisen riippumattoman tutkimuksen avulla;

20. panee tyytyväisenä merkille YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston Jemenin vierailun, jonka aikana arvioidaan maan ihmisoikeustilanne ja annetaan suosituksia Jemenin hallitukselle ja kansainväliselle yhteisölle;

Bahrain

21. tuomitsee sortotoimet ja vaatii vapauttamaan viipymättä ja ehdoitta kaikki rauhanomaisesti esiintyneet mielenosoittajat, mukaan lukien poliittiset aktivistit, toimittajat ja ihmisoikeuksien puolustajat sekä ne 47 bahrainilaista lääkäriä ja sairaanhoitajaa, jotka toimivat ammatillisten velvollisuuksiensa mukaisesti; esittää vakavan huolensa siitä, että kahdeksan opposition aktivistia sai elinkautisen tuomion ja kolmetoista muuta jopa 15 vuoden vankeustuomion;

22. panee tyytyväisenä merkille, että kansallinen hätätila on lopetettu Bahrainissa ja kuningas Hamad Bin Isa al-Khalifa on kehottanut ryhtymään kansalliseen vuoropuheluun; katsoo, että kuningas Hamadin käynnistämä kansallinen vuoropuhelu on mahdollinen vain, mikäli kaikki poliittiset voimat osallistuvat siihen, opposition ja kansalaisyhteiskunnan edustajat mukaan lukien, ja mikäli sillä pyritään raivaamaan tietä aidolle demokratialle ja Bahrainissa toteutettaville poliittisille uudistuksille;

23. kehottaa Bahrainin viranomaisia muuttamaan Ali Abdullah Hassan al-Sankisin ja Abdulaziz Abdulridha Ibrahim Hussainin kuolemantuomiot vankeusrangaistuksiksi ja palauttamaan kuolemantuomioiden osalta de facto käytössä olleen toimeenpanokiellon;

24. panee tyytyväisenä merkille kuningas Hamadin päätöksen perustaa riippumaton komitea tutkimaan ihmisoikeusrikkomuksia, joihin hallitus syyllistyi äskettäisissä voimatoimissaan uudistuksia vaatineita mielenosoittajia vastaan; vaatii komiteaa toimimaan ehdottoman riippumattomasti ja avoimesti ja kehottaa Bahrainin hallitusta olemaan puuttumatta sen toimintaan;

25. pitää myönteisenä Bahrainin ihmisoikeuksien ja sosiaalisen kehityksen ministeriön perustamista ja kehottaa ministeriötä noudattamaan toiminnassaan kansainvälisiä ihmisoikeusnormeja ja -velvoitteita;

26. ilmaisee huolensa siitä, että muiden maiden joukkoja on läsnä Bahrainissa Persianlahden yhteistyöneuvoston nimissä; toistaa kehotuksensa Persianlahden yhteistyöneuvostolle, että se alueellisena yhteistyötoimijana antaisi resursseja ja toimisi siten rakentavasti välittäjänä rauhanomaisten uudistusten edistämiseksi Bahrainissa;

Arabimaat ja Pohjois-Afrikka

27. tukee Egyptin ja Tunisia demokraattisia siirtymäprosesseja ja pitää niitä ensimmäisinä esimerkkeinä arabimaissa parhaillaan käynnissä olevasta demokratiaprosessista ja niiden kansalaisten ja erityisesti nuorten osallistumisen uudesta aallosta; tukee voimakkaasti kansan toiveita päästä osallisiksi vapaudesta, ihmisoikeuksista ja demokratiasta; kehottaa käynnistämään kummassakin maassa avoimen, oikeudenmukaisen ja vapaan vaaliprosessin, jossa otetaan huomioon maiden yksilölliset olosuhteet; kehottaa kansainvälistä yhteisöä lisäämään ponnistelujaan pitääkseen yllä ja rohkaistakseen poliittista uudistusprosessia Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän maissa;

28. toistaa, että kansainvälinen yhteisö on sitoutunut suojelemaan Libyan siviiliväestöä, myös tehostamalla Libyan hallintoon kohdistettavaa painetta, ja tukemaan Libyan demokraattisen valtion rakentamista; panee tyytyväisenä merkille EU:n päätöksen koventaa Libyan hallinnolle asettamiaan seuraamuksia lisäämällä kuusi hallinnon alaisuudessa toimivaa satamaviranomaista varojen jäädyttämistä koskevaan EU:n luetteloon; vaatii jälleen eversti Muammar Mohammed Abu Minyar Gaddafia luopumaan vallasta välittömästi;

29. on huolissaan Libyan kansan kokemista kärsimyksistä, jotka johtuvat elintarvikkeiden puutteesta, vaikeuksista saada lääketieteellistä apua sekä palkanmaksuun ja hallinnon eri tarpeiden täyttämiseen tarvittavan käteisvirran tyrehtymisestä; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja EU:n jäsenvaltioita ryhtymään pikaisiin toimiin toimittaakseen YK:n turvallisuusneuvoston pakotekomitean valtuuttamana ja valvonnassa osan Libyan jäädytetyistä varoista kansalliselle siirtymäneuvostolle, jotta se voi huolehtia hätätarpeistaan;

30. kehottaa neuvostoa ja varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa käynnistämään muita aloitteita ratkaisun löytämiseksi konfliktiin, ottaen huomioon Kansainvälisen rikostuomioistuimen hiljan antaman eversti Gaddafia, tämän poikaa Saif al-Islam Gaddafia ja Abdullah al-Sanussia koskevan pidätysmääräyksen;

31. panee tyytyväisenä merkille Marokon uudistusprosessin ja erityisesti ehdotetun perustuslakiuudistuksen, josta on määrä järjestää kansanäänestys, askeleena oikeaan suuntaan kohti hallintojärjestelmän avaamista, uudenaikaistamista ja demokratiaa; kehottaa Marokon poliittisia puolueita osallistumaan aktiivisesti tähän muutosprosessiin; korostaa, että yleisön, kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja poliittisten puolueiden olisi oltava jatkossakin uudistusprosessin jatkuvan täytäntöönpanon keskiössä, ja panee merkille, että Marokko on alueen ensimmäinen maa, jolle on myönnetty "edistyneen asema" suhteissa EU:hun;

32. panee merkille Algerian presidentin positiivisen ilmoituksen prosessin käynnistämisestä maan demokratisoimiseksi ja maan hallinnon tehokkuuden varmistamisesta, ja ottaa huomioon myös ilmoitukset hätätilan poistamisesta ja suunnitellusta perustuslakiuudistuksesta; korostaa tarvetta vauhdittaa näitä aloitteita ja kehottaa Algerian viranomaisia sitoutumaan lujasti tähän uudistusprosessiin, jonka pitäisi olla osallistava ja avoin kansalaisyhteiskunnalle;

33. panee tyytyväisenä merkille Jordanian poliittiset uudistukset ja etenkin Jordanian perustuslain uudelleentarkastelun sekä kansallisesta vuoropuhelusta vastaavan komitean työn; on tyytyväinen Jordanian viranomaisten ponnisteluihin ja painottaa, että uudistukset on toteutettava käytännössä; panee merkille, että EU myönsi Jordanialle "edistyneen kumppanin aseman" vuonna 2010;

34. korostaa, että ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapaus on perusihmisoikeus, joka viranomaisten olisi taattava; kehottaa viranomaisia suojelemaan luotettavasti ja tehokkaasti maissaan läsnä olevia uskontokuntia ja varmistamaan eri uskontokuntien jäsenten henkilökohtaisen turvallisuuden ja fyysisen koskemattomuuden;

35. tukee voimakkaasti neuvoston kantaa, jonka mukaan Euroopan naapuruuspolitiikan on oltava eteläisen naapurialueen uusien haasteiden tasalla; panee tyytyväisenä merkille EU:n ja jäsenvaltioiden halukkuuden kannattaa ja tukea poliittisiin ja taloudellisiin uudistuksiin aidosti sitoutuneiden hallitusten ja kansalaisyhteiskunnan konkreettisia toimia; panee tyytyväisenä merkille komission varapuheenjohtajan / korkean edustajan perustaman eteläisen Välimeren maita tarkastelevan työryhmän;

36. kehottaa komissiota ja neuvostoa soveltamaan eriytettyä lähestymistapaa, joka perustuu "more for more" -toimintatapaan, joka vahvistettiin 25. toukokuuta 2011 annetussa yhteisessä tiedonannossa eteläisen Välimeren maista, ja jonka mukaisesti todellisesta edistyksestä kohti demokratiaa, vapaista ja oikeudenmukaisista vaaleista sekä ennen kaikkea ihmisoikeuksien kunnioittamisesta olisi palkittava;

37. kehottaa Euroopan unionia antamaan edelleen tarvittavaa humanitaarista apua asuinseudultaan siirtymään joutuneille ihmisille, joista monet elävät nyt pakolaisina oman maansa rajoilla;

38. on tyytyväinen G8-ryhmän jäsenten perustamaan Deauvillen kumppanuuteen alueen kansojen kanssa; panee merkille, että ensimmäiset kumppanuusmaat ovat Egypti ja Tunisia; kehottaa neuvostoa ja EU:n jäsenvaltioita koordinoimaan ponnistuksiaan G8-ryhmän niiden jäsenten kanssa, jotka ovat jo valmiita laajentamaan tätä kumppanuutta kaikkiin niihin alueen maihin, jotka ovat käynnistäneet siirtymäkauden kohti avoimia, demokraattisia ja suvaitsevia yhteiskuntia;

*

* *

39. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Syyrian arabitasavallan hallitukselle ja parlamentille, Jemenin tasavallan hallitukselle ja parlamentille, Turkin tasavallan hallitukselle ja parlamentille, Bahrainin kuningaskunnan hallitukselle ja parlamentille, kansalliselle siirtymäneuvostolle, Marokon kuningaskunnan hallitukselle ja parlamentille, Algerian demokraattisen kansantasavallan hallitukselle ja parlamentille, Jordanian kuningaskunnan hallitukselle ja parlamentille, Egyptin arabitasavallan hallitukselle, Tunisian tasavallan hallitukselle, Persianlahden yhteistyöneuvoston pääsihteerille sekä Välimeren unionin pääsihteerille.

Demokratiakehitystä edistävä EU:n ulkopolitiikka

P7_TA(2011)0334

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2011 demokratiakehitystä edistävästä EU:n ulkopolitiikasta (2011/2032(INI))

(2013/C 33 E/17)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja erityisesti sen 21 artiklan sekä kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja erityisesti sen 25 artiklan,

— ottaa huomioon YK:n yleissopimuksen lapsen oikeuksista,

Torstai 7. heinäkuuta 2011

— ottaa huomioon kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen (CEDAW) vuodelta 1979,

— ottaa huomioon Euroopan yleissopimuksen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi sekä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (ETYJ) sitoumukset, joista sovittiin Kööpenhaminassa 1990 ja Istanbulissa vuonna 1999 pidetyssä huippukokouksessa, jossa kaikki ETYJ:n osallistujavaltiot sitoutuivat kutsumaan vaaleihinsa kansainvälisiä tarkkailijoita ja etenkin demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston (ODIHR),

— ottaa huomioon Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirjan ja Amerikan ihmisoikeussopimuksen,

— ottaa huomioon 7. kesäkuuta 1989 tehdyn itsenäisten maiden alkuperäis- ja heimokansoja koskevan ILO:n yleissopimuksen,

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2, 6, 8 ja 21 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jota koskeva julistus annettiin Strasbourgissa 12. joulukuuta 2007,

— ottaa huomioon vuonna 2000 tehdyn AKT–EU-kumppanuussopimuksen 8, 9 ja 96 artiklan,

— ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 4. joulukuuta 2000 hyväksymän päätöslauselman demokratian edistämisestä ja lujittamisesta ([1]) sekä 20. joulukuuta 2004 hyväksymän päätöslauselman alueellisten, osa-alueellisten ja muiden järjestöjen ja mekanismien roolin vahvistamisesta demokratian edistämiseksi ja lujittamiseksi ([2]),

— ottaa huomioon demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuista edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1889/2006,

— ottaa huomioon 20. syyskuuta 1996 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta kansanvallan periaatteiden ja ihmisoikeuksien sisällyttämisestä yhteisön ja kolmansien maiden sopimuksiin ([3]) sekä 14. helmikuuta 2006 antamansa päätöslauselman ihmisoikeus- ja demokratialausekkeesta Euroopan unionin sopimuksissa ([4]),

— ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2001 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta Euroopan unionin vaaliavusta ja vaalitarkkailutoiminnasta ([5]),

— ottaa huomioon 25. huhtikuuta 2002 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta Euroopan unionin tehtävästä ihmisoikeuksien ja demokratisoitumisen edistämisessä kolmansissa maissa ([6]),

— ottaa huomioon 8. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin vaalitarkkailuvaltuuskunnista: tavoitteet, käytännöt ja tulevat haasteet ([7]),

— ottaa huomioon 22. lokakuuta 2009 antamansa päätöslauselman demokratiakehityksestä EU:n ulkosuhteissa ([8]),

— ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin vaikutuksista kehitysmaihin ja kehitysyhteistyöhön ([9]),

([1]) A/RES/55/96.
([2]) A/RES/59/201.
([3]) EYVL C 320, 28.10.1996, s. 261.
([4]) EUVL C 290 E, 29.11.2006, s. 107.
([5]) EYVL C 343, 5.12.2001, s. 270.
([6]) EUVL C 131 E, 5.6.2003, s. 147.
([7]) EUVL C 271 E, 12.11.2009, s. 31.
([8]) EUVL C 265 E, 30.9.2010, s. 3.
([9]) EUVL C 4 E, 7.1.2011, s. 34.

— ottaa huomioon 21. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman köyhyyden vähentämisestä ja työpaikkojen luomisesta kehitysmaissa: jatkotoimet ja erityisesti sen 71, 72 ja 73 kohdan ([1]),

— ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman yritysten yhteiskuntavastuusta kansainvälisissä kauppasopimuksissa ([2]),

— ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman ihmisoikeuksista sekä sosiaali- ja ympäristönormeista kansainvälisissä kauppasopimuksissa ([3]),

— ottaa huomioon 16. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman vuosittaisesta ihmisoikeusraportista 2009 sekä Euroopan unionin ihmisoikeuspolitiikasta ([4]),

— ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman verotuksesta ja kehityksestä – yhteistyö kehitysmaiden kanssa hyvän hallintotavan edistämiseksi verotusalalla ([5]),

— ottaa huomioon 5. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman epävakauden aiheuttamista muuttovirroista: EU:n ulkopolitiikan soveltamisala ja tehtävä ([6]),

— ottaa huomioon Euroopan unionin ja kolmansien maiden väliset sopimukset ja niihin sisältyvät ihmisoikeus- ja demokratialausekkeet,

— ottaa huomioon neuvoston 18. toukokuuta 2009 esittämät päätelmät demokraattisen hallintotavan tukemisesta – kohti EU:n toimintakehyksen vahvistamista,

— ottaa huomioon kahdet neuvoston antamat päätelmät demokratiakehityksestä EU:n ulkosuhteissa: 17. marraskuuta 2009 annetut päätelmät ja 13. joulukuuta 2010 annetut päätelmät, jotka sisältävät vuoden 2010 tilanneselvityksen ja ehdotuksen pilottimaiden luetteloksi,

— ottaa huomioon komission / neuvoston pääsihteeristön yhteisen asiakirjan demokratiakehityksestä EU:n ulkosuhteissa (SEC(2009)1095),

— ottaa huomioon yhteisen tiedonannon Eurooppa-neuvostolle, Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävästä kumppanuudesta eteläisen Välimeren maiden kanssa (KOM(2011)0200),

— ottaa huomioon 22. kesäkuuta 1993 Kööpenhaminassa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,

— ottaa huomioon demokratisoitumista, ihmisoikeuksia ja ihmiskauppaa koskevat komission aihealuekohtaiset ja maantieteelliset rahoitusvälineet (kuten AENAS, sen seuraaja siirtolaisuutta ja turvapaikkaa koskeva temaattinen ohjelma, MIEUX-ohjelma, EIDHR, ENPI ja TAIEX),

— ottaa huomioon 21. maaliskuuta 2011 julkaistun YK:n pääsihteerin erityisedustajan raportin ihmisoikeuksista, monikansallisista yhtiöistä ja muista liikeyrityksistä ([7]),

— ottaa huomioon, että perustettiin komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan virka sekä 1. tammikuuta 2011 alkaen Euroopan ulkosuhdehallinto,

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0327.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0446.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0434.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0489.
([5]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0082.
([6]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0121.
([7]) A/HRC/17/31, 2011.

Torstai 7. heinäkuuta 2011

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0231/2011),

A. ottaa huomioon, että Euroopan unionin perussopimuksissa ihmisoikeudet ja demokratia vahvistetaan unionin perustana oleviksi arvoiksi sekä unionin ulkoisen toiminnan periaatteiksi ja tavoitteiksi, joita unionin on edistettävä yleismaailmallisina periaatteina,

B. ottaa huomioon, että demokratialla voidaan parhaiten turvata ihmisoikeudet ja perusvapaudet, kaikkien ryhmien suvaitseminen yhteiskunnassa ja kaikkien yksilöiden yhtäläiset mahdollisuudet,

C. ottaa huomioon, että demokratiasta on tullut yleismaailmallinen arvo mutta demokraattiset järjestelmät voivat vaihdella muodoltaan, kuten osoittavat EU:n 27 jäsenvaltion erilaiset mutta yhtälailla hyväksyttävät demokratian muodot, joita historia, kulttuuri ja olosuhteet ovat muovanneet, sekä EU itsessään, joka on eräänlainen ylikansallinen demokratia, mikä on ainutlaatuista maailmassa; ottaa huomioon, että demokratialle ei täten ole yhtä ainoaa mallia ja suunnitelmaa mutta demokratian keskeisistä elementeistä ollaan yhtä mieltä,

D. toteaa, että nämä määritellään kahdessa YK:n yleiskokouksen päätöslauselmassa ([1]),

E. ottaa huomioon, että ihmisoikeudet ja demokratia liittyvät erottamattomasti toisiinsa ja että vain demokratiassa yksilöt voivat täysin nauttia ihmisoikeuksistaan ja perusvapauksistaan; ottaa myös huomioon, että demokratia voi olla olemassa vain silloin, kun ihmisoikeuksia kunnioitetaan,

F. ottaa huomioon, että oikeusvaltion periaatteita on noudatettava, sillä se varmistaa yhdenvertaisuuden lain edessä ja yksityisomaisuutta koskevien oikeuksien tunnustamisen sekä sen, etteivät viranomaiset puutu mielivaltaisesti asioihin oikeudessa tai käytännössä, ja vaatii siksi julkisia elimiä käyttämään valtaansa avoimesti ja vastuullisesti vaaleilla valittujen viranomaisten kautta sekä riippumattoman ja puolueettoman oikeuslaitoksen avulla,

G. ottaa huomioon, että tasa-arvo ja syrjimättömyys ovat ratkaisevan tärkeitä; katsoo, että jokaisella on oikeus nauttia kaikista ihmisoikeuksista syrjimättömästi rotuun, sukupuoleen, sukupuoliseen suuntautumiseen, kieleen, uskontoon, poliittiseen tai muuhun mielipiteeseen, kansalliseen tai sosiaaliseen alkuperään, syntymäperään tai muuhun asemaan katsomatta; katsoo, että demokratialla olisi varmistettava kaikkien oikeudet, mukaan lukien vähemmistöjen, alkuperäiskansojen ja muiden haavoittuvien ryhmien oikeudet; katsoo, että aidon demokratian edellytyksenä on, että miehillä ja naisilla on yhdenvertaiset mahdollisuudet osallistua politiikkaan ja päätöksentekoon,

H. katsoo, että demokraattiseen hallintotapaan sisältyy muun muassa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien turvaaminen, oikeussuojan saatavuus, parlamenttien ja paikallisten viranomaisten tärkeä asema päätöksenteossa sekä julkisen talouden avoin hallinto; katsoo, että johtajien ja viranomaisten vastuullisuus kansalaisiin nähden on ratkaiseva osa demokratiaa; katsoo, että tässä yhteydessä korruption torjunta on keskeisen tärkeää; katsoo, että demokraattiseen hallintotapaan sisältyy myös turvallisuusalan siviilivalvonta,

I. katsoo, että kaikilla kansalaisilla on oikeus äänestää määräajoin vapaissa ja oikeudenmukaisissa vaaleissa ja asettua ehdolle julkisiin virkoihin,

([1]) A/RES/55/96 ja A/RES/59/201.

J. katsoo, että mielipiteen- ja sananvapaus poliittisissa, sosiaalisissa ja taloudellisissa kysymyksissä laajasti määriteltyinä ilman valtion langettaman rangaistuksen vaaraa on yleismaailmallinen oikeus, kuten myös mahdollisuus etsiä tietoa eri tietolähteistä,

K. katsoo, että kaikilla kansalaisilla on oikeus perustaa riippumattomia yhdistyksiä ja järjestöjä, myös riippumattomia poliittisia puolueita ja etujärjestöjä,

L. katsoo, että poliittiset puolueet ja niiden edustamat eri poliittiset kannat, edut, alueelliset tai paikalliset kytkökset ovat ratkaisevan tärkeitä; katsoo, että poliittisten puolueiden on toimittava vapaasti ilman että hallitus tai täytäntöönpanoviranomaiset puuttuvat niiden toimintaan; katsoo, että niin hallitusta tukevat kuin sitä vastustavatkin vaaleilla valitut edustajat tarvitsevat valtaa ja resursseja neuvotella ja hyväksyä lainsäädäntöä ja kansallisia talousarvioita sekä saattaa hallitus vastuuseen julkishallinnon hoidosta ja varainkäytöstä; katsoo, että osallistavan demokratian kokemisessa avainasemassa ovat kansalliset lainsäädäntöelimet ja vahvat parlamentit, jotka toimivat julkisina foorumeina rauhanomaiselle neuvottelulle poliittisista ja yhteiskuntajärjestystä koskevista kilpailevista käsitteistä,

M. korostaa, että kansalaisyhteiskunnan järjestöt ja valtiosta riippumattomat toimijat ovat olennainen osa hyvin toimivan demokratian rakentamista sekä tärkeässä asemassa syvälle yhteiskuntaan ulottuvan demokraattisen kulttuurin vakiinnuttamisessa; katsoo, että ne ohjaavat yleisiä vaatimuksia ja asettavat viranomaiset vastuuseen teoistaan,

N. katsoo, että riippumattomat ja monipuoliset tiedotusvälineet ovat olennaisen tärkeitä, jotta voidaan varmistaa, että mielipiteitä ja näkökulmia ilmaistaan ja niistä tiedotetaan yleisölle laajasti; katsoo, että tiedon ja viestinnän vapaa saatavuus sekä sensuroimaton pääsy internetiin (internetin vapaus) ovat yleismaailmallisia oikeuksia ja välttämättömiä julkisen toiminnan avoimuuden ja vastuun varmistamiseksi,

O. katsoo, että demokraattisia arvoja koskeva koulutus on tärkeää demokratian kestävyydelle, samoin kuin iänmukainen osallistuminen päätöksentekoon koulutuslaitoksissa,

P. kehottaa EU:n toimielimiä pitämään näitä demokratian päätekijöitä EU:n tuen osina tietyillä osa-alueilla, kun se avustaa kolmansia maita niiden matkalla demokratiaan,

Q. panee merkille, että vuonna 2009 ja vuonna 2010 annetut neuvoston päätelmät demokratiakehityksestä EU:n ulkosuhteissa ilmentävät näitä seikkoja,

R. katsoo, että EU:n liittyminen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn yleissopimukseen vahvistaa eurooppalaista järjestelmää ihmisoikeuksien suojelemiseksi ja vahvistaa EU:n asemaa kolmansiin maihin nähden,

S. toteaa, että on ratkaisevan tärkeää vahvistaa kansalaisoikeuksien sekä poliittisten, taloudellisten, sosiaalisten ja sivistyksellisten oikeuksien keskinäinen riippuvuus ja toisiaan vahvistava vaikutus ja että vain niiden kaikkien toteuttaminen voi auttaa perustamaan todellisen demokratian; katsoo, että demokratia on paras keino turvata ja suojata ihmisoikeudet ja mahdollistaa kestävä taloudellinen kehitys; ottaa huomioon, että kansalaisyhteiskunnan aktiivinen osallistuminen ja panos hallinnon menettelyihin ovat ratkaisevan tärkeitä, mutta ne jäävät liian usein vähälle huomiolle,

T. toteaa, että demokratian tukemista EU:n ulkosuhteissa koskevassa toimintaohjelmassaan neuvosto ilmaisi halunsa lisätä antamansa tuen johdonmukaisuutta ja tehokkuutta, mutta että tältä osin on edistytty rajoitetusti,

Torstai 7. heinäkuuta 2011

U. toteaa, että unionilla on joukko demokratian ja ihmisoikeuksien tukemiseen tarkoitettuja välineitä, kuten poliittiset, taloudelliset ja kauppasopimukset ja -kumppanuudet, joihin sisältyy ihmisoikeus- ja demokratialausekkeita, kestävää kehitystä ja hyvää hallintoa koskeva erityinen kannustusmenettely (GSP Plus), poliittinen vuoropuhelu, yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan (YUTP) liittyvät toimet, yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) alaiset operaatiot, erikoistuneet rahoitusvälineet, kummihankkeet sekä vaalitarkkailutoiminta; katsoo kuitenkin, että ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevaa politiikkaa on yhtenäistettävä ja tehtävä tulospainotteisemmaksi, sen on perustettava vakioituun menetelmään ja se on mukautettava kunkin maan tilanteeseen poistamalla demokratiakehityksen tukemiseksi EU:n ulkopolitiikasta nykyiset epäjohdonmukaisuudet ja eriarvoinen kohtelu, välttämällä luomasta uusia epäjohdonmukaisuuksia ja eriarvoista kohtelua, kiinnittämällä erityistä huomiota erityistarpeisiin epävakaissa ja konfliktien jälkeisissä tilanteissa sekä edistämällä demokratiaa, ihmisoikeuksia ja kehitystä erottamattomina tavoitteina,

V. katsoo, että EU:n olisi otettava paremmin huomioon valtion yhteiskunnalliset, poliittiset, taloudelliset ja strategiset realiteetit kun se päättää, myönnetäänkö tai perutaanko kauppaetuuksia, kuten GSP Plus,

W. ottaa huomioon, että EU:n olisi tehostettava demokratiaa koskevien normien ja tekijöiden edistämistä toiminnassaan kansainvälisissä järjestöissä sekä kannustettava edelleen panemaan tosiasiallisesti täytäntöön sitoumukset ja velvoitteet, joista on sovittu foorumeissa, joihin EU:n jäsenvaltiot osallistuvat,

X. panee merkille, että EU:n kansainvälisten sopimusten laillisesti sitovien ihmisoikeuslausekkeiden valvomiseen ja täytäntöönpanoon liittyy yhä huomattavia haasteita; katsoo, että unionin ja sen kumppanimaiden välisten kansainvälisten sopimusten keskeyttäminen vastauksena vakaviin ihmisoikeuksia tai demokratiaa koskeviin rikkomuksiin on väline, joka on tarkoitettu käytettäväksi tietyissä tilanteissa; panee merkille, että vaikka ihmisoikeus- ja demokratialausekkeita loukataan usein ja vaikka tietyt kolmannet maat eivät noudata sopimuksissa annettuja sitoumuksia, vain harvoin kyseisten maiden hallituksia rangaistaan ja ne joutuvat riittävästi vastuuseen jopa karkeista ihmisoikeusloukkauksista; katsoo, että EU:n jatkuva epäonnistuminen tämän välineen käyttämisessä heikentää unionin uskottavuutta kansainvälisesti vahvana ja määrätietoisena toimijana,

Y. katsoo, että seuraamukset on valittava oikeudenmukaisella, oikeasuhteisella ja viisaalla tavalla ja että kyseisen maan väestö ei missään tapauksessa saa olla seuraamusten suurin kärsijä,

Z. toteaa, että unioni harjoittaa tällä alalla todellista kannustinpolitiikkaa uudistusten helpottamiseksi, mutta kannustinten tarjoamia mahdollisuuksia ei täysin hyödynnetä poliittisista syistä ja erityisesti, koska EU:n laajuisesti ei olla yksimielisiä siitä, miten tärkeitä demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen edistäminen ovat muihin painopistealueisiin verrattuna; toteaa, että periaatteessa ei ole rakenteellisia tai laillisia esteitä sille, että demokratiakehityksen tukemiseen käytetään koordinoidusti ulkoisia rahoitusvälineitä,

AA. ottaa huomioon, että Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 18. joulukuuta 2008 antamassa päätöslauselmassa 63/168 kehotetaan kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanon yleismaailmalliseen keskeyttämiseen; ottaa huomion, että kuolemanrangaistusta käytetään yhä rangaistusmenetelmänä monissa valtioissa ja joissakin tapauksissa myös alaikäisiin,

AB. katsoo, että demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen väline on keskeinen unionin politiikassa, koska se keskittyy toimiin, joita ei voida toteuttaa kahdenvälisillä yhteistyövälineillä,

AC. ottaa huomioon, että demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevasta eurooppalaisesta rahoitusvälineestä rahoitetaan Euroopan unionin vaalitarkkailuvaltuuskuntien toimintaa, joka on vuorovaikutuksen keskeinen väline demokratian lujittamisessa, mutta valtuuskuntien suositusten seuranta ja täytäntöönpano on usein laiminlyöty,

AD. toteaa, että tilanne on saattanut johtua EU:n vaalitarkkailun kohdemaiden hallitusten poliittisen tahdon puutteesta kuin myös komission ja jäsenvaltioiden kyvyttömyydestä varmistaa, että suositukset muuntuvat erityisiksi tukiohjelmiksi, joilla olisi tuettava etenkin vasta valittuja parlamentteja,

AE. toteaa, ettei sillä vieläkään ole käytettävissään riittävän yksityiskohtaisia tutkimuksia, joiden avulla se voisi arvioida unionin ja sen jäsenvaltioiden demokratialle antaman tuen laajuutta; katsoo, että tämä johtuu osittain avoimuutta, asiakirjojen saatavuutta ja kuulemista koskevista kysymyksistä, joita neuvosto ei vielä ole ratkaissut,

AF. katsoo, että ainoa keino saada paikallisväestöille todellinen demokratia sekä saavuttaa aito ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja aidosti paremmat talousnäkymät on soveltaa täysimääräisesti ehdollisuusperiaatetta; toteaa, että tämä periaate olisi määriteltävä yhdessä edunsaajamaiden kanssa ja kuullen tiiviisti hallituksia ja kansalaisyhteiskuntaa sekä ottaen asianmukaisesti huomioon paikallisväestöjen todelliset tarpeet,

AG. ottaa huomioon, että poliittiset puolueet ja vapaasti ja oikeudenmukaisesti vaaleilla valitut parlamentit ovat keskeisen tärkeitä kaikille demokratioille ja demokratiakehitykselle ja että demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevassa eurooppalaisessa rahoitusvälineessä ei ole vielä otettu huomioon näiden tekijöiden merkittävyyttä niiden tukemiselle ja toteuttamiselle,

AH. ottaa huomioon, että YK:n uuden tasa-arvoyksikön (UN Women) työ on ratkaisevan tärkeää, kun tuetaan naisten panosta ja osallistumista demokratiakehitykseen,

AI. ottaa huomioon, että EU:n toimielinten kesken vallitsee laaja yksimielisyys demokratian moniulotteisuudesta ja monitahoisuudesta sekä pitkäkestoisuudesta, mutta komissio ja jäsenvaltiot eivät ole ottaneet koko vaalisykliä huomioon suunnitellessaan ja toteuttaessaan demokratiaa tukevia toimenpiteitä,

AJ. ottaa huomioon, että maissa, joissa demokratiakehitys on meneillään, naiset ja pienet lapset ovat erityisen alttiita ihmiskaupalle myös prostituutiotarkoituksessa,

Välttämätön ajattelutavan muutos

1. katsoo, että vain demokratiat, jotka perustuvat oikeusvaltioon, voivat luoda perustan unionin ja kolmansien maiden välisille rakenteellisille ja tasapainoisille kumppanuuksille, joissa otetaan huomioon myös molempien osapuolten ja niiden kansalaisten tarpeet ja edut;

2. korostaa, että vuoropuheluun ja kuulemiseen perustuvat kumppanuudet parantavat demokratiakehityksen ja demokraattista hallintotapaa koskevien tekijöiden omaksumista; kehottaa kaikkia EU:n toimielimiä käyttämään näitä eri vuoropuheluja yhtenäisemmin, johdonmukaisemmin ja koordinoidummin;

3. katsoo, että EU:n roolia "pehmeän vallan käyttäjänä" kansainvälisessä järjestelmässä voidaan vahvistaa vain, jos ihmisoikeuksien suojelu on sille todellinen prioriteetti sen kolmansia maita koskevassa politiikassa;

Torstai 7. heinäkuuta 2011

4. muistuttaa, että välttämätön lähtökohta unionin uskottavalle ja yhtenäiselle ulkopolitiikalle ja demokratiakehityksen tukemiselle on harjoittaa esimerkillistä ihmisoikeuksia ja demokratiaa kunnioittavaa politiikkaa myös EU:n ja sen jäsenvaltioiden sisällä sekä nyt että tulevaisuudessa;

5. katsoo, että köyhyyden torjuminen ja maiden kehittymisen esteiden poistaminen voivat edistää ratkaisevasti demokraattisia prosesseja;

6. huomauttaa, että Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän maiden tapahtumat ovat osoittaneet turvallisuuteen – erityisesti laittoman maahanmuuton torjuntaan – ja vakauteen keskittyvän ajattelumallin rajallisuuden, sillä se ei ole vähentänyt köyhyyttä ja sosiaalista epäoikeudenmukaisuutta; korostaa, että "turvallisuus vastaan demokratia" on väärä vastakkainasettelu, sillä inhimillistä turvallisuutta ei voi olla yhteiskunnassa, jossa ei ole demokraattista ja vastuullista hallitusta; panee merkille, että jos talouskehitystä on tapahtunut, sen hyötyjä ei ole jaettu oikeudenmukaisesti; katsoo siksi, että sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja epätasa-arvon torjuntaa koskevasta kysymyksestä on tehtävä unionin ulkopolitiikan keskeinen tavoite, sillä se on korvaamaton tekijä, kun kehitetään rauhanomaista, vaurasta ja demokraattista yhteiskuntaa;

7. korostaa tarvetta muuttaa toiminnan painotusta niin, että pyritään todella vakiinnuttamaan omaehtoiseen, kestävään, kokonaisvaltaiseen ja kansaa hyödyttävään kehitykseen perustuva demokratia, jossa kunnioitetaan oikeusvaltion periaatetta sekä perustavanlaatuisia ihmisoikeuksia ja vapauksia; katsoo, että EU:n on kannustettava luomaan ympäristö, joka osaltaan edistää demokraattisen yhteiskunnan kehitystä;

8. tähdentää, että hallintomallina demokratia tarjoaa mekanismeja poliittisen vallan jakamiseen ja konfliktien hallintaan, jotka ovat olennaisia vakaiden ja rauhanomaisten yhteiskuntien merkkejä; toteaa kuitenkin, että demokratian on lähdettävä sisältä käsin ja että ulkopuoliset toimijat eivät voi pakottaa siihen keinotekoisesti; esittää, että EU voi yhdessä kansainvälisen yhteisön kanssa tukea aktiivisesti demokraattisen vakauttamisen prosessia;

9. katsoo, että demokratiakehityksen onnistumisen kannalta on ratkaisevan tärkeää, että siinä kiinnitetään huomiota asianomaisen maan sosiaaliseen ja taloudelliseen kehitykseen, jotta turvataan asukkaiden perusoikeudet, kuten oikeus koulutukseen, terveydenhoitoon ja työllisyyteen;

10. katsoo, että kommunistidiktatuurien kaatumista Keski- ja Itä-Euroopassa seuranneen demokratiaan siirtymisen kokemukset olisi jaettava Pohjois-Afrikan ja koko Lähi-idän uusien demokraattisten voimien kanssa; kannustaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa osallistumaan aktiivisemmin meneillään olevaan demokratiakehitykseen tällä tärkeällä naapurialueella; kannustaa eurooppalaisia puolueita kehittämään puolueiden välisiä yhteistyöohjelmia uusien kumppanien kanssa kanssa kaikilla naapurialueilla;

11. korostaa, että nyt on asetettava etusijalle unionin nykyisten kannustinten ja välineiden tehokkaampi, konkreettinen ja aktiivinen käyttö strategioissa, jotka on varta vasten suunniteltu kunkin maan tilanteeseen, sekä epäjohdonmukaisuuksien ja eriarvoisen kohtelun poistaminen niiden täytäntöönpanossa, sillä tämä murentaa uskoa unioniin ja sen kykyyn toteuttaa lujaa ja yhtenäistä ulkopolitiikkaa; korostaa, että tällainen lähestymistapa vaatii todellista politiikan muutosta, minkä myötä demokratiasta, oikeusvaltion periaatteesta ja ihmisoikeuksista tehdään unionin ulkopolitiikan kulmakivi ja ne näkyvät politiikan tavoitteiden lisäksi myös sen ilmaisussa ja rakenteessa;

12. vaatii, että kansainvälisiä sopimuksia, maakohtaisia strategia-asiakirjoja, toimintasuunnitelmia, GSP Plus -ohjelmaa ja kaikkia muita unionin ja kolmansien maiden sopimussuhteita vahvistetaan muotoilemalla selkeämmin ihmisoikeus- ja demokratialausekkeet sekä lausekkeet, jotka koskevat alkuperäiskansojen oikeutta tulla kuulluksi ennen päätösten tekemistä ja hyvää hallintotapaa, sopimalla vähintään Cotonoun sopimuksen veroisista tarkoista menettelyistä, joita sovelletaan rikkomistapauksissa, antamalla sitoumuksia, joihin liittyy alakohtaisia, mitattavissa ja saavutettavissa olevia, määräaikoihin sidottuja kriteerejä saavutetun

edistyksen arvioimiseksi, sekä sopimalla täsmällisestä täytäntöönpanon aikataulusta; pahoittelee, että Cotonoun sopimuksen ihmisoikeuslausekkeista huolimatta EU usein jättää huomiotta joidenkin Cotonoun sopimuksen kumppanimaiden hallitusten tekemät jatkuvat ja järjestelmälliset ihmisoikeusrikkomukset ja jatkaa entiseen tapaan suhteissaan niiden kanssa; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön johdonmukaiset toimintatavat, joiden tavoitteena on ehkäistä ihmisoikeusrikkomuksia ja joita ovat esimerkiksi demokratiaa ja ihmisoikeuksia loukkaaville hallituksille myönnettävien kokonaismäärärahojen vähentäminen, kuten budjettituen epääminen niiltä samalla kun lisätään rahoitusta, jolla vahvistetaan kansalaisyhteiskuntaa tällaisten hallitusten ohitse;

13. muistuttaa, että yhteisen kauppapolitiikan tavoitteet olisi sovitettava täysimääräisesti yhteen Euroopan unionin kokonaistavoitteiden kanssa; huomauttaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan nojalla kauppapolitiikkaa on harjoitettava "unionin ulkoista toimintaa koskevien periaatteiden ja tavoitteiden mukaisesti" ja että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan nojalla unioni edistää muun muassa kestävää kehitystä, köyhyyden poistamista ja ihmisoikeuksien suojelua;

14. korostaa, että on tärkeää valvoa jatkuvasti sopimusten täytäntöönpanoa, ja kehottaa tässä yhteydessä käyttämään sekä ihmisoikeuksia ja demokratiaa että kestävää kehitystä koskevia vaikutustutkimuksia, jotta varmistetaan sopimusten jatkuva arviointi;

15. panee merkille, että demokraattisia periaatteita ja arvoja voitaisiin tukea edelleen edistämällä Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön ratifioimista ja asettamalla etusijalle alueet, jotka ovat aliedustettuja, jotta perussäännön yleismaailmallista luonnetta vahvistetaan ja torjutaan paremmin rikosten rankaisematta jäämistä, kansanmurhia, sotarikoksia ja rikoksia ihmisyyttä vastaan;

16. pahoittelee, että komissio käyttää hyvin harvoin mekanismeja, joilla voidaan peruuttaa GSP Plus -kauppaetuudet, jos asiaa koskevia sopimuksia on rikottu; ei hyväksy komission asennetta, sillä huolimatta eräiden kansainvälisten järjestöjen yhteneväisistä raporteista se kieltäytyy aloittamasta tutkintaa useassa maassa, joilla on GSP Plus -asema ja joita epäillään vahvasti siitä, etteivät ne ole noudattaneet allekirjoittamiaan sopimuksia;

17. muistuttaa parlamentin vakaasta kannasta, jonka mukaan kaikkiin vapaakauppasopimuksiin olisi sisällytettävä oikeudellisesti sitovat lausekkeet sosiaali- ja ympäristönäkökohdista ja ihmisoikeuksien kunnioittamisesta ja jonka mukaan vähimmäisperustana olisi oltava luettelo GSP Plus -asetukseen sisältyvistä yleissopimuksista;

18. toistaa jälleen, että Euroopan parlamentin on valvottava tiukemmin näiden seikkojen toteutumista; pyytääkin neuvostoa ja komissiota ottamaan Euroopan parlamentin mukaan kaikkiin vaiheisiin, jotka liittyvät kolmansien maiden kanssa tehtävistä kansainvälisistä sopimuksista neuvottelemiseen, niiden tekemiseen sekä täytäntöönpanoon ja soveltamisen keskeyttämiseen, ja ennen kaikkea uusien sopimusten neuvotteluvaltuuksien määrittelyyn erityisesti ihmisoikeuksien osalta, assosiaationeuvoston tai kulloisenkin sopimuksen hallinnosta vastaavan muun poliittisen elimen vuoropuheluun demokratiakehitykseen liittyvien sitoumusten täytäntöönpanosta sekä päätöksentekoon kuulemisen aloittamisesta tai sopimuksen soveltamisen keskeyttämisestä;

19. katsoo, että menneestä on otettava oppia sen suhteen, miten kumppanuuden tiivistämisestä tehdään päätöksiä; korostaa, että pitkälle edistyneen maan asema on myönnettävä vain, jos kumppanimaat täyttävät ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevat selvät vaatimukset; kehottaa jälleen käyttämään selkeää kuulemismenettelyä, jolla varmistetaan, että parlamentti pidetään täysin ajan tasalla neuvottelujen kaikissa vaiheissa;

20. katsoo toiminnan Yhdistyneissä kansakunnissa legitimoivan kunkin maan ihmisoikeustilanteen seurannan ja toistaa, että Euroopan maiden on hyväksyttävä yhteinen kanta kaikissa YK:n elimissä; pyytää komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa kuitenkin antamaan säännöllisesti perinpohjaisia selvityksiä siitä, kuinka hyvin kolmannet maat ovat panneet täytäntöön unionin kanssa tekemissään sopimuksissa antamansa demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevat sitoumukset;

Torstai 7. heinäkuuta 2011

21. toistaa jälleen, että EU tukee jatkuvasti työtä, jota YK:n ihmisoikeusvaltuutettu, UN Women ja Unicef tekevät; kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita tekemään tiivistä yhteistyötä YK:n ihmisoikeusneuvoston kanssa;

22. kehottaa lisäksi Euroopan unionia perustamaan tällä demokratiakehityksen herkällä alalla demokratiastrategiansa perinpohjaiseen analyysiin kolmansien maiden uudistusmahdollisuuksista ja maiden johtajien poliittisesta tahdosta sitoutua uudistusprosessiin, sekä tunnistamaan mahdolliset pattitilanteet sopivimpien toimintatapojen selvittämiseksi; katsoo, että tämän tunnistamisen olisi perustuttava säännölliseen näkemystenvaihtoon kyseisen maan kaikkien demokraattisten voimien kanssa, jotta varmistetaan, että se perustuu keskinäiseen luottamukseen ja tietoon;

23. huomauttaa, että talousarviotukena kanavoitu unionin apu autoritaarisille valtioille ei aina takaa demokratiakehitystä ja että avun vaikuttavuutta arvioitaessa olisi keskityttävä avun aikaansaamiin tuloksiin eikä niinkään apuosuuden määrään;

24. suosittaa, että unioni kaikkein vaikeimpien kumppanuuksien tapauksessa pidättäytyisi eristämästä kyseisiä maita ja sen sijaan asettaisi suhteille asiaankuuluvia ja tehokkaita ehtoja, jotka toimisivat todellisina kannustimina demokraattisiin uudistuksiin, hyvää hallintotapaa koskevien sääntöjen noudattamiseen ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, ja että unioni varmistaisi, että yhteistyö hyödyttää todella myös kansaa; ilmaisee tukensa demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävästä kumppanuudesta eteläisen Välimeren maiden kanssa annetussa tiedonannossa ilmaistulle lähestymistavalle, jonka mukaan uudistuksiin enemmän panostaville annetaan enemmän tukea; katsoo, että vastineeksi unionin ei pidä epäröidä kohdentaa uudelleen varoja, jotka on aiemmin varattu maille, joiden hallitukset eivät täytä demokraattisesta hallintotavasta antamiaan sitoumuksia, sellaisille maille, jotka ovat edistyneet enemmän niiden sitoumusten täyttämisessä, jotka ne antoivat Euro–Välimeri-kumppanuuden ja itäisen kumppanuuden yhteydessä, ja kehottaa painottamaan enemmän demokratian edistämistä kumppanuus- ja naapuruuspolitiikassa;

25. katsoo, että unionin ei pidä epäröidä langettaa asiaankuuluvia, suhteellisia ja järkeviä seuraamuksia, jotka kohdistetaan hallinnon tärkeimpiin viranomaisiin – samalla kun tuetaan kansaa ja lisätään suoraa tukea kansalaisyhteiskunnan vahvistamiseksi – maille, jotka eivät täytä ihmisoikeuksista, hyvästä hallintotavasta ja demokratiakehityksestä antamiaan sitoumuksia, ottaen ennen toimiin ryhtymistä asianmukaisesti huomioon seuraamusten vaikutukset edunsaajamaiden väestöön; painottaa, että kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön on perustuttava maiden väliseen molemminpuoliseen kunnioitukseen; kehottaa perustamaan taloudellisen tuen verkoston Euro–Välimeri-alueen pankin puitteissa, jotta edistetään tekniikkaa ja yritystoimintaa koskevia kehitysaloitteita;

26. korostaa kuitenkin, että tämä lähestymistapa ja tuleva tarkistettu Euroopan naapuruuspolitiikka yhdessä tarkoittavat, että eriytetty lähestymistapa voi olla arvokas ja uskottava väline ainoastaan, jos siinä vaaditaan samoja ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevia tavoitteita kaikilta Euroopan naapuruuspolitiikan kumppanimailta; painottaa, että EU menettäisi jälleen uskottavuutensa, jos vaikeimpien maiden olisi noudatettava "minimivaatimuksia" ja kaikkein edistyneimpien maiden toteutettava kunnianhimoisempia vaatimuksia;

27. kehottaa neuvostoa ja Euroopan ulkosuhdehallintoa käyttämään yleisemmin "älykkäitä" pakotteita ja niiden uhkaa EU:n ihmisoikeuspolitiikan välineenä sortohallintoja kohtaan; on varma, että valikoivia rankaisutoimenpiteitä, kuten varojen jäädyttämistä ja korkea-arvoisille henkilöille määrättäviä matkustuskieltoja, voidaan ja pitäisi käyttää niin, että se ei estä diplomaattisten toimien jatkamista, kahdenvälistä kauppaa, EU:n antamaa apua ja ihmisten välistä yhteydenpitoa; toteaa kuitenkin jälleen, että kohdennettuja pakotteita olisi sovellettava järjestelmällisesti, johdonmukaisesti ja tekemällä mahdollisimman laajaa kansainvälistä yhteistyötä, jotta pakotteilla ehkäistäisiin tehokkaasti ihmisoikeusrikkomuksia;

28. kehottaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita painostamaan tarpeen mukaan sellaisten valtioiden hallituksia, joiden ihmisoikeushistoria on kielteinen, jotta tällaisten valtioiden ihmisoikeustilannetta voidaan parantaa ja siten nopeuttaa demokratiakehitystä;

29. suhtautuisi myönteisesti sellaisen foorumin perustamiseen, jossa jäsenvaltioiden parlamentit ja Euroopan parlamentti voisivat yhdessä käsitellä ulkopoliittisia kysymyksiä, etenkin arkaluonteisia asioita kuten ihmisoikeuksia ja demokratiaa;

Poliittisen ulottuvuuden syventäminen

30. katsoo, että EU:n ulkopolitiikan apuvälineenä tarvitaan maailmanlaajuista ja yhtenäistä toimintamallia, joka perustuu kohdennettuihin strategioihin, jotka koskevat kehitysyhteistyötä, ihmisoikeuksia, hyvää hallintotapaa, sosiaalista osallisuutta, naisten ja vähemmistöjen tukemista sekä uskonnollista suvaitsevaisuutta, ja katsoo, että tämä on olennaisen tärkeää, kun sovitetaan yhteen demokratiakehityksen edistämisessä havaittavat kaksi toimintamallia: kaikkia hyödyttävään yhteiskunnallis-taloudelliseen edistykseen ja köyhiä hyödyttävään kasvuun nojautuva kehitysmalli ja poliittista moniarvoisuutta, parlamentaarista demokratiaa ja oikeusvaltion, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien sekä toimivan kansalaisyhteiskunnan kunnioittamista tukeva poliittinen malli; tähdentää, että kolmansien maiden poliittisten järjestelmien tukemisen on tapahduttava institutionaalisten valmiuksien kehittämistä ja moniarvoisuutta tukemalla – kiinnittämällä erityistä huomiota oikeuslaitoksen riippumattomuuteen ja tinkimättömyyteen sekä hyvän hallinnon mekanismeihin, myös korruption torjuntaan – sekä instituutioita tukemalla itse politiikkaan puuttumatta; painottaa Euroopan parlamentin entisten jäsenten tarjoamaa lisäarvoa EU:n toimissa demokratiakehityksen edistämiseksi;

31. kehottaa parantamaan ihmisoikeuksien, demokratian, demokraattisen hallintotavan ja oikeusvaltioperiaatteen valtavirtaistamista EU:n kaikessa ulkosuhteita koskevassa toiminnassa nykyisten ja uusien sitoumusten mukaisesti sekä institutionaalisesta näkökulmasta että toiminnan ja maantieteellisten/aihealuekohtaisten välineiden osalta;

32. kehottaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita pitämään jatkossakin demokratiakehityksen aikana annettavan humanitaarisen avun epäpoliittisena;

33. pitää kannatettavina unionin pyrkimyksiä tukea muun muassa ihmisoikeusaktivistien ja riippumattomien tiedotusvälineiden kaltaisia toimijaryhmiä, jotka pyrkivät demokraattisiin uudistuksiin; painottaa tarvetta lujittaa poliittista moniarvoisuutta demokratiaan siirtymiseen kannustamiseksi; kehottaa tukemaan järjestelmällisesti vapailla ja oikeudenmukaisilla vaaleilla valittuja uusia parlamentteja eritoten maissa, jotka ovat siirtymävaiheessa tai joihin unioni on lähettänyt vaalitarkkailuvaltuuskunnan; katsoo, että tällaista tukea ei pitäisi rahoittaa automaattisesti vain demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevalla rahoitusvälineellä vaan myös maantieteellisillä välineillä;

34. panee tyytyväisenä merkille komission ja korkean edustajan päätöksen tukea eurooppalaisen demokratiatuen (EED) perustamista, joka on joustava ja asiantunteva väline, jolla tuetaan demokraattiseen muutokseen pyrkiviä poliittisia toimijoita epädemokraattisissa ja siirtymävaiheessa olevissa valtioissa erityisesti EU:n itäisellä ja eteläisellä naapurialueella; korostaa, että tulevan eurooppalaisen demokratiatuen tulisi täydentää demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen, muiden demokratiakehitysvälineiden ja jo olemassa olevien ulkoisten rahoitusvälineiden tavoitteita ja rahoitus- ja hallintosääntöjä; kannattaa EU:n demokratian tukemiseen tähtäävän toimintapolitiikan hajauttamista osoittamalla demokratiaa tukeville EU:n toimijoille vastaavia kumppaneita kohdemaista; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa, komissiota ja tulevaa puheenjohtajavaltiota Puolaa rajaamaan selkeästi tulevan eurooppalaisen demokratiatuen valtuudet suhteessa näihin välineisiin ja puitteisiin; vaatii, että Euroopan parlamentilla on oltava oikeus valvoa ja olla osana demokratiatuen perustamisprosessia ja toimintaa, vuosittaisten tavoitteiden, painopisteiden, odotettavien tulosten ja määrärahojen määrittämistä laajassa mielessä sekä toiminnan täytäntöönpanoa ja seurantaa;

35. kehottaa avunantajia pitämään demokratian kehittämistä pikemminkin poliittisena ja moraalisena velvoitteena kuin pelkästään teknisinä toimenpiteinä ja kehittämään vastaanottajamaita koskevaa paikallistietämystä, jotta apu voidaan kohdentaa tehokkaasti ja paikallisten olosuhteiden mukaisesti;

36. painottaa, että ollakseen täysin legitiimejä ja väestön tahtoon pohjautuvia kaikkien demokratiaa edistävien strategioiden on perustuttava vuoropuheluun, johon osallistuu paikallisia toimijoita mahdollisimman laajalta alalta; kehottaa neuvostoa, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota järjestämään laaja-alaisia ja syvällisiä kuulemistilaisuuksia kaikkien alan toimijoiden kanssa;

Torstai 7. heinäkuuta 2011

37. panee tyytyväisenä merkille vakautusvälineen tehokkaat, välittömät ja yhtenäiset toimet kriiseissä ja epävakaissa tilanteissa kolmansissa maissa sekä sen tarjoaman tuen, jolla on luotu olosuhteet toiminnalle, jota tuetaan muilla välineillä, joita ovat liittymistä valmisteleva tukiväline, eurooppalainen naapuruuden ja kumppanuuden väline, kehitysyhteistyön rahoitusväline ja taloudellisen yhteystyön rahoitusväline;

38. korostaa, että minkä tahansa yhteiskunnan demokratiakehitykselle on tärkeää turvata tyttöjen ja naisten oikeudet, myös oikeus yhtäläiseen kohteluun ja koulutukseen; tukee voimakkaasti kaikkia EU:n ulkopolitiikkaan sisältyviä aloitteita, kannustimia ja valmiuksien kehittämiseen liittyviä toimia, joilla pyritään edistämään naisten osallistumista päätöksentekoon kaikilla tasoilla niin julkisella kuin yksityisellä sektorilla; korostaa, että naisten ja miesten tasavertainen osallistuminen kaikilla elämänaloilla on ratkaiseva tekijä demokratiassa ja että naisten osallistuminen kehitykseen on perustavanlaatuinen yleismaailmallisesti hyväksytty arvo sekä edellytys sosiaalis-taloudelliselle kehitykselle ja moitteettomalle demokraattiselle hallinnolle; vaatii siksi EU:n toimielimiä asettamaan sukupuolten välisen tasa-arvon etusijalle demokratiakehityksen edistämistä koskevalla asialistallaan; korostaa, että on tärkeää tukea naisten oikeuksien puolustajia ja naisparlamentaarikkoja muun muassa sukupuolitietoisen budjetoinnin edellytyksiä kehittämällä; kehottaa EU:ta erityisesti tukemaan naisten oikeuksia ajavia järjestöjä ja naispuolisia poliittisia ehdokkaita taloudellisesti ja tarjoamaan tällaisille järjestöille ja ehdokkaille kehitysedellytyksiä; tukee tasa-arvokysymysten valtavirtaistamista ja niiden korostamista ensisijaisilla aihealueilla sekä soveltamalla osallistumista korostavia lähestymistapoja ohjelmien suunnitteluun ja kehittämiseen siten, että painotetaan erityisesti sukupuolistereotypioiden ja kaikenlaisen naisiin kohdistuvan syrjinnän ja väkivallan torjumista;

39. esittää, että vaalikoordinointiryhmän toimivaltuudet laajennettaisiin sisältämään myös demokratian tukemista koskeva toiminta rajoittamatta kuitenkaan asiasta vastaavien valiokuntien toimivaltuuksia, ja kannustaa parlamentaarista demokratiaa edistävää toimistoa tekemään tiivistä yhteistyötä vaalikoordinointiryhmän kanssa;

40. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja EU:n edustustoja ottamaan huomioon, että on tärkeää parantaa EU:n edustustojen virkamiesten tietoisuutta demokratiaa koskevista toimista ja erityisesti parlamenteille annettavasta tuesta;

41. korostaa, että on tärkeää valtavirtaistaa demokratisointipolitiikkaa koko Euroopan parlamentin työssä sekä parlamentin valtuuskunnissa; toteaa lisäksi, että on tärkeää tehdä maailmanlaajuista parlamenttien välistä yhteistyötä demokratiapolitiikassa muun muassa Parliamentarians for Global Action -järjestön ja muiden foorumien kautta;

42. korostaa legitiimien demokraattisten puolueiden, aitojen yhteiskunnallisten liikkeiden ja vapaan lehdistön potentiaalista roolia yleisten etujen turvaajana, koska ne valvovat hallitusten avoimuutta ja vastuuvelvollisuutta, jolloin valtiot voivat suojella ihmisoikeuksia ja edistää sosiaalista ja taloudellista kehitystä;

43. korostaa, että kolmansien maiden kansalaisyhteiskunta ja parlamentit ovat tärkeässä asemassa budjetin demokraattisessa valvonnassa; katsoo, että kaikkea unionin antamaa suoraa budjettitukea on välttämätöntä täydentää kansallisten parlamenttien valvontaedellytysten teknisellä ja poliittisella vahvistamisella; huomauttaa, että unionin olisi aktiivisesti tiedotettava kolmansien maiden parlamenteille unionin yhteistyön sisällöstä; kannustaa parlamentaarista demokratiaa edistävää toimistoa toimimaan aktiivisesti tukiessaan parlamentteja talousarvion demokraattisessa valvonnassa; on tältä osin tyytyväinen yhteistyön lisäämiseen itäisen kumppanuuden maiden parlamenttien kanssa Euronest-edustajakokouksessa, joka piti järjestäytymiskokouksensa 3. toukokuuta 2011, ja odottaa paljon tältä yhteistyöltä; kiinnittää huomiota Euroopan parlamentin kyseisen aloitteen merkitykseen, sillä se on EU:n ulkopolitiikan tärkeä näkökohta demokratiakehityksen puolesta;

44. panee merkille parlamentaarista demokratiaa edistävän toimiston (OPPD) pyrkimykset avustaa ja tukea uusien ja syntyvien demokratioiden parlamentteja sekä alueellisia parlamentteja; panee merkille OPPD:n osallistumisen parlamenttien institutionaalisten ja hallinnollisten edellytysten luomiseen uusissa ja syntyvissä demokratioissa sekä sen yhteistyön YK:n kehitysohjelman ja Parlamenttienvälisen liiton kanssa tässä yhteydessä; kannustaa OPPD:tä työskentelemään sen hyväksi, että saavutetaan maailmanlaajuinen yksimielisyys hyvän parlamentaarisen käytännön perusperiaatteista;

45. katsoo, että jatkossa kansalaisyhteiskunnan on tärkeää osallistua suoraan hyvän hallintotavan prosesseihin ja näin ollen sopimusten täytäntöönpanon valvontaan; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja neuvostoa laatimaan EU:n kansainvälisille sopimuksille järjestelmällisen seurantamekanismin, jonka myötä sopimusten täytäntöönpanon arviointiprosessiin otetaan mukaan kolmansien maiden kansalaisyhteiskunnan eri tekijät, myös valtiosta riippumattomat toimijat ja työmarkkinaosapuolet;

46. iloitsee unionin päätöksestä laatia maakohtaisia ihmisoikeusstrategioita; korostaa, että niihin olisi sisällytettävä myös demokratiakehityksen osa-alueita; kannustaa toteuttamaan ne nopeasti, jotta unionilla olisi pian käytössään yhteinen arvio kunkin maan tilanteesta ja tarpeista sekä toimintasuunnitelma, jossa täsmennetään, miten unionin välineitä voitaisiin parhaiten hyödyntää näitä strategioita täydentävästi; painottaa samalla, että uusilla strategioilla ja tavalla, jolla niitä sovelletaan, on poistettava nykyiset epäjohdonmukaisuudet ja eriarvoinen kohtelu EU:n ulkopolitiikasta ja tuettava ihmisoikeuksia ja demokratiakehitystä, eikä niillä saa luoda uusia epäjohdonmukaisuuksia ja eriarvoista kohtelua; täsmentää, että maakohtaisten strategia-asiakirjojen on määrä vaikuttaa kaikkiin kyseistä maata koskeviin toimintalinjoihin ja unionin välineiden käyttöön; pyytää asettamaan maakohtaiset strategia-asiakirjat Euroopan parlamentin saataville;

47. kehottaa EU:ta kytkemään jatkossa rahoitussitoumukset kolmansien maiden saavuttamaan edistykseen ihmisoikeusstrategioiden ja todellisen demokratiakehityksen täytäntöönpanossa;

48. korostaa, että on kehitettävä vahvoja yhteenliittymiä muiden maailmanlaajuisten toimijoiden, kuten Afrikan unionin ja Arabiliiton, kanssa, jotta demokraattisia arvoja voidaan edistää tehokkaammin; kehottaa Euroopan unionia pyrkimään aktiivisesti tällaisiin yhteenliittymiin erityisesti Yhdysvaltojen kanssa EU:n ja Yhdysvaltojen pyrkiessä koordinoimaan paremmin kehityspolitiikkojaan;

49. pitää myönteisenä, että Euroopan ulkosuhdehallintoon on perustettu ihmisoikeus- ja demokratia-osasto, ja kehottaa komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa varmistamaan, että EU:n ulkomaanedustustoissa on yhteyshenkilö ihmisoikeus- ja demokratiakysymyksiä varten;

50. korostaa naisten roolia rauhantekijöinä konfliktien ehkäisemisessä ja ratkaisemisessa ja kannustaa naisia toimimaan aktiivisesti yhteiskunnan hyväksi;

51. tukee alueellisia ohjelmia, joilla suojellaan kaikkein haavoittuvimpia yksilöitä, etenkin lapsia, naisia ja vanhuksia;

52. uskoo vakaasti, että yksilöiden ja etenkin naisten sekä kansalaisyhteiskunnan vaikutusmahdollisuuksien lisääminen koulutuksen ja tiedotuksen avulla sekä sosiaalisten, taloudellisten ja sivistyksellisten oikeuksien sekä kaikkien muiden ihmisoikeuksien tehokkaan puolustamisen helpottaminen täydentää tärkeällä tavalla kaikenlaisten demokratiaa edistävien toimintapolitiikkojen ja -ohjelmien laatimista ja toteuttamista, ja korostaa, että niille olisi taattava tarvittava rahoitus;

53. kehottaa neuvostoa ja komissiota kehittämään unionin vaalitarkkailuvaltuuskuntien ympärille poliittisen strategian muun muassa esittämällä poliittisen hankkeen, jonka osana kukin valtuuskunta toimii; vaatii, että kahden vuoden kuluttua kunkin vaalitarkkailutehtävän päättymisestä esitetään yhteenveto demokratiakehityksen edistymisestä ja vielä työtä vaativista seikoista ja että siitä keskustellaan komission varapuheenjohtajan / korkean edustajan kanssa Euroopan parlamentissa vuosittain järjestettävässä ihmisoikeuskeskustelussa; toteaa jälleen, että olisi hyödyllistä pyytää entisiä parlamentin jäseniä tarjoamaan pätevyytensä ja kokemuksensa vaalitarkkailuvaltuuskuntien tai niiden jatkotoimien käyttöön;

54. painottaa, että erityisesti rajalliset varat huomioon ottaen on tärkeää valita vaalitarkkailuvaltuuskuntien ensisijaiset kohdemaat sen perusteella, mitä todellista vaikutusta vaalitarkkailulla voi olla pitkän aikavälin aidon demokratiakehityksen edistämiseen; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa noudattamaan erittäin valikoivaa menetelmää tätä valintaa tehdessään; muistuttaa, että vaalikoordinointiryhmä, jota kuullaan unionin vaalitarkkailutoiminnan vuosiohjelmasta, on laatinut asiaa varten tarkat kriteerit; vaatii valvomaan paremmin kansainvälisesti määriteltyjen menettelytapojen ja sääntöjen noudattamista sekä erityisesti vaalitarkkailutoiminnan riippumattomuutta ja tehokkuutta;

55. painottaa, että kunkin vaalitarkkailutehtävän päätteeksi on tärkeää antaa realistisia ja toteutuskelpoisia suosituksia; pyytää unionin toimielimiä ja jäsenvaltioita yhtymään näihin suosituksiin sekä pyytää komissiota, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja jäsenvaltioita kiinnittämään asiaan erityistä huomiota, jotta suositusten täytäntöönpanosta voidaan varmistua yhteistyön kautta; painottaa näiden suositusten toteuttamisen asianmukaisen seurannan merkitystä; vaatii, että näiden suositusten julkaiseminen ja seuranta annetaan EU:n edustustojen tehtäväksi ja että siihen varataan riittävät välineet; painottaa tarvetta tiiviiseen yhteistyöhön kansainvälisen vaalitarkkailun periaatejulistuksen allekirjoittajien kesken, jotta voidaan tehostaa vaalitarkkailutyötä maailmanlaajuisesti;

56. katsoo, että Euroopan parlamentin pysyvillä valtuuskunnilla ja yhteisillä parlamentaarisilla edustajakokouksilla olisi oltava huomattavasti merkittävämpi asema vaalitarkkailuvaltuuskuntien suositusten seurannassa ja ihmisoikeus- ja demokratiakysymysten edistyksen analysoinnissa;

57. pitää tärkeänä poliittista tukiprosessia, jossa ei keskitytä pelkästään ajanjaksoon välittömästi vaaleja ennen ja niiden jälkeen vaan joka perustuu jatkuvuuteen; haluaa tältä osin kiittää poliittisia säätiöitä niiden tekemästä arvokkaasta työstä;

58. korostaa, että hallitukset on pantava vastuuseen ihmisoikeusrikkomuksista, huonosta hallintotavasta, korruptiosta ja sellaisten kansallisten resurssien väärinkäytöstä, jotka on tarkoitettu käytettävän koko yhteiskunnan hyödyksi; kehottaa tässä yhteydessä neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita pyrkimään edelleen edistämään hyvää hallintotapaa ja torjumaan rikosten rankaisematta jäämistä myös pyytämällä kolmansia maita tekemään kattavaa yhteistyötä Kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa ja varmistamalla, että uusissa sopimuksissa sitoudutaan Rooman perussääntöön;

59. kehottaa asiasta vastaavia EU:n toimielimiä säilyttämään demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen ja vahvistamaan sitä sekä parantamaan ja yksinkertaistamaan muita nykyisiä välineitä ja puitteita, joilla pyritään tukemaan demokratiaa kolmansissa maissa;

Kansalaisyhteiskunnan tukeminen

60. painottaa tarvetta hajautettuun toimintamalliin, jolla täydennetään poliittisia järjestelmiä ja jossa kyetään paremmin ottamaan huomioon arkipäivän todellisuus asianomaisissa maissa, siten että tuetaan sekä paikallisia että alueellisia järjestöjä, jotka auttavat vakiinnuttamaan demokratian luomalla keskustelufoorumeita ja vaihtamalla hyviä käytäntöjä unionin kanssa ja myös muiden saman alueen kumppanimaiden kanssa;

61. kehottaa kehittämään avoimempia ja dynaamisempia toimintalinjoja, jotta voidaan tukea kansalaisyhteiskunnan kantavia voimia ja kansalaisten osallistumista edistäviä liikkeitä; kehottaa edistämään kansalaisyhteiskunnan vaikutusvaltaa perustamalla asiaa koskevia ohjelmia ja sisällyttämällä tämän näkökannan nykyisiin ohjelmiin;

62. korostaa tarvetta tehostaa kansalaisyhteiskunnan valmiuksia koulutuksen ja valistustyön avulla ja mahdollistaa sen osallistuminen poliittisiin prosesseihin; korostaa, että tiivis julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyö sekä valvovien instituutioiden ja myös kansallisten parlamenttien vaikutusmahdollisuuksien lisääminen ovat olennaisia demokratian edistämisen kannalta;

63. kehottaa tukemaan suoraan maltillisia yhteiskunnallisia liikkeitä, aidosti riippumatonta tiedonvälitystä ja poliittisia puolueita, jotka työskentelevät demokratian puolesta autoritaarisissa valtioissa ja uusissa demokratioissa, jotta edistetään kansalaisten osallistumista, tuetaan kestävää monipuoluejärjestelmää ja parannetaan ihmisoikeustilannetta; katsoo, että demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevalla eurooppalaisella välineellä olisi oltava tässä suhteessa keskeinen rooli;

64. kehottaa tukemaan kaikkien sidosryhmien laaja-alaista osallistumista maiden kehitykseen ja kannustaa kaikkia yhteiskunnan osapuolia osallistumaan demokratiakehitykseen; panee merkille, että kansalaisjärjestöt ja muut valtiosta riippumattomat toimijat ovat ratkaisevassa asemassa demokratian, sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ja ihmisoikeuksien edistämisessä;

65. kannattaa vakiintunutta käytäntöä etsiä innovatiivisia tapoja kansalaisyhteiskunnan, poliittisten puolueiden, tiedotusvälineiden ja muiden epävirallisten poliittisten toimijoiden saamiseksi mukaan EU:n ja kolmansien maiden välisiin vuoropuheluihin; toistaa tukevansa tiedotusvälineiden vapautta, turvaamista ja edistämistä, digitaalikuilun kaventamista sekä internetin saatavuuden helpottamista;

66. kannattaa kansalaisyhteiskunnan tukemista demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevalla eurooppalaisella rahoitusvälineellä sekä varojen ohjaamista kansalaisjärjestöjen paikallisiin hankkeisiin; ehdottaa, että varoja myönnettäisiin asteittain enemmän, jos kansalaisyhteiskunnalla ja demokratialla on edellytykset menestyä kyseisessä maassa;

67. korostaa, että tiedon ja riippumattomien tiedotusvälineiden saatavuus on ratkaisevan tärkeää sille, että tuetaan kansan tahtoa demokraattisiin uudistuksiin, ja vaatii siksi lisäämään tukea osa-alueille, jotka edistävät "vanhojen" ja "uusien" tiedotusvälineiden vapautta, suojelevat riippumattomia toimittajia, kaventavat digitaalista kuilua ja helpottavat internetiin pääsyä;

68. antaa tunnustusta EU:n jäsenvaltioille demokratiakehityksen tukemisesta kaikkialla maailmassa, mistä voidaan mainita esimerkkinä itäisen kumppanuuden maiden oikeusasiamiesten yhteistyöohjelma (2009–2013), jonka Puolan ja Ranskan oikeusasiamiehet yhdessä perustivat, jotta itäisen kumppanuuden maiden oikeusasiamiesten kanslioilla, hallitusten elimillä ja kansalaisjärjestöillä olisi paremmat mahdollisuudet suojella yksilön oikeuksia ja rakentaa oikeusvaltion periaatteelle perustuvia demokraattisia valtioita; painottaa, että tämä toiminta on koordinoitava EU:ssa ja että EU:n toimielinten on hyödynnettävä tässä yhteydessä saatuja kokemuksia;

69. toistaa jälleen, että Euroopan unioni on sitoutunut torjumaan ihmiskauppaa, ja kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota maihin, joissa demokratiakehitys on meneillään, sillä niiden kansalaiset ovat erityisessä vaarassa joutua ihmiskaupan uhreiksi; pyytää komission kehitys- ja yhteistyöpääosastoa, laajentumisasioiden pääosastoa, sisäasioiden pääosastoa ja EU:n ihmiskaupan torjunnan koordinaattoria tekemään asiassa tiivistä yhteistyötä;

70. tunnustaa EU:n ja Euroopan neuvoston välisen yhteistyön merkityksen demokratiakehityksessä eri puolilla maailmaa; pitää tervetulleena EU:n ja Euroopan neuvoston yhteisten ohjelmien aloittamista demokratian, hyvän hallintotavan ja vakauden tukemiseksi itäisen kumppanuuden maissa;

*

* *

71. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Joulukuussa pidettävien duumavaalien valmistelut Venäjällä

P7_TA(2011)0335

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2011 joulukuussa järjestettävien Venäjän duuman vaalien valmisteluista

(2013/C 33 E/18)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin ja Venäjän federaation välisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen, joka tuli voimaan vuonna 1997 ja jota on jatkettu odotettaessa sen korvaamista uudella sopimuksella,

— ottaa huomioon EU:n ja Venäjän suhteiden kattavan järjestelmän muodostavasta uudesta sopimuksesta käytävät neuvottelut sekä vuonna 2010 käynnistetyn "nykyaikaistamista koskevan kumppanuuden",

— ottaa huomioon aiemmat mietintönsä ja päätöslauselmansa Venäjästä ja EU:n ja Venäjän suhteista, erityisesti 9. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n ja Venäjän huippukokouksesta ([1]), 17. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman oikeusvaltioperiaatteesta Venäjällä ([2]), 17. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman EU:n ja Venäjän huippukokouksen päätelmistä ([3]), 12. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman 18. marraskuuta 2009 Tukholmassa pidetyn EU:n ja Venäjän huippukokouksen valmisteluista ([4]), 17. syyskuuta 2009 antamansa päätöslauselman ihmisoikeusaktivistien murhista Venäjällä ([5]) ja 17. syyskuuta 2009 antamansa päätöslauselman energian toimitusvarmuuden ulkoisista tekijöistä ([6]),

— ottaa huomioon EU:n ja Venäjän ihmisoikeuskeskustelut ja erityisesti viimeisimmän, 4. toukokuuta 2011 pidetyn kokouksen,

— ottaa huomioon Venäjän oikeusministeriön 22. kesäkuuta 2011 tekemän päätöksen evätä Kansanvapauspuolueen (Parnas) virallista rekisteröintiä koskeva hakemus ja aiemmat vastaavat tapaukset, jotka estävät kyseisiä puolueita osallistumasta vaaleihin,

— ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin 22. kesäkuuta 2011 antaman julkilausuman puolueiden rekisteröitymisestä Venäjällä,

— ottaa huomioon, että Venäjällä on Euroopan neuvoston jäsenenä ja ihmisoikeuksien suojaamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen allekirjoittajana velvoite vaalia demokratian periaatteita,

— ottaa huomioon Nižnyj Novgorodissa 9.–10. kesäkuuta 2011 pidetyn EU:n ja Venäjän huippukokouksen tulokset,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0268.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0066.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0234.
([4]) EUVL C 271 E, 7.10.2010, s. 2.
([5]) EUVL C 224 E, 19.8.2010, s. 27.
([6]) EUVL C 224 E, 19.8.2010, s. 23.

A. toteaa, että poliittinen moniarvoisuus on demokratian ja nykyaikaisen yhteiskunnan kulmakivi ja poliittisen legitimiteetin lähde,

B. ottaa huomioon, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin arvosteli 12. huhtikuuta 2011 Venäjän puolueiden vaivalloisia rekisteröitymismenettelyjä, jotka eivät ole ihmisoikeuksien suojaamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen mukaisia,

C. toteaa, että demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston (ODIHR) tarkkailijat kävivät Venäjällä vuoden 2003 parlamenttivaalien aikana ja neuvoivat, että tavanomaisen Etyjin tarkkailijaryhmän olisi käynnistettävä toimintansa kuusi viikkoa ennen vaaleja ja että siinä olisi oltava 60 pitkän aikavälin ja 400 lyhyen aikavälin tarkkailijaa,

D. katsoo, että Venäjän federaation kehitys ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja suojelemisen suhteen sekä yhteisesti hyväksyttyjen demokraattisten periaatteiden, sääntöjen ja menettelyjen suhteen on edelleen huolestuttavaa; toteaa, että Venäjän federaatio on Euroopan neuvoston, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön ja YK:n täysjäsen ja näin ollen sitoutunut noudattamaan näiden järjestöjen edistämiä demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen periaatteita,

1. vahvistaa uskovansa, että Venäjä on edelleen yksi Euroopan unionin tärkeimmistä strategisen yhteistyön rakentamisen kumppaneista, jonka kanssa Euroopan unionilla on yhteisten taloudellisten ja kaupallisten etujen lisäksi myös yhteinen tavoite toimia tiiviissä yhteistyössä naapuruuden hengessä ja maailmanlaajuisesti;

2. vahvistaa uudelleen 9. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman, joka koskee Nižnyj Novgorodissa pidettyä EU:n ja Venäjän huippukokousta;

3. pitää valitettavana, että Venäjän viranomaiset päättivät hylätä Kansanvapauspuolueen (Parnas) rekisteröitymisen joulukuussa 2011 järjestettäviin duuman vaaleihin; kehottaa Venäjän viranomaisia takaamaan vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit ja perumaan kaikki tämän periaatteen vastaiset päätökset ja määräykset;

4. toistaa olevansa huolissaan siitä, että puolueilla on vaikeuksia rekisteröityä vaaleja varten, koska tämä ehkäisee tehokkaasti poliittista kilpailua Venäjällä, vähentää äänestäjien valintamahdollisuuksia ja osoittaa, että maan poliittisen moniarvoisuuden tiellä on edelleen todellisia esteitä;

5. korostaa, että duuman vaalien olisi perustuttava Euroopan neuvoston ja Etyjin asettamiin vaaleja koskeviin vaatimuksiin; kehottaa Venäjän viranomaisia sallimaan Etyjin ja Euroopan neuvoston pitkäaikaisen vaalitarkkailun ja tekemään niiden kanssa täysimittaista yhteistyötä mahdollisimman varhaisesta vaiheesta alkaen ja kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa pitämään kiinni tällaisen tarkkailuoperaation perustamisesta; edellyttää, että kyseisessä tarkkailuoperaatiossa tehdään tiivistä yhteistyötä kansalaisyhteiskunnan ja seurantaryhmien kanssa;

6. pitää valitettavana Boris Nemtsoville 5. heinäkuuta 2011 määrättyä kuuden kuukauden matkustuskieltoa ja kehottaa peruuttamaan kiellon välittömästi;

7. on huolissaan duumassa käsiteltäväksi tulevasta lakiehdotuksesta, joka mahdollistaisi sen, että venäläiset tuomioistuimet voisivat sivuuttaa eräillä aloilla Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tekemät päätökset, koska tällainen aloite on ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen perusperiaatteiden vastainen; pitää tervetulleena Venäjän duuman äskettäistä päätöstä pidättyä toistaiseksi käsittelemästä tätä lakiehdotusta ja toivoo, että se hylkää tämän aloitteen lopulta kokonaan;

8. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, komissiolle, jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille, Etyjille, Euroopan neuvostolle sekä Venäjän federaation presidentille, hallitukselle ja parlamentille.

Torstai 7. heinäkuuta 2011

Schengenin muuttaminen

P7_TA(2011)0336

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2011 Schengen-järjestelmän muuttamisesta

(2013/C 33 E/19)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 3, 18, 20, 21, 67, 77 ja 80 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 45 artiklan,

— ottaa huomioon 14. kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen,

— ottaa huomioon Schengenin sopimuksen soveltamisesta 19. kesäkuuta 1990 tehdyn yleissopimuksen,

— ottaa huomioon Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY [1],

— ottaa huomioon henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 15. maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006 [2],

— ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi arviointimekanismin perustamisesta Schengenin säännöstön soveltamisen varmistamista varten (KOM(2010)0624),

— ottaa huomioon mietintöluonnoksen ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi arviointimekanismin perustamisesta Schengenin säännöstön soveltamisen varmistamista varten (PE460.834),

— ottaa huomioon 2. huhtikuuta 2009 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella annetun direktiivin 2004/38/EY soveltamisesta [3],

— ottaa huomioon 4. toukokuuta 2011 annetun komission maahanmuuttotiedonannon (KOM(2011)0248),

— ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2011 kokoontuneen oikeus- ja sisäasioiden neuvoston päätelmät,

— ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2011 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,

A. ottaa huomioon, että Schengen-alueen luominen ja Schengenin säännöstön sisällyttäminen EU:n kehykseen ovat yksi Euroopan yhdentymisprosessin suurimmista saavutuksista, johon sisältyy henkilöiden sisärajoilla tapahtuvien tarkastusten poistaminen ja yli 400 miljoonan ihmisen ennennäkemättömän vapaa liikkuvuus 4 312 099 neliökilometrin alueella,

[1] EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77.
[2] EUVL L 105, 13.4.2006, s. 1.
[3] EUVL C 137 E, 27.5.2010, s. 6.

B. ottaa huomioon, että vapaasta liikkuvuudesta on tullut yksi EU:n kansalaisuuden peruspilareista ja yksi EU:n vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen perusperiaatteista ja se merkitsee oikeutta liikkua ja oleskella vapaasti kaikissa jäsenvaltioissa nauttien samoista oikeuksista, suojasta ja takuista sekä kaikenlaisen kansallisuuteen perustuvan syrjinnän kieltoa,

C. toteaa, että Schengenin rajasäännöstön ja perusoikeuskirjan 45 artiklan mukaan oikeus liikkua vapaasti EU:n alueella voidaan tietyin edellytyksin myöntää myös unionin alueella laillisesti asuville kolmansien maiden kansalaisille,

Viimeaikaiset tapahtumat

D. ottaa huomioon, että etenkin viime vuonna ihmisiä on siirtynyt joukoittain pois asuinseudultaan useissa Pohjois-Afrikan maissa; toteaa, että viime aikoina Schengen-järjestelmään on kohdistunut paineita ja eräät jäsenvaltiot harkitsevat kansallisilla rajoilla suoritettavien tarkastusten palauttamista yhtäkkisen muuttoaallon vuoksi,

E. ottaa huomioon, että komissio esitti 4. toukokuuta 2011 useita aloitteita muuttoliikettä koskevaksi jäsennellymmäksi lähestymistavaksi, jossa otetaan huomioon etenkin Välimeren alueen viimeaikaiset tapahtumat ja johon sisältyy Schengeniä koskeva ehdotus; ottaa huomioon, että 23. ja 24. kesäkuuta 2011 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä komissiota kehotetaan esittämään Schengen-yhteistyön yleistä toimivuutta uhkaaviin poikkeuksellisiin olosuhteisiin reagoimiseksi ehdotus suojamekanismista,

Schengenin rajasäännöstö / muuttoliikepolitiikka

F. ottaa huomioon, että henkilöiden liikkumista sisärajojen yli koskevat Schengenin säännöt määritellään Schengenin rajasäännöstössä, jonka 23–26 artiklassa säädetään rajavalvonnan väliaikaista palauttamista sisärajoille koskevista toimenpiteistä ja menettelyistä, mutta katsoo, että tämä valvonta ei yksipuolisen luonteensa vuoksi ole EU:n yhteisten etujen mukaista,

G. ottaa huomioon, että Schengen-alueen luomisen yhteydessä syntyi yhteinen ulkoraja, jonka turvallisuuden ylläpitämisestä EU on SEUT-sopimuksen 80 artiklan nojalla yhteisvastuussa; ottaa huomioon, että EU ei vielä ole täysin täyttänyt tätä vaatimusta, vaikka se onkin pyrkinyt ottamaan käyttöön tehokkaan valvonnan ja yhteistyön tulli-, poliisi- ja oikeusviranomaisten kesken, kehittämään yhteistä maahanmuutto-, turvapaikka- ja viisumipolitiikkaa ja luomaan toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) ja viisumitietojärjestelmän (VIS),

Arviointimekanismi

H. ottaa huomioon, että tarkastuksista luopuminen sisärajoilla edellyttää jäsenvaltioiden täydellistä luottamusta toistensa kykyyn panna täysimääräisesti täytäntöön liitännäistoimenpiteet, jotka mahdollistavat tarkastusten poistamisen; toteaa, että Schengen-alueen turvallisuus on riippuvainen siitä, että kukin jäsenvaltio hoitaa ulkorajojensa valvonnan tinkimättömästi ja tehokkaasti, sekä SIS-järjestelmän kautta tapahtuvan tietojenvaihdon laadusta ja nopeudesta; toteaa, että koko EU:n turvallisuus vaarantuu, jos joku näistä osatekijöistä toimii huonosti,

I. katsoo, että sen arviointi, miten jäsenvaltiot noudattavat Schengenin säännöstöä, on olennaisen tärkeää, jotta varmistetaan Schengen-alueen sujuva toiminta; ottaa huomioon, että Schengen-arviointityöryhmään (SCH-EVAL), joka on puhtaasti hallitusten välinen elin, perustuva arviointimekanismi ei ole osoittautunut tarpeeksi tehokkaaksi,

J. katsoo, että on päästävä eroon Schengenin nykyisestä "kahden mittapuun" järjestelmästä, jossa kaikille ehdokasvaltioille asetetaan ankaria vaatimuksia mutta jossa Schengen-alueeseen jo kuuluvia valtioita kohdellaan varsin kritiikittömästi,

K. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentissa tavallisessa lainsäätämisjärjestyksessä parhaillaan käsiteltävänä olevassa asetusehdotuksessa arviointimekanismin perustamisesta Schengenin säännöstön soveltamisen varmistamista varten vahvistetaan uusi arviointimekanismi; ottaa huomioon, että tässä mekanismissa jo määritellään menettelyt, periaatteet ja välineet, joilla tuetaan jäsenvaltioita Schengenin säännöstön noudattamisessa ja arvioidaan, miten sääntöjä noudatetaan, myös ennakoimattomissa tilanteissa,

Yhteispäätösmenettely

L. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 77 artiklan mukaan parlamentti ja neuvosto säätävät tavallista lainsäätämisjärjestystä noudattaen toimenpiteistä, jotka koskevat muun muassa tarkastuksia, joita tehdään ulkorajoja ylittäville henkilöille, kun sisärajoja ylittäville henkilöille tehtävät tarkastukset on poistettu heidän kansalaisuudestaan riippumatta,

Schengenin merkitys

1. korostaa, että henkilöiden vapaa liikkuvuus Schengen-alueella on ollut yksi Euroopan yhdentymisen suurimmista saavutuksista, että Schengen vaikuttaa myönteisesti satojentuhansien EU:n kansalaisten elämään sekä helpottamalla rajojen ylittämistä että vauhdittamalla taloutta ja että vapaa liikkuvuus on perusoikeus ja yksi EU:n kansalaisuuden peruspilareista, jonka toteutumisen edellytykset vahvistetaan perussopimuksissa ja direktiivissä 2004/38/EY;

Schengen-alueen hallinnointi / arviointimekanismi

2. suosittaa painokkaasti Schengen-alueen hallinnoinnin vahvistamista sen varmistamiseksi, että kukin jäsenvaltio pystyy valvomaan tehokkaasti omaa osuuttaan EU:n ulkorajoista, ja keskinäisen luottamuksen vahvistamiseksi sekä luottamuksen rakentamiseksi muuttoliikkeiden hallintaa koskevaan EU:n järjestelmään; painottaa, että tarvitaan suurempaa solidaarisuutta niitä jäsenvaltioita kohtaan, joihin kohdistuu suurin muuttovirta, jotta voidaan auttaa niitä selviytymään tällaisista poikkeuksellisista tilanteista;

3. katsoo, että parlamentissa parhaillaan keskusteltavana oleva uusi Schengenin arviointimekanismi tulee tarjoamaan osittaisen ratkaisun, sillä sen avulla voidaan valvoa tehokkaasti pyrkimyksiä ottaa käyttöön laittomia rajatarkastuksia sisärajoilla ja se vahvistaa keskinäistä luottamusta; katsoo myös, että uudessa Schengenin arviointijärjestelmässä on jo mahdollista pyytää ja saada tukea jäsenvaltioille sen varmistamiseksi, että Schengenin säännöstöä noudatetaan, kun ulkorajoihin kohdistuu poikkeuksellista painetta;

4. korostaa, että on varmistettava, että jäsenvaltiot panevat asianmukaisesti täytäntöön Schengenin säännöt ja soveltavat niitä niin kuin pitääkin myös liittymisen jälkeen; huomauttaa tämän merkitsevän myös sitä, että autetaan varhaisessa vaiheessa vaikeuksiin joutuneita jäsenvaltioita, jotta ne voivat korjata puutteensa EU:n virastojen käytännön tuen avulla; katsoo, että olemassa olevaa arviointimekanismia olisi vahvistettava ja siitä olisi tehtävä EU:n järjestelmä;

5. katsoo, että arviointijärjestelmän toimivuus perustuu siihen, että on mahdollista asettaa seuraamuksia siinä tapauksessa, että puutteita ilmenee jatkuvasti ja ne uhkaavat vaarantaa Schengen-alueen yleisen turvallisuuden; muistuttaa, että tällaisilla seuraamuksilla on ensi sijassa varoittava tarkoitus;

Schengenin rajasäännöstö

6. katsoo, että rajavalvonnan väliaikaista ja poikkeuksellista palauttamista sisärajoille koskevat edellytykset vahvistetaan jo selkeästi asetuksessa (EY) N:o 562/2006 (Schengenin rajasäännöstö), jonka 23, 24 ja 25 artiklassa annetaan mahdollisuus palauttaa rajavalvonta sisärajoille vain silloin, kun yleiseen järjestykseen tai sisäiseen turvallisuuteen kohdistuu vakava vaara; kehottaa komissiota esittämään aloitteen, jonka tarkoituksena on määrittää näiden artiklojen tiukka soveltaminen jäsenvaltioissa;

7. katsoo näin ollen, että uudet lisäpoikkeukset nykyisistä säännöistä, kuten uudet perusteet rajavalvonnan palauttamiseksi "poikkeuksellisesti", eivät mitenkään vahvistaisi Schengen-järjestelmää; huomauttaa, ettei maahanmuuttajien ja turvapaikanhakijoiden suurta määrää ulkorajoilla voida missään tapauksessa sellaisenaan pitää lisäperusteena rajatarkastusten palauttamiselle;

8. pitää erittäin valitettavana useiden jäsenvaltioiden pyrkimystä palauttaa rajavalvonta, mikä selvästi vaarantaa Schengenin säännöstön hengen;

9. katsoo, että Schengeniin liittyneiden viimeaikaisten ongelmien pohjimmaisena syynä on haluttomuus panna täytäntöön EU:n yhteistä politiikkaa muilla aloilla, etenkin kun on kyse EU:n yhteisestä turvapaikka- ja muuttoliikejärjestelmästä (johon sisältyisi laittoman maahanmuuton ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunta);

10. toistaa, että on erittäin tärkeää saavuttaa edistymistä tässä asiassa, koska EU:n yhteinen turvapaikkajärjestelmä on määrä perustaa viimeistään vuonna 2012;

11. toistaa vastustavansa ankarasti sellaista uutta Schengen-mekanismia, jolla on muita tavoitteita kuin liikkumisvapauden toteutumisen parantaminen ja EU:n toteuttaman Schengen-alueen hallinnoinnin lujittaminen;

Yhteispäätösmenettely

12. korostaa, että kaikkia pyrkimyksiä poiketa SEUT-sopimuksen 77 artiklasta, joka on asianmukainen oikeusperusta kaikille tämän alan toimenpiteille, tullaan pitämään poikkeamana EU:n perussopimuksista, ja pidättää itsellään oikeuden käyttää tarvittaessa kaikkia saatavilla olevia oikeuskeinoja;

*

* *

13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan neuvostolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 7. heinäkuuta 2011

Euroopan parlamentin lähestymistapa Lissabonin sopimukseen liitetyn pöytäkirjan N:o 1 kansallisten parlamenttien yhteistyötä YUTP/YTPP:n alalla koskevan 9 ja 10 artiklan täytäntöönpanossa

P7_TA(2011)0337

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2011 Euroopan parlamentin näkemyksestä Lissabonin sopimukseen liitettyyn pöytäkirjaan N:o 1 sisältyvien 9 ja 10 artiklan täytäntöönpanosta YUTP/YTPP:n alan parlamentaarisen yhteistyön osalta

(2013/C 33 E/20)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa tehtyyn pöytäkirjaan N:o 1 sisältyvät 9 ja 10 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta 8 päivänä heinäkuuta 2010 vahvistamansa kannan ([1]) ja liitteenä olevan komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan julkilausuman poliittisesta vastuusta ([2]),

— ottaa huomioon 11. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman toukokuun 17. päivänä 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen II osan G jakson 43 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille esitetystä neuvoston vuosittaisesta selvityksestä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) tärkeimmistä näkökohdista ja perusvalinnoista ([3]) ja erityisesti päätöslauselman 18 kohdan,

— ottaa huomioon 11. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehityksestä Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen ([4]) ja erityisesti sen 12, 13 ja 14 kohdat

— ottaa huomioon 4. ja 5. huhtikuuta 2011 Brysselissä pidetyn EU:n parlamenttien puhemiesten konferenssin,

— ottaa huomioon 29.–31. toukokuuta 2011 Budapestissa järjestetyn COSAC:n 45. kokouksen panoksen ja päätelmät,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,

A. ottaa huomioon, että pöytäkirja N:o 1:n 9 artiklan mukaan Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit päättävät yhdessä parlamenttien välisen tehokkaan ja säännöllisen yhteistyön järjestämisestä ja edistämisestä unionissa,

B. ottaa huomioon, että komissaarikollegion jäsenenä komission varapuheenjohtajasta / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeasta edustajasta äänestetään Euroopan parlamentissa,

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0280.
([2]) Sama, liite II.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0227.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0228.

C. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti päättää yhdessä neuvoston kanssa ulkoisiin toimiin liittyvistä EU:n talousarvion määrärahoista, mukaan lukien YUTP:n ja YTPP-siviilitehtävien määrärahoista sekä EU:n sotilaallisesta yhteistyöstä aiheutuvista kustannuksista,

D. ottaa huomioon, että perussopimuksen mukaisesti Euroopan parlamenttia kuullaan säännöllisesti YUTP:n tärkeimmistä näkökohdista ja perusvalinnoista ja että sen hyväksyntää tarvitaan kun EU:n strategia muutetaan laeiksi ja tehdään kansainvälisiä sopimuksia, myös lähinnä YUTP:n alaa koskevia sopimuksia, poikkeuksena pelkästään YUTP:tä koskevat sopimukset,

1. muistuttaa, että Euroopan parlamentti antaa YUTP:lle ja YTPP:lle demokraattisen legitimiteetin valvoessaan niitä poliittisesti;

2. on samalla vakuuttunut, että tehostettu parlamenttien välinen yhteistyö YUTP:n ja YTPP:n alalla vahvistaisi parlamenttien vaikutusvaltaa EU:n ja sen jäsenvaltioiden tekemissä poliittisissa päätöksissä, mikä johtuu Euroopan parlamentin vastuusta unionin yhteisissä politiikoissa, mukaan lukien YUTP ja YTPP, ja kunkin jäsenvaltion parlamentin toimivallasta kansallista turvallisuutta ja puolustuspolitiikkaa koskevissa päätöksissä;

3. pahoittelee, että 4. ja 5. huhtikuuta 2011 pidetyssä EU:n parlamenttien puhemiesten konferenssissa ei saavutettu yhteisymmärrystä, ja aikoo tukea puheenjohtajamaa Puolan ponnistuksia, jotta päästään sopimukseen Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien välillä uusista parlamenttien välisen yhteistyön muodoista tällä alalla;

4. vahvistaa asiaa koskevissa mietinnöissä esittämänsä kannan, erityisesti

— että Lissabonin sopimukseen liitetyn pöytäkirjan N:o 1 sisältyvän 9 artiklan mukaisesti "Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit päättävät yhdessä parlamenttien välisen tehokkaan ja säännöllisen yhteistyön järjestämisestä ja edistämisestä unionissa", jotta edistetään yhteistä vastuuta parlamenttien välisen tehokkaan ja säännöllisen yhteistyön järjestämisessä ja toteuttamisessa;

— että sen oman edustuksen uudenlaisessa parlamenttien välisessä yhteistyössä pitäisi olla oikeassa suhteessa sen asemaan ja merkitykseen YUTP:n ja YTPP:n valvonnassa ja että siinä pitää tunnustaa näiden politiikkojen yhteinen eurooppalainen luonne ja sen pitää ilmentää parlamentin poliittista ja maantieteellistä moniarvoisuutta;

— että pyrittäessä lisäarvoon ja kustannusten kurissapitämiseen Euroopan parlamentin sihteeristö ja tilat ovat periaatteessa käytettävissä parlamenttien välisten kokousten järjestämisen ja isännöimisen tukemiseksi;

— että parlamenttien välisten kokousten päätelmät eivät ole osapuolia sitovia;

5. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman EU:n parlamenttien puhemiesten konferenssin puolalaiselle puhemiehelle, EU:n parlamenttien puhemiehille sekä komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle.

Torstai 7. heinäkuuta 2011

Unionin vähävaraisimmille henkilöille suunnattu elintarvikkeiden jakeluohjelma

P7_TA(2011)0338

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2011 unionin vähävaraisimmille henkilöille suunnatusta elintarvikkeiden jakeluohjelmasta

(2013/C 33 E/21)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22. lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ([1]) 27 artiklan sekä varainhoitovuodelle 2009 kirjattavien varojen jakamista jäsenvaltioille koskevan suunnitelman hyväksymisestä interventiovarastoista peräisin olevien elintarvikkeiden toimittamiseksi yhteisön vähävaraisimmille henkilöille 3. lokakuuta 2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 983/2008 ([2]),

— ottaa huomioon komission muutetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetusten (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta unionin vähävaraisimmille henkilöille suunnatun elintarvikkeiden jakelun osalta (KOM(2010)0486),

— ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen antaman tuomion asiassa T-576/08,

— ottaa huomioon varainhoitovuodelle 2012 kirjattavien varojen jakamista jäsenvaltioille koskevan suunnitelman hyväksymisestä interventiovarastoista peräisin olevien elintarvikkeiden toimittamiseksi Euroopan unionin vähävaraisimmille henkilöille ja tietyistä asetuksen (EU) N:o 807/2010 säännöksistä poikkeamisesta 10. kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 562/2011 ([3]),

— ottaa huomioon 26. maaliskuuta 2009 vahvistamansa kannan ehdotuksesta neuvoston asetukseksi yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun asetuksen (EY) N:o 1290/2005 sekä maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) annetun asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta yhteisön vähävaraisimmille henkilöille suunnatun elintarvikkeiden jakelun osalta ([4]),

— ottaa huomioon tästä ohjelmasta 4. huhtikuuta 2006 esittämänsä kannanoton ([5]), 22. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman ([6]), 26. maaliskuuta 2009 vahvistamansa kannan ja komission ehdotuksen KOM(2010)0486,

— ottaa huomioon neuvoston suosituksen 92/441/ETY riittävää toimeentuloa ja toimeentuloturvaa koskevista yhteisistä perusteista sosiaaliturvajärjestelmissä,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,

A. ottaa huomioon, että EU:ssa on 43 miljoonaa ihmistä, joita uhkaa ruokaköyhyys,

([1]) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.
([2]) EUVL L 268, 9.10.2008, s. 3.
([3]) EUVL L 152, 11.6.2011, s. 24.
([4]) EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 258.
([5]) EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 170.
([6]) EUVL C 279 E, 19.11.2009, s. 71.

B. ottaa huomioon, että talous- ja rahoituskriisi ja huimasti nousevat elintarvikehinnat lisäävät ruokaköyhyysvaarassa olevien määrää,

C. ottaa huomioon, että komission arvioiden mukaan EU:ssa on 80 miljoonaa ihmistä, joita uhkaa köyhyys, ja että rahoitus- ja talouskriisin vuoksi köyhien määrä voi nousta; ottaa huomioon, että yksi Eurooppa 2020-strategian viidestä päätavoitteesta on köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vähentäminen Euroopan unionissa,

D. ottaa huomioon, että unionin vähävaraisimmille henkilöille suunnatulla elintarvikkeiden jakeluohjelmalla, joka perustettiin vuonna 1987 yhteisen maatalouspolitiikan yhteyteen, tarjotaan ruoka-apua 13 miljoonalle 19 eri jäsenvaltiossa köyhyydestä kärsivälle henkilölle, ja sen jakeluketjuun kuuluu noin 240 elintarvikepankkia ja hyväntekeväisyysjärjestöä,

E. ottaa huomioon, että EU:n interventiovarastot ovat pienentyneet huomattavasti,

F. toteaa, että yhteisen maatalouspolitiikan muuttamisen ja siitä johtuvan interventiovarastojen, joista elintarvikkeet perinteisesti saatiin, supistumisen seurauksena jakeluohjelma on yhä enemmän riippuvainen markkinoilta tehdyistä hankinnoista,

G. toteaa, että Euroopan unionin tuomioistuin on katsonut, että asetuksen (EY) N:o 983/2008 lisäostoja markkinoilta koskeva 2 artikla olisi kumottava,

H. ottaa huomioon, että Euroopan unionin tuomioistuimen antaman päätöksen seurauksena vuotta 2012 koskevassa komission ehdotuksessa vähennetään äkillisesti rahoitusta 500 miljoonasta eurosta 113 miljoonaan euroon vuonna 2012,

I. ottaa huomioon, että yhteisessä maatalouspolitiikassa ja siihen liittyvissä ohjelmissa sekä rakennerahastoissa – myös Euroopan sosiaalirahastossa (ESR) – uusi rahoituskausi alkaa vuonna 2014,

1. korostaa, että olemassa olevan ja toimivan elintarvikeapuohjelman äkillinen keskeyttäminen ilman etukäteisilmoitusta tai valmistelua vaikuttaa huomattavasti unionin vähävaraisimpiin kansalaisiin eikä tällainen toiminta ole luotettavan rahoituskäytännön mukaista;

2. kehottaa siksi komissiota ja neuvostoa kehittämään jäljellä olevaa rahoituskautta (2012 ja 2013) varten väliaikaisen ratkaisun, jotta estetään määrärahojen vähentämisestä 500 miljoonasta eurosta 113 miljoonaan euroon johtuva elintarvikeavun välitön ja jyrkkä lasku ja varmistetaan näin, että elintarvikeavusta riippuvaiset henkilöt eivät kärsi ruokaköyhyydestä;

3. kehottaa siksi komissiota ja neuvostoa löytämään keinon jatkaa elintarvikeapuohjelmaa jäljellä olevalla rahoituskaudella (2012 ja 2013) ja uudella rahoituskaudella 2014–2020 sellaiseen oikeusperustaan nojautuen, joka tuomioistuimen on pakko hyväksyä, säilyttämällä rahoituksen vuotuinen enimmäismäärä vähintään 500 miljoonassa eurossa, jotta varmistetaan, että elintarvikeavusta riippuvaiset ihmiset eivät joudu kärsimään ruokaköyhyydestä;

4. kehottaa pitkällä aikavälillä kaikkia sidosryhmiä arvioimaan huolellisesti sitä, onko elintarvikeapuohjelma asianmukainen erityisesti yhteisen maatalouspolitiikan osana uudella, vuonna 2014 alkavalla rahoituskaudella;

Torstai 7. heinäkuuta 2011

5. panee merkille komission jäsenen Ciolosin 29. kesäkuuta 2011 antaman ilmoituksen ehdotuksesta, joka koskee vähävaraisimmille tarkoitetun elintarvikkeiden jakeluohjelman siirtämistä pois YMP:stä, ja toteaa, että asianmukainen rahoitus on turvattava;

6. muistuttaa, että vähävaraisille tarkoitettuja ohjelmia on pantava täytäntöön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäsittelyn valossa, kuten komissio aivan oikein huomautti talousarviovuotta 2012 koskevassa ennakkoarviossaan; panee merkille, että 13. huhtikuuta 2011 annetussa tuomioistuimen tuomiossa T-576/08 todetaan, että ainoastaan interventiovarastoista peräisin olevien elintarvikkeiden hankinta katetaan tästä ohjelmasta, toisin kuin elintarvikkeiden hankinnasta markkinoilla aiheutuvat kustannukset; katsoo, että edellä mainitun tuomion vuoksi asetuksen (EY) N:o 983/2008 2 artiklaa ei voida käyttää oikeusperustana elintarvikkeiden jakamiselle vähävaraisille;

7. kehottaa komissiota ehdottamaan vähävaraisimmille henkilöille suunnattua elintarvikkeiden jakeluohjelmaa koskevan asetuksen muuttamista, jotta voidaan löytää ratkaisu siihen, että asia on tällä hetkellä ajautunut pattitilanteeseen neuvostossa; katsoo, että seuraavaa ohjelmakautta varten olisi löydettävä sopivin mahdollinen oikeusperusta;

8. painottaa, että oikeus ravintoon on perusihmisoikeusoikeus ja se toteutuu silloin, kun kaikilla ihmisillä on jatkuvasti fyysinen ja taloudellisesti toteutettavissa oleva mahdollisuus saada sopivaa, terveydelle vaaratonta ja ravintoainepitoista ravintoa, jotta he voivat tyydyttää ravinnontarpeensa ja toteuttaa elintarvikemieltymyksiään aktiivisen ja terveen elämän hyväksi; toteaa, että heikko ravitsemus vaikuttaa kielteisesti terveyteen;

9. korostaa, että laadukas ja terveellinen ravinto on erityisen tärkeää lapsille ja että se myötävaikuttaa heidän kehitys- ja kasvatustarpeidensa täyttymiseen;

10. pitää myönteisenä komission ja Yhdistyneiden kansakuntien virastojen aloitetta yhteisen rintaman perustamisesta elintarvikkeiden saannin vaarantumisen ja aliravitsemuksen torjumiseksi kaikkialla maailmassa;

11. tähdentää, että viljelijöille on taattava kohtuulliset ja oikeudenmukaiset tulot sekä korvaus heidän tekemästään työstä; toteaa, että monien alueiden viljelijät ovat vaikeassa taloudellisessa tilanteessa; kehottaa komissiota käsittelemään maaseudun köyhyyteen ja maaseutuyhteisöjen hajoamiseen liittyviä ongelmia;

12. katsoo, että elintarviketurvan parantamisessa ja kestävän tuotanto- ja jakelujärjestelmän luomisessa keskeisessä asemassa pitkällä aikavälillä on edelleen elintarvikkeiden hävikin minimoiminen;

13. korostaa, että on tärkeää tukea EU:n tasolla vähävaraisimpia ja heikoimmassa asemassa olevia yhteiskunnan jäseniä etenkin nykyisen talous-, rahoitus- ja sosiaalikriisin aikana;

14. muistuttaa, että yksi Eurooppa 2020-strategian viidestä päätavoitteesta on köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vähentäminen Euroopan unionissa; korostaa, että köyhyyden torjumiseksi tarvitaan yhdennettyä politiikkaa, jossa yhdistetään kohtuulliset tulot ja ihmisarvoiset työ- ja elinolot sekä mahdollisuus nauttia perusoikeuksista olivatpa ne sitten politiikkaan, talouteen tai kulttuuriin liittyviä; katsoo, että elintarvikeapu voisi olla yksi toimi laajemmassa yhdennetyssä köyhyyden torjumiseen tähtäävässä politiikassa; toteaa, että yksi köyhyyden sivuvaikutuksista on usein aliravitsemus ja ruokaköyhyys;

15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Edistys miinoja koskevissa toimissa

P7_TA(2011)0339

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2011 edistyksestä miinoja koskevissa toimissa (2011/2007(INI))

(2013/C 33 E/22)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon jalkaväkimiinojen käytön, varastoinnin, tuotannon ja siirron kieltämistä ja niiden hävittämistä koskevan 3. joulukuuta 1997 tehdyn Ottawan yleissopimuksen (jäljempänä miinakieltosopimus), joka tuli voimaan 1. maaliskuuta 1999,

— ottaa huomioon vuonna 1980 tehdyn tiettyjä tavanomaisia aseita koskevan yleissopimuksen ja siihen liittyvät pöytäkirjat, erityisesti miinoja, ansoja ja muita taisteluvälineitä koskevan muutetun pöytäkirjan II sekä sodan räjähtämättömiä jäänteitä koskevan pöytäkirjan V,

— ottaa huomioon Euroopan unionin valmistautumisesta jalkaväkimiinoista tehdyn Ottawan sopimuksen uudelleentarkastelukonferenssiin 22. huhtikuuta 2004 ([1]), maailmasta ilman miinoja 7. heinäkuuta 2005 ([2]), vammaisuudesta ja kehityksestä 19. tammikuuta 2006 ([3]), jalkaväkimiinojen käytön, varastoinnin, tuotannon ja siirtämisen kieltämisestä ja niiden hävittämisestä vuonna 1997 tehdyn Ottawan sopimuksen 10. vuosipäivästä 13. joulukuuta 2007 ([4]) ja toimista ei-valtiollisten toimijoiden saamiseksi sitoutumaan jalkaväkimiinojen täydelliseen kieltämiseen 6. syyskuuta 2001 antamansa päätöslauselman ([5]),

— ottaa huomioon jalkaväkimiinojen vastaisesta toiminnasta kehitysmaissa 23. päivänä heinäkuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1724/2001 ([6]) ja jalkaväkimiinojen vastaisesta toiminnasta muissa kolmansissa maissa kuin kehitysmaissa 23. heinäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1725/2001 ([7]),

— ottaa huomioon Cartagenan toimintasuunnitelman 2010–2014: Henkilömiinojen aiheuttaman kärsimyksen lopettaminen, joka hyväksyttiin vuonna 1997 tehdyn Ottawan yleissopimuksen toisessa uudelleentarkastelukonferenssissa, joka järjestettiin 30. marraskuuta–4. joulukuuta 2009 Cartagenassa, Kolumbiassa,

— ottaa huomioon komission antamat suuntaviivat miinoja koskevasta yhteisön toiminnasta 2008–2013,

— ottaa huomioon rypäleammuksista antamansa lukuisat päätöslauselmat, kuten viimeksi 8. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman ([8]), sekä päätöslauselman rypäleammuksia koskevasta kansainvälisestä Oslon yleissopimuksesta, jonka on allekirjoittanut 94 valtiota ja joka tuli voimaan 1. elokuuta 2010,

— ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien miinojen vastaisen toiminnan yksikön (UNMAS) raportin vuodelta 2009,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A7-0211/2011),

([1]) EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 1075.
([2]) EUVL C 157 E, 6.7.2006, s. 473.
([3]) EUVL C 287 E, 24.11.2006, s. 336.
([4]) EUVL C 323 E, 18.12.2008, s. 485.
([5]) EYVL C 72 E, 21.3.2002, s. 352.
([6]) EYVL L 234, 1.9.2001, s. 1.
([7]) EYVL L 234, 1.9.2001, s. 6.
([8]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0285.

Torstai 7. heinäkuuta 2011

A. ottaa huomioon, että EU on osallistunut aktiivisesti miinoja koskeviin toimiin erityisesti vuonna 1995 hyväksytyn yhteisen toimensa jälkeen ja että EU on sitoutunut maailmanlaajuisesti jalkaväkimiinojen täydellisen kieltämisen ja tuhoamisen tavoitteeseen; ottaa huomioon, että EU on miinoja koskevien toimien johtava tukija ja edistäjä ihmisoikeuksia, humanitaarista apua ja kehitysapua koskevien ensisijaisten tavoitteidensa mukaisesti,

B. ottaa huomioon, että miinoja koskeva toiminta kattaa jalkaväkimiinojen ja muiden sodan räjähtämättömien jäänteiden kartoittamisen, paikantamisen, merkitsemisen ja raivauksen, mukaan lukien hylätyt ja räjähtämättömät taisteluvälineet, räjähtämättömien rypäleammusten jäännökset sekä omatekoiset tienvarsipommit; katsoo, että lisäksi tämä toiminta kattaa miinojen ja sodan räjähtämättömien jäänteiden riskeistä tiedottamisen sekä erityisesti lapsille suunnatut tätä aihetta koskevat koulutusohjelmat, uhrien auttamisen, miinavarastojen tuhoamisen sekä asianmukaisten kansainvälisten yleissopimusten ja sopimusten maailmanlaajuisen hyväksymisen edistämisen jalkaväkimiinojen valmistamisen, myynnin ja käytön lopettamiseksi,

C. ottaa huomioon, että jalkaväkimiinojen ja sodan räjähtämättömien jäänteiden, kuten omatekoisten räjähteiden ja rypäleammusten jäänteiden pysyvyys sekä niiden aiheuttama ihmishenkien menetys erityisesti siviiliväestön keskuudessa estää huomattavasti jälleenrakentamista konflikteista kärsineissä maissa ja räjähteiden jäänteitä voidaan käyttää raaka-aineena omatekoisten räjähteiden valmistamiseen,

D. ottaa huomioon, että 1. joulukuuta 2010 mennessä 156 valtiota oli virallisesti sitoutunut noudattamaan miinakieltosopimusta,

E. ottaa huomioon, että vuonna 1999 jalkaväkimiinojen ja muiden sodan räjähtämättömien jäänteiden uhreja oli arviolta 18 000 ja että vuoteen 2009 mennessä uhrien määrä oli jalkaväkimiinojen ja rypäleammusten seurantajärjestön mukaan pudonnut noin 4 000:een; ottaa huomioon, että arvioiden mukaan 70 prosenttia uhreista on siviilejä, joista kolmasosa on lapsia, ja että näin monet ihmiset kärsivät edelleen maailmanlaajuisesti jalkaväkimiinojen ja sodan räjähtämättömien jäänteiden aiheuttamista seurauksista,

F. ottaa huomioon, että ainoastaan kaksi hallitusta eli Burman/Myanmarin ja Libyan hallitukset ovat viime aikoina asentaneet jalkaväkimiinoja, ettei jalkaväkimiinojen vientiä tai siirtoja muihin valtioihin ole havaittu ja että ainoastaan kolmen valtion uskotaan yhä jatkavan niiden valmistusta, mutta että FARC-järjestön kaltaiset kapinalliset ryhmät kuitenkin valmistavat edelleen omia välineitään,

G. ottaa huomioon, että useimmat asevoimat ovat lopettaneet jalkaväkimiinojen käytön, mutta ne ovat edelleen monien aseellisten valtioista riippumattomien toimijoiden käytössä yhdessä uhrien aktivoimien omatekoisten räjähteiden ja rypäleammusten kanssa,

H. ottaa huomioon, että yli 90 maata kärsii edelleen jossakin määrin jalkaväkimiinojen ja sodan räjähtämättömien jäänteiden aiheuttamista seurauksista, mutta että niistä vakavimmin kärsiviä maita ovat Afganistan, Kolumbia, Pakistan, Myanmar, Kambodža ja Laos,

I. katsoo, että jalkaväkimiinojen ja sodan räjähtämättömien jäänteiden aiheuttamien ongelmien torjuminen kuuluu ensisijaisesti niistä kärsiville valtioille ennen konfliktia, sen aikana ja sen jälkeen,

J. ottaa huomioon, että vain niukasti armeijan henkilöstöä on siirretty miinanraivaustehtäviin monissa sellaisissa maissa, jotka kärsivät miinojen aiheuttamista ongelmista ja joissa paikalliset asevoimat ovat edelleen vahvasti edustettuina konfliktin päättymisestä huolimatta,

K. ottaa huomioon, että uhrien auttamista on jatkettava vielä pitkään sen jälkeen, kun jalkaväkimiinojen uhka on väistynyt;

L. ottaa huomioon, että kansainvälinen yhteisö on vastannut suurenmoisella tavalla jalkaväkimiinojen aiheuttamaan tragediaan liittyviin haasteisiin ja osallistunut noin 3,9 miljardilla Yhdysvaltojen dollarilla miinoja koskevaan toimintaan vuosina 1999–2009, ja että suurimpia rahoittajia ovat olleet Yhdysvallat (902,4 milj. USD), EY (521,9 milj. USD), Japani (336,9 milj. USD), Norja (342,7 milj. USD), Kanada (259,8 milj. USD), Iso-Britannia (220,6 milj. USD), Saksa (206,9 milj. USD) ja Alankomaat (201,9 milj. USD),

M. ottaa huomioon, että käsitys miinoihin liittyvästä uhasta on usein todellista uhkaa suurempi ja on laskettu, että ainoastaan kaksi prosenttia maa-alasta, jolta miinat on "raivattu" suurella vaivalla ja suurilla kustannuksilla, on jalkaväkimiinojen tai sodan räjähtämättömien jäänteiden saastuttamaa; ottaa huomioon selvät todisteet miinanraivaukseen myönnettyjen varojen käytön tehottomuudesta; panee myös merkille, että paremmat tietojen keruun menetelmät ja kerättyjen tietojen ymmärtäminen voivat vähentää ja ovat viime vuosina vähentäneet dramaattisesti vaarallisiksi epäiltyjen alueiden täydellisen raivauksen tarvetta,

N. ottaa huomioon, että räjähteiden paikantamiseen liittyvät tekniikat eivät ole liiemmin kehittyneet merkittävistä investoinneista huolimatta ja omatekoisten räjähteiden lisääntynyt käyttö on luonut uuden pakottavan tarpeen kehittää näitä tekniikoita,

O. ottaa huomioon, että riskien vähentäminen on ratkaisevan tärkeä tekijä autettaessa miinoista kärsivien alueiden asukkaita ja erityisesti lapsia elämään turvallisemmin siten, että he ovat tietoisia jalkaväkimiinojen ja sodan räjähtämättömien jäänteiden vaarallisuudesta,

Miinoja koskeva maailmanlaajuinen toiminta

1. pitää tervetulleena miinoja koskevassa toiminnassa kuluneiden vuosikymmenten aikana saavutettua edistystä mutta korostaa, että toimia on kohdennettava uudestaan ja tehostettava, jos jalkaväkimiinojen uhka halutaan poistaa määräajassa;

2. pitää erittäin myönteisenä sitä, että 156 maata on nyt allekirjoittanut ja ratifioinut miinakieltosopimuksen, näiden joukossa myös 25 EU:n jäsenvaltiota, mutta pitää valitettavana sitä, että 37 maata ei ole vieläkään allekirjoittanut sopimusta; kehottaa painokkaasti kaikkia valtioita, jotka eivät ole liittyneet miinankieltosopimukseen ja rypäleammuksia koskevaan yleissopimukseen, liittymään mainittuihin sopimuksiin; kehottaa erityisesti niitä EU:n jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole liittyneet sopimukseen, liittymään siihen ja kannustaa kansainvälisten sopimusten väliseen parempaan synergiaan;

3. pitää erittäin myönteisenä sitä, että 56 valtiota on liittynyt rypäleammuksia koskevaan yleissopimukseen, viisitoista EU:n jäsenvaltiota mukaan luettuina; pitää myönteisenä myös vuoden 2010 Vientianen julistuksen ja sen toimintasuunnitelman hyväksymistä; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita edistämään sekä rypäleammuksia koskevan yleissopimuksen että miinankieltosopimuksen täytäntöönpanoa ja saattamista maailmanlaajuiseksi;

4. antaa täyden tukensa Cartagenan toimintasuunnitelman täytäntöönpanolle, koska se sisältää viisivuotiset yksityiskohtaiset sitoumukset kaikilla miinoja koskevan toiminnan aloilla, ja kehottaa neuvostoa hyväksymään mahdollisimman nopeasti mainitun suunnitelman tukemista koskevan päätöksen;

5. korostaa tarvetta löytää miinojen vastaisten toimien eri ulottuvuuksien välisiä synergiaetuja erityisesti humanitaaristen ja kehitysnäkökohtien osalta myös lisäämällä paikallista vastuuta ja osallistumista paikallisiin hankkeisiin, jotta voidaan paremmin vastata suoraan vaikutuksille altistuneiden henkilöiden tarpeisiin;

6. antaa tunnustusta kansainvälisten avunantajien ja järjestöjen sekä kansalaisjärjestöjen huomattavalle tuelle jalkaväkimiinojen aiheuttaman ongelman torjumiseksi sekä niin kansainväliselle kuin paikalliselleki henkilöstölle omistautumisesta ja uhrautumisesta asian hyväksi;

7. pitää myönteisenä sitä, että edellisten lisäksi seitsemän valtiota on ilmoittanut saattaneensa loppuun miinanraivaustoimensa vuosina 2009 ja 2010 ja että näitä valtioita on nyt kaikkiaan 16;

8. toteaa, että Yhdysvallat on ollut maailmanlaajuisesti tärkein miinoja koskevan toiminnan rahoittaja, joka on tukenut voimakkaasti miinoitettujen alueiden raivaamiseen ja uhrien auttamiseen tähtääviä kansainvälisiä ohjelmia, ja että se noudattaa jo nyt tärkeimpiä miinakieltosopimuksen säädöksiä, minkä vuoksi se kehottaa Yhdysvaltoja liittymään sopimukseen;

9. kehottaa Venäjää liittymään miinakieltosopimukseen ja panee merkille, että Venäjä, joka aikaisemmin oli merkittävä jalkaväkimiinojen alkuperämaa ja pitkään miinojen käyttäjänä tunnettu maa, jätettiin pois vuoden 2010 luettelosta sen jälkeen, kun se oli ilmoittanut lopettaneensa miinojen käytön;

10. muistuttaa valtioita niiden kansainvälisestä velvoitteesta tuhota jalkaväkimiinojen varastot; on huolissaan siitä, että Kiinalla ja Venäjällä on suurimmat jalkaväkimiinavarastot ja että ensiksi mainitulla on arviolta 100 miljoonaa ja jälkimmäisellä noin 24,5 miljoonaa miinaa; kehottaa EU:ta sisällyttämään Venäjän ja Kiinan kanssa käymiinsä neuvotteluihin mainittujen maiden kaikkien nykyisten varastojen tuhoamisen ja nopean liittymisen miinankieltosopimukseen ja kehottaa painokkaasti EU:ta jatkamaan miinakieltosopimuksen ja muiden asianomaisten yleissopimusten maailmanlaajuiseksi saattamisen edistämistä myös sisällyttämällä miinoja koskevat toimet kolmansien maiden kanssa käytävään poliittiseen vuoropuheluun ja kolmansien maiden kanssa allekirjoitettaviin sopimuksiin;

11. pitää valitettavana sitä, että kapinalliset, terrorijärjestöt ja muut ei-valtiolliset toimijat käyttävät jatkuvasti jalkaväkimiinoja ja viittaa tässä yhteydessä Kolumbian tilanteeseen, missä toimivan FARC-järjestön arvioidaan käyttävän enemmän jalkaväkimiinoja kuin mikään muu kapinallisryhmä koko maailmassa;

Tapaustutkimus – Afganistan

12. toteaa, että jalkaväkimiinojen laajalle levinnyt ja summittainen käyttö yli kolme vuosikymmentä jatkuneissa konflikteissa on merkinnyt sitä, että Afganistan kuuluu maailman raskaimmin miinoitettuihin maihin, joka on lisäksi joutunut kärsimään Talebanin käyttämien omatekoisten räjähteiden aiheuttamista seurauksista;

13. pitää valitettavana, että yli vuosikymmen ajan käynnissä olleesta maailman suurimmasta ja parhaiten rahoitetusta miinanraivausohjelmasta huolimatta Afganistanin uhriluvut ovat edelleen suurimpiin kuuluvia koko maailmassa, ja on erittäin huolissaan siitä, että jalkaväkimiinojen ja muiden sodan räjähtämättömien jäänteiden aiheuttamien uhrien lukumäärä aikajaksolla 1. maaliskuuta 2009–1. maaliskuuta 2010 oli 508 henkilöä, joista yli puolet oli lapsia,

14. toteaa, että monilla alueilla parhaillaan käynnissä oleva konflikti tekee miinanraivauksesta erityisen vaarallista ja että Taleban on kohdistanut hyökkäyksiä YK:n toimistoja sekä paikallista ja kansainvälistä henkilöstöä vastaan;

15. panee merkille, että kansainvälinen yhteisö lahjoitti vuonna 2009 noin 80 miljoonaa dollaria Afganistanissa toteutettuun miinoja koskevaan toimintaan ja että vuodesta 2002 lähtien EU:n 89 miljoonan euron talousavulla ja teknisellä avulla on tuettu noin 240 neliökilometrin raivaamista miinoista, mikä on avannut mainitun pinta-alan taloudelliseen hyötykäyttöön ja mahdollistanut kiinteistöjen uudelleenrakentamisen ja perheiden kotiin palaamisen; korostaa, että uhrien auttamiseen ja miinan vaaroja koskevaan valistustyöhön on kiinnitettävä enemmän huomiota;

16. pitää myönteisenä sitä, että kansainvälisesti tuettujen operaatioiden toteuttaminen on lähes yksinomaan 10 000 paikalliseen henkilöstöön kuuluvan työntekijän varassa, koska se vahvistaa vastuunottoa prosessista;

17. on huolissaan Afganistanin hallituksen ilmeisestä vastahakoisuudesta ottaa vastuuta miinoja koskevasta toiminnasta niin keskushallinnon kuin maakuntienkin tasolla;

Tapaustutkimus – Angola

18. ottaa huomioon, että 30 vuotta jatkunut sota on merkinnyt sitä, että Angola kuuluu Afganistanin tavoin maihin, jotka ovat joutuneet eniten kärsimään jalkaväkimiinojen aiheuttamista seurauksista;

19. toteaa, että Angolan kansallinen miinanraivauskomitea (CNIDAH) on vakiintunut miinoja koskevan toiminnan kansalliseksi viranomaiseksi mutta avunantajamailla on vain vähän vaikutusvaltaa ja hallituksella on mahdollisuus päästä käsiksi etenkin öljytuloista peräisin oleviin huomattaviin taloudellisiin resursseihinsa;

20. on syvästi huolissaan monista rakenteellisista ongelmista, joita painotettiin komission arvioinnissa vuodelta 2009, kuten 2,7 miljoonan euron tehoton käyttö CNIDAHissa työskentelevään 22-jäseniseen henkilöstöön; kehottaa komissiota seuraamaan, valvomaan ja arvioimaan varojen tehokasta käyttöä ja varmistamaan, että budjettivarat käytetään tehokkaasti ja kohdennetusti raivattua maa-alaa koskevan välttämättömän tavoitteen saavuttamiseen;

21. pitää valitettavana sitä, että vuonna 2007 toteutetusta kansallisesta selvityksestä ja laajamittaisesta miinaohjelmasta huolimatta jalkaväkimiinoihin ja/tai sodan räjähtämättömiin jäänteisiin liittyvän uhan laajuutta ei edelleenkään tunneta varmuudella ja että nykyisellä etenemisvauhdilla maaperän raivaamiseen miinoista tarvitaan vielä 100 vuotta; korostaa, että hallituksen ja avunantajien välille on kiireesti luotava toisenlainen suhde, että kansallisia varoja on myönnettävä lisää ongelman ratkaisemiseksi ja että on otettava käyttöön myös paranneltuja tekniikoita alueen rajaamiseksi sekä lisää kansallisia voimavaroja miinanraivauksen toteuttamiseksi, jotta maa voidaan nopeammin vapauttaa tuottavaan käyttöön;

Tapaustutkimus – Bosnia

22. pitää valitettavana sitä, että vaikka Bosnian ja Hertsegovinan konfliktista on kulunut 16 vuotta, maaperässä on edelleen runsaasti jalkaväkimiinoja ja/tai sodan räjähtämättömiä jäänteitä, ja että eri puolilla maata olevat noin 11 000 miinakenttää ja arviolta 220 000 toimintakelpoista jalkaväkimiinaa ja sodan räjähtämätöntä jäännettä uhkaavat vakavasti turvallisuutta ja estävät taloudellista ja sosiaalista kehitystä;

23. panee merkille miinoja koskevan toiminnan hallinnossa aikaansaadut parannukset, jotka ovat seurausta Bosnia ja Hertsegovinan miinatoimintakeskuksen perustamisesta, mutta pitää valitettavana sitä, että Bosnia ja Hertsegovina on jäänyt jälkeen rahoitus- ja raivaustavoitteistaan, jotka se esitti miinankieltosopimuksen täytäntöönpanon lykkäämistä koskevassa pyynnössään;

24. toteaa, että uusien resurssien saaminen tuottaa merkittäviä hankaluuksia hallitukselle ja että miinoja koskeva toimintastrategia 2009–2019 on vielä hyväksymättä; pitää valitettavana sitä, että hallituksen tärkeimmän miinoja koskevasta toiminnasta vastaavan elimen eli hallituksen miinanraivauskomission jäsenet eivät ole vielä tavanneet avunantajien edustajia, joiden päämaja on sijainnut Sarajevossa jo muutaman vuoden ajan, ja että mainitun komission jäsenet eivät ole osallistuneet miinankieltosopimuksen osapuolten kansainvälisiin kokouksiin vuonna 2009 pidetyn toisen tarkistuskonferenssin jälkeen; kehottaa painokkaasti hallitusta vastaamaan täydellisesti miinojen vastaista toimista maan strategisen suunnittelun ja hallinnon varmistamiseksi;

Torstai 7. heinäkuuta 2011

25. antaa tunnustusta Sloveniassa sijaitsevalle kansainväliselle miinanraivauksen ja miinauhrien avustusrahastolle (ITFD) osallistumisesta miinoja koskevaan toimintaan Bosniassa ja Hertsegovinassa ja korostaa, että sen olisi keskityttävä Bosnia ja Hertsegovinassa toteutettaviin toimiin, kunnes ongelma on kaikilta osin ratkaistu;

26. toteaa, että Bosnia ja Hertsegovissa toimii 33 valtuutettua miinanraivausjärjestöä mutta että armeijan henkilöstöä voitaisiin hyödyntää tehokkaammin näissä toimissa;

27. antaa tunnustuksen EUFOR ALTHEA -operaatiolle ja sen miinojen riskejä korostaville kouluttajille siitä, että he ovat antaneet koulutusta useille tuhansille henkilöille, ja kannustaa heitä jatkamaan ponnistelujaan;

Uhrien tukeminen

28. toteaa, että jalkaväkimiinat ja muut sodan räjähtämättömät jäänteet jättävät jälkensä uhrien elämään ja toimeentuloon loppuiäksi ja että uhrit ovat pääasiassa siviilejä, jotka kuuluvat usein köyhimpien maiden köyhimpiin asukkaisiin ja tarvitsevat useiden vuosien ajan pitkälle erikoistunutta ja jatkuvaa tukea ja avustusta, vaikkei uusia uhreja syntyisi;

29. pitää myönteisenä sitä, että uhrien lukumäärä on laskenut jyrkästi miinoja koskevan toiminnan seurauksena, mutta pitää valitettavana sitä, että vuoden 2009 uhreista 70 prosenttia kuului siviiliväestöön; pitää myös erittäin valitettavana lapsiuhrien suurta lukumäärää;

30. pitää valitettavana sitä, että henkiin jääneet jalkaväkimiinojen uhrit tai heidän edustajajärjestönsä osallistuivat uhrien avustamisen toteuttamiseen ainoastaan alle puolessa miinoista kärsivissä maissa, ja katsoo, että henkiin jääneiden näkemyksiä ja oikeuksia on kunnioitettava kaikilta osin; kehottaa painokkaasti kansainvälistä yhteisöä ja EU:ta lisäämään merkittävästi uhrien auttamiseen tarkoitettujen käytettävissä olevien määrärahojen osuutta kuitenkin siten, että se ei tapahdu miinanraivauksen kustannuksella;

Miinojen paikantamis- ja kartoittamistekniikoissa saavutettu edistys

31. toteaa, että miinoista kärsivien alueiden asukkailta saadaan parhaat alustavat tiedot miinojen sijaintipaikoista;

32. panee merkille, että nopeat, luotettavat ja kustannustehokkaat ratkaisut ovat edelleen jokseenkin olemattomia – vaikka miinojen paikantamistekniikoissa ja koulutuksessa onkin saavutettu edistystä – ja että perinteiset tekniikat, joissa tunnusteleminen tehdään käsin, ovat tämän vuoksi edelleen pakosta laajassa käytössä; tunnustaa YK:n kansainvälisten miinoja koskevien toimien normien merkityksen, koska ne parantavat miinoja koskevien toimien turvallisuutta ja tehokkuutta määräämällä standardit ja antamalla ohjausta, sekä YK:n miinatoimintayksikön roolin miinoja koskevien toimien koordinoinnissa;

33. toteaa, että parhaimmat tulokset paikantamistekniikan alalla voidaan saavuttaa useampien tekniikoiden yhdistämiseen perustuvilla räätälöidyillä menettelyillä, jotta voidaan välttää uhrien syntymistä ja jotta miinanraivaus voidaan toteuttaa aiheuttamalla mahdollisimman vähän ympäristövaikutuksia;

34. toteaa, että asianmukaisesti tehdyn kartoittamisen arvo riippuu täysin sitä seuraavan raportoinnin tarkkuudesta ja tehokkuudesta ja että avunantajien on syytä varmistaa, että niiden myöntämää rahoitusta hyödynnetään tarkoituksenmukaisesti;

35. kehottaa komissiota varaamaan lisää tutkimusvaroja miinojen kartoittamis- ja paikantamistekniikoihin tiiviissä kansainvälisessä yhteistyössä tämän alan erikoisasiantuntijoiden kanssa ja käyttämään 7. puiteohjelman ja turvallisuutta koskevan tutkimusklusterin puitteissa käytettävissä olevaa rahoitusta;

Jalkaväkimiinojen aiheuttaman uhan poistaminen

36. on huolissaan siitä, että monet jalkaväkimiinojen aiheuttamista ongelmista kärsivät maat nojaavat miinoja koskevan toiminnan osalta liiaksi kansainväliseen rahoitustukeen eivätkä käytä siihen riittävästi omia työvoimaresurssejaan ja varojaan; kehottaa EU:ta varmistamaan miinoista kärsivien maiden suuremman osallistumisen ja muistuttamaan mainittuja maita niiden omasta vastuusta ja kehottaa tutkimaan erityisesti Angolan tilannetta suuremman kansallisen rahoitusosuuden takaamiseksi;

37. on huolissaan siitä, että resursseja osoitetaan sellaisten alueiden miinanraivaukseen, joilla humanitaarinen tai taloudellinen kehitys on vain lievästi uhattuna tai joilla uhan kokemus ei perustu tosiseikkoihin, minkä seurauksena huomiota kiinnitetään vähemmän alueisiin, joissa miinat aiheuttavat todellista hengenvaaraa; kehottaa kiinnittämään suurempaa huomiota operaatioiden suunnitteluun ja hallinnointiin, tarkempaan alustavaan kartoittamiseen sekä raportointiin epäilyksenalaisista alueista;

38. ilmaisee huolensa erityisesti kapinoinnista ja epäjärjestyksestä kärsivissä maissa sijaitsevien asevarastojen turvallisuuden ja valvonnan heikosta tasosta, koska niissä säilytetään aseita ja räjähteitä, maamiinat mukaan luettuina,

39. katsoo, että kansainvälisen yhteisön olisi kiinnitettävä huomiota alueisiin, joilla on vähiten mahdollisuuksia parantaa omaa tilannettaan, sekä miinanraivaukseen ja uhrien auttamiseen, ja katsoo, että sen olisi pyrittävä saavuttamaan nopeammin tilanne, jossa voidaan ilmoittaa, että maassa ei ole miinojen aiheuttamaa hengenvaaraa ja taloudelliselle kehitykselle aiheutuvaa uhkaa;

40. kehottaa avunantajia myöntämään rahoitusta mutta tehostamaan sen kohdentamista ja valvomaan sen avulla saatujen tulosten arviointia;

41. katsoo, että toimet olisi keskitettävä parempien paikallisten valmiuksien luomiseen ja kehittämiseen ja että tähän tavoitteeseen voitaisiin sisällyttää jäsennellyn ja ammatillisen erityiskoulutuksen tarjoaminen paikalliselle henkilöstölle tai erityisesti humanitaariseen miinanraivaukseen koulutettujen sotilaallisten yksiköiden tehokkaampi hyödyntäminen konfliktinjälkeisissä olosuhteissa;

42. kehottaa parantamaan kansallista suunnittelua, hyödyntämään parhaita käytäntöjä ja lisäämään sellaisen miinoja koskevan toiminnan kansainvälistä koordinointia, jossa varoja kohdennetaan tehokkaammin ensisijaisen avun tarpeessa oleville alueille ilman, että byrokraattisista rakenteista tehdään raskaampia;

43. pitää valitettavana sitä, että jalkaväkimiinojen, sodan räjähtämättömien jäänteiden ja omatekoisten räjähteiden uhrien nykyisestä lukumäärästä ei ole mitään luotettavia tietoja, ja kehottaa laatimaan asianmukaisen selvityksen oppaaksi, jonka avulla resursseja voidaan kohdentaa tehokkaammin, sekä kiinnittämään suurempaa huomiota uhrien ja heidän perheidensä tarpeisiin;

44. pitää valitettavana sitä, että tätä tarkoitusta varten perustetun budjettikohdan poistamisen jälkeen vuonna 2007 EU:n käytöstä on puuttunut joustava ja useampia maita kattava väline, jolla voitaisiin reagoida johdonmukaisella tavalla miinoja koskevan toiminnan painopistealueisiin, ja että miinoja koskevaan toimintaan myönnettävien EU:n varojen käytön kokonaisrahoitusta on vähennetty; kehottaa sen vuoksi palauttamaan kohdennetumman linjauksen siten, että perustetaan tätä tarkoitusta varten yhden tietyn pääosaston vastuulla oleva budjettikohta, mikä olisi osoitus EU:n vahvasta ja jatkuvasta sitoumuksesta miinoja koskevaan toimintaan, jonka yhteydessä on otettava huomioon maakohtaisissa strategia-asiakirjoissa määritetyt yksittäisten maiden erityiset tarpeet, ja että samanaikaisesti on otettava huomioon se tosiasia, että joissakin maissa maamiinojen olemassaolo on muuttunut rakenteelliseksi tekijäksi ja näin ollen siirtynyt EU:n kehityspolitiikan piiriin;

Torstai 7. heinäkuuta 2011

45. pitää valitettavana sitä, ettei vakautusvälineeseen sisältyviä poikkeuksellisista avustustoimenpiteitä (3 artikla) eikä pitkäkestoista osaa (4 artikla) ole käytetty miinoja koskevien toimien rahoittamiseen;

46. korostaa, että miinoja koskevalla toiminnalla voidaan merkittävästi myötävaikuttaa konfliktienjälkeiseen aseistariisuntaan, demobilisaatioon ja toipumiseen muun muassa tarjoamalla korkeasti arvostettua koulutusta ja työtä entisille sotilaille;

47. kehottaa avunantajia standardisoimaan miinoja koskevan toiminnan kustannustehokkuuden seurantaan ja arvioimiseen käyttämiään menetelmiä, jotta ne olisivat keskenään vertailukelpoisempia ja helpommin tarkistettavissa maittain, sekä tunnistamaan ja levittämään parhaita käytänteitä miinoja koskevan toiminnan tukiryhmän (Mine Action Support Group, MASG) välityksellä;

48. kehottaa komissiota päivittämään suuntaviivansa miinoja koskevasta yhteisön toiminnasta 2008–2013 siten, että niissä otetaan huomioon institutionaalista rakennetta ja rahoitusrakennetta koskevat muutosehdotukset, jotta voidaan varmistaa varojen nopeampi ja joustavampi myöntäminen eri kohteisiin ja tarjota selkeät ohjeet rahoituksen saamiseksi siten, että keskitytään tärkeimpiin painopisteisiin ja parhaisiin käytänteisiin; kehottaa valmistelemaan etukäteen "avustuspaketteja", joiden avulla eniten tukea tarvitseville maille tarjoutuu mahdollisuus noudattaa miinakieltosopimukseen liittyviä velvollisuuksiaan, sekä valvomaan ja arvioimaan tarkoituksenmukaisesti varojen käytön tehokkuutta;

49. korostaa sitä, että miinoja koskevat toimet olisi sisällytettävä pakollisena osuutena maakohtaisen strategiaan alueilla, joilla miinoja tiedetään olevan ja/tai varastoitavan;

50. on vakuuttunut siitä, että parantamalla kansainvälistä koordinointia ja priorisointia, hallintoa, kartoittamis- ja miinanraivauskäytänteitä ja seurantaa ja raportointia sekä järkevöittämällä ja parantamalla varojen käyttöä on mahdollista vapauttaa maailma jalkaväkimiinoista, jotka uhkaavat ihmishenkiä, toimeentuloa ja taloudellista kehitystä;

*

* *

51. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja jäsenmaiden hallituksille, Euroopan ulkosuhdehallinnolle ja komissiolle, Yhdistyneille kansakunnille, Yhdysvaltojen presidentille ja kongressille, miinoista eniten kärsivien maiden hallituksille sekä kansainvälisille kansalaisjärjestöille.

Kongon demokraattinen tasavalta: joukkoraiskaukset Etelä-Kivun maakunnassa

P7_TA(2011)0340

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2011 Kongon demokraattisesta tasavallasta ja joukkoraiskauksista Etelä-Kivun maakunnassa

(2013/C 33 E/23)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Kongon demokraattisesta tasavallasta,

— ottaa huomioon kesäkuussa 2000 allekirjoitetun Cotonoun kumppanuussopimuksen,

— ottaa huomioon EU:n suuntaviivat naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan ja syrjinnän torjumisesta,

— ottaa huomioon vuonna 1998 hyväksytyn Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön ja erityisesti sen 7 ja 8 artiklan, joissa raiskaus, seksuaalinen orjuus, pakkoprostituutio, pakkoraskaus, pakkosterilisaatio tai muu törkeä seksuaalisen väkivallan muoto katsotaan rikoksiksi ihmisyyttä vastaan ja sotarikoksiksi ja rinnastetaan ne kidutukseen ja vakaviin sotarikoksiin riippumatta siitä, tehdäänkö näitä tekoja järjestelmällisesti vai ei kansainvälisissä tai kansallisissa selkkauksissa,

— ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 1325 (2000) ja 1820 (2008) naisista, rauhasta ja turvallisuudesta, sekä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1888 (2009) naisiin ja lapsiin kohdistuvasta seksuaalisesta väkivallasta aseellisissa konflikteissa,

— ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston vuonna 2010 antaman päätöslauselman 1925, jossa määritetään mandaatti YK:n vakauttamisoperaatiolle Kongon demokraattisessa tasavallassa (Monusco),

— ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 28. kesäkuuta 2011 antaman päätöslauselman 1991 Monuscon mandaatin jatkamisesta,

— ottaa huomioon seksuaalista väkivaltaa konflikteissa käsittelevän YK:n pääsihteerin erityisedustajan Margo Wallströmin 23. kesäkuuta 2011 antaman lausunnon,

— ottaa huomioon julkilausuman, joka annettiin Yaoundéssa Kamerunissa pidetyssä AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen kuudennessa alueellisessa kokouksessa 28.–29. huhtikuuta 2011,

— ottaa huomioon Kongon demokraattisen tasavallan parlamentin seksuaalisesta väkivallasta vuonna 2006 säätämän uuden lain, jolla pyritään nopeuttamaan raiskauksista syyttämistä ja koventamaan rangaistuksia,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,

A. ottaa huomioon, että 170 henkilöä on joutunut raiskauksen tai fyysisen väkivallan uhriksi 10. ja 12. kesäkuuta 2011 välisenä aikana Nakielen ja Abalan kylissä Etelä-Kivun maakunnassa; ottaa huomioon, että näihin tekoihin syyllistyneen saman aseellisen ryhmän jäseniä sekaantui joukkoraiskauksiin, pidätyksiin ja ryöstöihin samalla alueella aiemmin tammikuussa 2011,

B. ottaa huomioon, että Etelä-Kivun maakunnan turvallisuustilanne on erittäin herkkä ja että Kongon demokraattisen tasavallan itäosaa koskevat ongelmat ovat moninkertaistaneet ihmisoikeusloukkaukset ja sotarikokset, joita ovat myös naisiin kohdistuva seksuaalinen väkivalta, joukkoraiskaukset ja muu kidutus, siviilien joukkosurmat sekä aseellisten kapinallisten ryhmien sekä hallituksen armeijan ja poliisivoimien harjoittama laajalle levinnyt lapsisotilaiden värväys;

C. ottaa huomioon, että raiskaus, joka on todellinen sodassa käytettävä ase ja jota joukot käyttävät uhriensa pelotteluun, rankaisuun ja hallitsemiseen, on hirvittävällä tavalla yleistynyt Kongon demokraattisen tasavallan itäosassa sen jälkeen, kun sotatoimet käynnistyivät vuonna 2009; ottaa huomioon, että naisiin kohdistuvia rikoksia ovat raiskaus, joukkoraiskaus, seksiorjuus ja murhat ja että niillä on kauaskantoisia seurauksia, kuten naisten fyysisen ja psyykkisen terveyden tuhoutuminen,

D. ottaa huomioon, että YK:n turvallisuusneuvosto päätti 29. kesäkuuta 2011 jatkaa vuodella YK:n vakauttamisoperaatiota Kongon demokraattisessa tasavallassa (Monusco), ja muistuttaa, että operaatiolla on toimivaltuus, joka sallii sen käyttää kaikkia tarvittavia keinoja suojaamaan siviilejä kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja ihmisoikeuksien loukkauksilta;

Torstai 7. heinäkuuta 2011

E. ottaa huomioon, että raiskausten uhrit kohtaavat huomattavan infrastuktuurin puutteen eivätkä he voi saada asianmukaista lääkinnällistä apua tai hoitoa; ottaa huomioon, että naisten kimppuun hyökätään tahallisesti julkisilla paikoilla ja että hyökkäykset vievät naisilta usein heidän asemansa yhteiskunnassa sekä heidän kykynsä huolehtia lapsistaan, sekä toteaa, että he ovat huomattavassa vaarassa saada aidstartunnan; ottaa huomioon, että lääkinnällisistä hätätapauksista huolehtivat ainoastaan useat paikan päällä olevat kansalaisjärjestöt ja että niiden koordinaatiota ei voida enää varmistaa eikä voida taata, että ne tavoittavat uhrit,

F. toteaa, että Kongon demokraattisen tasavallan kyvyttömyys saattaa oikeuteen sen oman armeijan ja aseellisten ryhmien jäseniä kansainvälisen oikeuden vastaisista rikoksista on edistänyt rankaisematta jättämisen kulttuuria; ottaa huomioon, että Kongon armeijalla ei ole riittäviä henkilökuntaa, tekniikkaa ja rahoitusta koskevia resursseja, jotta se voisi toteuttaa tehtävänsä Kongon demokraattisen tasavallan itäisissä maakunnissa ja varmistaa väestön suojelun,

G. ottaa huomioon, että Kongon demokraattisen tasavallan parlamentin seksuaalisesta väkivallasta vuonna 2006 säätämän lain täytäntöönpano on hyvin vähäistä,

H. ottaa huomioon, että joukkoviestimillä on tärkeä tehtävä suoritettavanaan, jotta asian käsittely säilyy vahvana ja jotta julkiseen mielipiteeseen voidaan vaikuttaa,

1. tuomitsee täysin joukkoraiskaukset, seksuaalisen väkivallan ja muut ihmisoikeuksien loukkaukset, jotka tapahtuivat 10.–12. kesäkuuta 2011 Etelä-Kivun maakunnassa; samaistuu tuskaan ja suruun, jota joutuvat kokemaan kaikki seksuaalisen väkivallan uhrit ja erityisesti sellaisten joukkoraiskausten uhrit, joita tehtiin toistuvasti Kongon demokraattisen tasavallan itäosassa neljän viime vuoden aikana;

2. kehottaa Kongon demokraattisen tasavallan hallitusta käsittelemään kansallisena ensisijaisena tavoitteena naisiin kohdistuvien joukkoraiskausten ja seksuaalisen väkivallan torjumista;

3. panee tyytyväisenä merkille YK:n päätöksen tutkia edellä mainitut tapahtumat; vaatii, että nämä tapahtumat tutkitaan välittömästi itsenäisesti ja puolueettomasti kansainvälisten normien mukaan; pahoittelee, että sotarikolliset ovat edelleen korkeissa virka-asemissa; vaatii tehokkaita ja välittömiä toimenpiteitä, joilla varmistetaan uhrien ja todistajien suojelu kyseisten tutkimusten aikana ja niiden jälkeen;

4. vaatii komissiota ja Kongon demokraattista tasavaltaa tarkastelemaan uudelleen Kongon demokraattisen tasavallan maakohtaista strategia-asiakirjaa ja kymmenettä EKR:n maaohjelmaa (2008–2013) siten, että tavoitteena on tehdä naisiin kohdistuvista joukkoraiskauksista ja väkivallasta kansallisesti ensisijainen rankaisematta jättämisen torjumista koskeva tavoite;

5. panee huolestuneena merkille seksuaalisen väkivallan arkipäiväistymisen vaarat; korostaa, että on Kongon demokraattisen tasavallan hallituksen tehtävä varmistaa alueensa turvallisuus ja suojella siviilejä; muistuttaa presidentti Kabilaa, että tämä on henkilökohtaisesti sitoutunut politiikkaan, jossa on nollatoleranssi seksuaalista väkivaltaa kohtaan, ja että tämän on jahdattava sotarikosten ja ihmisyyttä vastaan valtiossa tehtyjen rikosten arkkitehtejä, ja tehtävä yhteistyötä Kansainvälisen rikostuomioistuimen ja alueen valtioiden kanssa;

6. panee tyytyväisenä merkille kansalaisjärjestöjen toiminnan raiskausten ja sotarikosten uhrien hyväksi ja erityisesti eräiden sairaaloiden, kuten Panzin sairaalan Bukavussa, tarjoaman lääkinnällisen avun; korostaa, että valtaosa seksuaalisen väkivallan uhreista ei saa tarvittavaa lääkinnällistä, sosiaalista tai oikeudellista apua; ehdottaa, että Kongon demokraattisen tasavallan hallitus laatii kokonaisvaltaisen ohjelman, jolla tuetaan uhreja ja autetaan heitä palaamaan Kongon yhteiskuntaan ja työmarkkinoille; pyytää komissiota ohjaamaan lisää varoja seksuaalisen väkivallan torjumiseen ja edistämään talojen rakentamista seksuaalisen väkivallan uhreille sille alttiilla alueilla; kehottaa panemaan täytäntöön pilottihankkeen, jolla parannettaisiin seksuaalisen väkivallan uhreille annettavaa lääkinnällistä apua Kongon demokraattisessa tasavallassa;

7. on huolissaan, että YK:n väestöohjelmarahasto lakkautti puolitoista vuotta sitten sukupuoleen perustuvan väkivallan alaklusterin, jonka pitäisi taata seksuaalista väkivaltaa koskevan humanitaarisen toiminnan koordinointi; kehottaa siksi perustamaan uudelleen paikan päällä toimivan humanitaarisen toiminnan koordinointijärjestelmän;

8. ilmaisee olevansa huolissaan siitä, että Monusco ei voinut toteuttaa toimivaltaansa ja voimankäyttövaltuuksiaan aktiivisemmin tarjoamaan turvaa tällaisilta joukkoraiskauksilta sekä sen omien joukkojen väärinkäytöksiltä; tunnustaa kuitenkin, että Monuscon läsnäolo on välttämätöntä humanitaarisen avun saatavuuden kannalta; vaatii, että Monuscon mandaattia ja voimankäyttövaltuuksia toteutetaan määrätietoisesti, jotta voidaan taata paremmin väestön turvallisuus; panee tyytyväisenä merkille päätöksen jatkaa operaation mandaattia 30. kesäkuuta 2012 saakka;

9. kehottaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita tukemaan EUSEC RD ja EUPOL RD -operaatioiden toimintaa; kehottaa panemaan seksuaalisen väkivallan torjumisen kokonaisuudessaan täytäntöön yhteisissä turvallisuus- ja puolustusoperaatioissa;

10. on yhä todella huolissaan tämänhetkisestä humanitaarisesta tilanteesta Kongon demokraattisessa tasavallassa sekä liian vähäisestä rahoituksesta kyseiselle alueelle, mikä johtuu eräiden kahdenvälisten rahoittajien rahoituksen vähentämisestä; on erittäin pahoillaan, että toimitetut varat saavuttavat vielä tänäkin päivänä vain harvat uhreista; pyytää komissiota jatkamaan humanitaariselle avulle myönnettyä rahoitusta Kongon demokraattisen tasavallan itäosassa;

11. kehottaa komissiota laatimaan rankaisematta jättämisen torjumiseksi uusia lainsäädäntöehdotuksia konfliktialueiden mineraaleista, jotka lietsovat sotaa ja joukkoraiskauksia Kongon demokraattisessa tasavallassa, samaan tapaan kuin Yhdysvaltojen Dodd Frank -laissa (erityisesti 1502 osastossa), jossa säädetään uusista raportointivaatimuksista teollisuustuotteille, joissa käytetään "konfliktialueiden mineraaleja";

12. toteaa, että sotilaallista ratkaisua suosiva Etelä-Kivun maakunnan konfliktia koskeva ratkaisusuunnitelma vaikuttaa epäonnistuvan; arvioi, että konfliktiin vaaditaan poliittista ratkaisua, ja pahoittelee, että kansainvälisellä yhteisöllä ei ole siihen rohkeutta; katsoo, että tuomitsemisen lisäksi on tullut aika toimia ja että Kongon hallituksen, EU:n ja YK:n on sitouduttava ryhtymään konkreettisiin toimiin näiden hirmutekojen lopettamiseksi; korostaa, että jos mikään ei muutu, humanitaariset toimijat ovat vielä pitkään läsnä kyseisellä alueella;

13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Afrikan unionille, Suurten järvien alueen valtioiden hallituksille, Kongon demokraattisen tasavallan presidentille, pääministerille ja parlamentille, YK:n pääsihteerille, seksuaalista väkivaltaa konflikteissa käsittelevälle YK:n erityisedustajalle, YK:n turvallisuusneuvostolle ja YK:n ihmisoikeusneuvostolle.

Indonesia ja hyökkäykset vähemmistöjä vastaan

P7_TA(2011)0341

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2011: Indonesia ja hyökkäykset vähemmistöjä vastaan

(2013/C 33 E/24)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 16. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman vuosittaisesta ihmisoikeusraportista 2009 sekä Euroopan unionin ihmisoikeuspolitiikasta ([1]),

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0489.

Torstai 7. heinäkuuta 2011

— ottaa huomioon Indonesian valinnan YK:n ihmisoikeusneuvostoon toukokuussa 2011 sekä sen, että ihmisoikeusneuvoston jäsenten on taattava ihmisoikeuksien edistämistä ja suojelua koskevat tiukimmat vaatimukset,

— ottaa huomioon Indonesian puheenjohtajuuden Kaakkois-Aasian maiden liitossa (ASEAN) vuonna 2011, 15. joulukuuta 2008 voimaan tulleen ASEANin peruskirjan ja ASEANin hallitustenvälisen ihmisoikeustoimikunnan perustamisen 23. lokakuuta 2009,

— ottaa huomioon kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, jonka Indonesia ratifioi vuonna 2006,

— ottaa huomioon Indonesian perustuslain 29 luvun, jossa taataan uskonnonvapaus,

— ottaa huomioon Indonesian rikoslain 156 ja 156 a §:n, joilla kielletään jumalanpilkka, harhaoppisuus ja uskontojen halventaminen,

— ottaa huomioon presidentin asetuksen nro 1/PNPS/1965 jumalanpilkan ja uskontojen halventamisen estämisestä,

— ottaa huomioon 8. helmikuuta 2011 päivätyn unionin julkilausuman ahmadeihin kohdistuneista viimeaikaisista hyökkäyksistä ja tapoista Bantenin provinssissa,

— ottaa huomioon EU:n ja Indonesian kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen sekä näissä puitteissa käydyn ihmisoikeusvuoropuhelun ensimmäisen kierroksen kesäkuussa 2010 Jakartassa,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,

A. toteaa, että Indonesia on maailman suurin muslimivaltainen maa ja että moniarvoisuuden, kulttuurien harmonian, uskonnonvapauden ja yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden perinne Indonesiassa heijastuu kansalliseen pancasila-ideologiaan,

B. toteaa, että uskonnollisiin vähemmistöihin ja erityisesti ahmadeihin – jotka pitävät itseään muslimeina – mutta myös kristittyihin, buddhalaisiin ja edistyksellisiin kansalaisyhteiskunnan järjestöihin kohdistuvat hyökkäykset ovat lisääntyneet merkittävästi,

C. ottaa huomioon, että ahmadimuslimien oppien levityskiellon tultua voimaan vuonna 2008 Indonesian uskontoasioiden ministeri on toistuvasti vaatinut Ahmadiyya-muslimiyhteisön kieltämistä kokonaan ja että näin on jo tehty kolmessa provinssissa: Länsi-Jaavassa, Etelä-Sulawesissa ja Länsi-Sumatrassa; toteaa, että 6. helmikuuta 2011 ainakin 1 500:n vahvuinen väkijoukko hyökkäsi 20 ahmadimuslimin kimppuun Bantenin provinssissa sijaitsevassa Cikeusikissa niin, että kolme heistä kuoli ja useita loukkaantui vakavasti, ja että Indonesian presidentti on tuominnut tapauksen ja vaatinut sen tutkimista,

D. ottaa huomioon, että tämän hyökkäyksen jälkeen 8. helmikuuta 2011 sadat ihmiset sytyttivät palamaan kolme kirkkoa ja kävivät papin kimppuun Keski-Jaavassa sijaitsevassa Temanggungin kaupungissa, kun eräs islamin halventamisesta syytetty kristitty oli tuomittu viideksi vuodeksi vankeuteen eikä kuolemaan, kuten hyökkääjät olivat odottaneet, ja että Indonesian kirkkojen yhteisön mukaan kristittyjen kirkkoja vastaan on hyökätty 430 kertaa kuuden viime vuoden aikana,

E. ottaa huomioon, että yli 150 henkilöä on jo pidätetty Indonesian rikoslain 156 ja 156 a §:n nojalla ja että on saatu näyttöä siitä, että ääriryhmät käyttävät jumalanpilkkaa, harhaoppisuutta ja uskontojen halventamista koskevia paikallisia lakeja polkeakseen uskonnonvapautta ja lietsoakseen yhteisöjen välisiä jännitteitä ja väkivaltaa,

F. toteaa, että Indonesian perustuslakituomioistuin säilytti 19. huhtikuuta 2010 voimassa jumalanpilkkaa ja harhaoppisuutta koskevat lait ja torjui niiden kumoamista koskevan pyynnön, jonka olivat esittäneet neljä johtavaa islaminoppinutta sekä ainakin seitsemän indonesialaista kansalaisyhteiskunnan järjestöä ja ihmisoikeusjärjestöä ja jota oli tukenut ainakin 40 muuta järjestöä,

G. toteaa, että luotettavien lähteiden eli kansallisen ihmisoikeustoimikunnan mukaan Indonesian turvallisuusjoukot ovat syyllistyneet ihmisoikeusloukkauksiin, kuten kidutukseen ja muuhun huonoon kohteluun sekä tarpeettomaan ja liialliseen voimankäyttöön, etenkin Papuan ja Molukkien saarilla; huomauttaa, että syylliset saadaan vain harvoin vastuuseen teoistaan riippumattomassa tuomioistuimessa,

1. suhtautuu myönteisesti presidentin, edustajainhuoneen puhemiehen, alueellisten edustajien neuvoston puhemiehen, neuvoa-antavan kansankokouksen puhemiehen, ylimmän oikeuden ja perustuslakituomioistuimen presidenttien sekä muiden korkeiden virkamiesten 24. toukokuuta 2011 antamaan yhteiseen julkilausumaan, jossa kehotettiin vaalimaan pancasila-aatetta ja suojelemaan moniarvoisuutta;

2. korostaa, että Indonesia on viime vuosina edistynyt demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen täytäntöönpanossa, ja katsoo, että on erittäin tärkeää ylläpitää ja syventää EU:n ja Indonesian sopusointuisia suhteita monilla aloilla, kuten EU:n ja Indonesian kumppanuus- ja yhteistyösopimuksessa todetaan;

3. suhtautuu myönteisesti sitoumuksiin, jotka Indonesia antoi ennen valintaansa YK:n ihmisoikeusneuvostoon 20. toukokuuta 2011, kuten sitoumukseen, että Indonesia ratifioi kaikki merkittävät ihmisoikeussopimukset ja erityisesti tahdonvastaisia katoamisia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen;

4. on syvästi huolissaan uskonnollisiin vähemmistöihin ja erityisesti ahmadimuslimeihin, kristittyihin, bahá'í-uskon kannattajiin ja buddhalaisiin kohdistuvasta väkivallasta; on huolissaan siitä, että uskonnonvapauden loukkaukset heikentävät Indonesian perustuslaissa taattuja ihmisoikeuksia, kuten syrjintäkieltoa, ilmaisun- ja mielipiteenvapautta sekä rauhanomaista kokoontumisvapautta;

5. pyytää Indonesian hallitusta ja etenkin uskontoasioiden ministeriä sekä Indonesian oikeuslaitosta takaamaan, että oikeusvaltioperiaate pannaan täytäntöön ja sitä vaalitaan ja että uskonnolliseen väkivaltaan ja vihanpitoon syyllistyneet saatetaan oikeuden eteen;

6. on syvästi huolissaan jumalanpilkkaa, harhaoppisuutta ja uskontojen halventamista koskevista paikallisista laeista, joita voidaan käyttää väärin, sekä vuonna 2008 annetusta ministerien yhteisestä asetuksesta, jolla kielletään ahmadimuslimien oppien levitys, ja pyytää Indonesian viranomaisia kumoamaan ne tai muuttamaan niitä;

7. antaa tunnustusta Indonesian kansalaisyhteiskunnan, kuten muslimi-, kristitty- ja maallikkoryhmien, ihmisoikeusjärjestöjen ja ääriliikkeitä vastustavien järjestöjen, työstä moniarvoisuuden, uskonnonvapauden, uskontojen harmonian ja ihmisoikeuksien hyväksi;

8. kehottaa Indonesian hallitusta noudattamaan YK:n ihmisoikeusvaltuutetun suosituksia ja erityisesti kutsumaan uskonnon- ja uskonvapautta käsittelevän YK:n erityisraportoijan vierailulle maahan;

9. pitää myönteisenä, että kuolonuhreja vaatineesta helmikuun 2011 hyökkäyksestä Länsi-Jaavan Ahmadiyya-yhteisöä vastaan on tehty tutkinta, jonka perusteella alueen ja provinssin poliisipäälliköt erotettiin virastaan, yhdeksää poliisia vastaan nostettiin syyte virkavelvollisuuden laiminlyönnistä ja 14 muuta henkilöä haastettiin rikoksista oikeuteen, ja vaatii syytettyinä olevien henkilöiden oikeudenkäyntien riippumatonta seurantaa, jotta oikeus toteutuisi kaikkien osapuolten kohdalla;

Torstai 7. heinäkuuta 2011

10. pyytää Indonesian viranomaisia tutkimaan väitteet, joiden mukaan turvallisuusjoukkojen jäsenet olisivat syyllistyneet ihmisoikeusloukkauksiin, ja asettamaan syytteeseen näistä tapauksista vastuussa – myös komentovastuussa – olevat henkilöt;

11. vaatii vapauttamaan välittömästi ja ehdoitta kaikki mielipidevangit, jotka on pidätetty ja asetettu syytteeseen pelkästään siksi, että he ovat osallistuneet rauhanomaiseen poliittiseen mielenilmaukseen, sillä tämä on ristiriidassa sen vuoden 2001 erityisautonomialain hengen kanssa, jolla papualaisille, molukeille sekä muille etnisille ja uskonnollisille vähemmistöille annettiin oikeus kulttuuri-identiteettinsä ilmaisemiseen;

12. kehottaa EU:n edustustoa ja jäsenvaltioiden diplomaattisia edustustoja edelleen seuraamaan tiiviisti ihmisoikeustilannetta varsinkin herkillä alueilla, kuten Papuassa, Molukeilla ja Acehissa;

13. painottaa, että on tärkeää sisällyttää ihmisoikeusulottuvuus ja erityisesti uskonnonvapautta ja vähemmistöjen kunnioittamista koskeva painotus poliittiseen vuoropuheluun EU:n ja Indonesian kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen puitteissa;

14. pyytää jäsenvaltioita ja komissiota tukemaan Indonesian kansalaisyhteiskunnan järjestöjä ja ihmisoikeusjärjestöjä, jotka edistävät aktiivisesti demokratiaa, suvaitsevaisuutta ja rauhanomaista rinnakkaiseloa erilaisten etnisten ja uskonnollisten ryhmien välillä;

15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Indonesian hallitukselle ja parlamentille, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, ASEANin hallitustenväliselle ihmisoikeustoimikunnalle ja YK:n ihmisoikeusneuvostolle.

Intia, erityisesti Davinder Pal Singhin kuolemantuomio

P7_TA(2011)0342

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2011 Intiasta ja erityisesti Davinder Pal Singhin kuolemantuomiosta

(2013/C 33 E/25)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen päätöslauselman 63/168, jossa kehotetaan panemaan täytäntöön Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 18. joulukuuta 2007 antama päätöslauselma 62/149, jonka yhteydessä 106 maata äänesti sellaisen päätöslauselman puolesta, jossa vaadittiin kuolemanrangaistuksen ja teloitusten soveltamisen keskeyttämistä maailmanlaajuisesti, 34 maan pidättäytyessä äänestämästä ja vain 46 maan äänestäessä päätöslauselmaa vastaan,

— ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 21. joulukuuta 2010 antaman päätöslauselman 65/206 kuolemanrangaistuksen soveltamisen keskeyttämisestä,

— ottaa huomioon kuolemanrangaistusta koskevat EU:n suuntaviivat,

— ottaa huomioon 27. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanon yleismaailmallisesta keskeyttämisestä ([1]),

— ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Intian tasavallan välillä vuonna 1994 tehdyn yhteistyösopimuksen,

([1]) EUVL C 219 E, 28.8.2008, s. 306.

— ottaa huomioon EU:n ja Intian välisen temaattisen vuoropuhelun ihmisoikeusasioista,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 2 artiklan,

— ottaa huomioon 7. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman kansainvälisestä kuolemanrangaistuksen vastaisesta päivästä ([1]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,

A. ottaa huomioon, että vuonna 2011 (toukokuuhun mennessä) vain yhdeksässä maassa on suoritettu teloituksia, mikä on selvä osoitus siitä, että kuolemanrangaistuksen julma ja epäinhimillinen luonne tunnustetaan maailmanlaajuisesti yhä laajemmin,

B. ottaa huomioon, ettei Intia ole pannut kuolemanrangaistuksia täytäntöön vuoden 2004 jälkeen,

C. ottaa huomioon, että kahden vangin teloittaminen on hyväksytty,

D. ottaa huomioon, että Intian presidentti Pratibha Patil on sisäministeriön suosituksesta hylännyt Intian perustuslain 72 pykälän mukaisesti punjabilaisen Davinder Pal Singh Bhullarin ja assamilaisen Mahendra Nath Dasin puolesta esitetyt valitukset,

E. ottaa huomioon, että Mahendra Nath Das tuomittiin kuolemaan vuonna 1997 sen jälkeen, kun hänet oli todettu syylliseksi murhaan, että kaikkia muutoksenhakukeinoja on käytetty ja että assamilaisen (Koillis-Intia) Gauhatin korkein oikeus on lykännyt hänen teloitustaan 21. heinäkuuta 2011 saakka Intian hallituksen pyydettyä aikaa oikeusistuimelle vastaamiseen,

F. ottaa huomioon, että Davinder Pal Singh Bhullar tuomittiin kuolemaan 29. elokuuta 2001 sen jälkeen, kun hänen oli todettu osallistuneen New Delhin nuorisokongressin toimistoon tehtyyn pommi-iskuun vuonna 1993,

G. ottaa huomioon, että Davinder Pal Singh Bhullarin Saksasta Intiaan paluuseen liittyvät olosuhteet ja Mahendra Nath Dasin pitkittynyt kuolemantuomion täytäntöönpanon odotus herättävät kysymyksiä,

H. ottaa huomioon, että esittäessään ehdokkuutensa ihmisoikeusneuvostolle 20. toukokuuta 2011 pidettyjen vaalien edellä Intia sitoutui noudattamaan kaikkein tiukimpia ihmisoikeuksien edistämistä ja suojelua koskevia normeja,

1. ilmaisee syvän huolensa siitä, että Intian hallitus saattaa ryhtyä soveltamaan kuolemanrangaistusta uudelleen seitsemän vuotta jatkuneen tosiasiallisen kuolemanrangaistusten soveltamisen keskeyttämisen jälkeen ja rikkoa siten maailmanlaajuisen trendin kohti kuolemanrangaistuksen lakkauttamista;

2. toistaa rikkumattoman tukensa Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen kehotukselle teloitusten soveltamisen keskeyttämisestä kuolemanrangaistuksen lakkauttamiseksi kokonaan;

3. vetoaa voimakkaasti Intian hallitukseen, jottei se antaisi teloittaa Davinder Pal Singh Bhullaria ja Mahendra Nath Dasia ja jotta se lieventäisi heidän kuolemantuomioitaan;

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0351.

Torstai 7. heinäkuuta 2011

4. kehottaa Intian viranomaisia käsittelemään Davinder Pal Singh Bhullarin ja Mahendra Nath Dasin tapauksia erityisen suurta avoimuutta noudattaen;

5. kehottaa Intian hallitusta ja parlamenttia hyväksymään lainsäädännön, jolla teloitusten soveltaminen keskeytettäisiin pysyvästi kuolemanrangaistuksen lakkauttamiseksi lähitulevaisuudessa kokonaan;

6. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Intian presidentille, hallitukselle ja parlamentille, Intian oikeusministerille, Intian sisäasiainministerille, YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Odense Steel Shipyard / Tanska

P7_TA(2011)0300

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/025 DK/Odense Steel Shipyard, Tanska) (KOM(2011)0251 – C7-0114/2011 – 2011/2093(BUD))

(2013/C 33 E/26)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2011)0251 – C7-0114/2011),

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen [1] ja erityisesti sen 28 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 [2] (EGR-asetus),

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0234/2011),

A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön asianmukaiset lainsäädäntö- ja budjettivälineet voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille,

B. ottaa huomioon, että EGR:n toimialaa laajennettiin niin, että tukea voi 1. toukokuuta 2009 alkaen hakea myös työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin välittömänä seurauksena,

C. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen irtisanotuille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 17. toukokuuta 2006 tehdyssä toimielinten sopimuksessa on sovittu EGR:n varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta,

[1] EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

D. ottaa huomioon, että Tanska on pyytänyt apua tapauksissa, jotka koskevat 1 356 työntekijän (joista 950 kuuluu tuen piiriin) irtisanomista Odense Steel Shipyard -yrityksessä, joka toimii laivanrakennusalalla Etelä-Tanskassa sijaitsevassa Odensen kunnassa,

E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa vahvistetut tukikelpoisuuskriteerit,

1. pyytää asianomaisia toimielimiä ryhtymään menettely- ja talousarviojärjestelyjen parantamiseksi tarvittaviin toimiin EGR:n varojen käyttöönoton nopeuttamiseksi; arvostaa tässä yhteydessä sitä, että sen jälkeen kun parlamentti pyysi nopeuttamaan varojen käyttöönottoa, komissio on ottanut käyttöön parannetun menettelyn, jonka tavoitteena on esittää budjettivallan käyttäjälle komission arvio EGR-hakemuksen tukikelpoisuudesta yhdessä rahaston varojen käyttöönottoa koskevan ehdotuksen kanssa; toivoo, että menettelyä parannetaan edelleen EGR:n tulevien tarkastelujen yhteydessä ja että rahastosta tulee tehokkaampi, avoimempi ja näkyvämpi;

2. palauttaa mieliin, että toimielimet ovat sitoutuneet varmistamaan, että EGR:n varojen käyttöönottoa koskevien päätösten tekemiseen sovelletaan sujuvaa ja nopeaa menettelyä, jotta globalisaation ja rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanotuille yksittäisille työntekijöille voidaan tarjota kertaluonteista ja ajallisesti rajoitettua tukea; korostaa tässä yhteydessä, että EGR:n rooli voi olla ratkaiseva irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumisessa työmarkkinoille;

3. korostaa, että EGR-asetuksen 6 artiklan mukaisesti olisi varmistettava, että EGR:stä tuetaan työttömäksi jääneiden yksittäisten työntekijöiden integroitumista uudelleen työelämään; toistaa, että EGR:n tuki ei saa korvata toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia;

4. toteaa, että EGR:stä rahoitettavasta koordinoidusta yksilöllisten palvelujen paketista annetuissa tiedoissa selvitetään myös toimien täydentävyys rakennerahastoista rahoitettujen toimien kanssa; toistaa komissiolle kehotuksensa esittää myös vuosikertomuksessa näiden tietojen vertaileva arviointi;

5. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentin toistuvien pyyntöjen jälkeen vuoden 2011 talousarviossa on EGR:n budjettikohdassa (04 05 01) ensimmäisen kerran maksumäärärahoja (47 608 950 euroa); muistuttaa, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että se näin ollen ansaitsee omia määrärahoja, ettei niitä tarvitse siirtää entiseen tapaan muista budjettikohdista, koska siitä saattoi koitua haittaa monien tavoitteiden saavuttamiselle;

6. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;

7. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

8. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/025 DK/Odense Steel Shipyard, Tanska)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä 2011/468/EU.)

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

EU:n solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotto - vuoden 2010 tulvat Sloveniassa, Kroatiassa ja Tšekin tasavallassa

P7_TA(2011)0301

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 26 kohdan mukaisesti (KOM(2011)0155 – C7-0081/2011 – 2011/2060(BUD))

(2013/C 33 E/27)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2011)0155 – C7-0081/2011),

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([1]) ja erityisesti sen 26 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta 11. marraskuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 ([2]),

— ottaa huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksymän yhteisen lausuman solidaarisuusrahastosta,

— ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan kirjeen,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0238/2011),

1. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;

2. palauttaa mieliin, että 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 26 kohdassa määrätään, että jos määrärahoja on mahdollista kohdentaa uudelleen sen otsakkeen sisällä, johon lisämenoja tarvitaan, komissio ottaa tämän huomioon tehdessään tarvittavan ehdotuksen;

3. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

([1]) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) EYVL L 311, 14.11.2002, s. 3.

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 26 kohdan mukaisesti

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä 2011/535/EU.)

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Lisätalousarvioesitys nro 2/2011: vuoden 2010 tulvat Sloveniassa, Kroatiassa ja Tšekin tasavallassa

P7_TA(2011)0302

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 2/2011 varainhoitovuodeksi 2011, pääluokka III – Komissio (10522/2011 – C7-0137/2011 – 2011/2065(BUD))

(2013/C 33 E/28)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 314 artiklan sekä Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 a artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ([1]) ja erityisesti sen 37 ja 38 artiklan,

— ottaa huomioon 15. joulukuuta 2010 lopullisesti hyväksytyn Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2011 ([2]),

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([3]),

— ottaa huomioon komission 25. maaliskuuta 2011 esittämän esityksen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 2/2011 varainhoitovuodeksi 2011 (KOM(2011)0154),

— ottaa huomioon neuvoston 24. toukokuuta 2011 vahvistaman kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 2/2011 (10522/2011 – C7-0137/2011),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 75 b artiklan,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0233/2011),

A. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesityksellä nro 2/2011 varainhoitovuoden 2011 yleiseen talousarvioon on tarkoitus ottaa käyttöön Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varoja yhteensä 19,5 miljoonaa euroa maksusitoumus- ja maksumäärärahoina Sloveniassa, Kroatiassa ja Tšekin tasavallassa elo- ja syyskuussa 2010 tapahtuneiden rankkasateiden vuoksi,

B. ottaa huomioon, että tämän lisätalousarvioesityksen tarkoituksena on ottaa tämä mukautus virallisesti vuoden 2011 talousarvioon,

C. ottaa huomioon, että varainhoitovuoden 2011 talousarvioon liitetyn maksumäärärahoja koskevan yhteisen lausuman mukaan lisätalousarvio annetaan "siinä tapauksessa, että vuoden 2011 talousarvion määrärahat eivät riitä kattamaan menoja",

D. ottaa huomioon, että neuvosto on päättänyt kohdentaa uudelleen budjettikohtien määrärahoja pelkästään alhaisten käyttöasteiden vuoksi ottamatta huomioon, että valmistumisesta riippuvaisten budjettikohtien toteuttaminen vaatii lisätoimia valvonnan suhteen ja että kaikki jäsenvaltiot eivät ole toteuttaneet tarvittavia toimia päättämistoimien helpottamiseksi,

([1]) EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0475.
([3]) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

E. ottaa huomioon, että neuvoston lisätalousarviossa nro 1/2011 luoma negatiivinen varaus on luonteeltaan ainoastaan pragmaattinen eikä se mahdollista kestävää ja varainhoidon kannalta moitteetonta ratkaisua, jonka avulla voitaisiin käsitellä odottamattomien maksumäärärahatarpeiden kysymystä, kuten parlamentti on korostanut ([1]),

F. ottaa huomioon, että komissio ei ole vielä esittänyt ratkaisua negatiivisen varauksen käyttämiseen, vaikka sekä parlamentti lisätalousarvioesityksestä nro 1/2011 antamassaan päätöslauselmassa että neuvosto kehottivat komissiota antamaan ehdotuksen "mahdollisimman pian",

G. ottaa huomioon, että Euroopan globalisaatiorahastoa (EGR) varten hyväksytyt maksumäärärahat eivät todennäköisesti riitä kattamaan koko vuoden 2011 tarpeita ja että niitä on siksi lisättävä,

H. ottaa huomioon, että joidenkin suurten energiahankkeiden maksujen toteutumista vuonna 2011 tarkistettiin alaspäin kesäkuussa 2011 pääasiassa operatiivisten viivästysten vuoksi ja että näitä määrärahoja voidaan käyttää muihin tarkoituksiin,

1. panee merkille neuvoston kannan lisätalousarvioesitykseen nro 2/2011;

2. katsoo, että neuvoston hyväksymät uudelleenkohdentamiset eivät vastaa maksumäärärahoista annettua yhteistä lausumaa, jota parlamentti pitää tärkeänä ja johon se on sitoutunut;

3. päättää tarkistaa neuvoston kantaa lisätalousarvioesitykseen nro 2/2011 jäljempänä esitetyllä tavalla, jotta voidaan

— kattaa EU:n solidaarisuusrahaston käyttöönotosta aiheutuvat tarpeet

— käyttää negatiivista varausta

— lisätä EGR:n maksumäärärahoja;

4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman ja parlamentin tarkistuksen neuvostolle, komissiolle ja kansallisille parlamenteille.

([1]) Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 neuvoston kannasta esitykseen lisätalousarvioksi nro 1/2011 (Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0128).

Tarkistus 1

PÄÄLUOKKA III — KOMISSIO

MAKSUT — MAKSUT

Numerotiedot

Osasto	Nimike	Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
		Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut
01	Talous- ja rahoitusasiat	524 283 196	341 387 137			524 283 196	341 387 137
	40 01 40	40 929	40 929			40 929	40 929
		524 324 125	341 428 066			524 324 125	341 428 066
02	Yritystoiminta	1 055 561 122	1 209 465 022			1 055 561 122	1 209 465 022
	40 01 40	52 772	52 772			52 772	52 772
		1 055 613 894	1 209 517 794			1 055 613 894	1 209 517 794
03	Kilpailu	93 403 671	93 403 671			93 403 671	93 403 671
	40 01 40	56 917	56 917			56 917	56 917
		93 460 588	93 460 588			93 460 588	93 460 588
04	Työllisyys- ja sosiaaliasiat	11 398 325 662	9 163 443 236		50 000 000	11 398 325 662	9 213 443 236
	40 01 40, 40 02 41	44 335	44 335			44 335	44 335
		11 398 369 997	9 163 487 571			11 398 369 997	9 213 487 571
05	Maatalous ja maaseudun kehittäminen	57 292 184 763	55 269 004 060			57 292 184 763	55 269 004 060
	40 01 40, 40 02 40	74 532	74 532			74 532	74 532
		57 292 259 295	55 269 078 592			57 292 259 295	55 269 078 592
06	Liikenne ja liikkuminen	1 546 683 351	1 141 803 775			1 546 683 351	1 141 803 775
	40 01 40	25 609	25 609			25 609	25 609
		1 546 708 960	1 141 829 384			1 546 708 960	1 141 829 384
07	Ympäristö ja ilmastotoimet	470 550 540	390 290 122			470 550 540	390 290 122
	40 01 40, 40 02 41	44 853	44 853			44 853	44 853
		470 595 393	390 334 975			470 595 393	390 334 975

Osasto	Nimike	Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
		Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut
08	Tutkimus	5 334 630 545	4 117 083 880			5 334 630 545	4 117 083 880
	40 01 40	6 884	6 884			6 884	6 884
		5 334 637 429	4 117 090 764			5 334 637 429	4 117 090 764
09	Tietoyhteiskunta ja viestimet	1 538 552 441	1 334 275 234			1 538 552 441	1 334 275 234
	40 01 40, 40 02 41	29 384	29 384			29 384	29 384
		1 538 581 825	1 334 304 618			1 538 581 825	1 334 304 618
10	Suora tutkimustoiminta	394 978 000	396 209 233			394 978 000	396 209 233
11	Meri- ja kalastusasiat	948 592 229	719 026 792			948 592 229	719 026 792
	40 01 40, 40 02 41	52 021 983	52 021 983			52 021 983	52 021 983
		1 000 614 212	771 048 775			1 000 614 212	771 048 775
12	Sisämarkkinat	94 868 629	93 358 064			94 868 629	93 358 064
	40 01 40, 40 02 41	35 305	35 305			35 305	35 305
		94 903 934	93 393 369			94 903 934	93 393 369
13	Aluepolitiikka	40 565 228 265	33 499 601 033	19 546 647	19 546 647	40 584 774 912	33 519 147 680
	40 01 40	43 816	43 816			43 816	43 816
		40 565 272 081	33 499 644 849			40 584 818 728	33 519 191 496
14	Verotus ja tulliliitto	142 229 539	114 783 765			142 229 539	114 783 765
	40 01 40	32 492	32 492			32 492	32 492
		142 262 031	114 816 257			142 262 031	114 816 257
15	Koulutus ja kulttuuri	2 428 691 266	1 996 401 080			2 428 691 266	1 996 401 080
	40 01 40	38 857	38 857			38 857	38 857
		2 428 730 123	1 996 439 937			2 428 730 123	1 996 439 937
16	Viestintä	273 374 552	253 374 552			273 374 552	253 374 552
	40 01 40	46 111	46 111			46 111	46 111
		273 420 663	253 420 663			273 420 663	253 420 663
17	Terveys- ja kuluttaja-asiat	692 021 626	596 046 062			692 021 626	596 046 062
	40 01 40	57 583	57 583			57 583	57 583
		692 079 209	596 103 645			692 079 209	596 103 645

Osasto	Nimike	Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
		Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut
18	Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue	1 193 910 768	871 707 680			1 193 910 768	871 707 680
	40 01 40, 40 02 41	16 479 335	13 005 028			16 479 335	13 005 028
		1 210 390 103	884 712 708			1 210 390 103	884 712 708
19	Ulkosuhteet	4 270 665 587	3 378 255 172			4 270 665 587	3 378 255 172
	40 01 40, 40 02 41	44 005 106	6 441 836			44 005 106	6 441 836
		4 314 670 693	3 384 697 008			4 314 670 693	3 384 697 008
20	Kauppa	105 067 905	104 422 321			105 067 905	104 422 321
	40 01 40	34 787	34 787			34 787	34 787
		105 102 692	104 457 108			105 102 692	104 457 108
21	Kehitysyhteistyö ja suhteet AKT-valtioihin	1 433 111 933	1 392 926 690			1 433 111 933	1 392 926 690
	40 01 40, 40 02 41	109 058 175	86 736 049			109 058 175	86 736 049
		1 542 170 108	1 479 662 739			1 542 170 108	1 479 662 739
22	Laajentuminen	1 123 357 217	1 012 513 363			1 123 357 217	1 012 513 363
	40 01 40	17 764	17 764			17 764	17 764
		1 123 374 981	1 012 531 127			1 123 374 981	1 012 531 127
23	Humanitaarinen apu	878 195 432	838 516 019			878 195 432	838 516 019
	40 01 40	14 878	14 878			14 878	14 878
		878 210 310	838 530 897			878 210 310	838 530 897
24	Petostentorjunta	81 749 000	74 805 171			81 749 000	74 805 171
25	Komission politiikkojen koordinointi ja oikeudellinen tuki	190 812 414	190 812 414			190 812 414	190 812 414
	40 01 40	565 027	565 027			565 027	565 027
		191 377 441	191 377 441			191 377 441	191 377 441
26	Hallinto	1 018 708 135	1 017 153 328			1 018 708 135	1 017 153 328
	40 01 40, 40 02 41	78 381	78 381			78 381	78 381
		1 018 786 516	1 017 231 709			1 018 786 516	1 017 231 709

Osasto	Nimike	Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
		Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut
27	Talousarvio	69 440 094	69 440 094			69 440 094	69 440 094
	40 01 40	30 939	30 939			30 939	30 939
		69 471 033	69 471 033			69 471 033	69 471 033
28	Varainhoidon valvonta	11 399 202	11 399 202			11 399 202	11 399 202
	40 01 40	7 105	7 105			7 105	7 105
		11 406 307	11 406 307			11 406 307	11 406 307
29	Tilastotiedot	145 143 085	124 373 319			145 143 085	124 373 319
	40 01 40	47 443	47 443			47 443	47 443
		145 190 528	124 420 762			145 190 528	124 420 762
30	Eläkkeet ja niihin liittyvät menot	1 278 009 000	1 278 009 000			1 278 009 000	1 278 009 000
31	Kielipalvelut	392 908 762	392 908 762			392 908 762	392 908 762
	40 01 40	236 399	236 399			236 399	236 399
		393 145 161	393 145 161			393 145 161	393 145 161
32	Energia	699 617 012	1 535 110 306		– 251 935 540	699 617 012	1 283 174 766
	40 01 40, 40 02 41	41 299	41 299			41 299	41 299
		699 658 311	1 535 151 605			699 658 311	1 283 216 065
40	Varaukset	977 129 000	77 520 404		182 388 893	977 129 000	259 909 297
	Yhteensä	**138 440 114 943**	**122 938 920 666**	**19 546 647**		**138 459 661 590**	**122 938 920 666**
	40 01 40, 40 02 40, 40 02 41	**223 269 000**	**159 909 297**			**223 269 000**	**159 909 297**
		138 663 383 943	**123 098 829 963**			**138 682 930 590**	**123 098 829 963**

OSASTO 04 — TYÖLLISYYS- JA SOSIAALIASIAT

Numerotiedot

Osasto Luku	Nimike	RHK	Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
			Maksu-sitoumukset	Maksut	Maks-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut
04 01	Työllisyys- ja sosiaaliasioiden toimintalohkon hallinto-menot		95 925 690	95 925 690			95 925 690	95 925 690
	40 01 40		44 335	44 335			44 335	44 335

Osasto Luku	Nimike	RHK	Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
			Maksu-sitoumukset	Maksut	Maks-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut
			95 970 025	95 970 025			95 970 025	95 970 025
04 02	Euroopan sosiaalirahasto	1	10 963 813 972	8 743 950 522			10 963 813 972	8 743 950 522
04 03	Työskentely Euroopassa – Työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu ja liikkuvuus	1	79 130 000	64 266 181			79 130 000	64 266 181
04 04	Työllisyys, sosiaalinen yhteisvastuu ja sukupuolten tasa-arvo		157 056 000	151 704 616			157 056 000	151 704 616
04 05	Euroopan globalisaatiorahasto (EGR)	1	p.m.	47 608 950		50 000 000	p.m.	97 608 950
04 06	Liittymistä valmisteleva tukiväline (IPA) – Henkilövoimavarojen kehittäminen	4	102 400 000	59 987 277			102 400 000	59 987 277
	Osasto 04 — Yhteensä		**11 398 325 662**	**9 163 443 236**		**50 000 000**	**11 398 325 662**	**9 213 443 236**
	40 01 40, 40 02 41		**44 335**	**44 335**			**44 335**	**44 335**
			11 398 369 997	**9 163 487 571**			**11 398 369 997**	**9 213 487 571**

LUKU 04 05 — EUROOPAN GLOBALISAATIORAHASTO (EGR)

Numerotiedot

Osasto Luku Momentti Alamomentti	Nimike	RHK	Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
			Maksu-sitoumukset	Maksut	Maks-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut
04 05	Euroopan globalisaatiorahasto (EGR)							
04 05 01	***Euroopan globalisaatiorahasto (EGR)***	1.1	p.m.	47 608 950		50 000 000	p.m.	97 608 950
	Luku 04 05 — Yhteensä		**p.m.**	**47 608 950**		**50 000 000**	**p.m.**	**97 608 950**

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Momentti 04 05 01 — Euroopan globalisaatiorahasto (EGR)

Numerotiedot

Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
Maksusitoumukset	Maksut	Maksusitoumukset	Maksut	Maksusitoumukset	Maksut
p.m.	47 608 950		50 000 000	p.m.	97 608 950

Selvitysosa

Määräraha on tarkoitettu kattamaan Euroopan globalisaatiorahasto (EGR), jotta unioni voi tarjota väliaikaista ja kohdennettua tukea globalisaatiosta johtuvien maailmankaupan huomattavien rakenteellisten muutosten vuoksi työttömiksi jääneille työntekijöille, kun tällaisilla työpaikkojen menetyksillä on huomattavan haitallinen vaikutus alueelliseen tai paikalliseen talouteen. Ennen 31 päivää joulukuuta 2011 jätettyjen hakemusten osalta määrärahaa voidaan myös käyttää tuen tarjoamiseen maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin takia työttömiksi jääneille työntekijöille.

Rahaston menojen enimmäismääräksi vahvistetaan 500 000 000 euroa vuodessa.

Varauksen tarkoituksena on 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 28 kohdan mukaisesti tarjota väliaikaista lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden suurten rakennemuutosten seurauksista, ja auttaa kyseisiä työntekijöitä pääsemään takaisin työmarkkinoille.

Euroopan globalisaatiorahaston toimien olisi täydennettävä Euroopan sosiaalirahaston toimia mutta ne eivät saisi olla keskenään päällekkäisiä.

Menetelmät määrärahojen ottamiseksi tähän varaukseen ja varojen käyttöön ottamiseksi on vahvistettu 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 28 kohdassa sekä asetuksen (EY) N:o 1927/2006 12 artiklassa.

Oikeusperusta

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1927/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta (EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 546/2009, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1927/2006 muuttamisesta (EUVL L 167, 29.6.2009, s. 26).

Viiteasiakirjat/-säädökset

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välinen toimielinten sopimus, tehty 17 päivänä toukokuuta 2006, talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta (EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1).

OSASTO 13 — ALUEPOLITIIKKA

Numerotiedot

Osasto Luku	Nimike	RHK	Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
			Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut
13 01	Aluepolitiikan toimintalohkon hallintomenot		88 430 098	88 430 098			88 430 098	88 430 098
	40 01 40		43 816	43 816			43 816	43 816
			88 473 914	88 473 914			88 473 914	88 473 914
13 03	Euroopan aluekehitysrahasto ja muut aluetukitoimet	1	28 742 233 077	25 165 081 196			28 742 233 077	25 165 081 196
13 04	Koheesiorahasto	1	11 073 646 193	7 625 295 593			11 073 646 193	7 625 295 593
13 05	Rakennepoliittiset liittymistukitoimet		478 530 004	438 405 253			478 530 004	438 405 253
13 06	Solidaarisuusrahasto		182 388 893	182 388 893	19 546 647	19 546 647	201 935 540	201 935 540
	Osasto 13 — Yhteensä		**40 565 228 265**	**33 499 601 033**	**19 546 647**	**19 546 647**	**40 584 774 912**	**33 519 147 680**
	40 01 40		**43 816**	**43 816**			**43 816**	**43 816**
			40 565 272 081	**33 499 644 849**			**40 584 818 728**	**33 519 191 496**

LUKU 13 06 — SOLIDAARISUUSRAHASTO

Numerotiedot

Osasto Luku Momentti Alamomentti	Nimike	RHK	Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
			Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut
13 06	Solidaarisuusrahasto							
13 06 01	***Euroopan unionin solidaarisuusrahasto – Jäsenvaltiot***	3.2	178 562 910	178 562 910	18 371 576	18 371 576	196 934 486	196 934 486
13 06 02	***Euroopan unionin solidaarisuusrahasto – Valtiot, joiden kanssa liittymisneuvottelut on aloitettu***	4	3 825 983	3 825 983	1 175 071	1 175 071	5 001 054	5 001 054
	Luku 13 06 — Yhteensä		**182 388 893**	**182 388 893**	**19 546 647**	**19 546 647**	**201 935 540**	**201 935 540**

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Momentti 13 06 01 — Euroopan unionin solidaarisuusrahasto – Jäsenvaltiot

Numerotiedot

Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
Maksusitoumukset	Maksut	Maksusitoumukset	Maksut	Maksusitoumukset	Maksut
178 562 910	178 562 910	18 371 576	18 371 576	196 934 486	196 934 486

Selvitysosa

Momentti on tarkoitettu määrärahoille, jotka otetaan käyttöön Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta, jos jäsenvaltioissa tapahtuu luonnonkatastrofeja.

Määrärahojen kohdentamisesta päätetään lisätalousarviossa, jonka yksinomaisena tarkoituksena on Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotto.

Oikeusperusta

Neuvoston asetus (EY) N:o 2012/2002, annettu 11 päivänä marraskuuta 2002, Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta (EYVL L 311, 14.11.2002, s. 3).

Viiteasiakirjat/-säädökset

Komission 6 päivänä huhtikuuta 2005 esittämä ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta (KOM(2005)0108 lopullinen).

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välinen 17 päivänä toukokuuta 2006 tehty toimielinten sopimus talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta (EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1).

Momentti 13 06 02 — Euroopan unionin solidaarisuusrahasto – Valtiot, joiden kanssa liittymisneuvottelut on aloitettu

Numerotiedot

Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
Maksusitoumukset	Maksut	Maksusitoumukset	Maksut	Maksusitoumukset	Maksut
3 825 983	3 825 983	1 175 071	1 175 071	5 001 054	5 001 054

Selvitysosa

Momentti on tarkoitettu määrärahoille, jotka otetaan käyttöön Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta, jos unionin kanssa liittymisneuvotteluita käyvissä maissa tapahtuu luonnonkatastrofeja.

Määrärahojen kohdentamisesta päätetään lisätalousarviossa, jonka yksinomaisena tarkoituksena on Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotto.

Oikeusperusta

Neuvoston asetus (EY) N:o 2012/2002, annettu 11 päivänä marraskuuta 2002, Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta (EYVL L 311, 14.11.2002, s. 3).

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Viiteasiakirjat/-säädökset

Komission 6 päivänä huhtikuuta 2005 esittämä ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta (KOM(2005)0108 lopullinen).

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välinen 17 päivänä toukokuuta 2006 tehty toimielinten sopimus talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta (EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1).

OSASTO 32 — ENERGIA

Numerotiedot

Osasto Luku	Nimike	RHK	Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
			Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut
32 01	Energian toimintalohkon hallintomenot		77 046 009	77 046 009			77 046 009	77 046 009
	40 01 40		41 299	41 299			41 299	41 299
			77 087 308	77 087 308			77 087 308	77 087 308
32 03	Euroopan laajuiset verkot	1	24 150 000	20 471 848			24 150 000	20 471 848
32 04	Perinteiset ja uusiutuvat energialähteet		125 688 003	1 080 982 371		– 251 935 540	125 688 003	829 046 831
32 05	Ydinenergia	1	280 578 000	209 479 379			280 578 000	209 479 379
32 06	Energiaan liittyvä tutkimustoiminta	1	192 155 000	147 130 699			192 155 000	147 130 699
	Osasto 32 — Yhteensä		**699 617 012**	**1 535 110 306**		**– 251 935 540**	**699 617 012**	**1 283 174 766**
	40 01 40, 40 02 41		**41 299**	**41 299**			**41 299**	**41 299**
			699 658 311	**1 535 151 605**			**699 658 311**	**1 283 216 065**

LUKU 32 04 — PERINTEISET JA UUSIUTUVAT ENERGIALÄHTEET

Numerotiedot

Osasto Luku Momentti Alamomentti	Nimike	RHK	Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
			Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut
32 04	Perinteiset ja uusiutuvat energialähteet							
32 04 01	***"Älykäs energiahuolto Euroopassa" -ohjelman (2003–2006) loppuun saattaminen***	1.1	—	4 570 459			—	4 570 459
32 04 02	***"Älykäs energiahuolto Euroopassa" -ohjelman (2003–2006) loppuun saattaminen: ulkoinen osa – Coopener***	4	—	95 218			—	95 218
32 04 03	***Eurooppalaisen energiapolitiikan ja energian sisämarkkinoiden tukitoimet***	1.1	3 000 000	3 332 626			3 000 000	3 332 626

Osasto Luku Momentti Alamomentti	Nimike	RHK	Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
			Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut
32 04 04	***Energia-alan puiteohjelman (1999–2002) loppuun saattaminen – Perinteiset ja uusiutuvat energialähteet***	1.1	—	p.m.			—	p.m.
32 04 05	***Euroopan strateginen energiateknologiasuunnitelma (SET-suunnitelma)***	1.1	p.m.	p.m.			p.m.	p.m.
32 04 06	***Kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelma – "Älykäs energiahuolto Euroopassa" -ohjelma***	1.1	114 499 000	39 039 339			114 499 000	39 039 339
32 04 07	***Pilottihanke — Energiahuollon varmuus — Biopolttoaineet***	1.1	p.m.	1 500 000			p.m.	1 500 000
32 04 08	***Pilottihanke — Portplus — Satamien kestävä energiasuunnitelma***	1.1	p.m.	p.m.			p.m.	p.m.
32 04 09	***Valmistelutoimi – Uusiutuvien energialähteiden ja jätteiden ja tähteiden biojalostamojen investointirahasto***	1.1	p.m.	p.m.			p.m.	p.m.
32 04 10	***Energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto***							
32 04 10 01	Euroopan energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto – Rahoitusosuus osastoihin 1 ja 2	1.1	4 017 000	4 017 000			4 017 000	4 017 000
32 04 10 02	Euroopan energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto – Rahoitusosuus osastoon 3	1.1	983 000	983 000			983 000	983 000
	Momentti 32 04 10 — Yhteensä		5 000 000	5 000 000			5 000 000	5 000 000
32 04 11	***Energiayhteisö***	4	2 939 003	2 798 457			2 939 003	2 798 457
32 04 12	***Pilottihanke – Kestävän kaupunkikehityksen edistämisen ja siitä saatujen kokemusten levittämisen eurooppalainen puiteohjelma***	1.1	p.m.	300 000			p.m.	300 000
32 04 13	***Valmistelutoimi — Euroopan saaret ja yhteinen energiapolitiikka***	1.1	p.m.	500 000			p.m.	500 000
32 04 14	***Talouden elpymistä edistävät energiahankkeet***							
32 04 14 01	Talouden elpymistä edistävät energiahankkeet — Energiaverkot	1.1	p.m.	732 955 589		– 251 935 540	p.m.	481 020 049
32 04 14 02	Talouden elpymistä edistävät energiahankkeet — Hiilidioksidin talteenotto ja varastointi	1.1	p.m.	247 566 539			p.m.	247 566 539

Osasto Luku Momentti Alamomentti	Nimike	RHK	Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
			Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut
32 04 14 03	Talouden elpymistä edistävät energiahankkeet – Euroopan merituulivoimaverkko	1.1	p.m.	42 848 055			p.m.	42 848 055
32 04 14 04	Talouden elpymistä edistävät energiahankkeet – Energiatehokkuuteen ja uusiutuvaan energiaan liittyvät aloitteet	1.1	p.m.	p.m.			p.m.	p.m.
	Momentti 32 04 14 — Yhteensä		p.m.	1 023 370 183		– 251 935 540	p.m.	771 434 643
32 04 15	***Jätteiden talteenottoa ja hyödyntämistä puhtaana energiana koskevat pilottihankkeet***	1.1	p.m.	p.m.			p.m.	p.m.
32 04 16	***Energiantuotantolaitosten ja -infrastruktuurin turvallisuus***	1.1	250 000	476 089			250 000	476 089
	Luku 32 04 — Yhteensä		**125 688 003**	**1 080 982 371**		**– 251 935 540**	**125 688 003**	**829 046 831**

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Momentti 32 04 14 — Talouden elpymistä edistävät energiahankkeet

Alamomentti 32 04 14 01 — Talouden elpymistä edistävät energiahankkeet – Energiaverkot

Numerotiedot

Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
Maksusitoumukset	Maksut	Maksusitoumukset	Maksut	Maksusitoumukset	Maksut
p.m.	732 955 589		– 251 935 540	p.m.	481 020 049

Selvitysosa

Entinen alamomentti 06 04 14 01

Määräraha on tarkoitettu kattamaan unionille suurinta lisäarvoa tuottavista kaasu- ja sähköinfrastruktuurihankkeista aiheutuvat menot.

Määrärahat on tarkoitus käyttää toimiin, joilla mukautetaan ja kehitetään unionin kannalta erityisen merkittäviä energiaverkkoja energian sisämarkkinoiden toiminnan tukemiseksi. Tavoitteena on etenkin lisätä yhteenliittämiskapasiteettia, parantaa energian toimitusvarmuutta ja monipuolistaa energiahuoltoa sekä poistaa teknisiä, taloudellisia ja ympäristöön liittyviä esteitä. Unionin erityistukea tarvitaan tehostamaan energiaverkkojen kehittämistä ja nopeuttamaan niiden rakentamista etenkin alueilla, joilla siirtoreittejä ja toimituslähteitä on vähän.

Määrärahoilla on lisäksi tarkoitus edistää uusiutuvien energialähteiden liitäntää ja integrointia sekä lisätä taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta unionin muita heikommassa asemassa olevien alueiden ja saarialueiden kanssa.

Määräraha on tarkoitettu kattamaan talouden elvytyssuunnitelman toisen vaiheen rahoitus, kuten budjettivallan käyttäjät sopivat 2 päivänä huhtikuuta 2009. Sen rahoituksen ehtona on budjettivallan käyttäjän hyväksyntä, ja rahoitus olisi myönnettävä talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 21, 22 ja 23 kohdassa tarkoitetulla tavalla heikentämättä yhteispäätösmenettelyssä hyväksyttyjen ohjelmien rahoitusta ja puuttumatta Euroopan parlamentin painopisteisiin.

Jos komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamassa vuotuisessa kertomuksessa talouden elvytyssuunnitelman toteuttamisesta havaitaan, että ensisijaisten hankkeiden täytäntöönpanoon liittyy vakavia riskejä, komissio suosittelee toimenpiteitä näiden riskien vähentämiseksi ja tekee tarvittaessa ja talouden elvytyssuunnitelman mukaisesti lisäehdotuksia asetuksessa (EY) N:o 663/2009 jo mainituista hankkeista.

Oikeusperusta

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 663/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, yhteisön rahoitustukea energia-alan hankkeille koskevasta talouden elvytysohjelmasta (EUVL L 200, 31.7.2009, s. 31).

OSASTO 40 — VARAUKSET

Numerotiedot

Osasto Luku	Nimike	RHK	Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
			Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut
40 01	Varaus hallintomenoja varten	5	1 834 000	1 834 000			1 834 000	1 834 000
40 02	Varaukset rahoitustukea varten		975 295 000	258 075 297			975 295 000	258 075 297
40 03	Negatiivinen varaus		p.m.	– 182 388 893		182 388 893	p.m.	p.m.
	Osasto 40 — Yhteensä		**977 129 000**	**77 520 404**		**182 388 893**	**977 129 000**	**259 909 297**

LUKU 40 03 — NEGATIIVINEN VARAUS

Numerotiedot

Osasto Luku Momentti Alamomentti	Nimike	RHK	Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
			Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut	Maksu-sitoumukset	Maksut
40 03	Negatiivinen varaus							
40 03 01	***Negatiivinen varaus (Otsake 3 b — Kansalaisuus)***	3.2	p.m.	– 178 562 910		178 562 910	p.m.	p.m.
40 03 02	***Negatiivinen varaus (Otsake 4 — EU maailmanlaajuisena toimijana)***	4	p.m.	– 3 825 983		3 825 983	p.m.	p.m.
	Luku 40 03 — Yhteensä		**p.m.**	**– 182 388 893**		**182 388 893**	**p.m.**	**p.m.**

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Momentti 40 03 01 — Negatiivinen varaus (Otsake 3 b — Kansalaisuus)

Numerotiedot

Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
Maksusitoumukset	Maksut	Maksusitoumukset	Maksut	Maksusitoumukset	Maksut
p.m.	– 178 562 910		178 562 910	p.m.	p.m.

Selvitysosa

Uusi momentti

Määräraha on tarkoitettu kattamaan momentille 13 06 01 (Euroopan unionin solidaarisuusrahasto — Jäsenvaltiot) otetut 178 562 910 euron maksumäärärahat.

Negatiivisen varauksen periaatteesta säädetään varainhoitoasetuksen 44 artiklassa. Varaus on otettava käyttöön ennen varainhoitovuoden loppua varainhoitoasetuksen 23 ja 24 artiklassa säädetyn menettelyn mukaan tehtävällä määrärahasiirrolla.

Oikeusperusta

Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta (EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1).

Momentti 40 03 02 — Negatiivinen varaus (Otsake 4 — EU maailmanlaajuisena toimijana)

Numerotiedot

Talousarvio 2011		Parlamentin kanta nro 2/2011		Uusi määrä	
Maksusitoumukset	Maksut	Maksusitoumukset	Maksut	Maksusitoumukset	Maksut
p.m.	– 3 825 983		3 825 983	p.m.	p.m.

Selvitysosa

Uusi momentti

Määräraha on tarkoitettu kattamaan momentille 13 06 01 (Euroopan unionin solidaarisuusrahasto — Valtiot, joiden kanssa liittymisneuvottelut on aloitettu) otetut 3 825 983 euron maksumäärärahat.

Negatiivisen varauksen periaatteesta säädetään varainhoitoasetuksen 44 artiklassa. Varaus on otettava käyttöön ennen varainhoitovuoden loppua varainhoitoasetuksen 23 ja 24 artiklassa säädetyn menettelyn mukaan tehtävällä määrärahasiirrolla.

Oikeusperusta

Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta (EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1).

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: LM Glasfiber / Tanska

P7_TA(2011)0303

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/022 DK/LM Glasfiber, Tanska) (KOM(2011)0258 – C7-0112/2011 – 2011/2092(BUD))

(2013/C 33 E/29)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2011)0258 – C7-0112/2011),

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen [1] ja erityisesti sen 28 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 [2] (EGR-asetus),

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0235/2011),

A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön asianmukaiset lainsäädäntö- ja budjettivälineet voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille,

B. ottaa huomioon, että EGR:n toimialaa laajennettiin niin, että tukea voi 1. toukokuuta 2009 alkaen hakea myös työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin välittömänä seurauksena,

C. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen irtisanotuille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 17. toukokuuta 2006 tehdyssä toimielinten sopimuksessa on sovittu EGR:n varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta,

D. ottaa huomioon, että Tanska on pyytänyt apua tapauksissa, jotka koskevat 1 650 työntekijän (joista 825 kuuluu tuen piiriin) irtisanomista NACE Rev. 2:n kaksinumerotasolla 28 (koneiden ja laitteiden valmistus) toimivassa LM Glasfiber-yrityksessä kolmella paikkakunnalla Etelä-Tanskassa (Syddanmark),

[1] EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa vahvistetut tukikelpoisuuskriteerit,

1. pyytää asianomaisia toimielimiä ryhtymään tarvittaviin toimiin menettelyjen ja budjettijärjestelyjen parantamiseksi, jotta EGR:n varojen käyttöönottoa voidaan nopeuttaa; arvostaa tässä yhteydessä sitä, että sen jälkeen kun parlamentti pyysi nopeuttamaan varojen käyttöönottoa, komissio on ottanut käyttöön parannetun menettelyn, jonka tavoitteena on esittää budjettivallan käyttäjälle komission arvio EGR-hakemuksen tukikelpoisuudesta yhdessä rahaston varojen käyttöönottoa koskevan ehdotuksen kanssa; toivoo, että menettelyä parannetaan edelleen EGR:n tulevien tarkastelujen yhteydessä ja että rahaston tehokkuutta, avoimuutta ja näkyvyyttä kyetään parantamaan;

2. palauttaa mieliin, että toimielimet ovat sitoutuneet varmistamaan, että EGR:n varojen käyttöönottoa koskevien päätösten tekemiseen sovelletaan sujuvaa ja nopeaa menettelyä, jotta globalisaation ja rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanotuille yksittäisille työntekijöille voidaan tarjota kertaluonteista ja ajallisesti rajoitettua tukea; korostaa tässä yhteydessä, että EGR:n rooli voi olla ratkaiseva irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumisessa työmarkkinoille;

3. korostaa, että EGR-asetuksen 6 artiklan mukaisesti olisi varmistettava, että EGR:stä tuetaan työttömäksi jääneiden yksittäisten työntekijöiden integroitumista uudelleen työelämään; toistaa, että EGR:n tuki ei saa korvata toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia;

4. toteaa, että EGR:stä rahoitettavasta koordinoidusta yksilöllisten palvelujen paketista annetuissa tiedoissa selvitetään myös toimien täydentävyys rakennerahastoista rahoitettujen toimien kanssa; toistaa komissiolle kehotuksensa esittää myös vuosikertomuksessa näiden tietojen vertaileva arviointi;

5. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentin toistuvien pyyntöjen jälkeen vuoden 2011 talousarviossa on EGR:n budjettikohdassa (04 05 01) ensimmäisen kerran maksumäärärahoja (47 608 950 euroa); muistuttaa, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että se näin ollen ansaitsee omia määrärahoja, ettei niitä tarvitse siirtää entiseen tapaan muista budjettikohdista, koska siitä saattoi koitua haittaa monien tavoitteiden saavuttamiselle;

6. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;

7. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

8. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/022 DK/LM Glasfiber, Tanska)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä 2011/469/EU.)

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueeseen liittyvien laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaava virasto ***I

P7_TA(2011)0304

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueeseen liittyvien laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavan viraston perustamisesta (KOM(2010)0093 – C7-0046/2009 – 2009/0089(COD))

(2013/C 33 E/30)

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission muutetun ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0093),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan, 74 artiklan, 77 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan, 78 artiklan 2 kohdan e alakohdan, 79 artiklan 2 kohdan c alakohdan, 82 artiklan 1 kohdan d alakohdan, 85 artiklan 1 kohdan, 87 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 88 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0046/2009),

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun 7. joulukuuta 2009 antaman lausunnon ([1]),

— ottaa huomioon neuvoston edustajan 9. kesäkuuta 2011 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 55 ja 37 artiklan,

— ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan ja talousarvion valvontavaliokunnan lausunnot (A7-0241/2011),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan parlamentin ja neuvoston yhteisen lausuman;

3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

([1]) EUVL C 70, 19.3.2010, s. 13.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

P7_TC1-COD(2009)0089

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 5. heinäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o …/2011 antamiseksi vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavan eurooppalaisen viraston perustamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 1077/2011.)

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteinen lausuma

Euroopan parlamentti ja neuvosto tunnustavat ne erityisolosuhteet, jotka ovat viraston toimipaikasta ja yksiköistä tehtyjen erityisjärjestelyjen taustalla sekä sen, että ne eivät vaikuta valtion- tai hallitusten päämiesten tasolla Brysselissä 13. joulukuuta 2003 ([1]) kokoontuneiden jäsenvaltioiden edustajien päätelmien soveltamiseen, etenkään EU:hun vuosina 2004 ja 2007 liittyneille jäsenvaltioille annettavan etusijan osalta jaettaessa vastaisuudessa perustettavien virastojen tai laitosten kotipaikkoja.

([1]) Ks. 05381/2004, s. 27.

Tuotteet, joihin voidaan soveltaa vapautusta meriverosta tai meriveron alennusta *

P7_TA(2011)0305

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi päätöksen 2004/162/EY muuttamisesta niiden tuotteiden osalta, joihin voidaan soveltaa vapautusta meriverosta tai meriveron alennusta (KOM(2010)0749 – C7-0022/2011 – 2010/0359(CNS))

(2013/C 33 E/31)

(Erityinen lainsäätämisjärjestys – kuuleminen)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2010)0749),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0022/2011),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

— ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön (A7-0199/2011),

1. hyväksyy komission ehdotuksen;

2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;

3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;

4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Lisätalousarvioesitys nro 3/2011: varainhoitovuoden 2010 ylijäämä

P7_TA(2011)0308

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 3/2011 varainhoitovuodeksi 2011, pääluokka III – Komissio (11630/2011 – C7-0166/2011 – 2011/2075(BUD))

(2013/C 33 E/32)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 310 ja 314 artiklan ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ([1]) ja erityisesti sen 15 artiklan 3 kohdan sekä 37 ja 38 artiklan,

— ottaa huomioon 15. joulukuuta 2010 lopullisesti hyväksytyn Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2011 ([2]),

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([3]),

— ottaa huomioon komission 15. huhtikuuta 2011 tekemän esityksen lisätalousarvioksi nro 3 vuoden 2011 yleiseen talousarvioon (KOM(2011)0219),

— ottaa huomioon neuvoston 16. kesäkuun 2011 vahvistaman kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 3/2011 (11630/2011 – C7-0166/2011),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 75 b ja 75 e artiklan,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0254/2011),

A. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesityksen nro 3/2011 tarkoituksena on sisällyttää vuoden 2011 talousarvioon varainhoitovuoden 2010 ylijäämä, joka on 4 539 394 283 euroa,

B. ottaa huomioon, että ylijäämä muodostuu pääasiassa tulojen positiivisesta toteutumasta (yli 1,8 miljardia euroa), menojen vajaakäytöstä (2,72 miljardia euroa) ja valuuttakurssimuutosten positiivisesta saldosta (22,3 miljoonaa euroa),

C. ottaa huomioon, että huomattava osa tuloista (1,28 miljardia euroa kaikkiaan 1,8 miljardista eurosta) on peräisin viivästyskoroista ja sakoista,

D. ottaa huomioon, että vuoden 2011 hyväksytyn talousarvion (122,96 miljardia euroa) ja toteutuneiden/siirrettyjen määrärahojen (120,97 miljardia euroa) välinen ero johtuu peruutetuista määrärahoista (740 miljoonaa euroa) lähinnä sen vuoksi, että lisätalousarvioesitystä nro 10/2010 ei hyväksytty,

([1]) EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0475.
([3]) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

E. ottaa huomioon, että 2,72 miljardin euron vajaakäyttö johtuu ohjelmien määrärahojen vajaakäytöstä, vapauttamatta jääneiden varausten vajaakäytöstä, talousarvion muiden pääluokkien määrärahojen vajaakäytöstä sekä vuodelta 2009 vuodelle 2010 siirrettyjen määrärahojen vajaakäytöstä,

1. panee merkille lisätalousarvioesityksen nro 3/2011, jossa keskitytään pelkästään ottamaan talousarvioon varainhoitovuoden 2010 ylijäämä varainhoitoasetuksen 15 artiklan mukaisesti;

2. on ehdottomasti sitä mieltä, että viivästyskoroista ja sakoista laskettua tulojen osaa ei pidä katsoa ylijäämäksi, joten sitä ei pitäisi vähentää jäsenvaltioiden maksuosuuksista (bruttokansantuloon perustuvat omat varat);

3. katsoo päinvastoin, että tällaiset tulot, jotka ovat peräisin EU:n kilpailupolitiikan toteuttamisesta, olisi otettava suoraan takaisin EU:n talousarvioon; aikoo edistää ja puolustaa tätä periaatetta päättäväisesti tulevissa, vuotuisia ja monivuotisia talousarvioita koskevissa neuvotteluissa;

4. hyväksyy kuitenkin neuvoston kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 3/2011 sellaisenaan ja kehottaa puhemiestä toteamaan lisätalousarvion nro 2/2011 lopullisesti hyväksytyksi ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

5. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja kansallisille parlamenteille.

Kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpano ***I

P7_TA(2011)0309

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (KOM(2010)0791 – C7-0012/2011 – 2011/0001(COD))

(2013/C 33 E/33)

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0791),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0012/2011),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 5. toukokuuta 2011 antaman lausunnon ([1]),

— ottaa huomioon neuvoston edustajan 22. kesäkuuta 2011 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

([1]) Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

— ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A7-0201/2011),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0001

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 5. heinäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o …/2011 antamiseksi kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 954/2011.)

OTC-johdannaiset, keskusvastapuolet ja kauppatietorekisterit ***I

P7_TA(2011)0310

Euroopan parlamentin tarkistukset 5. heinäkuuta 2011 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (KOM(2010)0484 – C7-0265/2010 – 2010/0250(COD)) [1]

(2013/C 33 E/34)

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

[tark. 1, jollei toisin ilmoiteta]

PARLAMENTIN TARKISTUKSET (*)

komission ehdotukseen

---

[1] Tarkistusten hyväksymisen jälkeen asia päätettiin palauttaa valiokuntakäsittelyyn työjärjestyksen 57 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti (A7-0223/2011).

(*) Tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursiivilla, poistot symbolilla ▌.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun ehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ([2]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Raportissa, jonka Jacques de Larosièren johtama korkean tason asiantuntijaryhmä julkaisi 25 päivänä helmikuuta 2009 komission pyynnöstä, todetaan, että unionin finanssialan valvontakehystä olisi lujitettava, jotta finanssikriisien riski pienenisi ja jotta kriisit eivät olisi yhtä vakavia tulevaisuudessa. Raportissa suositetaan pitkälle meneviä uudistuksia finanssialan valvontarakenteeseen, muun muassa sitä, että olisi luotava Euroopan finanssivalvojien järjestelmä, joka koostuisi kolmesta Euroopan valvontaviranomaisesta, joista yksi edustaisi pankkialaa, yksi vakuutus- ja lisäeläkealaa ja yksi arvopaperialaa ja markkinoita, sekä perustettava Euroopan järjestelmäriskikomitea.

(2) Komissio antoi 4 päivänä maaliskuuta 2009 tiedonannon "Elvytys Euroopassa", jossa ehdotetaan finanssipalveluja koskevan EU:n sääntelyjärjestelmän lujittamista. Se arvioi 3 päivänä heinäkuuta 2009 antamassaan tiedonannossa "Tehokkaiden, turvallisten ja vakaiden johdannaismarkkinoiden varmistaminen" johdannaisten roolia finanssikriisissä ja hahmotteli 20 päivänä lokakuuta 2009 antamassaan tiedonannossa "Tehokkaiden, turvallisten ja vakaiden johdannaismarkkinoiden varmistaminen – tulevat toimet" toimia, joita se aikoo toteuttaa johdannaisiin liittyvien riskien pienentämiseksi.

(3) Syyskuun 23 päivänä 2009 komissio antoi ehdotukset kolmeksi asetukseksi Euroopan finanssivalvojien järjestelmän perustamisesta, johon sisältyy kolmen Euroopan valvontaviranomaisen (EVV) perustaminen edistämään unionin lainsäädännön yhdenmukaista soveltamista ja myötävaikuttamaan yhteisten, laadukkaiden sääntely- ja valvontastandardien ja -käytäntöjen luomiseen; nämä valvontaviranomaiset ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen) (EPV) ([3]), Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 1094/2010 perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) (EVLEV) ([4]) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) (EAMV) ([5]). ***Näillä viranomaisilla on ratkaiseva rooli finanssialan vakauden takaamisessa. Sen vuoksi on tärkeää varmistaa jatkuvasti, että niiden toiminnan kehittäminen on poliittinen prioriteetti ja että ne saavat riittävät resurssit.***

([1]) EUVL C 54, 19.2.2011, s. 44.
([2]) EUVL C 57, 23.2.2011, s. 1.
([3]) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.
([4]) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48.
([5]) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.

(4) OTC-johdannaisten (over-the-counter derivatives) avoimuudessa on puutteita, koska ne ovat yksityisesti neuvoteltuja sopimuksia ja niitä koskevat tiedot ovat yleensä ainoastaan sopimuspuolten saatavilla. Niillä luodaan monimutkainen keskinäisten sidossuhteiden verkko, joka voi vaikeuttaa niihin liittyvien riskien luonteen ja suuruuden toteamista. Finanssikriisi on osoittanut, että tällaiset ominaisuudet lisäävät epävarmuutta kireässä markkinatilanteessa ja vaarantavat näin ollen rahoitusvakauden. Tässä asetuksessa vahvistetaan edellytykset näiden riskien pienentämiselle ja johdannaissopimusten avoimuuden lisäämiselle.

(5) Pittsburghissa 26 päivänä syyskuuta 2009 pitämässään huippukokouksessa G20-maiden johtajat sopivat, että kaikki vakioidut OTC-johdannaissopimukset olisi selvitettävä keskusvastapuolten välityksellä vuoden 2012 loppuun mennessä ja että OTC-johdannaissopimukset olisi ilmoitettava kauppatietorekistereihin. G20-maiden johtajat vahvistivat sitoumuksensa Torontossa kesäkuussa 2010 ja sitoutuivat myös vauhdittamaan sellaisten tehokkaiden toimenpiteiden toteuttamista, joilla parannetaan OTC-johdannaisten avoimuutta ja lakisääteistä valvontaa kansainvälisesti yhdenmukaisella ja syrjimättömällä tavalla ***pyrkimyksenä parantaa OTC-johdannaisten markkinoita ja luoda entistä tehokkaampia välineitä, joilla yritykset saadaan vastaamaan ottamistaan riskeistä.*** Komissio pyrkii varmistamaan, että EU:n kansainväliset kumppanit panevat nämä sitoumukset yhdenmukaisesti täytäntöön.

(6) Eurooppa-neuvosto tunnusti 2 päivänä joulukuuta 2009 antamissaan päätelmissä, että oli tarpeen parantaa huomattavasti vastapuoliluottoriskin pienentämistä ja että oli tärkeää lisätä johdannaiskauppojen avoimuutta, tehokkuutta ja eheyttä. Euroopan parlamentti vaati OTC-johdannaisten pakollista selvittämistä ja ilmoittamista päätöslauselmassaan, jonka se antoi johdannaismarkkinoihin liittyviä tulevia toimia koskevasta tiedonannosta 15 päivänä kesäkuuta 2010.

(7) EAMV toimii tämän asetuksen soveltamisalan puitteissa turvaamalla finanssimarkkinoiden vakauden kriisitilanteissa, varmistamalla, että kansalliset valvontaviranomaiset soveltavat unionin sääntöjä yhdenmukaisesti, sekä ratkaisemalla niiden välisiä erimielisyyksiä. Lisäksi sille on annettu tehtäväksi laatia oikeudellisesti sitovia teknisiä sääntelystandardeja, ja sillä on keskeinen rooli toimilupien myöntämisessä keskusvastapuolille ja kauppatietorekistereille sekä näiden valvonnassa.

(8) Tarvitaan yhdenmukaiset säännöt sellaisia johdannaissopimuksia varten, jotka on lueteltu rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY ([1]) liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdassa.

(8 a) Komissio toi 2 päivänä helmikuuta 2011 esittämässään tiedonannossa "Perushyödykemarkkinoihin ja raaka-aineisiin liittyviin haasteisiin vastaaminen" esiin kansainvälisten raaka-ainemarkkinoiden yhä etenevän keskittymisen rahoitustoimintaan unionin talouksien strategisena haasteena. Komissio vahvisti tarpeen lisätä raaka-aineiden kaupan avoimuutta sekä hyödykejohdannaisten kaupan positioiden rajoittamisen mahdolliset hyödylliset vaikutukset. Jotta voitaisiin välttää raaka-ainemarkkinoiden kaupan epäterveen suuri volyymi, komission olisi erityisesti arvioitava vaikutuksia, joita seuraisi siitä, että mahdollisuus käydä kauppaa pörssissä raaka-aineilla annettaisiin vain fyysisille kauppaa käyville henkilöille ja rahoituslaitokset suljettaisiin pois. Kun Euroopan parlamentin ja neuvoston 28 päivänä tammikuuta 2003 sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäytöstä) antamia direktiivejä 2004/39/EY ja 2003/6/EY ([2]) tulevaisuudessa tarkistetaan, komission olisi käsiteltävä erityisesti elintarvike- ja maatalousmarkkinoiden hintavaihteluita ja esitettävä asiaankuuluvia vaatimuksia, jotta voidaan estää järjestelmäriskit ja manipulointi, kuten marginaalivaatimukset, positioiden rajoittaminen ja voittojen rankaiseva luovutus.

([1]) EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.
([2]) ***EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.***

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

(9) Kannustimet, joilla on pyritty edistämään keskusvastapuolten käyttöä, eivät ole osoittautuneet riittäväksi keinoiksi varmistaa, että vakioidut OTC-johdannaissopimukset todella selvitetään. Sen vuoksi tarvitaan keskusvastapuoliselvityksiä koskevia pakollisia vaatimuksia niitä OTC-johdannaisia varten, jotka voidaan selvittää.

(10) On todennäköistä, että jäsenvaltiot toteuttavat kansallisia toimenpiteitä, jotka voivat luoda esteitä sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle ja haitata markkinatoimijoita ja rahoitusvakautta. Selvitysvelvollisuuden yhdenmukaista soveltamista tarvitaan unionissa myös korkeatasoisen sijoittajansuojan varmistamiseksi sekä tasapuolisten toimintaedellytysten luomiseksi markkinatoimijoiden välille.

(11) Sen varmistamiseksi, että selvitysvelvollisuus pienentää järjestelmäriskiä, tarvitaan menettelyä, jolla voidaan yksilöidä selvityskelpoiset johdannaislajit, joiden tulisi kuulua selvitysvelvollisuuden piiriin. Menettelyssä olisi otettava huomioon, että kaikkien OTC-johdannaisten, joille on tehty keskusvastapuoliselvitys, ei voida katsoa soveltuvan pakolliseen keskusvastapuoliselvitykseen.

(12) Tässä asetuksessa vahvistetaan kelpoisuusperusteet, joilla määritetään johdannaislajin kuuluminen selvitysvelvollisuuden piiriin. Keskeisen asemansa vuoksi EAMV:n tulisi päättää ***kuultuaan komissiota ja Euroopan järjestelmäriskikomiteaa, joka on perustettu finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010 ([1]) (EJRK),*** täyttääkö jokin johdannaislaji kelpoisuusperusteet***, pitäisikö selvitysvelvollisuutta soveltaa*** ja mistä alkaen selvitysvelvollisuus olisi tultava voimaan ***ottaen tarvittaessa huomioon asteittaista käyttöönottoa koskevat vaatimukset. Selvitysvelvollisuuden asteittainen käyttöönotto voisi perustua joko selvitettävien selvityskelpoisten johdannaislajien osuuteen tai niiden markkinatoimijoiden lajeihin, joiden täytyy noudattaa selvitysvelvollisuutta. Kahdenvälinen selvitys olisi sallittava jatkossa myös silloin, kun tiettyyn johdannaisluokkaan kuuluvilta tietyiltä johdannaisten ryhmiltä puuttuvat selvityksen oikeudelliset edellytykset, kuten riskien kattamiseen tarkoitettujen johdannaisten tapauksessa voi olla.***

(12 a) Kun määritetään, sovelletaanko johonkin johdannaisluokkaan selvitysvelvollisuutta, EAMV:n olisi pyrittävä järjestelmäriskin vähentämiseen ja järjestelmävaikutusten välttämiseen. Tällöin on otettava huomioon esimerkiksi sellaiset arviointiin liittyvät tekijät kuin tuleva päivämäärä, josta alkaen selvitysvelvollisuus tulee voimaan, asianomaisen johdannaisluokan keskinäinen riippuvuus markkinoilla, sopimusten sopimuksellisen ja taloudellisen standardoinnin aste, vaikutus EU:n yritysten toimintaan ja kilpailukykyyn globaaleilla markkinoilla, keskusvastapuolten operationaalinen ja riskinhallintakyky käsitellä volyymia ja tämän direktiivin mukaisia velvoitteita, selvitysriskin ja vastapuoliriskin aste sekä kustannusten vaikutus reaalitalouteen ja erityisesti investointeihin.

(12 b) Valuuttamarkkinoiden ominaispiirteet (tapahtumien päivittäinen määrä, valuuttaparit, kolmansien maiden tapahtumien merkitys, selvitysriskin käsittely kestävän olemassa olevan mekanismin avulla) edellyttävät asianmukaista järjestelmää, joka perustuu etenkin alustavaan kansainväliseen lähestymiseen ja sovellettavan infrastruktuurin vastavuoroiseen tunnustamiseen.

(12 c) Delegoitujen säädösten ja teknisten täytäntöönpanostandardien laatimisessa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota pitkäaikaisten talletuslaitosten tarpeisiin tarjota kuluttajille pitkäaikaisia talletustuotteita. Asetus ei tämän vuoksi saisi aiheuttaa liikaa kuluja pitkäaikaisille talletuslaitoksille. Tämä tavoite voidaan saavuttaa esimerkiksi soveltamalla suhteellisuusperiaatetta asianmukaisesti.

([1]) ***EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1.***

(12 d) Pitkäaikaisten talletuslaitosten osalta olisi sallittava valtioiden ja laadukkaiden yritysten liikkeeseen laskemien joukkovelkakirjojen käyttö alku- ja lisämarginaalin kattamiseen käteisen rahan lisäksi.

(13) OTC-johdannaissopimuksen kummankin osapuolen on annettava suostumuksensa siihen, että kyseinen sopimus selvitetään. Sen vuoksi selvitysvelvollisuutta koskevat poikkeukset olisi rajattava tarkasti, koska ne vähentävät kyseisen velvollisuuden toimivuutta ja keskusvastapuoliselvityksen etuja ja voivat johtaa sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöön eri markkinatoimijaryhmien välillä. ***Komission ja EAMV:n olisi kuitenkin taattava, että pakolliset selvitysmenettelyt myös suojelevat sijoittajia.***

(13 a) Yleisesti tämän asetuksen mukaisia velvoitteita pitäisi soveltaa vain tuleviin kauppoihin, millä taataan joustava siirtymä ja parannetaan järjestelmän vakautta vähentäen samalla tulevien mukautusten tarvetta. Tässä yhteydessä selvitys- ja ilmoitusvelvollisuuksia olisi käsiteltävä eri tavalla. Samalla, kun takautuva selvitysvelvollisuus tuskin on toteuttamiskelpoinen oikeudellisista syistä, sama ei koske takautuvaa ilmoitusvelvollisuutta, kun otetaan huomioon jälkikäteen suoritettavan varmistuksen tarve. Tällöin voitaisiin säätää takautuvasta ilmoitusvelvollisuudesta ottaen huomioon vaikutustutkimuksen tulokset ja käyttäen johdannaisluokille räätälöityjä sääntöjä, teknisiä vaatimuksia ja jäljellä olevaa maturiteettia.

(14) OTC-johdannaisiin, joiden ei katsota soveltuvan keskusvastapuoliselvitykseen, sisältyy kuitenkin vastapuoliluottoriski, minkä vuoksi olisi vahvistettava säännöt kyseisen riskin hallitsemiseksi. Sääntöjä olisi sovellettava ainoastaan niihin markkinatoimijoihin, jotka kuuluvat selvitysvelvollisuuden piiriin.

(14 a) On tärkeää, että finanssialan ulkopuolisiin vastapuoliin välttämättä sovellettava erilainen kohtelu ulottuu tästä asetuksesta luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2006/48/EY ([1]) ja sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä annettuun direktiiviin 2006/49/EY ([2]). Vastapuolten, joilla ei ole keskitettyä selvitysvelvollisuutta, ei pitäisi joutua kohtaamaan jatkuvista kahdenvälisistä järjestelyistä johtuvia korkeampia pääomahintoja.

(14 b) Finanssialalla toimivien vastapuolten, jotka käsittelevät kahdenvälisesti eikä selvitysyhteisössä selvitettyjä OTC-johdannaisia, vastuu lakisääteisestä pääomasta pitäisi voida laskea laiminlyönnin riskistä aiheutuvien mahdollisten tappioiden tason mukaan, joka lasketaan kullekin vastapuolelle.

(15) Selvitys- ja ilmoitusvelvollisuuksia koskevia sääntöjä ja sellaisiin OTC-johdannaissopimuksiin sovellettavia riskienpienentämistekniikoita koskevia sääntöjä, joille ei ole tehty keskusvastapuoliselvitystä, olisi sovellettava finanssialalla toimiviin vastapuoliin eli direktiivissä 2004/39/EY ***sallittuihin*** sijoituspalveluyrityksiin, ***direktiivissä 2006/48/EY sallittuihin*** luottolaitoksiin, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annetussa ensimmäisessä neuvoston direktiivissä 73/239/ETY ([3]) ***sallittuihin*** vahinkovakuutusyrityksiin, henkivakuutuksesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/83/EY ([4]) ***sallittuihin*** henkivakuutusyrityksiin, jälleenvakuutuksesta 16 päivänä marraskuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/68/EY ([5]) ***sallittuihin jälleenvakuutusyhtiöihin***, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten

([1]) ***EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.***
([2]) ***EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.***
([3]) EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3.
([4]) ***EUVL L 345, 19.12.2002, s. 1.***
([5]) EUVL L 323, 9.12.2005, s. 1.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

yhteensovittamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/65/EY ([1]) ***sallittuihin*** siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin (yhteissijoitusyritykset) ***ja vaihtoehtoisiin sijoitusrahastoihin, joita hoitavat vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajat ovat saaneet luvan tai on rekisteröity*** vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista 8 päivänä kesäkuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU ([2]) mukaisesti.

(15 a) Sellaisen yhteissijoitusyrityksen toimintaa, joka harjoittaa vain pienen mittakaavan johdannaiskauppoja, pitäisi siksi arvioida sen määrittämiseksi, millaisella nimenomaisella perusteella ne pitäisi määrittää tässä asetuksessa tarkoitetuksi finanssialalla toimiviksi vastapuoliksi. Tässä yhteydessä olisi toteutettava toimia, joiden avulla estetään kilpailun vääristyminen ja vähennetään väärinkäytöksiä. Siksi rahoitusalan ulkopuolisten vastapuolten selvityskynnystä ei pitäisi automaattisesti soveltaa yhteissijoitusyrityksiin. Sen sijaan olisi harkittava kapeasti määriteltyä poikkeusta ja otettava se käyttöön.

(15 b) Yhteissijoitusyritysten pitäisi kuulua tämän asetuksen soveltamisalaan, koska yhteissijoitusyritysten vaihteleviin sijoituskäytäntöihin kuuluu myös johdannaissopimuskauppoja. Yhteissijoitusyritykset ovat kasvaneet huomattavasti viime vuosina ja edustavat nyt noin 50 prosenttia unionin BKT:sta, minkä lisäksi niillä on merkittävän sijoituskapasiteettinsa vuoksi maailmanlaajuista järjestelmällistä merkitystä.

(15 c) Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/41/EY ([3]) määriteltyihin eläkerahastoihin, joilla on riskiä välttävä riskiprofiili ja jotka käyttävät johdannaissopimuksia eläkevastuuriskeiltä suojautumiseen, tulisi soveltaa tässä asetuksessa säädettyjä raportointivelvollisuuksia ja muita kuin keskusvastapuolten selvittämiä OTC-johdannaissopimuksia koskevia riskien pienentämismenetelmiä. Eläkkeisiin ei kuitenkaan pitäisi soveltaa selvitysvelvollisuutta, jotta vältytään eläkeläisille aiheutuvilta kohtuuttomilta kustannuksilta.

(16) Finanssialalla toimiviin vastapuoliin sovellettavia sääntöjä olisi tarvittaessa sovellettava myös finanssialan ulkopuolisiin vastapuoliin. On tunnettua, että finanssialan ulkopuoliset vastapuolet käyttävät OTC-sopimuksia suojautuakseen kaupallisilta riskeiltä, jotka liittyvät suoraan niiden kaupalliseen toimintaan. Sen vuoksi olisi otettava huomioon, mihin tarkoitukseen finanssialan ulkopuolinen vastapuoli käyttää OTC-johdannaisia ja kuinka suuria ovat sen kyseisiin välineisiin liittyvät riskit, kun selvitetään, pitäisikö kyseisen finanssialan ulkopuolisen vastapuolen kuulua selvitysvelvollisuuden piiriin. ***Rahoitusalan ulkopuolisten vastapuolten olisi selvitettävä johdannaisten käyttönsä vuotuisessa kertomuksessaan tai muulla tavalla.*** Vahvistaessaan selvitysvelvollisuutta koskevan kynnysarvon EAMV:n olisi kuultava kaikkia asianomaisia viranomaisia, kuten hyödykemarkkinoista vastaavia sääntelyviranomaisia, ***ja finanssialan ulkopuolisia vastapuolia*** varmistaakseen sen, että näiden alojen erityispiirteet otetaan kokonaan huomioon. Lisäksi komission olisi arvioitava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 finanssialan ulkopuolisten yritysten tekemien OTC-johdannaiskauppojen merkityksen koko järjestelmän kannalta eri aloilla, kuten energia-alalla. ***Jos vastaavia yksittäisiä toimialoja varten räätälöityjä EU-sääntöjä tulee voimaan, komission olisi viipymättä arvioitava, tulisiko kyseinen toimiala poistaa tämän asetuksen soveltamisalasta, ja tehtävä asianmukaisia lainsäädäntöehdotuksia.***

(16 a) Rahoitusalan ulkopuolisten vastapuolien selvityskynnys on hyvin tärkeä tieto markkinoiden kaikkien toimijoiden kannalta. Olisi arvioitava sekä laadullisia että määrällisiä perusteita ja niitä olisi painotettava asianmukaisesti selvityskynnyksen määrittämisessä. Samalla olisi pyrittävä asianmukaisin toimin standardoimaan OTC-sopimuksia merkittävässä määrän ja olisi tunnustettava riskien pienentämisen merkitys rahoitusalan ulkopuolisten vastapuolten kannalta niiden normaalin liiketoiminnan yhteydessä. Sellaisten kynnysten käyttöönottoa, jotka perustuvat yrityksen merkitykseen markkinoilla kokonaisuudessaan tai markkinoiden OTC-osalla, voidaan täydentää toiminnallisten riskisuhteiden käyttöönotolla.

([1]) ***EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32.***
([2]) ***EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1.***
([3]) ***EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10.***

(16 b) Jotta pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) voitaisiin vapauttaa selvitysvelvoitteesta, olisi harkittava myös sellaisten alakohtaisten OTC-selvityskynnysten käyttöönottoa, jotka perustuvat yrityksen tekemisen sopimusten kokonaismäärään. Lisäksi EAMV:n pitäisi tutkia, voitaisiinko pk-yrityksille ottaa käyttöön raportointia koskeva de minimis -sääntö.

(16 c) Komission olisi varmistettava, että OTC-johdannaisten tarpeellinen ja asianmukainen käyttö finanssialan ulkopuolisten vastapuolten kaupalliseen toimintaan liittyviltä markkinariskeiltä suojautumiseen ei vaarannu tulevien lainsäädäntöehdotusten vuoksi hinnoittelun tai saatavuuden osalta.

(17) Rahaston tekemän sopimuksen olisi katsottava kuuluvan tämän asetuksen soveltamisalaan riippumatta siitä, onko kyseisellä rahastolla rahastonhoitajaa.

(18) Keskuspankit ja muut vastaavaa toimintaa harjoittavat kansalliset yhteisöt, muut julkiset elimet, joiden tehtävänä on hoitaa julkista velkaa tai jotka osallistuvat kyseisen velan hoitoon, sekä direktiivin 2006/48/EY liitteessä VI olevan 1 osan 4.2 kohdassa luetellut monenkeskiset kehityspankit***, kansainvälinen selvityspankki ja direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 18 kohdassa määritetyt tietyt julkisen sektorin yksiköt*** olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, jotta ei rajoitettaisi niiden toimivaltaa toteuttaa tarvittaessa toimia markkinoiden vakauttamiseksi. ***Olisi harkittava etukäteen, olisiko vastuullista myöntää selvittämistä koskeva poikkeus direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 18 kohdassa tarkoitetuille julkisen sektorin yksiköille, jotka ovat keskushallintojen omistuksessa ja joita koskee nimenomainen takuujärjestely, jonka asianomainen keskushallinto on tehnyt ja joka vastaa vastuun ottamista.***

(19) Koska kaikki markkinatoimijat, jotka kuuluvat selvitysvelvollisuuden piiriin, eivät voi tulla keskusvastapuolen selvitysosapuoliksi ***(tai selvitysosapuolen asiakkaiksi)***, niillä olisi oltava mahdollisuus päästä keskusvastapuolten asiakkaiksi ***tai toimia asiakkaana olevien sijoitusyritysten tai luottolaitosten kautta***.

(20) Selvitysvelvollisuuden käyttöönotto sekä menettely, jolla vahvistetaan, mitä keskusvastapuolia voidaan käyttää tätä velvollisuutta sovellettaessa, voivat yhdessä johtaa tahattomiin kilpailun vääristymiin OTC-johdannaismarkkinoilla. Keskusvastapuoli voi esimerkiksi kieltäytyä selvittämästä tietyillä kauppapaikoilla tehtyjä kauppoja siitä syystä, että se on kilpailevan kauppapaikan omistuksessa. Tällaisten syrjivien käytäntöjen välttämiseksi keskusvastapuolten olisi suostuttava selvittämään eri kauppapaikoissa tehdyt kaupat, jos kyseisissä kauppapaikoissa noudatetaan keskusvastapuolen vahvistamia toiminnallisia ja teknisiä vaatimuksia, ***viittaamatta sopimusasiakirjoihin, joiden perusteella osapuolet ovat tehneet asianomaisen OTC-johdannaiskaupan edellyttäen, että asiakirjat vastaavat markkinoiden normeja***. Yleisesti katsoen komission olisi jatkettava OTC-markkinoiden kehityksen tiivistä seurantaa ja ryhdyttävä tarvittaessa toimiin estääkseen tällaiset kilpailun vääristymät sisämarkkinoilla.

(21) Tarvitaan luotettavia tietoja, jotta voidaan yksilöidä OTC-johdannaislajit, joiden olisi kuuluttava selvitysvelvollisuuden piiriin, sekä kynnysarvot ja järjestelmän kannalta merkitykselliset finanssialan ulkopuoliset vastapuolet. Sen vuoksi on tärkeää, että unionin tasolla vahvistetaan sääntelytarkoituksia varten OTC-johdannaisiin liittyviä tietoja koskevat ilmoitusvaatimukset. ***Lisäksi tarvitaan mahdollisimman kattava takautuva raportointivelvollisuus, joka koskee sekä finanssialan vastapuolia että finanssialan ulkopuolisia vastapuolia, jotka ylittävät kynnysarvot, vertailutietojen toimittamiseksi EAMV:lle. Jos tällaista takautuvaa raportointia ei pidetä toteuttamiskelpoisena jonkin OTC-johdannaislajin osalta, kyseessä olevalle kauppatietorekisterille olisi toimitettava asianmukaiset perustelut.***

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

(22) On tärkeää, että markkinatoimijat ilmoittavat kaikki tiedot OTC-johdannaissopimuksista, jotka ne ovat ilmoittaneet kauppatietorekistereihin. Tällöin OTC-johdannaismarkkinoiden riskejä koskevat tiedot tallennettaisiin keskitetysti, ja ne olisivat helposti EAMV:n, asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) asianomaisten keskuspankkien saatavilla. ***Komission ja EAMV:n olisi harkittava ilmoitusvelvollisuuden soveltamista kytkettyihin johdannaisiin.***

(22 a) Direktiivin 2003/41/EY 6 a artiklassa tarkoitettuihin ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoaviin laitoksiin tai järjestelyihin, joilla toteutetaan samanasteinen riskien lieventäminen ja jotka on tunnustettu kansallisen lainsäädännön mukaisesti tahoina, jotka tarjoavat eläkkeitä sellaisten johdannaissopimusten avulla, joiden voidaan objektiivisesti mitata vähentävän eläkejärjestelmää ylläpitävän laitoksen maksukykyyn suoraan liittyviä riskejä, olisi sovellettava tämän vuonna 2014 tarkistettavan asetuksen säännöksiä kahdenvälisistä vakuuksista.

(23) Kauppatietorekistereihin olisi ilmoitettava sekä selvitetyt että selvittämättömät sopimukset, jotta markkinoista saataisiin kokonaiskuva ***ja jotta järjestelmäriskiä voitaisiin arvioida***.

(23 a) EAMV:lle, EVLEV:lle ja EPV:lle olisi annettava riittävät resurssit niille tässä asetuksessa annettavien tehtävien tehokasta toteuttamista varten.

(24) Sopimuksen alkuperäisten vastapuolten ja muiden yhteisöjen, jotka tekevät ilmoituksia alkuperäisten vastapuolten puolesta, olisi kuuluttava sopimuksen muuttamista ja päättämistä koskevan ilmoitusvelvollisuuden piiriin. Vastapuoli tai sen työntekijät, jotka ilmoittavat tämän asetuksen mukaisesti kaikki sopimusta koskevat tiedot kauppatietorekisteriin toisen vastapuolen puolesta, ei saisi rikkoa mahdollisia tietojen ilmaisemista koskevia rajoituksia.

(25) Selvitys- ja ilmoitusvelvollisuuksiin olisi liityttävä tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset. Pannessaan seuraamuksia täytäntöön jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että sillä ei vähennetä kyseisten sääntöjen tehokkuutta. ***Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että asetetuista seuraamuksista ilmoitetaan julkisesti ja että nykyisten sääntöjen tehokkuutta koskevat arviointiraportit julkaistaan säännöllisin väliajoin.***

(26) Keskusvastapuolelle myönnettävän toimiluvan ehdoksi olisi asetettava vähimmäismäärä alkupääomaa. Keskusvastapuolen pääoman, jakamattoman voiton ja rahastojen olisi oltava jatkuvasti oikeassa suhteessa keskusvastapuolen kokoon ja toimintaan sen varmistamiseksi, että keskusvastapuolella on riittävästi pääomaa operatiivisten tai jäännösriskien varalta ja että se voi tarvittaessa lopettaa tai organisoida toimintansa uudelleen hallitulla tavalla.

(27) Koska tällä asetuksella otetaan käyttöön sääntelytarkoituksia varten lakisääteinen velvollisuus selvittää kaupat erityisten keskusvastapuolten välityksellä, on olennaisen tärkeää varmistaa, että kyseiset keskusvastapuolet ovat luotettavia ja vakaita ja että ne noudattavat jatkuvasti tässä asetuksessa vahvistettuja tiukkoja organisaatio-, liiketoiminta- ja vakavaraisuusvaatimuksia. Tämän asetuksen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi vaatimuksia olisi sovellettava kaikkien sellaisten rahoitusvälineiden selvittämiseen, joita keskusvastapuolet käsittelevät.

(27 a) Kyseessä olevan toimivaltaisen viranomaisen tulisi varmistaa EAMV:n ohjeiden mukaisesti, että keskusvastapuolella on riittävät taloudelliset resurssit (joihin tulisi kuulua tietty keskusvastapuolen omien varojen vähimmäispanos).

(28) Sen vuoksi olisi varmistettava sääntely- ja yhdenmukaistamistarkoituksia varten, että finanssialalla toimivat vastapuolet käyttävät ainoastaan sellaisia keskusvastapuolia, jotka noudattavat tässä asetuksessa vahvistettuja vaatimuksia.

(29) Keskusvastapuolten toimilupia ja valvontaa koskevat suorat säännöt ovat OTC-johdannaisia koskevan selvitysvelvollisuuden keskeinen seuraus. Kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla olisi edelleen oltava vastuu kaikista keskusvastapuolten toimilupiin ja valvontaan liittyvistä näkökohdista, muun muassa sen varmistamisesta, että toimilupaa hakeva keskusvastapuoli noudattaa tätä asetusta sekä selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19 päivänä toukokuuta 1998 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 98/26/EY ([1]), koska kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on edelleen parhaat edellytykset tutkia, miten keskusvastapuolet harjoittavat päivittäistä toimintaansa, sekä tehdä säännöllisiä tarkastuksia ja ryhtyä tarvittaessa toimenpiteisiin.

(30) Jos keskusvastapuolta uhkaa maksukyvyttömyys, finanssipoliittinen vastuu saattaa olla pääasiallisesti sillä jäsenvaltiolla, johon keskusvastapuoli on sijoittautunut. Sen vuoksi toimiluvan myöntämisen keskusvastapuolelle ja keskusvastapuolen valvonnan olisi oltava kyseisen jäsenvaltion asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten tehtävä. Koska keskusvastapuolen selvitysosapuolet voivat kuitenkin olla sijoittautuneita eri jäsenvaltioihin ja koska ne ovat ensimmäisiä, joihin keskusvastapuolen maksulaiminlyönti vaikuttaa, on välttämätöntä, että ***EAMV osallistuu*** lupa- ja valvontamenettelyyn ▌. Näin vältetään toisistaan poikkeavat kansalliset toimenpiteet tai käytännöt sekä sisämarkkinoita haittaavat esteet. ***EAMV:n*** olisi ***otettava asianomaisten jäsenvaltioiden muita toimivaltaisia viranomaisia mukaan suositusten*** ja ***päätösten valmisteluun.***

(31) On tarpeen tehostaa säännöksiä, jotka koskevat toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa, sekä vahvistaa niiden keskinäisiä avunanto- ja yhteistyövelvoitteita. ▌ Tietojenvaihto edellyttää ehdotonta salassapitovelvollisuutta. OTC-johdannaissopimusten laajan vaikutuksen vuoksi on olennaisen tärkeää, että muilla ***sääntelyviranomaisilla*** on käytettävissään tiedot, joita ne tarvitsevat tehtäviensä hoitamiseen.

(31 a) Minkään tämän asetuksen säännöksen ei pitäisi yrittää rajoittaa tai estää yhdellä lainkäyttöalueella toimivaa keskusvastapuolta selvittämästä tuotetta, jonka nimellisvaluutta on jonkin toisen EU:n jäsenvaltion tai kolmannen valtion valuutta, tai edellyttää, että keskusvastapuolella on pankkitoimilupa, jotta sillä on mahdollisuus käyttää keskuspankin päivittäistä likviditeettiä.

(32) Finanssimarkkinoiden globaalin luonteen vuoksi ***selvityspalveluiden tarjoamisesta unionissa on tehtävä sopimuksia*** kolmansiin maihin sijoittautuneiden keskusvastapuolten ***kanssa. Tällaisten sopimusten pitäisi käsittää EAMV:n ja sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa asianomainen keskusvastapuoli aikoo tarjota selvityspalveluita, antama hyväksyntä kolmanteen maahan sijoittautuneelle keskusvastapuolella tai komission myöntämä poikkeus lupaehdoista ja menettelystä,*** jos komissio on tunnustanut kyseisen kolmannen maan oikeudellisen ja valvontakehyksen vastaavan unionin kehystä ja jos ***vaaditut*** edellytykset täyttyvät. Unionin tärkeimpien kansainvälisten kumppaneidensa kanssa tekemät sopimukset ovat erityisen tärkeitä maailmanlaajuisesti tasapuolisten toimintaedellytysten ja rahoitusvakauden varmistamiseksi tässä yhteydessä.

(32 a) Syyskuun 16 päivänä 2010 kokoontunut Eurooppa-neuvosto katsoi, että unionin on ajettava unionin ulkosuhteissa etujaan ja edistettävä arvojaan entistä vakuuttavammin ja vastavuoroisuuden hengessä ja kaikkia osapuolia hyödyttäen ja toteutettava toimia muun muassa parantaakseen eurooppalaisten yritysten pääsyä markkinoille ja syventääkseen sääntely-yhteistyötä merkittävien kauppakumppanien kanssa.

(33) Keskusvastapuolilla olisi oltava niiden omistusrakenteista riippumatta toimivat päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt, hyvämaineinen ylempi johto sekä riippumattomia jäseniä hallituksessaan. ***Vähintään kolmanneksen hallituksen jäsenistä ja vähintään kahden jäsenen olisi oltava riippumattomia jäseniä. Riippumattomat jäsenet eivät saisi toimia useamman kuin yhden keskusvastapuolen riippumattomina jäseninä. Heidän palkkiotaan ei saisi liittää millään tavalla keskusvastapuolen suoritukseen.*** Keskusvastapuolten erilaiset päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt ja omistusrakenteet voivat kuitenkin vaikuttaa niiden halukkuuteen tai kykyyn selvittää tiettyjä tuotteita. Sen vuoksi on asianmukaista, että hallituksen riippumattomat jäsenet ja keskusvastapuolen

([1]) EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

perustama riskinarviointikomitea käsittelevät keskusvastapuolen mahdollisia sisäisiä eturistiriitoja. Koska keskusvastapuolen tekemät päätökset voivat vaikuttaa selvitysosapuoliin ja asiakkaisiin, näiden on oltava asianmukaisesti edustettuina.

(34) Keskusvastapuoli voi ulkoistaa muita toimintoja kuin riskienhallintatoimintonsa, mutta vain siinä tapauksessa, että kyseiset ulkoistetut toiminnot eivät vaikuta keskusvastapuolen moitteettomaan toimintaan eivätkä sen riskienhallintakykyyn. ***Riskinarviointikomitean on hyväksyttävä keskusvastapuolen ulkoistetut toiminnot.***

(35) Keskusvastapuoleen liittyvien osallistumisvaatimusten olisi sen vuoksi oltava avoimia, oikeasuhteisia ja syrjimättömiä, ja niissä olisi sallittava etäosallistuminen siinä määrin kuin se ei altista keskusvastapuolta lisäriskeille.

(36) Sellaisten selvitysosapuolten asiakkaille, jotka selvittävät OTC-johdannaisensa keskusvastapuolten välityksellä, olisi annettava kattava suoja. Suojan todellinen kattavuus riippuu asiakkaiden valitsemasta omaisuuserien erottelun tasosta. Välittäjien olisi eroteltava omaisuuseränsä asiakkaidensa omaisuuseristä. Sen vuoksi keskusvastapuolten olisi ylläpidettävä ajantasaisia tietoja, jotka ovat helposti tunnistettavissa. ***Lisäksi maksukyvyttömien jäsenten tilit pitäisi voida siirtää muille jäsenille.***

(36 a) Oikeudellinen epävarmuus keskusvastapuolen sellaisten sääntöjen ja menettelyjen toteutettavuudesta, jotka koskevat omaisuuserien rajaamista ja selvitysvastapuolten ja niiden asiakkaiden velvoitteita sekä positioiden siirtämistä ennalta määritettyjen ehtojen täyttyessä, heikentäisi keskusvastapuolen vakautta. Tapahtumat, jotka käynnistävät positioiden siirtämisen, olisi määritettävä etukäteen, jotta saadaan tarvittava myönnetyn suojan laajuutta koskeva varmuus.

(37) Keskusvastapuolella olisi oltava vakaa riskienhallintajärjestelmä luottoriskien, likviditeettiriskien sekä operatiivisten ja muiden riskien hallitsemiseksi, mukaan luettuina riskit, joita sillä on tai joita se aiheuttaa muille yhteisöille keskinäisten sidossuhteiden vuoksi. Keskusvastapuolella olisi oltava käytössään asianmukaiset menettelyt ja mekanismit, jotta se voi käsitellä selvitysosapuolen maksulaiminlyöntiä. Maksulaiminlyönnin leviämisriskin minimoimiseksi keskusvastapuolella olisi oltava tiukat osallistumisvaatimukset, sen olisi kerättävä asianmukaiset alkumarginaalit sekä pidettävä maksulaiminlyöntirahastoa ja muita rahoitusvaroja mahdollisten tappioiden kattamiseksi. ***Erittäin hyvin toimivien riskinhallintamenetelmien kehittämisen tulisi edelleen olla keskusvastapuolen ensisijainen tavoite. Sen piirteitä voidaan kuitenkin mukauttaa selvitysjäsenten asiakkaiden toiminnan ja riskiprofiilien mukaan, ja siihen voi tarvittaessa sisältyä vakuudeksi hyväksyttävien erittäin likvidien omaisuuserien osalta ainakin käteisvaroja ja valtioiden liikkeeseen laskemia joukkovelkakirjoja, joihin sovelletaan asianmukaisia aliarvostuksia.***

(37 a) Keskusvastapuolella olisi oltava riskinhallintaa varten toimivia strategioita, eikä riskiä saisi siirtää niillä veronmaksajalle.

(37 b) Rahoitusmarkkinoiden vakautta seuraava elin on määritellyt keskusvastapuolet järjestelmän kannalta tärkeiksi instituutioiksi. Kansainvälisesti tai unionissa ei ole yhteistä käytäntöä niistä ehdoista, joilla keskusvastapuoli voi käyttää keskuspankin likviditeettijärjestelyjä tai joiden täyttyessä sille voidaan joutua myöntämään luottolaitoslupa. Tämän asetuksen edellyttämän selvitysvelvollisuuden täytäntöönpano voi lisätä keskusvastapuolten merkitystä järjestelmän kannalta ja likviditeetin tarvetta. Komissiota tulisi sen vuoksi pyytää ottamaan huomioon mahdolliset keskuspankkien välisen yhteistyön tulokset, jotta se voi yhdessä EKPJ:n kanssa arvioida mahdollista tarvetta helpottaa keskusvastapuolten pääsyä keskuspankin likviditeettijärjestelyihin yhtenä tai useampana valuuttana, ja raportoida asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

(38) Vakuuksien muutospyynnöillä ja aliarvostuksilla voi olla myötäsyklisiä vaikutuksia. Sen vuoksi keskusvastapuolten ja toimivaltaisten viranomaisten ***sekä EAMV:n*** olisi toteutettava toimenpiteitä keskusvastapuolten riskienhallintakäytännöissä mahdollisesti esiintyvien myötäsyklisten vaikutusten estämiseksi ja hallitsemiseksi sillä edellytyksellä, että toimenpiteet eivät vaikuta haitallisesti keskusvastapuolten vakauteen ja taloudelliseen turvallisuuteen.

(39) Riskienhallinta on keskeinen osa selvitysmenettelyä. Olisi varmistettava olennaisten hintatietolähteiden käyttöoikeus ja käyttö yleisiä selvityspalveluja varten. Tällaisiin hintatietolähteisiin olisi sisällyttävä indeksit, joita käytetään viitteinä johdannaisten ja muiden rahoitusvälineiden yhteydessä.

(40) Marginaalit ovat keskusvastapuolen kannalta ensisijainen suoja. Vaikka keskusvastapuolten olisi sijoitettava saadut marginaalit turvallisella ja järkevällä tavalla, niiden olisi erityisesti pyrittävä varmistamaan marginaalien asianmukainen suojaaminen, jotta ne voidaan palauttaa oikea-aikaisesti niille selvitysosapuolille, jotka eivät ole laiminlyöneet maksujaan, tai yhteentoimivalle keskusvastapuolelle, jos kyseiset marginaalit kerännyt keskusvastapuoli laiminlyö maksunsa.

(40 a) Riittävien likviditeettivarojen saanti on keskusvastapuolten kannalta olennaisen tärkeää. Tällainen likviditeetti voi perustua keskuspankin likviditeetin tai luottokelpoisen ja luotettavan kaupallisen pankin likviditeetin saantiin tai näiden yhdistelmään.

(41) Marraskuun 7 päivänä 2006 annetuilla selvitysalan eurooppalaisilla käytännesäännöillä ([1]) on luotu vapaaehtoiset puitteet keskusvastapuolten ja kauppatietorekisterien välisten yhteyksien ***perustamiselle***. Selvitysala on kuitenkin yhä jakautunut kansallisten rajojen mukaisesti, mikä tekee rajatylittävistä kaupoista kalliimpia ja vaikeuttaa yhdenmukaistamista. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa keskusvastapuolten välisten yhteentoimivuussopimusten tekemisen edellytykset siten, että ne eivät altista asianomaisia keskusvastapuolia riskeille, joita ei hallita asianmukaisesti.

(42) Yhteentoimivuussopimukset voivat ***yleisesti*** olla tärkeitä välineitä, joilla yhdennetään selvitysmarkkinoita unionissa, minkä vuoksi niitä olisi säänneltävä. Yhteentoimivuussopimukset voivat kuitenkin altistaa keskusvastapuolet lisäriskeille. Koska OTC-johdannaissopimuksia selvittävien keskusvastapuolten väliset yhteentoimivuussopimukset lisäävät tilanteen monimutkaisuutta, tässä vaiheessa on asianmukaista ***edellyttää kolmen vuoden siirtymäaikaa johdannaisten selvitysluvan saamisen ja yhteentoimivuusluvan hakemisen välillä ja*** rajoittaa ***sen jälkeen tehtävien*** yhteentoimivuussopimusten soveltamisala käteisvakuuksiin. EAMV:n olisi kuitenkin annettava komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2014 kertomus siitä, olisiko soveltamisalaa laajennettava muihin rahoitusvälineisiin ***ja milloin se olisi tehtävä***.

(43) Kauppatietorekisterit keräävät sääntelytarkoituksia varten tietoja, jotka ovat kaikkien jäsenvaltioiden viranomaisten kannalta olennaisia. ▌EAMV:lle olisi annettava vastuu kauppatietorekisterien rekisteröinnistä, rekisteröintien peruuttamisesta ja valvonnasta.

(44) Koska sääntelyviranomaiset, keskusvastapuolet ja muut markkinatoimijat tarvitsevat kauppatietorekisterien tietoja, olisi varmistettava, että kauppatietorekistereille asetetaan tiukat rekisterinpitoa ja tiedonhallintaa koskevat vaatimukset.

(45) Keskusvastapuolten***, niiden jäsenien ja*** kauppatietorekisterien palveluihin liittyvien hintojen ja maksujen on oltava selkeitä, jotta markkinatoimijat voivat tehdä tietoihin perustuvia valintoja.

([1]) Vrt. http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/code/code_en.pdf

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

(45 a) Tiettyihin rahoituspalvelujen ja johdannaissopimuskaupan alueisiin voi liittyä myös kaupallisia oikeuksia ja immateriaalioikeuksia. Jos ne liittyvät tuotteisiin tai palveluihin, joista on tullut alan standardeja tai jotka vaikuttavat niihin, olisi edellytettävä, että käyttöoikeudet tarjotaan oikeasuhtaisesti kohtuullisin, oikeudenmukaisin ja syrjimättömin ehdoin.

(46) EAMV:n olisi voitava ehdottaa komissiolle uhkasakkojen määräämistä. Uhkasakoilla olisi pyrittävä siihen, että EAMV:n toteama sääntöjen rikkominen päättyy, että EAMV:n pyytämät täydelliset ja virheettömät tiedot annetaan ja että kauppatietorekisterit***, keskusvastapuolet, niiden jäsenet*** ja muut henkilöt suostuvat tutkimukseen. Jotta kauppatietorekisterit***, keskusvastapuolet ja niiden jäsenet*** voitaisiin pakottaa noudattamaan asetusta, komission olisi ehkäisevän vaikutuksen aikaansaamiseksi voitava myös määrätä sakkoja EAMV:n pyynnöstä, kun asetuksen yksittäisiä säännöksiä on rikottu tahallaan tai tuottamuksesta. Sakon tulisi olla varoittava ja oikeasuhteinen rikkomisen luonteeseen, vakavuuteen ja kestoon sekä kyseisen kauppatietorekisterin***, keskusvastapuolen tai jäsenen*** taloudelliseen kykyyn nähden.

(47) Kauppatietorekisterien***, keskusvastapuolten ja niiden jäsenten*** tehokkaan valvonnan vuoksi EAMV:lla olisi oltava oikeus suorittaa tutkimuksia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia.

(48) On olennaisen tärkeää, että jäsenvaltiot ja EAMV suojelevat henkilötietoja käsitellessään luonnollisten henkilöiden oikeutta yksityisyyteen yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ([1]) mukaisesti.

(49) On tärkeää varmistaa keskusvastapuolia ja kauppatietorekistereitä koskevien vaatimusten kansainvälinen lähentyminen. Tässä asetuksessa noudatetaan CPSS:n ja IOSCO:n sekä EKPJ:n ja CESR:n laatimia suosituksia ja luodaan unionin kehys, jossa keskusvastapuolet voivat toimia turvallisesti. EAMV:n olisi otettava nämä muutokset huomioon laatiessaan teknisiä sääntelystandardeja sekä tässä asetuksessa tarkoitettuja ohjeita ja suosituksia.

(50) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti ***sekä asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti teknisiä sääntelystandardeja*** tiedoista, jotka on sisällytettävä EAMV:lle annettavaan ilmoitukseen sekä rekisteriin, ja perusteista, joilla EAMV tekee päätöksen selvitysvelvollisuuden piiriin kuulumisesta, ilmoitus- ja selvityskynnysarvoista, sopimuksen tekemisen ja vahvistamisen välisestä enimmäisajasta, likviditeetistä, päätöksentekoa, ohjausta ja valvontaa koskevien sääntöjen vähimmäissisällöstä, tietojen ylläpitoa koskevista yksityiskohdista, liiketoiminnan jatkuvuussuunnitelman vähimmäissisällöstä ja taatuista palveluista, marginaalivaatimuksia koskevista prosenttimääristä ja aikahorisontista, äärimmäisistä markkinaolosuhteista, erittäin likvideistä vakuuksista ja aliarvostuksista, erittäin likvideistä rahoitusvälineistä ja keskittymärajoista, testauksen yksityiskohdista, kauppatietorekisterin EAMV:lle esittämään rekisteröintihakemukseen sisällytettävistä tiedoista, sakoista sekä tiedoista, jotka kauppatietorekisterien on annettava saataville, tämän asetuksen mukaisesti. Delegoituja säädöksiä valmistellessaan komission olisi hyödynnettävä asianomaisten Euroopan valvontaviranomaisten (EAMV:n, EPV:n ja EVLEV:n) asiantuntemusta. Koska EAMV:lla on arvopapereihin ja arvopaperimarkkinoihin liittyvää asiantuntemusta, sen olisi toimittava keskeisenä neuvonantajana komission valmistellessa delegoituja säädöksiä. EAMV:n olisi kuitenkin kuultava ***EPV:tä ja EVLEV:iä***, kun se on tarpeen. **[tark. 16]**

(50 a) Osana teknisten suuntaviivojen ja sääntelyyn liittyvien teknisten normien valmistelua ja erityisesti asetettaessa selvityskynnys rahoitusalan ulkopuolisille vastapuolille tämän asetuksen mukaisesti EAMV:n pitäisi järjestää markkinatoimijoiden julkisia kuulemisia.

([1]) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

(51) ***Tämän asetuksen täytäntöönpanon yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi täytäntöönpanovalta olisi siirrettävä komissiolle. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista***, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, ***16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja*** neuvoston ***asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti ([1])***. **[tark. 17]**

(52) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli OTC-johdannaissopimuksia sekä keskusvastapuolten ja kauppatietorekisterien toimintaa koskevien yhdenmukaisten vaatimusten vahvistamista, vaan se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(53) Yhteentoimivia järjestelmiä koskevien sääntöjen osalta on katsottu asianmukaiseksi muuttaa direktiiviä 98/26/EY, jotta voidaan suojata toiselle järjestelmän ylläpitäjälle vakuuksia antavan järjestelmän ylläpitäjän oikeuksia siltä varalta, että kyseinen toinen järjestelmän ylläpitäjä on maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena.

(53 a) Yhdenmukaisen ja tehokkaan lainsäädännön varmistamiseksi ja kaupan ja selvityksen läheisten yhteyksien vuoksi tämä asetus olisi yhtenäistettävä direktiivin 2004/39/EY kanssa, jossa säädetään sellaisia kauppapaikkoja koskevista vaatimuksista, joilla käydään kauppaa EMIR-asetuksessa määritetyillä johdannaisilla. Vaatimukset voivat koskea esimerkiksi avoimuutta, pääsyä, tilausten toteutusta, valvontaa, vakautta ja järjestelmäturvallisuutta sekä muita tarvittavia asioita.

(53 b) Monimutkaisten johdannaistuotteiden myynti paikallisille julkisviranomaisille vaatii erityishuomiota. Komission on sisällytettävä direktiivin 2004/39/EY tulevaan tarkistukseen yksilöidyt ehdotukset, joilla puututaan tähän ongelmaan. Ehdotuksiin kuuluvat yksilöidyt due diligence-, tieto- ja luovutusvaatimukset,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I osasto

Kohde, soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan johdannaissopimuksia koskevat yhdenmukaiset vaatimukset, ***erityiset säännökset,*** joilla ***parannetaan OTC-johdannaismarkkinoiden avoimuutta ja riskinhallintaa***, sekä keskusvastapuolten ja kauppatietorekisterien toiminnan harjoittamista koskevat yhdenmukaiset vaatimukset.

Jotta voidaan taata tämän asetuksen yhdenmukainen soveltaminen, EAMV kehittää teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa määritetään suuntaviivat sille, miten tätä asetusta sovellettaessa tulkitaan ja sovelletaan direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 4–10 kohtaa.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

([1]) ***EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.***

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

***Komissiolle siirretään valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.* [tark. 18]**

2. Tätä asetusta sovelletaan keskusvastapuoliin ***ja niiden selvitysosapuoliin***, finanssialalla toimiviin vastapuoliin ja kauppatietorekistereihin. Sitä sovelletaan finanssialan ulkopuolisiin vastapuoliin, jos niin säädetään.

3. V osastoa sovelletaan ainoastaan direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 18 alakohdan a ja b alakohdassa ja 19 alakohdassa määriteltyihin siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin.

4. ***Tämän asetuksen selvitysvelvollisuuksia*** ei sovelleta

a) Euroopan keskuspankkijärjestelmän jäseniin, muihin kansallisiin toimielimiin, jotka harjoittavat vastaavanlaista toimintaa, eikä muihin julkisiin elimiin, joiden vastuulla on julkisen velan hoito tai jotka osallistuvat sen hoitoon;

b) direktiivin 2006/48/EY liitteessä VI olevan 1 osan 4.2 kohdassa lueteltuihin monenkeskisiin kehityspankkeihin;

b a) Kansainväliseen järjestelypankkiin.

4 a. Muut poikkeukset tästä asetuksesta edellyttävät sellaisen Euroopan parlamentin ja neuvoston erityisen asetuksen hyväksymistä, joka on laadittu kansainvälisten normien ja vastaavien alakohtaisten unionin sääntöjen mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

(1) 'keskusvastapuolella' yhteisöä, joka on oikeudellisesti sellaisten sopimusten vastapuolten välissä, joilla käydään kauppaa yhdellä tai useammalla finanssimarkkinalla, ja joka toimii jokaiseen myyjään nähden ostajana ja jokaiseen ostajaan nähden myyjänä ja vastaa selvitysjärjestelmän toiminnasta;

(2) 'kauppatietorekisterillä' yhteisöä, joka keskitetysti kerää ja ylläpitää OTC-johdannaisia koskevia tietoja;

(3) 'selvityksellä' ***menettelyä, jossa kolmas osapuoli on suoraan tai välillisesti transaktion vastapuolten välissä ja ottaa vastatakseen niiden oikeudet ja velvollisuudet***;

(4) 'johdannaislajilla' ***sellaisten johdannaissopimusten alajoukkoa***, joilla on yhteiset ***ja*** keskeiset ominaisuudet***, kuten ainakin suhde kohde-etuuteen, kohde-etuuden laji, maksuprofiili ja nimellisvaluutta; saman johdannaislajin johdannaisten maturiteetit voivat vaihdella;***

(5) 'OTC-johdannaisilla' johdannaissopimuksia, joita ei panna täytäntöön ▌säännellyllä markkinalla ***tai kolmannen maan markkinoilla, joiden katsotaan vastaavan säänneltyjä markkinoita, tai muussa järjestetyssä kaupankäyntijärjestelmässä, joka on perustettu säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta 15 päivänä joulukuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY ([1]) mukaisesti ja joka selvittää tällaiset sopimukset keskusvastapuolen kautta***;

([1]) ***EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.***

(5 a) ***'säännellyllä markkinalla' direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa määriteltyä monenkeskistä järjestelmää;***

(5 b) ***'monenkeskisellä kaupankäyntijärjestelmällä' direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määriteltyä monenkeskistä järjestelmää;***

(6) 'finanssialalla toimivalla vastapuolella' ***unioniin sijoittautunutta yritystä, joka on*** direktiivin 2004/39/EY ***mukainen hyväksytty*** sijoituspalveluyritys, direktiivin 2006/48/EY ***mukainen hyväksytty*** luottolaitos, direktiivin 73/239/ETY ***mukainen hyväksytty vahinkovakuutusyritys***, direktiivin 2002/83/EY ***mukainen hyväksytty henkivakuutusyritys***, direktiivin 2005/68/EY ***mukainen hyväksytty jälleenvakuutusyritys***, direktiivin 2009/65/EY ***mukainen hyväksytty yhteissijoitusyritys***, direktiivin 2003/41/EY ***mukainen hyväksytty*** ammatillisia lisäeläkkeitä ***tarjoava laitos tai direktiivin 2011/61/EU*** mukainen hyväksytty ***vaihtoehtoinen sijoitusrahasto***;

(7) 'finanssialan ulkopuolisella vastapuolella' muuta unioniin sijoittautunutta yritystä kuin ***1 ja 6 alakohdassa*** tarkoitettuja yhteisöjä;

(7 a) ***'ammatillisella lisäeläkejärjestelmällä' direktiivissä 2003/41/EY määriteltyä ammatillisen lisäeläkkeen tarjoamiseen tarkoitettua instituutiota, mukaan lukien IORP-rahastojen hoidosta vastaavat luvan saaneet yksiköt tai niiden puolesta toimivat mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut yksiköt tai direktiivin 19 artiklan 1 kohdan mukaiset nimetyt sijoitusten hoitajat, tai jotakin muuta kansallisessa lainsäädännössä tunnustettua järjestelyä, jota käytetään eläkkeiden maksamiseen;***

(8) 'vastapuoliluottoriskillä' sitä riskiä, että kaupan vastapuoli laiminlyö maksunsa ennen kuin kaupan kassavirrat on lopullisesti selvitetty;

(9) 'yhteentoimivuussopimuksella' kahden tai useamman keskusvastapuolen välistä sopimusta, johon sisältyy kauppojen toteuttaminen eri järjestelmillä;

(10) 'toimivaltaisella viranomaisella' viranomaista, jonka jäsenvaltio on nimennyt 18 artiklan mukaisesti***, tai yhtä tai useampaa Euroopan valvontaviranomaista***; **[tark. 5]**

(11) 'selvitysosapuolella' yritystä, joka osallistuu keskusvastapuoleen ja vastaa kyseisestä osallistumisesta johtuvien taloudellisten velvoitteiden täyttämisestä;

(12) 'asiakkaalla' yritystä, jolla on ***keskusvastapuolen*** selvitysosapuolen ***tai sen osakkuusyritysten*** kanssa ***suora tai välillinen*** sopimussuhde, joka antaa kyseiselle yritykselle mahdollisuuden selvittää ***kauppoja kyseisen selvitysjäsenen kyseisen keskusvastapuolen käytön avulla***;

(13) 'määräosuudella' keskusvastapuolesta tai kauppatietorekisteristä suoraan tai välillisesti omistettua osuutta, joka on vähintään 10 prosenttia pääomasta tai äänivallasta direktiivin 2004/109/EY 9 ja 10 artiklan mukaisesti, ottaen huomioon mainitun direktiivin 12 artiklan 4 ja 5 kohdassa vahvistetut osuuksien yhteen laskemista koskevat ehdot, tai jolla voidaan vaikuttaa merkittävällä tavalla sen keskusvastapuolen tai kauppatietorekisterin johtamiseen, jossa osuus on;

(14) 'emoyrityksellä' ***tarkoitetaan perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun seitsemännen neuvoston*** direktiivin 83/349/ETY ([1]) 1 ja 2 artiklassa määriteltyä emoyritystä;

([1]) EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

(15) 'tytäryrityksellä' direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklassa tarkoitettua tytäryritystä, kaikki perimmäisen emoyrityksen tytäryrityksen tytäryritykset mukaan luettuina;

(16) 'määräysvallalla' direktiivin 83/349/ETY 1 artiklassa määriteltyä määräysvaltaa;

(17) 'läheisillä sidoksilla' tilannetta, jossa kahden tai useamman luonnollisen tai oikeushenkilön välillä on sidossuhde

a) omistusyhteyden kautta, jolloin on olemassa suora tai määräysvallan kautta välillinen vähintään 20 prosentin omistusosuus yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta,

b) määräysvallan kautta, millä tarkoitetaan emoyrityksen ja tytäryrityksen välistä sidosta kaikissa direktiivin 83/349/ETY 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tai samankaltaista minkä tahansa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välistä sidosta, siten että mahdolliset tytäryrityksen tytäryritykset katsotaan näiden yritysten johdossa olevan emoyrityksen tytäryrityksiksi.

Kun yhtä useampi luonnollinen tai oikeushenkilö on määräysvallan kautta pysyvästi sidoksissa samaan henkilöön, näiden henkilöiden välillä katsotaan niin ikään olevan läheinen sidos;

(18) 'pääomalla' pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annetun direktiivin 86/635/ETY 22 artiklan mukaista pääomaa siinä määrin kuin se on maksettu, sekä ylikurssitilillä olevia varoja, kun pääoma kattaa tappiot kokonaisuudessaan toimintaa keskeyttämättä ja sijoittuu konkurssissa tai selvitystilassa kaikkien muiden saamisten jälkeen;

(19) 'rahastoilla' perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 78/660/ETY [1] 9 artiklan mukaisia rahastoja ja edellisten tilikausien lopullisen tuloksen käsittelyn yhteydessä syntynyttä voittoa tai tappiota;

(20) 'hallituksella' kansallisen yhtiöoikeuden mukaista hallinto- tai valvontaelintä tai molempia;

(21) 'hallituksen riippumattomalla jäsenellä' hallituksen jäsentä, jolla ei ole ***aiempia tai nykyisiä*** liike-, perhe- tai muita suhteita, jotka aiheuttaisivat eturistiriidan keskusvastapuolen, sen määräysvaltaisten osakkeenomistajien tai johdon taikka sen selvitysosapuolten ja niiden johdon kanssa;

(22) 'ylemmällä johdolla' henkilöä tai henkilöitä, jotka tosiasiallisesti johtavat keskusvastapuolen liiketoimintaa, sekä hallituksen yhtä tai useampaa toimeenpanevaa jäsentä;

(22 a) 'kolmannen maan selvitysvastapuolilla' kolmanteen maahan sijoittautuneita yrityksiä, joiden katsotaan vastaavan 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja finanssialan vastapuolia tai finanssialan ulkopuolisia vastapuolia; vastaavuutena pidetään sitä, että kolmanteen maahan sijoittautunut yritys luokiteltaisiin 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi finanssialan vastapuoleksi tai finanssialan ulkopuoliseksi vastapuoleksi, jos se olisi sijoittautunut unioniin;

(22 b) 'erottelulla' vähintään sitä, ettei yhden henkilön omaisuuseriä ja positioita käytetä toisen sellaisen henkilön vastuiden ja vaatimusten täyttämiseen, joka on tarkoitettu eroteltavaksi, eikä niitä voida käyttää kyseisiin tarkoituksiin etenkään tilanteessa, jossa selvitysjäsen on laiminlyönyt maksunsa;

[1] EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

(22 c) 'kaupan tiivistämisellä' menettelyä, jossa korvataan laillisesti tietty johdannaissopimusjoukko toisella sopimusjoukolla ja jolle on menettelyn eri osapuolten kannalta tyypillistä

a) sopimusten pienempi lukumäärä ja kokonaisnimellisarvo ja

b) sama tai samankaltainen riskiprofiili kuin alkuperäisellä johdannaissopimusjoukolla;

(22 d) 'yhteisymmärryksessä toimimisella' direktiivin 2004/109/EY 10 artiklan a kohdassa tarkoitettua yhteisymmärryksessä toimimista.

2. Jotta voidaan taata tämän 1 kohdan 22 a alakohdan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV kehittää teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa määritetään tarkemmin perusteet, joita käytetään kolmansien maiden yritysten luokittelussa kolmansien maiden selvitysvastapuoliksi.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti. **[tark. 19]**

II osasto

OTC-johdannaisten selvitys, ilmoittaminen ja riskien pienentäminen

3 artikla

Selvitysvelvollisuus

1. Finanssialalla toimivan vastapuolen ***ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun finanssialan ulkopuolisen vastapuolen*** on selvitettävä kaikki OTC-johdannaissopimukset, joita pidetään 4 artiklan nojalla selvityskelpoisina ja jotka on tehty muiden finanssialalla toimivien vastapuolten ***ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen finanssialan ulkopuolisten vastapuolten*** kanssa, 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa rekisterissä lueteltujen keskusvastapuolten välityksellä.

Selvitysvelvollisuus koskee myös sellaisia finanssialalla toimivia vastapuolia ja ***ensimmäisessä alakohdassa*** tarkoitettuja finanssialan ulkopuolisia vastapuolia, jotka tekevät selvityskelpoisia OTC-johdannaissopimuksia kolmansien maiden ***selvitysosapuolten*** kanssa.

Selvitysvelvollisuus ei koske OTC-johdannaissopimuksia, jotka on tehty ennen päivää, jolloin kyseisen johdannaislajin selvitysvelvollisuus tulee voimaan.

Selvitysvelvollisuutta sovelletaan kaikkiin OTC-johdannaissopimuksiin, jotka on luokiteltu selvitysvelvollisuuden alaisuuteen soveltuviksi EAMV:n 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti tekemällä päätöksellä.

1 a. Selvitysvelvollisuus ei koske saman emoyhtiön tytäryhtiöiden välisiä tai emoyhtiön ja tytäryhtiön välisiä johdannaissopimuksia. Emoyhtiöiden ja tytäryhtiöiden määritelmät ovat tämän säännöksen soveltamisen kannalta samat kuin niitä koskevissa EU-säännöksissä. Tämä poikkeus ei vaikuta 6 artiklan mukaiseen ilmoitusvelvollisuuteen eikä 8 artiklan mukaisiin riskinpienentämistekniikoihin.

Poikkeuksia sovelletaan vain, jos kyseessä oleva emoyhtiö on ilmoittanut oman jäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle etukäteen kirjallisesti, että se aikoo hyödyntää vapautusta. Ilmoitus on tehtävä viimeistään kolmekymmentä kalenteripäivää ennen vapautuksen hyödyntämistä. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että vapautusta käytetään vain kaikki seuraavat ehdot täyttäviin johdannaissopimuksiin:

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

a) saman emoyhtiön tytäryhtiöiden väliset tai emoyhtiön ja tytäryhtiön väliset johdannaissopimukset, jotka ovat perusteltuja taloudellisten syiden vuoksi

b) vapautuksen käyttö ei lisää finanssijärjestelmän järjestelmäriskiä

c) saman emoyhtiön tytäryhtiöiden välisiä tai emoyhtiön ja tytäryhtiön välisiä pääomavirtoja ei ole rajoitettu lainsäädännössä.

2. Finanssialalla toimivista vastapuolista ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista finanssialan ulkopuolisista vastapuolista on 1 kohdassa tarkoitetun selvitysvelvollisuuden noudattamiseksi joko tultava selvitysosapuolia tai ***niiden on selvitettävä keskusvastapuolen kanssa tekemänsä kaupat sellaisen sijoituspalveluyrityksen tai luottolaitoksen kanssa, johon sovelletaan direktiivin 2004/39/EY vaatimuksia***.

4 artikla

Selvitysvelvollisuuden piiriin kuuluminen

1. Kun toimivaltainen viranomainen on 10 tai 11 artiklan nojalla antanut keskusvastapuolelle luvan selvittää tietyn johdannaislajin johdannaisia, sen on viipymättä ilmoitettava kyseisestä luvasta EAMV:lle ja pyydettävä päätöstä kyseisen johdannaislajin kuulumisesta 3 artiklassa tarkoitetun selvitysvelvollisuuden piiriin.

1 a. Jos kolmanteen maahan sijoittautunut keskusvastapuoli on tunnustettu 23 artiklan mukaisesti, kyseisen kolmannen maan toimivaltainen viranomainen antaa EAMV:n tietoon 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen yhteistyöjärjestelyjen mukaisesti ne johdannaissopimuslajit, joiden osalta kyseiselle keskusvastapuolelle on myönnetty oikeus tarjota selvityspalveluja unioniin sijoittautuneille selvitysjäsenille ja/tai asiakkaille.

2. Saatuaan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen ja pyynnön EAMV:n on kuuden kuukauden kuluessa osoitettava pyynnön esittäneelle toimivaltaiselle viranomaiselle päätös, jossa ilmoitetaan:

a) kuuluuko kyseinen johdannaislaji 3 artiklan mukaisen selvitysvelvollisuuden piiriin;

b) ***tuleva päivä, josta*** alkaen selvitysvelvollisuus tulee voimaan***, mukaan lukien aika, jonka kuluessa selvitysvelvollisuutta sovelletaan vastapuoliin tai vastapuolilajeihin. päivämäärä saa olla aikaisintaan päivä, josta lukien selvitysvelvollisuutta sovelletaan;***

b a) sovelletaanko selvitysvelvollisuutta kolmansissa maissa olevien henkilöiden kanssa tehtyihin kauppoihin ja millaisin ehdoin.

Ennen päätöksen tekoa EAMV järjestää julkisen kuulemisen markkinaosapuolten sekä muiden asiasta kiinnostuneiden tahojen tai asiantuntijoiden kanssa ja ottaa yhteyden Euroopan järjestelmäriskikomiteaan ja kolmansien maiden toimivaltaisiin viranomaisiin. Kuulemisista on julkaistava yhteenveto kuukauden kuluessa, ja julkisista kuulemisista sekä muista kuulemisista on oltava pyynnöstä saatavilla lisätietoa.**[tark. 21]**

2 a. EAMV:n on omasta aloitteestaan 3 kohdassa esitettyjen perusteiden mukaisesti ja järjestettyään julkisen kuulemisen sekä EJRK:ta ja tarvittaessa kolmansien maiden valvontaviranomaisia kuultuaan, yksilöitävä ja ilmoitettava komissiolle johdannaissopimusten lajit, joiden olisi katsottava kuuluvan selvitysvelvollisuuden piiriin mutta joita varten mikään keskusvastapuoli ei ole vielä saanut toimilupaa.

Yksilöityään tällaisen johdannaissopimusten lajin EAMV julkaisee ilmoituksen ehdotusten saamiseksi tämän johdannaissopimusten lajin selvittämisestä.

3. EAMV tekee päätöksensä seuraavilla perusteilla:

a) järjestelmäriskin pienentäminen rahoitusjärjestelmässä ***ja hyvin tiiviisti toisiinsa sidoksissa olevien vastapuolten mahdollinen epäonnistuminen maksuvelvoitteidensa täyttämisessä ja positioiden avoimuuden puute***;

b) sopimusten likviditeetti;

c) ***reilujen, luotettavien ja yleisesti hyväksyttyjen hintatietolähteiden*** saatavuus.

▌

Edellä mainittujen perusteiden soveltamisessa EAMV:n on myös otettava huomioon kansainvälinen yksimielisyys.

Ennen päätöksen tekoa EAMV:n on järjestettävä julkinen kuuleminen ja kuultava tarvittaessa kolmansien maiden toimivaltaisia viranomaisia.

4. EAMV:n on viipymättä julkaistava 2 kohdan mukaiset päätökset rekisterissä. Rekisterin on sisällettävä selvityskelpoiset johdannaislajit ja keskusvastapuolet, jotka ovat saaneet toimiluvan niiden selvittämiseen. EAMV:n on saatettava rekisteri säännöllisesti ajan tasalle.

EAMV:n on säännöllisesti tarkasteltava tekemiään päätöksiä uudelleen ja muutettava niitä tarvittaessa.

5. EAMV:n on omasta aloitteestaan ***ja EJRK:ta kuultuaan*** yksilöitävä ja ilmoitettava komissiolle ***johdannaislaji***, joka olisi sisällytettävä sen julkiseen rekisteriin ***ja jonka katsotaan soveltuvan selvitysvelvollisuuden piiriin,*** mutta jota varten mikään keskusvastapuoli ei ole vielä saanut toimilupaa. ***EAMV julkaisee tällaisen johdannaislajin yksilöityään keskusvastapuolille niiden selvittämistä koskevien ehdotusten kehittämistä koskevan kutsun ja julkaisee luettelon lajeista, joista tällainen kutsu on tehty.***

5 a. Johdannaislajin ei katsota enää soveltuvan selvitysvelvollisuuden piiriin, ellei enää ole olemassa keskusvastapuolta, jolla on EAMV:n toimilupa tai tunnustus tehdä kyseiselle johdannaislajille tämän asetuksen mukaisia selvityksiä tai jos mikään keskusvastapuoli ei enää halua selvittää kyseistä johdannaislajia.

6. ***Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia***, joissa määritetään tarkemmin

a) tiedot, jotka on sisällytettävä 1 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen;

b) 3 kohdassa tarkoitetut perusteet;

c) tiedot, jotka on sisällytettävä 4 kohdassa tarkoitettuun rekisteriin.

Edellä olevan 4 kohdan mukaisissa tiedoissa on ilmoitettava ainakin selvitysvelvollisuuden piiriin kuuluvat johdannaislajit asianmukaisesti ja yksiselitteisesti.

EAMV:n toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa ***tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja*** asetuksen ***(EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan*** mukaisesti.

Ennen 1 kohdan mukaisen päätöksen tekemistä EAMV:n ***järjestää markkinaosapuolten julkisen kuulemisen.*** **[tark. 20]**

4 a artikla

Johdannaissopimusten tehokkaan ja yhdenmukaisen maailmanlaajuisen sääntelyn edistämiseksi komissio voi tehdä neuvostolle ehdotuksia asianmukaisista neuvotteluoikeuksista, joiden tavoitteena on saavuttaa sopimus vastaavasta tehokkaasta lainsäädännöstä, jota sovelletaan 7 artiklassa tarkoitettujen finanssialan vastapuolten ja finanssialan ulkopuolisten vastapuolten kolmansissa maissa tekemiin transaktioihin.

4 b artikla

Julkinen rekisteri

1. EAMV:n on perustettava selvitysvelvollisuutta koskeva julkinen rekisteri ja ylläpidettävä sitä. Rekisterin on oltava julkisesti saatavilla EAMV:n verkkosivustolla.

2. Rekisteriin on sisällytettävä ainakin

a) johdannaissopimuslajit, joihin sovelletaan 3 artiklan mukaista selvitysvelvollisuutta;

b) keskusvastapuolet, joita voidaan käyttää selvitysvelvollisuuteen liittyviin toimenpiteisiin;

c) päivämäärät, jolloin selvitysvelvollisuus tulee voimaan mahdollista asteittaista täytäntöönpanoa koskevat tiedot mukaan lukien;

d) EAMV:n 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti yksilöimät johdannaislajit.

3. Jos toimivaltainen viranomainen tai kolmannen maan toimivaltainen viranomainen on perunut tietyn johdannaissopimuslajin selvitystä koskevan toimiluvan, EAMV:n on poistettava kyseinen keskusvastapuoli viipymättä kyseistä johdannaislajia koskevasta rekisteristä.

4. EAMV:n on päivitettävä rekisteri säännöllisesti.

5. Jotta voitaisiin taata tämän artiklan johdonmukainen soveltaminen, EAMV voi kehittää teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa määritetään 1 kohdassa tarkoitettuun rekisteriin sisällytettävät yksityiskohtaiset tiedot.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti. **[tark. 19]**

5 artikla

Keskusvastapuolen käyttö

1. Keskusvastapuolen, jolle on myönnetty toimilupa selvityskelpoisten OTC-johdannaissopimusten selvittämistä varten, on suostuttava selvittämään tällaisia sopimuksia ***avoimesti, oikeudenmukaisesti ja*** syrjimättömästi kauppapaikasta riippumatta ***ja perustuen mahdollisuuksien mukaan kansainvälisiin avoimiin teollisiin standardeihin, ellei se vaikuta kielteisesti riskien pienentämiseen. Syrjivien käytäntöjen välttämiseksi keskusvastapuolten on suostuttava selvittämään eri kauppapaikoissa tehdyt transaktiot, jos kyseisissä kauppapaikoissa noudatetaan keskusvastapuolen vahvistamia tai siihen sovellettavia toiminnallisia, teknisiä ja oikeudellisia vaatimuksia sekä pääsyä ja riskinhallintaa koskevia vaatimuksia viittaamatta sopimusasiakirjoihin, joiden pohjalta osapuolet tekivät asianomaisen OTC-johdannaiskaupan.***

1 a. Keskusvastapuolen on annettava selkeä kielteinen tai puoltava vastaus kauppapaikan esittämään pyyntöön, jossa pyydetään lupaa selvittää OTC-johdannaissopimus, kolmen kuukauden kuluessa pyynnön käsittelystä.

Jos keskusvastapuoli kieltäytyy selvittämästä kauppapaikan OTC-johdannaissopimusta, kauppapaikan on saatava täysin perusteltu vastaus selityksineen.

Jos hakemus hylätään, kauppapaikka voi esittää uuden pääsyä koskevan pyynnön vähintään kolmen kuukauden pituisen odotusajan päätyttyä.

EAMV ratkaisee toimivaltaisten viranomaisten väliset mahdolliset erimielisyydet asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti.

1 b. EAMV:n on 68 artiklassa tarkoitettuja komissiolle ja Euroopan parlamentille annettavia kertomuksia varten valvottava keskusvastapuolten käyttöä ja tiettyjen käytäntöjen, kuten yksinoikeuskäyttölupien käytön, vaikutuksia kilpailukykyyn.

6 artikla

Ilmoitusvelvollisuus

1. ***Kaikki johdannaissopimukset*** on ilmoitettava 51 artiklan mukaisesti rekisteröityyn kaupparekisteriin***. Vastapuolten on ilmoitettava*** tiedot kaikista tekemistään ***johdannaissopimuksista*** ja niiden mahdollisesta ***materiaalisesta*** muuttamisesta***, uudistamisesta*** tai päättämisestä. Tiedot on ilmoitettava viimeistään sopimuksen ***tekemistä***, muuttamista, ***uudistamista tai päättämistä*** seuraavana työpäivänä***, paitsi jos 5 kohdan nojalla hyväksytyissä säädöksissä toisin säädetään. Sopimuksen päättymistä sovitusti tai transaktion toteuttamatta jättämistä – toisin kuin sen ennenaikaista päättymistä – ei katsota muutokseksi. Johdannaistransaktioita koskevat tiedot on ilmoitettava viimeistään yhden pankkipäivän kuluttua transaktion toteuttamisesta tai myöhemmin tehdystä muutoksesta. 'Pankkipäivällä' tarkoitetaan tässä päivää, joka on pankkipäivä molemmille sopimuspuolille, ja siinä tapauksessa, että sopimus kuuluu keskusvastapuolen selvityksen alaisuuteen, asianomaiselle keskusvastapuolelle. Vastapuolien on myös säilytettävä kaikki ilmoitettavat tiedot viiden vuoden ajan.***

Kolmannet osapuolet voivat huolehtia 1 alakohdassa tarkoitetusta ilmoittamisesta alkuperäisten vastapuolten puolesta, jos taataan, ettei mitään sopimusta koskevia tietoja ilmoiteta kahdesti.

Keskusvastapuolen on täytettävä 1 alakohdan mukaiset ilmoitusvelvoitteet selvitettäessä johdannaissopimuksia, joihin selvitysvelvoitetta sovelletaan. Kun kaupan tiivistymistä (trade compression) koskeva prosessi kohdistuu johdannaissopimuksiin, kaupan tiivistymistä koskevien palvelujen tarjoajan on täytettävä 1 alakohdan mukaiset ilmoitusvelvollisuudet.

EAMV:llä on toimivalta tutkia, voidaanko OTC-johdannaissopimuksiin soveltaa takautuvaa ilmoitusvelvoitetta, jos kyseiset tiedot ovat olennaisen tärkeitä valvontaviranomaisille. EAMV:n on otettava päätöksessään huomioon seuraavat perusteet:

a) raportin jättämisen tekniset vaatimukset (erityisesti se, onko transaktiot kirjattu sähköisesti);

b) toteutumattomien transaktioiden maturiteettiin jäljellä oleva aika.

Ennen päätöksen tekemistä EAMV:n on järjestettävä markkinaosapuolten julkinen kuuleminen. **[tark. 14 ja 15]**

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

2. ***Kaikki ilmoitukset on mahdollisuuksien mukaan tehtävä alalla hyväksyttyjen kansainvälisten avointen vaatimusten mukaisesti.***

3. Ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluva vastapuoli voi siirtää OTC-johdannaissopimusta koskevien tietojen ilmoittamisen kyseisen sopimuksen toiselle vastapuolelle ***tai kolmannelle osapuolelle***.

Vastapuolen, joka ilmoittaa kaikki sopimusta koskevat tiedot kauppatietorekisteriin toisen vastapuolen puolesta, ei katsota rikkovan kyseiseen sopimukseen taikka lakiin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin perustuvia tietojen ilmaisemista koskevia rajoituksia.

Tiedot ilmaisevaa yhteisöä, sen johtoa tai työntekijöitä ***taikka muita sen puolesta toimivia henkilöitä*** ei saa asettaa vastuuseen niiden ilmaisemisesta.

4. ***Jotta voidaan taata tämän artiklan johdonmukainen soveltaminen, EAMV kehittää yhteistyössä EPV:n, EKPJ:n ja EJRK:n kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia*** 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten ***yksityiskohtien ja tyypin määrittämiseksi johdannaisten eri luokille ja ryhmille ja mahdollisen takautuvan vaikutuksen määrittämiseksi mukaan lukien menettelyt, joita sovelletaan perumiseen (back loading) ja sähköisesti kirjattujen kauppojen ilmoittamiseen kaikkien johdannaisten osalta. Samoin on määritettävä vaatimukset ja ehdot sellaisten toteuttamattomien johdannaissopimusten takautuvalle ilmoittamiselle, jotka on tehty ennen tämän asetuksen voimaantuloa***.

Ilmoitusten on sisällettävä ainakin

a) asianmukaiset yksilöintitiedot sopimuksen osapuolista sekä sopimuksesta johtuvien oikeuksien ja velvollisuuksien kohteena olevasta edunsaajasta, jos tämä on eri kuin sopimuksen osapuoli;

b) tiedot sopimuksen keskeisistä ominaisuuksista, kuten sopimustyypistä, kohde-etuudesta, maturiteetista***, soveltamisesta, luovutuspäivästä, hinnasta*** ja nimellisarvosta;

b a) sellaisia johdannaisia varten, jotka eivät ole standardimuotoisia, on oltava käytettävissä sijaismuoto, jonka avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat todeta kaupankäynnin ja toteuttaa tarvittavia sääntelytoimia;

b b) erityinen sopimustunniste.

EAMV esittää ***yhdessä EPV:n, EVLEV:n ja Euroopan järjestelmäriskikomitean kanssa*** komissiolle ***nämä*** luonnokset viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Mikäli teknisten sääntelystandardien luonnokset koskevat energiatuotteiden tukkumarkkinoita [energiamarkkinoiden eheydestä ja läpinäkyvyydestä annetun] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o …/2011 + ([1]) mukaisesti, EAMV:n on kuultava energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastoa.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit ***asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan*** mukaisesti. **[tark. 19]**

4 a. Teknisten sääntelystandardien laatimisessa EAMV:ta ohjaa muun muassa luettelo ilmoituksessa vaadittavista tiedoista, joka sisältyy direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta annetun komission asetuksen (EY) N:o 1287/2006 liitteessä I olevaan taulukkoon I.

+ Asetuksen numero, päivämäärä ja nimi (KOM(2010)0726).

([1]) ***EUVL L …***

5. ***EAMV laatii yhdessä EPV:n, EVLEV:n ja EJRK:n*** kanssa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset 1 ja 2 kohdan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi***, jotta on mahdollista vahvistaa*** johdannaislajeittain, missä muodossa ja kuinka usein 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset annetaan.

▌EAMV ***esitettää*** komissiolle ***nämä*** luonnokset viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Mikäli teknisten sääntelystandardien luonnokset koskevat energiatuotteiden tukkumarkkinoita [energiamarkkinoiden eheydestä ja läpinäkyvyydestä annetun] asetuksen (EU) N:o …/2011 ++ mukaisesti, EAMV:n on kuultava energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastoa.

Komissiolle annetaan valtuudet hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

7 artikla

Finanssialan ulkopuoliset vastapuolet

1. ▌Finanssialan ulkopuolinen vastapuoli ▌kuuluu ▌6 artiklan 1 kohdassa vahvistetun ilmoitusvelvollisuuden piiriin.

2. Jos finanssialan ulkopuolinen vastapuoli ottaa OTC-johdannaissopimuksissa positioita ***siten, että liukuva keskimääräinen 50 päivän positio ylittää*** 3 kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistettavan ***kynnysarvon***, se kuuluu 3 artiklassa vahvistetun selvitysvelvollisuuden piiriin ▌.

Selvitysvelvollisuutta sovelletaan niin kauan kuin finanssialan ulkopuolisen vastapuolen OTC-johdannaissopimuksissa ottamat nettopositiot ja -riskit ylittävät selvityskynnysarvon ja se lakkaa heti, kun kyseiset nettopositiot ja -riskit alittavat selvityskynnysarvon määritellyllä ajanjaksolla.

Direktiivin 2004/39/EY 48 artiklan mukaisesti nimetyn viranomaisen on varmistettava, että ensimmäisen alakohdan mukainen velvollisuus täytetään.

Selvitysvelvollisuudesta vapauttaminen, johon viitataan 1 alakohdassa, on saatettava päätökseen kuuden kuukauden kuluessa.

2 a. Laskettaessa 2 kohdassa tarkoitettuja positioita huomioon ei oteta finanssialan ulkopuolisten vastapuolten tekemiä OTC-johdannaissopimuksia, jotka liittyvät suoraan kyseisen vastapuolen kaupallisen toiminnan tai valtionrahoitustoiminnan suojaamiseen objektiivisesti mitattavissa olevalla tavalla.

3. ***Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV laatii EPV:tä, EJRK:ta ja muita asianomaisia viranomaisia kuultuaan teknisten sääntelystandardien luonnoksia***, joissa määritetään

▌

b) selvityskynnysarvo;

b a) kriteerit, joilla määritellään, mitkä OTC-johdannaissopimukset liittyvät suoraan kaupalliseen tai valtion rahoitukseen liittyvään toimintaan objektiivisesti mitattavissa olevalla tavalla.

Kynnysarvot vahvistetaan ottaen huomioon vastapuolen yhteenlaskettujen nettomääräisten positioiden ja vastuiden merkitys järjestelmän kannalta johdannaislajeittain.

++ Asetuksen numero (KOM(2010)0726).

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

▌EAMV toimittaa ***EPV:ta, EJRK:ta sekä muita asianomaisia viranomaisia*** kuultuaan kyseisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti. **[tark. 19]**

Valmisteltaessa selvityskynnysarvon ja niiden kriteerien määrittelyä, joiden perusteella arvioidaan, mitkä OTC-johdannaissopimukset liittyvät suoraan kaupalliseen tai valtion rahoitukseen liittyvään toimintaan objektiivisesti mitattavissa olevalla tavalla, EAMV järjestää julkisia kuulemisia ja antaa finanssialan ulkopuolisille vastapuolille tilaisuuden esittää kantansa.

▌

5. Komissio tarkastelee Euroopan valvontaviranomaisia ja muita asianomaisia viranomaisia kuullen 3 kohdassa vahvistettuja kynnysarvoja määräajoin uudelleen ja muuttaa niitä tarvittaessa.

8 artikla

Sellaisia OTC-johdannaissopimuksia koskevat riskienpienentämistekniikat, joita ei selvitetä keskusvastapuolen välityksellä

1. Finanssialalla toimivien vastapuolten tai 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen finanssialan ulkopuolisten vastapuolten, jotka tekevät johdannaissopimuksen, jota ei selvitetä keskusvastapuolen välityksellä, on varmistettava ***asianmukaista huolellisuutta noudattaen***, että operatiivisen***, markkina-*** ja luottoriskin mittaamista, valvomista ja pienentämistä varten on olemassa asianmukaiset ***vakavaraisuutta koskevat*** menettelyt ja järjestelyt, jotka sisältävät ainakin

a) ***riittäviä*** sähköisiä välineitä, joilla varmistetaan, että OTC-johdannaissopimuksen ehdot vahvistetaan ajoissa;

b) toimivat, kestävät ja tarkastettavissa olevat ***vakioidut*** menettelyt, joilla täsmäytetään sijoitussalkut, hallitaan niihin liittyviä riskejä, todetaan osapuolten väliset erimielisyydet varhaisessa vaiheessa ja ratkaistaan ne sekä seurataan voimassa olevien sopimusten arvoa.

Sovellettaessa b alakohtaa voimassa olevien sopimusten arvo on arvostettava päivittäin markkina-arvoon ja riskienhallintamenettelyissä on edellytettävä, että vakuudet vaihdetaan oikea-aikaisesti ja tarkasti sekä asianmukaisesti eroteltuina tai että pääomaa ***tuetaan oikeassa suhteessa riskiin nähden finanssialalla toimiviin vastapuoliin sovellettavien ja pääomaa koskevien sääntelyvaatimuksien mukaisesti***.

Finanssialalla toimivien vastapuolien ja finanssialan ulkopuolisten vastapuolien, joihin viitataan 7 artiklan 2 kohdassa, on annettava vastapuolille mahdollisuus erotella alkumarginaalit sopimuksen tullessa voimaan.

EAMV valvoo säännöllisesti sellaisilla johdannaisilla, jotka eivät ole selvityskelpoisia, käytävää kauppaa, jotta tunnistetaan tapaukset, joissa tietty sopimuslaji saattaa aiheuttaa järjestelmäriskejä. EAMV toteuttaa Euroopan järjestelmäriskikomiteaa kuultuaan toimia estääkseen tällaisten sopimuksien kertymisen jatkossa.

Toimivaltainen viranomainen ja EAMV varmistavat, että vakavaraisuutta koskevien menettelyjen ja järjestelyjen tavoitteena on estää sääntelyn katvealueiden hyväksi käyttäminen selvitettyjen ja selvittämättömien johdannaiskauppojen välillä ja johdannaissopimuksista aiheutuvan riskien siirtämisen huomioon ottaminen.

EAMV ja toimivaltaiset viranomaiset tarkistavat marginaaleja koskevia standardeja, jotta estetään sääntelyn katvealueiden hyväksi käyttäminen 37 artiklan mukaisesti.

1 b. Direktiivin 2003/41/EY mukaisia eläkejärjestelmiä koskevien investointien tapauksessa tai sellaisen järjestelmän alaisuudessa, jossa jäsenvaltion lainsäädäntö tunnustaa eläkesuunnittelua koskevan järjestelmän, riskien pienentämiseksi käytettyjen johdannaisten kestävien kahdenvälisten vakuuksien yhteydessä on otettava huomioon vastapuolen luottokelpoisuus. Vakavaraisuussääntelyn pääomavaatimuksien on vastattava keskitetysti selvitettyjen sopimuksien pääomavaatimuksia.

2. Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV kehittää teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa määritetään ***asianmukaisia vakavaraisuusmenettelyjä ja -järjestelyjä sekä marginaalistandardeja, joihin viitataan 1 kohdassa, koskevia suuntaviivoja sekä*** OTC-johdannaissopimuksen tekemisen ja 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun vahvistamisen välinen enimmäisaika.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa ***tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja*** asetuksen ***(EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan*** mukaisesti. **[tark. 19]**

3. ***Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, Euroopan valvontaviranomaiset laativat teknisten sääntelystandardien luonnoksia***, joissa vahvistetaan järjestelyt sekä vakuuksien ja pääomat määrät 1 kohdan b alakohdan ja toisen alakohdan noudattamiseksi.

Euroopan valvontaviranomaiset on esittävät nämä yhteiset teknisiä sääntelystandardeja koskevat luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit ***asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 tai asetuksen (EU) N:o 1095/2010*** mukaisesti sen perusteella, mikä on kyseisen vastapuolen oikeudellinen luonne. **[tark. 19]**

I

9 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden***, jotka ottavat huomioon komission 8 päivänä joulukuuta 2010 antaman tiedonannon seuraamusjärjestelmien lujittamisesta finanssipalvelujen alalla,*** on ***EAMV:ta kuultuaan*** vahvistettava tämän osaston sääntöjen rikkomisesta määrättäviä seuraamuksia koskevat säännöt ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamuksiin on sisällytettävä ainakin hallinnolliset sakot. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat finanssialalla toimivien ja tarvittaessa finanssialan ulkopuolisten vastapuolten valvonnasta, julkistavat kaikki 3–8 artiklan rikkomisista määrätyt seuraamukset, jollei julkistaminen vaaranna vakavasti finanssimarkkinoita tai aiheuta suhteetonta vahinkoa osapuolille. ***Jäsenvaltioiden on säännöllisin väliajoin julkaistava arviointikertomuksia sovellettujen seuraamussääntöjen tehokkuudesta.***

Jäsenvaltioiden on annettava 1 kohdassa tarkoitetut säännöt komissiolle tiedoksi viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012. Niiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle näitä sääntöjä koskevista myöhemmistä muutoksista.

3. Komissio varmistaa EAMV:n avustuksella, että 1 kohdassa tarkoitettuja hallinnollisia seuraamuksia ja 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja kynnysarvoja sovelletaan tehokkaasti ja yhdenmukaisesti.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

3 a. Tämän osaston säännösten rikkominen ei vaikuta OTC-johdannaissopimuksen voimassaoloon eikä osapuolten mahdollisuuteen panna täytäntöön OTC-johdannaissopimuksen määräyksiä. Tämän osaston säännösten rikkominen ei anna oikeutta saada korvausta OTC-johdannaissopimuksen osapuolelta.

III osasto

Keskusvaltapuolten toimiluvat ja valvonta

1 luku

Keskusvastapuolen toimiluvan myöntämisedellytykset ja -menettelyt

10 artikla

Toimiluvan myöntäminen keskusvastapuolelle

1. Jos keskusvastapuoli, joka on unioniin sijoittautunut oikeushenkilö ja jolla on mahdollisuus saada riittävästi likviditeettiä, aikoo tarjota palvelujaan ja harjoittaa toimintaansa, sen on haettava toimilupaa sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaiselta viranomaiselta.

Likviditeetti voi perustua keskuspankin likviditeetin tai luottokelpoisen ja luotettavan kaupallisen pankin likviditeetin saantiin tai näiden yhdistelmään. Likviditeetin saanti voi perustua direktiivin 2006/48/EY 6 artiklan mukaisesti myönnettyyn toimilupaan tai muihin asianmukaisiin järjestelyihin.

2. Toimilupa on voimassa unionin koko alueella.

3. ***Keskusvastapuolelle myönnettävä toimilupa kattaa ainoastaan selvittämiseen liittyvän toiminnan ja siinä*** on yksilöitävä palvelut tai toiminta, joita keskusvastapuolella on lupa tarjota tai harjoittaa, mukaan luettuina niiden rahoitusvälineiden lajit, joita toimilupa koskee.

4. Keskusvastapuolen on aina noudatettava alkuperäisen toimiluvan myöntämisedellytyksiä.

Keskusvastapuolen on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista olennaisista muutoksista, jotka vaikuttavat alkuperäisen toimiluvan myöntämisedellytyksiin.

5. ***Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV laatii EPV:tä kuultuaan luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi***, joissa määritetään 1 kohdassa tarkoitettua riittävää likviditeettiä koskevat perusteet.

EPV toimittaa EPV:tä kuultuaan nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa ***tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja*** asetuksen ***(EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan*** mukaisesti. **[tark. 19]**

▌

11 artikla

Toiminnan ja palvelujen laajentaminen

1. Keskusvastapuolen, joka haluaa laajentaa toimintaansa lisäpalveluilla tai -toiminnalla, jotka eivät kuulu alkuperäisen toimiluvan piiriin, on haettava toimilupansa laajentamista. Toimiluvan laajentamisena pidetään sellaisten selvityspalvelujen tarjoamista, joita tarjotaan eri valuuttana tai joiden kohteena olevat rahoitusvälineet poikkeavat riskiominaisuuksiltaan merkittävästi niistä, joita varten keskusvastapuolelle on jo myönnetty toimilupa.

Toimiluvan laajentamisessa noudatetaan 13 artiklan mukaista menettelyä.

2. Jos keskusvastapuoli haluaa laajentaa liiketoimintaansa toiseen jäsenvaltioon kuin siihen, johon se on sijoittautunut, sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava asiasta kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

12 artikla

Pääomavaatimukset

1. Saadakseen 10 artiklan mukaisen toimiluvan keskusvastapuolella on oltava vähintään ***10 miljoonan euron*** suuruinen pysyvä ***ja*** käytettävissä oleva ▌alkupääoma.

2. Keskusvastapuolen pääoman on yhdessä sen jakamattoman voiton ja rahastojen kanssa oltava ***oikeassa suhteessa keskusvastapuolen liiketoiminnan kokoon ja siihen liittyviin riskeihin. Sen on oltava*** aina riittävän suuri sen varmistamiseksi, että toiminta voidaan hallitusti lopettaa tai organisoida uudelleen kohtuullisen ajan kuluessa ja että keskusvastapuoli on asianmukaisesti suojattu operatiivisilta ja jäännösriskeiltä.

3. ***Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV kehittää tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n kanssa ja EPV:ta kuultuaan teknisten sääntelystandardien luonnoksia,*** joissa ***määritetään*** 2 kohdassa ***tarkoitetut keskusvastapuolen pääomaa, jakamatonta voittoa ja rahastoja koskevat vaatimukset sekä niiden päivittämisen tiheys tai aikataulu***.

EAMV toimittaa tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n kanssa ja EPV:ta kuultuaan nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa ***tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja*** asetuksen ***(EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan*** mukaisesti. **[tark. 19]**

13 artikla

Toimiluvan myöntämisessä ja epäämisessä noudatettava menettely

1. Toimivaltainen viranomainen saa myöntää toimiluvan vasta sen jälkeen, kun se on täysin vakuuttunut siitä, että toimilupaa hakeva keskusvastapuoli noudattaa kaikkia tämän asetuksen ja ***selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19 päivänä toukokuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston*** direktiivin 98/26/EY ([1]) vaatimuksia ***edellyttäen, että EAMV*** on antanut 15 artiklassa tarkoitetun ▌puoltavan lausunnon ▌.

2. ***Alkuperäistä*** toimilupaa hakevan keskusvastapuolen on alkuperäisen toimiluvan saamiseksi toimitettava kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen voi varmistua siitä, että toimilupaa hakeva keskusvastapuoli on toimiluvan myöntämisajankohtana toteuttanut kaikki tarvittavat järjestelyt tämän asetuksen mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi. ***Toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä toimitettava kaikki hakemuksen esittäneen keskusvastapuolen antamat tiedot EAMV:lle ja 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle kollegiolle.***

3. Toimivaltaisen viranomaisen on ***alkuperäistä toimilupaa haettaessa*** ilmoitettava toimilupaa hakevalle keskusvastapuolelle kirjallisesti ***neljän*** kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä, onko toimilupa myönnetty.

Toimivaltaisen viranomaisen on toiminnan ja palvelujen laajentamista koskevaa lupaa haettaessa ilmoitettava toimilupaa hakevalle keskusvastapuolelle kirjallisesti kahden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä, onko toimilupa myönnetty.

([1]) EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

14 artikla

Yhteistyö

1. Keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ***yhteistyössä EAMV:n kanssa*** perustettava kollegio ▌helpottaakseen 10, 11, 46 ja 48 artiklassa mainittujen tehtävien hoitamista.

Kollegion puheenjohtajana on EAMV***, ja siinä on enintään seitsemän jäsentä, joihin kuuluu*** keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ***ja toimivaltainen viranomainen, joka vastaa keskusvastapuolen ja niiden keskuspankkien valvonnasta, jotka laskevat liikkeeseen selvitettävien rahoitusvälineiden kannalta tärkeimmät valuutat, sekä*** toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat niihin kolmeen jäsenvaltioon sijoittautuneiden keskusvastapuolen selvitysosapuolten valvonnasta, jotka kokonaismäärän perusteella maksavat yhden vuoden aikana suurimmat osuudet 40 artiklassa tarkoitettuun keskusvastapuolen maksulaiminlyöntirahastoon.

2. Kollegio hoitaa seuraavia tehtäviä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen mukaisia toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuksia:

a) 15 artiklassa tarkoitetun ▌lausunnon valmistelu;

b) tietojenvaihto, mukaan luettuina 21 artiklan mukaiset tiedonsaantipyynnöt;

▌

d) keskusvastapuolta koskevaan riskiarviointiin perustuvien valvontatarkkailuohjelmien ***yhteensovittaminen***;

e) valvonnan tehostaminen poistamalla valvontavaatimusten tarpeettomat päällekkäisyydet;

f) valvontakäytäntöjen yhdenmukaisen soveltamisen varmistaminen;

g) menettelyjen ja valmiussuunnitelmien määrittäminen 22 artiklassa tarkoitettujen hätätilanteiden varalta.

3. Kollegion perustamisen ja toiminnan on perustuttava sen kaikkien jäsenten väliseen kirjalliseen sopimukseen.

Sopimuksessa on määritettävä ***erityisesti toimivaltaisen viranomaisen ja EAMV:n välistä yhteistyötä koskevat*** käytännön järjestelyt, ja siinä voidaan määrittää tehtäviä, jotka annetaan keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai ***EAMV:n*** hoidettaviksi.

Jos kollegion jäsenten enemmistö katsoo, että keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei hoida tehtäviään asianmukaisella tavalla ja että se uhkaa rahoitusvakautta, EAMV:n on annettava päätös siitä, pitääkö se keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen harjoittamaa valvontaa asianmukaisena tai rahoitusvakautta uhkaavana.

Jos EAMV katsoo, ettei valvonta ole asianmukaista, EAMV voi vaatia toimivaltaisilta viranomaisilta korjaavia toimia asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.

3 a. Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n kanssa ja EPV:ta kuultuaan teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa määritetään 14 artiklan 2 kohdassa ja 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu riskien arviointi.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

EAMV toimittaa tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n kanssa ja EPV:ta kuultuaan nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti. **[tark. 19]**

15 artikla

Kollegion lausunto

1. Keskusjäsenvaltion sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ***alkuperäistä toimilupaa haettaessa*** tehtävä keskusvastapuolta koskeva riskinarviointi ja annettava siitä kertomus ***EAMV:lle neljän kuukauden kuluessa siitä, kun keskusvastapuoli on jättänyt täydellisen hakemuksen***.

1 a. Keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toiminnan ja palvelujen laajentamista koskevaa lupaa haettaessa tehtävä keskusvastapuolen toiminnan ja palvelujen laajentamista koskeva riskinarviointi ja annettava siitä kertomus kollegiolle yhden kuukauden kuluessa.

Kollegion on tehtävä tämän kertomuksen pohjalta kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta päätös siitä, vastaako arvioitujen riskien taso keskusvastapuolen turvallista toimintaa.

2. ***Kollegion puoltava tai kielteinen lausunto edellyttää, että kollegion jäsenien, joihin kuuluu keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, yksinkertainen enemmistö saavuttaa yksimielisen päätöksen keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen laatimasta arviosta. Viivästymis- tai erimielisyystapauksissa*** EAMV:n on helpotettava ▌lausunnon antamista asetuksen ***(EU) N:o 1095/2010*** 19 artiklan mukaisten, erimielisyyksien ratkaisemista koskevien valtuuksiensa sekä saman asetuksen 21 artiklan mukaisen yleisen koordinointitehtävänsä mukaisesti. ▌

16 artikla

Toimiluvan peruuttaminen

1. ***Sijoittautumisvaltion*** toimivaltaisen viranomaisen on peruutettava toimilupa, jos

a) keskusvastapuoli ei ole ryhtynyt käyttämään toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai ei ole tarjonnut palveluja tai harjoittanut toimintaa kuuden edeltävän kuukauden aikana;

b) keskusvastapuoli on saanut toimiluvan väärien ilmoitusten perusteella tai muilla sääntöjenvastaisilla keinoilla;

c) keskusvastapuoli ei nouda enää toimiluvan myöntämisedellytyksiä;

d) keskusvastapuoli on vakavasti ja ***toistuvasti*** rikkonut tässä asetuksessa vahvistettuja vaatimuksia.

1 a. Toimiluvan peruuttamista koskeva päätös edellyttää puoltavaa lausuntoa samalta kollegiolta, johon viitataan alkuperäisessä toimiluvassa, sekä EAMV:n puoltavaa lausuntoa.

2. EAMV ***voi*** milloin tahansa pyytää keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaista viranomaista tutkimaan, noudattaako keskusvastapuoli yhä toimiluvan myöntämisedellytyksiä.

3. Toimivaltainen viranomainen voi rajoittaa toimivallan peruuttamisen koskemaan tiettyä palvelua, toimintaa tai rahoitusvälinettä. ***Peruuttamista koskevaa päätöstä sovelletaan koko unionin alueella.***

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

17 artikla

Uudelleentarkastelu ja arviointi

Toimivaltaisten viranomaisten on vähintään kerran vuodessa tarkasteltava uudelleen keskusvastapuolen tämän asetuksen noudattamiseksi käyttöön ottamia järjestelyjä, strategioita, prosesseja ja mekanismeja sekä arvioitava markkina-, operatiivisia ja likviditeettiriskejä, joille keskusvastapuoli altistuu tai voi altistua.

Uudelleentarkastelussa ja arvioinnissa on otettava huomioon keskusvastapuolen toiminnan suuruus ja sen merkitys koko rahoitusjärjestelmälle sekä sen toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus ***samoin kuin 4 artiklan 3 kohdassa määritetyt kriteerit***.

Toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava keskusvastapuolta, joka ei täytä tämän asetuksen mukaisia vaatimuksia, toteuttamaan tarpeelliset toimenpiteet.

EAMV toteuttaa keskusvastapuolen toimintaan kohdistuvia tarkastuksia paikan päällä.

2 luku

Keskusvastapuoliin kohdistuva valvonta

18 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tästä asetuksesta johtuvien tehtävien suorittamisesta kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden keskusvastapuolten toimilupien ja valvonnan osalta, ja ilmoitettava siitä komissiolle ja EAMV:lle.

▌

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valvonta- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi.

3. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että vastuussa olevia luonnollisia tai oikeushenkilöitä vastaan voidaan toteuttaa tai määrätä asiaankuuluvia kansallisen lainsäädännön mukaisia hallinnollisia toimenpiteitä, jos tämän asetuksen säännöksiä ei ole noudatettu.

Kyseisten toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

4. EAMV julkaisee verkkosivustollaan luettelon 1 kohdan mukaisesti nimetyistä toimivaltaisista viranomaisista.

18 a artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Salassapitovelvollisuus koskee kaikkia henkilöitä, jotka ovat tai ovat olleet 18 artiklan mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten tai EAMV:n palveluksessa, tai toimivaltaisten viranomaisten tai EAMV:n valtuutuksella toimivia tilintarkastajia ja asiantuntijoita. Niiden näissä tehtävissä mahdollisesti saamia luottamuksellisia tietoja ei saa ilmaista toiselle henkilölle tai viranomaiselle muutoin kuin tiivistetysti tai kootusti niin, ettei niistä voida tunnistaa yksittäistä keskusvastapuolta, kauppatietorekisteriä tai muuta henkilöä, tämän kuitenkaan rajoittamatta rikosoikeuden tai verolainsäädännön tai tämän asetuksen muiden säännösten piiriin kuuluvia tapauksia.

2. Kun keskusvastapuoli on asetettu konkurssiin tai pakolliseen selvitystilaan, luottamuksellisia tietoja, jotka eivät koske kolmansia osapuolia, voidaan ilmaista siviili- tai kauppaoikeudellisessa menettelyssä, jos se on tarpeen menettelyn toteuttamiseksi.

3. Tämän asetuksen nojalla luottamuksellisia tietoja saavilla toimivaltaisilla viranomaisilla, EAMV:lla, elimillä sekä muilla luonnollisilla tai oikeushenkilöillä kuin toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus käyttää saamiaan tietoja ainoastaan velvollisuuksiensa hoitamiseen, kun kyseessä ovat toimivaltaiset viranomaiset, ja tässä asetuksessa tarkoitettujen tehtäviensä hoitamiseen tai, kun kyseessä ovat muut viranomaiset, elimet taikka luonnolliset tai oikeushenkilöt, sitä tarkoitusta varten, johon kyseisiä tietoja niille toimitettiin ja/tai kyseisten tehtävien hoitoon nimenomaan liittyvän hallinnollisen tai oikeudellisen menettelyn yhteydessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta menettelyä rikosoikeuden, verotuslainsäädännön piiriin kuuluvien tapausten osalta. Tiedot vastaanottava viranomainen saa kuitenkin käyttää niitä muihinkin ei-kaupallisiin tarkoituksiin tiedot antavan EAMV:n, toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen, elimen tai henkilön suostumuksella.

4. Tämän asetuksen nojalla saatuja, vaihdettuja tai toimitettuja luottamuksellisia tietoja koskee 1, 2 ja 3 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus. Nämä ehdot eivät kuitenkaan estä EAMV:ta, toimivaltaisia viranomaisia tai asianomaisia keskuspankkeja vaihtamasta tai toimittamasta tämän asetuksen ja muun sijoituspalveluyrityksiin, luottolaitoksiin, eläkerahastoihin, vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajiin, vakuutusyrityksiin, säänneltyihin markkinoihin tai markkinoiden ylläpitäjiin sovellettavan lainsäädännön mukaisia tai muuten tiedot välittäneen toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen tai elimen tai luonnollisen tai oikeushenkilön suostumuksella annettuja luottamuksellisia tietoja.

5. Edellä 1, 2 ja 3 kohta eivät estä toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta tai toimittamasta kansallisen lainsäädännön mukaisesti luottamuksellisia tietoja, joita ei ole saatu toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta.

3 luku

Yhteistyö

19 artikla

Viranomaisten välinen yhteistyö

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä toistensa, EAMV:n ***ja tarvittaessa EKPJ:n*** kanssa. ***Unionin toimielimien on annettava EAMV:lle riittävät resurssit sille tässä asetuksessa annettavien tehtävien tehokasta toteuttamista varten.***

2. Toimivaltaisten viranomaisten on yleisten tehtäviensä hoitamisen yhteydessä otettava asianmukaisesti huomioon tekemiensä päätösten mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa ja erityisesti 22 artiklassa tarkoitetuissa kriisitilanteissa kyseisenä ajankohtana saatavissa olevien tietojen pohjalta.

▌

21 artikla

Tietojenvaihto

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EAMV:lle ja toisilleen tiedot, joita ne tarvitsevat voidakseen hoitaa tämän asetuksen mukaisia tehtäviään.

2. Toimivaltaiset viranomaiset ja muut elimet taikka luonnolliset tai oikeushenkilöt, jotka vastaanottavat luottamuksellisia tietoja hoitaessaan tämän asetuksen mukaisia tehtäviään, saavat käyttää niitä ainoastaan hoitaessaan tehtäviään ***eivätkä he saa julkistaa tai muuten asettaa saataville tällaisia luottamuksellisia tietoja muussa kuin tässä asetuksessa nimenomaisesti mainitussa tarkoituksessa.***

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

3. EAMV:n on toimitettava keskusvastapuolten valvonnasta vastaaville toimivaltaisille viranomaisille luottamukselliset tiedot, jotka ovat olennaisia niiden tehtävien suorittamisen kannalta. Toimivaltaisten viranomaisten ja muiden asianomaisten viranomaisten on toimitettava EAMV:lle ja muille toimivaltaisille viranomaisille tiedot, joita nämä tarvitsevat tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseen.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava tiedot EKPJ:n keskuspankeille, jos ne ovat kyseisten pankkien tehtävien hoitamisen kannalta olennaisia.

22 artikla

Hätätilanteet

Toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen on ilmoitettava EAMV:lle ▌ ja muille asianomaisille viranomaisille ilman aiheetonta viivytystä keskusvastapuoleen liittyvistä hätätilanteista, finanssimarkkinoiden muutokset mukaan luettuina, joilla saattaa olla kielteinen vaikutus markkinoiden likviditeettiin ja rahoitusjärjestelmän vakauteen missä tahansa jäsenvaltiossa, johon keskusvastapuoli tai jokin sen selvitysosapuolista on sijoittautunut.'

4 luku

Suhteet kolmansiin maihin

23 artikla

Kolmannet maat

1. Kolmanteen maahan sijoittautunut keskusvastapuoli voi tarjota selvityspalveluja unioniin sijoittautuneille yhteisöille vain, jos EAMV on tunnustanut kyseisen keskusvastapuolen.

Lupaan tai luvan jatkamiseen tai peruuttamiseen sovelletaan 10–16 artiklassa säädettyjä ehtoja ja menettelyjä.

Kolmansien maiden keskusvastapuoliin nähden toteutetaan yhtä ankaria tarkastustoimia kuin EU:n keskusvastapuoliin.

Komissio voi antaa päätöksen lupaehtoja ja -menettelyjä koskevan poikkeuksen myöntämisestä kokonaan tai osittain edellyttäen, että se tehdään vastavuoroisesti ja seuraavat ehdot täyttyvät:

a) komissio on antanut päätöksen 3 kohdan mukaisesti; ja

b) vastaavia poikkeuksia myönnetään asianomaisessa kolmannessa maassa unioniin sijoittautuneelle keskusvastapuolelle.

2. EAMV:n on ***kuultava unionin toimivaltaisia viranomaisia, EPV:tä ja asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia unionissa, EKPJ:n asianomaisia jäseniä jäsenvaltioissa, joissa keskusvastapuoli tarjoaa tai aikoo tarjota selvityspalveluita, ja asianomaisia jäseniä EKPJ:ssä, jotka vastaavat sellaisten keskusvastapuolten valvonnasta, joiden kanssa on tehty yhtyeentoimivuussopimuksia, ja sen on*** tunnustettava kolmannesta maasta oleva keskusvastapuoli, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) komissio on antanut 3 kohdan mukaisen ***delegoidun säädöksen***; ***tai***

b) keskusvastapuoli on saanut toimiluvan kyseisessä kolmannessa maassa ja on siellä tehokkaan valvonnan alaisena;

b a) kolmannesta maasta on tehty komission päätös, jossa todetaan, että kolmannessa maassa sovellettavat säännöt rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen ehkäisemiseksi täyttävät rahanpesunvastaisen toimintaryhmän vaatimukset samoin kuin rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ([1]) vaatimukset;

b b) kolmas maa on allekirjoittanut kotijäsenvaltion valtuutetun keskusvastapuolen kanssa sopimuksen, joka vastaa täysimääräisesti tuloja ja pääomaa koskevan OECD:n malliverosopimuksen 26 artiklan mukaisia vaatimuksia ja jolla varmistetaan tehokas tietojenvaihto veroasioissa, mukaan luettuna tarvittaessa monenväliset verosopimukset;

b c) EAMV on arvioinut keskusvastapuolen riskinhallintastandardeja ja niiden on katsottu olevan IV osastossa vahvistettujen standardien mukaisia;

b d) sillä on riittävästi perusteita katsoakseen, että kolmannen maan oikeudellinen kehys ei syrji EU:n oikeushenkilöitä;

b e) kyseisessä kolmannessa maassa sovelletaan keskinäisiä pääsyvaatimuksia EU:hun sijoittautuneisiin keskusvastapuoliin nähden ja siellä on otettu käyttöön keskinäistä tunnustamista koskeva järjestelmä;

b f) kolmansien maiden keskusvastapuolille asetetuissa vaatimuksissa säilytetään yhtäläiset kilpailuedellytykset EU:n keskusvastapuolten ja kolmansien maiden keskusvastapuolien välillä.

3. Komissio ***hyväksyy 67 a artiklassa*** tarkoitettua menettelyä noudattaen ***ja EAMV:n, EPV:n, EKPJ:n ja toimivaltaisten viranomaisten, jotka vastaavat niihin kolmeen jäsenvaltioon sijoittautuneiden selvitysosapuolten valvonnasta, jotka maksavat suurimmat osuudet keskusvastapuolen maksulaiminlyöntirahastoon, laatiman yhteisen kannan perusteella delegoituja säädöksiä***, ***joissa*** todetaan, että kolmannen maan oikeudellisilla ja valvontajärjestelyillä varmistetaan, että kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saaneet keskusvastapuolet noudattavat oikeudellisesti sitovia vaatimuksia, jotka vastaavat tästä asetuksesta johtuvia vaatimuksia, ja että kyseiset keskusvastapuolet ovat jatkuvasti tehokkaan valvonnan ja täytäntöönpanon alaisina.

4. EAMV:n***, EPV:n, EKPJ:n ja toimivaltaisten viranomaisten, jotka vastaavat niihin kolmeen jäsenvaltioon sijoittautuneiden selvitysosapuolten valvonnasta, jotka maksavat suurimmat osuudet keskusvastapuolen maksulaiminlyöntirahastoon,*** on vahvistettava järjestelyt, joita sovelletaan yhteistyöhön sellaisten kolmansien maiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden oikeudellisten ja valvontakehysten on tunnustettu vastaavan tätä asetusta 3 kohdan mukaisesti. Järjestelyissä on määritettävä ainakin

a) EAMV:n***, 1 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten*** ja kyseisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten välisessä tietojenvaihdossa käytettävä mekanismi;

b) valvontatoiminnan koordinointia koskevat menettelyt;

b a) menettelyt, jotka liittyvät keskusvastapuolelle myönnetyn toimiluvan peruuttamiseen.

([1]) EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

IV osasto

Keskusvastapuolia koskevat vaatimukset

1 luku

Organisaatiovaatimukset

24 artikla

Yleiset säännökset

1. Keskusvastapuolella on oltava toimivat päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt, joihin sisältyvät selkeä organisaatiorakenne, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, avoimesti ja kattavasti, sekä tehokkaat menettelyt sellaisten riskien tunnistamista, hallitsemista, valvomista ja raportointia varten, joille se on tai saattaa olla alttiina, ja riittävät sisäisen valvonnan menetelmät, mukaan luettuina luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät.

2. Keskusvastapuolen on omaksuttava toimintatavat ja menettelyt, jotka ovat riittävän tehokkaita varmistamaan, että tätä asetusta noudatetaan ja että myös sen johto ja työntekijät noudattavat kaikkia tämän asetuksen säännöksiä.

3. Keskusvastapuolen on pidettävä yllä ja käytettävä organisaatiorakennetta, jolla varmistetaan sen palvelujen tarjoamisen ja toiminnan harjoittamisen jatkuvuus ja säännönmukaisuus. Sen on käytettävä tarkoituksenmukaisia ja oikeasuhteisia järjestelmiä, voimavaroja ja menettelyjä.

4. Keskusvastapuolen on pidettävä riskienhallintaan ja muuhun toimintaansa liittyvät raportointisuhteet selvästi toisistaan erillään.

5. Keskusvastapuolen on vahvistettava palkka- ja palkkiopolitiikka, jolla edistetään järkevää ja tehokasta riskienhallintaa ja joka eikä houkuttele riskienhallinnan tason alentamiseen, sekä toteutettava ja ylläpidettävä tällaista politiikkaa.

6. Keskusvastapuolen on pidettävä yllä tietotekniikkajärjestelmiä, jotka ovat tarjottavien palvelujen ja harjoitettavan toiminnan monimutkaisuuden, moninaisuuden ja tyypin kannalta tarkoituksenmukaisia, jotta varmistetaan korkea turvallisuustaso sekä säilytettävien tietojen eheys ja luottamuksellisuus.

6 a. Keskusvastapuolen on varmistettava, että tämän asetuksen vaatimuksien mukaisesti selvitettyjen OTC-johdannaissopimuksien yhteydessä saatuja kauppa- tai asiakastietoja käytetään ainoastaan asetuksen vaatimuksien täyttämiseksi eikä niitä käytetä tai hyödynnetä kaupallisesti ilman tiedot omistavan asiakkaan kirjallista ennakkosuostumusta.

7. Keskusvastapuolen on ***asetettava maksutta saataville*** päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelynsä sekä kyseistä keskusvastapuolta koskevat säännöt***, kuten selvitysosapuolen aseman saavuttamista koskevat kriteerit***.

8. Keskusvastapuolen on oltava usein riippumattomien tilintarkastusten kohteena. Tilintarkastusten tulokset on ilmoitettava hallitukselle ja annettava toimivaltaisen viranomaisen saataville.

9. ***Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia***, joissa määritetään 1–8 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen ja päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyjen vähimmäissisältö.

EAMV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa ***tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja*** asetuksen ***(EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan*** mukaisesti. **[tark. 19]**

▌

25 artikla

Ylempi johto ja hallitus

1. Ylemmän johdon on oltava riittävän hyvämaineinen ja kokenut keskusvastapuolen järkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi.

2. Keskusvastapuolella on oltava hallitus, jonka jäsenistä vähintään yksi kolmannes, mutta vähintään kaksi on riippumattomia. ***Selvitysosapuolten asiakkaiden on oltava edustettuina hallituksessa.*** Hallituksen riippumattomille ja muille toimivaan johtoon kuulumattomille jäsenille suoritettava korvaus ei saa olla sidoksissa keskusvastapuolen liiketoiminnan tulokseen.

Hallituksen jäsenten, sen riippumattomat jäsenet mukaan luettuina, on oltava riittävän hyvämaineisia, ja heillä on oltava riittävästi kokemusta finanssipalveluista, riskienhallinnasta ja selvityspalveluista.

3. Keskusvastapuolen on määritettävä hallituksen tehtävät ja vastuualueet selkeästi ja annettava hallituksen kokousten pöytäkirjat toimivaltaisen viranomaisen ***ja tilintarkastajien*** saataville.

26 artikla

Riskinarviointikomitea

1. Keskusvastapuolen on perustettava riskinarviointikomitea, joka koostuu ***eri edustajaryhmistä, kuten*** sen selvitysosapuolten edustajista***, sen selvitysosapuolten asiakkaista,*** riippumattomista ***asiantuntijoista ja keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen edustajista, edellyttäen, että asiakkaiden edustajat eivät ole samoja kuin selvitysosapuolten edustajat***. ***Millään edustajien ryhmällä ei saa olla enemmistöä riskinarviointikomiteassa.*** Riskinarviointikomitea voi pyytää keskusvastapuolen työntekijöitä osallistumaan kokouksiinsa ilman äänioikeutta. Riskinarviointikomitean antamien neuvojen on oltava riippumattomia keskusvastapuolen johdon suorasta vaikutuksesta.

2. Keskusvastapuolen on selkeästi määritettävä riskinarviointikomitean toimeksianto, päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt, joilla varmistetaan komitean riippumattomuus, sekä toimintamenettelyt ja jäsenten hyväksymisvaatimukset ja valintamenettely. Päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyjen on oltava ***toimivaltaisten viranomaisten julkisesti saatavissa***, ja niissä on vahvistettava ainakin, että riskinarviointikomiteaa johtaa ▌riippumaton ***asiantuntija, joka*** raportoi suoraan hallitukselle***, tai kun käytetään kaksiosaista rakennetta, hallitus***, ja ***se*** pitää säännöllisesti kokouksia.

3. Riskiarviointikomitean on annettava hallitukselle ***tai elinten kaksiosaisen rakenteen tapauksessa hallitukselle*** neuvoja järjestelyistä, jotka voivat vaikuttaa keskusvastapuolen riskienhallintaan, esimerkiksi sen riskimallin merkittävästä muuttumisesta, maksulaiminlyöntiä koskevista menettelyistä, selvitysosapuolten hyväksymisvaatimuksista tai uusien rahoitusvälinelajien selvittämisestä ***tai toimintojen ulkoistamisesta.*** Riskinarviointikomitean neuvoja ei pyydetä keskusvastapuolen päivittäistä toimintaa varten. Hätätilanteissa ***ryhdytään kohtuullisiin toimiin riskinarviointikomitean kuulemiseksi***.

4. Riskinarviointikomitean jäseniä sitoo salassapitovelvollisuus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten oikeutta asianmukaisten tietojen saantiin. Jos riskinarviointikomitean puheenjohtaja toteaa, että jollakin jäsenellä on tai voi olla eturistiriita tietyssä asiassa, kyseinen jäsenen ei saa äänestää siitä asiasta.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

5. Keskusvastapuolen on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista päätöksistä, joissa hallitus päättää olla noudattamatta riskinarviointikomitean neuvoja.

6. Keskusvastapuolen on sallittava, että selvitysosapuolten asiakkaat ovat riskinarviointikomitean jäseniä, tai sen on vaihtoehtoisesti otettava käyttöön asianmukaiset kuulemismenettelyt, joilla varmistetaan, että selvitysosapuolten asiakkaiden edut ovat asianmukaisesti edustettuina.

27 artikla

Tietojen säilyttäminen

1. Keskusvastapuolen on säilytettävä kaikki tiedot suoritetuista palveluista ja harjoitetusta toiminnasta vähintään ***viiden vuoden*** ajan, jotta toimivaltainen viranomainen voi valvoa tämän asetuksen vaatimusten noudattamista.

2. Keskusvastapuolen on säilytettävä kaikki tiedot käsittelemistään sopimuksista vähintään ***viiden vuoden*** ajan kyseisten sopimusten päättymisestä. Tietojen perusteella on ainakin voitava todeta transaktion alkuperäiset ehdot ennen kyseisen keskusvastapuolen tekemää selvitystä.

3. Keskusvastapuolen on pyynnöstä annettava toimivaltaisen viranomaisen ja EAMV:n saataville kaikki 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut aineistot ja tiedot sekä selvitettyjen sopimusten positioita koskevat tiedot riippumatta kauppapaikasta, jossa transaktiot on toteutettu.

4. ***Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi***, joissa määritetään tarkemmin 1 ja 2 kohdan mukaisesti säilytettävät aineistot ja tiedot***, ja tarvittaessa ajan on oltava pitempi aineistojen säilyttämiseen***.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa ***tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja*** asetuksen ***(EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan*** mukaisesti. **[tark. 19]**

▌

5. Sen varmistamiseksi, että 1 ja 2 kohtaa sovelletaan yhdenmukaisesti, ***EAMV:n on laadittava luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla vahvistetaan,*** missä muodossa aineistot ja tiedot säilytetään. ***EAMV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.***

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut ***teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset*** asetuksen ***(EU) N:o 1095/2010 15 artiklan*** mukaisesti.

▌

28 artikla

Määräosuuksia omistavat osakkeenomistajat ja jäsenet

1. Toimivaltainen viranomainen ei saa myöntää keskusvastapuolelle toimilupaa ennen kuin sille on ilmoitettu osakkeenomistajina tai jäseninä suoraan tai välillisesti olevat luonnolliset tai oikeushenkilöt, joilla on määräosuus keskusvastapuolessa, sekä näiden määräosuuksien suuruudet.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on evättävä keskusvastapuolelta toimilupa, jos se ei ole vakuuttunut niiden osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta, joilla on määräoikeus keskusvastapuolessa, ottaen huomioon tarve varmistaa keskusvastapuolen järkevä ja vakaa hoito.

3. Jos keskusvastapuolen ja muun luonnollisen tai oikeushenkilön välillä vallitsee läheinen sidos, toimivaltainen viranomainen voi myöntää toimiluvan vain, jos nämä sidokset eivät estä toimivaltaista viranomaista hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

4. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden vaikutusvalta todennäköisesti haittaa keskusvastapuolen järkevää ja vakaata hoitoa, toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet tämän tilanteen korjaamiseksi ***tai peruutettava keskusvastapuolen toimilupa***.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on evättävä toimilupa, jos keskusvastapuoleen läheisesti sidoksissa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen tai oikeushenkilöön sovellettavat kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset taikka niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät toimivaltaista viranomaista hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

29 artikla

Toimivaltaisille viranomaisille annettavat tiedot

1. Keskusvastapuolen on ilmoitettava ***sen jäsenvaltion*** toimivaltaiselle viranomaiselle***, johon keskusvastapuoli on sijoittautunut,*** kaikista johdon vaihdoksista ja annettava sille kaikki tarpeelliset tiedot sen arvioimiseksi, ovatko hallituksen jäsenet riittävän hyvämaineisia ja onko heillä riittävästi kokemusta.

Jos hallituksen jäsenen käytös todennäköisesti haittaa keskusvastapuolen järkevää ja vakaata hoitoa, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, mukaan luettuna kyseisen jäsenen erottaminen hallituksesta.

2. Luonnollisen tai oikeushenkilön taikka yhdessä toimivien tällaisten henkilöiden, jäljempänä 'hankkijaehdokas', jotka ovat päättäneet hankkia suoraan tai välillisesti määräosuuden keskusvastapuolessa tai lisätä suoraan tai välillisesti määräosuuttaan keskusvastapuolessa siten, että hankkijan osuus äänistä tai osakepääomasta on vähintään 10, 20, 30 tai 50 prosenttia, taikka siten, että keskusvastapuolesta tulee hankkijan tytäryritys, jäljempänä 'ehdotettu hankinta', on ensin ilmoitettava tästä kirjallisesti sen keskusvastapuolen suhteen toimivaltaisille viranomaisille, jossa ne pyrkivät hankkimaan määräosuuden tai lisäämään sitä, mainiten samalla suunnitellun osuuden suuruuden ja antaen 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut asianmukaiset tiedot.

Luonnollisen tai oikeushenkilön, joka on päättänyt luopua suoraan tai välillisesti määräosuudestaan keskusvastapuolessa, jäljempänä 'myyjäehdokas', on ensin ilmoitettava tästä kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle mainiten samalla tällaisen omistusosuuden suuruuden. Tällaisen henkilön on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle myös päätöksestään vähentää määräosuuttaan siten, että kyseisen henkilön osuus äänioikeudesta tai pääomasta on alle 20, 30 tai 50 prosenttia tai siten, että keskusvastapuoli lakkaa olemasta kyseisen henkilön tytäryritys.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava hankkijaehdokkaalle tai myyjälle kirjallisesti heti ja joka tapauksessa kahden työpäivän kuluessa tässä kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta sekä 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta, että se on vastaanottanut ilmoituksen tai tiedot.

Toimivaltaisella viranomaisella on enintään 60 työpäivää aikaa ilmoituksen ja sellaisten asiakirjojen vastaanottamista koskevan kirjallisen ilmoituksen päiväyksestä, joiden liittämistä ilmoitukseen edellytetään 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun luettelon perusteella, jäljempänä 'arviointijakso', suorittaa 30 artiklan 1 kohdassa säädetty arviointi, jäljempänä 'arviointi'.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava hankkijaehdokkaalle tai myyjälle arviointijakson päättymispäivämäärä antaessaan vastaanottamista koskevan ilmoituksen.

3. Toimivaltainen viranomainen voi tarvittaessa arviointijakson aikana, kuitenkin viimeistään sen viidentenäkymmenentenä työpäivänä pyytää lisätietoja, jotka ovat tarpeen arvioinnin suorittamiseksi. Pyyntö on esitettävä kirjallisesti, ja siinä on yksilöitävä tarvittavat lisätiedot.

Arviointijakso on keskeytettävä niiden päivien väliseksi ajaksi, jolloin toimivaltainen viranomainen pyytää tietoja ja jolloin hankkijaehdokas ne toimittaa. Keskeytys ei saa olla pitempi kuin 20 työpäivää. Toimivaltainen viranomainen voi harkintansa mukaan pyytää vielä täydentämään tai tarkentamaan tietoja, mutta tämä ei saa enää keskeyttää arviointijaksoa.

4. Toimivaltainen viranomainen voi pidentää 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua keskeytystä enintään kolmeksikymmeneksi työpäiväksi, jos hankkijaehdokas tai myyjä on

a) sijoittautunut unionin ulkopuolelle tai sitä säännellään unionin ulkopuolella;

b) luonnollinen tai oikeushenkilö, joka ei ole tämän asetuksen tai direktiivin 73/239/ETY, arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 neuvoston direktiivin 85/611/ETY ([1]), muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/49/ETY ([2]) tai direktiivien 2002/83/EY, 2003/41/EY, 2004/39/EY, 2005/68/EY, 2006/48/EY, 2009/65/EY tai 2011/61/EU mukaisen valvonnan alainen.

5. Jos toimivaltainen viranomainen arvioinnin tehtyään päättää vastustaa ehdotettua hankintaa, sen on ilmoitettava tästä hankkijaehdokkaalle kirjallisesti kahden työpäivän kuluessa ylittämättä arviointijaksoa ja perusteltava päätöksensä. Jollei kansallisesta lainsäädännöstä muuta johdu, asianmukainen selvitys päätöksen perusteluista voidaan julkistaa hankkijaehdokkaan pyynnöstä. Jäsenvaltio voi kuitenkin antaa toimivaltaiselle viranomaiselle luvan julkistaa perustelut ilman hankkijaehdokkaan pyyntöä.

6. Jos toimivaltainen viranomainen ei arviointijakson kuluessa vastusta ehdotettua hankintaa kirjallisesti, se katsotaan hyväksytyksi.

7. Toimivaltainen viranomainen voi määrätä enimmäisajan, jonka kuluessa ehdotettu hankinta on saatettava päätökseen, ja tarvittaessa pidentää tätä määräaikaa.

8. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa vaatimuksia, jotka ovat tiukempia kuin tässä asetuksessa säädetyt, sen osalta, miten toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan äänioikeuksien tai pääoman suorista tai epäsuorista hankinnoista tai miten toimivaltainen viranomainen ne hyväksyy.

30 artikla

Arviointi

1. Arvioidessaan 29 artiklan 2 kohdan mukaista ilmoitusta ja 29 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja toimivaltaisen viranomaisen on ehdotetun hankinnan kohteena olevan keskusvastapuolen järkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi otettava huomioon hankkijaehdokkaan todennäköinen vaikutus keskusvastapuoleen sekä arvioitava hankkijaehdokkaan sopivuus ja ehdotetun hankinnan taloudellinen järkevyys kaikilla seuraavilla perusteilla:

([1]) EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3.
([2]) EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1.

a) hankkijaehdokkaan maine ja taloudellinen vakaus;

b) sen henkilön maine ja kokemus, joka tulee johtamaan keskusvastapuolen liiketoimintaa ehdotetun hankinnan vuoksi;

c) keskusvastapuolen kyky noudattaa tämän asetuksen säännöksiä ja jatkaa niiden noudattamista;

d) sen seikan arviointi, onko uskottavia syitä epäillä, että ehdotetun hankinnan yhteydessä syyllistytään, pyritään tai on syyllistytty tai pyritty direktiivin 2005/60/EY 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että ehdotettu hankinta saattaisi lisätä tämän vaaraa.

Arvioidessaan hankkijaehdokkaan taloudellista vakautta toimivaltaisen viranomaisen on kiinnitettävä erityistä huomiota sen liiketoiminnan tyyppiin, jota hankinnan kohteena olevassa keskusvastapuolessa harjoitetaan ja aiotaan harjoittaa.

Arvioidessaan keskusvastapuolen kykyä noudattaa tätä asetusta toimivaltaisen viranomaisen on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, onko ryhmällä, jonka osa keskusvastapuolesta tulee, sellainen rakenne, joka mahdollistaa tehokkaan valvonnan, tehokkaan tietojenvaihdon toimivaltaisten viranomaisten kesken ja toimivaltaisten viranomaisten keskinäisen vastuunjaon määrittämisen.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vastustaa ehdotettua hankintaa vain, jos siihen on uskottavat syyt 1 kohdassa säädetyillä perusteilla tai jos hankkijaehdokkaan toimittamat tiedot ovat puutteelliset.

3. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa ennakkoehtoja sen suhteen, millainen omistusosuuden taso on hankittava, eivätkä sallia toimivaltaisten viranomaistensa tarkastelevan ehdotettua hankintaa markkinoiden taloudellisten tarpeiden pohjalta.

4. Jäsenvaltioiden on julkistettava luettelo tiedoista, jotka tarvitaan arvion tekemiseen ja jotka on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta annettaessa. Vaadittavien tietojen on oltava suhteutettuja ja mukautettuja hankkijaehdokkaan ja ehdotetun hankinnan luonteeseen. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia tietoja, joilla ei ole merkitystä toiminnan vakauden arvioinnissa.

5. Sen estämättä, mitä 29 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, toimivaltaisen viranomaisen on kohdeltava hankkijaehdokkaita syrjimättömällä tavalla, jos viranomaiselle on ilmoitettu kaksi tai useampia ehdotuksia, jotka koskevat määräosuuden hankkimista samasta keskusvastapuolesta tai samassa keskusvastapuolessa olevan määräosuuden lisäämistä.

6. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on arviointia suorittaessaan työskenneltävä tiiviisti toisiaan kuullen, jos hankkijaehdokas on

a) ***toinen keskusvastapuoli,*** luottolaitos, henkivakuutusyritys, vahinkovakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys, sijoituspalveluyritys, markkinatoimija, arvopaperiselvitysjärjestelmän ylläpitäjä, yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö tai vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja, joka on saanut toimiluvan toisessa jäsenvaltiossa;

b) ***sellaisen toisen keskusvastapuolen,*** luottolaitoksen, henkivakuutusyrityksen, vahinkovakuutusyrityksen, jälleenvakuutusyrityksen, sijoituspalveluyrityksen, markkinatoimijan, arvopaperiselvitysjärjestelmän ylläpitäjän, yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiön tai vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan emoyritys, joka on saanut toimiluvan toisessa jäsenvaltiossa;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

c) luonnollinen tai oikeushenkilö, jolla on määräysvalta sellaisessa ***toisessa keskusvastapuolessa,*** luottolaitoksessa, henkivakuutusyrityksessä, vahinkovakuutusyrityksessä, jälleenvakuutusyrityksessä, sijoituspalveluyrityksessä, markkinatoimijassa, arvopaperiselvitysjärjestelmän ylläpitäjässä, yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiössä tai vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajassa, joka on saanut toimiluvan toisessa jäsenvaltiossa.

7. Toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheetonta viivytystä toimitettava toisilleen kaikki hankinnan arvioimisen kannalta olennaiset tai asiaan vaikuttavat tiedot. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava pyynnöstä toisilleen kaikki asiaan vaikuttavat tiedot ja oma-aloitteisesti kaikki olennaiset tiedot. Ehdotetun hankinnan kohteena olevalle keskusvastapuolelle toimiluvan myöntäneen toimivaltaisen viranomaisen tekemässä päätöksessä on esitettävä hankkijaehdokkaasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen lausunnot ja varaukset.

31 artikla

Eturistiriidat

1. Keskusvastapuolen on pidettävä yllä ja käytettävä tehokkaita kirjallisia organisaatio- ja hallintojärjestelyjä havaitakseen eturistiriidat, joita on kyseisen keskusvastapuolen, mukaan luettuina sen johto, työntekijät tai muut heihin määräysvallan tai läheisten sidosten vuoksi suoraan tai epäsuorasti yhteydessä olevat henkilöt, ja sen selvitysosapuolten tai niiden asiakkaiden tai näiden välillä. Sen on pidettävä yllä riitojenratkaisumenettelyjä ja sovellettava niitä ***eturistiriitojen poistamiseksi***.

2. Jos keskusvastapuolen soveltamilla organisaatio- ja hallintojärjestelyillä, joilla eturistiriitoja pyritään hallitsemaan, ei pystytä riittävällä tavalla varmistamaan, että selvitysosapuolen tai asiakkaan etuihin kohdistuvat riskit vältetään, kyseisen keskusvastapuolen on selkeästi ilmoitettava selvitysosapuolelle eturistiriitojen yleinen luonne tai lähteet ennen kuin se hyväksyy tältä uusia transaktioita. ▌

3. Jos keskusvastapuoli on emoyritys tai tytäryritys, kirjallisissa järjestelyissä on otettava huomioon myös kaikki sellaiset olosuhteet, joista keskusvastapuoli on tai sen pitäisi olla tietoinen ja jotka voivat johtaa eturistiriitoihin muiden sellaisten yritysten rakenteen ja liiketoiminnan vuoksi, joiden kanssa sillä on emoyritys- tai tytäryrityssuhde.

4. Edellä 1 kohdan mukaisissa kirjallisissa järjestelyissä on eriteltävä

a) olosuhteet, jotka aiheuttavat tai voivat aiheuttaa eturistiriidan, johon liittyy yhden tai useamman selvitysosapuolen tai asiakkaan etuihin kohdistuva merkittävä riski;

b) tällaisten eturistiriitojen hallitsemiseksi noudatettavat menettelyt ja toteutettavat toimenpiteet.

5. Keskusvastapuolen on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet ehkäistäkseen järjestelmiinsä sisältyvien tietojen väärinkäytön sekä estettävä kyseisten tietojen käyttö muuhun liiketoimintaan. Mikään muu luonnollinen tai oikeushenkilö, jolla on emoyritys- tai tytäryrityssuhde keskusvastapuolen kanssa, ei saa käyttää keskusvastapuolen säilyttämiä arkaluonteisia tietoja kaupalliseen tarkoitukseen.

32 artikla

Toiminnan jatkuvuus

1. Keskusvastapuolen on otettava käyttöön ja pantava täytäntöön asianmukaiset liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat toimintaperiaatteet ja palautumissuunnitelma, joiden tavoitteena on varmistaa keskusvastapuolen toimintojen säilyminen, toiminnan nopea palautuminen ja velvollisuuksien täyttäminen, sekä ylläpidettävä niitä. Tällaisen suunnitelman on mahdollistettava ainakin kaikkien transaktioiden elvyttäminen häiriön aikana, jotta keskusvastapuoli voi jatkaa luotettavasti toimintaansa ja tehdä selvityksen määräaikaan mennessä.

1 a. Keskusvastapuolen on otettava käyttöön asianmukainen menettely, pantava se täytäntöön ja ylläpidettävä sitä varmistamaan asiakkaiden varojen oikea-aikainen ja asianmukainen selvitys tai siirtäminen, mikäli toimilupa peruutetaan 16 artiklan mukaisen päätöksen nojalla.

2. ***Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi***, joissa määritetään tarkemmin toiminnan jatkuvuussuunnitelman vähimmäissisältö sekä palvelujen vähimmäistaso, joka on taattava palautumissuunnitelmalla.

EAMV toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa ***tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja*** asetuksen ***(EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan*** mukaisesti. **[tark. 19]**

▌

32 a artikla

Täysin automaattinen käsittely

1. Täysin automaattisen käsittelyn (STP) edistämiseksi koko transaktion ajan keskusvastapuolten on käytettävä tai mukautettava niille osallistujille ja markkinainfrastruktuureille tarkoitetuissa järjestelmissä, joiden kanssa ne toimivat yhdessä, viestintämenettelyissään niiden osallistujien ja markkinainfrastruktuurien kanssa, joiden kanssa ne toimivat yhdessä, asiaankuuluvia kansainvälisiä viestintämenettelyjä ja -standardeja viestin lähettämistä ja vertailutietoja varten tehokkaan selvittämisen edistämiseksi kaikissa järjestelmissä.

2. Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa määritetään menettely sen määrittämiseksi, mitkä kansainväliset viestien lähettämistä ja vertailutietoja koskevat kansainväliset viestintämenettelyt ja -standardit katsotaan asiaankuuluviksi 1 kohdan soveltamiseksi.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti. **[tark. 19]**

33 artikla

Ulkoistaminen

1. Jos keskusvastapuoli ulkoistaa operatiivisia toimintoja, palveluja tai toimia, se on yhä täysin vastuussa kaikkien tämän asetuksen mukaisten velvollisuuksiensa täyttämisestä, ja sen on aina täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) ulkoistaminen ei johda keskusvastapuolen vastuun siirtämiseen;

b) keskusvastapuolen suhde selvitysosapuoliinsa ja sen velvollisuudet niitä kohtaan eivät muutu;

c) keskusvastapuolen toimiluvan myöntämisedellytykset eivät tosiasiallisesti muutu;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

d) ulkoistaminen ei estä valvontatehtävien hoitamista***, mukaan luettuna siihen liittyvien tietojen saaminen itse paikalla palveluntarjoajan luona***;

e) ulkoistaminen ei johda siihen, että keskusvastapuoli jää ilman järjestelmiä ja tarkastuksia, joita se tarvitsee itseensä kohdistuvien riskien hallitsemiseksi;

e a) palveluntarjoaja panee täytäntöön toiminnan jatkuvuutta koskevat vaatimukset, jotka vastaavat vaatimuksia, jotka keskusvastapuolen olisi pitänyt täyttää kotimaisen valvontakehyksensä nojalla;

f) keskusvastapuolella säilyy asiantuntemus ***ja resurssit, joita*** tarvitaan tarjottavien palvelujen sekä palveluntarjoajan organisatoristen valmiuksien ja omien varojen riittävyyden arvioimisessa, ulkoistettujen toimintojen tehokkaassa valvonnassa ja ulkoistamiseen liittyvien riskien hallinnassa, ja se valvoo kyseisiä toimintoja ja hallitsee kyseisiä riskejä jatkuvasti;

g) keskusvastapuolella on suora pääsy ulkoistettuja toimintoja koskeviin olennaisiin tietoihin;

h) ***tarvittaessa ja sanotun rajoittamatta keskusvastapuolen tämän asetuksen vaatimusten noudattamista koskevaa vastuuta,*** palveluntarjoaja tekee toimivaltaisen viranomaisen kanssa ulkoistettuihin toimintoihin liittyvää yhteistyötä;

i) palveluntarjoaja suojaa keskusvastapuolta, sen selvitysosapuolia ja asiakkaita koskevat luottamukselliset tiedot. ***Jos palveluntarjoaja on sijoittautunut kolmanteen maahan, kyseisen kolmannen maan tietosuojanormit ovat samanarvoisia unionissa noudatettavien tietosuojanormien kanssa;***

i a) toiminnanharjoittajaan sovelletaan maassaan vastaavaa oikeusjärjestelmää kuin keskusvastapuoleen toiminnan jatkuvuuden ja tietosuojan osalta;

i b) riskinhallintaan liittyviä toimia ei ulkoisteta.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että keskusvastapuoli selkeästi määrittää ja osoittaa omat oikeutensa ja velvollisuutensa sekä palveluntarjoajan oikeudet ja velvollisuudet kirjallisessa sopimuksessa.

3. Keskusvastapuolen on annettava pyynnöstä saataville kaikki tiedot, joita toimivaltainen viranomainen tarvitsee voidakseen arvioida, noudatetaanko ulkoistetuissa toimissa tämän asetuksen vaatimuksia.

2 luku

Liiketoiminnan harjoittamista koskevat säännöt

34 artikla

Yleiset säännökset

1. Tarjotessaan palveluja selvitysosapuolilleen ja tarvittaessa niiden asiakkaille keskusvastapuolen on toimittava tasapuolisesti ja ammattimaisesti selvitysosapuolten ja asiakkaiden etujen ja järkevän riskienhallinnan mukaisesti.

2. Keskusvastapuolella on oltava ***helposti saatavilla olevat,*** selkeät ***ja oikeudenmukaiset*** säännöt valitusten ***nopeaa*** käsittelyä varten.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

35 artikla

Osallistumisvaatimukset

1. Keskusvastapuolen on vahvistettava selvitysosapuolia varten osallistumisluokat ja osallistumisvaatimukset. Osallistumisvaatimusten on oltava syrjimättömiä, selkeitä ja objektiivisia sen varmistamiseksi, että keskusvastapuoleen osallistuminen on oikeudenmukaista ja avointa ja että selvitysosapuolilla on riittävästi rahoitusvaroja ja toimintakapasiteettia täyttääkseen keskusvastapuoleen osallistumisesta johtuvat velvollisuudet. Osallistumista rajoittavat vaatimukset sallitaan ainoastaan, jos niillä pyritään hallitsemaan keskusvastapuoleen kohdistuvaa riskiä. ***Rahoituslaitosten ryhtymistä selvitysosapuoliksi ei saa estää kilpailunvastaisella tai kohtuuttomalla tavalla.***

2. Keskusvastapuolen on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan jatkuvasti, ja arvioinnin kannalta olennaisten tietojen on oltava oikea-aikaisesti sen saatavilla. Keskusvastapuolen on tehtävä vähintään kerran vuodessa perusteellinen selvitys siitä, noudattavatko sen selvitysosapuolet tämän artiklan säännöksiä.

3. Selvitysosapuolilla, jotka selvittävät kauppoja asiakkaidensa puolesta, on oltava tähän toimintaan tarvittavat ylimääräiset rahoitusvarat ja toimintakapasiteetti. ***Keskusvastapuolen selvitysosapuolia koskevissa säännöissä on sallittava, että se kerää perustietoja, jotta asiakkaille suunnattujen palvelujen tarjoamiseen liittyvät asiaankuuluvat riskikeskittymät voidaan tunnistaa ja jotta niitä voidaan valvoa ja hallinnoida.*** Selvitysosapuolten on pyynnöstä ilmoitettava keskusvastapuolelle vaatimuksista ja järjestelyistä, joita ne soveltavat antaakseen asiakkailleen mahdollisuuden käyttää keskusvastapuolen palveluja. ***Vastuu valvonnasta sekä asiakkaan velvoitteista säilyy selvitysosapuolilla. Kyseiset vaatimukset eivät saa olla syrjiviä.***

4. Keskusvastapuolella on oltava objektiiviset ja avoimet menettelyt sellaisten selvitysosapuolten osallistumisen keskeyttämistä ja asianmukaista poistumista varten, jotka eivät enää täytä 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia.

5. Keskusvastapuoli voi kieltää sellaisten selvitysosapuolten osallistumisen, jotka täyttävät 1 kohdassa tarkoitetut vaatimukset, ainoastaan, jos kielto perustellaan asianmukaisesti ja kirjallisesti ja se perustuu kattavaan riskianalyysiin.

6. Keskusvastapuoli voi asettaa selvitysosapuolille lisävelvoitteita, esimerkiksi velvoittaa ne osallistumaan maksunsa laiminlyöneen selvitysosapuolen position huutokauppoihin. Lisävelvoitteiden on oltava oikeassa suhteessa kyseisen selvitysosapuolen aiheuttamaan riskiin, eikä niillä saa rajoittaa osallistumista koskemaan tiettyjen luokkien selvitysosapuolia.

36 artikla

Avoimuus

1. Keskusvastapuolen on julkistettava tarjottaviin palveluihin liittyvät hinnat ja maksut. Sen on julkistettava ***jokaisen palvelun ja erikseen suoritettavan toiminnon*** hinnat ja maksut, mukaan luettuina alennukset ja hyvitykset sekä näiden vähennysten hyödyntämisedellytykset. Sen on annettava selvitysosapuolilleen ja tarvittaessa niiden asiakkaille mahdollisuus käyttää erikseen erityispalveluja.

2. Keskusvastapuolen on ilmoitettava selvitysosapuolille ja asiakkaille, mitä ***taloudellisia*** riskejä liittyy sen tarjoamiin palveluihin.

3. Keskusvastapuolen on ***julkistettava selvitysosapuolilleen ja toimivaltaiselle viranomaiselle*** hintatiedot, joiden perusteella lasketaan sen selvitysosapuoliin liittyvät riskit päivän lopussa.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Keskusvastapuolen on julkistettava keskusvastapuolen selvittämien selvitettyjen transaktioiden määrät kunkin rahoitusvälinelajin osalta ***kokonaisuudessaan***.

3 a. Keskusvastapuolen on julkistettava viestintäprotokolliin liittyvät operatiiviset ja tekniset vaatimukset, jotka kattavat sisällön ja viestimuodot, joita se käyttää viestintään kolmansien osapuolten kanssa, mukaan luettuna 5 artiklassa tarkoitetut tiedot.

3 b. Keskusvastapuolen on julkistettava kaikki selvitysosapuolten tekemät 35 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten rikkomukset, paitsi jos toimivaltainen viranomainen EMVA:ta kuultuaan katsoo, että tällainen julkistaminen uhkaisi rahoitusvakautta tai markkinoiden luottamusta.

37 artikla

Erottelu ja siirrettävyys

1. Keskusvastapuolen on säilytettävä tietoja ja ylläpidettävä tilejä, joiden perusteella se voi milloin tahansa viipymättä tunnistaa ja erottaa yhden selvitysosapuolen omaisuuserät ja positiot toisen selvitysosapuolen omaisuuseristä ja positioista sekä omista omaisuuseristään. ***Mikäli keskusvastapuoli tallettaa omaisuuseriä ja varoja kolmannelle osapuolelle, sen on varmistettava, että selvitysosapuolelle kuuluvat omaisuuserät ja varat pidetään erillään keskusvastapuolelle ja muille selvitysosapuolille kuuluvista omaisuuseristä ja varoista ja kyseiselle kolmannelle osapuolelle kuuluvista omaisuuseristä ja varoista.***

2. ***Selvitysosapuolen on eriteltävä erillisissä*** keskusvastapuolen ylläpitämissä tileissä selvitysosapuolen omaisuuserät ja positiot asiakkaidensa omaisuuseristä ja positioista.

2 a. Selvitysosapuolten on eriteltävä keskusvastapuolen ylläpitämissä erillisissä tileissä kunkin asiakkaan positiot ("täysimääräinen erottelu"). Selvitysosapuolet antavat asiakkaille mahdollisuuden saada positionsa kirjatuksi keskusvastapuolen koontitileihin esittämällä asiaa koskevan kirjallisen pyynnön.

3. Keskusvastapuolen ***ja selvitysosapuolten*** on ***julkaistava niiden tarjoaman erottelun suojan tasot ja erottelun eri tasoihin liittyvät kustannukset. Erottelun eri tasoja koskevien tietojen on sisällettävä kuvaus tarjottujen erottelun tasojen oikeudellisista vaikutuksista, mukaan luettuna tiedot asiaankuuluvilla oikeudenkäyttöalueilla sovellettavasta maksukyvyttömyyslainsäädännöstä. Keskusvastapuolen on edellytettävä, että selvitysosapuolet tiedottavat asiakkailleen kyseisistä riskeistä ja kustannuksista.***

3 a. Keskusvastapuolen on säilytettävä tietoja, joiden perusteella se voi milloin tahansa viipymättä tunnistaa asetetut positiot kaikkien tämän artiklan mukaisesti ylläpidettyjen tilien osalta.

3 b. Keskusvastapuolen on jäsenneltävä järjestelynsä varmistaakseen, että kun sovelletaan täysimääräistä erottelua, sillä voidaan helpottaa maksunsa laiminlyöneen selvitysosapuolen asiakkaiden positioiden ja vakuuksien siirtoa yhdelle tai useammalle muulle osallistujalle.

4. Edellyttäen, että asiakas ***on valinnut täysimääräisen erottelun***, sovelletaan direktiivin 2006/48/EY liitteessä III olevan 2 osan 6 kohtaa.

5. ***Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden maksukyvyttömyyttä koskevat lait sisältävät riittävät poikkeukset, jotta keskusvastapuolet voivat täyttää näiden säännösten tavoitteet ja vaatimukset.***

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Asiaankuuluvia toimet käynnistäviä tapahtumia ovat muun muassa selvitysosapuolen maksukyvyttömyys ja siihen liittyvät tapahtumat sekä kyvyttömyys täyttää olemassa olevat vaatimukset.

Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa asiaankuuluvat tapahtumat määritellään yksityiskohtaisemmin.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti. **[tark. 19]**

3 luku

Vakavaraisuusvaatimukset

38 artikla

Riskienhallinta

Keskusvastapuolen on lähes reaaliaikaisesti mitattava ja arvioitava kuhunkin selvitysosapuoleen liittyviä likviditeetti- ja luottoriskejään ja tarvittaessa sellaiseen toiseen keskusvastapuoleen liittyviä likviditeetti- ja luottoriskejään, jonka kanssa se on tehnyt yhteentoimivuussopimuksen. ***Keskusvastapuolen on mahdollisuuksien mukaan tunnistettava, valvottava ja hallittava selvitysosapuolten selvitystransaktioista johtuvia mahdollisia riskejä asiakkaiden puolesta.*** Keskusvastapuolen on voitava päästä nopeasti ja syrjimättömästi olennaisiin hintatietolähteisiin, jotta se voi tehokkaasti mitata riskejään. ***Tässä on otettava huomioon kohtuulliset kustannukset ja kunnioitettava kansainvälisiä tekijänoikeuksia.***

39 artikla

Marginaalivaatimukset

1. Keskusvastapuolen on määrättävä, vaadittava ja kerättävä marginaaleja, jotta se voi rajoittaa selvitysosapuolistaan ja tarvittaessa sellaisista keskusvastapuolista johtuvia luottoriskejään, joiden kanssa se on tehnyt yhteentoimivuussopimukset. ***Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että keskusvastapuolet noudattavat 5 kohdassa tarkoitettuja vähimmäismarginaalia koskevia standardeja. Kyseiset vähimmäisstandardit on asetettava riskitason mukaisesti, ja ne on tarkistettava säännöllisesti, jotta ne kuvastavat ajankohtaisia markkinaolosuhteita ja erityisesti jotta niillä vastataan hätätilanteisiin, jos katsotaan, että sen tekeminen lieventää järjestelmäriskiä.*** Marginaalien on oltava riittäviä kattamaan mahdolliset riskit, joita keskusvastapuoli arvioi esiintyvän kyseisten positioiden realisointiin saakka. Niiden on oltava riittäviä kattamaan asianmukaisella aikahorisontilla tappiot, joita aiheuttaa vähintään 99 prosenttia riskimuutoksista, ja niiden avulla on varmistettava, että keskusvastapuoli kattaa vakuuksilla ainakin päiväkohtaisesti kaikkiin selvitysosapuoliinsa liittyvät riskinsä ja tarvittaessa sellaisiin keskusvastapuoliin liittyvät riskit, joiden kanssa se on tehnyt yhteentoimivuussopimukset.

Asetuksen (EU) N:o 1095/2010 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti Euroopan valvontaviranomainen (EAMV) voi asettaa marginaalivaatimukset uudelleen hätätilanteissa, jos sen tekeminen lieventää järjestelmäriskiä.

2. Marginaalivaatimuksia asettaessaan keskusvastapuolen on käytettävä malleja ja parametreja, jotka kuvaavat selvitettävien tuotteiden riskiominaisuuksia ja joissa otetaan huomioon marginaalien keräämisten aikaväli, markkinoiden likviditeetti sekä muutosten mahdollisuus transaktion aikana. Toimivaltainen viranomainen validoi kyseiset mallit ja parametrit, ja ▌niistä ***annetaan lausunto 15 artiklan mukaisesti***.

3. Keskusvastapuolen on vaadittava ja kerättävä marginaalit päivän sisäisesti ainakin silloin, kun ylitetään ennalta määritellyt kynnysarvot.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

3 a. Keskusvastapuolen on vaadittava ja kerättävä marginaalit, jotka riittävät kattamaan positiot, jotka on rekisteröity kussakin tilissä, joita ylläpidetään 37 artiklan mukaisesti erityisten rahoitusvälineiden osalta. Keskusvastapuoli voi laskea marginaalit rahoitusvälinesalkun osalta vain, kun salkun sisältämien rahoitusvälineiden välinen hintavastaavuus on korkea ja vakaa.

▌

5. ***Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV:n laatii EPV:ta kuultuaan teknisten sääntelystandardien luonnoksia***, joissa määritetään 1 kohdassa tarkoitetut asianmukaiset prosenttimäärät ja aikahorisontti eri rahoitusvälinelajeja varten ***sekä 3 a kohdassa tarkoitetut ehdot***.

EAMV toimittaa EPV:ta kuultuaan nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja asetuksen ***(EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan*** mukaisesti. **[tark. 19]**

▌

40 artikla

Maksulaiminlyöntirahasto

1. ***Selvitysosapuolistaan johtuvien luottoriskiensä rajoittamiseksi edelleen*** keskusvastapuolen on pidettävä yllä maksulaiminlyöntirahastoa kattaakseen tappiot, jotka ***ylittävät tappiot, jotka on katettava 39 artiklassa tarkoitetuilla marginaalivaatimuksilla ja jotka*** johtuvat yhden tai useamman selvitysosapuolen maksulaiminlyönnistä, mukaan luettuna maksukyvyttömyysmenettelyn aloittaminen niitä vastaan.

2. Keskusvastapuolen on vahvistettava maksulaiminlyöntirahastoon maksettavien osuuksien vähimmäissuuruus sekä yksittäisten selvitysosapuolten osuuksien laskentaperusteet. Maksulaiminlyöntirahastoon maksettavat osuudet on suhteutettava kunkin selvitysosapuolen riskiin sen varmistamiseksi, että kyseiset osuudet antavat ainakin keskusvastapuolelle mahdollisuuden kestää niiden kahden selvitysosapuolen maksulaiminlyönnin, joihin liittyy sen kannalta suurimmat riskit.

2 a. Keskusvastapuolen on kehitettävä skenaarioita, jotka pohjautuvat äärimmäisiin mutta mahdollisiin markkinaolosuhteisiin. Skenaarioissa on otettava huomioon sellaiset ajanjaksot, jolloin volatiliteetti on ollut kaikkein suurinta niillä markkinoilla, joilla keskusvastapuoli tarjoaa palvelujaan, sekä monia mahdollisia tulevia skenaarioita. Niissä on otettava huomioon rahoitusvarojen äkilliset myynnit ja markkinoiden likviditeetin nopea väheneminen. Maksulaiminlyöntirahaston koon on sisällettävä 39 artiklan mukaisesti lasketut marginaalit ennakoiduista skenaarioista johtuvista positioista.

Selvitysosapuoltensa luottoriskejä laskiessaan keskusvastapuolen on otettava huomioon

a) kunkin selvitysosapuolen riskit kunkin 37 artiklan mukaisesti ylläpidetyn tilin tietojen mukaisesti, ja

b) voidaanko voittoja selvitysosapuolen positioista käyttää kattamaan asiakkaiden positioiden tappiot.

3. Keskusvastapuoli voi perustaa useamman kuin yhden maksulaiminlyöntirahaston eri rahoitusvälinelajeja varten, joita se selvittää.

3 a. Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV:n laatii EPV:ta kuultuaan teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa määritetään 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen maksulaiminlyöntirahastojen yksityiskohdat.

EAMV toimittaa tiiviissä yhteistyössä EPKJ:n kanssa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti. **[tark. 19]**

41 artikla

Muut riskienhallintamenetelmät

1. Keskusvastapuolella on oltava käytettävissään 12 artiklassa vaaditun pääoman lisäksi riittävästi rahoitusvaroja kattamaan mahdolliset tappiot, jotka ylittävät marginaalivaatimuksilla ja maksulaiminlyöntirahastolla katettavat tappiot. Tällaisia varoja voivat olla selvitysosapuolten tai muiden osapuolten perustamat muut selvitysrahastot, tappionjakamisjärjestelyt, vakuutusjärjestelyt, keskusvastapuolen omat varat, emoyrityksen antamat takaukset tai vastaavat järjestelyt. Varojen on oltava vapaasti keskusvastapuolen käytettävissä, eikä niitä saa käyttää toimintatappioiden kattamiseen.

2. ▌Keskusvastapuolen on aina kyettävä kestämään 40 artiklassa tarkoitetun maksulaiminlyöntirahaston ja 1 kohdassa tarkoitettujen muiden rahoitusvarojen avulla ***mahdolliset tappiot äärimmäisissä mutta mahdollisissa markkinaolosuhteissa. Keskusvastapuolen on kehitettävä skenaarioita, jotka pohjautuvat tällaisiin äärimmäisiin mutta mahdollisiin markkinaolosuhteisiin.***

3. ***Keskusvastapuolen on mitattava mahdolliset likviditeettitarpeensa. Keskusvastapuolella on aina oltava mahdollisuus saada palveluidensa ja toimintojensa suorittamiseksi varten riittävästi likviditeettiä. Tätä varten*** keskusvastapuolen on hankittava tarvittavat luottolimiitit tai vastaavat järjestelyt kattaakseen likviditeettitarpeensa sellaisissa tapauksissa, joissa sen käytettävissä olevat rahoitusvarat eivät ole heti saatavilla. Kukin selvitysosapuoli, sen emoyritys tai tytäryritys saa tarjota enintään 25 prosenttia keskusvastapuolen tarvitsemista luottolimiiteistä.

4. Keskusvastapuoli voi vaatia selvitysosapuolia, jotka eivät ole laiminlyöneet maksujaan, antamaan lisävaroja toisen selvitysosapuolen laiminlyötyä maksunsa. Keskusvastapuolen selvitysosapuolilla on oltava rajalliset vastuut keskusvastapuolta kohtaan.

5. ***Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV laatii EPV:ta kuultuaan teknisten sääntelystandardien luonnoksia***, joissa määritetään tarkemmin 2 kohdassa tarkoitetut äärimmäiset olosuhteet, jotka keskusvastapuolen tulee kestää.

EAMV toimittaa EPV:ta kuultuaan nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja asetuksen ***(EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan*** mukaisesti. **[tark. 19]**

▌

42 artikla

Laiminlyöntitapauksissa noudettava menettely

1. Keskusvastapuolen on käytettävä maksunsa laiminlyöneen selvitysosapuolen asettamat marginaalit ennen kuin tappioiden kattamiseen käytetään muita rahoitusvaroja.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

2. Jos maksunsa laiminlyöneen selvitysosapuolen asettamat marginaalit eivät riitä kattamaan keskusvastapuolelle aiheutuneita tappioita, keskusvastapuolen on käytettävä maksunsa laiminlyöneen selvitysosapuolen maksulaiminlyöntirahastoon maksamaa osuutta näiden tappioiden kattamiseen.

3. Keskusvastapuolen on käytettävä osuuksia, jotka selvitysosapuolet, jotka eivät ole laiminlyöneet maksujaan, ovat maksaneet maksulaiminlyöntirahastoon, sekä muita niiden maksamia osuuksia vasta sen jälkeen, kun se on käyttänyt maksunsa laiminlyöneen selvitysosapuolen osuudet ja 41 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut omat varansa.

4. Keskusvastapuoli ei saa käyttää sellaisten selvitysosapuolten asettamia marginaaleja, jotka eivät ole laiminlyöneet maksujaan, kattamaan toisen selvitysosapuolen maksulaiminlyönnistä johtuvia tappioita.

43 artikla

Vakuusvaatimukset

1. Keskusvastapuoli saa hyväksyä ▌erittäin likvidejä vakuuksia***, kuten käteistä, kultaa, valtion obligaatioita ja erittäin laadukkaita yrityslainoja***, joihin liittyy minimaalinen luotto- ja markkinariski, kattamaan selvitysosapuoliinsa liittyvät ***alkuperäiset ja meneillään olevat*** riskit. ***Rahoitusalan ulkopuolisten vastapuolten tapauksessa keskusvastapuolet voivat hyväksyä pankkitakuita, kun ne otetaan huomioon selvitysosapuolena toimivan pankin riskissä.*** Sen on sovellettava omaisuuserien arvoihin asianmukaisia aliarvostuksia, joissa otetaan huomioon omaisuuserien arvon mahdollinen aleneminen niiden viimeisimmän arvonkorotuksen ja sen ajankohdan välillä, jolloin niiden realisointi kohtuullisen todennäköisesti tapahtuu. Sen on otettava huomioon markkinatoimijan maksulaiminlyönnin jälkeinen likviditeettiriski sekä tiettyihin omaisuuseriin liittyvä keskittymäriski, jotka voivat vaikuttaa riittävien vakuuksien ja asianmukaisten aliarvostusten määrittämiseen. ***Kyseiset vähimmäisstandardit on asetettava riskitason mukaisesti, ja ne on tarkistettava säännöllisesti, jotta ne kuvastavat markkinaolosuhteita ja erityisesti jotta niillä vastataan hätätilanteisiin, jos katsotaan, että sen tekeminen lieventää järjestelmäriskiä.***

2. Keskusvastapuoli voi tarvittaessa, jos se noudattaa riittävää varovaisuutta, hyväksyä johdannaissopimuksen tai rahoitusvälineen kohde-etuuden, josta kyseisen keskusvastapuolen vastuu johtuu, vakuudeksi, jolla sen marginaalivaatimukset katetaan.

3. ***Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV laatii EPV:tä ja EJRK:ta kuultuaan teknisten sääntelystandardien luonnoksia***, joissa määritetään tarkemmin, minkä tyyppisiä vakuuksia pidetään erittäin likvideinä, sekä 1 kohdassa tarkoitetut aliarvostukset.

EAMV toimittaa EPV:tä ja EJRK:ta kuultuaan nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja asetuksen ***(EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan*** mukaisesti. **[tark. 19]**

▌

44 artikla

Sijoituspolitiikka

1. Keskusvastapuoli saa sijoittaa rahoitusvaransa ainoastaan erittäin likvideihin rahoitusvälineisiin, joihin liittyy minimaalinen markkina- ja luottoriski***, kuten EU:n keskuspankin rahastoihin***. Sijoitukset on voitava realisoida nopeasti sillä tavoin, että kielteiset hintavaikutukset ovat minimaalisia.

1 a. Pääoman määrää ja keskusvastapuolen voittoja ja rahastoja, joita ei sijoiteta 1 kohdan mukaisesti, ei oteta huomioon 12 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa.

2. Marginaaleiksi asetetut rahoitusvälineet on talletettava arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien ylläpitäjien huostaan, jotka varmistavat syrjimättömän pääsyn keskusvastapuolille sekä täyden suojan kyseisille rahoitusvälineille. Rahoitusvälineiden on tarvittaessa oltava nopeasti keskusvastapuolen saatavilla. ***Keskusvastapuolten on valvottava tiukasti selvitysosapuolten vakuuden kohdentamista uudelleen EAMV:n valvonnassa.***

3. Keskusvastapuoli ei saa sijoittaa pääomaansa tai 39, 40 ja 41 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten perusteella saatuja summia omiin arvopapereihinsa tai emo- tai tytäryrityksensä arvopapereihin.

4. Keskusvastapuolen on sijoituspäätöstä tehdessään otettava huomioon yksittäisiin velallisiin liittyvien luottoriskien kokonaismäärä ja varmistettava, että sen mihin tahansa yksittäiseen velalliseen liittyvä kokonaisriski pysyy hyväksyttävien keskittymärajojen sisäpuolella.

5. ***Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV laatii EPV:tä ja EJRK:ta kuultuaan teknisten sääntelystandardien luonnoksia***, joissa määritetään tarkemmin 1 kohdassa tarkoitetut erittäin likvidit rahoitusvälineet sekä 4 kohdassa tarkoitetut keskittymärajat.

EAMV toimittaa EPV:ta kuultuaan nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja asetuksen ***(EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan*** mukaisesti. **[tark. 19]**

I

45 artikla

Maksulaiminlyöntiä koskevat menettelyt

1. Keskusvastapuolella on oltava käytössään ***yksityiskohtaiset*** menettelyt, joita noudatetaan, kun selvitysosapuoli ei noudata 35 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia keskusvastapuolen asettamassa määräajassa eikä sen vahvistamien menettelyjen mukaisesti. Keskusvastapuolen on kuvattava ***yksityiskohtaisesti*** menettelyt, joita noudatetaan silloin, kun keskusvastapuoli ei ole selvitysosapuolen maksukyvyttömyyden toteaja. ***Menettelyjä on tarkistettava vuosittain.***

2. Keskusvastapuolen on toteutettava viipymättä toimia rajoittaakseen maksulaiminlyönneistä johtuvat tappiot ja likviditeettipaineet, ja sen on varmistettava, että selvitysosapuolen positioiden sulkeminen ei häiritse sen toimintaa tai altista selvitysosapuolia, jotka eivät ole laiminlyöneet maksujaan, tappioille, joita ne eivät voi ennakoida tai hallita.

3. Keskusvastapuolen on viipymättä ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle. Kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on heti ilmoitettava siitä maksunsa laiminlyöneen selvitysosapuolen valvonnasta vastaavalle viranomaiselle, jos keskusvastapuoli katsoo, että selvitysosapuoli ei kykene täyttämään tulevia velvoitteitaan, ja kun keskusvastapuoli aikoo julistaa sen maksukyvyttömäksi.

4. Keskusvastapuolen on huolehdittava siitä, että sen maksulaiminlyöntiä koskevat menettelyt ovat täytäntöönpanokelpoisia. Sen on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet varmistaakseen, että sillä on oikeudelliset valtuudet realisoida maksunsa laiminlyöneen selvitysosapuolen positiot ja siirtää tai realisoida maksunsa laiminlyöneen selvitysosapuolen asiakkaan positiot.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

46 artikla

Mallien uudelleentarkastelu, stressitestaus ja toteumatestaus

1. Keskusvastapuolen on säännöllisesti tarkasteltava uudelleen malleja ja parametreja, jotka on otettu käyttöön sen marginaalivaatimusten, maksulaiminlyöntirahastoon maksettavien osuuksien, vakuusvaatimusten ja muiden riskienhallintamekanismien laskemiseksi. Sen on testattava malleja usein toistettavilla tiukoilla stressitesteillä arvioidakseen niiden kestävyyttä äärimmäisissä mutta mahdollisissa markkinaolosuhteissa, ja sen on tehtävä toteumatestejä arvioidakseen käytettyjen menetelmien luotettavuutta. Keskusvastapuolen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle testien tuloksista ja annettava kyseisen viranomaisen validoida mallit ja parametrit ennen kuin se tekee niihin muutoksia.

2. Keskusvastapuolen on säännöllisesti testattava maksulaiminlyöntiä koskevien menettelyjensä keskeisiä näkökohtia ja toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki selvitysosapuolet ymmärtävät kyseiset menettelyt ja että ne ovat tehneet asianmukaiset järjestelyt voidakseen reagoida maksulaiminlyöntitapaukseen.

2 a. EAMV:n on annettava tietoja 1 kohdassa tarkoitettujen stressitestien tuloksista EVV:lle, jotta ne voisivat arvioida rahoituslaitosten riskeistä, jotka liittyvät keskusvastapuolten maksulaiminlyönteihin.

3. Keskusvastapuolen on julkistettava keskeiset tiedot riskienhallintamallistaan sekä oletukset, jotka on tehty 1 kohdassa tarkoitettujen stressitestien suorittamiseksi***, ja stressitestien tulokset, paitsi jos toimivaltainen viranomainen katsoo EAMV:ta kuultuaan, että tällainen julkistaminen uhkaisi rahoitusvakautta***.

4. ***Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia***, joissa määritetään tarkemmin

a) niiden testien tyyppi, joita käytetään eri rahoitusvälinelajien ja erityyppisten sijoitussalkkujen testaukseen;

b) selvitysosapuolten tai muiden osapuolten osallistuminen testeihin;

c) testien toistumistiheys;

d) testien aikahorisontit;

e) 3 kohdassa tarkoitetut keskeiset tiedot.

EAMV toimittaa EPV:ta kuultuaan nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja asetuksen ***(EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan*** mukaisesti. **[tark. 19]**

▌

47 artikla

Suoritus

1. Keskusvastapuolen on käytettävä keskuspankkirahaa transaktioidensa suorittamiseen, ***jos se on käytännöllistä ja*** jos sitä on saatavilla. Jos keskuspankkirahaa ei ***käytetä***, on toteutettava toimia, joilla ***käteissuoritusriskejä*** rajoitetaan voimakkaasti.

2. Keskusvastapuolen on selkeästi ilmoitettava rahoitusvälineiden toimittamiseen liittyvät velvollisuutensa, muun muassa se, onko se velvollinen toimittamaan tai vastaanottamaan rahoitusvälineen tai korvaako se osallistujille toimituksen yhteydessä syntyneet tappiot.

3. Jos keskusvastapuoli on velvollinen toimittamaan tai vastaanottamaan rahoitusvälineitä, sen on eliminoitava pääomariski noudattamalla toimitus maksua vastaan -periaatetta mahdollisimman pitkälle.

48 artikla

Yhteentoimivuussopimukset

1. Keskusvastapuoli voi tehdä yhteentoimivuussopimuksen toisen keskusvastapuolen kanssa, jos 49 ja 50 artiklan mukaiset vaatimukset täyttyvät.

1 a. Jotta keskusvastapuolia ei altisteta lisäriskeille, yhteentoimivuussopimukset rajoitetaan tässä asetuksessa siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 18 alakohdan a ja b luetelmakohdan ja 19 kohdan mukaisesti. EAMV:n on kuitenkin annettava komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2014 kertomus siitä, olisiko soveltamisalaa laajennettava muihin rahoitusvälineisiin.

2. Kun keskusvastapuoli tekee yhteentoimivuussopimusta toisen keskusvastapuolen kanssa palvelujen tarjoamiseksi tietylle kauppapaikalle, sillä on oltava syrjimätön oikeus saada tiedot, joita se tarvitsee kyseiseltä kauppapaikalta saamiensa tehtävien suorittamiseen, sekä syrjimätön pääsy asianomaiseen selvitysjärjestelmään.

3. Yhteentoimivuussopimuksen tekemistä tai 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun tietovirtaan tai selvitysjärjestelmään pääsemistä saa rajoittaa suoraan tai välillisesti ainoastaan kyseisestä sopimuksesta tai pääsystä johtuvan riskin hallitsemiseksi.

48 a artikla

Keskusvastapuolen pääsy kauppatietoihin

1. Keskusvastapuolella on oltava syrjimätön oikeus saada tiedot tietyltä kauppapaikalta, ja sillä on oltava syrjimätön pääsy kaikkiin asiaankuuluviin selvitysjärjestelmiin, joita se tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen.

2. EAMV:n on 68 artiklassa tarkoitettuja komissiolle ja Euroopan parlamentille annettavia kertomuksia varten valvottava keskusvastapuolten käyttöä ja tiettyjen käytäntöjen, kuten yksinoikeuskäyttölupien käytön, vaikutuksia kilpailukykyyn.

49 artikla

Riskienhallinta

1. Keskusvastapuolten, jotka tekevät yhteentoimivuussopimuksen, on

a) otettava käyttöön asianmukaiset toimintatavat, menettelyt ja järjestelmät, joilla voidaan tehokkaasti tunnistaa, valvoa ja hallita kyseisestä sopimuksesta aiheutuvia lisäriskejä, jotta ne voivat täyttää velvollisuutensa oikea-aikaisesti;

b) sovittava kunkin keskusvastapuolen oikeuksista ja velvollisuuksista, myös niiden suhteeseen sovellettavasta laista;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

c) tunnistettava luotto- ja likviditeettiriskit, valvottava niitä ja hallittava niitä tehokkaasti, jotta yhden keskusvastapuolen selvitysosapuolen maksulaiminlyönti ei vaikuta yhteentoimivaan keskusvastapuoleen;

d) tunnistettava keskinäiset sidossuhteet ja korrelaatiot, jotka voivat aiheutua yhteentoimivuussopimuksesta ja vaikuttaa luotto- ja likviditeettiriskeihin selvitysosapuolten keskittymisen vuoksi sekä vaikuttaa yhdistettyihin rahoitusvaroihin.

Ensimmäisen alakohdan b alakohtaa sovellettaessa keskusvastapuolten on tarvittaessa käytettävä direktiivin 98/26/EY mukaisesti samoja sääntöjä, jotka koskevat ajankohtaa, jolloin siirtomääräykset tulevat niiden omiin järjestelmiin, sekä peruutusajankohtaa.

Ensimmäisen alakohdan c alakohtaa sovellettaessa sopimuksen ehdoissa on kuvattava menettely, jolla hallitaan maksulaiminlyönnin seurauksia, jos yksi keskusvastapuolista, joiden kanssa on tehty yhteentoimivuussopimus, laiminlyö maksunsa.

Ensimmäisen alakohdan d alakohtaa sovellettaessa keskusvastapuolten on valvottava tiukasti selvitysosapuolten vastuiden edelleenpanttausta sopimuksen puitteissa, jos niiden toimivaltaiset viranomaiset sen sallivat. Sopimuksissa on kuvattava, miten näitä riskejä käsitellään, jolloin on otettava huomioon riittävä kattavuus sekä leviämisvaaran rajoittamisen tarve.

2. Jos riskienhallintamallit, joita keskusvastapuolet käyttävät kattamaan selvitysosapuoliinsa liittyvän riskinsä sekä keskinäiset riskinsä, ovat erilaiset, keskusvastapuolten on yksilöitävä kyseiset erot, arvioitava niistä mahdollisesti aiheutuvat riskit ja toteutettava toimenpiteitä, mukaan luettuna ylimääräisten rahoitusvarojen varmistaminen, joilla rajoitetaan niiden vaikutuksia yhteentoimivuussopimukseen sekä niiden mahdollisia seurauksia leviämisriskien osalta ja varmistetaan, että kyseiset erot eivät vaikuta keskusvastapuolten kykyyn hallita selvitysosapuolen maksulaiminlyönnin seurauksia.

49 a artikla

Marginaalien tarjoaminen keskusvastapuolien kesken

1. Keskusvastapuoli erottaa niiltä keskusvastapuolilta saamansa vakuuden, joiden kanssa se on tehnyt yhteentoimivuussopimuksen.

2. Käteisenä saatu vakuus on pidettävä erotetuilla tileillä.

3. Rahoitusvälineinä saatu vakuus erotetaan direktiivin 98/26/EY nojalla ilmoitettujen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien toimijoiden ylläpitämissä tileissä.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti erotetut vakuudet ovat vakuuden saavan keskusvastapuolen käytettävissä vain, jos se keskusvastapuoli, joka on antanut vakuuden yhteentoimivuussopimuksen puitteissa, on maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena.

5. Mikäli keskusvastapuoli, joka on saanut vakuuden yhteentoimivuussopimuksen puitteissa, joutuu maksukyvyttömyysmenettelyn kohteeksi, 1, 2 ja 3 kohdan nojalla eroteltu vakuus palautetaan välittömästi vakuuden antaneelle keskusvastapuolelle.

50 artikla

Yhteentoimivuussopimuksen hyväksyminen

1. Yhteentoimivuussopimukselle on saatava asianomaisten keskusvastapuolten toimivaltaisten viranomaisten ennakkohyväksyntä. Tällöin sovelletaan 13 artiklan mukaista menettelyä.

2. Toimivaltaiset viranomaiset saavat hyväksyä yhteentoimivuussopimuksen vain, ***jos osallistuville keskusvastapuolille on annettu selvitystä koskeva toimilupa 13 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti ja jos ne ovat jatkuvasti täyttäneet tehtävänsä johdannaissopimusten selvittämisessä kyseisen toimiluvan nojalla valvontavaatimusten mukaisesti vähintään kolmen vuoden ajan,*** jos 49 artiklassa vahvistetut vaatimukset täyttyvät ja tekniset edellytykset, joilla kaupat selvitetään sopimuksen ehtojen mukaisesti, mahdollistavat finanssimarkkinoiden moitteettoman ja asianmukaisen toiminnan eikä sopimus heikennä valvonnan tehokkuutta.

3. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että 2 kohdan mukaiset vaatimukset eivät täyty, sen on perusteltava riskinarviointinsa kirjallisesti muille toimivaltaisille viranomaisille sekä asianomaisille keskusvastapuolille. Lisäksi sen on ilmoitettava asiasta EAMV:lle, jonka on annettava lausunto siitä, ovatko riskinarvioinnit pätevä syy yhteentoimivuussopimuksen epäämiseen. EAMV:n lausunto on annettava kaikkien asianomaisten keskusvastapuolten saataville. Jos EAMV:n arviointi poikkeaa asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen arvioinnista, kyseisen viranomaisen on harkittava kantaansa uudelleen ottaen huomioon EAMV:n lausunnon.

4. EAMV:n on annettava viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012 asetuksen ***(EU) N:o 1095/2010 8 artiklassa säädetyn menettelyn*** mukaisesti ohjeet ja suositukset, joiden tavoitteena on yhteentoimivuussopimusten yhdenmukainen, tehokas ja toimiva arviointi.

VI osasto

Kauppatietorekisterien rekisteröinti ja valvonta

1 luku

Kauppatietorekisterien rekisteröintiedellytykset ja -menettelyt

51 artikla

Kauppatietorekisterin rekisteröinti

1. EAMV:n on rekisteröitävä kauppatietorekisteri 6 artiklan soveltamiseksi.

2. Tullakseen rekisteröidyksi ***tämän artiklan mukaisesti*** kauppatietorekisterin on oltava unioniin sijoittautunut oikeushenkilö ja täytettävä VII osaston vaatimukset.

3. Kauppatietorekisterin rekisteröinti on voimassa koko unionin alueella.

4. Rekisteröidyn kauppatietorekisterin on kaikkina aikoina täytettävä alkuperäisen rekisteröinnin edellytykset. Sen on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava EAMV:lle kaikista alkuperäisen rekisteröinnin edellytyksiin tehtävistä olennaisista muutoksista.

52 artikla

Rekisteröintihakemus

1. Kauppatietorekisterin on tehtävä EAMV:lle rekisteröintihakemus.

2. EAMV:n on kymmenen työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta arvioitava, onko hakemus täydellinen.

Jos hakemus ei ole täydellinen, EAMV:n on asetettava määräaika, johon mennessä kauppatietorekisterin on toimitettava lisätiedot.

Kun EAMV on varmistunut siitä, että hakemus on täydellinen, sen on ilmoitettava tästä kauppatietorekisterille.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

3. ***Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia***, joissa määritetään 1 kohdassa tarkoitetun EAMV:lle tehtävän rekisteröintihakemuksen yksityiskohdat.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja asetuksen ***(EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan*** mukaisesti. **[tark. 19]**

▌

4. Sen varmistamiseksi, että 1 kohtaa sovelletaan yhdenmukaisesti, ***EAMV:n on laadittava luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi***, joissa määritetään EAMV:lle tehtävän rekisteröintihakemuksen muoto.

EAMV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset ***asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan*** mukaisesti.

▌

53 artikla

Hakemuksen tutkiminen

1. EAMV:n on 40 työpäivän kuluessa 52 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetusta ilmoituksesta tutkittava rekisteröintihakemus sen perusteella, täyttääkö kauppatietorekisteri 64–67 artiklan mukaiset vaatimukset, ja annettava kaikilta osin perusteltu rekisteröintipäätös tai rekisteröinnin epäämistä koskeva päätös.

2. EAMV:n 1 kohdan mukaisesti tekemä päätös tulee voimaan viidentenä työpäivänä sen jälkeen, kun se on tehty.

54 artikla

Päätöksestä ilmoittaminen

1. Kun EAMV on antanut päätöksen rekisteröinnistä, rekisteröinnin epäämisestä tai peruuttamisesta, sen on ilmoitettava asiasta kauppatietorekisterille viiden työpäivän kuluessa ja perusteltava samalla päätöksensä kaikilta osin.

2. EAMV:n on ilmoitettava kaikista 1 kohdassa tarkoitetuista päätöksistään komissiolle.

3. EAMV:n on julkaistava verkkosivustollaan luettelo tämän asetuksen mukaisesti rekisteröidyistä kauppatietorekistereistä. Luetteloa on päivitettävä viiden työpäivän kuluessa siitä, kun päätös on tehty 1 kohdan nojalla.

55 artikla

Sakot

1. ***EAMV*** voi määrätä päätöksellä kauppatietorekisterille sakon, jos kauppatietorekisteri on tahallaan tai tuottamuksesta rikkonut tämän asetuksen 63 artiklan 1 kohtaa, 64, 65 ja 66 artiklaa sekä 67 artiklan 1 ja 2 kohtaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sakkojen on oltava varoittavia ja oikeasuhteisia rikkomisen luonteeseen, vakavuuteen ja kestoon sekä kyseisen kauppatietorekisterin taloudelliseen kykyyn nähden. ▌

3. Jos kauppatietorekisteri on suoraan tai välillisesti saanut määritettävissä olevan taloudellisen hyödyn rikkomisesta, sakon määrän on oltava sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, vähintään yhtä suuri kuin kyseinen hyöty.

4. ***Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia***, joissa määritetään

a) tarkat perusteet, joilla sakon määrä vahvistetaan;

b) tutkintamenettelyt, liitännäistoimet ja raportointi sekä päätöksentekomenettelyä koskevat säännöt, mukaan luettuina puolustautumisoikeutta, tiedonsaantioikeutta, oikeusapua ja luottamuksellisuutta koskevat sekä ajalliset säännökset samoin kuin sakkojen määrän vahvistamista ja perimistä koskevat säännöt.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja asetuksen ***(EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan*** mukaisesti. **[tark 6]**

▌

56 artikla

Uhkasakot

1. ***EAMV:n hallintoneuvosto määrää*** päätöksellä uhkasakkoja ▌ pakottaakseen

a) ***kauppatietorekisterin*** lopettamaan rikkomisen;

b) ***kauppatietorekistereissä ja asiaankuuluvissa kolmansissa osapuolissa mukana olevat henkilöt toimittamaan*** pyydetyt täydelliset tiedot;

c) ***kauppatietorekistereissä tai asiaankuuluvissa kolmansissa osapuolissa mukana olevat henkilöt*** suostumaan tutkimukseen ja erityisesti toimittamaan täydelliset asiakirjat, tiedot, menettelyt ja muun pyydetyn aineiston ja täydentämään ja oikaisemaan muita tietoja, jotka on toimitettu tutkimuksessa;

d) ***kauppatietorekistereissä tai asiaankuuluvissa kolmansissa osapuolissa mukana olevat henkilöt*** suostumaan paikalla tehtävään tarkastukseen.

2. Uhkasakkojen on oltava tehokkaita ja oikeasuhteisia. Uhkasakkojen määrä määrätään kutakin viivästyspäivää kohden. ▌

2 a. Sanotun rajoittamatta 2 kohtaa uhkasakon määrän on oltava 3 prosenttia edellisen tilikauden keskimääräisestä päivävaihdosta. Se on laskettava uhkasakon määräämisestä tehdyssä päätöksessä määrätystä päivästä alkaen.

2 b. Uhkasakko määrätään enintään kuuden kuukauden ajaksi EAMV:n päätöksen tiedoksi antamisesta. Tämän kuuden kuukauden jakson jälkeen EAMV:n on tarkasteltava toimia.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

57 artikla

Asianomaisten kuuleminen

1. Ennen 55 ja 56 artiklan mukaisen sakkoa tai uhkasakkoa koskevan päätöksen antamista ***EAMV:n*** on annettava henkilöille, joita menettely koskee, tilaisuus esittää huomautuksensa komission niitä vastaan esittämistä väitteistä.

EAMV perustaa päätöksensä yksinomaan niille väitteille, joista asianomaiset henkilöt ovat voineet esittää huomautuksensa.

2. Menettelyissä on kunnioitettava täysin kyseisten henkilöiden puolustautumisoikeuksia.

Henkilöillä on oltava oikeus tutustua ***EAMV:n*** asiakirja-aineistoon sillä edellytyksellä, että muiden henkilöiden oikeutetut edut otetaan huomioon kyseisten henkilöiden liikesalaisuuksien suojelemisessa. Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon ei ulotu luottamuksellisiin tietoihin eikä ***EAMV:n*** sisäisiin asiakirjoihin. **[tark. 8]**

58 artikla

Sakkoja ja uhkasakkoja koskevat yhteiset säännökset

1. ***EAMV*** julkistaa jokaisen sakon ja uhkasakon, joka on määrätty 55 ja 56 artiklan mukaisesti.

2. Edellä 55 ja 56 artiklan mukaisesti määrätyt sakot ja uhkasakot ovat luonteeltaan hallinnollisia.

2 a. Jos EAMV päättää olla määräämättä sakkoja tai seuraamuksia, se ilmoittaa asiasta komissiolle, jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja esittää päätöksensä syyt. **[tark 9/rev]**

59 artikla

Muutoksen hakeminen unionin tuomioistuimelta

Euroopan unionin tuomioistuimella on täysi harkintavalta tutkiessaan valitukset päätöksistä, joilla ***EAMV*** on määrännyt sakon tai uhkasakon. Tuomioistuin voi kumota sakon tai uhkasakon tai alentaa tai korottaa sitä. **[tark. 10]**

60 artikla

Rekisteröinnin peruuttaminen

1. EAMV:n on peruutettava kauppatietorekisterin rekisteröinti seuraavissa tapauksissa:

a) kauppatietorekisteri nimenomaisesti luopuu rekisteröinnistä tai ei ole tarjonnut palveluja kuuden edellisen kuukauden aikana;

b) kauppatietorekisteri on saanut rekisteröinnin virheellisten tietojen perusteella tai millä tahansa muilla epärehellisillä keinoilla;

c) kauppatietorekisteri ei enää täytä rekisteröintinsä edellytyksiä;

d) kauppatietorekisteri on vakavasti tai toistuvasti rikkonut tämän asetuksen säännöksiä.

2. Jos sellaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa kyseinen kauppatietorekisteri tarjoaa palvelujaan ja harjoittaa toimintaansa, katsoo, että jokin 1 kohdan edellytyksistä on täyttynyt, se voi pyytää EAMV:ta tutkimaan, täyttyvätkö kyseisen kauppatietorekisterin rekisteröinnin peruuttamista koskevat edellytykset. Jos EAMV päättää olla peruuttamatta kyseisen kauppatietorekisterin rekisteröintiä, sen on perusteltava päätöksensä kaikilta osin.

2 a. EAMV:n on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin varmistaakseen sellaisen kauppatietorekisterin, jonka rekisteröinti on peruutettu, asianmukaisen korvaamisen, mukaan luettuna tietojen siirto muille kauppatietorekistereille ja raportoinnin suuntaaminen uudelleen muille kauppatietorekistereille.

61 artikla

Kauppatietorekistereihin kohdistuva valvonta

1. EAMV:n on valvottava 64–67 artiklan soveltamista.

2. EAMV:lla on 51–60 artiklan sekä 62 ja 63 artiklan mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi valtuudet

a) saada tutustua kaikkiin asiakirjoihin niiden muodosta riippumatta ja saada tai ottaa niistä jäljennös;

b) vaatia tietoja kaikilta henkilöiltä ja tarvittaessa kutsua henkilö kuultavaksi tietojen saamiseksi;

c) oikeus tehdä paikalla toimitettavia tarkastuksia, joista ilmoitetaan tai ei ilmoiteta etukäteen;

d) oikeus vaatia puhelin- ja tietoliikennetietoja.

2 luku

Suhteet kolmansiin maihin

62 artikla

Kansainväliset sopimukset

Komissio voi tarvittaessa antaa neuvostolle ehdotuksia sellaisten kansainvälisten sopimusten neuvottelemisesta yhden tai useamman kolmannen maan kanssa, jotka koskevat kolmansiin maihin sijoittautuneissa kauppatietorekistereissä olevia OTC-johdannaissopimuksia koskevien tietojen keskinäistä saantioikeutta ja vaihtoa, jos kyseiset tiedot ovat toimivaltaisten viranomaisten tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoitamisen kannalta merkityksellisiä.

63 artikla

Vastaavuus ja tunnustaminen

1. Kolmanteen maahan sijoittautunut kauppatietorekisteri voi tarjota palveluja ja suorittaa toimintoja unioniin sijoittautuneille yhteisöille 6 artiklan soveltamiseksi ***vain***, jos ***kyseisellä kauppatietorekisterillä on itsenäinen toimipiste unionissa ja*** EAMV on tunnustanut ***sen***.

2. EAMV:n on tunnustettava kolmannesta maasta oleva kauppatietorekisteri vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kauppatietorekisteri on saanut toimiluvan kyseisessä kolmannessa maassa ja on siellä tehokkaan valvonnan alaisena;

b) komissio on antanut päätöksen 3 kohdan mukaisesti;

c) unioni on tehnyt kyseisen kolmannen maan kanssa kansainvälisen sopimuksen 62 artiklan mukaisesti;

d) yhteistyöjärjestelyt on vahvistettu 4 kohdan mukaisesti sen varmistamiseksi, että kaikki tarvittavat tiedot ovat välittömästi ja jatkuvasti unionin viranomaisten saatavilla;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

d a) komissio on tehnyt kolmatta maata koskevan päätöksen, jossa todetaan, että kolmannessa maassa sovellettavat säännöt rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen ehkäisemiseksi täyttävät rahanpesunvastaisen toimintaryhmän vaatimukset ja vastaavat direktiivin 2005/60/EY vaatimuksia;

d b) kolmas maa on allekirjoittanut kotijäsenvaltion valtuutetun keskusvastapuolen kanssa sopimuksen, joka vastaa täysimääräisesti tuloja ja pääomaa koskevan OECD:n malliverosopimuksen 26 artiklan vaatimuksia ja jolla varmistetaan tehokas tietojenvaihto veroasioissa, mukaan luettuna tarvittaessa monenväliset verosopimukset;

d c) sellaisen kolmannen maan asiaankuuluvat viranomaiset, joka on tehnyt unionin kanssa 62 artiklassa tarkoitetun kansainvälisen sopimuksen, ovat sopineet hyvittävänsä kauppatietorekisterille ja EU:n viranomaisille kaikki kulut, jotka johtuvat kauppatietorekisterin toimittamiin tietoihin liittyvistä riita-asioista;

d d) kyseisessä kolmannessa maassa sovelletaan keskinäisiä pääsyvaatimuksia EU:hun sijoittautuneisiin kauppatietorekistereihin nähden ja siellä on otettu käyttöön keskinäistä tunnustamista koskeva järjestelmä.

3. ***Komissiolle annetaan valtuudet hyväksyä -68 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa*** todetaan, että kolmannen maan oikeudellisissa ja valvontajärjestelyissä varmistetaan, että kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saaneet kauppatietorekisterit noudattavat oikeudellisesti sitovia vaatimuksia, jotka vastaavat tästä asetuksesta johtuvia vaatimuksia, ja että kyseiset kauppatietorekisterit ovat jatkuvasti tehokkaan valvonnan ja täytäntöönpanon alaisia.

4. EAMV:n on vahvistettava järjestelyt, joita sovelletaan yhteistyöhön sellaisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden oikeudellisten ja valvontakehysten on katsottu vastaavan tätä asetusta 3 kohdan mukaisesti. Järjestelyillä on varmistettava, että kaikki unionin viranomaisten tehtäviensä hoitamiseen tarvitsemat tiedot ovat välittömästi ja jatkuvasti niiden saatavilla ***ja niillä on suora pääsy kolmansien maiden lainkäyttöalueella sijaitseviin kauppatietorekistereihin***. Järjestelyissä on määritettävä tarkemmin ainakin

a) mekanismi, jolla tietoja vaihdetaan EAMV:n, tämän asetuksia mukaisia tehtäviään hoitavien unionin muiden viranomaisten, kyseisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten ***ja asianomaisten kolmansien maiden kauppatietorekistereiden*** kesken; ***mekanismi käsittää EAMV:n paikalla suorittamat kolmansien maiden kauppatietorekisterien tarkastukset.***

b) valvontatoiminnan koordinointia koskevat menettelyt.

VII osasto

Kauppatietorekistereitä koskevat vaatimukset

64 artikla

Yleiset vaatimukset

1. Kauppatietorekisterillä on oltava toimivat päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt, joihin sisältyvät selkeä organisaatiorakenne, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, avoimesti ja kattavasti, sekä riittävät sisäisen valvonnan menetelmät, mukaan luettuina luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät, joilla estetään kaikenlainen luottamuksellisten tietojen ilmaiseminen.

2. Kauppatietorekisterin on omaksuttava asianmukaiset toimintatavat ja menettelyt, jotka riittävät varmistamaan, että kyseinen kauppatietorekisteri ja myös sen johto ja työntekijät noudattavat kaikkia tämän asetuksen säännöksiä.

3. Kauppatietorekisterin on pidettävä yllä ja käytettävä asianmukaista organisaatiorakennetta, jolla varmistetaan sen palvelujen tarjoamisen ja toiminnan harjoittamisen jatkuvuus ja säännönmukaisuus. Sen on käytettävä tarkoituksenmukaisia ja oikeasuhteisia järjestelmiä, voimavaroja ja menettelyjä.

4. Kauppatietorekisterin ylemmän johdon ja sen hallituksen jäsenten on oltava riittävän hyvämaineisia ja kokeneita kyseisen kauppatietorekisterin järkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi.

5. Kauppatietorekisterillä on oltava objektiiviset, syrjimättömät ja julkiset vaatimukset kyseiseen rekisteriin pääsystä ja siihen osallistumisesta. Osallistumista rajoittavat vaatimukset sallitaan ainoastaan, jos niillä pyritään hallitsemaan kauppatietorekisterin ylläpitämiin tietoihin kohdistuvaa riskiä.

6. Kauppatietorekisterin on julkistettava tarjottaviin palveluihin liittyvät hinnat ja maksut. Sen on julkistettava yksittäisten palvelujen ja erikseen suoritettavien toimintojen hinnat ja maksut, mukaan luettuina alennukset ja hyvitykset sekä näiden vähennysten hyödyntämisedellytykset. Sen on annettava raportoivien yhteisöjen käyttää erikseen erityispalveluja. Kauppatietorekisterin ***veloittamat hinnat ja maksut eivät saa olla korkeampia kuin kauppatietorekisterille koituva hinta***.

65 artikla

Toimintavarmuus

1. Kauppatietorekisterin on yksilöitävä operatiivisen riskin lähteet ja minimoitava ne kehittämällä asianmukaisia järjestelmiä, tarkastuksia ja menettelyjä. Järjestelmien on oltava luotettavia ja turvallisia, ja niissä on oltava riittävästi kapasiteettia vastanotettujen tietojen käsittelemiseen.

2. Kauppatietorekisterin on otettava käyttöön ja pantava täytäntöön asianmukaiset liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat toimintapolitiikka ja palautumissuunnitelma, joiden tavoitteena on varmistaa kauppatietorekisterin toimintojen säilyminen, toiminnan nopea palautuminen ja kauppatietorekisterin velvollisuuksien täyttäminen, sekä ylläpidettävä niitä. Suunnitelmaan on sisällyttävä ainakin varmuuskopiointijärjestelyjen käyttöönotto.

66 artikla

Tietojen turvaaminen ja rekisteröinti

1. Kauppatietojärjestelmän on varmistettava 6 artiklan mukaisesti vastaanotettujen tietojen luottamuksellisuus, eheys ja suojaaminen. ***Mitään tietoja ei saa hyödyntää kaupallisesti ilman johdannaissopimuksen molempien osapuolten suostumusta.***

2. Kauppatietojärjestelmän on viipymättä rekisteröitävä 6 artiklan mukaisesti vastaanotetut tiedot ja säilytettävä niitä vähintään kymmenen vuoden ajan asianomaisten sopimusten päättymisen jälkeen. Sen on käytettävä nopeita ja tehokkaita rekisterinpitomenettelyjä rekisteröityjä tietoja koskevien muutosten dokumentoimiseksi.

3. Kauppatietorekisterin on laskettava positiot 6 artiklan mukaisesti ilmoitettujen johdannaissopimusten tietojen perusteella johdannaislajin ja raportoivan yhteisön mukaan.

4. Kauppatietorekisterin on sallittava se, että tiettyä sopimusta koskevat tiedot ovat aina sopimuspuolten saatavilla ja että ne voivat aina korjata niitä.

5. Kauppatietorekisterin on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet ehkäistäkseen järjestelmiinsä sisältyvien tietojen väärinkäytön sekä estettävä kyseisten tietojen käyttö muuhun liiketoimintaan.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Mikään muu luonnollinen tai oikeushenkilö, jolla on emoyritys- tai tytäryrityssuhde kauppatietorekisterin kanssa, ei saa käyttää kauppatietorekisterin rekisteröimiä arkaluonteisia tietoja kaupalliseen tarkoitukseen.

67 artikla

Avoimuus ja tietojen saatavuus

1. Kauppatietorekisterin on julkaistava ***säännöllisesti ja helposti saatavassa muodossa*** sille ilmoitetuista sopimuksista kokonaispositiot johdannaislajeittain ***käyttämällä ilmoittamisessa mahdollisuuksien mukaan kansainvälisiä avoimia teollisia standardeja***.

Kauppatietorekisterin on varmistettava, että kaikilla toimivaltaisilla viranomaisilla on suora ja välitön pääsy sellaisiin OTC-johdannaissopimuksia koskeviin tietoihin, joita ne tarvitsevat tehtäviensä hoidossa.

2. Kauppatietorekisterin on annettava tarpeelliset tiedot seuraavien tahojen saataville ***edellyttäen, että kyseisen tiedon saaminen on ehdottoman välttämätöntä, jotta ne voivat toteuttaa tehtävänsä ja toimeksiantonsa***:

a) EAMV;

a a) EJKR;

b) toimivaltaiset viranomaiset, jotka valvovat 6 artiklan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvia yrityksiä;

c) niitä keskusvastapuolia valvova toimivaltainen viranomainen, joilla on pääsy kauppatietorekisteriin;

c a) ilmoitettujen sopimusten täytäntöönpanopaikkoja valvova toimivaltainen viranomainen;

d) EKPJ:n asianomaiset pankit;

d a) yleisö viikoittain kokonaisessa muodossa, jotta muille kuin osapuolille voidaan tiedottaa asianmukaisesti määrää, positioita, hintoja ja arvoa koskevista konkreettisista luvuista sekä suuntauksista, riskeistä ja muusta asiaankuuluvasta tiedosta, jolla lisätään OTC-johdannaismarkkinoiden avoimuutta.

EAMV:lle siirretään valta asettaa ja tarkistaa julkaisemista koskevat perusteet ja päättää, onko parempi, että kyseisen julkaisun liikkeeseenlaskusta vastaavat asiaankuuluvat kansalliset vai unionin viranomaiset.

3. EAMV:n on jaettava tiedot muiden asianomaisten ***toimivaltaisten*** viranomaisten kanssa, jotka tarvitsevat niitä tehtäviensä hoitamiseen.

4. ***Jotta voidaan taata tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, EAMV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia***, joissa määritetään tarkemmin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot ***sekä toimintaa koskevat standardit, joita tarvitaan rekisterien tietojen kokoamiseksi ja vertailemiseksi, kun 2 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten on voitava tutustua näihin tietoihin. Teknisten sääntelystandardeilla luonnoksilla pyritään varmistamaan, että 1 kohdan mukaisesti julkaistujen tietojen nojalla ei ole mahdollista tunnistaa minkään sopimuksen mitään osapuolta.***

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa ***tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja*** asetuksen ***(EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan*** mukaisesti. **[tark. 19]**

▌

67 a artikla

Tehtäviensä suorittamisen varmistamiseksi kauppatietorekisterien on järjestäydyttävä asianmukaisesti, jotta ne voivat antaa EAMV:lle ja asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille suoran ja välittömän pääsyn 6 kohdassa tarkoitettuihin johdannaissopimusten yksityiskohtiin.

VIII osasto

Siirtymä- ja loppusäännökset

-68 artikla

Delegoidut säädökset

1. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan tässä artiklassa säädettyjä ehtoja.

2. Asetuksen 23 artiklassa ja 63 artiklassa tarkoitettu säädösvallan siirto siirretään komissiolle määrittelemättömäksi ajaksi.

3. Komissio pyrkii kuulemaan EAMV:tä ennen delegoidun säädöksen hyväksymistä.

4. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 23 ja 63 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Asetuksen 23 ja 63 artiklan nojalla hyväksytyt delegoidut säädökset tulevat voimaan vain, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole esittänyt vastalausetta kolmen kuukauden kuluessa säädöksen ilmoittamisesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle, tai jos sekä Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat ennen kyseisen määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät aio esittää vastalausetta. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaikaa pidennetään kolmella kuukaudella.

68 artikla

Kertomukset ja uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee uudelleen III osaston mukaisia institutionaalisia ja valvontajärjestelyjä ja erityisesti EAMV:n tehtäviä ja vastuualueita ja antaa niistä kertomuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013. Komissio antaa kertomuksen ja mahdolliset ehdotuksensa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Viimeistään edellä mainittuna päivänä komissio arvioi koordinoidusti EAMV:n ja asianomaisten alojen viranomaisten kanssa finanssialan ulkopuolisten yritysten tekemien OTC-johdannaiskauppojen merkitystä koko järjestelmän kannalta.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

2. ***EAMV:n*** on annettava komissiolle kertomukset II osaston mukaisen selvitysvelvollisuuden soveltamisesta ja ***mahdollisesta tulevasta yhteentoimivuussopimuksia koskevasta sääntelystä***.

Kertomukset on toimitettava komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2014.

3. Pyydettyään ensin EKPJ:ltä arviointia komissio laatii yhteistyössä jäsenvaltioiden ja EAMV:n kanssa vuosikertomuksen, jossa arvioidaan mahdollisia järjestelmäriskejä ja yhteentoimivuussopimusten kustannusvaikutuksia.

Kertomuksen painopisteinä ovat ainakin yhteentoimivuussopimusten määrä ja monimutkaisuus sekä riskienhallintajärjestelmien ja -mallien asianmukaisuus. Komissio antaa kertomuksen ja mahdolliset ehdotuksensa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

EKPJ:n on annettava komissiolle arviointinsa yhteentoimivuussopimusten mahdollisista järjestelmäriskeistä ja kustannusvaikutuksista.

3 a. Komissio valmistelee … + mennessä yhteistyössä EAMV:n kanssa ensimmäisen kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevista erityisistä näkökohdista.

Komissio arvioi yhteistyössä EAMV:n kanssa erityisesti keskusvastapuolten vakuusvaatimuksia ja turvaamista koskevien politiikkojen kehitystä ja niiden mukauttamista käyttäjien erityistoimintoihin ja riskiprofiileihin.

68 a artikla

EAMV:n on saatava riittävä lisärahoitus tämän asetuksen sisältämien sääntely- ja valvontatehtävien suorittamiseksi tehokkaasti.

69 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2001/528/EY ([1]) perustettu Euroopan arvopaperikomitea. ***Komitea on yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([2]) * mukainen komitea.***

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan ***asetuksen (EU) N:o 182/2011*** 5 ▌artiklaa ottaen huomioon mainitun asetuksen 8 artiklan säännökset.

▌

70 artikla

Direktiivin 98/26/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 98/26/EY 9 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Jos järjestelmän ylläpitäjä on antanut vakuuden toiselle järjestelmän ylläpitäjälle yhteentoimivuussopimuksen puitteissa, vakuuden vastaanottanutta järjestelmän ylläpitäjää koskeva maksukyvyttömyysmenettely ei vaikuta vakuuden antaneen järjestelmän ylläpitäjän oikeuksiin kyseiseen vakuuteen."

\+ ***Kolme vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.***

([1]) EYVL L 191, 13.7.2001, s. 45.

([2]) ***EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.***

70 a artikla

EAMV:n verkkosivuston ylläpitäminen

1. EAMV:n on ylläpidettävä verkkosivua, jossa annetaan seuraavat tiedot:

a) 4 artiklan mukaisen selvitysvelvollisuuden piiriin kuuluvat sopimukset;

b) 3–8 artiklan rikkomisesta määrätyt seuraamukset;

c) keskusvastapuolet, joilla on toimilupa tarjota palveluja tai harjoittaa toimintaa unionissa ja jotka ovat unioniin sijoittautuneita oikeushenkilöitä, sekä palvelut tai toiminta, joita niillä on lupa tarjota tai harjoittaa, mukaan luettuina niiden rahoitusvälineiden lajit, joita toimilupa koskee;

d) IV ja IV osaston rikkomisesta määrätyt seuraamukset;

e) keskusvastapuolet, joilla on toimilupa tarjota palveluja tai harjoittaa toimintaa unionissa ja jotka ovat sijoittautuneet kolmanteen maahan, sekä palvelut tai toiminta, joita niillä on lupa tarjota tai harjoittaa, mukaan luettuina niiden rahoitusvälineiden lajit, joita toimilupa koskee;

f) kauppatietorekisterit, joilla on toimilupa tarjota palveluja tai harjoittaa toimintaa unionissa;

g) 55 ja 56 artiklan mukaisesti määrätyt seuraamukset ja sakot;

h) 4 b kohdassa tarkoitettu julkinen rekisteri.

2. Edellä 1 kohdan b, c ja d alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ylläpidettävä verkkosivustoja, jotka on liitettävä EAMV:n verkkosivustoon.

3. Kaikkien tässä artiklassa tarkoitettujen verkkosivustojen on oltava yleisesti saatavilla ja ne on päivitettävä säännöllisesti, ja niillä on annettava tietoa selkeässä muodossa.

71 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Keskusvastapuoli, joka on saanut sijoittautumisjäsenvaltiossaan palvelujen tarjoamista koskevan toimiluvan ennen tämän asetuksen voimaantuloa***, tai kolmannen maan keskusvastapuolen, joka on saanut luvan palveluiden tarjoamiseen jäsenvaltiossa asianomaisen jäsenvaltion kansallisten määräysten mukaisesti***, on haettava tämän asetuksen soveltamiseksi ***10 artiklan mukaista*** toimilupaa ***tai 23 artiklan mukaista tunnustusta … + mennessä***.

1 a. Kauppatietorekisterin, joka on sijoittautumisjäsenvaltiossaan valtuutettu johdannaisia koskevien tietojen kerääjäksi ja ylläpitäjäksi ennen tämän asetuksen voimaantuloa, tai kolmanteen maahan sijoittautuneen kauppatietorekisterin, joka saa kerätä ja ylläpitää johdannaisia, joilla käydään kauppaa jäsenvaltiossa tämän jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, koskevia tietoja tuon jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti ennen tämän asetuksen voimaantuloa, on haettava 51 artiklan mukaista rekisteröintiä tai 63 artiklan mukaista tunnustamista … ++ mennessä.

2. Johdannaissopimuksista, jotka on tehty ennen kuin kauppatietorekisteri on rekisteröity kyseisen johdannaislajin rekisteröintiä, on ilmoitettava kyseiseen kauppatietorekisteriin 120 päivän kuluessa siitä, kun EAMV on rekisteröinyt kyseisen kauppatietorekisterin.

\+ Kaksi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

++ ***Vuosi tämän asetuksen voimaantulosta.***

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

2 a. Johdannaissopimuksiin, joiden voidaan objektiivisesti mittaamalla osoittaa vähentävän suoraan direktiivin 2003/41/EY eläkejärjestelmän sijoitusten taloudelliseen maksuvalmiuteen liittyviä riskejä, tai järjestelmään, jossa jäsenvaltion lainsäädäntö tunnustaa eläkesuunnittelua koskevan järjestelmän, sovelletaan poikkeusta 3 artiklan mukaisesta selvittämisvaatimuksesta kolmen vuoden ajan tämän asetuksen voimaantulon jälkeen, jos likvidin vakuuden asettaminen aiheuttaisi sijoittajalla kohtuuttoman taakan varojen muuttamiseen liittyvien vaatimusten vuoksi. Jos 68 artiklassa tarkoitettu kertomus osoittaa, että tämä perusteeton taakka olisi edelleen suhteeton tällaisten vastapuolten osalta, komissiolle annetaan valta pidentää poikkeusta jäljellä olevien kysymysten ratkaisemisen takaamiseksi.

Tämä poikkeus ei vaikuta 6 artiklan mukaiseen ilmoitusvelvollisuuteen eikä 8 artiklan 1 b alakohdan mukaisiin riskinpienentämistekniikoihin.

2 b. Edellä 3, 6 ja 8 artiklan mukaiset vastapuolten velvoitteet tulevat voimaan kuusi kuukautta sen jälkeen, kun on julkistettu tekniset sääntely- ja täytäntöönpanonormit sekä suuntaviivat, jotka EAMV laatii ja komissio hyväksyy tämän asetuksen mukaisesti.

71 a artikla

EAMV:n henkilöstö ja resurssit

EAMV arvioi viimeistään 15 päivänä syyskuuta 2011 tämän asetuksen mukaisten valtuuksiensa ja tehtäviensä vastaanottamisesta aiheutuvat henkilöstö- ja resurssitarpeensa ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

72 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty […].

Euroopan parlamentin puolesta	Neuvoston puolesta
Puhemies	Puheenjohtaja

Finanssiryhmittymään kuuluvien rahoitusalan yhteisöjen lisävalvonta ***I

P7_TA(2011)0311

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 98/78/EY, 2002/87/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta finanssiryhmittymään kuuluvien rahoitusalan yhteisöjen lisävalvonnan osalta (KOM(2010)0433 – C7-0203/2010 – 2010/0232(COD))

(2013/C 33 E/35)

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0433),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 53 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0203/2010),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan keskuspankin 28. tammikuuta 2011 antaman lausunnon ([1]),

— ottaa huomioon neuvoston edustajan 17. kesäkuuta 2011 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

— ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A7-0097/2011),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

2. hyväksyy tähän päätöslauselmaan liitetyn lausumansa;

3. panee merkille tähän päätöslauselmaan liitetyt neuvoston ja komission lausumat;

4. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

([1]) EUVL C 62, 26.2.2011, s. 1.

P7_TC1-COD(2010)0232

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 5. heinäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/…/EU antamiseksi direktiivien 98/78/EY, 2002/87/EY, 2006/48/EY ja 2009/138/EY muuttamisesta finanssiryhmittymään kuuluvien rahoitusalan yhteisöjen lisävalvonnan osalta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2011/89/EU.)

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

Euroopan parlamentin lausuma

Rahoituspalvelujen ja Euroopan valvontarakenteen erityisolosuhteiden vuoksi vastaavuustaulukot ovat tärkeitä.

Euroopan parlamentin ja neuvoston kolmikantakokouksessa 1. kesäkuuta 2011 aikaansaama sopimus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä direktiivien 98/78/EY, 2002/87/EY, 2006/48/EY ja 2009/138/EY muuttamisesta finanssiryhmittymään kuuluvien rahoitusalan yhteisöjen lisävalvonnan osalta ei vaikuta vastaavuustaulukoista käytävien toimielinten välisten neuvottelujen tulokseen.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Neuvoston lausuma

Neuvoston ja Euroopan parlamentin kolmikantakokouksessa 1. kesäkuuta 2011 aikaansaama sopimus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä direktiivien 98/78/EY, 2002/87/EY, 2006/48/EY ja 2009/138/EY muuttamisesta finanssiryhmittymään kuuluvien rahoitusalan yhteisöjen lisävalvonnan osalta ei tämän asiakirjan erityispiirteiden vuoksi vaikuta vastaavuustaulukoista käytävien toimielinten välisten neuvottelujen tulokseen.

Komission lausuma

Komissio pitää myönteisenä tätä asiaa koskevaa neuvottelutulosta.

Komissio palauttaa mieliin sitoumuksensa varmistaa, että jäsenvaltiot saattaessaan EU:n lainsäädäntöä osaksi kansallista lainsäädäntöään laativat vastaavuustaulukot, joista ilmenevät EU:n direktiivin kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteet, ja toimittavat ne komissiolle, ja että tämä tehdään kansalaisten hyödyksi, lainsäädännön parantamiseksi, oikeudellisen avoimuuden lisäämiseksi ja jotta helpotettaisiin sen tarkastelua, vastaavatko kansalliset säännöt EU:n säännöksiä.

Komissio aikoo jatkaa toimiaan löytääkseen yhdessä Euroopan parlamentin ja neuvoston kanssa asianmukaisen ratkaisun tähän horisontaaliseen institutionaaliseen kysymykseen.

Lyhyeksimyynti ja tietyt luottoriskinvaihtosopimusten osa-alueet ***I

P7_TA(2011)0312

Euroopan parlamentin tarkistukset 5. heinäkuuta 2011 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi lyhyeksimyynnistä ja tietyistä luottoriskinvaihtosopimusten osa-alueista (KOM(2010)0482 – C7-0264/2010 – 2010/0251(COD)) [1]

(2013/C 33 E/36)

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

[tark. 1]

PARLAMENTIN TARKISTUKSET (*)

komission ehdotukseen

---

[1] Tarkistusten hyväksymisen jälkeen asia päätettiin palauttaa valiokuntakäsittelyyn työjärjestyksen 57 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti (A7-0055/2011).

(*) Tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursiivilla, poistot symbolilla ▌.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

lyhyeksi myynnistä ja tietyistä luottoriskinvaihtosopimusten osa-alueista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ([2]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Finanssikriisin kärjistyttyä syyskuussa 2008 monien jäsenvaltioiden ja Amerikan yhdysvaltojen toimivaltaiset viranomaiset toteuttivat kiireellisiä toimenpiteitä arvopapereiden lyhyeksimyynnin rajoittamiseksi tai kieltämiseksi kokonaan tai osittain. Syynä tähän oli se, että viranomaiset olivat huolissaan siitä, että lyhyeksimyynti saattaa finanssimarkkinoiden huomattavan epävakauden aikaan kiihdyttää osakkeiden, erityisesti rahoituslaitosten osakkeiden, hintojen alenemista tavalla, joka voisi uhata lopulta rahoituslaitosten elinkelpoisuutta ja aiheuttaa järjestelmäriskejä. Jäsenvaltioiden toteuttamissa toimenpiteissä oli eroja, sillä unionissa ei ole erityistä lainsäädäntöä, jolla säänneltäisiin lyhyeksimyyntiin liittyviä kysymyksiä.

(2) Sisämarkkinoiden toimivuuden varmistamiseksi ja sen toimintaedellytysten parantamiseksi erityisesti finanssimarkkinoilla sekä korkeatasoisen kuluttajan- ja sijoittajansuojan varmistamiseksi on sen vuoksi aiheellista vahvistaa yhteinen kehys lyhyeksimyyntiin ja luottoriskinvaihtosopimuksiin liittyville vaatimuksille ja valtuuksille sekä huolehtia siitä, että jäsenvaltioiden toimenpiteet ovat koordinoidumpia ja yhtenäisempiä, kun niiden on toteutettava toimenpiteitä poikkeuksellisessa tilanteessa. Lyhyeksimyynnin ja luottoriskinvaihtosopimusten tiettyjen osa-alueiden kehys on tarpeen yhdenmukaistaa sen estämiseksi, että kyseiset toiminnot luovat esteitä sisämarkkinoille, koska on todennäköistä, että jäsenvaltiot jatkavat keskenään erilaisten toimenpiteiden toteuttamista.

(3) Asetus katsotaan tarkoituksenmukaiseksi ja tarpeelliseksi säännösten antamisen muodoksi, sillä yksityisille henkilöille asetetaan joissakin säännöksissä suoria velvoitteita, joiden mukaan niiden on ilmoitettava ja julkistettava tiettyjä rahoitusvälineitä koskevat nettomääräiset lyhyet positiot, sekä suoria velvoitteita, jotka liittyvät kattamattomaan lyhyeksimyyntiin. Asetus on tarpeen myös, jotta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 ([3]) perustetulle ***Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen',*** voidaan antaa valtuudet koordinoida toimivaltaisten viranomaisten toteuttamia toimenpiteitä tai toteuttaa toimenpiteitä itse.

(4) Jotta voidaan poistaa nykyinen pirstaloitunut tilanne, joka johtuu siitä, että eräät jäsenvaltiot ovat toteuttaneet keskenään erilaisia toimenpiteitä, ja rajoittaa mahdollisuutta, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat keskenään erilaisia toimenpiteitä, lyhyeksimyynnistä ja luottoriskinvaihtosopimuksista aiheutuviin potentiaalisiin riskeihin on tärkeää puuttua yhdenmukaistetusti. Asetettavilla vaatimuksilla olisi vaikutettava tunnistettuihin riskeihin ***ottaen huomioon jäsenvaltioiden erot ja vaatimusten mahdolliset talousvaikutukset ja*** heikentämättä kohtuuttomasti lyhyeksimyynnin myönteistä vaikutusta markkinoiden laatuun ja tehokkuuteen***, kun se parantaa markkinoiden likviditeettiä (koska lyhyeksimyyjä myy arvopapereita ja ostaa ne myöhemmin takaisin kattaakseen lyhyeksimyynnin) ja antaa sijoittajille mahdollisuuden ryhtyä toimiin heidän uskoessaan, että arvopaperi on yliarvostettu, mikä johtaa siten arvopapereiden tehokkaampaan hinnoitteluun.***

([1]) EUVL C 84, 17.3.2011, s. 34.
([2]) EUVL C 91, 23.3.2011, s. 1.
([3]) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

(4 a) Perushyödykkeiden ja erityisesti maataloustuotteiden markkinat eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan. Koska joitakin tässä asetuksessa yksilöityjä riskejä voi esiintyä myös näillä markkinoilla, sekä perushyödykemarkkinoihin ja raaka-aineisiin liittyviin haasteisiin vastaamista koskevan komission tiedonannon lisäksi, komission olisi viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2012 raportoitava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kyseisillä markkinoilla olevista riskeistä ottaen huomioon niiden erityispiirteet ja esitettävä asiaa koskevia ehdotuksia. Energia-alan kannalta merkittäviä perushyödykkeitä olisi käsiteltävä komission ehdotuksessa asetukseksi energiamarkkinoiden eheydestä ja läpinäkyvyydestä (KOM(2010)0726).

(5) Asetuksen soveltamisalan olisi oltava mahdollisimman laaja, jotta se tarjoaisi poikkeuksellisissa tilanteissa käytettävän ennalta ehkäisevän järjestelyn. Järjestelyn olisi katettava kaikki rahoitusvälineet, mutta sen olisi oltava oikeassa suhteessa riskeihin, joita eri välineiden lyhyeksimyyntiin saattaa liittyä. Tämän vuoksi toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi voitava käyttää mahdollisuutta toteuttaa kaikentyyppisiä rahoitusvälineitä koskevia toimenpiteitä, jotka menevät pitemmälle kuin vain tietyntyyppisiin välineisiin sovellettavat pysyvät toimenpiteet, vain poikkeuksellisissa tilanteissa, joihin liittyy selkeästi tunnistettuja riskejä, jotka kyseisenkaltaisilla toimenpiteillä on pyrittävä poistamaan.

(6) Avoimuuden lisääminen suhteessa tiettyjä rahoitusvälineitä koskeviin merkittäviin nettomääräisiin lyhyisiin positioihin hyödyttää todennäköisesti sekä sääntelyviranomaisia että markkinatoimijoita. Osakkeille, jotka on otettu julkisen kaupankäynnin kohteeksi unionissa sijaitsevassa kauppapaikassa, olisi otettava käyttöön kaksivaiheinen malli, jolla lisätään osakkeita koskevien merkittävien nettomääräisten lyhyiden positioiden avoimuutta asianmukaisesti. Kun positio ylittää ***tietyn*** kynnysarvon, siitä olisi annettava ei-julkinen ilmoitus kyseisille sääntelyviranomaisille, jotta nämä voivat valvoa ja tarvittaessa tutkia lyhyeksimyyntiä, josta saattaa aiheutua järjestelmäriskejä tai johon saattaa liittyä markkinoiden väärinkäyttöä; kun positio ylittää korkeamman kynnysarvon, se olisi ***myös*** julkistettava markkinoille ***anonyymissä muodossa***, jotta muut markkinatoimijat saavat hyödyllistä tietoa osakkeita koskevista yksittäisistä merkittävistä lyhyistä positioista.

(7) Tietojen antaminen sääntelyviranomaisille valtion tai unionin joukkolainoja koskevista merkittävistä nettomääräisistä lyhyistä positioista mahdollistaisi sen, että sääntelyviranomaiset saavat tärkeää tietoa, joka auttaa niitä valvomaan, aiheutuuko kyseisistä positioista käytännössä järjestelmäriskejä tai käytetäänkö niitä tarkoituksiin, joihin liittyy markkinoiden väärinkäyttöä. Sen vuoksi olisi säädettävä sellaisten merkittävien nettomääräisten lyhyiden positioiden ilmoittamisesta sääntelyviranomaisille, jotka koskevat unionissa julkisen kaupankäynnin kohteeksi otettuja valtion tai unionin joukkolainoja. Kyseisen vaatimuksen olisi katettava vain positioita koskevien ei-julkisten ilmoitusten antaminen sääntelyviranomaisille, sillä kyseisiä rahoitusvälineitä koskevien tietojen julkistaminen markkinoille voisi vaikuttaa haitallisesti joukkolainamarkkinoihin, joiden likviditeetti on jo heikentynyt. ▌

(8) Valtion tai unionin joukkolainoja koskevia ilmoitusvaatimuksia olisi sovellettava joukkolainoihin, joiden liikkeeseenlaskija on unioni tai jäsenvaltiot, mukaan lukien sellaiset ministeriöt, osastot, keskuspankit, virastot tai muut hallintoelimet, jotka laskevat joukkolainoja liikkeeseen jäsenvaltion puolesta, lukuun ottamatta kuitenkaan alueellisia tai puolijulkisia elimiä, jotka laskevat liikkeeseen joukkolainoja.

(9) Sen varmistamiseksi, että avoimuuden lisäämistä koskeva vaatimus on kattava ja tehokas, on tärkeää, että se kattaa paitsi sellaiset lyhyet positiot, jotka syntyvät osakkeilla tai valtion tai unionin joukkolainoilla käytävästä julkisesta kaupankäynnistä kauppapaikoissa, myös sellaiset lyhyet positiot, jotka syntyvät kauppapaikkojen ulkopuolella käytävästä kaupankäynnistä, ja sellaiset nettomääräiset lyhyet positiot, jotka syntyvät johdannaisten***, kuten osakkeita tai valtion tai unionin joukkolainoja koskevien optioiden, futuurien, indeksiin sidottujen instrumenttien, hinnanerosopimusten ja nk. spread bet -sopimusten*** käytön tuloksena.

(10) Jotta avoimuuden lisäämistä koskevasta järjestelmästä olisi hyötyä sääntelyviranomaisille ja markkinoille, siinä olisi mahdollistettava aukottomien ja totuudenmukaisten tietojen saanti luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön positioista. Sääntelyviranomaiselle tai markkinoille annetuissa tiedoissa olisi erityisesti otettava huomioon sekä lyhyet että pitkät positiot, jotta niistä saataisiin arvokasta tietoa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nettomääräisistä lyhyistä positioista, jotka koskevat osakkeita, valtion tai unionin joukkolainoja ja luottoriskinvaihtosopimuksia.

(11) Lyhyen position tai pitkän position laskennassa olisi otettava huomioon taloudellinen etu, jonka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö saa missä tahansa muodossa yrityksen liikkeeseenlasketusta osakepääomasta tai jäsenvaltion tai unionin liikkeeseenlasketuista valtion tai unionin joukkolainoista. Laskennassa olisi otettava huomioon erityisesti taloudellinen etu, joka on saatu suoraan tai välillisesti sellaisten johdannaisten (kuten optioiden, futuurien, hinnanerosopimusten ja nk. spread bet -sopimusten) käytöstä, jotka koskevat osakkeita tai valtion tai unionin joukkolainoja***, sekä indeksien, korien ja pörssilistattujen rahastojen käytöstä***. Valtion tai unionin joukkolainoja koskevien positioiden tapauksessa laskennassa olisi otettava huomioon myös valtion tai unionin joukkolainoihin liittyvät luottoriskinvaihtosopimukset.

(12) Osakkeita ***koskevista nettomääräisistä lyhyistä positioista raportointia*** edellyttävän avoimuusjärjestelmän lisäksi olisi otettava käyttöön vaatimus sellaisten myyntitoimeksiantojen merkitsemisestä, jotka toteutetaan ▌lyhyinä toimeksiantoina ***(tilanne sellaisena kuin se on päivän päättyessä)***, jotta osakkeiden lyhyeksimyyntitoimeksiantojen määristä ▌saataisiin lisätietoa. ***Sijoituspalveluyrityksen*** olisi kerättävä tietoja ***lyhyeksimyyntitoimeksiannoista*** ja ***välitettävä ne toimivaltaisille viranomaisille*** vähintään kerran päivässä auttaakseen ▌toimivaltaisia viranomaisia ▌seuraamaan lyhyeksimyyntitoimeksiantojen määriä.

(13) Luottoriskinvaihtosopimusten ostaminen ilman pitkää positiota, joka koskee kohde-etuutena toimivia valtion tai unionin joukkolainoja, ***tai muuta varallisuuspositiota tai varallisuusportfoliota, jonka arvoa kyseisen valtion luottokelpoisuuden laskeminen todennäköisesti alentaa,*** voi olla taloudelliselta kannalta tarkasteltuna verrattavissa sellaisen lyhyen position ottamiseen, joka koskee kohde-etuutena toimivaa vieraan pääoman ehtoista rahoitusvälinettä. Laskettaessa nettomääräistä lyhyttä positiota, joka koskee valtion tai unionin joukkolainaa, huomioon olisi sen vuoksi otettava luottoriskinvaihtosopimukset, jotka koskevat valtion tai unionin joukkolainan liikkeeseenlaskijan obligaatiota. Luottoriskivaihtosopimusta koskeva positio olisi otettava huomioon sekä sen määrittämiseksi, onko luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä valtion tai unionin joukkolainaa koskeva merkittävä nettomääräinen lyhyt positio, josta on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ▌.

(14) Positioiden jatkuvan valvonnan mahdollistamiseksi avoimuuden lisäämistä koskevien velvoitteiden olisi katettava ilmoituksen tai tietojen antaminen myös silloin, kun nettomääräiseen lyhyeen positioon tehtävä muutos aiheuttaa tiettyjen kynnysarvojen alittumisen tai ylittymisen.

(15) Jotta avoimuuden lisäämistä koskevat velvoitteet olisivat tehokkaita, niitä on tärkeää soveltaa riippumatta siitä, missä luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö sijaitsee, eli myös silloin, kun luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö sijaitsee unionin ulkopuolella, jos kyseisellä luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä on merkittävä nettomääräinen lyhyt positio, joka koskee yritystä, jonka osakkeet on otettu julkisen kaupankäynnin kohteeksi unionin alueella sijaitsevassa kauppapaikassa, tai nettomääräinen lyhyt positio, joka koskee jäsenvaltion tai unionin liikkeeseen laskemaa joukkolainaa.

(16) Osakkeiden ja valtion tai unionin joukkolainojen ***kattamaton lyhyeksimyynti voi kasvattaa*** rahoitusvälineiden toimituksen epäonnistumisen riskiä***,*** ▌lisääntyneen volatiliteetin riskiä ***ja markkinoiden väärinkäytön riskiä***. Kyseisenkaltaisten riskien hillitsemiseksi kattamattomalle lyhyeksimyynnille on aiheellista asettaa rajoituksia ***siten, että otetaan huomioon, että järjestelmäriskiä ei muodostu, jos lainausjärjestelyt toteutetaan kaupankäyntipäivän päättymiseen mennessä. Lyhyen position kattamisen laiminlyönnistä kaupankäyntipäivän päättyessä olisi aiheuduttava riittävän ankara seuraamus, jotta myyjän ei ole mahdollista tehdä voittoa.***

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

(16 a) Vaikka toimittamista koskeva kurinalaisuus on tärkeä osa hyvin toimivia rahoitusmarkkinoita, toimittamista koskevaa kurinalaisuutta säätelevien järjestelmien teknisiä yksityiskohtia ei tulisi sisällyttää tämän asetuksen soveltamisalaan, ja ne olisi määriteltävä asianmukaisessa kaupankäynnin jälkeistä lainsäädäntöä koskevassa komission ehdotuksessa, jossa otetaan huomioon komission ja tämän alan toimittamissyklin yhdenmukaistamista käsittelevän työryhmän tekemä työ. Komission olisi siksi tehtävä vuoden 2011 loppuun mennessä konkreettisia ehdotuksia samanaikaisesti arvopaperikeskusten lainsäädännöllisen kehyksen yhdenmukaistamista koskevan ehdotuksen kanssa.

(16 b) Valtion tai unionin joukkolainoja koskevien luottoriskinvaihtosopimusten olisi perustuttava vakuutuskelpoisen kohde-etuuden periaatteeseen samalla kun todetaan, että valtioon voi kohdistua muitakin intressejä kuin velkakirjojen omistaminen.

(17) Toimenpiteillä, jotka liittyvät valtion tai unionin joukkolainoihin ja valtion tai unionin joukkolainoja koskeviin luottoriskinvaihtosopimuksiin ja joihin kuuluvat muun muassa avoimuuden lisääminen ja kattamatonta lyhyeksimyyntiä koskevat rajoitukset, olisi asetettava vaatimuksia, jotka ovat oikeassa suhteessa tavoitteisiinsa ja joilla voidaan samaan aikaan välttää joukkolainamarkkinoiden ja niihin liittyvien takaisinostosopimusten markkinoiden (repomarkkinoiden) likviditeettiin kohdistuvat haitalliset vaikutukset.

(18) Osakkeita otetaan yhä useammin julkisen kaupankäynnin kohteeksi eri kauppapaikoissa unionissa ja unionin ulkopuolella. Monien suurten unionin ulkopuolelle sijoittautuneiden yritysten osakkeita on otettu julkisen kaupankäynnin kohteeksi myös unionin alueella sijaitsevassa kauppapaikassa. Arvopapereille on aiheellista myöntää tehokkuussyistä poikkeus tietyistä ilmoitus- ja julkistamisvaatimuksista, jos kyseisen välineen pääasiallinen kauppapaikka on unionin ulkopuolella.

(19) Markkinatakaustoiminta on keskeisessä asemassa unionin alueella sijaitsevien markkinoiden likviditeetin parantamisessa, ja markkinatakaajat tarvitsevat lyhyitä positioita hoitaakseen kyseisen tehtävän. Vaatimusten asettaminen kyseisenkaltaiselle toiminnalle voisi heikentää olennaisesti markkinatakaajien kykyä parantaa likviditeettiä, ja se voisi haitata merkittävästi unionin markkinoiden tehokasta toimintaa. Markkinatakaajat eivät myöskään todennäköisesti ota merkittäviä lyhyitä positioita, lukuun ottamatta erittäin lyhyiden jaksojen ajaksi otettavia positioita. Kyseisenkaltaiseen toimintaan osallistuville luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille on sen vuoksi aiheellista myöntää poikkeus sellaisten vaatimusten noudattamisesta, jotka saattavat heikentää niiden kykyä hoitaa kyseinen tehtävä ja vaikuttaa sen vuoksi haitallisesti unionin markkinoihin. Kolmansien maiden vastaavien yhteisöjen selvittämiseksi on tarpeen ottaa käyttöön kolmansien maiden markkinoiden vastaavuuden arviointia koskeva menettely. Poikkeusta olisi sovellettava erityyppiseen markkinatakaustoimintaan, mutta sitä ei pitäisi myöntää omaan lukuun tehtävälle kaupankäynnille. Tietyille ensimarkkinoilla suoritettaville operaatioille, kuten valtion tai unionin joukkolainoihin ja vakauttamisjärjestelmiin liittyville operaatioille, on myös aiheellista myöntää poikkeus, sillä kyse on tärkeistä toiminnoista, jotka edistävät markkinoiden tehokasta toimintaa. Poikkeuksien käytöstä olisi ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, joilla olisi oltava valtuudet kieltää luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä käyttämästä poikkeusta, jos ne eivät täytä poikkeukseen sisältyviä perusteita. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi myös oltava mahdollisuus pyytää luonnolliselta henkilöltä tai oikeushenkilöltä tietoja, joiden perusteella voidaan valvoa, kuinka kyseisen henkilö käyttää poikkeusta.

(20) Kun ilmenee epäsuotuisia kehitysnäkymiä, joiden vuoksi rahoitusvakauteen tai markkinoiden luottamukseen jäsenvaltiossa tai unionissa kohdistuu vakava uhka, toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava toimintavaltuudet edellyttää avoimuuden lisäämistä tai asettaa tilapäisiä rajoituksia lyhyeksimyynnille, luottoriskinvaihtosopimuksiin liittyville transaktioille tai muille transaktioille ehkäistäkseen rahoitusvälineen hinnan epätavanomaisen alenemisen. Kyseisenkaltaiset toimenpiteet voivat olla tarpeen, koska epäsuotuisat tapahtumat tai kehitysnäkymät voivat olla hyvin monenlaisia, sillä niitä eivät ole ainoastaan rahoitukseen tai talouteen liittyvät tapahtumat vaan esimerkiksi myös luonnonkatastrofit tai terroriteot. Lisäksi toimenpiteitä edellyttävät epäsuotuisat tapahtumat tai kehitysnäkymät voivat toisinaan ilmetä ainoastaan yhdessä jäsenvaltiossa, jolloin niiden vaikutukset eivät ulotu rajojen yli. Valtuuksien olisi oltava riittävän joustavat, jotta niiden turvin voidaan toimia erilaisissa poikkeuksellisissa tilanteissa.

(21) Vaikka toimivaltaisilla viranomaisilla on yleensä parhaat edellytykset valvoa markkinaolosuhteita ja reagoida ensimmäisenä epäsuotuisaan tapahtumaan tai kehitykseen tekemällä päätöksen siitä, kohdistuuko rahoitusvakauteen tai markkinoiden luottamukseen vakava uhka ja edellyttääkö tilanteen korjaaminen toimenpiteitä, valtuudet ja niiden käyttöön liittyvät edellytykset ja menettelyt olisi yhdenmukaistettava mahdollisimman laajasti.

(22) Jos rahoitusvälineen hinta alenee merkittävästi jossakin kauppapaikassa, toimivaltaisella viranomaisella olisi oltava myös mahdollisuus rajoittaa tilapäisesti rahoitusvälineen lyhyeksimyyntiä kyseisessä kauppapaikassa ***omalla lainkäyttöalueellaan tai pyytää arvopaperimarkkinaviranomaiselta tällaista rajoittamista muulla lainkäyttöalueella*** voidakseen tarvittaessa puuttua tilanteeseen nopeasti ▌kyseisen välineen hinnan epätavanomaisen alenemisen ehkäisemiseksi.

(23) Jos epäsuotuisa tapahtuma tai kehitys ulottuu yhtä jäsenvaltiota laajemmalle alueelle tai sillä on muita rajojen yli ulottuvia vaikutuksia, on olennaista, että toimivaltaiset viranomaiset ovat läheisessä neuvonpidossa ja tekevät tiivistä yhteistyötä. Arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava tällaisessa tilanteessa keskeinen koordinointitehtävä, ja sen olisi ***varmistettava***, että toimivaltaisten viranomaisten toimet ovat yhtenäisiä. Se, että arvopaperimarkkinaviranomaisen kokoonpanoon kuuluu toimivaltaisten viranomaisten edustajia, auttaa sitä hoitamaan kyseistä tehtävää.

(24) Toimivaltaisten viranomaisten toteuttamien toimenpiteiden koordinoinnin lisäksi arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat toimenpiteitä vain silloin, kun se on välttämätöntä ja oikeassa suhteessa toimenpiteiden tavoitteisiin. Arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava valtuudet antaa toimivaltaisille viranomaisille lausuntoja toimintavaltuuksien käytöstä.

(25) Vaikka toimivaltaisilla viranomaisilla on usein parhaat edellytykset valvoa epäsuotuisaa tapahtumaa tai kehitystä ja reagoida siihen nopeasti, arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava valtuudet toteuttaa myös itse toimenpiteitä, jos lyhyeksimyynti ja muu siihen liittyvä toiminta uhkaa finanssimarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja eheyttä tai koko rahoitusjärjestelmän taikka sen osan vakautta unionissa, jos kyseisen toiminnan vaikutukset ulottuvat rajojen yli tai jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole toteuttaneet riittäviä toimenpiteitä uhan poistamiseksi. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi kuultava mahdollisuuksien mukaan ***24 päivänä marraskuuta 2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010*** [1] ***perustettua Euroopan järjestelmäriskikomiteaa (EJKR)*** ja muita asianomaisia viranomaisia, kun toimenpiteen vaikutukset saattava ulottua finanssimarkkinoiden ulkopuolelle, kuten fyysisten positioiden suojaukseen käytettävien hyödykejohdannaisten tapauksessa.

(26) Lyhyeksimyynnin ja muun siihen liittyvän toiminnan rajoittamista koskevat valtuudet, jotka arvopaperimarkkinaviranomaisella on tämän asetuksen nojalla poikkeuksellisissa tilanteissa, on suunniteltu siten, että ne ovat yhteneväiset asetuksen (EU) N:o 1095/2010 9 artiklan 5 kohdan mukaisten valtuuksien kanssa. Valtuudet, jotka arvopaperimarkkinaviranomaisella on poikkeuksellisissa tilanteissa, eivät saisi vaikuttaa valtuuksiin, jotka sillä on kriisitilanteissa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 18 artiklan nojalla. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi erityisesti voitava tehdä kyseisen ▌artiklan nojalla yksittäisiä päätöksiä, joissa toimivaltaisten viranomaisten edellytetään toteuttavan toimenpiteitä, tai tehdä finanssimarkkinoiden toimijoille osoitettuja yksittäisiä päätöksiä.

(27) Toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen toimintavaltuuksien, jotka koskevat lyhyeksimyynnin, luottoriskinvaihtosopimusten ja muiden transaktioiden rajoittamista, olisi oltava luonteeltaan ainoastaan tilapäisiä, ja niitä olisi käytettävä vain sen pituisen jakson ajan ja vain siinä laajuudessa kuin on tarpeen tietyn uhan poistamiseksi.

(28) Koska luottoriskinvaihtosopimusten käyttöön liittyy erityisiä riskejä, kyseiset transaktiot edellyttävät toimivaltaisten viranomaisten tiivistä valvontaa. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi erityisesti oltava poikkeustapauksissa valtuudet vaatia kyseisenkaltaisia transaktioita tekeviltä luonnollisilta henkilöiltä ja oikeushenkilöiltä tietoja transaktion tarkoituksesta.

[1] EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

(29) Arvopaperimarkkinaviranomaiselle olisi annettava yleiset valtuudet toteuttaa lyhyeksimyyntiin tai luottoriskinvaihtosopimusten käyttöön liittyvää kysymystä tai käytäntöä koskeva tutkimus, jotta se voisi arvioida, aiheuttaako kyseinen kysymys tai käytäntö potentiaalisen uhan rahoitusvakaudelle tai markkinoiden luottamukselle. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi julkaistava tutkimustuloksia esittelevä raportti, kun se toteuttaa kyseisenkaltaisen tutkimuksen, ***ja jos se katsoo, että on ryhdyttävä toimenpiteisiin unionin tasolla, sen päätöksen tulisi sitoa toimivaltaisia viranomaisia***.

(30) Koska joitakin toimenpiteitä saatetaan soveltaa luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin ja toimiin unionin ulkopuolella, toimivaltaisten viranomaisten ja kolmansien maiden viranomaisten on tietyissä tilanteissa tarpeen tehdä yhteistyötä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sen vuoksi tehtävä sopimuksia kolmansien maiden viranomaisten kanssa. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi koordinoitava kyseisenkaltaisten yhteistyösopimusten edistymistä ja kolmansilta mailta saatujen tietojen vaihtoa toimivaltaisten viranomaisten välillä.

(31) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa***, jäljempänä 'perusoikeuskirja',*** tunnustettuja periaatteita, muun muassa ***Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen*** 16 artiklassa ja perusoikeuskirjan 8 artiklassa tunnustettua oikeutta henkilötietojen suojaan. Merkittävien nettomääräisten lyhyiden positioiden avoimuus, mukaan lukien asetuksessa säädetty tietojen julkistaminen ***tietyn kynnysarvon ylittyessä***, on tarpeen erityisesti finanssimarkkinoiden vakauteen ja sijoittajansuojaan liittyvistä syistä. Tällainen avoimuus antaa sääntelyviranomaisille valmiudet valvoa lyhyeksimyynnin käyttöä markkinoiden väärinkäyttöön tähtäävien strategioiden yhteydessä ja niiden vaikutuksia markkinoiden toimintaan. Avoimuuden avulla saatetaan lisäksi välttää tietojen epätasainen jakautuminen ja varmistua siitä, että kaikki markkinatoimijat saavat riittävästi tietoa siitä, missä määrin lyhyeksimyynti vaikuttaa hintoihin. Toimivaltaisten viranomaisten välisen tietojen vaihdon tai toimittamisen olisi tapahduttava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY ([1]) säädettyjen, henkilötietojen toimittamista koskevien sääntöjen mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomaisen harjoittaman tietojen vaihdon tai toimittamisen olisi tapahduttava yksilöiden suojelusta ***unionin*** toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/2001 ([2]) säädettyjen, henkilötietojen toimittamista koskevien sääntöjen mukaisesti, ja kyseistä asetusta olisi sovellettava kokonaisuudessaan tämän asetuksen soveltamiseksi tapahtuvaan henkilötietojen käsittelyyn.

(32) Jäsenvaltioiden olisi ***arvopaperimarkkinaviranomaisen hyväksymien ohjeiden perusteella ja ottaen huomioon komission tiedonannon, joka koskee rahoitusalan seuraamusjärjestelmien vahvistamista,*** säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän asetuksen säännösten rikkomiseen, ja varmistettava, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. ***Unionissa olisi viime kädessä otettava käyttöön yhdenmukaistettujen seuraamusten järjestelmä.***

▌

(34) Komissiolle olisi ***[siirron tarkoitus]*** siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä ***Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen*** 290 artiklan mukaisesti lyhyiden positioiden laskentaa koskevista yksityiskohdista, kun luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä on luottoriskinvaihtosopimusta koskeva kattamaton positio, ilmoittamista tai tietojen julkistamista koskevista kynnysarvoista sekä niiden perusteiden ja tekijöiden täsmentämisestä, joita käytetään sen määrittämiseen, kohdistuuko rahoitusvakauteen tai markkinoiden luottamukseen jäsenvaltiossa tai unionissa vakava uhka epäsuotuisan tapahtuman tai kehityksen vuoksi. ***On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset myös asiantuntijatasolla. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi oltava keskeisessä asemassa delegoitujen säädösten laatimisessa ja annettava neuvoja komissiolle.***

([1]) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.
([2]) EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

(35) Komission olisi annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus, jossa arvioidaan säädettyjen ilmoittamista ja tietojen julkistamista koskevien kynnysarvojen tarkoituksenmukaisuutta, nettomääräisten lyhyiden positioiden avoimuuteen liittyvien rajoitusten ja vaatimusten toimivuutta sekä sitä, onko lyhyeksimyynnille tai luottoriskinvaihtosopimuksille aiheellista vahvistaa muita rajoituksia tai ehtoja.

(36) Vaikka kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on paremmat edellytykset valvoa markkinoiden kehitysnäkymiä ja parempi tietämys niistä, lyhyeksimyyntiin ja luottoriskinvaihtosopimuksiin liittyvien ongelmien kokonaisvaikutuksia voidaan havainnoida kokonaisvaltaisesti vain unionin tasolla. Sen vuoksi tämän asetuksen tavoitteet saavutetaan paremmin unionin tasolla; unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(37) Koska eräät jäsenvaltiot ovat jo ottaneet käyttöön lyhyeksimyyntiä koskevia rajoituksia ja tässä ehdotuksessa säädetään delegoiduista säädöksistä ja velvoittavista teknisistä standardeista, jotka olisi hyväksyttävät ennen kuin käyttöön otettavaa kehystä voidaan soveltaa hyödyllisellä tavalla, tämän ehdotuksen voimaantulon määräajan olisi oltava riittävän pitkä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin rahoitusvälineisiin:

(1) rahoitusvälineet, jotka otetaan julkisen kaupankäynnin kohteeksi unionissa sijaitsevassa kauppapaikassa, mukaan lukien silloin, kun kyseisillä välineillä käydään kauppaa kauppapaikan ulkopuolella;

(2) rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY ([1]) liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdan mukaiset johdannaiset, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettua rahoitusvälinettä tai jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitetun rahoitusvälineen liikkeeseenlaskijaa, mukaan lukien silloin, kun kyseisillä johdannaisilla käydään kauppaa kauppapaikan ulkopuolella;

(3) jäsenvaltion tai unionin liikkeeseen laskemat velkasitoumukset ja direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdan mukaiset johdannaiset, jotka koskevat kyseisenkaltaista jäsenvaltion tai unionin liikkeeseen laskemaa velkasitoumusta taikka jäsenvaltion tai unionin alueella julkisen kaupankäynnin kohteeksi otettua obligaatiota.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

a) 'päämarkkinatakaajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on allekirjoittanut valtion tai unionin joukkolainan liikkeeseenlaskijan kanssa sopimuksen, jonka nojalla kyseinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö sitoutuu toimimaan päämiehenä ensi- ja jälkimarkkinoilla toteutettavissa operaatioissa, jotka liittyvät kyseisen liikkeeseenlaskijan liikkeeseen laskemiin joukkolainoihin;

([1]) EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

b) 'keskusvastapuolella' yhteisöä, joka on oikeudellisesti sellaisten sopimusten vastapuolten välissä, joilla käydään kauppaa yhdellä tai useammalla finanssimarkkinalla, joka toimii jokaiseen myyjään nähden ostajana ja jokaiseen ostajaan nähden myyjänä ja joka on vastuussa selvitysjärjestelmän toiminnasta;

c) 'luottoriskinvaihtosopimuksella' johdannaissopimusta, jossa sopimuspuoli maksaa toiselle sopimuspuolelle vastikkeen korvauksesta tai maksusta, jonka tämä maksaa riskikohteesta aiheutuvan luottotappion tai riskikohteeseen liittyvän maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman tapauksessa, tai mitä tahansa muuta johdannaissopimusta, joka vaikuttaa taloudellisesti samalla tavalla;

d) 'rahoitusvälineellä' direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevassa C osassa lueteltua välinettä;

e) 'kotijäsenvaltiolla' säänneltyjen markkinoiden, monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää ylläpitävän sijoituspalveluyrityksen tai minkä tahansa muun sijoituspalveluyrityksen tapauksessa direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa tarkoitettua kyseisten säänneltyjen markkinoiden tai kyseisen sijoituspalveluyrityksen kotijäsenvaltiota;

f) 'sijoituspalveluyrityksellä' direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettua sijoituspalveluyritystä;

g) 'valtion tai unionin joukkolainalla' velkasitoumusta, jonka on laskenut liikkeeseen unioni tai jäsenvaltio, mukaan lukien kyseisen jäsenvaltion ministeriöt, osastot, keskuspankki, virastot tai muut hallintoelimet;

h) 'liikkeeseen lasketulla osakepääomalla' yrityksen tapauksessa kaikkia kyseisen yrityksen liikkeeseen laskemia kantaosakkeita tai mitä tahansa etuoikeutettuja osakkeita lukuun ottamatta vaihtovelkakirjalainoja;

i) 'liikkeeseen lasketuilla valtion tai unionin joukkolainoilla'

i) jäsenvaltion tapauksessa jäsenvaltion tai minkä tahansa kyseisen jäsenvaltion ministeriön, osaston, keskuspankin, viraston tai muun hallintoelimen liikkeeseen laskemien lunastamattomien joukkolainojen kokonaisarvoa;

ii) unionin tapauksessa unionin liikkeeseen laskemien lunastamattomien joukkolainojen kokonaisarvoa;

j) 'paikallisella yrityksellä' direktiivin 2004/39/EY 2 artiklan 1 kohdan l alakohdassa tarkoitettua yritystä, joka käy kauppaa näiden markkinoiden muiden markkinatoimijoiden lukuun tai asettaa hinnat näille markkinatoimijoille;

k) 'markkinatakaustoiminnalla' ***sellaisen sijoituspalveluyrityksen, kolmannen maan yhteisön tai paikallisen yrityksen toimintaa, joka on sellaisen kolmannen maan kauppapaikan jäsen tai toimii sellaisen kolmannen maan markkinoilla, jonka lainsäädäntö- ja valvontakehys on todettu 15 artiklan 2 kohdan nojalla vastaavaksi, kun kyseinen yritys tai yhteisö toimii päämiehenä jotakin rahoitusvälinettä koskevissa transaktioissa kauppapaikassa tai kauppapaikan ulkopuolella jommassakummassa tai molemmissa seuraavista tehtävistä***:

i) antaa sitovia kooltaan vertailukelpoisia ja hinnoiltaan kilpailukykyisiä samanaikaisia osto- ja myyntitarjouksia tuodakseen markkinoille säännöllisesti ja jatkuvasti likviditeettiä;

ii) toteuttaa osana tavanomaista liiketoimintaansa asiakkaan käynnistämiä toimeksiantoja tai asiakkaan osto- ja myyntitoimeksiantoja ja suojaa tällaisista transaktioista syntyviä positioita.

l) 'monenkeskisellä kaupankäyntijärjestelmällä' direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa tarkoitettua monenkeskistä järjestelmää;

m) 'pääasiallisella kauppapaikalla' osakkeen osalta paikkaa, jossa kyseisellä osakkeella käytävän kaupan vaihto on suurin;

n) 'säännellyllä markkinalla' direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa tarkoitettua monenkeskistä järjestelmää;

o) 'asianomaisella toimivaltaisella viranomaisella'

i) jäsenvaltion joukkolainan tapauksessa tai sellaisen luottoriskinvaihtosopimuksen tapauksessa, joka koskee jäsenvaltion obligaatiota, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista;

ii) unionin liikkeeseen laskemien joukkolainojen tapauksessa tai sellaisen luottoriskinvaihtosopimuksen tapauksessa, joka koskee unionin obligaatiota, sen oikeudenkäyttöalueen toimivaltaista viranomaista, jossa Euroopan rahoitusvakausväline sijaitsee;

iii) muun kuin i tai ii alakohdassa tarkoitetun rahoitusvälineen tapauksessa komission asetuksen (EY) N:o 1287/2006 ([1]) 2 artiklan 7 kohdan määritelmän mukaista kyseisen rahoitusvälineen tapauksessa toimivaltaista viranomaista, joka määritetään kyseisen asetuksen 9–16 artiklan mukaisesti;

iv) i, ii tai iii alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle jäävän rahoitusvälineen tapauksessa sen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, jossa rahoitusväline otettiin ensimmäistä kertaa julkisen kaupankäynnin kohteeksi kauppapaikassa;

p) 'lyhyeksimyynnillä' osakkeen tai joukkolainan tapauksessa sellaisen osakkeen tai joukkolainan myyntiä, jota myyjä ei omista tehdessään sopimuksen sen myynnistä, mukaan lukien myynti, jossa myyntiä koskevan sopimuksen tekemisen aikaan myyjä on lainannut osakkeen tai joukkolainan tai sopinut sen lainaamisesta, jotta se olisi saatavilla toimitusajankohtana;

q) 'kaupankäyntipäivällä' asetuksen (EY) N:o 1287/2006 4 artiklassa tarkoitettua kaupankäyntipäivää;

r) 'kauppapaikalla' säänneltyä markkinaa tai monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää unionissa;

s) 'vaihdolla' osakkeen tapauksessa asetuksen (EY) N:o 1287/2006 2 artiklan 9 kohdan määritelmän mukaista vaihtoa.

s a) 'kattamattomalla lyhyeksimyynnillä' osakkeen tai joukkolainan tapauksessa osakkeen tai joukkolainan myyntiä, joka ei täytä 12 artiklan 1 kohdan ehtoja.

2. ***Komissiolle siirretään valta hyväksyä*** 36 artiklan ***mukaiset delegoidut säädökset***, ***joissa vahvistetaan 1 kohdan mukaiset määritelmät*** ja erityisesti ***se***, milloin luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön katsotaan omistavan rahoitusvälineen sovellettaessa 1 kohdan p alakohdassa olevaa lyhyeksimyynnin määritelmää.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta tietojen kirjaamista koskevien sijoituspalveluyritysten velvoitteiden, liiketoimista ilmoittamisen, markkinoiden avoimuuden, rahoitusvälineiden kaupankäynnin kohteeksi ottamisen sekä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta 10 päivänä elokuuta 2006 annettu komission asetus (EY) N:o 1287/2006 (EUVL L 241, 2.9.2006, s. 1).

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

3 artikla

Lyhyet ja pitkät positiot

1. Tätä asetusta sovellettaessa positio, joka perustuu jompaankumpaan seuraavista, katsotaan lyhyeksi positioksi, joka koskee yrityksen liikkeeseen laskettua osakepääomaa tai jäsenvaltion tai unionin liikkeeseen laskettua joukkolainaa:

a) yrityksen liikkeeseen laskeman osakkeen taikka jäsenvaltion tai unionin liikkeeseen laskeman velkasitoumuksen lyhyeksimyynti;

b) luonnollisen henkilö tai oikeushenkilön toteuttama transaktio, josta syntyy tai joka koskee muuta kuin a alakohdassa tarkoitettua rahoitusvälinettä, ja transaktion vaikutus tai yksi sen vaikutuksista on se, että se tuottaa taloudellista etua luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle siinä tapauksessa, että osakkeen tai velkasitoumuksen hinta tai arvo alenee.

2. Tätä asetusta sovellettaessa positio, joka perustuu jompaankumpaan seuraavista, katsotaan pitkäksi positioksi, joka koskee yrityksen liikkeeseen laskettua osakepääomaa tai jäsenvaltion tai unionin liikkeeseen laskemaa joukkolainaa:

a) yrityksen liikkeeseen laskeman osakkeen taikka jäsenvaltion tai unionin liikkeeseen laskeman velkasitoumuksen hallussapito;

b) luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön toteuttama transaktio, josta syntyy tai joka koskee muuta kuin a alakohdassa tarkoitettua rahoitusvälinettä, ja transaktion vaikutus tai yksi sen vaikutuksista on se, että se tuottaa taloudellista etua luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle siinä tapauksessa, että osakkeen tai velkasitoumuksen hinta tai arvo kohoaa.

3. ***Sovellettaessa 1 kohtaa ja laskettaessa lyhyttä positiota, joka liittyy johonkin asianomaisella henkilöllä epäsuorasti olevaan lyhyeen positioon, mikä koskee myös osuutta indeksin, arvopaperikorin tai pörssilistatun rahaston tai vastaavan yhteisön osuuden kautta, perusteena käytetään sitä, että asianomainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö toimii järkevästi ottaen huomioon julkisesti saatavissa olevat tiedot, jotka koskevat kyseisen indeksin tai arvopaperikorin tai kyseiseen pörssilistattuun rahastoon tai vastaavan yhteisöön liittyvien osuuksien koostumusta. Epäilyksen välttämiseksi tällaista lyhyttä positiota laskettaessa minkään henkilön ei tarvitse hankkia keneltäkään tällaista koostumusta koskevia tosiaikaisia tietoja.***

Sovellettaessa 2 kohtaa pitkän position laskennassa otetaan tarkoituksesta riippumatta huomioon pitkinä positioina kaikki asianomaisen henkilön osuudet kaikissa joukkovelkakirjoissa tai velkakirjoissa, jotka voidaan vaihtaa kyseisen yhtiön liikkeeseenlaskemiksi osakkeiksi.

Sovellettaessa 1 ja 2 kohtaa sellaisen lyhyen position ja pitkän position laskennassa, joka koskee valtion tai unionin joukkolainaa, on otettava huomioon mahdolliset luottoriskinvaihtosopimukset, jotka koskevat obligaatiota tai jäsenvaltioon tai unioniin liittyvää maksuvelvollisuuden laukaisevaa tapahtumaa.

4. Tätä asetusta sovellettaessa positio, joka jää jäljelle sen jälkeen, kun mahdollinen pitkä positio, joka luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä on yrityksen liikkeeseen lasketussa osakepääomassa, on vähennetty mahdollisesta lyhyestä positiosta, joka luonnollisella tai oikeushenkilöllä on kyseisessä pääomassa, katsotaan nettomääräiseksi lyhyeksi positioksi, joka koskee kyseisen yrityksen liikkeeseen laskettua osakepääomaa.

5. Tätä asetusta sovellettaessa positio, joka jää jäljelle sen jälkeen, kun mahdollinen pitkä positio, joka luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä on jäsenvaltion tai unionin liikkeeseen lasketuissa joukkolainoissa, on vähennetty mahdollisesta lyhyestä positiosta, joka luonnollisella tai oikeushenkilöllä on kyseisissä joukkolainoissa, katsotaan nettomääräiseksi lyhyeksi positioksi, joka koskee jäsenvaltion tai unionin liikkeeseen laskettuja joukkolainoja.

6. Edellä 1–5 kohdassa tarkoitettu laskenta on valtion tai unionin joukkolainojen tapauksessa suoritettava kunkin yksittäisen jäsenvaltion osalta tai unionin osalta, vaikka jäsenvaltiossa tai unionissa sijaitsevat erilliset yhteisöt laskisivat liikkeeseen joukkolainoja jäsenvaltion tai unionin lukuun.

Kun rahastonhoitotoiminnan yhteydessä tiettyyn liikkeeseenlaskijaan sovelletaan erilaisia investointistrategioita saman rahastonhoitajan hoitamien erillisten rahastojen kautta, 3, 4, ja 5 kohdassa tarkoitettujen nettomääräisten lyhyiden positioiden ja nettomääräisten pitkien positioiden laskenta tapahtuu kunkin rahaston tasolla. Kun tiettyyn liikkeeseenlaskijaan sovelletaan samaa investointistrategiaa useamman kuin yhden rahaston kautta, kunkin rahaston nettomääräiset lyhyet positiot ja nettomääräiset pitkät positiot lasketaan yhteen. Kun kahta tai useampaa osakesalkkua samassa yhteisössä hoidetaan harkinnanvaraisesti soveltaen tiettyyn liikkeeseenlaskijaan samaa investointistrategiaa, nämä positiot on laskettava yhteen nettomääräisten lyhyiden positioiden tai nettomääräisten pitkien positioiden laskemista varten. Mitä tulee asiakkaan osakesalkun hoitoon, joka ei ole harkinnanvaraista, asiakkaalla on oikeudellinen vastuu nettomääräisten lyhyiden positioiden ja nettomääräisten pitkien positioiden laskemisesta.

7. ***Komissiolle siirretään valta hyväksyä 36 artiklan mukaisia delegoituja säädöksiä, joissa määritellään:***

a) tapaukset, joissa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön katsotaan pitävän hallussaan 2 kohdassa tarkoitettua osaketta tai velkasitoumusta;

b) tapaukset, joissa luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä on 4 ja 5 kohdassa tarkoitettu nettomääräinen lyhyt positio, ja position laskentamenetelmä;

c) 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen positioiden laskentamenetelmä, kun konsernin eri yksiköillä on pitkiä tai lyhyitä positioita tai kun on kyse erillisiin rahastoihin liittyvästä rahastonhoitotoiminnasta.

4 artikla

Luottoriskinvaihtosopimusta koskeva kattamaton positio

1. Tätä asetusta sovellettaessa luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä katsotaan olevan sellaista luottoriskinvaihtosopimusta koskeva kattamaton positio, joka liittyy jäsenvaltion tai unionin obligaatioon, siltä osin kuin luottoriskinvaihtosopimuksen tarkoituksena ei ole suojautuminen liikkeeseenlaskijan luottoriskiltä, jos luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä on kyseisen liikkeeseenlaskijan joukkovelkakirjaa koskeva pitkä positio***, eikä tällaisen varallisuuden tai varallisuusportfolion omistavan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön varallisuuden tai varallisuusportfolion arvon laskemisen riskiltä, kun varallisuuden tai varallisuusportfolion arvon lasku korreloi voimakkaasti jäsenvaltion tai unionin obligaation hinnan kanssa, jos jäsenvaltion tai unionin luottokelpoisuus heikkenee***. Luottoriskinvaihtosopimuksen osapuolella, jolla on velvollisuus suorittaa maksu tai maksaa korvaus riskikohteesta aiheutuvan luottotappion tapauksessa tai riskikohteeseen liittyvän maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman tapauksessa, ei kyseisen obligaation vuoksi ole tässä kohdassa tarkoitettua kattamatonta positiota.

2. ***Komissiolle siirretään valta hyväksyä 36 artiklan mukaisia delegoituja säädöksiä, joissa määritellään 1 artiklan tarkoituksia varten:***

a) tapaukset, joissa luottoriskinvaihtosopimukseen liittyvä transaktio katsotaan suojautumiseksi luottoriskiltä, ja menetelmä, jota käytetään luottoriskinvaihtosopimuksessa olevan kattamattoman position laskennassa;

b) ▌positioiden laskentamenetelmä, kun konsernin eri yksiköillä on pitkiä tai lyhyitä positioita tai kun on kyse erillisiin rahastoihin liittyvästä rahastonhoitotoiminnasta.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

II LUKU

LYHYIDEN NETTOPOSITIOIDEN AVOIMUUS

5 artikla

Osakkeita koskevien merkittävien nettomääräisten lyhyiden positioiden ilmoittaminen toimivaltaisille viranomaisille

1. Luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jolla on sellaisen yrityksen liikkeeseen laskettua osakepääomaa koskeva nettomääräinen lyhyt positio, jonka osakkeita on otettu julkisen kaupankäynnin kohteeksi kauppapaikassa, on ilmoitettava asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille aina, kun positio saavuttaa tai alittaa sen kannalta merkityksellisen 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituskynnysarvon.

2. Asian kannalta merkityksellinen ilmoituskynnysarvo on prosentuaalinen osuus, joka on 0,2 prosenttia kyseisen yrityksen liikkeeseen lasketun osakepääoman arvosta, ja ilmoitus on annettava kyseisen kynnysarvon ylittymisen jälkeen 0,1 prosentin välein.

3. ***Tarvittaessa Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen', voi laatia ja lähettää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle lausunnon 2 kohdassa tarkoitettujen kynnysarvojen mukauttamisesta finanssimarkkinoiden kehitysnäkymien perusteella.*** Komissio voi ***kolmen kuukauden kuluessa arvopaperimarkkinaviranomaisen lausunnon vastaanottamisesta*** muuttaa 36 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä 2 kohdassa mainittuja kynnysarvoja finanssimarkkinoiden kehitysnäkymien perusteella,

3 a. Tässä artiklassa tarkoitetut ilmoitukset on tehtävä 9 artiklan mukaisesti, ja nettomääräisten lyhyiden positioiden laskeminen on suoritettava 3 artiklan mukaisesti.

6 artikla

Lyhyiden toimeksiantojen merkitseminen kauppapaikassa

Kaikkien sijoituspalveluyritysten ja kaikkien säänneltyjen markkinoiden tai monenkeskisten kaupankäyntijärjestelmien jäsenten on sisällytettävä direktiivin 2004/39/EY 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin liiketoimia koskeviin tietoihin kenttä, josta osakekauppojen ollessa kyseessä ilmenee, onko liiketoimessa kyse lyhyeksimyynnistä. Lyhyeksimyyntiä harjoittavien välittäjien on ilmoitettava lyhyeksimyynnistä tällaista myyntiä koskevassa selvityksessä, jonka ne antavat toimivaltaiselle viranomaiselle kaupankäyntipäivän päätteeksi. Näitä tietoja ei anneta yleisön saataville.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä 36 artiklan mukaisia delegoituja säädöksiä, joissa määritellään, miten nämä tiedot on välitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle.

7 artikla

Osakkeita koskevien merkittävien nettomääräisten lyhyiden positioiden julkistaminen

1. ***Toimivaltaisen viranomaisen*** on julkaistava yksityiskohtaiset tiedot positiosta aina, kun positio saavuttaa tai alittaa sen kannalta merkityksellisen 2 kohdassa tarkoitetun julkistamiskynnysarvon. ***Tässä julkistamisessa ei yksilöidä nettomääräisten lyhyiden positioiden haltijoita.***

2. Asian kannalta merkityksellinen julkistamiskynnysarvo on prosentuaalinen osuus, joka on 0,5 prosenttia kyseisen yrityksen liikkeeseen lasketun osakepääoman arvosta, ja ilmoitus on annettava kyseisen kynnysarvon ylittymisen jälkeen 0,1 prosentin välein.

3. ***Tarvittaessa arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia ja lähettää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle lausunnon 2 kohdassa tarkoitettujen kynnysarvojen mukauttamisesta finanssimarkkinoiden kehitysnäkymien perusteella.***

Komissio voi ***kolmen kuukauden kuluessa arvopaperimarkkinaviranomaisen lausunnon vastaanottamisesta*** muuttaa 36 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä 2 kohdassa mainittuja kynnysarvoja finanssimarkkinoiden kehitysnäkymien perusteella,

3 a. Tässä artiklassa tarkoitetut ilmoitukset on tehtävä 9 artiklan mukaisesti, ja nettomääräisten lyhyiden positioiden laskeminen on suoritettava 3 artiklan mukaisesti.

8 artikla

Valtion tai unionin joukkolainoja ja luottoriskinvaihtosopimuksia koskevien merkittävien nettomääräisten lyhyiden positioiden ilmoittaminen toimivaltaisille viranomaisille

1. Luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jolla on ***jäsenvaltion tai unionin liikkeeseen laskettuun joukkolainaan liittyvä lyhyt positio***, on ilmoitettava asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle aina, kun kyseisenkaltainen positio saavuttaa tai alittaa kyseisen jäsenvaltion tai unionin kannalta merkityksellisen ilmoituskynnysarvon.

▌

2. Asian kannalta merkitykselliset kynnysarvot perustuvat alustavaan määrään, johon lisätään kutakin jäsenvaltiota ja unionia koskevat lisätasot, jotka määritetään toimenpiteissä, jotka komissio toteuttaa 3 kohdan mukaisesti. ***Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa verkkosivustollaan kunkin jäsenvaltion ilmoituskynnysarvon.***

3. ***Komissiolle siirretään valta hyväksyä*** 36 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä 2 kohdassa tarkoitetut määrät ja lisätasot ***seuraavin ehdoin:***

a) ▌ kynnysarvoja ei saa asettaa tasolle, joka merkitsisi ilmoitusten vaatimista arvoltaan minimaalisista positioista;

b) ***huomioon on otettava*** kunkin jäsenvaltion ja unionin liikkeeseen laskettujen joukkolainojen kokonaisarvo sekä niiden positioiden ***vaihto ja*** keskikoko, jotka markkinatoimijoilla on hallussaan kyseisessä jäsenvaltiossa tai unionissa julkisen kaupan käynnin kohteeksi otetuissa joukkolainoissa.

3 a. Tässä artiklassa tarkoitetut ilmoitukset on tehtävä 9 artiklan mukaisesti, ja nettomääräisten lyhyiden positioiden laskeminen on suoritettava 3 artiklan mukaisesti.

9 artikla

Ilmoittamisessa ja tietojen antamisessa käytettävä menetelmä

1. Kaikissa ***5 tai 8 artiklan*** nojalla annettavissa ilmoituksissa on annettava yksityiskohtaiset tiedot sen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön henkilöllisyydestä, jolla on hallussaan kyseinen positio, kyseisen position koosta, liikkeeseenlaskijasta, jonka rahoitusvälinettä kyseinen positio koskee, ja päivämäärästä, jona kyseinen positio syntyi, jona siitä muutettiin tai jona sen hallussapito päättyi.

Edellä 7 artiklan nojalla annettavissa ilmoituksissa on annettava anonyymissä muodossa yksityiskohtaiset tiedot kyseisen position koosta, liikkeeseenlaskijasta, jonka rahoitusvälinettä kyseinen positio koskee, ja päivämäärästä, jona kyseinen positio syntyi, jona sitä muutettiin tai jona sen hallussapito päättyi.

Sovellettaessa 5, 7, ja 8 artiklaa luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden, joilla on merkittäviä nettomääräisiä lyhyitä positioita, on pidettävä viiden vuoden ajan kirjaa bruttopositioista, jotka muodostavat merkittävän nettomääräisen lyhyen position.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

2. Nettomääräinen lyhyt positio lasketaan ***sen kaupankäyntipäivän päättyessä, jona*** luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä on kyseinen positio***, paitsi kuin on kyse yöllä suoritettavasta automaattisesta kaupankäynnistä, jossa viitepäivä on T+1***. Ilmoitus tai tiedot on annettava seuraavana kaupankäyntipäivänä viimeistään kello 15.30.

3. Ilmoitusten antamisessa asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle on käytettävä asetuksen (EY) N:o 1287/2006 12 artiklan 1 kohdassa säädettyä järjestelmää.

4. Edellä 7 artiklassa tarkoitettujen tietojen julkistaminen on toteutettava siten, että varmistetaan, että tiedot ovat saatavilla nopeasti ja syrjimättömästi. Tiedot on asetettava säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta 15 päivänä joulukuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY ([1]) 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun virallisesti nimetyn järjestelmän saataville osakkeiden liikkeeseenlaskijan kotijäsenvaltiossa ▌.

5. ***Tämän artiklan johdonmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi arvopaperimarkkinaviranomaisen on laadittava luonnokset teknisistä sääntelystandardeista,*** joissa täsmennetään tiedot, jotka on toimitettava 1 kohtaa sovellettaessa. ***arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava kyseisten*** teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [31 päivänä joulukuuta 2011].

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit ***asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan*** mukaisesti.

▌

6. Sen varmistamiseksi, että 4 kohtaa sovelletaan yhtenäisin edellytyksin, ***arvopaperimarkkinaviranomaisen on laadittava teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset***, joissa täsmennetään tavat, joilla tietoja voidaan julkistaa. arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [31 päivänä joulukuuta 2011].

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit ***asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti***.

10 artikla

Soveltaminen unionin ulkopuolella

Edellä 5, 7 ja 8 artiklassa tarkoitettuja ilmoitusten ja tietojen antamista koskevia vaatimuksia sovelletaan luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin riippumatta siitä, asuvatko kyseiset henkilöt unionissa vai sen ulkopuolella, tai ovatko kyseiset henkilöt sijoittautuneet unioniin vai sen ulkopuolelle.

11 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaiselle annettavat tiedot

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle neljännesvuosittain tiivistelmä sellaisista osakkeita tai valtion tai unionin joukkolainoja koskevista nettomääräisistä lyhyistä positioista ▌, joiden osalta se on asianomainen toimivaltainen viranomainen ja joista se saa 5–8 artiklassa tarkoitetut ilmoitukset.

2. Jotta arvopaperimarkkinaviranomainen voi hoitaa tämän asetuksen nojalla sille kuuluvat tehtävät, se voi pyytää milloin tahansa jäsenvaltion asianomaiselta toimivaltaiselta viranomaiselta lisätietoja osakkeita tai valtion tai unionin joukkolainoja koskevista nettomääräisistä lyhyistä positioista ▌.

([1]) EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.

Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava pyydetyt tiedot arvopaperimarkkinaviranomaiselle seitsemän kalenteripäivän kuluessa. ***Jos rahoitusvakauteen tai markkinoiden luottamukseen kyseisessä jäsenvaltiossa tai muussa jäsenvaltiossa kohdistuu vakava uhka epäsuotuisien tapahtumien tai kehitysnäkymien vuoksi, toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava pyydetyt tiedot arvopaperimarkkinaviranomaiselle 24 tunnin kuluessa.***

2 a. Tämän artiklan johdonmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi arvopaperimarkkinaviranomaisen on laadittava teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tiedot, jotka on toimitettava 1 ja 2 kohdan mukaisesti. arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [31 päivänä joulukuuta 2011].

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

2 b. Sen varmistamiseksi, että 1 kohtaa sovelletaan yhtenäisin edellytyksin, arvopaperimarkkinaviranomaisen on laadittava teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään, missä muodossa tiedot annetaan 1 ja 2 kohdan mukaisesti. arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [31 päivänä joulukuuta 2011].

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

III LUKU

LYHYEKSIMYYNNIN JA LUOTTORISKINVAIHTOSOPIMUSTEN KOHTELU

12 artikla

Kattamatonta lyhyeksimyyntiä ***ja luottoriskinvaihtosopimuksia*** koskevat rajoitukset

1. Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi myydä lyhyeksi osakkeen, joka on otettu julkisen kaupankäynnin kohteeksi kauppapaikassa, tai myydä lyhyeksi valtion velkasitoumuksen, jos yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy ***kaupankäyntipäivän päättyessä***:

a) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on lainannut osakkeen tai valtion velkasitoumuksen;

b) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on tehnyt sopimuksen osakkeen tai valtion velkasitoumuksen lainaamisesta;

c) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on sopinut kolmannen osapuolen kanssa järjestelystä, jonka mukaan kyseinen kolmas osapuoli on vahvistanut, että osake tai valtion velkasitoumus on vuokrattu ja varattu lainattavaksi kyseiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, jotta se voidaan toimittaa määräaikaan mennessä.

1 a. Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi toteuttaa jäsenvaltion tai unionin joukkolainaan liittyviä luottoriskinvaihtosopimusta koskevia transaktioita vain, jos kyseinen transaktio ei johda 4 artiklassa tarkoitettuun luottoriskinvaihtosopimusta koskevaan kattamattomaan positioon.

2. ***Tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi arvopaperimarkkinaviranomaisen on laadittava teknisten sääntelystandardien luonnokset***, joissa yksilöidään ne sopimusten tai järjestelyjen tyypit, joilla voidaan riittävässä määrin varmistaa, että osake tai valtion velkasitoumus on saatavilla toimitusajankohtana. ***arvopaperimarkkinaviranomaisen on otettava huomioon erityisesti tarve*** pitää yllä markkinoiden ja etenkin joukkolainamarkkinoiden ja takaisinostosopimusten markkinoiden (repomarkkinoiden) ***tehokkuutta***. arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava kyseisten teknisten ***sääntelystandardien*** luonnokset komissiolle viimeistään ***31 päivänä joulukuuta 2011***.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▌

14 artikla

Poikkeus, jota sovelletaan, kun pääasiallinen kauppapaikka sijaitsee unionin ulkopuolella

1. Unionissa sijaitsevassa kauppapaikassa julkisen kaupankäynnin kohteeksi otettuihin yrityksen osakkeisiin ei sovelleta 5, 7, 12 ja 13 artiklaa, jos kyseisten osakkeiden pääasiallinen kauppapaikka sijaitsee unionin ulkopuolella.

2. Sellaisten yrityksen osakkeiden asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen, joilla käydään kauppaa unionissa sijaitsevassa kauppapaikassa ja unionin ulkopuolella sijaitsevassa kauppapaikassa, on määritettävä vähintään kahden vuoden välein, sijaitseeko kyseisten osakkeiden pääasiallinen kauppapaikka unionin ulkopuolella.

Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikista osakkeista, joiden pääasiallisen kauppapaikan on todettu sijaitsevan unionin ulkopuolella.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on julkaistava kahden vuoden välein luettelo osakkeista, joiden pääasiallinen kauppapaikka sijaitsee unionin ulkopuolella. Luettelo on voimassa kahden vuoden ajan.

3. ***Tämän artiklan johdonmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi arvopaperimarkkinaviranomaisen on laadittava teknisten sääntelystandardien luonnokset***, joissa vahvistetaan osakkeen pääasiallisen kauppapaikan määrityksessä käytettävän vaihdon laskentamenetelmä. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään ***31 päivänä joulukuuta 2011***.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ***ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti***.

4. Jotta voidaan varmistaa, että 1 ja 2 kohtaa sovelletaan yhtenäisin edellytyksin, ***arvopaperimarkkinaviranomaisen on laadittava teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset***, joissa määritetään seuraavat:

a) päivämäärä, jona osakkeen pääasiallisen kauppapaikan laskenta on suoritettava, ja jakso, joka otetaan huomioon laskennassa;

b) päivämäärä, johon mennessä asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle osakkeet, joiden pääasiallinen kauppapaikka on unionin ulkopuolella;

c) päivämäärä, josta lukien luettelo on voimassa arvopaperimarkkinaviranomaisen julkaistua sen.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [31 päivänä joulukuuta 2011].

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

15 artikla

Markkinatakaustoimintaa ja ensimarkkinoilla suoritettavia operaatioita koskeva poikkeus

1. ***Edellä 5, 6, 7, 8 ja 12 artiklaa ei sovelleta markkinatakaustoimintaan.*** ▌

2. ***Komissiolle siirretään valta antaa 36 artiklan mukaisia delegoituja säädöksiä***, joissa todetaan, että kolmannen maan lainsäädäntö- ja valvontakehys antaa varmuuden siitä, että kyseisessä kolmannessa maassa hyväksytyillä markkinoilla noudatetaan oikeudellisesti sitovia vaatimuksia, jotka vastaavat 1 kohdan mukaista poikkeusta sovellettaessa direktiivin 2004/39/EY III osaston, Euroopan parlamentin ja neuvoston 28 päivänä tammikuuta 2003 sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista antaman direktiivin 2003/6/EY (markkinoiden värinkäyttödirektiivi) ([1]) sekä direktiivin 2004/109/EY mukaisia vaatimuksia ja joihin sovelletaan tehokasta täytäntöönpanoa ja valvontaa kyseisessä kolmannessa maassa.

Kolmannen maan lainsäädäntö- ja valvontakehys voidaan katsoa vastaavaksi, jos se täyttää kaikki seuraavat edellytykset ***kyseisessä kolmannessa maassa***:

a) markkinoihin sovelletaan jatkuvasti lupamenettelyä ja tehokasta täytäntöönpanoa ja valvontaa;

b) markkinoilla on selkeät ja avoimet säännöt arvopapereiden ottamisesta julkisen kaupankäynnin kohteeksi, mikä takaa sen, että arvopapereilla voidaan käydä kauppaa hyvää kauppatapaa noudattaen, asianmukaisesti ja tehokkaasti sekä sen, että arvopaperit ovat vapaasti luovutettavissa;

c) arvopaperien liikkeeseenlaskijoihin sovelletaan säännöllistä ja jatkuvaa tiedottamista koskevia vaatimuksia, joilla varmistetaan korkeantasoinen sijoittajansuoja;

d) lainsäädäntö- ja valvontakehyksellä varmistetaan markkinoiden avoimuus ja eheys, koska sillä estetään markkinoiden väärinkäyttö sisäpiirikauppojen ja markkinoiden manipuloinnin muodossa.

3. Luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön toimintaan ei sovelleta 8 ja 12 artiklaa, kun kyseinen henkilö toimiessaan valtion tai unionin joukkolainan liikkeeseenlaskijan kanssa tehdyn sopimuksen nojalla päämarkkinatakaajana toimii päämiehenä jotakin rahoitusvälinettä koskevissa ensioperaatioissa, jotka koskevat valtion tai unionin joukkolainoja.

4. Luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön ei sovelleta 5, 6, 7 ja 12 artiklaa, kun kyseinen henkilö myy arvopaperin lyhyeksi tai kun kyseisellä henkilöllä on nettomääräinen lyhyt positio, joka liittyy Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY täytäntöönpanosta takaisinosto-ohjelmille ja rahoitusvälineiden vakauttamiselle myönnettävien poikkeuksien osalta 22 päivänä joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2273/2003 ([2]) III luvun nojalla toteutettavaan vakauttamiseen.

5. Edellä 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia sovelletaan ainoastaan silloin, kun kyseinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on ensiksi ilmoittanut kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle kirjallisesti aikomuksestaan käyttää hyväkseen poikkeusta. Ilmoitus on tehtävä vähintään 30 kalenteripäivää ennen ajankohtaa, jona luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö aikoo käyttää poikkeusta.

6. Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi kieltää poikkeuksen käytön, jos se katsoo, että luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ei täytä poikkeuksen edellytyksiä. Kielto on määrättävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun 30 kalenteripäivän jakson aikana tai myöhempänä ajankohtana, jos toimivaltainen viranomainen saa tietoonsa, että henkilön olosuhteissa on tapahtunut muutoksia, joiden vuoksi poikkeuksen edellytykset eivät enää täyty.

7. Kolmannen maan yhteisön, jota ei ole hyväksytty unionissa, on lähetettävä 5 kohdassa tarkoitettu ilmoitus sen unionissa sijaitsevan pääasiallisen kauppapaikan toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa se käy kauppaa.

8. Luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka on antanut 5 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen, on ilmoitettava mahdollisimman pian kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle kirjallisesti muutoksista, jotka vaikuttavat siihen, onko sen hyväksyttävää käyttää poikkeusta.

([1]) EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.
([2]) EUVL L 336, 23.12.2003, s. 33.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

9. Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pyytää sellaiselta luonnolliselta henkilöltä tai oikeushenkilöltä, joka toimii 1, 3 tai 4 kohdan mukaisten poikkeusten nojalla, kirjallisesti tietoja poikkeuksen nojalla hallussa pidetyistä positioista tai harjoitetusta toiminnasta. Luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön on annettava kyseiset tiedot viimeistään neljän kalenteripäivän kuluttua pyynnön esittämisestä.

10. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kahden viikon kuluessa 5 tai 8 kohdan mukaisesti annetusta ilmoituksesta niistä markkinatakaajista ja päämarkkinatakaajista, jotka käyttävät hyväkseen poikkeusta, ja kaikista markkinatakaajista ja päämarkkinatakaajista, jotka eivät enää käytä hyväkseen poikkeusta.

11. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on julkaistava verkkosivullaan luettelo markkinatakaajista ja päämarkkinatakaajista, jotka käyttävät poikkeusta, ja pidettävä luettelo ajan tasalla.

V LUKU

TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN JA ARVOPAPERIMARKKINAVIRANOMAISEN TOIMINTAVALTUUDET

1 jakso

Toimivaltaisten viranomaisten valtuudet

16 artikla

Tietojen julkistaminen poikkeuksellisissa tilanteissa

1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi vaatia niitä luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joilla on tiettyjä rahoitusvälineitä tai tiettyä rahoitusvälineiden lajia koskevia nettomääräisiä lyhyitä positioita, ilmoittamaan sille tai julkistamaan yksityiskohtaisia tietoja kyseisestä positiosta aina, kun positio saavuttaa tai alittaa toimivaltaisen viranomaisen vahvistaman ilmoituskynnysarvon, jos molemmat seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) rahoitusvakauteen tai markkinoiden luottamukseen kyseisessä jäsenvaltiossa taikka yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa kohdistuu vakava uhka epäsuotuisien tapahtumien tai kehitysnäkymien vuoksi;

b) toimenpide ***ei julkistamisen tapauksessa vaikuta haitallisesti finanssimarkkinoiden tehokkuuteen suhteettomasti siitä saataviin etuihin nähden***.

2. Rahoitusvälineisiin, joiden osalta jo edellytetään avoimuutta 5–8 artiklan nojalla, ei sovelleta 1 kohtaa.

16 a artikla

Lainaajien tekemät ilmoitukset poikkeuksellisissa tilanteissa

1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi toteuttaa 2 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen, jos molemmat seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) rahoitusvakauteen tai markkinoiden luottamukseen kyseisessä jäsenvaltiossa kohdistuu vakava uhka epäsuotuisien tapahtumien tai kehitysnäkymien vuoksi;

b) toimenpide ei vaikuta haitallisesti finanssimarkkinoiden tehokkuuteen suhteettomasti siitä saataviin etuihin nähden.

2. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi vaatia tiettyjen rahoitusvälineiden tai tietyn rahoitusvälineiden lajin lainaamista harjoittavaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä ilmoittamaan kaikista merkittävistä nousuista maksuissa, joita peritään tällaisesta lainaamisesta.

17 artikla

Poikkeuksellisissa tilanteissa asetettavat rajoitukset lyhyeksimyynnille ja vastaavanlaisille transaktioille

1. ***Sen jäsenvaltion, jossa rahoitusvälineen pääasiallinen kauppapaikka sijaitsee,*** toimivaltainen viranomainen voi toteuttaa 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen, jos ***molemmat*** seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) rahoitusvakauteen tai markkinoiden luottamukseen kyseisessä jäsenvaltiossa taikka yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa kohdistuu vakava uhka epäsuotuisien tapahtumien tai kehitysnäkymien vuoksi;

b) toimenpide ***ei vaikuta haitallisesti finanssimarkkinoiden tehokkuuteen suhteettomasti siitä saataviin etuihin nähden***.

2. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi asettaa kieltoja tai ehtoja luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, jotka harjoittavat seuraavaa toimintaa:

a) lyhyeksimyynti; tai

b) muu sellainen transaktio kuin lyhyeksimyynti, jonka tuloksena syntyy rahoitusväline tai joka liittyy rahoitusvälineeseen ja jonka vaikutus tai yksi vaikutuksista on se, että se tuottaa taloudellista etua luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle siinä tapauksessa, että toisen rahoitusvälineen hinta tai arvo alenee.

3. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi estää luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä toteuttamasta rahoitusvälineisiin liittyviä transaktioita tai rajoittaa niiden rahoitusvälineitä koskevien transaktioiden arvoa, jotka voidaan toteuttaa.

4. Edellä 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua toimenpidettä voidaan soveltaa transaktioihin, jotka koskevat kaikkia rahoitusvälineitä, tiettyyn lajiin kuuluvia rahoitusvälineitä tai tiettyä rahoitusvälinettä. Toimenpidettä voidaan soveltaa asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen määrittämissä olosuhteissa tai siihen voidaan soveltaa kyseisen viranomaisen määrittämiä poikkeuksia. Poikkeuksia voidaan erityisesti määrittää sovellettaviksi markkinatakaustoimintaan ja ensimarkkinoilla harjoitettavaan toimintaan.

18 artikla

Luottoriskinvaihtosopimuksia koskeville transaktioille poikkeuksellisissa tilanteissa asetettavat rajoitukset

1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi rajoittaa luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden mahdollisuuksia toteuttaa luottoriskinvaihtosopimuksiin liittyviä transaktioita, jotka koskevat ***oman jäsenvaltion*** obligaatiota, tai rajoittaa niiden luottoriskivaihtosopimuksiin liittyvien kattamattomien positioiden arvoa, joilla luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt voivat käydä kauppaa ja jotka koskevat ***oman jäsenvaltion*** obligaatiota, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) rahoitusvakauteen tai markkinoiden luottamukseen kyseisessä jäsenvaltiossa taikka yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa kohdistuu vakava uhka epäsuotuisien tapahtumien tai kehitysnäkymien vuoksi;

b) toimenpide ***ei vaikuta haitallisesti finanssimarkkinoiden tehokkuuteen suhteettomasti siitä saataviin etuihin nähden***.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua toimenpidettä voidaan soveltaa tiettyyn lajiin kuuluviin luottoriskinvaihtosopimuksiin tai tiettyihin luottoriskinvaihtosopimuksiin. Toimenpidettä voidaan soveltaa toimivaltaisen viranomaisen määrittämissä olosuhteissa, tai siihen voidaan soveltaa kyseisen viranomaisen määrittämiä poikkeuksia. Poikkeuksia voidaan erityisesti määrittää sovellettaviksi markkinatakaustoimintaan ja ensimarkkinoilla harjoitettavaan toimintaan.

2 a. Toimivaltainen viranomainen, joka on toteuttanut 1 kohdan mukaisen toimenpiteen, voi pyytää arvopaperimarkkinaviranomaista harkitsemaan sen 24 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen toimivallan käyttöä, jos kyseessä olevat epäsuotuisat tapahtumat tai kehitysnäkymät edellyttävät, että toimenpide toteutetaan unionin tasolla.

19 artikla

Valtuudet rahoitusvälineiden lyhyeksimyynnin tilapäiseen rajoittamiseen hinnan tuntuvan alenemisen vuoksi

1. Jos rahoitusvälineen hinta kauppapaikassa on alentunut yhden kaupankäyntipäivän aikana 4 kohdassa tarkoitetun arvon verran verrattuna kyseisen rahoitusvälineen hintaan edellisenä kaupankäyntipäivänä kyseisen kauppapaikan sulkemishetkellä, kyseisen kauppapaikan kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on pohdittava, onko sen aiheellista kieltää luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä harjoittamasta rahoitusvälineen lyhyeksimyyntiä kyseisessä kauppapaikassa tai rajoittaa kyseisten henkilöiden mahdollisuuksia harjoittaa kyseisenkaltaista toimintaa taikka rajoittaa muulla tavalla kyseistä rahoitusvälinettä koskevia transaktioita kyseisessä kauppapaikassa estääkseen rahoitusvälineen hinnan epätavanomaisen alenemisen.

Jos toimivaltainen viranomainen on ensimmäisen alakohdan nojalla varma siitä, että kyseiset toimet ovat aiheellisia, sen on osakkeen tai joukkolainan tapauksessa kiellettävä henkilöitä harjoittamasta lyhyeksimyyntiä kyseisessä kauppapaikassa tai rajoitettava kyseisten henkilöiden mahdollisuuksia harjoittaa kyseisenkaltaista toimintaa taikka muuntyyppisen rahoitusvälineen osalta rajoitettava sitä koskevia transaktioita kyseisessä kauppapaikassa.

2. Toimenpidettä sovelletaan enintään sitä kaupankäyntipäivää seuraavan kaupankäyntipäivän loppuun, jona hinnan alentuminen tapahtuu. ***Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pidentää toimenpidettä, jos toimenpiteen toteuttamisperusteet antavat aihetta tällaiseen pidentämiseen.***

3. Toimenpidettä sovelletaan toimivaltaisen viranomaisen määrittämissä olosuhteissa, tai siihen voidaan soveltaa kyseisen viranomaisen määrittämiä poikkeuksia. Poikkeuksia voidaan erityisesti määrittää sovellettaviksi markkinatakaustoimintaan ja ensimarkkinoilla harjoitettavaan toimintaan.

3 a. Saatuaan toimivaltaiselta viranomaiselta ilmoituksen siitä, että on tarpeen kieltää luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä harjoittamasta rahoitusvälineen lyhyeksimyyntiä kyseisessä kauppapaikassa tai rajoittaa kyseisten henkilöiden mahdollisuuksia harjoittaa kyseisenkaltaista toimintaa taikka rajoittaa muulla tavalla kyseistä rahoitusvälinettä koskevia transaktioita kyseisessä kauppapaikassa, arvopaperimarkkinaviranomaisen on ennen seuraavan kaupankäyntipäivän alkua tutkittava, onko aiheellista ulottaa toimenpide 24 artiklan mukaisesti koskemaan kaikkia kauppapaikkoja, joilla käydään kauppaa rahoitusvälineellä, jota toimenpide koskee.

4. Arvon alenemisen on oltava vähintään 10 prosenttia osakkeen tapauksessa ja komission vahvistama määrä muiden rahoitusvälineiden lajien tapauksessa.

Tarvittaessa arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia ja lähettää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle lausunnon 4 kohdassa tarkoitettujen kynnysarvojen mukauttamisesta finanssimarkkinoiden kehitysnäkymien perusteella.

Komissio ***antaa kolmen kuukauden kuluessa arvopaperimarkkinaviranomaisen lausunnon saamisesta*** 36 artiklan ***mukaisia delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan toimenpiteen soveltamisaikaan liittyvät vaihtoehdot*** ja ▌ rahoitusvälineiden arvon ***aleneminen*** ottaen huomioon kunkin rahoitusvälineiden lajin erityispiirteet ***ja volatiliteetin erot***.

5. ***Tämän artiklan johdonmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi arvopaperimarkkinaviranomaisen on laadittava teknisten sääntelystandardien luonnoksia***, joissa vahvistetaan menetelmä, jota käytetään laskettaessa 4 kohdassa tarkoitetut osakkeiden arvon 10 prosentin aleneminen ja komission vahvistama arvon aleneminen. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

20 artikla

Rajoitusten kesto

Toimenpiteet, jotka on määrätty tämän asetuksen 16, ***16 a,*** 17 ja 18 artiklan nojalla, ovat voimassa aluksi enintään kolme kuukautta 21 artiklassa tarkoitetun tiedonannon julkaisemisesta.

Tällaisia toimenpiteitä voidaan jatkaa enintään kolme kuukautta kerrallaan, ***jos toimenpiteen toteuttamisen syyt ovat edelleen voimassa. Jollei toimenpiteen voimassaoloa jatketa kolmen kuukauden kuluttua, sen voimassaolo päättyy ilman eri toimenpiteitä.***

21 artikla

Rajoituksia koskeva tiedonanto

1. Toimivaltaisen viranomaisen on julkaistava verkkosivuillaan tiedonanto kaikista päätöksistä, jotka koskevat 16–19 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden määräämistä tai jatkamista.

2. Tiedonannossa on annettava vähintään seuraavat yksityiskohtaiset tiedot:

a) toimenpiteet, jotka on määrätty, mukaan lukien ***rahoitusvälineet ja transaktioiden lajit***, joihin niitä sovelletaan, sekä toimenpiteiden kesto;

b) perustelut sille, että toimivaltainen viranomainen katsoo toimenpiteiden määräämisen tarpeelliseksi, mukaan lukien kyseisiä perusteita tukeva näyttö.

3. Edellä 16–19 artiklassa tarkoitettu toimenpide tulee voimaan, kun tiedonanto julkaistaan, tai tiedonannon julkaisemisen jälkeisenä ajankohtana, joka ilmoitetaan tiedonannossa, ja sitä sovelletaan vain sen voimaantulon jälkeen toteutettuihin kauppoihin.

22 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muille toimivaltaisille viranomaisille annettavat ilmoitukset

1. Ennen 16, ***16 a,*** 17 tai 18 artiklassa tarkoitetun toimenpiteen määräämistä tai jatkamista ja ennen 19 artiklassa tarkoitetun rajoituksen määräämistä toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muille toimivaltaisille viranomaisille toimenpiteestä, jota se ehdottaa.

2. Ilmoituksessa on oltava yksityiskohtaiset tiedot ehdotetuista toimenpiteistä, ne rahoitusvälineiden ja transaktioiden lajit, joihin niitä sovelletaan, toimenpiteiden perusteluita tukevasta näytöstä ja ajankohdasta, jona toimenpiteiden soveltaminen on tarkoitus aloittaa.

3. Ilmoitus ehdotuksesta, joka koskee 16, ***16 a,*** 17 ja 18 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden määräämistä tai jatkamista, on annettava vähintään 24 tuntia ennen ajankohtaa, jona toimenpiteen soveltaminen on tarkoitus aloittaa tai josta lukien sen soveltamista jatketaan. Poikkeuksellisissa tilanteissa toimivaltainen viranomainen voi antaa ilmoitukseen vähemmän kuin 24 tuntia ennen ajankohtaa, jona toimenpiteen soveltaminen on tarkoitus aloittaa, jos ilmoitusta on mahdotonta antaa vähintään 24 tuntia ennen kyseistä ajankohtaa. Edellä 19 artiklassa tarkoitettu ilmoitus on annettava ennen ajankohtaa, jona toimenpiteen soveltaminen on tarkoitus aloittaa.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

4. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, joka vastaanottaa tässä artiklassa tarkoitetun ilmoituksen, voi toteuttaa kyseisessä jäsenvaltiossa 16–19 artiklan mukaisia toimenpiteitä, jos se on varma siitä, että toimenpide on tarpeen toisen toimivaltaisen viranomaisen avustamiseksi. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava 1, 2 ja 3 kohdan mukainen ilmoitus myös silloin, kun se ehdottaa toimenpiteiden toteuttamista.

2 jakso

Arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuudet

23 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen harjoittama koordinointi

1. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on helpotettava ja koordinoitava toimenpiteitä, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat 1 jakson nojalla. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on erityisesti varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset noudattavat yhtenäistä lähestymistapaa toteuttaessaan 1 jaksossa tarkoitettuja toimia ja erityisesti silloin, kun ne arvioivat 1 jaksossa tarkoitettujen toimintavaltuuksien käytön tarpeellisuutta, määrättyjen toimenpiteiden luonnetta sekä toimenpiteiden aloitusajankohtaa ja kestoa.

2. Vastaanotettuaan 22 artiklassa tarkoitetun ilmoituksen toimenpiteestä, joka aiotaan määrätä tai jota aiotaan jatkaa 16, ***16 a,*** 17 tai 18 artiklan nojalla, arvopaperimarkkinaviranomaisen on ***tehtävä*** 24 tunnin kuluessa ***päätös*** siitä, katsooko se, että toimenpide tai ehdotettu toimenpide on välttämätön poikkeuksellisen tilanteen poistamiseksi. ***Päätöksessä*** on ilmoitettava, katsooko arvopaperimarkkinaviranomainen, että on ilmennyt epäsuotuisia tapahtumia tai kehitysnäkymiä, joiden vuoksi rahoitusvakauteen tai markkinoiden luottamukseen yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa kohdistuu vakava uhka, onko toimenpide tai ehdotettu toimenpide tarkoituksenmukainen ja oikeassa suhteessa uhkaan, joka sillä on tarkoitus poistaa, ja onko toimenpiteiden ehdotettu kesto perusteltu. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen katsoo, että uhan poistaminen edellyttää muiden toimivaltaisten viranomaisten toimenpidettä, sen on ilmoitettava ***päätöksessä myös tästä ja pyydettävä kyseisiä toimivaltaisia viranomaisia ryhtymään näihin toimenpiteisiin 24 tunnin kuluessa***. ***Päätös*** on julkaistava arvopaperimarkkinaviranomaisen verkkosivustolla.

3. ***Jos arvopaperimarkkinaviranomainen katsoo, että jokin toimenpide olisi otettava käyttöön unionin tasolla, sen päätös sitoo toimivaltaisia viranomaisia ja on otettava käyttöön 24 tunnin kuluessa***.

3 a. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on tarkasteltava tässä artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä säännöllisesti ja joka tapauksessa vähintään kolmen kuukauden välein. Jollei toimenpiteen voimassaoloa jatketa kolmen kuukauden kuluttua, sen voimassaolo päättyy ilman eri toimenpiteitä.

24 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen toimintavaltuudet

1. Kun ***molemmat*** 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, arvopaperimarkkinaviranomaisen on asetuksen (EU) N:o 1095/2010 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti toteutettava yksi tai useampia seuraavista toimenpiteistä:

a) vaadittava luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joilla on tiettyä rahoitusvälinettä tai rahoitusvälineiden lajia koskevia nettomääräisiä lyhyitä positioita, ilmoittamaan kyseisenkaltaisista positioista toimivaltaiselle viranomaiselle tai julkistamaan niitä koskevia yksityiskohtaisia tietoja;

b) asetettava kieltoja tai ehtoja luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, jotka harjoittavat lyhyeksimyyntiä tai toteuttavat transaktioita, joiden tuloksena syntyy rahoitusväline tai jotka liittyvät rahoitusvälineeseen ja joiden vaikutus tai yksi vaikutuksista on se, että ne tuottavat taloudellista etua luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle siinä tapauksessa, että toisen rahoitusvälineen hinta tai arvo alenee;

c) rajoitettava luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden mahdollisuuksia toteuttaa luottoriskinvaihtosopimuksiin liittyviä transaktioita, jotka koskevat jäsenvaltion tai unionin obligaatiota, tai rajoittaa niiden luottoriskivaihtosopimuksiin liittyvien kattamattomien positioiden arvoa, joilla luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt voivat käydä kauppaa ja jotka koskevat jäsenvaltion tai unionin obligaatiota;

d) estettävä luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä toteuttamasta ***tämän asetuksen soveltamisalan piiriin kuuluviin*** rahoitusvälineisiin liittyviä transaktioita tai rajoittaa niiden rahoitusvälineitä koskevien transaktioiden arvoa, jotka voidaan toteuttaa.

Toimenpidettä voidaan soveltaa asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen määrittämissä olosuhteissa, tai siihen voidaan soveltaa kyseisen viranomaisen määrittämiä poikkeuksia. Poikkeuksia voidaan erityisesti määrittää sovellettaviksi markkinatakaustoimintaan ja ensimarkkinoilla harjoitettavaan toimintaan.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen tekee päätöksen 1 kohdan nojalla vain, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) 1 kohdan ***ensimmäisen alakohdan*** a–d alakohdassa luetelluilla toimenpiteillä poistetaan uhka, joka kohdistuu finanssimarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja eheyteen tai koko rahoitusjärjestelmän taikka sen osan vakauteen unionissa ja jonka vaikutukset ulottuvat rajojen yli;

b) toimivaltainen viranomainen ***ei ole toteuttanut*** toimenpiteitä uhan poistamiseksi, tai toteutetut toimenpiteet eivät ole riittäviä uhan poistamiseksi.

3. Toteuttaessaan 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä arvopaperimarkkinaviranomaisen on otettava huomioon se, missä määrin toimenpide

a) poistaa merkittävän osan uhasta, joka kohdistuu finanssimarkkinoiden toimintaan ja eheyteen tai koko rahoitusjärjestelmän taikka sen osan vakauteen unionissa, tai parantaa merkittävästi toimivaltaisten viranomaisten kykyä valvoa uhkaa;

b) ei luo riskiä sääntelyn katvealueiden hyväksikäytöstä;

c) ei vaikuta haitallisesti finanssimarkkinoiden tehokkuuteen eikä myöskään heikennä kyseisten markkinoiden likviditeettiä tai aiheuta epävarmuutta markkinatoimijoiden keskuudessa kohtuuttomassa määrin suhteessa toimenpiteestä saataviin etuihin.

Jos toimivaltainen viranomainen tai toimivaltaiset viranomaiset ovat toteuttaneet toimenpiteen 16, ***16 a,*** 17 tai 18 artiklan nojalla, arvopaperimarkkinaviranomainen voi toteuttaa minkä tahansa 1 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä ***tekemättä*** 23 artiklassa säädettyä ***päätöstä***.

4. Ennen kuin arvopaperimarkkinaviranomainen tekee päätöksen minkä tahansa 1 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen määräämisestä tai jatkamisesta, sen on tarvittaessa tiedotettava siitä EJRK:lle ja asianomaisille viranomaisille.

5. Ennen kuin arvopaperimarkkinaviranomainen tekee päätöksen minkä tahansa 1 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen määräämisestä tai jatkamisesta, sen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille toimenpiteestä, jota se ehdottaa. Ilmoituksessa on oltava yksityiskohtaiset tiedot ehdotetuista toimenpiteistä, ne rahoitusvälineiden ja transaktioiden lajit, joihin niitä sovelletaan, toimenpiteiden perusteluita tukevasta näytöstä ja ajankohdasta, jona toimenpiteiden soveltaminen on tarkoitus aloittaa.

6. Ilmoitus on annettava vähintään 24 tuntia ennen ajankohtaa, jona toimenpiteen soveltaminen on tarkoitus aloittaa tai josta lukien sen soveltamista jatketaan. Poikkeuksellisissa tilanteissa arvopaperimarkkinaviranomainen voi antaa ilmoitukseen vähemmän kuin 24 tuntia ennen ajankohtaa, jona toimenpiteen soveltaminen on tarkoitus aloittaa, jos ilmoitusta on mahdotonta antaa vähintään 24 tuntia ennen kyseistä ajankohtaa.

7. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on julkaistava verkkosivuillaan tiedonanto kaikista päätöksistä, jotka koskevat minkä tahansa 1 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen määräämistä tai jatkamista. Tiedonannossa on annettava vähintään seuraavat yksityiskohtaiset tiedot:

a) toimenpiteet, jotka on määrätty, mukaan lukien ne rahoitusvälineiden ja transaktioiden lajit, joihin niitä sovelletaan, sekä toimenpiteiden kesto;

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

b) perustelut sille, että arvopaperimarkkinaviranomainen katsoo toimenpiteiden määräämisen tarpeelliseksi, mukaan lukien kyseisiä perusteita tukeva näyttö.

8. Toimenpide tulee voimaan, kun tiedonanto julkaistaan, tai tiedonannon julkaisemisen jälkeisenä ajankohtana, joka ilmoitetaan tiedonannossa, ja sitä sovelletaan vain sen voimaantulon jälkeen toteutettuihin transaktioihin.

9. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on tarkasteltava sopivin väliajoin ja vähintään kolmen kuukauden välein uudelleen 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä. Jos toimenpiteen voimassaoloa ei jatketa kyseisen kolmen kuukauden jakson jälkeen, sen voimassaolo lakkaa ilman eri toimenpiteitä. Toimenpiteiden voimassaolon jatkamiseen sovelletaan 2–8 kohtaa.

10. Toimenpide, jonka arvopaperimarkkinaviranomainen on toteuttanut tämän artiklan nojalla, on etusijalla suhteessa mahdolliseen aiempaan toimenpiteeseen, jonka toimivaltainen viranomainen on toteuttanut 1jakson nojalla.

25 artikla

Epäsuotuisien tapahtumien tai kehitysnäkymien tarkentaminen

Komissiolle siirretään valta hyväksyä 36 artiklan mukaisia delegoituja säädöksiä, joissa tarkennetaan perusteet ja tekijät, jotka toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen on otettava huomioon määrittäessään, milloin 16, ***16 a,*** 17, 18 ja 23 artiklassa tarkoitettuja epäsuotuisia tapahtumia tai kehitysnäkymiä ja 24 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja uhkia ilmenee.

VI LUKU

TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN ASEMA

26 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä toimivaltainen viranomainen tämän asetuksen soveltamista varten. ***Näiden toimivaltaisten viranomaisten on oltava julkisia viranomaisia.*** Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä nimeämisistä komissiolle, arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

27 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valtuudet

1. Jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat hoitaa tässä asetuksessa tarkoitetut tehtävänsä, niillä on oltava kaikki tehtävien hoitamisessa tarvittavat valvonta- ja tutkintavaltuudet. Ne käyttävät valtuuksiaan millä tahansa seuraavista tavoista:

a) suoraan;

b) yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa;

c) saattamalla asian toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäväksi.

2. Jotta jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat hoitaa tehtävänsä, niillä on oltava kansallisen lainsäädännön mukaisesti valtuudet

a) saada tutustua kaikkiin asiakirjoihin niiden muodosta riippumatta ja saada tai ottaa jäljennös niistä;

b) vaatia tietoja kaikilta luonnollisilta henkilöiltä tai oikeushenkilöiltä ja tarvittaessa kutsua luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö kuultavaksi tietojen saamiseksi;

c) suorittaa paikalla tehtäviä tarkastuksia, myös ilmoittamatta niistä;

d) vaatia olemassa olevia tallenteita puheluista ja tietoliikenteestä;

e) vaatia sellaisen käytännön lopettamista, joka on ristiriidassa tämän asetuksen säännösten kanssa;

f) vaatia omaisuuden jäädyttämistä ja/tai takavarikoimista.

3. Vaikuttamatta 2 kohdan a ja b alakohdan soveltamiseen jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava yksittäistapauksissa valtuudet vaatia luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tekee luottoriskinvaihtosopimukseen liittyvän transaktion, toimittamaan seuraavat:

a) selvitys transaktion tarkoituksesta ja siitä, onko sen tarkoituksena suojautuminen riskiltä tai muulta uhalta;

b) riskin todentamista koskevat tiedot, jos transaktion tarkoituksena on suojautuminen riskiltä.

28 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen toteuttamat tutkimukset

Arvopaperimarkkinaviranomainen voi toteuttaa yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen***, Euroopan parlamentin, neuvoston tai komission*** pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tutkimuksen, jonka aiheena on lyhyeksimyyntiin tai luottoriskinvaihtosopimusten käyttöön liittyvä kysymys tai käytäntö, arvioidakseen, aiheuttaako kyseinen kysymys tai käytäntö potentiaalisen uhan rahoitusvakaudelle tai markkinoiden luottamukselle unionissa.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen ***on kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen päättymisestä*** julkaistava raportti, jossa se esittelee tutkimuksensa tulokset ja antaa mahdollisesti aiheena olevaa kysymystä tai käytäntöä koskevia suosituksia.

29 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Salassapitovelvollisuutta sovelletaan kaikkiin luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin, jotka työskentelevät tai ovat työskennelleet toimivaltaisen viranomaisen tai sellaisten viranomaisten tai luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden palveluksessa, joille toimivaltainen viranomainen on siirtänyt tehtäviään, myös sellaisiin tarkastajiin ja asiantuntijoihin, joiden kanssa toimivaltainen viranomainen on tehnyt sopimuksen. Salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvaa ***luottamuksellista*** tietoa ei saa antaa toiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle eikä viranomaiselle, jollei niiden antaminen ole tarpeen oikeudenkäyntiä varten.

2. Kaikki toimivaltaisten viranomaisten välillä tämän asetuksen mukaisesti vaihdetut tiedot, ***jotka koskevat liiketoimintaolosuhteita tai operationaalisia olosuhteita sekä muita taloudellisia tai henkilökohtaisia asioita,*** on katsottava ***enintään 10 vuoden ajan*** luottamuksellisiksi ***ja niihin on sovellettava salassapitovelvollisuutta***, paitsi jos toimivaltainen viranomainen ilmoittaa tietoja toimittaessaan, että kyseiset tiedot saa antaa, tai jos niiden antaminen on tarpeen oikeudenkäyntiä varten.

30 artikla

Yhteistyövelvollisuus

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä, jos se on tarpeen tai tärkeää tätä asetusta sovellettaessa. Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti viipymättä toimitettava toisilleen tiedot, jotka ovat tarpeen niille tämän asetuksen nojalla kuuluvien tehtävien hoitamiseksi.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

30 a artikla

Yhteistyö arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tätä asetusta sovellettaessa tehtävä yhteistyötä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1095/2010 artiklan mukaisesti toimitettava viipymättä arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki tiedot, jotka tämä tarvitsee tehtäviensä suorittamiseksi.

31 artikla

Yhteistyö tapauksissa, joissa pyydetään tarkastusten tai tutkimusten tekemistä paikalla

1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pyytää toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta apua, joka koskee paikalla tehtäviä tarkastuksia tai tutkimuksia.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista pyynnöistä. Jos tutkimuksella tai tarkastuksella on rajat ylittäviä vaikutuksia, arvopaperimarkkinaviranomainen koordinoi sitä.

2. Jos jonkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta pyynnön, joka koskee paikalla suoritettavan tarkastuksen tai tutkimuksen tekemistä, se voi toimia jollakin seuraavista tavoista:

a) se voi tehdä itse paikalla suoritettavan tarkastuksen tai tutkimuksen;

b) se voi antaa pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen osallistua paikalla suoritettavaan tarkastukseen tai tutkimukseen;

c) se voi antaa pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen tehdä itse paikalla suoritettavan tarkastuksen tai tutkimuksen;

d) se voi nimittää tarkastajat tai asiantuntijat tekemään paikalla suoritettavan tarkastuksen tai tutkimuksen;

e) se voi antaa valvontatoimiin liittyviä erityistehtäviä myös toisille toimivaltaisille viranomaisille.

2 a. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi myös suorittaa kaikkia tarvittavia paikalla tehtäviä tarkastuksia myös ilmoittamatta niistä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen voi pyytää jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia suorittamaan tiettyjä tutkintatehtäviä ja paikalla tehtäviä tarkastuksia.

32 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa yhteistyösopimuksia tietojenvaihdosta kolmansien maiden ***valvontaviranomaisten*** kanssa, niiden velvoitteiden noudattamisen valvonnasta, joita kolmansille maille aiheutuu tämän asetuksen nojalla, ja ***16–25 artiklan*** nojalla toteutettuja toimia täydentävien samankaltaisten toimenpiteiden toteuttamisesta.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muille toimivaltaisille viranomaisille kyseisenkaltaisen sopimuksen tekoa koskevista suunnitelmistaan.

1 a. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kolmansien maiden valvontaviranomaisilta saamansa tiedot arvopaperimarkkinaviranomaiselle 30 a artiklan mukaisesti.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on koordinoitava jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten välisten yhteistyösopimusten kehittämistä. ***Arvopaperimarkkinaviranomaisen on asetuksen (EU) N:o 1095/2010*** 16 artiklan mukaisesti ***hyväksyttävä suuntaviivat, joiden mukaisesti valmistellaan*** mallisopimus, jota toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on koordinoitava myös toimivaltaisten viranomaisten välistä kolmansien maiden toimivaltaisilta viranomaisilta saatujen tietojen vaihtoa, jolla voi olla merkitystä ***16–25 artiklan*** mukaisten toimenpiteiden toteutuksessa.

3. Toimivaltaiset viranomaiset tekevät tietojenvaihtoa koskevia yhteistyösopimuksia kolmansien maiden ***valvontaviranomaisten*** kanssa vain, jos luovutettavien tietojen salassapito taataan vähintään 29 artiklassa säädetyllä tavalla. Tällaisen tietojenvaihdon on palveltava kyseisten toimivaltaisten viranomaisten tehtävien hoitoa.

33 artikla

Henkilötietojen siirto ja säilyttäminen

Jäsenvaltioiden on sovellettava direktiiviä 95/46/EY henkilötietojen siirtoon jäsenvaltioiden välillä tai jäsenvaltioiden ja kolmannen maan välillä. Kun arvopaperimarkkinaviranomainen siirtää henkilötietoja jäsenvaltioille tai kolmannelle maalle, sen on noudatettava asetusta (EY) N:o 45/2001.

Tietoja on säilytettävä enintään viiden vuoden ajan.

34 artikla

Tietojen luovuttaminen kolmansille maille

Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi siirtää ***kolmannen maan valvontaviranomaiselle*** tietoja ja tiedoista laadittuja analyyseja, kun direktiivin 95/46/EY 25 tai 26 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, ja ainoastaan tapauskohtaisesti. Jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on oltava varmuus siitä, että siirto on tarpeen tätä asetusta sovellettaessa. ***Tietoja siirretään vain, jos kolmas maa takaa, ettei tietoja siirretä*** toiselle kolmannelle maalle ilman jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisten nimenomaista kirjallista lupaa.

Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa luovuttaa ***29 artiklan mukaisesti luottamukselliset ja*** toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta ***saamansa tiedot kolmannen maan valvontaviranomaiselle*** ainoastaan, jos se on saanut nimenomaisen suostumuksen tiedot toimittaneelta toimivaltaiselta viranomaiselta, ja tapauksen mukaan ainoastaan sellaisia tarkoituksia varten, jotka kyseinen toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt.

35 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on ***arvopaperimarkkinaviranomaisen hyväksymien ohjeiden perusteella ja ottaen huomioon komission tiedonannon, joka koskee rahoitusalan seuraamusjärjestelmien vahvistamista***, vahvistettava ***kansallisen lainsäädäntönsä perusperiaatteita noudattaen*** niitä hallinnollisia toimenpiteitä, seuraamuksia ja rahallisia seuraamuksia koskevat säännöt, joita sovelletaan tämän asetuksen säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että niitä sovelletaan. Toimenpiteiden ja seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. ***Jos myyjä rikkoo 12 artiklan säännöksiä, seuraamusten on oltava riittävän ankaria, jotta myyjän ei ole mahdollista tehdä voittoa.***

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti hyväksyttävä suuntaviivat, jotka koskevat jäsenvaltioiden vahvistamien hallinnollisten toimenpiteiden ja seuraamusten tyyppiä.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Jäsenvaltioiden on annettava ***ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetut*** säännökset tiedoksi komissiolle ***ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle*** viimeistään [1 päivänä heinäkuuta 2012] ja ***ilmoitettava niille viipymättä näihin säännöksiin tehtävistä muutoksista***.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on julkaistava verkkosivustollaan luettelo olemassa olevista hallinnollisista toimenpiteistä ja seuraamuksista jäsenvaltioittain ja päivitettävä sitä säännöllisesti.

Jäsenvaltioiden on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle vuosittain tiivistetyssä muodossa tiedot määrätyistä hallinnollisista toimenpiteistä ja seuraamuksista. Jos toimivaltainen viranomainen julkaisee tiedon jonkin hallinnollisen toimenpiteen tai seuraamuksen määräämisestä, se ilmoittaa siitä samanaikaisesti arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

VII LUKU

DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET

36 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään komissiolle valta antaa ***2 artiklan 2 kohdassa, 3 artiklan 7 kohdassa, 4 artiklan 2 kohdassa, 5 artiklan 3 kohdassa, 6 artiklan 2 kohdassa, 7 artiklan 3 kohdassa, 8 artiklan 3 kohdassa, 15 artiklan 2 kohdassa, 19 artiklan 4 kohdassa sekä 25 artiklassa*** tarkoitettuja delegoituja säädöksiä määräämättömäksi ajaksi.

2 a. Komissio pyrkii kuulemaan arvopaperimarkkinaviranomaista ennen delegoidun säädöksen hyväksymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi peruuttaa milloin tahansa ***2 artiklan 2 kohdassa, 3 artiklan 7 kohdassa, 4 artiklan 2 kohdassa, 5 artiklan 3 kohdassa, 6 artiklan 2 kohdassa, 7 artiklan 3 kohdassa, 8 artiklan 3 kohdassa, 15 artiklan 2 kohdassa, 19 artiklan 4 kohdassa sekä 25 artiklassa*** tarkoitetun toimivallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon.

4. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. ***Edellä 2 artiklan 2 kohdan, 3 artiklan 7 kohdan, 4 artiklan 2 kohdan, 5 artiklan 3 kohdan, 6 artiklan 2 kohdan, 7 artiklan 3 kohdan, 8 artiklan 3 kohdan, 15 artiklan 2 kohdan, 19 artiklan 4 kohdan sekä 25 artiklan mukaisesti annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun säädös annettiin tiedoksi Euroopan parlamentille tai neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä.*** Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaikaa pidennetään ***kolmella kuukaudella***.

I

39 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2001/528/EY [1] perustettu Euroopan arvopaperikomitea. ***Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 [2] tarkoitettu komitea.***

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan ***asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa*** ottaen huomioon mainitun ***asetuksen*** 8 artiklan säännökset.

▌

39 a artikla

Delegoitujen säädösten hyväksymisen määräaika

Komissio hyväksyy 2 artiklan 2 kohdassa, 3 artiklan 7 kohdassa, 4 artiklan 2 kohdassa, 5 artiklan 3 kohdassa, 6 artiklan 2 kohdassa, 7 artiklan 3 kohdassa, 8 artiklan 3 kohdassa, 15 artiklan 2 kohdassa, 19 artiklan 4 kohdassa sekä 25 artiklassa tarkoitetut delegoidut säädökset viimeistään … (*).

VIII LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

40 artikla

Tarkistaminen ja kertomukset

Komissio antaa ennen ***30 päivää kesäkuuta 2013*** toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa käytävien keskustelujen perusteella Euroopan parlamentille ***ja neuvostolle*** kertomuksen

a) 5 ▌ja 8 artiklan mukaisten raportointia ja tietojen antamista koskevien kynnysarvojen tarkoituksenmukaisuudesta;

a a) tietojen julkistamista koskevan vaatimuksen, tietojen antamista koskevan vaatimuksen sekä 7 artiklassa tarkoitettujen, tietojen julkistamista koskevien kynnysarvojen tarkoituksenmukaisuudesta ottaen erityisesti huomioon niiden vaikutuksen rahoitusmarkkinoiden likviditeettiin ja volatiliteettiin;

a b) siitä, onko suora ja keskitetty raportointi arvopaperimarkkinaviranomaiselle tarkoituksenmukaista;

b) II luvun mukaista rajoitusten ja vaatimusten toiminnasta;

c) siitä, onko lyhyeksimyynnille tai luottoriskinvaihtosopimuksille aiheellista vahvistaa muita rajoituksia tai ehtoja.

41 artikla

Siirtymäsäännös

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat voimassa olevat toimenpiteet, jotka ovat voimassa ennen 15 päivää syyskuuta 2010, pysyvät voimassa [1 päivään heinäkuuta 2013] edellyttäen, että niistä ilmoitetaan komissiolle.

[1] EYVL L 191, 13.7.2001, s. 45.
[2] EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.
(*) Kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

41 a artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstö ja resurssit

Arvopaperimarkkinaviranomainen arvioi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011 tämän asetuksen mukaisten valtuuksiensa ja tehtäviensä vastaanottamisesta aiheutuvat henkilöstö- ja resurssitarpeet ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

42 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan [1 päivästä heinäkuuta 2012].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

Sijoittajien korvausjärjestelmät ***I

P7_TA(2011)0313

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sijoittajien korvausjärjestelmiä koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY muuttamisesta (KOM(2010)0371 – C7-0174/2010 – 2010/0199(COD))

(2013/C 33 E/37)

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0371),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 53 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0174/2010),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,

— ottaa huomioon Ruotsin valtiopäivien ja Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin alahuoneen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan (N:o 2) mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan säädösesitys ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,

— ottaa huomioon Euroopan keskuspankin antaman lausunnon ([1]),

([1]) EUVL C 99, 31.3.2011, s. 1.

— ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

— ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A7-0167/2011),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2010)0199

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 5. heinäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/…/EU antamiseksi sijoittajien korvausjärjestelmiä koskevan direktiivin 97/9/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun säädösluonnos on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ([1]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Raportissa, jonka de Larosièren johtama korkean tason asiantuntijaryhmä julkaisi 25 päivänä helmikuuta 2009 komission pyynnöstä, todetaan, että Euroopan finanssialan valvontakehystä olisi vahvistettava, jotta finanssikriisien riski pienenisi ja jotta kriisit eivät olisi yhtä vakavia tulevaisuudessa, sekä suositetaan pitkälle meneviä uudistuksia finanssialan valvontarakenteeseen, kuten sitä, että olisi luotava Euroopan finanssivalvontajärjestelmä, joka koostuisi kolmesta Euroopan valvontaviranomaisesta, joista yksi edustaisi arvopaperialaa, yksi vakuutus- ja lisäeläkealaa ja yksi pankkialaa, sekä perustettava Euroopan järjestelmäriskikomitea. Komission 4 päivänä maaliskuuta 2009 päivätyssä tiedonannossa "Elvytys Euroopassa" ehdotettiin, että rahoituspalveluita koskevaa EU:n sääntelyjärjestelmää lujitetaan ja että erityisesti sijoittajansuojaa parannetaan. Komissio esitteli syyskuussa 2009 uusien viranomaisten, mukaan lukien Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä 'EAMV', joka perustettiin ~~24 päivänä marraskuuta 2010 annetulla~~ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 ([3]), perustamista koskevan lainsäädäntöehdotuspaketin, jonka tarkoituksena on erityisesti edistää unionin lainsäädännön johdonmukaista soveltamista ja auttaa luomaan laadukkaita yhteisiä sääntely- ja valvontastandardeja ja -käytäntöjä.

([1]) EUVL C 99, 31.3.2011, s. 1.
([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 5. heinäkuuta 2011.
([3]) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

(2) Sijoittajien korvausjärjestelmistä 3 päivänä maaliskuuta 1997 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 97/9/EY ([1]) on tarpeen muuttaa luottamuksen säilyttämiseksi rahoitusjärjestelmää kohtaan ja sijoittajille annettavan suojan parantamiseksi unionin lainsäädäntökehyksessä ja rahoitusmarkkinoilla tapahtuneen kehityksen vuoksi sekä niiden ongelmien vuoksi, joita jäsenvaltioissa on ilmennyt kyseisen direktiivin soveltamisessa tilanteissa, joissa sijoituspalveluyritykset eivät ole pystyneet palauttamaan asiakkaiden lukuun hallussa pidettäviä varoja.

(3) Kun direktiivi 97/9/EY hyväksyttiin, sillä täydennettiin sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla 10 päivänä toukokuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/22/ETY ([2]) sen varmistamiseksi, että jokainen jäsenvaltio perustaa sijoittajien korvausjärjestelmän, jolla taataa yhdenmukainen vähimmäissuojataso ainakin piensijoittajille siltä varalta, että sijoituspalveluyritys ei pysty täyttämään velvoitteitaan asiakkaitaan kohtaan. Direktiivi 93/22/ETY kumottiin rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/39/EY ([3]), jolla otettiin käyttöön uusi luettelo sijoituspalveluista ja -toiminnasta kaiken sijoittajiin kohdistuvan toiminnan kattamiseksi ja tarvittavan yhdenmukaistamisen takaamiseksi, jotta sijoittajille voitiin tarjota korkeatasoinen suoja ja sijoituspalveluyrityksille mahdollisuus palvelujen tarjoamiseen koko unionissa. Sen vuoksi direktiivi 97/9/EY on tarpeen mukauttaa direktiiviin 2004/39/EY sen varmistamiseksi, että järjestelmät kattavat edelleen riittävässä määrin kaikkien sijoituspalveluiden tarjoamisen ja kaiken sijoitustoiminnan harjoittamisen.

(4) Kun direktiivi 97/9/EY annettiin, siinä otettiin huomioon talletusten vakuusjärjestelmistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/19/EY ([4]) säädettyjen talletusten vakuusjärjestelmien mukainen suoja ja toiminta. Sen vuoksi on aiheellista ottaa myös jatkossa huomioon direktiiviin 94/19/EY tehtävät muutokset.

(5) Sijoittajat eivät välttämättä ole tietoisia sijoituspalveluyritysten ~~toimilupiin mahdollisesti~~ ***toimilupien puuttumisesta tai niihin*** liittyvistä rajoituksista, minkä vuoksi sijoittajat on tarpeen suojata tilanteissa, joissa sijoituspalveluyritykset toimivat ***ilman toimilupaa tai*** toimilupansa vastaisesti pitämällä hallussaan asiakasvaroja tai tarjoamalla palveluita tietyntyyppiselle asiakkaalle ***ilman toimilupaa tai*** toimilupansa myöntämisedellytysten vastaisesti. Järjestelmien olisi sen vuoksi katettava asiakasvarat, jotka ovat tosiasiallisesti sijoituspalveluyritysten hallussa sijoitustoimien yhteydessä. **[tark. 1]**

(6) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta sijoituspalveluyritysten toiminnan järjestämistä koskevien vaatimusten, toiminnan harjoittamisen edellytysten ja kyseisessä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta 10 päivänä elokuuta 2006 annetun komission direktiivin 2006/73/EY ([5]) mukaan sijoituspalveluyritykset voivat säilyttää asiakkaiden lukuun hallussa pitämiään rahoitusvälineitä tileillä, jotka on avattu kolmansien kanssa. Kyseiset kolmannet eivät välttämättä ole erityisen sääntelyn eikä valvonnan kohteena. Sen estämättä, mitä direktiivissä 2006/73/EY säädetään, kolmansien maksukyvyttömyys voi vaikuttaa sijoittajien oikeuksiin, jos kyseiset kolmannet eivät pysty palauttamaan rahoitusvälineitä sijoituspalveluyritykselle. Direktiivin 97/9/EY nojalla maksettavat korvaukset on sijoittajien luottamuksen vahvistamiseksi aiheellista ulottaa tapauksiin, joissa sijoituspalveluyritys ei pysty palauttamaan asiakkaalle rahoitusvälineitä sellaisien kolmansien maksukyvyttömyyden vuoksi, joihin sijoituspalveluyritys tai sen rahoitusvälineiden tai varojen säilyttäjät ovat tallettaneet rahoitusvälineet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sovellettavien kansallisten vastuujärjestelmien soveltamista.

([1]) EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22.
([2]) EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27.
([3]) EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.
([4]) EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5.
([5]) EUVL L 241, 2.9.2006, s. 26.

(7) Direktiivissä 2006/73/EY edellytetään, että sijoituspalveluyritykset tallettavat saamansa asiakasvarat yhdelle tai useammalle tilille, joka on avattu kolmansien kanssa. Tällaisia kolmansia ovat keskuspankki, luottolaitos tai kolmannessa maassa toimiluvan saanut pankki tai hyväksytty rahamarkkinarahasto. Direktiivin 2006/73/EY mukainen tiukka järjestely mahdollistaa sen, ettei suojaa ole tarpeen ulottaa sellaisien kolmansien maksukyvyttömyyteen, joihin varat on talletettu.

(8) ~~Koska direktiivin 94/19/EY mukainen korvaussuoja on nykyisin kattavampi kuin tämän direktiivin mukainen suoja, sijoittajille on tarpeen antaa kattavin suoja~~ Tilanteissa, joissa ~~sekä~~ direktiivi 94/19/EY ~~että~~ ***tai*** direktiivi ~~97/19/EY voisivat~~ ***97/9/EY voi*** kattaa pankkien hallussa pitämät varat~~. Sen vuoksi sijoittajalle~~***, sijoittajille*** olisi maksettava ~~kyseisissä tilanteissa~~ direktiivin 94/19/EY mukainen korvaus. **[tark. 2]**

(9) Jotta korvausten maksamiseen käytetyt varat voitaisiin periä takaisin, järjestelmillä, jotka maksavat korvauksia sijoittajille säilytysyhteisön tai kolmansien maksukyvyttömyyden vuoksi, olisi oltava suorittamiaan maksuja vastaava sijaantulo-oikeus sijoittajan~~,~~ ***tai*** sijoituspalveluyrityksen ~~tai arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten, jäljempänä 'yhteissijoitusyritys',~~ oikeuksiin selvitysmenettelyissä. Tällä direktiivillä ei pitäisi vähentää sijoituspalveluyritysten ~~tai yhteissijoitusyritysten~~ vastuuta periä varat takaisin säilytysyhteisöltä tai niiden säilyttäjältä. **[tark. 3]**

(10) Siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/65/EY ([1]) edellytetään yhteissijoitusyritysten varojen antamista säilytysyhteisön säilytettäväksi. ~~Jos~~ ***Komissio antaa vuonna 2011 ehdotuksia direktiivin 2009/65/EY muuttamiseksi siten, että säilytysyhteisön vastuuta selkeytetään tapauksissa, joissa*** säilytysyhteisöstä tai yhdestä sen alemman tason säilyttäjästä tulee maksukyvytön eikä se pysty palauttamaan hallussaan pitämiä rahoitusvälineitä~~.~~***. Saatuaan direktiivin 2009/65/EY tarkistamisen päätökseen komission pitäisi tarkastella, missä tilanteissa*** yhteissijoitusyrityksen ***säilytysyhteisön tai alemman tason säilyttäjän maksukyvyttömyys voisi aiheuttaa yhteissijoitusyrityksen*** osuuksien tai osakkeiden ~~arvo muuttuu. Suojan parantamiseksi tällaisessa tilanteessa yhteissijoitusyritysten osuudenhaltijoilla ja osakkeenomistajilla olisi oltava samantasoinen suoja kuin siinä tapauksessa, että ne sijoittaisivat suoraan kyseisiin rahoitusvälineisiin, jos rahoitusvälineitä hallussaan pitävä yksikkö ei kykene palauttamaan niitä. Yhteissijoitusyritysten osuudenhaltijoiden ja osakkeenomistajien olisi saatava korvaus yhteissijoitusyrityksen arvon alenemisesta. Niiden olisi kuitenkin samalla voitava pitää yhteissijoitusyrityksen osuudet tai osakkeet säilyttääkseen oikeutensa lunastaa ne aiheelliseksi katsomanaan ajankohtana~~ ***arvon muuttumisen. Kyseisen tarkastelun tulos olisi toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle, tarvittaessa yhdessä mahdollisten lainsäädäntöehdotusten kanssa***. **[tark. 4]**

(11) Saatavat, jotka perustuvat transaktioihin, joihin liittyen on annettu tuomio rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/60/EY ([2]) tarkoitetusta rahanpesusta, jätetään jo direktiivillä 97/9/EY sijoittajien korvausjärjestelmään perustuvien korvausten ulkopuolelle. Korvausvaatimukset on aiheellista sulkea järjestelmien ulkopuolelle myös silloin, kun kyseiset varat ovat tulosta sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28 päivänä tammikuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/6/EY ([3]) kielletyistä toimista, joihin korvauksen hakija on osallistunut.

(12) Korvauksen vähimmäistaso vahvistettiin vuonna 1997, eikä sitä ole muutettu sen jälkeen. Taso olisi nostettava ~~50 000 euroon~~ ***100 000 euroon*** rahoitusmarkkinoilla ja unionin lainsäädäntökehyksessä tapahtuneen kehityksen ottamiseksi huomioon. Kyseisessä määrässä otetaan huomioon inflaation vaikutukset unionissa ja tarve mukauttaa korvaustaso paremmin yksityisasiakkaiden jäsenvaltioissa hallussaan pitämien sijoitusten keskimääräiseen arvoon. Sijoittajille annettavan suojan parantamiseksi on tarpeen poistaa jäsenvaltioilla nykyisin oleva mahdollisuus jättää suojan ulkopuolelle muissa kuin jäsenvaltioiden valuutoissa sijoitetut varat. **[tark. 5]**

([1]) EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32.
([2]) EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.
([3]) EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

(13) Sen varmistamiseksi, että sijoittajat saavat direktiivissä 97/9/EY säädetyn korvauksen ja eri jäsenvaltioiden sijoittajansuojan tasot ovat verrattavissa toisiinsa, on tarpeen antaa yhteiset säännöt sijoittajien korvausjärjestelmien rahoittamisesta. Järjestelmiä olisi rahoitettava oikeassa suhteessa niiden vastuisiin. Olisi varmistettava, että ennakkorahoituksen taso on riittävä, ja järjestelmillä olisi oltava käytettävissään asianmukaiset järjestelyt rahoituksen tavoitetasonsa arviointia ja saavuttamista varten ennen mahdollisia direktiivin 97/9/EY kannalta merkityksellisiä tappion aiheuttavia tapahtumia. Rahoituksen yhteinen vähimmäistavoitetaso olisi saavutettava ~~kymmenen~~ ***mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viiden*** vuoden jakson aikana. **[tark. 6]**

(14) Järjestelmän jäsenille esitettävällä maksuosuuksien suorittamista koskevalla poikkeuksellisella pyynnöllä tai lainarahoituslähteiden, kuten liikepankkien tai kaupallisin perustein lainaa myöntävien julkisten laitosten, käytöllä olisi tarvittaessa varmistettava sellaisten tarpeiden kattaminen riittävän ajoissa, joita ei kateta jäseniltä ennen tappion aiheuttaneita tapahtumia kerätyillä varoilla.

(15) Järjestelmien toiminnassa on tällä hetkellä suuria eroja jäsenvaltioiden välillä, ja tämän direktiivin tarkoituksena on lisätä järjestelmien yhdenmukaisuutta jättäen samalla jäsenvaltioille jonkin verran joustovaraa järjestelmien yksityiskohtaisessa organisoinnissa. Komissiolle olisi ~~annettava perussopimuksen~~ ***siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen*** 290 artiklan mukaisesti ~~valtuudet hyväksyä~~ ***säädösvallan siirron nojalla annettavia*** delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tiettyjä pääpiirteitä järjestelmien toiminnassa. Delegoituja säädöksiä olisi hyväksyttävä erityisesti sellaisista seikoista kuin järjestelmien mahdollisten vastuiden määritysmenetelmä, seikat, jotka on otettava huomioon arvioitaessa, voivatko ylimääräiset kannatusmaksut olla vaarantamatta jäsenvaltioiden rahoitusjärjestelmän vakauden, vaihtoehtoiset rahoitusjärjestelyt, joita järjestelmillä on oltava käytettävissään pystyäkseen tarvittaessa saamaan lyhytaikaista rahoitusta, ja järjestelmien kattamien yksiköiden kannatusmaksujen määritysperusteet. Komissiolle olisi ~~annettava valtuudet~~ ***myös siirrettävä valta*** hyväksyä ~~delegoituja säädöksiä perussopimuksen~~ ***Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen*** 290 artiklan mukaisesti~~.~~ delegoituja säädöksiä ~~olisi hyväksyttävä erityisesti~~ , jotka koskevat järjestelmiltä edellytettävän rahoituksen tavoitetason laskennassa ja sen muuttamisessa käytettävän menetelmän määrittämistä, määrätyn enimmäisprosenttiosuuden, jonka mukainen määrä varoja on oltava käytettävissä sijoittajien korvausjärjestelmien väliseen lainanantoon, määrittämistä, sijoittajien saatavien käsittelyssä noudatettavien menettelyjen määrittämistä ja ~~teknisistä perusteista, joita käytetään yhteissijoitusyrityksen arvonalennuksen laskennassa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa olosuhteissa. Komissiolle olisi annettava valtuudet muuttaa delegoiduilla säädöksillä~~ lainanantoon käytettävissä olevien varojen ~~prosentuaalista osuutta~~ ***prosentuaaliseen osuuteen tehtävien muutosten määrittämistä*** rahoitusmarkkinoiden kehityksen mukaan. **[tark. 7 ja 12]**

(15 a) Jotta varmistetaan järjestelmien rahoittamista koskevien säännösten yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, EAMV:n olisi laadittava ~~tekniset standardit~~ ***teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset*** niitä yksityiskohtaisia tietoja varten, jotka järjestelmien on julkaistava. **[tark. 7]**

(16) Sen varmistamiseksi, että sijoittajat saavat korvauksen asianmukaisessa ajassa, unionin sijoittajien korvausjärjestelmien välille olisi luotava viimeisenä keinona käytettävä luottojärjestely. Järjestelyyn olisi sisällyttävä sijoittajien korvausjärjestelmien mahdollisuus lainata varoja muilta järjestelmiltä siinä poikkeuksellisessa tapauksessa, että ne kärsivät tilapäisestä rahoituksen puutteesta. Kussakin järjestelmässä olisi oltava tätä varten käytettävissä tietty määrä ennakkorahoitusta, jota käytetään lainanantoon muille sijoittajien korvausjärjestelmille.

(16 a) Toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä keskenään ja EAMV:n kanssa sijoituspalveluyritysten petosten, hallinnollisten väärinkäytösten ja toiminnallisten virheiden havaitsemiseksi ja ehkäisemiseksi unionissa. **[tark. 8]**

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

(16 b) Jäsenvaltioiden olisi rohkaistava kuluttajansuojajärjestöjä ja -viranomaisia, toimivaltaisia viranomaisia ja sijoittajien korvausjärjestelmiä järjestelmälliseen vuoropuheluun korvaustapausten lisääntymisen ehkäisemiseksi. Jäsenvaltioiden olisi perustettava vuoropuhelun puitteet ongelmien havaitsemiseksi varhaisessa vaiheessa ja epätarkoituksenmukaisten markkinakäytäntöjen, epäilyttävien palveluntarjoajien, tuotteiden tai yhtiörakenteiden kaltaisista ongelmista ilmoittamiseksi valvontajärjestelmille ja sijoittajien korvausjärjestelmille. **[tark. 9]**

(17) Lainarahoitusjärjestelmä ei saisi heikentää jäsenvaltioiden finanssipoliittista vastuuta. Lainaa ottavien järjestelmien olisi voitava käyttää tässä direktiivissä säädettyä lainarahoitusmahdollisuutta käytettyään loppuun varat, jotka ne ovat keränneet rahoituksen tavoitetason saavuttamiseksi, ja esitettyään jäsenilleen lisämaksuosuuden suorittamista koskevan pyynnön. Kunnioittaen periaatetta, jonka mukaan sijoittajien korvausjärjestelmien valvontavastuu kuuluu jäsenvaltioille, EAMV:n olisi edistettävä sijoituspalveluyritysten ~~ja yhteissijoitusyritysten~~ toiminnan helpottamiseen tähtäävää tavoitetta ja varmistettava samalla, että sijoittajille voidaan antaa tehokas suoja. Tätä varten EAMV:n olisi vahvistettava, että direktiivissä 97/9/EY säädetyt edellytykset sijoittajien korvausjärjestelmien väliselle lainanotolle täyttyvät, ja ilmoitettava kyseisessä direktiivissä vahvistetuissa tiukoissa määräajoissa määrät, jotka kunkin järjestelmän on lainattava, lähtökohtana oleva korko ja lainan kesto. EAMV:n olisi tähän liittyen kerättävä myös tietoa sijoittajien korvausjärjestelmistä, erityisesti kustakin järjestelmästä katettujen varojen ja rahoitusvälineiden määrästä, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistaneet. EAMV:n olisi ilmoitettava muille sijoittajien korvausjärjestelmille niille kuuluvasta lainanantovelvoitteesta. **[tark. 10]**

(18) Jos jäsenvaltioon perustetaan useampia kuin yksi järjestelmä, jäsenvaltion olisi nimettävä lainanantoprosessin yksinkertaistamiseksi yksi järjestelmä, joka toimii kyseisen jäsenvaltion lainaa antavana järjestelmänä, ja ilmoitettava se EAMV:lle. Lainanotto olisi rajattava direktiivistä 97/9/EY johtuvien korvausten kattamiseen.

(19) On tarpeen varmistaa, että lainanantoon käytettävissä olevat kokonaisvarat voidaan käyttää siten, että niillä vastataan useampiin lainaa ottavien järjestelmien esittämiin lainahakemuksiin. Tämän vuoksi yhdenkään lainan ei pitäisi ylittää ennakkoon määritettyä lainanantoon käytettävissä olevien varojen määrää.

(20) Korvausmenettelyn nopeuttamiseksi toimivaltaisen viranomaisen olisi tehtävä mahdollisimman pian määritys, jonka mukaan sijoituspalveluyritys ei kykene täyttämään sijoittajien saatavista johtuvia velvoitteitaan.

(21) Korvausvaatimuksen oikeutuksen ja määrän toteamisen edellyttämät menettelyt, jotka riippuvat usein kansallisista hallinto- ja maksukyvyttömyyslaeista, voivat pitkittää maksujen suorittamista sijoittajille. Korvausten maksamisessa tapahtuvien viiveiden lyhentämiseksi on tarpeen varmistaa, että järjestelmissä tai tilanteissa, joissa saatavan oikeutus ja määrä riippuu niitä yksiköitä koskevista maksukyvyttömyys- tai tuomioistuinmenettelyistä, jotka eivät pysty täyttämään velvoitteitaan, järjestelmien olisi voitava osallistua kyseisiin menettelyihin. Lisäksi olisi säädettävä velvoitteesta maksaa tilapäisesti osa korvauksesta tapauksissa, joissa korvausten maksu viivästyy yli 12 kuukautta, jotta sijoittajat voivat saada osan vaaditusta korvauksesta. Olisi suunniteltava mekanismit, joita käytetään varojen palauttamisessa järjestelmille, jos todetaan, että saatava ei ollut oikeutettu.

(22) Direktiivin 97/9/EY mukaisesti jäsenvaltioilla on mahdollisuus jättää sijoittamista ammattinaan harjoittavat ja institutionaaliset sijoittajat suojan ulkopuolelle, mutta kyseisten sijoittajien luetteloa ei ole yhtenäistetty direktiivin 2004/39/EY mukaisen sijoituspalveluyritysten asiakkaiden luokituksen kanssa. Jotta voidaan varmistaa direktiivin 97/9/EY ja direktiivin 2004/39/EY yhdenmukaisuus, yksinkertaistaa korvausjärjestelmien arviointia ja rajata mahdollisuus jättää yritykset suojan ulkopuolelle

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

suuriin yrityksiin, direktiivissä 97/9/EY olisi viitattava sijoittajiin, jotka katsotaan direktiivin 2004/39/EY mukaisesti ammattimaisiksi asiakkaiksi. ***Jotta varmistetaan riittävä suoja kaikille asiaan liittyville sijoittajille, jäsenvaltioiden olisi voitava sisällyttää mikroyhteisöt, voittoa tavoittelemattomat järjestöt ja paikallisviranomaiset direktiivin 97/9/EY soveltamisalaan.*** **[tark. 11]**

(23) **[Johdanto-osan 23 kappaleen sisältö siirretty johdanto-osan 15 kappaleeseen]**

(24) Direktiivi 97/9/EY olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset direktiiviin 97/9/EY

Muutetaan direktiivi 97/9/EY seuraavasti:

(1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2, 3 ja 4 alakohta seuraavasti:

"2. 'sijoitustoimilla' rahoitusvälineiden markkinoista 21. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY (*) 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa määriteltyjä sijoituspalveluita ja -toimintoja sekä mainitun direktiivin liitteessä I olevan B osan 1 kohdassa tarkoitettua oheispalvelua;

3. 'rahoitusmarkkinavälineillä' direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevassa C jaksossa lueteltuja välineitä; **[tark. 13]**

4. 'sijoittajalla' sijoitustoimien yhteydessä ***luonnollista*** henkilöä ***tai oikeushenkilöä***, ***mikroyhteisöt, voittoa tavoittelemattomat järjestöt ja paikallisviranomaiset mukaan lukien***, joka on luovuttanut varoja tai rahoitusvälineitä sijoituspalveluyritykselle~~, ja yhteissijoitusyritysten toiminnan yhteydessä yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijaa tai osakkeenomistajaa, jäljempänä 'osuudenhaltija'~~; **[tark. 14]**

(*) EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.".

b) **[b alakohdan sisältö siirretty a alakohtaan]**

c) Korvataan 7 alakohta seuraavasti:

"7. 'toimivaltaisilla viranomaisilla' direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa ~~ja siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY (*) 2 artiklan 1 kohdan h alakohdassa~~ määriteltyjä toimivaltaisia viranomaisia. **[tark. 15]**

Jos tässä direktiivissä viitataan Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 1095/2010 (**), mainitun asetuksen soveltamiseksi sijoittajien korvausjärjestelmät katsotaan kyseisen asetuksen 4 artiklan 3 kohdan iii alakohdassa tarkoitetuiksi toimivaltaisiksi viranomaisiksi;

(*) ~~EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32.~~

(**) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.".

d) Lisätään alakohdat seuraavasti:

"~~8. 'yhteissijoitusyrityksellä' direktiivin 2009/65/EY 1 artiklan 2 ja 3 kohdassa määriteltyä yritystä;~~ **[tark. 15]**

~~9. 'säilytysyhteisöllä' yhteissijoitusyrityksen toiminnan yhteydessä direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä laitosta;~~ **[tark. 16]**

10. 'kolmansilla' sijoitustoimien yhteydessä laitoksia, joissa sijoituspalveluyritys säilyttää asiakkaan lukuun hallussa pitämiään rahoitusvälineitä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta sijoituspalveluyritysten toiminnan järjestämistä koskevien vaatimusten, toiminnan harjoittamisen edellytysten ja kyseisessä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta 10 päivänä elokuuta 2006 annetun komission direktiivin 2006/73/EY (*) 17 artiklassa tarkoitetulla tavalla tai joissa kyseisenkaltainen laitos, joka toimii itse säilytysyhteisönä, säilyttää rahoitusvälineitä; ~~yhteissijoitusyrityksen toiminnan yhteydessä laitoksia, joille yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisö on luovuttanut varoja yhteissijoitusyrityksen lukuun;~~ **[tark. 17]**

11. 'vähäriskisillä varoilla' varojen eriä, jotka kuuluvat johonkin sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY (**) liitteessä I olevan 14 kohdan taulukon 1 ensimmäisessä ja toisessa luokassa mainituista luokista, lukuun ottamatta kyseisessä liitteessä olevassa 15 kohdassa määriteltyjä ehdot täyttäviä eriä.

(*) EUVL L 241, 2.9.2006, s. 26.
(**) EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.".

~~e) Lisätään 2 kohta seuraavasti:~~

~~"2. Tämän direktiivin säännöksiä, joita sovelletaan sijoituspalveluyrityksiin, sovelletaan direktiivin 2009/65/EY mukaisesti toimiluvan saaneisiin rahastoyhtiöihin, jos rahastoyhtiöiden toimilupa kattaa myös kyseisen direktiivin 6 artiklan 3 kohdassa luetellut palvelut."~~ **[tark. 15]**

(2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen alueella perustetaan ja tunnustetaan virallisesti vähintään yksi sijoittajien korvausjärjestelmä. Tämän artiklan toisessa alakohdassa ja 5 artiklan 3 kohdassa ennakoituja olosuhteita lukuun ottamatta, kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saanut sijoituspalveluyritys ~~tai yhteissijoitusyritys~~ ei saa suorittaa sijoitustoimia ~~eikä harjoittaa toimintaa yhteissijoitusyrityksenä~~, jos se ei kuulu johonkin tällaiseen järjestelmään.". **[tark. 18]**

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Sijoittajien korvausjärjestelmä antaa sijoittajille suojan sijoitustoimien yhteydessä 4 artiklan mukaisesti, jos yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) toimivaltaiset viranomaiset ovat määrittäneet, ettei sijoituspalveluyritys taloudelliseen tilanteeseensa tai sellaisien kolmansien taloudelliseen tilanteeseen, joissa yhteissijoitusyritys säilyttää rahoitusvälineitä ***tai rahavaroja, jotka eivät kuulu direktiivin 94/19/EY soveltamisalaan***, välittömästi liittyvistä syistä näytä pystyvän täyttämään sijoittajien saatavista johtuvia velvoitteitaan eikä todennäköisesti pysty tekemään sitä lähitulevaisuudessakaan, tai

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

b) oikeusviranomainen on tehnyt sijoituspalveluyrityksen taloudelliseen tilanteeseen tai sellaisien kolmansien taloudelliseen tilanteeseen, joissa yhteissijoitusyritys säilyttää rahoitusvälineitä ***tai rahavaroja, jotka eivät kuulu direktiivin 94/19/EY soveltamisalaan***, välittömästi liittyvistä syistä päätöksen, jonka johdosta sijoittajat eivät voi vaatia saataviaan kyseiseltä yritykseltä tai yritys ei voi vaatia saataviaan kolmansilta. **[tark. 19]**

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toimivaltaiset viranomaiset tekevät ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrityksen mahdollisimman pian ja viimeistään kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun ne ovat saaneet tietoonsa, että sijoituspalveluyritys ei ole pystynyt täyttämään sijoittajien saatavista johtuvia velvoitteitaan.

2 a. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu suoja on annettava sellaisiin saataviin sovellettavien oikeudellisten edellytysten ja sopimusehtojen mukaisesti, jotka johtuvat siitä, että sijoituspalveluyritys ei pysty suoriutumaan jommastakummasta seuraavista:

a) maksamaan sijoittajille takaisin varoja, jotka se on sijoittajille velkaa tai jotka kuuluvat sijoittajille ja joita pidetään hallussa niiden lukuun sijoitustoimien yhteydessä;

b) palauttamaan sijoittajille rahoitusvälineitä, jotka kuuluvat sijoittajille ja joita pidetään hallussa, hallinnoidaan tai hoidetaan niiden lukuun sijoitustoimien yhteydessä***, edellyttäen, että sijoituspalveluyrityksen tai kolmansien maksukyvyttömyys johtuu petoksesta, huonosta hallinnollisesta käytännöstä, toiminnallisesta virheestä tai sijoituspalveluiden tarjoamiseen asiakkaille liittyvien liiketoimintavelvoitteiden hoitamista koskevasta huonosta neuvosta***. **[tark. 20]**

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että sijoittajien korvausjärjestelmät antavat suojan sijoittajalle, jos rahoitusvälineitä tai varoja pidetään hallussa, hallinnoidaan tai hoidetaan sijoittajan puolesta tai lukuun, riippumatta yrityksen tekemien sijoitustoimien tyypistä ja siitä, toimiiko yritys toimiluvassaan mahdollisesti asetettujen rajoitusten mukaisesti.

~~2 b. Järjestelmä antaa suojan myös yhteissijoitusyritysten osuudenhaltijoille 4 artiklan mukaisesti, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:~~

~~a) toimivaltainen viranomainen on määrittänyt, että säilytysyhteisö tai kolmannet, joille yhteissijoitusyrityksen varat on luovutettu, ei taloudelliseen tilanteeseensa välittömästi liittyvistä syistä tällä hetkellä pysty täyttämään velvoitteitaan yhteissijoitusyritykseen nähden eikä todennäköisesti pysty tekemään sitä lähitulevaisuudessakaan;~~

~~b) oikeusviranomainen on tehnyt säilytysyhteisön taloudelliseen tilanteeseen tai sellaisien kolmansien taloudelliseen tilanteeseen, joille yhteissijoitusyrityksen varat on luovutettu, välittömästi liittyvistä syistä päätöksen, jonka johdosta yhteissijoitusyritys ei voi vaatia saataviaan säilytysyhteisöltä tai kolmansilta.~~

~~Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toimivaltaiset viranomaiset tekevät ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrityksen mahdollisimman pian ja viimeistään kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun ne ovat saaneet tietoonsa, että säilytysyhteisö tai kolmannet, joille yhteissijoitusyrityksen varat on luovutettu, eivät ole pystynyt täyttämään yhteissijoitusyrityksen saatavista johtuvia velvoitteitaan.”~~ **[tark. 21]**

~~2 c. Edellä 2 b kohdassa tarkoitettu suoja on annettava sellaisiin yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijan saatavaan sovellettavien oikeudellisten edellytysten ja sopimusehtojen mukaisesti, jotka johtuvat yhteissijoitusyrityksen osuuden arvon alenemisesta, koska säilytysyhteisö tai kolmannet, joille yhteissijoitusyrityksen varat on luovutettu, eivät pysty suoriutumaan jommastakummasta seuraavista:~~

~~a) maksamaan yhteissijoitusyritykselle takaisin varoja, jotka se on sille velkaa tai jotka kuuluvat kyseiselle yhteissijoitusyritykselle ja joita pidetään hallussa sen lukuun yhteissijoitusyrityksen toiminnan yhteydessä;~~

~~b) palauttamaan yhteissijoitusyritykselle rahoitusvälineitä, jotka kuuluvat yhteissijoitusyritykselle ja joita pidetään hallussa tai hallinnoidaan sen lukuun yhteissijoitusyrityksen toiminnan yhteydessä.~~". **[tark. 22]**

c) **[c alakohdan, sellaisena kuin se on muutettuna, sisältö siirretty b alakohtaan]**

d) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Kaikki 2 a kohdassa tarkoitetut saatavat luottolaitokselta, jotka tietyssä jäsenvaltiossa olisivat oikeutettuja sekä tämän direktiivin että direktiivin 94/19/EY nojalla, käsitellään yksinomaan direktiivin 94/19/EY nojalla. Saatava voi olla oikeutettu vain kerran kyseisten direktiivien nojalla.".

(3) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

Seuraavat saatavat ***jätetään sijoittajien korvausjärjestelmiin perustuvien korvausten ulkopuolelle:***

a) saatavat, jotka perustuvat transaktioihin, joihin liittyen on annettu tuomio rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY (*) 1 artiklan 2 kohdassa määritellystä rahanpesusta ~~tai;~~

b) saatavat, jotka liittyvät sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista 28 päivänä tammikuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/6/EY (**) kiellettyihin toimiin~~, jätetään sijoittajien korvausjärjestelmiin perustuvien korvausten ulkopuolelle~~***; ja***

c) saatavat, jotka liittyvät 9 päivänä joulukuuta 1999 annetussa neuvoston suosituksessa määriteltyyn terroristiryhmien suoraan tai epäsuoraan rahoittamiseen (***).

(*) EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.
(**) EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.
(***) ***EUVL C 373, 23.12.1999 s. 1.***". **[tark. 23]**

(4) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että järjestelmien antama suoja on ~~50 000 euroa~~ ***100 000 euroa*** sijoittajaa kohden 2 artiklan 2 a ~~tai 2 c~~ kohdassa tarkoitettujen saatavien osalta.

Jäsenvaltiot, joissa suoja on … päivänä …kuuta … (+) yli ~~50 000 euroa~~ ***100 000 euroa***, voivat pitää kyseisen suojatason voimassa enintään kolmen vuoden ajan mainitusta ajankohdasta. Tämän jälkeen näiden jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että suojataso on ~~50 000 euroa~~ ***100 000 euroa***.

Jäsenvaltioiden, jotka muuntavat euroina ilmoitetut määrät kansalliseksi valuutakseen, on käytettävä muuntamisessa aluksi … päivänä …kuuta … (+) voimassa olevaa vaihtokurssia.

Jäsenvaltiot voivat pyöristää muuntamisen tuloksena saadut määrät edellyttäen, että pyöristys on enintään 2 500 euroa.

(+) Muutosdirektiivin voimaantulopäivä.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Sen estämättä, mitä neljännessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on mukautettava toiseksi valuutaksi muunnetut suojatasot tässä kohdassa tarkoitettuun määrään ~~viiden vuoden~~ ***kahden vuoden*** välein. Jäsenvaltiot voivat mukauttaa suojatasoja aiemmin komissiota kuultuaan odottamattomien tapahtumien, kuten valuuttakurssivaihteluiden vuoksi.". **[tark. 22, 25 ja 26 sekä oikaisun ([1]) 1 kohta]**

b) Lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. ~~Komissio voi mukauttaa~~ ***Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 13 a artiklan mukaisesti*** 1 kohdassa ~~tarkoitettua määrää delegoiduilla säädöksillä~~ ***tarkoitetun suojatason mukauttamiseksi*** seuraavien tekijöiden perusteella: **[tark. 27]**

a) unionissa vallitseva inflaatiotaso komission julkaiseman yhdenmukaistetun kuluttajahintaindeksin muutosten perusteella;

b) se, kuinka paljon varoja ja rahoitusvälineitä sijoituspalveluyrityksillä on keskimäärin hallussaan yksityissijoittajien lukuun.".

c) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltio voi säätää, että sijoittajien korvausjärjestelmistä annettava suoja ei kata tiettyjä sijoittajia 2 artiklan 2 a ~~tai 2 c~~ kohdassa tarkoitettujen saatavien osalta lainkaan tai että kyseiset saatavat katetaan alemman suojatason mukaan. Luettelo näistä poikkeuksista esitetään liitteessä I.". **[tark. 22]**

d) Poistetaan 4 kohta.

(5) Lisätään artiklat seuraavasti:

"4 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että sijoittajien korvauskorvausjärjestelmillä on asianmukaiset järjestelmät mahdollisten vastuidensa määritystä varten. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että sijoittajien korvauskorvausjärjestelmiä rahoitetaan riittävästi suhteessa niiden vastuisiin. ***Jäsenvaltioiden on toimitettava EAMV:lle säännöllisesti asiaan liittyvää tietoa mahdollisista vastuista ja niitä vastaavasta suhteutetusta rahoituksesta.*** **[tark. 28]**

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kukin järjestelmä asettaa rahoituksen tavoitetason, joka on vähintään ~~0,5 prosenttia~~ ***0,3 prosenttia*** sellaisten sijoituspalveluyritysten ~~tai yhteissijoitusyritysten~~ hallussa pitämien, hallinnoimien tai hoitamien varojen ja rahoitusvälineiden arvosta, jotka kuuluvat sijoittajien korvausjärjestelmän antaman suojan soveltamisalaan. Katettujen varojen ja rahoitusvälineiden arvo lasketaan vuosittain ~~1 päivänä tammikuuta~~ ***31 päivänä joulukuuta***. **[tark. 29]**

~~Komissio hyväksyy~~ ***Siirretään komissiolle valta antaa*** 13 a artiklan ~~mukaisilla delegoiduilla säädöksillä ja 13 b ja 13 c artiklan mukaisin edellytyksin toimenpiteet~~ ***mukaisesti delegoituja säädöksiä***, joilla määritetään sijoittajien korvausjärjestelmien antaman suojan soveltamisalaan kuuluvien varojen ja rahoitusvälineiden arvon laskentamenetelmä järjestelmissä vahvistettavan rahoituksen tavoitetason määrittämiseksi ~~ja rahoituksen tavoitetason muuttamiseksi rahoitusmarkkinoilla tapahtuvan kehityksen perusteella~~.

([1]) P7_TA-PROV(2011)0313(COR01).

Kun otetaan huomioon katettujen varojen arvo, joka lasketaan vuosittain ensimmäisen alakohdan mukaisesti, rahoitusmarkkinoilla tapahtuva kehitys ja tarve varmistaa tarkoituksenmukaisten korvausten maksaminen sijoittajille, komissiolle siirretään myös valta antaa 13 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä rahoituksen vähimmäistavoitetason muuttamiseksi. Komissio antaa joka tapauksessa viimeistään … (+) Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa tarkastellaan tarvetta mukauttaa tässä kohdassa säädettyä rahoituksen tavoitetasoa.

Jotta komissio voi laskea kolmannessa alakohdassa tarkoitetun asianmukaisen rahoituksen tavoitetason, kunkin jäsenvaltion on toimitettava vuosittain komissiolle ja EAMV:lle sijoittajien korvausjärjestelmien rahoitustilannetta 31 päivänä joulukuuta koskevat tarpeelliset tiedot. Jäsenvaltioiden on toimitettava tiedot komissiolle viimeistään seuraavan vuoden 31 päivänä maaliskuuta.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja EAMV:lle myös seuraavat tiedot:

a) sijoituspalveluyritysten sijoittajien puolesta hallussa pitämien katettujen arvopapereiden ja varojen määrä;

b) hallussa pidettyjen tai hoidettujen, suojan piiriin kuuluvien varojen ja rahoitusvälineiden arvo;

c) asiakkaiden määrä;

d) sijoitustoimien tuottamat tulot;

e) kunkin sijoituspalveluyrityksen pääomataso;

f) kunkin asiakkaan saaman korvauksen enimmäismäärä;

g) arvopapereiden myyntiä ja ostoa koskevien liiketoimien keskimääräinen liikevaihto;

h) hyväksyttyjen henkilöiden tai toimijoiden määrä. **[tark. 30]**

3. Rahoituksen tavoitetaso on rahoitettava ennen 2 artiklan 2 ~~tai 2 b~~ kohdan kannalta merkityksellisiä tapahtumia ja riippumatta siitä, esiintyykö niitä. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kunkin järjestelmän rahoituksen tavoitetaso saavutetaan ~~kymmenen vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta~~ ***viimeistään … päivänä …kuuta …*** (++) ja että kukin sijoittajien korvausjärjestelmä laatii ja noudattaa asianmukaisia suunnitelmia kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi. **[tark. 21 ja 31]**

Maksuosuudet, jotka kerätään rahoituksen tavoitetason saavuttamiseksi, voidaan sijoittaa vain käteistalletuksina ja vähäriskisinä varoina, joiden lopulliseen erääntymispäivään jäljellä oleva juoksuaika on enintään 24 kuukautta ja jotka voidaan muuttaa rahaksi yhden kuukauden pituisen määräajan kuluessa.

3 a. Kunkin jäsenen maksuosuus sijoittajien korvausjärjestelmään on määritettävä jäsenkohtaisesti jäsenelle aiheutuvan riskin määrän perusteella. Jotta tämän kohdan soveltaminen voidaan yhdenmukaistaa tietyssä määrin jäsenvaltioissa, komissio antaa 13 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla selvennetään, miten kunkin jäsenen maksuosuus sijoittajien korvausjärjestelmään on määritettävä. **[tark. 32]**

3 b. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pienentää sijoittajien korvausjärjestelmän niiden jäsenten maksuosuuksia, jotka toteuttavat vapaaehtoisesti lisätoimia toiminnallisen riskin pienentämiseksi.

(+) ***Kaksi vuotta muutosdirektiivin voimaantulon jälkeen.***
(++) ***Viisi vuotta muutosdirektiivin voimaantulon jälkeen.***

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös pienentää sijoittajien korvausjärjestelmän niiden jäsenten maksuosuuksia, jotka ovat osoittaneet, että niiden käyttämät alemman tason säilyttäjät noudattavat samoja vaatimuksia toiminnallisen riskin pienentämiseksi.

Tällaiset maksuosuuksien pienentämiset eivät vaikuta sijoittajien korvausjärjestelmän rahoituksen tavoitetasoon. **[tark. 33]**

3 c. Edellä olevan 3 b kohdan yhdenmukaisten soveltamisedellytysten varmistamiseksi EAMV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa vahvistetaan sijoittajien korvausjärjestelmän maksuosuuksien pienentämistä koskevat ehdot.

EAMV toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle vuosittain.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

Maksuosuuksien riskiperusteisten pienentämisedellytysten arvioinnin on perustuttava muun muassa seuraaviin kriteereihin: varojen ja rahoitusvälineiden määrä ja jäsenen pääoman riittävyys ja vakaus ottaen huomioon jäsenen oikeudellinen asema ja jäsenen kotipaikassa sovellettu oikeudellinen kehys. **[tark. 34]**

4. Jäsenvaltioiden on sallittava se, että sijoittajien korvausjärjestelmät esittävät jäsenilleen lisämaksuosuuden suorittamista koskevia pyyntöjä siinä tapauksessa, että rahoituksen tavoitetaso ei riitä 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen korvausvaatimusten täyttämiseen. Kyseiset ylimääräiset kannatusmaksut saavat olla enintään ~~0,5 prosenttia~~ ***0,3 prosenttia*** 2 kohdassa tarkoitetuista suojatuista varoista ja rahoitusvälineistä. Tällaiset ylimääräiset kannatusmaksut eivät saa vaarantaa kyseisen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakautta, ja niiden on perustuttava kohtuullisuusperiaatteeseen. ***Jäsenvaltiot voivat pyytää ylimääräisiä maksuja EAMV:ta ja finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010 (*) perustettua Euroopan järjestelmäriskikomiteaa kuultuaan.*** **[tark. 35]**

5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että sijoittajien korvausjärjestelmillä on käytettävissään riittävät vaihtoehtoiset rahoitusjärjestelyt, joiden avulla ne voivat saada lyhytaikaista rahoitusta järjestelmälle esitettävien korvausvaatimusten täyttämiseksi sen jälkeen, kun ennakkorahoitettu määrä on käytetty loppuun. Kyseisiin järjestelyihin voi kuulua ~~luottojärjestelyitä liikepankeilta. Niihin voi kuulua myös luottojärjestelyitä julkisilta laitoksilta~~ ***kaupallisia lainajärjestelyjä ja liikepankkien ja julkisten laitosten,*** myös ***jäsenvaltioiden, lainamekanismeja*** edellyttäen, että järjestelyt hoidetaan kaupallisin perustein. **[tark. 36]**

6. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että sijoittajien korvausjärjestelmien rahoituskustannukset katetaan viime kädessä siten, että ~~järjestelmän kattamat~~ ***ainoastaan*** sijoituspalveluyritykset ~~tai varojen tai rahoitusvälineiden säilyttäjänä toimivat kolmannet~~ vastaavat sijoitustoimiin liittyvistä kustannuksista ~~ja järjestelmän kattamat yhteissijoitusyritykset tai niiden säilytysyhteisöt tai kolmannet yhteissijoitusyrityksen toimintaan liittyvistä kustannuksista~~. Jäseniltä on perittävä vuosittain säännöllisiä kannatusmaksuja. **[tark. 37]**

Tukeakseen edelleen sijoittajien korvausjärjestelmien toimintaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) järjestelmät pystyvät tarvittaessa perimään maksuja jäseniltään suorittaakseen korvausmaksuja 9 artiklan 2 kohdassa säädetyssä määräajassa, korvausmaksujen ennakoimiseksi ja korvausmaksujen suorittamisen jälkeen;

b) toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet ryhtyä toimiin sellaisia yrityksiä vastaan, jotka eivät suorita maksua sitä pyydettäessä. **[tark. 38]**

7. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 2 kohdassa tarkoitettu rahoituksen tavoitetaso ja 3 kohdassa tarkoitettu rahoitustaso alueellaan sijaitsevien sijoittajien korvausjärjestelmien osalta vuosittain EAMV:lle. Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava kyseiset tiedot, jotka on toimitettava vahvistuksineen EAMV:lle vuosittain 31 päivään tammikuuta mennessä.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot julkaistaan sijoittajien korvausjärjestelmien verkkosivustolla vähintään kerran vuodessa.

7 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoittajien korvausjärjestelmät saavat milloin tahansa ja ainakin pyynnöstä jäseniltään kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen sijoittajien varojen takaisinmaksun valmistelemiseksi. **[tark. 39]**

8. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ~~10 prosenttia~~ ***5 prosenttia*** 2 kohdassa tarkoitetusta sijoittajien korvausjärjestelmien ennakkorahoituksesta on käytettävissä lainanantoon muille sijoittajien korvausjärjestelmille ~~4 c artiklassa~~ ***4 b artiklassa*** säädetyin edellytyksin. ***Tällaista rahoitusmenetelmää on käytettävä vain silloin, kun tavanomaisia rahoituskeinoja ei ole käytettävissä***.

~~Komissio voi muuttaa 13 a artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä sekä 13 b ja 13 c artiklan mukaisin edellytyksin lainanantoon muille järjestelmille käytettävää prosentuaalista osuutta ennakkorahoituksesta rahoitusmarkkinoilla tapahtuvan kehityksen perusteella.~~ **[tark. 40]**

9. Komissio hyväksyy 13 a artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä toimenpiteet, joita käytetään määritettäessä

a) menetelmä, jolla määritetään 1 kohdassa tarkoitetut sijoittajien korvausjärjestelmien mahdolliset vastuut ***sekä riskiperusteiset maksuosuudet***; **[tark. 41]**

b) tekijät, jotka on otettava huomioon arvioitaessa, voivatko 4 kohdassa tarkoitetut ylimääräiset kannatusmaksut vaarantaa jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakauden;

c) 5 kohdassa tarkoitetut vaihtoehtoiset rahoitusjärjestelyt, jotka sijoittajien korvausjärjestelmillä on oltava käytettävissään voidakseen tarvittaessa saada lyhytaikaista rahoitusta;

d) perusteet, joilla määritetään 6 kohdassa tarkoitetut suojattujen yksiköiden kannatusmaksut.

10. Sen varmistamiseksi, että 7 kohdan toista alakohtaa sovelletaan yhtenäisin edellytyksin, EAMV laatii teknisten ~~standardien~~ ***täytäntöönpanostandardien*** luonnokset niiden yksityiskohtaisten tietojen määrittämiseksi, jotka järjestelmien on julkaistava.

EAMV toimittaa teknisten ~~standardien~~ ***täytäntöönpanostandardien*** luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012.

~~Komissio voi~~ ***Siirretään komissiolle valta*** hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut ~~teknisten standardien luonnokset~~ ***tekniset täytäntöönpanostandardit*** asetuksen (EU) N:o 1095/2010 ~~7 e artiklassa~~ ***15 artiklan*** vahvistetun menettelyn mukaisesti. **[tark. 42]**

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

4 b artikla

1. ~~Järjestelmällä on oltava oikeus~~ ***…*** (+++) ***jälkeen sijoittajien korvausjärjestelmä voi*** ottaa lainaa muilta 2 artiklassa tarkoitetuilta sijoittajien korvausjärjestelmiltä unionissa edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät: **[tark. 43]**

a) lainan ottava sijoittajien korvausjärjestelmä ei pysty täyttämään 2 artiklan 2 a ~~tai 2 c~~ kohdan mukaisia velvoitteitaan niiden täyttämiseksi suoritettujen aiempien maksujen vuoksi; **[tark. 22]**

b) ***sijoittajien korvausjärjestelmä, joka on*** a alakohdassa ~~tarkoitettu tilanne johtuu~~ ***tarkoitetussa tilanteessa, on aiemmin saavuttanut*** 4 a artiklan ~~3 kohdassa tarkoitettujen varojen puuttumisesta~~ ***2 kohdassa tarkoitetun rahoituksen tavoitetason***; **[tark. 44]**

c) lainan ottava sijoittajien korvausjärjestelmä on pyytänyt 4 a artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja ylimääräisiä kannatusmaksuja;

d) lainan ottava sijoittajien korvausjärjestelmä antaa laillisen sitoumuksen siitä, että lainatut varat käytetään saatavien maksamiseen 2 artiklan 2 a ~~ja 2 c~~ kohdan nojalla; **[tark. 22]**

e) **[Alakohta siirretty jäljemmäksi, uudeksi 1 kohdan kolmanneksi alakohdaksi]**

f) lainan ottavan sijoittajien korvausjärjestelmän on ilmoitettava pyydettyjen varojen määrä;

g) lainan ottava sijoittajien korvausjärjestelmä on ilmoittanut viipymättä EAMV:lle, että se aikoo lainata toiselta sijoittajien korvausjärjestelmältä, ja ilmaissut, miten a–f alakohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät, ja niiden varojen määrän, jotka se aikoo lainata.

Ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitettu määrä määritetään seuraavasti:

[2 artiklan 2 a ~~ja 2 c~~ kohdan mukaisesti maksettavien saatavien määrä)] − [4 a artiklan 7 kohdassa tarkoitetun rahoituksen taso] + [4 a artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen ylimääräisten kannatusmaksujen enimmäismäärä] **[tark. 22]**

Sijoittajien korvausjärjestelmä, joka ei ole maksanut takaisin muilta järjestelmiltä tämän artiklan nojalla otettua lainaa, ei saa ottaa lainaa muilta sijoittajien korvausjärjestelmiltä eikä antaa niille lainaa.

Muut sijoittajien korvausjärjestelmät toimivat lainanantajina. Tämän vuoksi jäsenvaltiot, joissa on useampia kuin yksi järjestelmä, on nimettävä niiden joukosta yksi järjestelmä kyseisen jäsenvaltion lainanantajaksi ja ilmoitettava se EAMV:lle. ***Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimet varmistaakseen, että kaikille sidosryhmille tiedotetaan, mikä järjestelmä on lainanantajajärjestelmä ja miten järjestelmä toimii.*** Jäsenvaltiot voivat päättää itse siitä, maksavatko muut saman jäsenvaltion sijoittajien korvausjärjestelmät korvauksia lainanantajajärjestelmälle ja, jos maksavat, kuinka tämä tapahtuu. **[tark. 45]**

2. Lainan myöntämiselle on asetettava seuraavat ehdot:

a) jollei seuraavassa alakohdassa säädetystä rajoituksesta muuta johdu, kukin sijoittajien korvausjärjestelmä lainaa määrän, joka on oikeassa suhteessa kussakin järjestelmässä suojattujen varojen ja rahoitusvälineiden määrään, ottamatta huomioon lainan ottavaa sijoittajien korvausjärjestelmää. Määrät lasketaan uusimpien 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella;

(+++) ***Viisi vuotta muutosdirektiivin voimaantulon jälkeen.***

b) lainan ottavan sijoittajien korvausjärjestelmän on maksettava laina takaisin viimeistään viiden vuoden kuluttua; **[Toinen virke siirretty kolmanneksi alakohdaksi]**

c) ~~korko vastaa Euroopan~~ ***laina-aikana koron on vastattava sen*** keskuspankin maksuvalmiusluoton korkoa ~~laina-aikana~~ ***jonka liikkeeseen laskemassa valuutassa laina otettiin***. **[tark. 46]**

Kullekin lainan ottavalle sijoittajien korvausjärjestelmälle lainattava kokonaismäärä saa olla enintään 20 prosenttia niiden 4 a artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen varojen kokonaismäärästä, jotka ovat käytettävissä unionin tasolla lainanantoon.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukainen takaisinmaksu voidaan suorittaa vuotuisina erinä ja korkoa peritään vasta takaisinmaksun aikaan.

3. EAMV:n on vahvistettava, että 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset on täytetty, ilmoitettava kunkin sijoittajien korvausjärjestelmän lainaksi antamat määrät, jotka on laskettu 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja 2 kohdan c alakohdan mukainen lähtökohtana oleva korko sekä lainan kesto.

EAMV toimittaa vahvistuksensa yhdessä 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen tietojen kanssa lainanantajajärjestelmille 15 työpäivän kuluessa siitä, kun se on saanut nämä tiedot lainan ottavilta järjestelmiltä. Lainanantajajärjestelmien on maksettava laina viipymättä ja joka tapauksessa viimeistään 15 työpäivän kuluessa siitä, kun EAMV on toimittanut vahvistuksen ja tiedot, lainan ottavalle järjestelmälle.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että lainan ottavan sijoittajien korvausjärjestelmän perimät maksuosuudet ovat riittäviä lainatun määrän maksamiseksi takaisin ja rahoituksen tavoitetason saavuttamiseksi uudelleen mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään ~~kymmenen vuoden~~ ***viiden vuoden*** kuluttua lainan vastaanotosta. **[tark. 47]**

Kaikki muut saatavat ovat toisarvoisia verrattuna lainan myöntäneeseen sijoittajien korvausjärjestelmään. Tällaista sijoittajien korvausjärjestelmää pidetään etuoikeutettuna velkojana ja se on etusijalla velkojien joukossa. **[tark. 48]**

Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön muita suosituimmuuskriteerejä eri velkojien suhteen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toisen alakohdan soveltamista. **[tark. 49]**

5. Sijoittajien korvausjärjestelmien välisen yhteistyön tehostamiseksi järjestelmien tai tarvittaessa toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä kirjallisia yhteistyösopimuksia. Kyseisissä sopimuksissa on otettava huomioon ***yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa*** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY (**) vahvistetut vaatimukset. **[tark. 50]**

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen sopimusten olemassaolosta ja sisällöstä EAMV:lle. EAMV voi antaa sopimuksista lausuntoja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 8 artiklan 2 kohdan g alakohdan ja 34 artiklan nojalla. Jos toimivaltaiset viranomaiset tai sijoittajien korvausjärjestelmät eivät pääse sopimukseen tai sopimuksen tulkinnasta syntyy kiistaa, EAMV:n on ratkaistava erimielisyydet asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan nojalla.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen sopimusten puuttuminen ei saa vaikuttaa 2 artiklan 2 a tai 2 c kohdan mukaisiin sijoittajien saataviin. **[tark. 22]**

_____

(*) ***EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1.***
(**) ***EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.***".

(6) Korvataan 5 ja 6 artikla seuraavasti:

"5 artikla

1. Jos sijoituspalveluyritys~~, yhteissijoitusyritys, säilytysyhteisö~~ tai kolmannet, joiden on kuuluttava järjestelmään 2 artiklan 1 kohdan nojalla, eivät täytä niille tämän järjestelmän jäsenenä kuuluvia velvoitteita, sijoituspalveluyritykselle ~~tai yhteissijoitusyritykselle~~ toimiluvan myöntäneet toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat asiasta tiedon saatuaan yhteistyössä sijoittajien korvausjärjestelmän kanssa kaikki aiheelliset toimenpiteet, mukaan lukien seuraamusten määrääminen, varmistaakseen, että ~~yhteissijoitusyritys,~~ sijoituspalveluyritys~~, säilytysyhteisö~~ tai kolmannet täyttävät velvoitteensa.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä ei voida varmistaa, että sijoituspalveluyritys~~, yhteissijoitusyritys, säilytysyhteisö~~ tai kolmannet täyttävät velvoitteensa, sijoittajien korvausjärjestelmä voi vähintään ~~12 kuukautta~~ ***6 kuukautta*** aiemmin ilmoittaa aikomuksestaan erottaa sijoituspalveluyritys~~, yhteissijoitusyritys, säilytysyhteisö~~ tai kolmannet järjestelmästä, jos viranomaiset antavat nimenomaisen suostumuksensa. Sijoittajien korvausjärjestelmän on annettava tänä aikana tehdyille sijoitustoimille ~~tai harjoitetulle yhteissijoitusyrityksen toiminnalle~~ edelleen 2 artiklan ~~2 a ja 2 c kohdassa~~ ***2 kohdassa*** tarkoitettu suoja. Jos sijoituspalveluyritys~~, yhteissijoitusyritys, säilytysyhteisö~~ tai kolmannet eivät tämän määräajan päättyessä ole täyttäneet velvoitteitaan, sijoittajien korvausjärjestelmä voi erottaa kyseisen sijoituspalveluyrityksen järjestelmästä, jos toimivaltaiset viranomaiset antavat nimenomaisen suostumuksensa.

3. Sijoituspalveluyritys~~, yhteissijoitusyritys, säilytysyhteisö~~ tai kolmannet, jotka on jätetty sijoittajien korvausjärjestelmän ulkopuolelle, voivat jatkaa sijoitustoimia ~~tai yhteissijoitusyrityksen toimintaa~~ taikka niille voidaan luovuttaa edelleen sijoittajien ~~ja yhteissijoitussijoitusyritysten~~ rahoitusvälineitä seuraavin edellytyksin:

a) sijoituspalveluyritys tai kolmannet olivat tehneet ennen erottamista vaihtoehtoisia korvausjärjestelyitä, joilla varmistetaan, että sijoittajat ~~ja yhteissijoitusyritykset~~ saavat suojan, joka on vähintään vastaava kuin virallisesti hyväksytyn järjestelmän tarjoama suoja, ja että vaihtoehtoinen järjestelmä on ominaisuuksiltaan virallisesti hyväksytyn järjestelmän kaltainen;

b) sijoituspalveluyrityksen ~~tai yhteissijoitusyrityksen~~ toimiluvasta vastuussa oleva toimivaltainen viranomainen on vahvistanut, että a alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät.

4. Jos sijoituspalveluyritys ~~tai yhteissijoitusyritys~~, jonka erottamista on ehdotettu 2 kohdan mukaisesti, ei pysty tekemään vaihtoehtoisia järjestelyjä, jotka täyttävät 3 kohdassa asetetut edellytykset, toimiluvan antaneiden toimivaltaisten viranomaisten on

~~a)~~ ~~peruutettava välittömästi sen sijoituspalveluyrityksen~~ toimilupa~~, jolle ne ovat myöntäneet toimiluvan;~~

~~b)~~ peruutettava ***kyseinen toimilupa*** välittömästi ~~sen yhteissijoitusyrityksen toimilupa, jonka ne ovat hyväksyneet.~~

5. Jos ~~säilytysyhteisö tai~~ kolmannet, joiden erottamista on ehdotettu 2 kohdan mukaisesti, eivät pysty tekemään vaihtoehtoisia järjestelyitä, jotka täyttävät 3 kohdassa asetetut edellytykset, niille ei saa luovuttaa sijoittajien ~~tai yhteissijoitusyritysten~~ varoja. **[tark. 51]**

6 artikla

Edellä 2 artiklan ~~2 a ja 2 c kohdassa~~ ***2 kohdassa*** tarkoitettu suoja kattaa sijoitustoimet, jotka on tehty ennen toimiluvan peruuttamista, sijoituspalveluyrityksen ~~tai yhteissijoitusyrityksen~~ toimiluvan peruuttamisen jälkeenkin.". **[tark. 52]**

(7) Korvataan 8 ja 9 artikla seuraavasti:

"8 artikla

1. Edellä 4 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettua suojaa sovelletaan sijoittajan kaikkiin saataviin samalta sijoituspalveluyritykseltä ~~tai samalta yhteissijoitusyritykseltä~~ tämän direktiivin mukaisesti riippumatta tilien lukumäärästä, valuutasta ja sijainnista unionissa. **[tark. 53]**

2. Edellä 4 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettua suojaa laskettaessa otetaan huomioon kullekin sijoittajalle yhteisistä sijoitustoimista kuuluva osuus.

~~Ellei erityismääräyksiä ole, saatavat jaetaan tasan sijoittajien kesken.~~ **[tark. 54]**

Sijoittajalla, jonka saatavia ei saada täysimääräisesti takaisin, on oikeus samaan suojan tasoon kaikista saatavista. **[tark. 55]**

Jäsenvaltiot voivat säätää, että sellaisia yhteisiä sijoitustoimia koskevat saatavat, joihin vähintään kahdella henkilöllä on oikeus sellaisen yhtiön osakkaina tai sellaisen yhdistyksen tai vastaavan yhteisön jäseninä, joka ei ole oikeushenkilö, voidaan 4 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen rajojen laskemiseksi yhdistellä ja käsitellä siten kuin ne olisivat peräisin yhden sijoittajan tekemästä sijoituksesta.

3. Jos sijoittajalla ei ole oikeutta hallussa pidettäviin varoihin tai ~~arvopapereihin~~ ***rahoitusvälineisiin***, saa korvauksen henkilö, jolla on niihin oikeus, jos tämä henkilö on tunnistettu tai tunnistetaan ennen 2 artiklan ~~2 ja 2 b kohdassa~~ ***2 kohdassa*** tarkoitettua määrityksen tai päätöksenteon ajankohtaa.

Jos oikeudenomistajia on useita, kunkin osuus otetaan huomioon määrien tai ~~arvopaperien~~ ***rahoitusvälineiden*** hallintaa säätelevien säännösten mukaisesti 4 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuja rajoja laskettaessa. **[tark. 56]**

9 artikla

1. Sijoittajien korvausjärjestelmässä on toteutettava aiheelliset toimenpiteet 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määrityksen tai päätöksen antamiseksi tiedoksi sijoittajille, ja jos korvaus on oikeutettu, korvauksen maksamiseksi mahdollisimman nopeasti. Korvausjärjestelmässä voidaan asettaa määräaika, jonka kuluessa sijoittajien on esitettävä vaatimuksensa. Tämän määräajan on oltava vähintään viisi kuukautta 2 artiklan 2 ~~tai 2 b~~ kohdassa tarkoitetun määrityksen tai päätöksen teko- tai julkistamisajankohdasta. **[tark. 21]**

Sitä, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määräaika on päättynyt, ei voida käyttää sijoittajien korvausjärjestelmässä syynä kieltäytyä antamasta ***täyttä*** suojaa sijoittajalle, joka ei ole voinut ajoissa valvoa oikeuttaan saada korvausta. **[tark. 57]**

Sijoitusyritysten on ilmoitettava verkkosivustoillaan kaikki tiedot korvaussuojaa ja tämän direktiivin mukaisen maksun saamiseksi toteutettavia toimia koskevista vaatimuksista ja ehdoista. **[tark. 58]**

2. Sijoittajien korvausjärjestelmän on kyettävä maksamaan sijoittajan saatava mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään kolmen kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona saatavan oikeutus ja määrä on todettu.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

Poikkeuksellisissa olosuhteissa sijoittajien korvausjärjestelmä voi pyytää toimivaltaisilta viranomaisilta määräajan pidentämistä. Tälalienen pidennys saa olla enintään kolme kuukautta. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava välittömästi EAMV:lle sijoittajien korvausjärjestelmälle myönnetystä pidennyksestä ja pidennyksen perusteista.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että sijoittajien korvausjärjestelmät voivat osallistua maksukyvyttömyys- tai tuomioistuinmenettelyihin, joilla voi olla merkitystä saatavan oikeutuksen ja määrän toteamisen kannalta.

Kolmas alakohta ei rajoita sijoittajien korvausjärjestelmien mahdollisuutta ottaa käyttöön muita menetelmiä saatavan oikeutuksen tai määrän määritystä varten.

Jos lopullista maksua ei ole suoritettu yhdeksän kuukauden kuluessa 2 artiklan 2 ~~tai 2 b~~ kohdassa tarkoitetun määrityksen tai päätöksen tekoajankohdasta, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kyseinen sijoittajien korvausjärjestelmä maksaa kolmen kuukauden kuluessa määrityksen tai päätöksen tekemisestä tilapäisesti korvauksesta osan, joka on vähintään kolmasosa alkuperäisen arvion mukaisen saatavan määrästä. Loppuosa maksetaan viimeistään kolmen kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona saatavan oikeutus ja määrä on todettu. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että sijoittajien korvausjärjestelmällä on mahdollisuus periä tilapäisesti maksetut määrät takaisin, jos todetaan, että saatava ei ollut oikeutettu. **[tark. 21]**

Komissio antaa 13 a artiklan ~~mukaisilla delegoiduilla säädöksillä ja 13 b ja 13 c artiklan mukaisin edellytyksin toimenpiteet, joita käytetään~~ ***mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään*** sijoittajien saatavien käsittelyssä ~~noudatettavan menettelyn määrityksessä ja niiden teknisten perusteiden määrityksessä, joiden mukaan lasketaan yhteissijoitusyrityksen arvon aleneminen 2 artiklan 2 b ja 2 c kohdassa mainittujen tapahtumien johdosta~~ ***noudatettava menettely***. **[tark. 59]**

3. Sijoittajien korvausjärjestelmä voi edellä 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetystä määräajasta poiketen lykätä maksuja siihen saakka, kunnes tuomioistuin on tehnyt päätöksensä tai toimivaltainen viranomainen suorittanut määrityksen, jos sijoittaja tai muu henkilö, jolla on sijoitustoimiin liittyviä oikeuksia tai niitä koskevia etuja, on asetettu syytteeseen direktiivin 2005/60/EY 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyä rahanpesua koskevasta rangaistavasta teosta ***tämän direktiivin aiheena olevien rahavarojen suhteen tai 9 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston suosituksen aiheena olevan terroristiryhmien suoran tai epäsuoran rahoittamisen suhteen*** tai on kanteen kohteena direktiivin 2003/6/EY rikkomisen vuoksi.". **[tark. 60]**

(8) Korvataan 10 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kukin sijoituspalveluyritys ~~tai yhteissijoitusyritys~~ toteuttaa aiheelliset toimenpiteet saattaakseen nykyisten ja mahdollisten sijoittajien käyttöön tiedot, jotka nämä tarvitsevat tunnistaakseen sijoittajien korvausjärjestelmän, johon sijoituspalveluyritys ~~tai yhteissijoitusyritys~~ ja sen unionissa toimivat sivuliikkeet kuuluvat, tai muun 2 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tai 5 artiklan 3 kohdassa säädetyn vaihtoehtoisen järjestelyn. Sijoittajille ilmoitetaan sijoittajien korvausjärjestelmää tai muita sovellettavia järjestelyitä koskevista säännöksistä ja erityisesti sijoittajien korvausjärjestelmän tarjoaman suojan määrästä ja laajuudesta sekä kaikista jäsenvaltioiden tämän osalta laatimista säännöistä. Nämä tiedot esitetään helposti ymmärrettävässä muodossa. **[tark. 61]**

Pyynnöstä annetaan myös tietoa korvauksen ehdoista sekä muodollisuuksista, jotka on täytettävä korvauksen saamiseksi.

Tietojen on oltava asiallisia ja selkeitä, eivätkä ne saa olla harhaanjohtavia, ja niissä on erityisesti annettava selvitys kyseisen korvausjärjestelmän kattamista tilanteista ja saatavista sekä siitä, kuinka sijoittajien korvausjärjestelmää sovelletaan rajat ylittävissä tilanteissa. Tiedoissa olisi myös annettava esimerkkejä sellaisista tilanteista ja saatavista, joita järjestelmä ei kata.

1 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoittajan sijoittajien korvausjärjestelmään maksama rahamäärä on selkeä ja avoin. Rahamäärä, joka peritään kultakin yksittäiseltä sijoittajalta järjestelmän jäsenyydestä joko prosentuaalisena osuutena tehdystä sijoituksesta tai sijoituksen hintaan lisättävänä maksuna, on tehtävä selväksi kullekin nykyiselle tai tulevalle sijoittajalle.". **[tark. 62]**

(9) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

"12 artikla

1. Sijoittajien korvausjärjestelmillä, jotka suorittavat maksuja korvausten maksamiseksi sijoittajille, voivat olla suoritetun maksun rajoissa sijaantulijoina ~~kyseisten sijoittajien oikeuksiin~~ selvitysmenettelyissä ***olevien tahojen oikeuksien osalta***, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita kansallisessa lainsäädännössä järjestelmille annettuja oikeuksia. **[tark. 63]**

2. Kun on kyse tappioista, jotka johtuvat 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla sellaisten kolmansien taloudellisesta tilanteesta, jotka pitävät hallussaan sijoittajalle kuuluvia rahoitusvälineitä sijoitustoimien yhteydessä, sijoittajien korvausjärjestelmät, jotka suorittavat maksuja korvauksina sijoittajille, voivat olla suoritetun maksun rajoissa sijaantulijoina sijoittajan tai sijoituspalveluyrityksen oikeuksien osalta selvitysmenettelyissä.

~~3. Kun on kyse tappioista, jotka johtuvat 2 artiklan 2 c kohdassa tarkoitetulla tavalla sellaisen säilytysyhteisön tai sellaisten kolmansien taloudellisesta tilanteesta, jolle/joille yhteissijoitusyrityksen varat on luovutettu, järjestelmillä, jotka suorittavat maksuja korvauksina yhteissijoitusyritysten osuudenhaltijoille, on suoritetun maksun rajoissa sijaantulo oikeus yhteissijoitusyrityksen tai sen osuudenhaltijoiden oikeuksiin selvitysmenettelyissä.~~ **[tark. 64]**

4. Jos kolmannet, jotka pitävät hallussaan sijoittajalle kuuluvia rahoitusvälineitä sijoitustoimien yhteydessä, ~~taikka jos säilytysyhteisö tai kolmannet, joille yhteissijoitusyrityksen varat on luovutettu,~~ sijaitsevat kolmannessa maassa, jonka oikeusjärjestelmässä ei sallita väliintulo-oikeutta sijoituspalveluyrityksen ~~tai yhteissijoitusyrityksen~~ oikeuksiin, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että sijoituspalveluyritys ~~tai yhteissijoitusyritys palauttavat~~ ***palauttaa*** sijoittajien korvausjärjestelmälle selvitysmenettelyissä saamiaan varoja vastaavan määrän varoja.". **[tark. 65]**

(10) Lisätään artikla seuraavasti:

"13 a artikla

1. ~~Komissiolle~~ siirretään ~~määräämättömäksi ajaksi~~ ***komissiolle*** valta antaa ~~4 a artiklan 2 kohdassa, 4 a artiklan 8 kohdassa~~ ***delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.***

1 a. Siirretään 4 artiklan 1 a kohdassa, 4 a artiklan 2 kohdan 2 ja 3 alakohdassa, 4 a artiklan 3 a kohdassa, 4 a artiklan 3 c kohdan kolmannessa alakohdassa, 4 a artiklan 9 kohdassa ja 9 artiklan 2 kohdan kuudennessa alakohdassa ~~tarkoitettuja~~ ***tarkoitettu valta antaa*** delegoituja säädöksiä ***komissiolle neljäksi vuodeksi … päivästä …kuuta …*** (+). ***Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen neljän vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista.***

1 b. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artiklan 1 a kohdassa, 4 a artiklan 2 kohdan 2 ja 3 alakohdassa, 4 a artiklan 3 a kohdan, 4 a artiklan 3 c kohdan kolmannessa alakohdassa, 4 a artiklan 9 kohdassa ja 9 artiklan 2 kohdan kuudennessa alakohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

(+) ***Muutosdirektiivin voimaantulopäivä.***

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

2. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2 a. Edellä olevien 4 artiklan 1 a kohdan, 4 a artiklan 2 kohdan 2 ja 3 alakohdan, 4 a artiklan 3 a kohdan, 4 a artiklan 3 c kohdan kolmannen alakohdan, 4 a artiklan 9 kohdan ja 9 artiklan 2 kohdan kuudennen alakohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

~~3. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 13 b ja 13 c artiklassa säädettyjä edellytyksiä.~~

~~13 b artikla~~

~~1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi peruuttaa 4 a artiklan 2 kohdassa, 4 a artiklan 8 kohdassa, 4 a artiklan 9 kohdassa ja 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron.~~

~~2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisen ajan kuluessa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee ja mainitsee peruuttamisen syyt.~~

~~3. Peruuttamispäätös lopettaa päätöksessä mainitun säädösvallan siirron. Se tulee voimaan välittömästi tai siinä määriteltynä myöhempänä ajankohtana. Se ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen. Se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.~~

~~13 c artikla~~

~~1. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa sen tiedoksi antamisesta. Euroopan parlamentin ja neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa pidennetään yhdellä kuukaudella.~~

~~2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se tulee voimaan säädöksessä mainittuna päivänä.~~

~~Delegoitu säädös voidaan julkaista Euroopan unionin virallisessa lehdessä, ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat molemmat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa kyseistä säädöstä.~~

~~3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä, säädös ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt delegoidun säädöksen vastustamiseen.~~". **[tark. 66]**

(11) Lisätään artikla seuraavasti:

"14 a artikla

Jäsenvaltiot voivat tehdä tietojenvaihtoa koskevia yhteistyösopimuksia kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa direktiivin 2004/39/EY 63 artiklan ja direktiivin 2009/65/EY 102 artiklan mukaisesti.".

(12) Muutetaan liite I seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Rahoitusvälineiden markkinoita koskevan direktiivin 2004/39/EY liitteessä II olevan I jakson 1–4 kohdassa tarkoitetut ammattimaiset sijoittajat.".

b) Poistetaan 2, 3 ja 8 kohta.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava viimeistään … (*) tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Niiden on sovellettava kyseisiä säännöksiä … (**), lukuun ottamatta 4 b artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja säännöksiä, joita on sovellettava 31 päivästä joulukuuta 2013.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltiot säätävät siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

2 a. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden, jotka noudattavat liittymissopimusten mukaista siirtymäkautta direktiivin 97/9/EY 4 artiklan saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä, on noudatettava kyseisen artiklan 1 ja 2 kohtaa kansallisten siirtymäkausiensa päätyttyä. **[tark. 67]**

2 a artikla

Kertomus ja uudelleentarkastelu

EAMV arvioi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 tämän direktiivin mukaisten valtuuksiensa ja tehtäviensä vastaanottamisesta aiheutuvat henkilöstö- ja resurssitarpeensa ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Komissio antaa sidosryhmiä julkisesti kuultuaan viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2012 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa tarkastellaan nykyisiä sijoittajien korvausjärjestelmiä täydentävän tai ne korvaavan vakuutussopimusten järjestelmän käyttöönottoon liittyviä etuja ja haittoja.

Jotta varmistetaan sijoittajien suojan yhtäläinen taso riippumatta siitä, sijoittavatko he varojaan suoraan sijoituspalveluyritysten vai epäsuoraan yhteissijoitusyritysten kautta, kertomuksessa on tuleva yhteissijoitusyritysten säilytysyhteisöjä koskeva komission ehdotus huomioon ottaen ja sidosryhmien avoimen kuulemisen jälkeen myös yksilöitävä sääntelyn puutteet, vastaavantasoisia korvauksia koskevat puutteet mukaan luettuina, sekä arvioitava, kuinka paljon kustannuksia aiheutuisi direktiivin 97/9/EY soveltamisalan laajentamisesta yhteissijoitusyrityksiin ja mitä etuja sillä saavutettaisiin. Kertomukseen on tarvittaessa sisällytettävä soveltamisalan yhteissijoitusyrityksiin ulottamisen käytännön järjestelyjä koskevia lainsäädäntöehdotuksia. **[tark. 68 ja oikaisun ([1]) 2 kohta]**

(*) ***12 kuudauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.***
(**) ***18 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.***
([1]) P7_TA-PROV(2011)0313(COR01).

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

Jäsenvaltioiden mahdollisuus rajoittaa muuntogeenisten kasvien viljelyä tai kieltää se alueellaan ***I

P7_TA(2011)0314

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi direktiivin 2001/18/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse jäsenvaltioiden mahdollisuudesta rajoittaa muuntogeenisten kasvien viljelyä tai kieltää se alueellaan (KOM(2010)0375 – C7-0178/2010 – 2010/0208(COD))

(2013/C 33 E/38)

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0375),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0178/2010),

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan ja 192 artklan 1 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 9. joulukuuta 2010 antaman lausunnon ([1]),

— ottaa huomioon alueiden komitean 28. tammikuuta 2011 antaman lausunnon ([2]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 55 ja 37 artiklan,

— ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon (A7-0170/2011),

([1]) EUVL C 54, 19.2.2011, s. 51.
([2]) EUVL C 104, 2.4.2011, s. 62.

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2010)0208

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 5. heinäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o …/2011 antamiseksi direktiivin 2001/18/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse jäsenvaltioiden mahdollisuudesta rajoittaa muuntogeenisten kasvien viljelyä tai kieltää se alueellaan

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen~~114 artiklan […]~~ ***192 artiklan 1 kohdan***, **[tark. 1]**

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([2]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([3])

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/18/EY ([4]) sekä muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista 22 päivänä syyskuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1829/2003 ([5]) vahvistetaan muuntogeenisten organismien, jäljempänä 'GMO', hyväksymistä varten kattava lainsäädäntökehys, jota sovelletaan kaikilta osin koko unionin alueella sellaisiin muuntogeenisiin organismeihin, joita käytetään viljelytarkoituksiin siemeninä tai muuna kasvien lisäysaineistona, jäljempänä 'viljelyyn tarkoitetut GMO:t'.

(2) Kyseisissä säädöksissä säädetään, että viljelyyn tarkoitetuille GMO:ille ~~suoritetaan~~on suoritettava yksilöllinen riskinarviointi, ennen kuin ne hyväksytään saatettavaksi unionin markkinoille***, ottaen huomioon direktiivin 2001/18/EY liitteen II mukaisesti GMO:ien suorat ja välilliset, välittömästi ja viipeellä ilmenevät sekä pitkän aikavälin kumuloituvat ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvat vaikutukset***. Tämän lupamenettelyn tavoitteena on taata ihmishenkien ja ihmisten terveyden, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin sekä ympäristön ja kuluttajan etujen suojelun korkea taso ja samalla turvata sisämarkkinoiden tehokas toiminta. ***Yhtenäinen terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso olisi pyrittävä saavuttamaan ja säilyttämään koko unionin alueella.*** **[tark. 2]**

([1]) EUVL C 54, 19.2.2011, s. 51.
([2]) EUVL C 104, 2.4.2011, s. 62.
([3]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 5. heinäkuuta 2011.
([4]) EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.
([5]) EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1.

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

***(2 a) Komission ja jäsenvaltioiden olisi ensisijaisesti varmistettava 4 päivänä joulukuuta 2008 hyväksyttyjen ympäristöasioiden neuvoston päätelmien täytäntöönpano ja erityisesti GMO:ien riskien arviointia koskevien direktiivin 2001/18/EY liitteen II oikeudellisten vaatimusten asianmukainen täytäntöönpano. Erityisesti muuntogeenisten viljelykasvien pitkän aikavälin ympäristövaikutukset sekä niiden mahdolliset vaikutukset muihin kuin kohdelajikkeisiin olisi arvioitava tarkasti; olisi otettava asianmukaisesti huomioon sellaisten vastaanottavien ympäristöjen ja maantieteellisten alueiden ominaispiirteet, joissa muuntogeenisiä viljelykasveja voidaan viljellä;lisäksi olisi arvioitava mahdolliset ympäristövaikutukset, joita aiheutuu torjunta-aineiden käytön muuttumisesta torjunta-aineita kestävien muuntogeenisten viljelykasvien vuoksi. Komission olisi erityisesti varmistettava, että annetaan tarkistetut suuntaviivat GMO:ien riskinarvioinnista. Suuntaviivat eivät saisi perustua pelkästään olennaisen vastaavuuden periaatteen tai vertailevan turvallisuusarvioinnin käsitteen varaan, ja niiden olisi mahdollistettava välittömien ja välillisten pitkän aikavälin vaikutusten sekä tieteellisesti vahvistamattomien seikkojen selkeä erittely. Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen ja jäsenvaltioiden olisi pyrittävä luomaan kaikkien alojen tieteellisten järjestöjen, mukaan lukien ympäristökysymyksiä käsittelevien tieteellisten järjestöjen, kattava verkko, ja niiden olisi tehtävä yhteistyötä havaitakseen aikaisessa vaiheessa mahdolliset tieteellisten lausuntojen erot kiistanalaisten tieteellisten kysymysten ratkaisemiseksi tai selvittämiseksi. Komission ja jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että muuntogeenisisten kasvien tarkoituksellisesta levittämisestä ja markkinoille saattamisesta aiheutuvia potentiaalisia riskejä koskevaan riippumattomaan tutkimukseen varataan tarvittavat resurssit ja että teollis- ja tekijänoikeuksien soveltaminen ei estä riippumattomia tutkijoita saamasta käyttöönsä kaikkea asiaa koskevaa aineistoa.* **[tark. 44]**

(2 b) Tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanon yhteydessä olisi otettava huomioon ennalta varautumisen periaate. **[tark. 46]**

(3) Sen lisäksi, että muuntogeeniset lajikkeet tarvitsevat luvan markkinoille saattamista varten, niiden on täytettävä siementen ja kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevan unionin lainsäädännön vaatimukset, jotka esitetään ennen muuta rehukasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetussa neuvoston direktiivissä 66/401/ETY ([1]), viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetussa neuvoston direktiivissä 66/402/ETY ([2]), viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston pitämisestä kaupan 9 päivänä huhtikuuta 1968 annetussa neuvoston direktiivissä 68/193/ETY ([3]), koristekasvien lisäysaineiston pitämisestä kaupan 20 päivänä heinäkuuta 1998 annetussa neuvoston direktiivissä 98/56/EY ([4]), metsänviljelyaineiston pitämisestä kaupan 22 päivänä joulukuuta 1999 annetussa neuvoston direktiivissä 1999/105/EY ([5]), viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetussa neuvoston direktiivissä 2002/53/EY ([6]), juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetussa neuvoston direktiivissä 2002/54/EY ([7]), vihannesten siementen pitämisestä kaupan 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetussa neuvoston direktiivissä 2002/55/EY ([8]), siemenperunoiden pitämisestä kaupan 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetussa neuvoston direktiivissä 2002/56/EY ([9]), öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetussa neuvoston direktiivissä 2002/57/EY ([10]), ja hedelmäntuotantoon tarkoitettujen hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston pitämisestä kaupan 29 päivänä syyskuuta 2008 annetussa neuvoston direktiivissä 2008/90/EY ([11]). Näistä direktiiveihin 2002/53/EY ja 2002/55/EY sisältyy säännöksiä, joiden mukaan jäsenvaltiot voivat kieltää, tietyin tarkoin määrätyin edellytyksin, lajikkeen käytön alueellaan tai sen osalla tai asettaa tarkoituksenmukaisia edellytyksiä lajikkeen viljelylle.

([1]) EYVL 125, 11.7.1966, s. 2298.
([2]) EYVL 125, 11.7.1966, s. 2309.
([3]) EYVL L 93, 17.4.1968, s. 15.
([4]) EYVL L 226, 13.8.1998, s. 16.
([5]) EYVL L 11, 15.1.2000, s. 17.
([6]) EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1.
([7]) EYVL L 193, 20.7.2002, s. 12.
([8]) EYVL L 193, 20.7.2002, s. 33.
([9]) EYVL L 193, 20.7.2002, s. 60.
([10]) EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74.
([11]) EUVL L 267, 8.10.2008, s. 8.

(4) Kun GMO on hyväksytty viljelytarkoituksiin GMO:ja käsittelevän unionin lainsäädäntökehyksen mukaisesti ja, kun kyse on markkinoille saatettavasta lajikkeesta, täyttää siementen ja kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevan unionin lainsäädännön vaatimukset, jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai vaikeuttaa sen vapaata liikkuvuutta alueellaan muuten kuin unionin lainsäädännössä määritellyin edellytyksin.

(4 a) Koska on tärkeää, että GMO:ien kieltämistä tai hyväksymistä koskevat päätökset perustuvat tieteelliseen näyttöön, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen ja jäsenvaltioiden olisi koottava ja julkaistava vuosittain sellaisten tutkimusten tulokset, jotka koskevat riskejä tai näyttöä muuntogeenisten kasvien satunnaisesta esiintymisestä tai leviämisestä ympäristöön taikka ympäristölle tai ihmisten terveydelle aiheuttamasta vaarasta tapauskohtaisesti. Koska asiantuntijoiden konsultoinnista aiheutuu suuria kustannuksia, jäsenvaltioiden olisi edistettävä tutkimuslaitosten ja kansallisten akatemioiden välistä yhteistyötä. **[tark. 4]**

(5) Kokemus on osoittanut, että muuntogeenisten kasvien viljely on kysymys, joka voidaan käsitellä perusteellisesti parhaiten jäsenvaltioiden toimesta, joko kansallisella tai alueellisella ja paikallisella tasolla. ~~Toisin kuin~~ GMO:ien markkinoille saattamiseen ja tuontiin ~~liittyvät kysymykset, joiden~~ ***liittyvien kysymysten*** sääntelyn olisi sisämarkkinoiden säilyttämiseksi pysyttävä unionin tasolla~~, viljely on tunnustettu asiaksi, johon.~~ ***Viljely voi edellyttää lisää joustavuutta joillakin tasoilla, koska siihen*** liittyy vahva paikallinen ~~ja,~~ alueellinen ***ja/tai territoriaalinen*** ulottuvuus ***ja koska se on erityisen tärkeä kysymys jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeuden kannalta. Tällainen joustovara ei saisi vaikuttaa kielteisesti yhteiseen lupamenettelyyn. Yhdenmukaisessa ympäristö- ja terveysriskien arvioinnissa ei kuitenkaan ehkä arvioida kaikkia GMO:ien viljelyn mahdollisia vaikutuksia eri alueilla ja paikallisissa ekosysteemeissä.*** Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltioilla olisi sen vuoksi oltava oikeus antaa ~~sääntöjä~~***oikeudellisesti sitovia säännöksiä***, jotka koskevat GMO:ien viljelyä niiden alueella sen jälkeen, kun GMO on laillisesti hyväksytty saatettavaksi unionin markkinoille. **[tark. 5]**

(6) Tältä osin vaikuttaa aiheelliselta myöntää jäsenvaltioille toissijaisuusperiaatteen mukaisesti enemmän ~~vapautta~~ ***liikkumavaraa*** päättää, haluavatko ne viljellä muuntogeenisiä viljelykasveja alueellaan, ilman että tätä varten olisi muutettava GMO:hin sovellettavaa unionin lupajärjestelmää ja riippumatta toimenpiteistä, joita ~~jäsenvaltioilla on oikeus toteuttaa~~ ***jäsenvaltioiden on toteutettava*** direktiivin 2001/18/EY 26 a artiklaa soveltamalla välttääkseen GMO:ien tahattoman esiintymisen muissa tuotteissa ***alueellaan ja naapurijäsenvaltioidensa rajoilla***. **[tark. 6]**

(7) Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi sallittava hyväksyä ***tapauskohtaisesti*** toimenpiteitä, joilla rajoitetaan ~~kaikkien tai~~ tiettyjen GMO:ien ***tai GMO- ryhmien tai kaikkien GMO:ien*** viljelyä niiden koko alueella tai sen osalla tai kielletään se, ja vastaavasti muuttamaan kyseisiä toimenpiteitä tarpeen mukaan kaikissa kyseisten GMO:ien lupamenettelyjen, luvan uusimismenettelyjen ja markkinoilta poistamisen eri vaiheissa. ~~Tätä~~ ***Viljely liittyy läheisesti maankäyttöön ja eläimistön ja kasviston suojeluun, ja jäsenvaltioilla on näillä aloilla laaja toimivalta. Jäsenvaltioiden mahdollisuutta hyväksyä tällaisia toimenpiteitä*** olisi sovellettava myös siemeninä ja kasvin lisäysaineistona oleviin muuntogeenisiin lajikkeisiin, jotka saatetaan markkinoille asianomaisen siementen ja kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevan lainsäädännön mukaisesti ja erityisesti direktiivien 2002/53/EY ja 2002/55/EY mukaisesti. Toimenpiteiden olisi liityttävä GMO:ien viljelyyn mutta ei varsinaisina tuotteina tai niiden osana olevien muuntogeenisten siementen ja kasvien lisäysaineiston ja niiden satotuotteiden vapaaseen liikkuvuuteen ja tuontiin. ~~Ne eivät myöskään saisi vaikuttaa sellaisten siemeninä ja kasvin lisäysaineistona olevien muiden kuin muuntogeenisten lajikkeiden viljelyyn, joiden seassa todetaan EU:ssa hyväksyttyjen GMO:ien jäämiä satunnaisesti tai silloin, kun tätä esiintymistä ei ole voitu teknisesti välttää.~~ ***Toimenpiteissä olisi varattava kaikille asianomaisille, myös viljelijöille, riittävästi aikaa mukautua niihin.*** **[tark. 7]**

(8) GMO:ja koskeviin lupiin sovellettavan lainsäädännön mukaan jäsenvaltio ei voi tarkistaa unionin tasolla valittua ihmisten ja eläinten terveyden ja ympäristön suojelun tasoa, eikä tämä tilanne saa muuttua. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin hyväksyä toimenpiteitä, joilla rajoitetaan ~~kaikkien tai~~ tiettyjen

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

GMO:ien ***tai GMO-ryhmien tai kaikkien GMO:ien*** viljelyä tai kielletään se koko niiden alueella tai sen osalla ~~sellaisin~~ yleiseen etuun liittyvin perustein~~, joita ei jo käsitellä EU:n yhdenmukaistetuissa säännöissä, joissa määrätään menettelyistä viljelyyn tarkoitettujen GMO:ien terveydelle ja ympäristölle mahdollisesti aiheuttamien riskien huomioon ottamiseksi~~. ***Kyseisiin toimenpiteisiin voi olla ympäristötekijöihin tai muihin perusteltuihin tekijöihin, kuten sosioekonomisiin vaikutuksiin, liittyviä syitä, jotka voivat johtua GMO:ien tarkoituksellisesta levittämisestä tai markkinoille saattamisesta, jos näitä tekijöitä ei ole käsitelty direktiivin 2001/18/EY C osan yhdenmukaistetussa menettelyssä tai jos vallitsee jatkuva tieteellinen epävarmuus. Kyseiset toimenpiteet olisi perusteltava asianmukaisesti tieteellisin perustein tai riskinhallintaan tai muihin perusteltuihin tekijöihin liittyvin perustein, jotka voivat johtua GMO:ien tarkoituksellisesta levittämisestä tai markkinoille saattamisesta.*** Toimenpiteiden olisi lisäksi oltava ***oikeasuhteisia sekä*** perussopimusten, erityisesti kansallisten ja muiden kuin kansallisten tuotteiden välisen syrjimättömyyden periaatteen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 34 ja 36 artiklan~~, sekä unionin kansainvälisten, erityisesti Maailman kauppajärjestön puitteissa vahvistettujen, velvoitteiden~~ mukaisia. **[tark. 8 ja 40]**

(8 a) Jäsenvaltion asettamat tiettyjen GMO:ien viljelyä koskevat rajoitukset tai kiellot eivät saisi estää tai rajoittaa luvan saaneiden GMO:ien käyttöä muissa jäsenvaltioissa, edellyttäen että toteutetaan tehokkaita toimia GMO:ien rajatylittävän leviämisen estämiseksi. **[tark. 9]**

(8 b) Jäsenvaltioiden olisi voitava perustella 26 b artiklassa tarkoitetut toimenpiteet, joilla rajoitetaan GMO:ien kasvatusta tai kielletään se, tieteellisesti perustelluilla syillä, jotka liittyvät GMO:ien tarkoituksellisesta levittämisestä tai markkinoille saattamisesta mahdollisesti aiheutuviin paikallisiin ja/tai alueellisiin ympäristövaikutuksiin, joita ei vielä tarkasteltu direktiivin 2001/18/EY C osan mukaisesti suoritetussa tieteellisessä ympäristövaikutusten arvioinnissa, tai riskinhallintaan perustuvilla syillä. Näitä syitä voivat olla rikkakasvien ja tuholaisten torjunta-aineresistenssin kehittymisen estäminen;muuntogeenisen lajikkeen invasiivisuus tai kestävyys tai mahdollisuus risteytymiseen kotoperäisten viljeltyjen tai villien kasvien kanssa;GMO:ien viljelyyn liittyvien viljelykäytäntöjen muutoksista paikalliselle ympäristölle aiheutuvien kielteisten vaikutusten estäminen; sellaisten maatalouskäytäntöjen ylläpitäminen ja kehittäminen, joiden avulla tuotanto ja ekosysteemien kestävyys voidaan yhdistää paremmin; paikallisen biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen, mukaan lukien tietyt elinympäristöt ja ekosysteemit tai tietyntyyppiset luonnon tai maiseman ominaisuudet; muuntogeenisten organismien leviämisen mahdollisista kielteisistä vaikutuksista jäsenvaltion ympäristöön paikallis- tai aluetasolla, biologinen monimuotoisuus mukaan lukien, ei ole lainkaan tai riittävästi asianmukaisia tietoja. Jäsenvaltioiden olisi myös sallittava käyttävän tällaisten toimenpiteiden perusteena sosioekonomisiin vaikutuksiin liittyviä syitä. Näitä syitä voivat olla rinnakkaiseloon liittyvien toimien toteutuskelvottomuus tai suuret kustannukset tai näiden toimien toteutuksen mahdottomuus, joka johtuu erityisistä maantieteellisistä oloista (esimerkiksi pienet saaret tai vuoristoalueet); tarve suojella maataloustuotannon monimuotoisuutta; tarve taata siementen puhtaus. Jäsenvaltioiden olisi myös sallittava käyttävän tällaisten toimenpiteiden perusteena muita syitä, joita voivat olla maankäyttö, kaavoitus tai muut hyväksyttävät tekijät. [tark. 47]

(9) Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti tämän asetuksen tavoitteena ei ole yhdenmukaistaa jäsenvaltioissa viljelyyn sovellettavia edellytyksiä vaan taata jäsenvaltioille vapaus ~~vedota terveys- ja ympäristöriskien tieteellisen arvioinnin lisäksi myös muihin perusteisiin GMO:ien viljelyn kieltämiseksi~~ ***rajoittaa GMO:ien viljelyä*** alueellaan ***tai kieltää se syistä, jotka liittyvät ympäristötekijöihin tai muihin perusteltuihin tekijöihin, kuten sosioekonomisiin vaikutuksiin, jotka voivat johtua GMO:ien tarkoituksellisesta levittämisestä tai markkinoille saattamisesta, jos näitä tekijöitä ei ole käsitelty direktiivin 2001/18/EY C osan yhdenmukaistetussa menettelyssä tai jos vallitsee jatkuva tieteellinen epävarmuus***. Teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY [1] yhtenä tarkoituksena on, että komissio voi harkita sitovien säädösten antamista unionin tasolla, eikä tätä tarkoitusta tukisi järjestelmällinen ilmoittaminen jäsenvaltioiden direktiivin nojalla toteuttamista toimenpiteistä. Koska jäsenvaltiot eivät lisäksi voi tämän asetuksen nojalla hyväksyä toimenpiteitä, joilla rajoitetaan GMO:ien

[1] EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

markkinoille saattamista tai kielletään se, ja tällä asetuksella näin ollen muuteta nykyisen lainsäädännön nojalla hyväksyttyjen GMO:ien markkinoille saattamisen ehtoja, direktiivin 98/34/EY mukainen ilmoitusmenettely ei vaikuta kaikkein tarkoituksenmukaisimmalta kanavalta antaa tietoja komissiolle. Tästä syystä, poikkeuksellisesti, direktiiviä 98/34/EY ei tulisi soveltaa. Kansallisiin toimenpiteisiin ennen niiden hyväksymistä sovellettava yksinkertaisempi ilmoitusjärjestelmä sopisi paremmin välineeksi, jonka avulla komissio voi saada tiedon kyseisistä toimenpiteistä. Niinpä toimenpiteistä, joita jäsenvaltiot aikovat hyväksyä, ja näiden toimenpiteiden perusteluista olisi ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tiedotusmielessä viimeistään kuukautta ennen niiden hyväksymistä. **[tark. 10]**

(9 a) GMO:ien viljelyä koskevat jäsenvaltioiden rajoitukset ja kiellot eivät saisi estää bioteknisen tutkimuksen harjoittamista edellyttäen, että tällaisen tutkimuksen yhteydessä noudatetaan kaikkia tarpeellisia turvatoimia. **[tark. 11]**

(10) Asetuksen (EY) N:o 1829/2003 7 artiklan 8 kohdan ja 19 artiklan 8 kohdan mukaan direktiivin 2001/18/EY A ja D osan viittausten muuntogeenisiin organismeihin, joille on myönnetty lupa kyseisen direktiivin C osan mukaisesti, katsotaan koskevan myös niitä muuntogeenisiä organismeja, joille on myönnetty lupa asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti. Sen vuoksi jäsenvaltioiden tämän asetuksen mukaisesti hyväksymiä toimenpiteitä olisi sovellettava myös asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti hyväksyttyihin GMO:hin.

(11) Direktiiviä 2001/18/EY olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Direktiivin 2001/18/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2001/18/EY seuraavasti:

1) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

"***22 artikla***

Vapaa liikkuvuus

Jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää sellaisten tuotteina tai tuotteissa olevien GMO:ien saattamista markkinoille, jotka ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 23 artiklan tai 26 b artiklan soveltamista."

[tark. 12]

2) Lisätään 25 artiklaan kohta seuraavasti:

"***5 a. Sellaisen materiaalin saantia, jota tarvitaan GMO:ien tarkoituksellisesta levittämisestä tai markkinoille saattamisesta mahdollisesti aiheutuvia riskejä koskevan riippumattoman tutkimuksen harjoittamiseen, ei rajoiteta eikä estetä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta teollis- ja tekijänoikeuksien suojaa.***"

[tark. 13]

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

3) Korvataan 26 a artiklan 1 kohta seuraavasti:

"***1. Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet estääkseen muuntogeenisten organismien tahattoman esiintymisen muissa tuotteissa alueellaan ja naapurijäsenvaltioiden raja-alueilla.***"

[tark. 14]

4) Lisätään artikla seuraavasti:

"26 b artikla

Viljely

Jäsenvaltiot voivat hyväksyä ***tapauskohtaisen tarkastelun jälkeen*** toimenpiteitä, joilla rajoitetaan ~~kaikkien tai~~ tiettyjen ***GMO:ien, viljelykasvin tai ominaisuuden perusteella määritetyn GMO-ryhmän tai kaikkien*** sellaisten tämän direktiivin C osan tai asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti hyväksyttyjen GMO:ien viljelyä, jotka koostuvat asianomaisen, siementen ja kasvien lisäysaineiston kaupan pitämisestä annetun unionin lainsäädännön mukaisesti markkinoille saatetuista muuntogeenisistä lajikkeista, tai kielletään se koko niiden alueella tai sen osalla, edellyttäen että **[tark. 40]**

a) ~~kyseisiin toimenpiteisiin on muut perusteet kuin ne, jotka liittyvät GMO:ien tarkoituksellisesta levittämisestä tai markkinoille saattamisesta mahdollisesti aiheutuvien kielteisten terveys- ja ympäristövaikutusten arviointiin;~~ ***kyseiset toimenpiteet ovat perusteltuja seuraavista syistä:***

i) niiden asianmukaisesti perustellut syyt liittyvät GMO:ien tarkoituksellisesta levittämisestä tai markkinoille saattamisesta mahdollisesti aiheutuviin paikallisiin tai alueellisiin ympäristövaikutuksiin, joita ei vielä tarkasteltu tämän direktiivin C osan mukaisesti suoritetussa tieteellisessä ympäristövaikutusten arvioinnissa, tai riskinhallintaan perustuvat syyt. Näitä syitä voivat olla

— ***rikkakasvien ja tuholaisten torjunta-aineresistenssin kehittymisen estäminen;***

— ***muuntogeenisen lajikkeen invasiivisuus tai kestävyys tai mahdollisuus risteytymiseen kotoperäisten viljeltyjen tai luonnonvaraisten kasvien kanssa;***

— ***GMO:ien viljelyyn liittyvien viljelykäytäntöjen muutoksista paikalliselle ympäristölle aiheutuvien kielteisten vaikutusten estäminen;***

— ***sellaisten maatalouskäytäntöjen ylläpitäminen ja kehittäminen, joiden avulla tuotanto ja ekosysteemien kestävyys voidaan yhdistää paremmin;***

— ***paikallisen biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen, mukaan lukien tietyt elinympäristöt ja ekosysteemit tai tietyntyyppiset luonnon tai maiseman ominaisuudet;***

— ***muuntogeenisten organismien levittämisen mahdollisista kielteisistä vaikutuksista jäsenvaltion paikalliseen tai alueelliseen ympäristöön tai biologiseen monimuotoisuuteen ei ole lainkaan tai riittävästi asianmukaisia tietoja;***

ii) sosioekonomisiin vaikutuksiin liittyvät syyt. Näitä syitä voivat olla

— ***rinnakkaiseloon liittyvien toimien epäkäytännöllisyys tai suuret kustannukset tai näiden toimien toteutuksen mahdottomuus, joka johtuu erityisistä maantieteellisistä oloista (esimerkiksi pienet saaret tai vuoristoalueet);***

— ***tarve suojella maataloustuotannon monimuotoisuutta;***

— ***tarve taata siementen puhtaus; tai***

iii) muut syyt, joita voivat olla maankäyttö, kaavoitus tai muut hyväksyttävät tekijät; **[tark. 41]**

aa) kun toimet koskevat unionissa jo hyväksyttyjä viljelykasveja, jäsenvaltiot takaavat, että tällaisia viljelykasveja laillisesti viljelleillä viljelijöillä on riittävästi aikaa meneillään olevan kasvukauden päättämiseen; **[tark. 17]**

ab) kyseisille toimenpiteille on tehty ensin riippumaton kustannus-hyötyanalyysi, jossa on otettu huomioon vaihtoehtoja; **[tark. 42]**

ac) toimenpiteistä on järjestetty julkinen kuuleminen, joka on ollut kestoltaan vähintään 30 päivää; **[tark. 19]** ja

b) ne ovat perussopimusten ***ja erityisesti suhteellisuusperiaatteen*** mukaisia. **[tark. 20]**

Jäsenvaltioiden alueet voivat samoja ehtoja noudattaen myös hyväksyä toimenpiteitä, joilla rajoitetaan tiettyjen GMO:ien viljelyä tai kielletään se niiden alueella. **[tark. 51]**

Jäsenvaltioiden on saatettava tällaiset toimenpiteet kaikkien asianomaisten toimijoiden, myös viljelijöiden, tietoon vähintään kuusi kuukautta ennen kasvukauden alkua. Mikäli kyseiselle GMO:lle myönnetään lupa myöhemmin kuin kuusi kuukautta ennen kasvukauden alkua, jäsenvaltioiden on saatettava toimenpiteet tiedoksi heti niiden hyväksymisen jälkeen. **[tark. 43]**

Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä toimenpiteet enintään viideksi vuodeksi ja tarkasteltava niitä uudelleen GMO:n lupaa uusittaessa. **[tark. 22]**

Direktiivistä 98/34/EY poiketen jäsenvaltioiden, jotka aikovat hyväksyä ~~perusteltuja~~ toimenpiteitä tämän artiklan nojalla, on annettava ne tiedoksi muille jäsenvaltioille ja komissiolle kuukautta ennen niiden hyväksymistä."

[tark. 23]

5) Lisätään artikla seuraavasti:

"***26 c artikla***

Vastuuta koskevat vaatimukset

Jäsenvaltioiden on perustettava esimerkiksi vakuutusten avulla yleinen ja pakollinen taloudellista vastuuta ja rahallisia takuita koskeva järjestelmä, jota sovelletaan kaikkiin toimijoihin ja jonka avulla taataan, että saastuttaja maksaa tahattomista vaikutuksista tai vahingoista, joita voi aiheutua GMO:ien tarkoituksellisesta levittämisestä tai markkinoille saattamisesta."

[tark. 24]

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

2 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan ~~[...]~~ ***kahdentenakymmenentenä*** päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.* **[tark. 26]**

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

Luettelon laatiminen ulkorajojen ylittämiseen oikeuttavista matkustusasiakirjoista, joihin voidaan liittää viisumi ***I

P7_TA(2011)0321

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi luettelon laatimisesta ulkorajojen ylittämiseen oikeuttavista matkustusasiakirjoista, joihin voidaan liittää viisumi, ja luettelon vahvistamista varten luotavasta järjestelmästä (KOM(2010)0662 – C7-0365/2010 – 2010/0325(COD))

(2013/C 33 E/39)

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0662),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 77 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0365/2010),

— huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon neuvoston edustajan 29. kesäkuuta 2011 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

— ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0237/2011),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2010)0325

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 6. heinäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o …/2011/EU antamiseksi ulkorajojen ylittämiseen oikeuttavia matkustusasiakirjoja, joihin voidaan liittää viisumi, koskevasta luettelosta ja tämän luettelon vahvistamista varten luotavasta järjestelmästä

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, päätöstä N:o 1105/2011/EU.)

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

Elintarviketietojen antaminen kuluttajille ***II

P7_TA(2011)0324

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä direktiivien 87/250/ETY, 90/496/ETY, 1999/10/EY, 2000/13/EY, 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta (17602/1/2010 – C7-0060/2011 – 2008/0028(COD))

(2013/C 33 E/40)

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (17602/1/2010 – C7-0060/2011) ([1]),

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 18. syyskuuta 2008 antaman lausunnon ([2]),

— ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ([3]) komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0040),

— ottaa huomioon neuvoston edustajan 22. kesäkuuta 2011 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä parlamentin toisen käsittelyn kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 8 kohdan a alakohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 66 artiklan,

— ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A7-0177/2011),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn toisen käsittelyn kannan;

2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

([1]) EUVL C 102 E, 2.4.2011, s. 1.
([2]) EUVL C 77, 31.3.2009, s. 81.
([3]) Hyväksytyt tekstit, 16.6.2010, P7_TA(2010)0222.

P7_TC2-COD(2008)0028

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 6. heinäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o …/… antamiseksi elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 1169/2011.)

Liikenneturvallisuuteen liittyviä liikennerikkomuksia koskeva rajatylittävä tietojenvaihto ***II

P7_TA(2011)0325

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamasta kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi liikenneturvallisuuteen liittyviä liikennerikkomuksia koskevan rajatylittävän tietojenvaihdon helpottamisesta (17506/1/2010 – C7-0074/2011 – 2008/0062(COD))

(2013/C 33 E/41)

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (17506/1/2010 – C7-0074/2011),

— ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ([1]) komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0151),

— ottaa huomioon neuvoston edustajan 22. kesäkuuta 2011 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin toisessa käsittelyssä vahvistama kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 8 kohdan a alakohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 66 artiklan,

— ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A7-0208/2011),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn toisen käsittelyn kannan;

2. hyväksyy parlamentin ja neuvoston yhteisen lausuman, joka on tämän päätöslauselman liitteenä;

3. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevat komission lausumat;

4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

([1]) EUVL C 45 E, 23.2.2010, s. 149.

P7_TC2-COD(2008)0062

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 6. heinäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/…/EU antamiseksi liikenneturvallisuuteen liittyviä liikennerikkomuksia koskevan rajat ylittävän tietojenvaihdon helpottamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2011/82/EU.)

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

LIITE

Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteinen lausuma vastaavuustaulukoista

Euroopan parlamentin ja neuvoston 20. kesäkuuta 2011 pidetyssä kolmikantakokouksessa aikaansaama sopimus ehdotuksesta direktiiviksi liikenneturvallisuuteen liittyviä liikennerikkomuksia koskevan rajatylittävän tietojenvaihdon helpottamisesta ei määrää ennalta vastaavuustaulukoista parhaillaan käytävien toimielinten välisten keskustelujen lopputulosta.

Komission lausuma vastaavuustaulukoista

Komissio palauttaa mieliin sitoumuksensa varmistaa, että jäsenvaltiot saattaessaan EU:n lainsäädäntöä osaksi kansallista lainsäädäntöään laativat vastaavuustaulukot, joista ilmenevät EU:n direktiivin kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteet, ja toimittavat ne komissiolle, ja että tämä tehdään kansalaisten hyödyksi, lainsäädännön parantamiseksi, oikeudellisen avoimuuden lisäämiseksi ja jotta helpotettaisiin sen tarkastelua, vastaavatko kansalliset säännöt EU:n säännöksiä.

Komissio pitää valitettavana, että rajatylittävän lainvalvonnan helpottamisesta tieliikenneturvallisuuden alalla annettuun ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sisältynyt säännös, jonka tarkoituksena oli tehdä vastaavuustaulukoiden laatimisesta pakollista, ei saanut tukea.

Kompromissin aikaansaamiseksi ja jotta ehdotus voitaisiin hyväksyä viipymättä, komissio voi hyväksyä sen, että tekstiin sisältynyt vastaavuustaulukoiden pakollisuutta koskeva säännös korvataan asiaa koskevalla johdanto-osan kappaleella, jossa jäsenvaltioita kehotetaan noudattamaan tätä käytäntöä.

Komission tässä asiassa omaksumaa kantaa ei kuitenkaan tule pitää ennakkotapauksena. Komissio jatkaa toimiaan löytääkseen yhdessä Euroopan parlamentin ja neuvoston kanssa asianmukaisen ratkaisun tähän horisontaaliseen institutionaaliseen kysymykseen.

Komission lausuma liikenneturvallisuutta koskevista suuntaviivoista

Komissio arvioi, onko tarpeen laatia EU:n tasolla suuntaviivat sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot lisäävät liikennesääntöjen täytäntöönpanon yhtenevyyttä vertailukelpoisten menetelmien, käytäntöjen, standardien ja toistuvan valvonnan avulla erityisesti ylinopeutta, rattijuopumusta, turvavyön käytön laiminlyöntiä ja punaisen liikennevalon noudattamatta jättämistä koskevissa asioissa.

Vuosia 2007–2013 koskeva monivuotinen rahoituskehys ***

P7_TA(2011)0326

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 esityksestä neuvoston asetukseksi vuosia 2007–2013 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta (16973/3/2010 – C7-0024/2011 – 2010/0048(APP))

(2013/C 33 E/42)

(Erityinen lainsäätämisjärjestys – hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon esityksen neuvoston asetukseksi (16973/3/2010),

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([1]),

([1]) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

— ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 312 artiklan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0024/2011),

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan puolesta neuvostolle (O-0074/2010 - B7-0310/2010) ja komissiolle (O-0075/2010 - B7-0311/2010) 20. toukokuuta 2010 esitetyt suullisesti vastattavat kysymykset ja täysistunnossa 15. kesäkuuta 2010 käydyn keskustelun,

— ottaa huomioon 22. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta neuvoston asetukseksi vuosia 2007–2013 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta [1],

— ottaa huomioon työjärjestyksen 75 artiklan ja 81 artiklan 1 kohdan,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan suosituksen (A7-0253/2011),

A. ottaa huomioon, että nykyistä säädöstä monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta on muutettava Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen,

B. ottaa huomioon, että kaikki kolme toimielintä ovat käsitelleet tätä vaatimusta seuraavasti:

— komissio on laatinut niin sanotun "Lissabonin paketin", johon sisältyy ehdotus neuvoston asetukseksi vuosia 2007–2013 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta, luonnos toimielinten väliseksi sopimukseksi budjettiyhteistyöstä ja ehdotus varainhoitoasetuksen muuttamisesta

— neuvosto on antanut esityksen neuvoston asetukseksi vuosia 2007–2013 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta

— parlamentti on esittänyt suullisia kysymyksiä, antanut päätöslauselman ja pyrkinyt keskustelemaan "Lissabonin paketista" muiden toimielinten kanssa kolmikantakokouksissa vuoden 2011 talousarviomenettelyn aikana,

C. katsoo, että nykyinen talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta tehty toimielinten sopimus on edelleen voimassa siihen asti, kun uusi asetus monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta tulee voimaan, lukuun ottamatta artikloita, jotka ovat vanhentuneet Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen,

D. ottaa huomioon, että puheenjohtajavaltioiden Belgian ja Unkarin ponnisteluista huolimatta neuvosto ei ole osoittanut halukkuutta aloittaa neuvotteluita Lissabonin paketista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 312 artiklan 5 kohdan mukaisesti,

E. ottaa huomioon, että neuvoston ehdottama monivuotisen rahoituskehyksen joustavuusasteen vähentäminen supistaisi parlamentin valtuuksia ja etuoikeuksia nykyisiin verrattuna,

F. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen tarkoituksena ei ole vähentää parlamentin etuoikeuksia eikä parlamentti ole valmis hyväksymään niiden vähentämistä;

1. ei anna hyväksyntäänsä esitykselle neuvoston asetukseksi vuosia 2007–2013 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta;

2. kehottaa puhemiestä julistamaan lainsäädäntömenettelyn päättyneeksi ja välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

---

[1] Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0328.

Torstai 7. heinäkuuta 2011

Aktiivisen ikääntymisen eurooppalainen teemavuosi (2012) ***I

P7_TA(2011)0332

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. heinäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi aktiivisen ikääntymisen eurooppalaisesta teemavuodesta (2012) (KOM(2010)0462 – C7-0253/2010 – 2010/0242(COD))

(2013/C 33 E/43)

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0462),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 153 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0253/2010),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan lausunnon ehdotuksen yhteensopivuudesta rahoituskehyksen kanssa,

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 21. lokakuuta 2010 antaman lausunnon ([1]),

— on kuullut alueiden komiteaa,

— ottaa huomioon neuvoston edustajan 18. toukokuuta 2011 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti

— ottaa huomioon työjärjestyksen 55 ja 38 artiklan,

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä aluekehitysvaliokunnan ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnot (A7-0061/2011),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen julistuksen;

3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

([1]) EUVL C 51, 17.2.2011, s. 55.

Torstai 7. heinäkuuta 2011

P7_TC1-COD(2010)0242

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 7. heinäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o …/2011/EU antamiseksi aktiivisen ikääntymisen ja sukupolvien välisen solidaarisuuden eurooppalaisesta teemavuodesta (2012)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, päätöstä N:o 940/2011/EU.)

LIITE

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen julistus talousarviosta

Eurooppalaisen teemavuoden täytäntöönpanoon tarkoitetut määrärahat ovat 8 artiklan mukaisesti vähintään 5 000 000 euroa. Vuoden 2011 talousarviosta käytetään – hyödyntämättä kuitenkaan käytettävissä olevaa liikkumavaraa – 2,3 miljoonaa euroa erityisesti viestinnän ja eurooppalaista teemavuotta koskevien EU-konferenssien rahoittamiseen ja vähintään 2,7 miljoonaa euroa, jotka saadaan uudelleenpriorisoinnin avulla olemassa olevista varoista hyödyntämättä olemassa olevaa liikkumavaraa, varataan ja kirjataan budjettikohtaan vuoden 2012 talousarvioesityksessä.

Torstai 7. heinäkuuta 2011

2013/C 33 E/16 Syyrian, Jemenin ja Bahrainin tilanne arabimaailman ja Pohjois-Afrikan tilanteen puitteissa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2011 Syyriasta, Jemenistä ja Bahrainista arabimaiden ja Pohjois-Afrikan tilanteen yhteydessä 158

2013/C 33 E/17 Demokratiakehitystä edistävä EU:n ulkopolitiikka

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2011 demokratiakehitystä edistävästä EU:n ulkopolitiikasta (2011/2032(INI)) 165

2013/C 33 E/18 Joulukuussa pidettävien duumavaalien valmistelut Venäjällä

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2011 joulukuussa järjestettävien Venäjän duuman vaalien valmisteluista 180

2013/C 33 E/19 Schengenin muuttaminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2011 Schengen-järjestelmän muuttamisesta 182

2013/C 33 E/20 Euroopan parlamentin lähestymistapa Lissabonin sopimukseen liitetyn pöytäkirjan N:o 1 kansallisten parlamenttien yhteistyötä YUTP/YTPP:n alalla koskevan 9 ja 10 artiklan täytäntöönpanossa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2011 Euroopan parlamentin näkemyksestä Lissabonin sopimukseen liitettyyn pöytäkirjaan N:o 1 sisältyvien 9 ja 10 artiklan täytäntöönpanosta YUTP/YTPP:n alan parlamentaarisen yhteistyön osalta 186

2013/C 33 E/21 Unionin vähävaraisimmille henkilöille suunnattu elintarvikkeiden jakeluohjelma

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2011 unionin vähävaraisimmille henkilöille suunnatusta elintarvikkeiden jakeluohjelmasta 188

2013/C 33 E/22 Edistys miinoja koskevissa toimissa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2011 edistyksestä miinoja koskevissa toimissa (2011/2007(INI)) 191

2013/C 33 E/23 Kongon demokraattinen tasavalta: joukkoraiskaukset Etelä-Kivun maakunnassa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2011 Kongon demokraattisesta tasavallasta ja joukkoraiskauksista Etelä-Kivun maakunnassa 198

2013/C 33 E/24 Indonesia ja hyökkäykset vähemmistöjä vastaan

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2011: Indonesia ja hyökkäykset vähemmistöjä vastaan 201

2013/C 33 E/25 Intia, erityisesti Davinder Pal Singhin kuolemantuomio

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2011 Intiasta ja erityisesti Davinder Pal Singhin kuolemantuomiosta 204

III *Valmistavat säädökset*

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 5. heinäkuuta 2011

2013/C 33 E/26 Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Odense Steel Shipyard / Tanska

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/025 DK/Odense Steel Shipyard, Tanska) (KOM(2011)0251 – C7-0114/2011 – 2011/2093(BUD)) 207

LIITE 208

2013/C 33 E/27 EU:n solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotto - vuoden 2010 tulvat Sloveniassa, Kroatiassa ja Tšekin tasavallassa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 26 kohdan mukaisesti (KOM(2011)0155 – C7-0081/2011 – 2011/2060(BUD)) 209

LIITE 209

2013/C 33 E/28 Lisätalousarvioesitys nro 2/2011: vuoden 2010 tulvat Sloveniassa, Kroatiassa ja Tšekin tasavallassa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 2/2011 varainhoitovuodeksi 2011, pääluokka III – Komissio (10522/2011 – C7-0137/2011 – 2011/2065(BUD)) 210

2013/C 33 E/29 Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: LM Glasfiber / Tanska

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/022 DK/LM Glasfiber, Tanska) (KOM(2011)0258 – C7-0112/2011 – 2011/2092(BUD)) 227

LIITE 228

2013/C 33 E/30 Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueeseen liittyvien laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaava virasto ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueeseen liittyvien laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavan viraston perustamisesta (KOM(2010)0093 – C7-0046/2009 – 2009/0089(COD)) 229

P7_TC1-COD(2009)0089

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 5. heinäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavan eurooppalaisen viraston perustamisesta 230

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE 230

FI

(jatkuu kääntöpuolella)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
2013/C 33 E/31	Tuotteet, joihin voidaan soveltaa vapautusta meriverosta tai meriveron alennusta *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi päätöksen 2004/162/EY muuttamisesta niiden tuotteiden osalta, joihin voidaan soveltaa vapautusta meriverosta tai meriveron alennusta (KOM(2010)0749 – C7-0022/2011 – 2010/0359(CNS))	230
2013/C 33 E/32	Lisätalousarvioesitys nro 3/2011: varainhoitovuoden 2010 ylijäämä	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 3/2011 varainhoitovuodeksi 2011, pääluokka III – Komissio (11630/2011 – C7-0166/2011 – 2011/2075(BUD))	231
2013/C 33 E/33	Kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpano ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (KOM(2010)0791 – C7-0012/2011 – 2011/0001(COD))	232
	P7_TC1-COD(2011)0001	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 5. heinäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o …/2011 antamiseksi kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta	233
2013/C 33 E/34	OTC-johdannaiset, keskusvastapuolet ja kauppatietorekisterit ***I	
	Euroopan parlamentin tarkistukset 5. heinäkuuta 2011 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (KOM(2010)0484 – C7-0265/2010 – 2010/0250(COD))	233
2013/C 33 E/35	Finanssiryhmittymään kuuluvien rahoitusalan yhteisöjen lisävalvonta ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 98/78/EY, 2002/87/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta finanssiryhmittymään kuuluvien rahoitusalan yhteisöjen lisävalvonnan osalta (KOM(2010)0433 – C7-0203/2010 – 2010/0232(COD))	296
	P7_TC1-COD(2010)0232	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 5. heinäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/…/EU antamiseksi direktiivien 98/78/EY, 2002/87/EY, 2006/48/EY ja 2009/138/EY muuttamisesta finanssiryhmittymään kuuluvien rahoitusalan yhteisöjen lisävalvonnan osalta	297
	LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE	297
2013/C 33 E/36	Lyhyeksimyynti ja tietyt luottoriskinvaihtosopimusten osa-alueet ***I	
	Euroopan parlamentin tarkistukset 5. heinäkuuta 2011 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi lyhyeksimyynnistä ja tietyistä luottoriskinvaihtosopimusten osa-alueista (KOM(2010)0482 – C7-0264/2010 – 2010/0251(COD))	298
2013/C 33 E/37	Sijoittajien korvausjärjestelmät ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sijoittajien korvausjärjestelmiä koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY muuttamisesta (KOM(2010)0371 – C7-0174/2010 – 2010/0199(COD))	328
	P7_TC1-COD(2010)0199	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 5. heinäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/…/EU antamiseksi sijoittajien korvausjärjestelmiä koskevan direktiivin 97/9/EY muuttamisesta [1]	329

FI

[1] ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

Ilmoitusnumero | Sisältö *(jatkuu)* | Sivu

2013/C 33 E/38 Jäsenvaltioiden mahdollisuus rajoittaa muuntogeenisten kasvien viljelyä tai kieltää se alueellaan ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 5. heinäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi direktiivin 2001/18/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse jäsenvaltioiden mahdollisuudesta rajoittaa muuntogeenisten kasvien viljelyä tai kieltää se alueellaan (KOM(2010)0375 – C7-0178/2010 – 2010/0208(COD)) 350

P7_TC1-COD(2010)0208

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 5. heinäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o …/2011 antamiseksi direktiivin 2001/18/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse jäsenvaltioiden mahdollisuudesta rajoittaa muuntogeenisten kasvien viljelyä tai kieltää se alueellaan [1] 351

Keskiviikko 6. heinäkuuta 2011

2013/C 33 E/39 Luettelon laatiminen ulkorajojen ylittämiseen oikeuttavista matkustusasiakirjoista, joihin voidaan liittää viisumi ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi luettelon laatimisesta ulkorajojen ylittämiseen oikeuttavista matkustusasiakirjoista, joihin voidaan liittää viisumi, ja luettelon vahvistamista varten luotavasta järjestelmästä (KOM(2010)0662 – C7-0365/2010 – 2010/0325(COD)) 359

P7_TC1-COD(2010)0325

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 6. heinäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o …/2011/EU antamiseksi ulkorajojen ylittämiseen oikeuttavia matkustusasiakirjoja, joihin voidaan liittää viisumi, koskevasta luettelosta ja tämän luettelon vahvistamista varten luotavasta järjestelmästä ... 359

2013/C 33 E/40 Elintarviketietojen antaminen kuluttajille ***II

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä direktiivien 87/250/ETY, 90/496/ETY, 1999/10/EY, 2000/13/EY, 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta (17602/1/2010 – C7-0060/2011 – 2008/0028(COD)) 360

P7_TC2-COD(2008)0028

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 6. heinäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o …/… antamiseksi elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta 360

2013/C 33 E/41 Liikenneturvallisuuteen liittyviä liikennerikkomuksia koskeva rajatylittävä tietojenvaihto ***II

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamasta kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi liikenneturvallisuuteen liittyviä liikennerikkomuksia koskevan rajatylittävän tietojenvaihdon helpottamisesta (17506/1/2010 – C7-0074/2011 – 2008/0062(COD)) 361

P7_TC2-COD(2008)0062

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 6. heinäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/…/EU antamiseksi liikenneturvallisuuteen liittyviä liikennerikkomuksia koskevan rajat ylittävän tietojenvaihdon helpottamisesta 361

LIITE 362

FI

[1] ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

Ilmoitusnumero | Sisältö *(jatkuu)* | Sivu

2013/C 33 E/42 Vuosia 2007–2013 koskeva monivuotinen rahoituskehys ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. heinäkuuta 2011 esityksestä neuvoston asetukseksi vuosia 2007–2013 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta (16973/3/2010 – C7-0024/2011 – 2010/0048(APP)) 362

Torstai 7. heinäkuuta 2011

2013/C 33 E/43 Aktiivisen ikääntymisen eurooppalainen teemavuosi (2012) ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. heinäkuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi aktiivisen ikääntymisen eurooppalaisesta teemavuodesta (2012) (KOM(2010)0462 – C7-0253/2010 – 2010/0242(COD)) 364

P7_TC1-COD(2010)0242

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 7. heinäkuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../2011/EU antamiseksi aktiivisen ikääntymisen ja sukupolvien välisen solidaarisuuden eurooppalaisesta teemavuodesta (2012) 365

LIITE 365

FI

Käytettyjen merkkien selitykset

*	Kuulemismenettely
**I	Yhteistoimintamenettely: ensimmäinen käsittely
**II	Yhteistoimintamenettely: toinen käsittely
***	Hyväksyntämenettely
***I	Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely
***II	Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely
***III	Yhteispäätösmenettely: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy komission ehdottaman oikeusperustan mukaan.)

Poliittiset tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursiivilla, poistot symbolilla ▌.

Yksiköiden tekemät korjaukset ja tekniset mukautukset: uusi tai muutettu teksti merkitään kursiivilla, poistot symbolilla ‖.

FI

TILAUSHINNAT 2013 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 420 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	910 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: http://europa.eu

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI